Παρασκευὴ 26 Ἰουλίου 2024

Παρασκευῆς ὁσιομάρτυρος (β΄ αἰών)

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ἐλήφθη ὑπόψιν ἡ ὑπὸ τοῦ ἀρχιμανδρίτου Συνεσίου Κτενᾶ
καταρτισθεῖσαν καὶ ἐκδοθεῖσαν τὸ 1969 ἀκολουθία.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Προοιμιακὸς

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ργ΄ 103

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνά μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ᾽ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.
Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοιξαντάρια Φωκαέως

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.
Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

τὰ εἰρηνικὰ

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

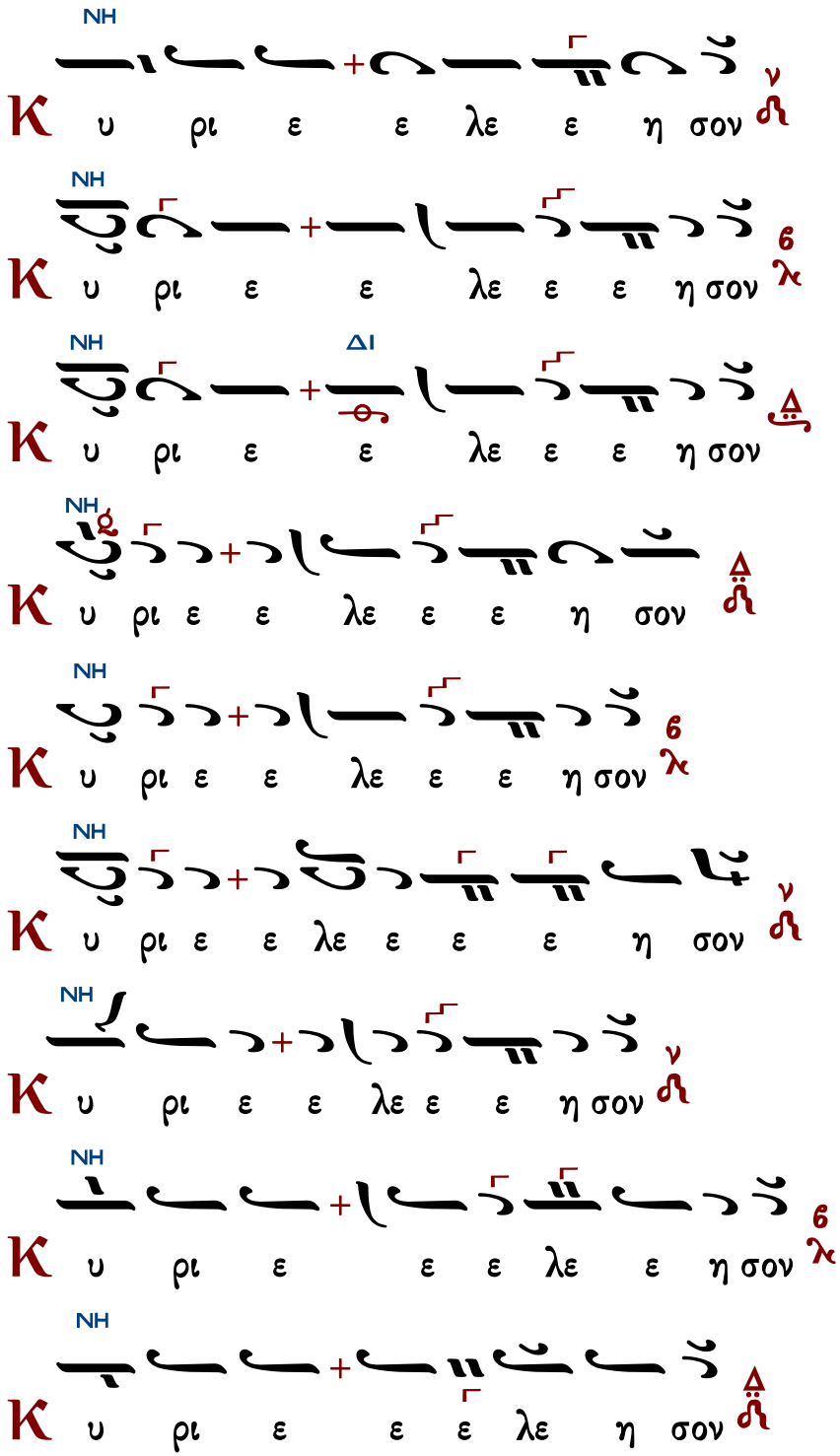

ἕτερα

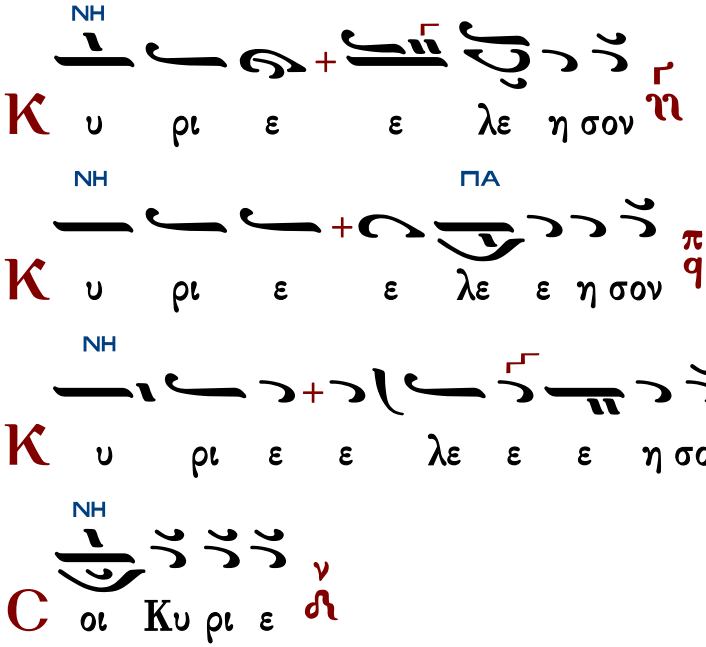

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος Νη

π. Ἱεροθέου Ἱερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97#

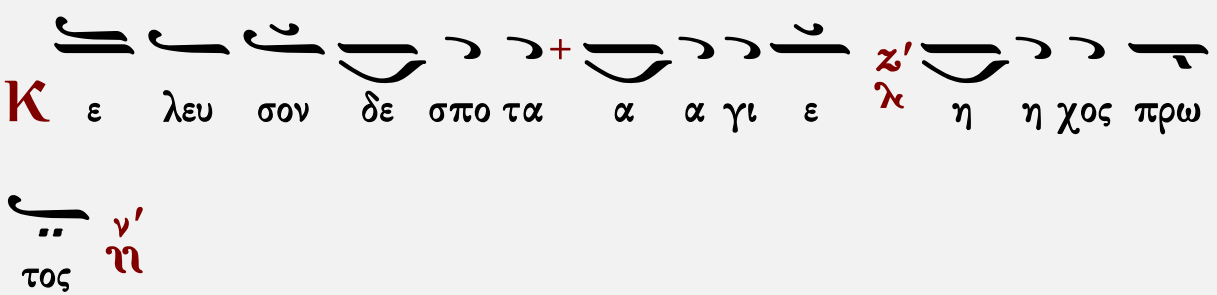

Ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί

ἦχος α΄

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριὴλ Κουντιάδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμ΄ 140

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.

Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐῤῥάγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.
Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.
Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.
Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.
Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι.
Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.
Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Πέτρου Βυζαντίου | Μανουὴλ Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχηρὰ Προσόμοια

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων — ἦχος α΄

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.
Παρασκευῆς τῆς παρθένου, τὴν μνήμην σήμερον, ἐν ἐτησίοις ὕμνοις ἑορτάσωμεν πάντες, φιλέορτοι ἐνδόξως, ἥτις Χριστῷ, τῷ Κυρίῳ παρίσταται, ἐκδυσωποῦσα ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐκ πόθου εὐφημούντων αὐτήν.

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.
Μαρτυρικὴν παρρησίαν, πρὸς τὸν νυμφίον σου, σὺ τὸν Χριστόν πλουτοῦσα, παναοίδιμε μάρτυς, δεόμεθα μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα τὸν Κύριον, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων πάντας ἡμᾶς, καὶ παντοίων περιστάσεων.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.
Χαίρει πληθὺς τῶν ἀγγέλων, καὶ ἀθλητῶν οἱ χοροί, ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ, τῇ σῇ μάρτυς θεόφρον. ἀθλησασα γενναίως ὡς ἀληθῶς, τοὺς τυράννους κατήσχυνας, καὶ τὸ πανύμνητον ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν πίστιν ὑπερύψωσας.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος — ἦχος πλ.δ΄

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ᾽ αὐτῷ λύτρωσις·
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος! Παρασκευὴ ἡ σοφή, Ἀντωνίνου τὸ φρύαγμα, ἀνδρικῶς κατέβαλες, προθύμως ἐναθλήσασα, καὶ τῶν βραβείων τῆς ἄνω κλήσεως, καὶ τῶν στεφάνων ἀξιωθεῖσα σεμνή, ὑπέρ τῶν δούλων σου, τῶν πιστῶς τιμώντων σε, μνείαν ποιοῦ, πάντοτε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ πανεύφημε, ἡ τὸν δεσπότην Χριστόν, ὁλοψύχως ποθήσασα, τῶν βασάνων ἤνεγκας, τὰς πληγὰς καρτερώτατα, καὶ ξεομένη πλευρὰς ταῖς μάστιξιν, αἰκίας πάσας, διὰ τὸν σὸν ἐραστήν, καθυπομένουσα, τῶν στεφάνων ἔτυχες, τῶν παρ᾽ αὐτοῦ· ὅθεν εὐφημοῦμέν σε θεομακάριστε.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὁσιομάρτυς πανένδοξε, τὶς ἐξισχύσει ειπεῖν, τῶν σῶν πόνων τὰ ἔπαθλα, καὶ τοῦ μαρτυρίου σου, τὰ ἀνδρεῖα τεράστια, ὑπομονήν τε καὶ τὴν πραότητα, ἣν ἐνεδείξω σεμνὴ ὡς ἄσαρκος; ὅθεν συνόμιλος, τῶν ἀγγέλων γέγονας, Παρασκευή, νύμφη τοῦ παντάνακτος, σκεῦος τοῦ Πνεύματος.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικὸν

ἦχος πλ.β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Παρθενομάρτυς ἀθληφόρε, Παρασκευὴ πανένδοξε, τοὺς τὴν ἄθλησιν τὴν σὴν ἑορτάζοντας ἀξίως, [τοὺς τὴν μνήμην σου ἀξίως ἐκτελούντας] αἴτησαι ῥυσθῆναι πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου, καὶ τῆς μελλούσης κρίσεως, μάρτυς παναοίδιμε.

Πέτρου Ἐφεσίου		Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου
Στεφάνου Λαμπαδαρίου		Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δογματικὸν Θεοτοκίον

ἦχος πλ.β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι᾽ ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ᾽ ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	σύντομον	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
Πέτρου Βυζαντίου	ἀργοσύντομον	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριήλ Κουντιάδου
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εἴσοδος – Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Σοφία. Ὀρθοί!

ἦχος β΄

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Μέλος Ἀρχαῖον	Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἑσπέρας προκείμενον

Κυριακὴ	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευὴ

Κυριακῇ ἑσπέρας
ψαλμός 133:1

Ἦχος λ π ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.59#

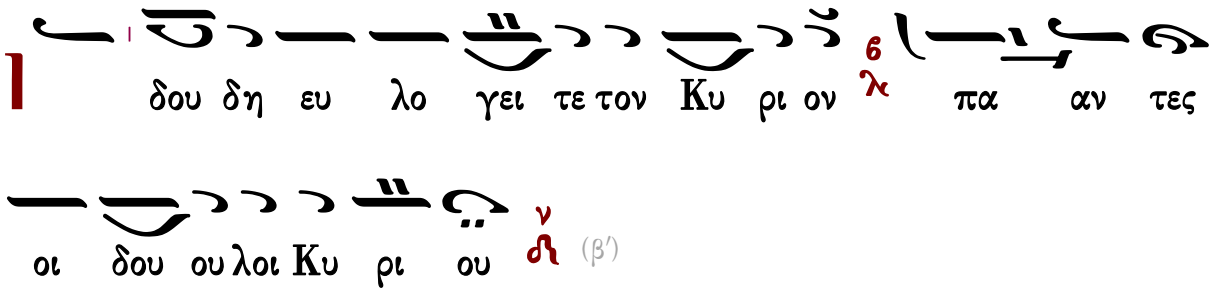

∴ Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

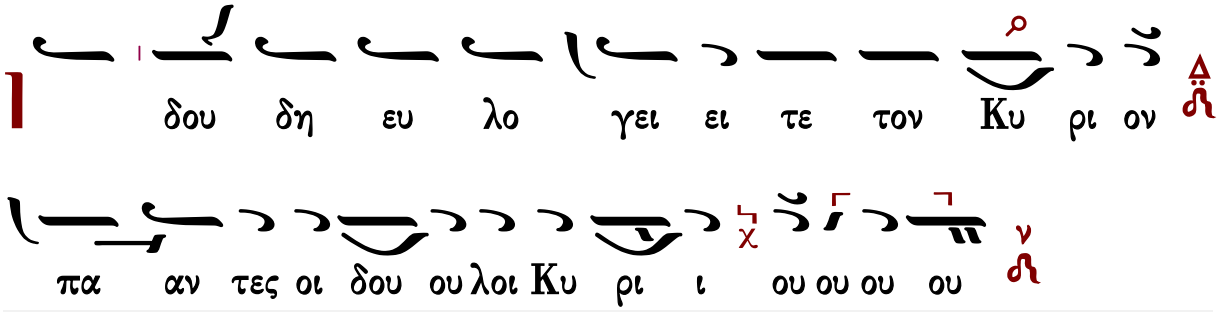

Δευτέρα ἑσπέρας
ψαλμὸς 4

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.59#

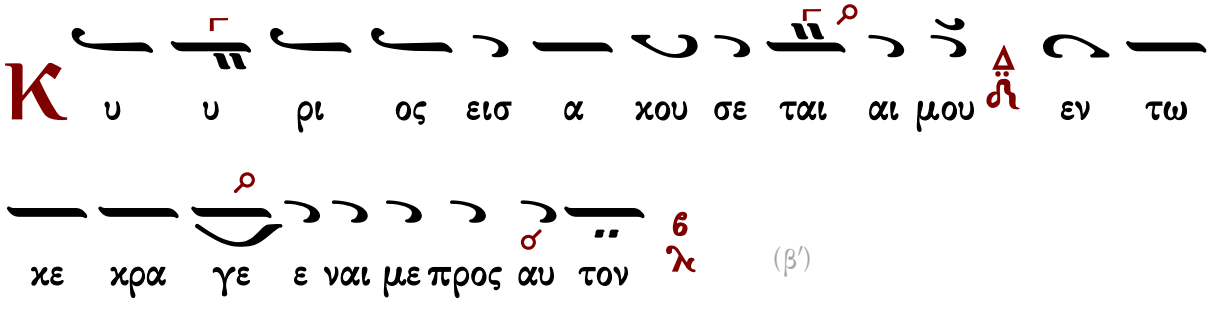

(β′)

∴ Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με· οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

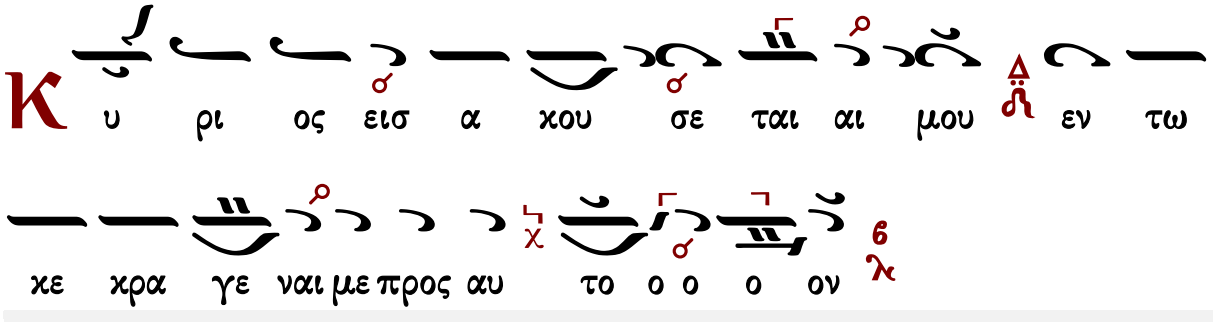

Τρίτη ἑσπέρας
ψαλμὸς 22

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.60#

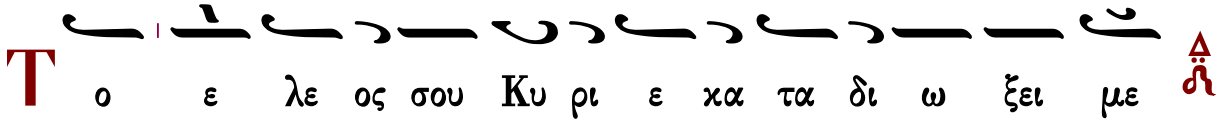

πα σας τας η με ρας της ζω ης μου (β′)

∴ Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

Το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σας τας η με ρας της ζω η ης μου ου ου

Τετάρτη ἑσπέρας
ψαλμός 53

Ἦχος λ/π ϋ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.60#

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σου σω σον

με ν′/η και εν τη δυ να μει σου χρι νει εις με (β′)

∴ Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σου σω σον

με ν′/η και εν τη δυ να μει σου χρι νει εις με ε ε

Πέμπτη ἑσπέρας
ψαλμός 120

Ἦχος λ/π Βϩ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.61#

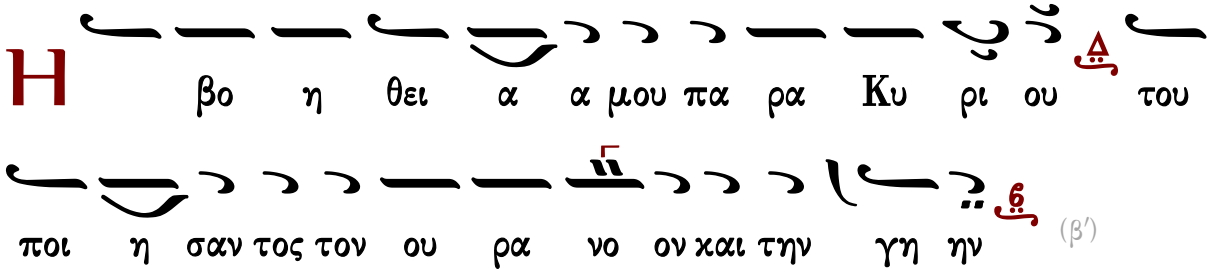

(β′)

∴ Ἦρα τους ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου.

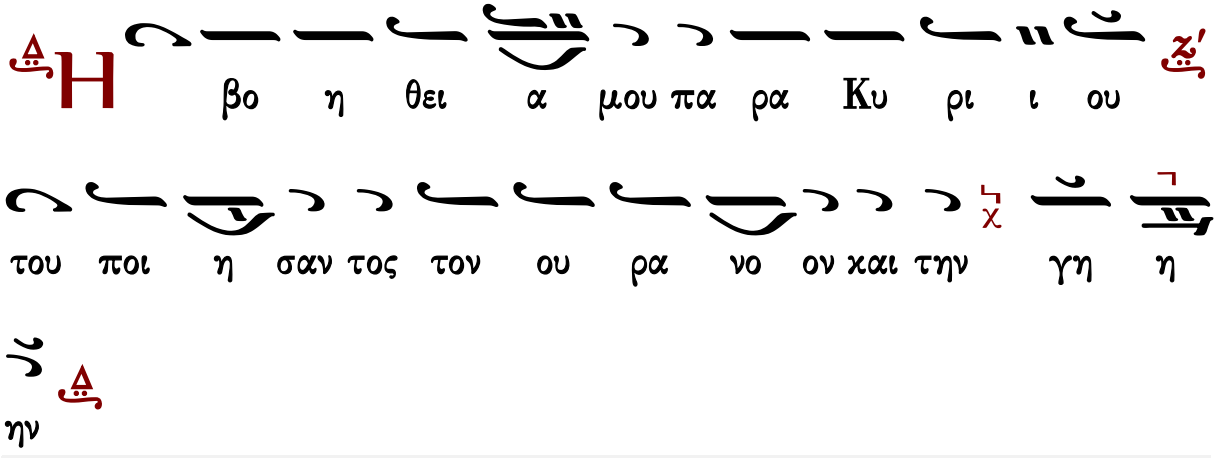

Παρασκευῇ ἑσπέρας
ψαλμός 58

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.61#

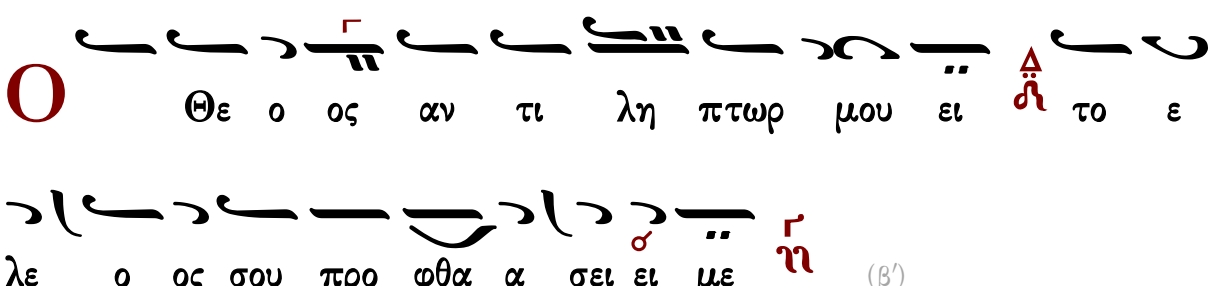

(β′)

∴ Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεὸς καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ᾽ ἐμὲ λύτρωσαί με.

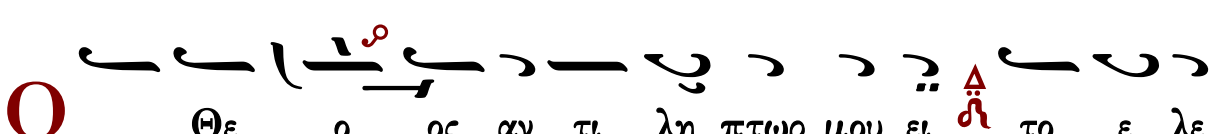

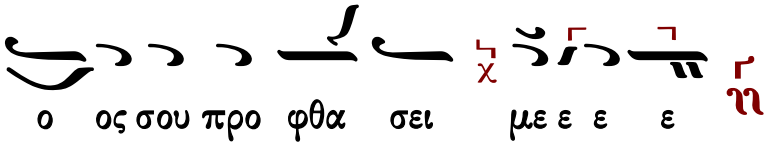

Ἀναγνώσματα

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα

Σοφία. Πρόσχωμεν.

43:9-14

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν· Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; Ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ ἀκουσάτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγώ εἰμι. Ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ᾽ ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγώ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῴζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα· ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ἡμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Ὅτι ἀπ᾽ ἀρχῆς ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα

Σοφία. Πρόσχωμεν.

3:1-9

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ᾽ ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν Ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ, προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα

Σοφία. Πρόσχωμεν.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ, πλήρεις ῥιφθήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ᾽ αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικασταί περάτων γῆς, ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις Ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, **καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.**

Δεήσεις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτητόρων τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωτικὰ

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

Σοί, Κύριε.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀρτοκλασίας μὴ οὔσης Ἀπόστιχα

Εἰς τὴν Λιτήν

Ἦχος ⸗ Πα

ΛΛ*

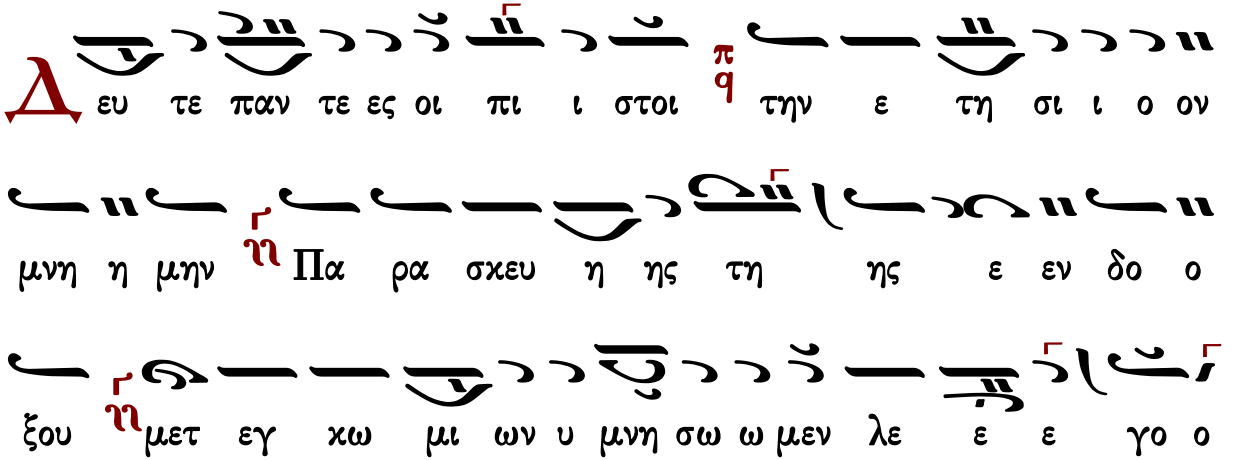

ο ον τες χαι ροις α θλη φο ο ο ρε χαι αι μα

α αρ τυς η των τυ ραν νων τα θρα ση κα ταρ γη

η σα α σα χαι ροις μαρ τυ υ ρω ων το ο κλε ε ος και

των ορ θο δο ο ο ξων το α α σει στο ον ε ε

ε ρει ει ει ει σμα χαι αι αι αι αι αι ροις η δι

α Χρι στον τον νυμ φι ο ον σου την μεν α κμην του σω

μα α τος ταις βα σα α α νοις κα τα να λω ω ω σα

α α σα α τη ην δε ψυ υ χην ταις α κτι σι του

Πνε ευ μα α τος εκ λαμ πρυ υ υ να α α α σα

χαι ροις η πρε σβευ ου σα παν το ο τε ε υ περ

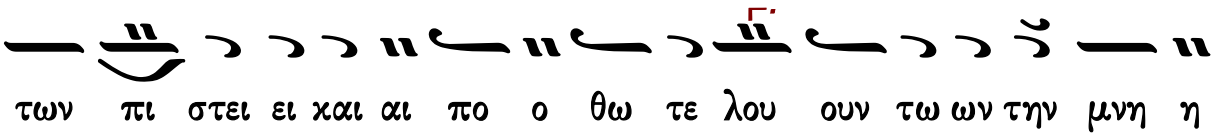

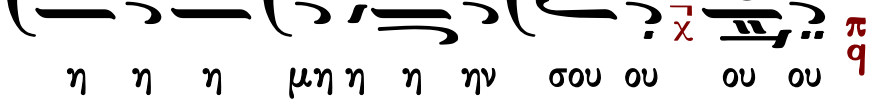

Ἀρτοκλασία

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου καὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν ἐπιτελούντων τὴν ἁγίαν ἑορτὴν ταύτην καὶ προσφερόντων τὰ δῶρα ταῦτα.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν (χώραν ἢ νῆσον) ταύτην καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἵλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσει πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον τὴν καθ᾽ ἡμῶν κινουμένην καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.
Κύριε, ἐλέησον. μ΄ (τετράκις ἀνὰ ι΄ καὶ αὖθις ἐκ τρίτου).
Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν, καὶ ἵλεως, ἵλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.
Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναχράντου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· εὐπρόσδεκτον ποίησον τὴν δέησιν ἡμῶν· δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν· σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου· ἀποδίωξον ἀφ᾽ ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωήν· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.
Ἀμήν.

Ἦχος Δι

Δ.Π.*

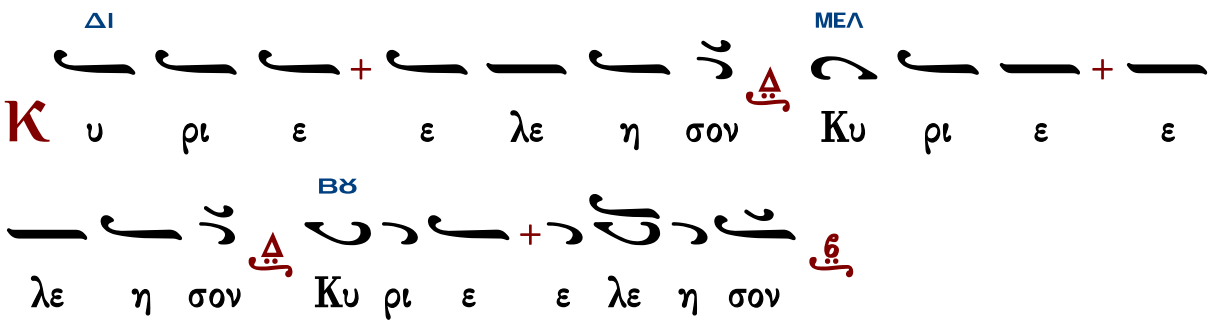

ἁγιορείτικα

Ἦχος λ ϟ Πα

ὑπὸ Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου*

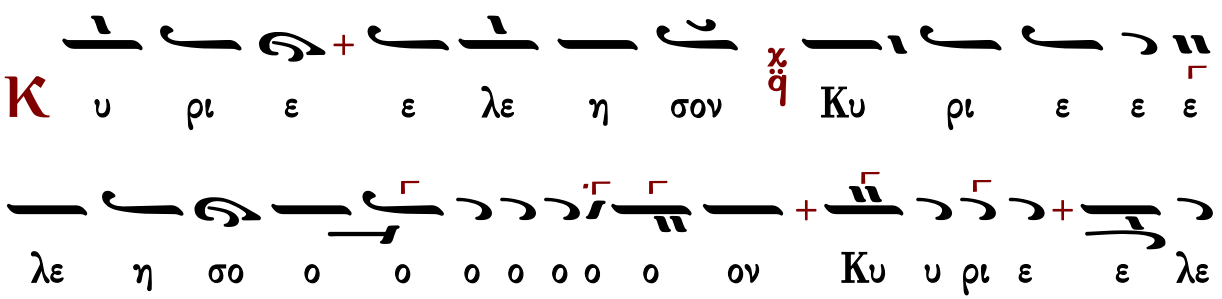

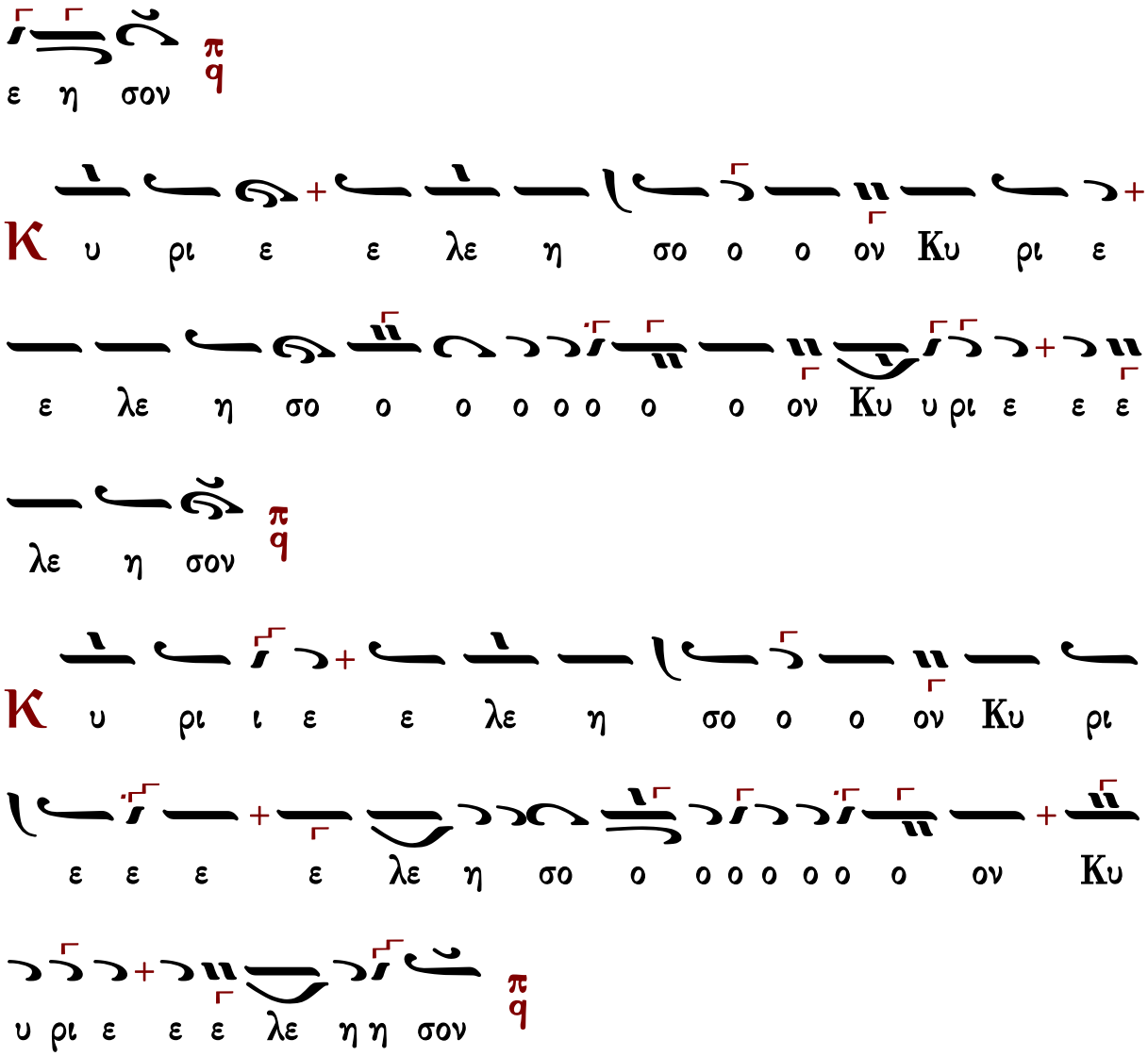

ἦχος πλ.α΄

Θεοτόκε παρθένε, χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη, σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πολίτικον	Γεωργίου Πρωγάκη	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου
Ἀβραάμ Εὐθυμιάδη		Θεμιστοκλῆ Γεωργιάδη

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογήσας τοὺς πέντε ἄρτους ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐξ αὐτῶν πεντακισχιλίους ἄνδρας χορτάσας, αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοὺς ἄρτους τούτους, τὸν

σῖτον, τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον· καὶ πλήθυνον αὐτὰ ἐν τῇ πόλει (χώρᾳ ἢ νήσῳ) ταύτῃ καὶ εἰς τὸν κόσμον σου ἅπαντα· καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας πιστοὺς δούλους σου ἁγίασον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ἦχος βαρὺς

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον, οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Γεωργίου Πρωγάκη — Ἱεροθέου Ἱερομονάχου

Εἰς τὸν Στίχον

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν — ἦχος δ΄

Πολυώδυνα βάσανα, ὑποστῆναι πανένδοξε, ἀνδρικῶ φρονήματι ηὐτομόλησας, καὶ τῶν Ἑλλήνων σεβάσματα, ὡς κόνιν ἐλέπτυνας, τῶ γὰρ σθένει τοῦ Σταυροῦ, τὸν ἀντίπαλον ἔκτεινας, τὸν καυχώμενον, ὑπεράνωθεν ἄστρων θρόνον θεῖναι, πρὸ ποδῶν σου γὰρ ἐρράγη, ὥσπερ στρουθίον παιζόμενος.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι καί εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

Τῆς πλακὸς τὴν βαρύτητα, καὶ πυρὸς τὴν κατάκαυσιν, θεϊκὴ προνοία ἄγγελος τάχιστα, τὴν μὲν ὡς φύλλον ἀνέδειξε, τὴν δὲ αὔραν ἔνδροσον, οἵα πάλαι τοῖς παισί, τοῦ τετάρτου ἡ ὅρασις, μεθ' ὧν ἔκραζες, σοῦ τὸ ἔλεος μέγα πανοικτίρμον, ὅθεν σέβω γηθομένη, σοῦ τὸ πανύμνητον ὄνομα.

Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Καθαρότητα σώματος, καὶ ψυχῆς τὴν λαμπρότητα, κτησαμένη πάντοτε ὤφθης ἄμωμος, σὺ γὰρ νυμφίον ποθήσασα, κατ' ἴχνος ἐβάδισας, νοητοῦ μύρου σεμνή, Παρασκευὴ ἀοίδιμε, καὶ νὺν πρέσβευε, τὸν Σωτήρα τῶν ὅλων λύσιν δοῦναι, ὀφλημάτων τοῖς ἐν πίστει, ἐπιτελοῦσι τὴν μνήμην σου.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικὸν

ἦχος πλ.β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Δεῦτε πάντα τῆς γῆς τὰ πέρατα, πνευματικὴν χορείαν ἐπικροτήσωμεν, καὶ τὴν Χριστοῦ παρθενομάρτυρα εὐφημήσωμεν λέγοντες· Χαίροις, Παρασκευὴ ὁσία καὶ θεοτίμητε· Χαίροις, ἡ τὸ μαρτύριον καλῶς ὑποδεξαμένη· Χαίροις τῶν μαρτύρων ἰσοστάσιε, καὶ τῶν ὁσίων ὁμόσκηνε, μεθ᾽ ὧν ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρου Ἐφεσίου		Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου
Στεφάνου Λαμπαδαρίου		Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Πετρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῆς ἀθληφόρου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοσίθεου Κατουνακιώτου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Κωνσταντίνου Λάμπρου

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν

σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον

ἦχος α΄

Τὴν σπουδήν σου τῇ κλήσει κατάλληλον, ἐργασαμένη φερώνυμε, τὴν ὁμώνυμόν σου πίστιν εἰς κατοικίαν κεκλήρωσαι, Παρασκευὴ ἀθληφόρε· ὅθεν προχέεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος α΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἁγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ, ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Πέτρου Ἐφεσίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀπόλυσις

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν προηγήθη ἀρτοκλασία·
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...
Ἀμήν.
Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Ἐὰν δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Σοφία!

Εὐλόγησον.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Ἀκολούθως εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις·

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ἐλήφθη ὑπόψιν ἡ ὑπὸ τοῦ ἀρχιμανδρίτου Συνεσίου Κτενᾶ καταρτισθεῖσαν καὶ ἐκδοθεῖσαν τὸ 1969 ἀκολουθία.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ἀμήν.
Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῷζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.
Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἑξάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ΄)
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β΄)

ψαλμὸς γ΄

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ.
Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.
Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.
Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.
Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

ψαλμὸς λζ΄ 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμὲ.
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ᾽ ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.
Ὅτι εἶπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ᾽ ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν.
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.
Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ′ 62

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.
Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.
Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ′)
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ′ 87

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.
Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.
Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.
Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
Ἐπ᾽ ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ᾽ ἐμὲ.
Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ᾽ ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.
Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.
Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;
Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
Ἱνατί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ;
Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ᾽ ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
Ἐμάκρυνας ἀπ᾽ ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ′ 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ' 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.
Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.
Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.
Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.
Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.
Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.
Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.
Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.
καὶ πάλιν
Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β')
Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτή

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέησιν)
Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος

ἦχος α΄

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Χρυσοστόμου μοναχοῦ | Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἀπολυτίκιον

ἦχος α΄

Τὴν σπουδήν σου τῇ κλήσει κατάλληλον, ἐργασαμένη φερώνυμε, τὴν ὁμώνυμόν σου πίστιν εἰς κατοικίαν κεκλήρωσαι, Παρασκευὴ ἀθληφόρε· ὅθεν προχέεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου | Στεφάνου Λαμπαδαρίου | Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Κωνσταντίνου Πρίγγου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος α΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἁγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ, ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Πέτρου Ἐφεσίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κωνσταντίνου Πρίγγου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος... Ἀμήν.

Καθίσματα

μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

ἦχος δ΄

Τὸν ὡραιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα, καὶ δι᾽ ἁγνείας τὴν ψυχὴν ὡραΐσασα, διὰ παντοίων πόνων τε καὶ θλίψεων, τούτῳ κατηγγύησαι, ὥσπερ ἄμωμος νύμφη· ὅθεν σε ἠξίωσεν, οὐρανίων θαλάμων, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν αὐτῷ, τῶν σὲ τιμώντων Παρασκευὴ πανεύφημε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Οἱ ἀγῶνες σου σεμνὴ καὶ ὁ στέφανος, οἱ ἱδρῶτες σου ἁγνὴ καὶ τὰ θαύματα, τοῦ διαβόλου ἠσχύναν τὰ τρόπαια· Χριστὸν γὰρ τὸν νυμφίον σου, ἐκ καρδίας ποθοῦσα, οὐ μάστιγας οὐ θάνατον, δι᾽ αὐτὸν ἐπτοήθης· ἀλλ᾽ ἀνετέθης ὅλη τῷ Θεῷ, τῆς παρθενίας τὸν στέφανον φέρουσα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. Εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τὶς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων, τὶς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῴζεις ἀεί, ἐκ παντοίων δεινῶν.

μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ ἦχος α΄

Ὡς ἄμωμος ἀμνάς, καὶ ἁγνὴ τῷ Κυρίῳ, συνήφθης μυστικῶς, ἐν σεμνότητι βίου, τῷ κάλλει τῆς ἀθλήσεως, σεαυτὴν ὡραΐσασα· ὅθεν εἴληφας, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, ἰατρεύουσα τὰ ἀρρωστήματα πάντα, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τῷ κάλλει σου Χριστὲ ἡ Παρθένος τρωθεῖσα, παρέδραμε σπουδῇ, τὰ δρώμενα πάντα, καὶ πᾶσαν τὴν τοῦ σώματος, εὐμορφίαν ἐκδέδωκε, ταῖς κολάσεσι, καὶ ταῖς πικραῖς τιμωρίαις, ἀφανίζεσθαι· ἣν εἰς ὡραίους νυμφῶνας, εἰσήγαγες Δέσποτα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφευγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Πολυέλεος

Δοῦλοι Κύριον		Ἐξομολογεῖσθε		Ἐκλογὴ	
Κείμενο	Μουσικὸ	Κείμενο	Μουσικὸ	Κείμενο	Μουσικὸ

Κάθισμα

Ἐπεφάνης σήμερον ἦχος δ΄

Εὐφροσύνης σήμερον ἡ οἰκουμένη, ἐπληρώθη ἅπασα ἐν τῇ πανδήμῳ ἑορτῇ, Παρασκευῆς τῆς θεόφρονος, μεγαλοφώνως τὴν χάριν κηρύττουσα.

Θεοτοκίον

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὰς ἀχράντους χεῖρας σου, Παρθενομήτωρ, ἐφαπλοῦσα σκέπασον, τοὺς πεποιθότας ἐπὶ σοί, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντας, πᾶσι παράσχου, Χριστὲ τὰ ἐλέη σου.

α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου

ἦχος δ΄

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ᾽ αὐτὸς ἀντιλαβοῦ καὶ σῶσον Σωτήρ μου. (β′)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. (β′)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἁγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.

171	Πέτρου Λαμπαδαρίου	279	Γαβριὴλ Κουντιάδου
256	Πέτρου Λαμπαδαρίου	179	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
306	Χρυσοστόμου μοναχοῦ		

Προκείμενον

ψαλμὸς λθ′

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.113/1153#

Ἦχος Γ΄τος Βου

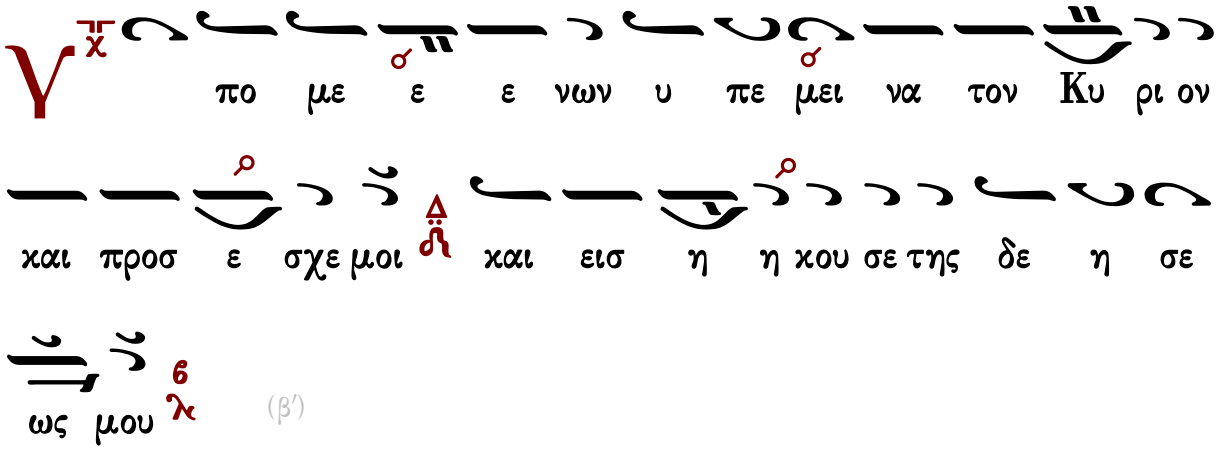

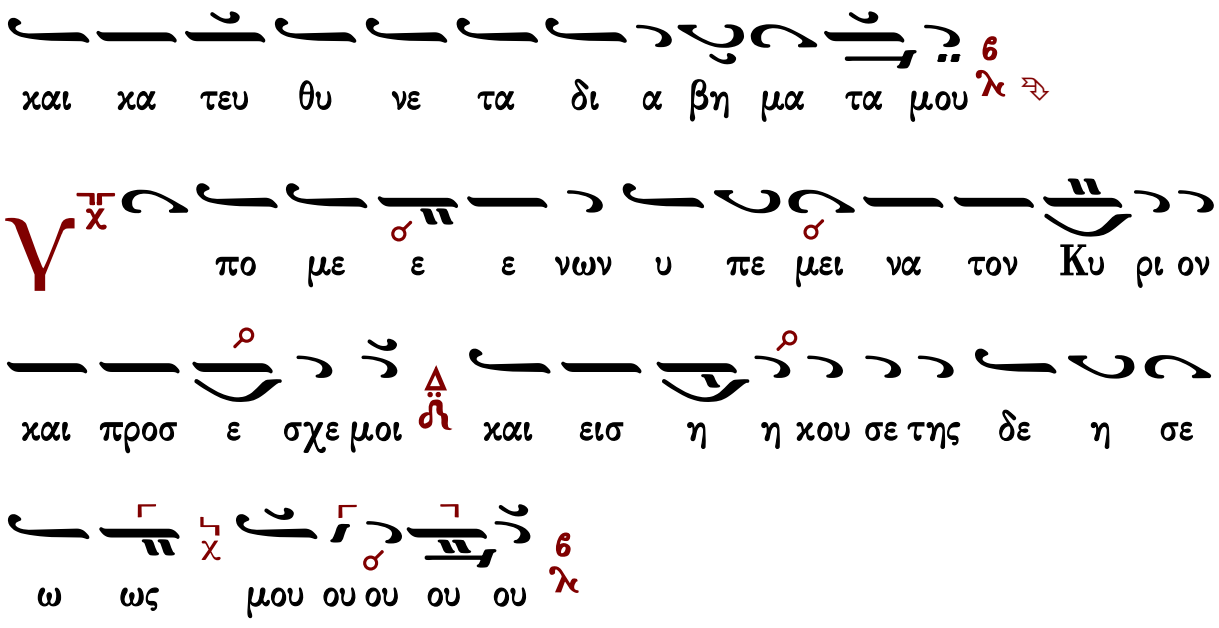

Τάξις Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύῃ...

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.489#

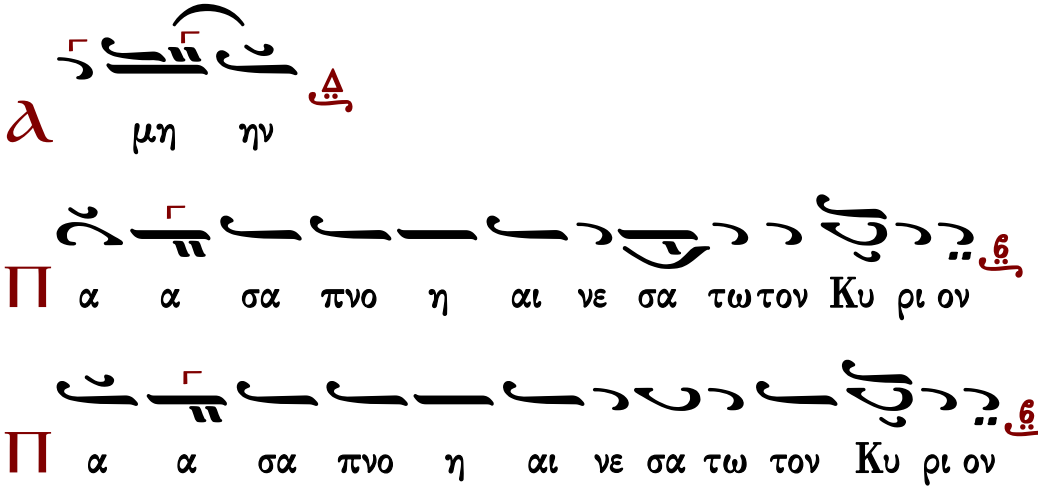

∴ Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

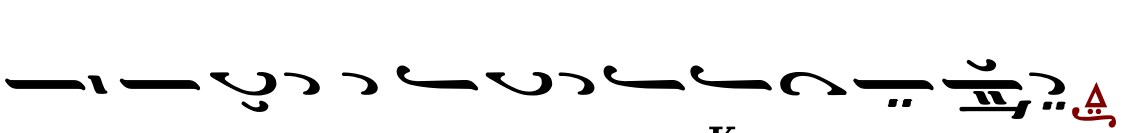

λ ι νε σα τωπνο η πα σα τον Κυ ρι ο ο ον

Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς…
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 10:16-22
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· 16Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις, καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί. 17Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς. 18Καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν. 19Ὅταν δὲ παραδώσωσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί λαλήσητε· δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τί λαλήσητε· 20οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τοῦ Πατρὸς ὑμῶν, τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν. 21Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτούς. 22Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ν΄ Ψαλμὸς

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντὸς.
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Πρωγάκη 1909 σ.157#

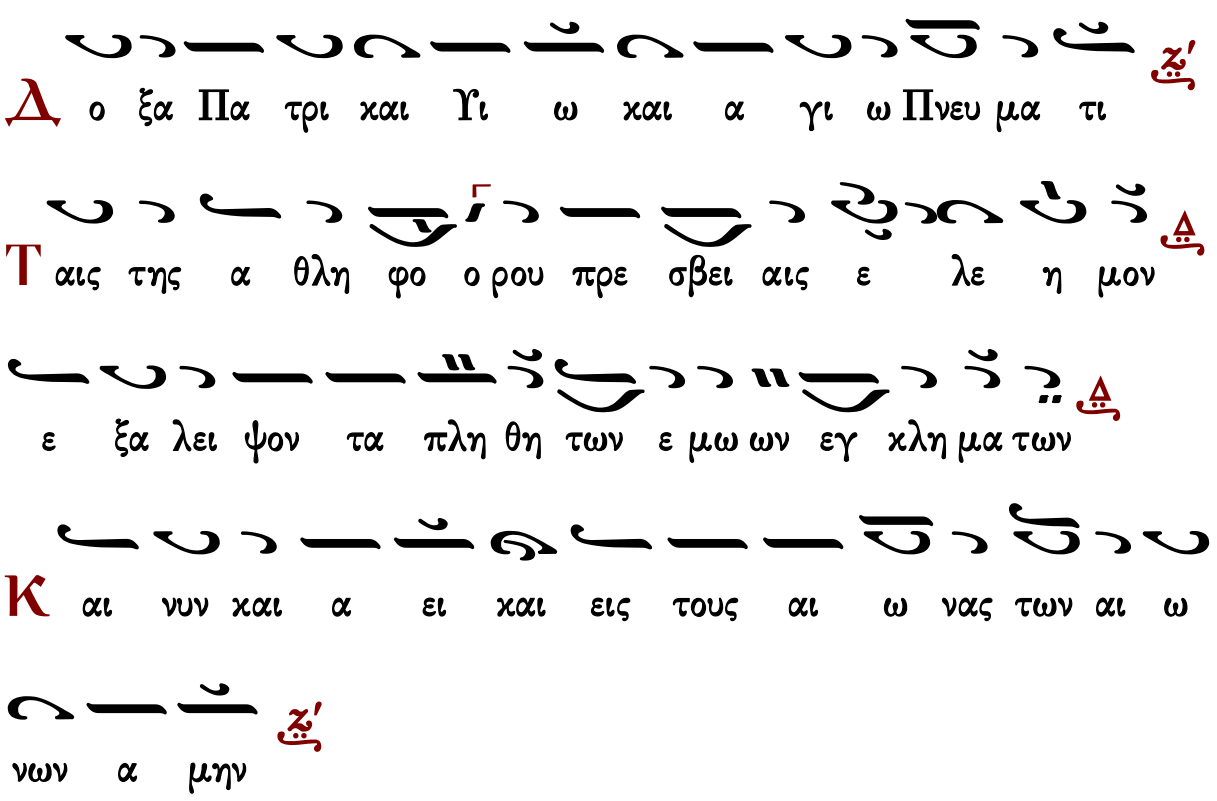

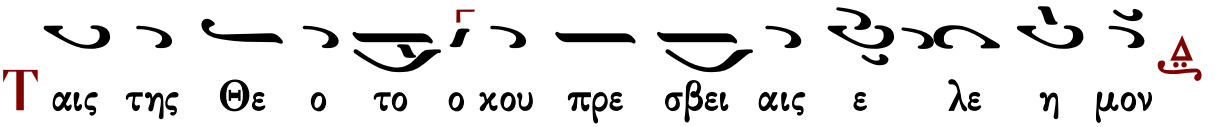

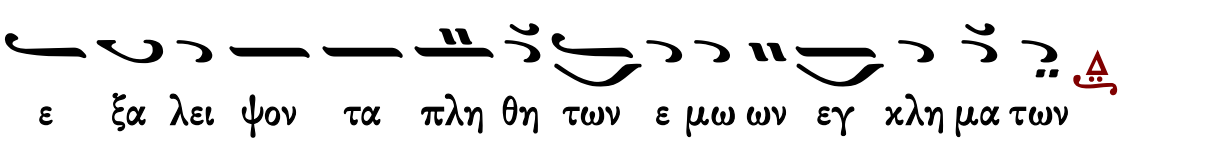

ἰδιόμελον

Ἦχος Πα

Σωτηρίου Αρβανίτη
Μουσικά Μηναία
Ιούλιος-Αύγουστος
2009 σ.183*

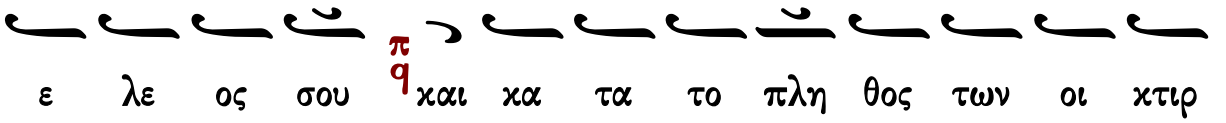

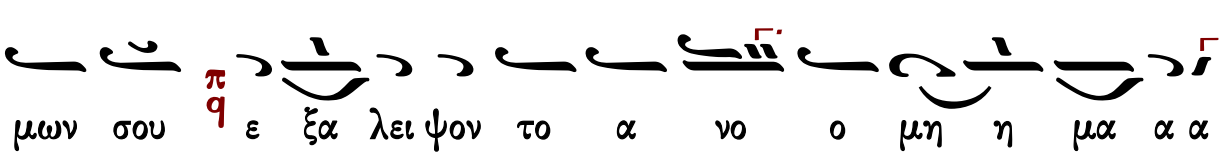

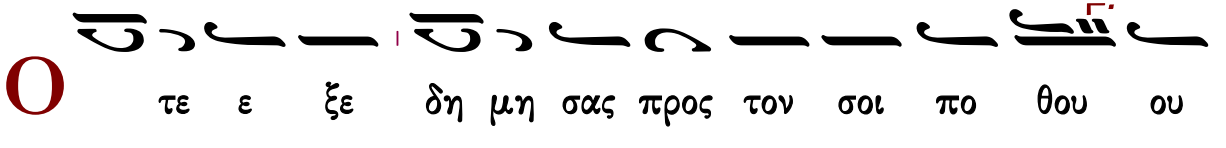

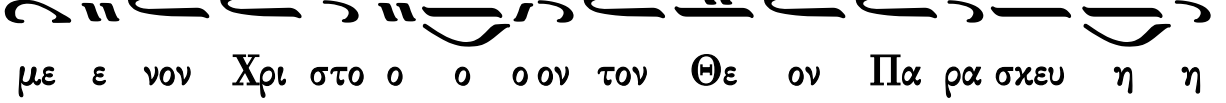

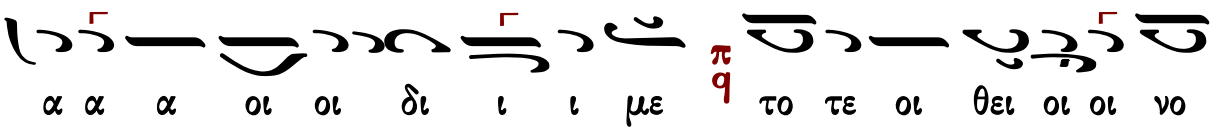

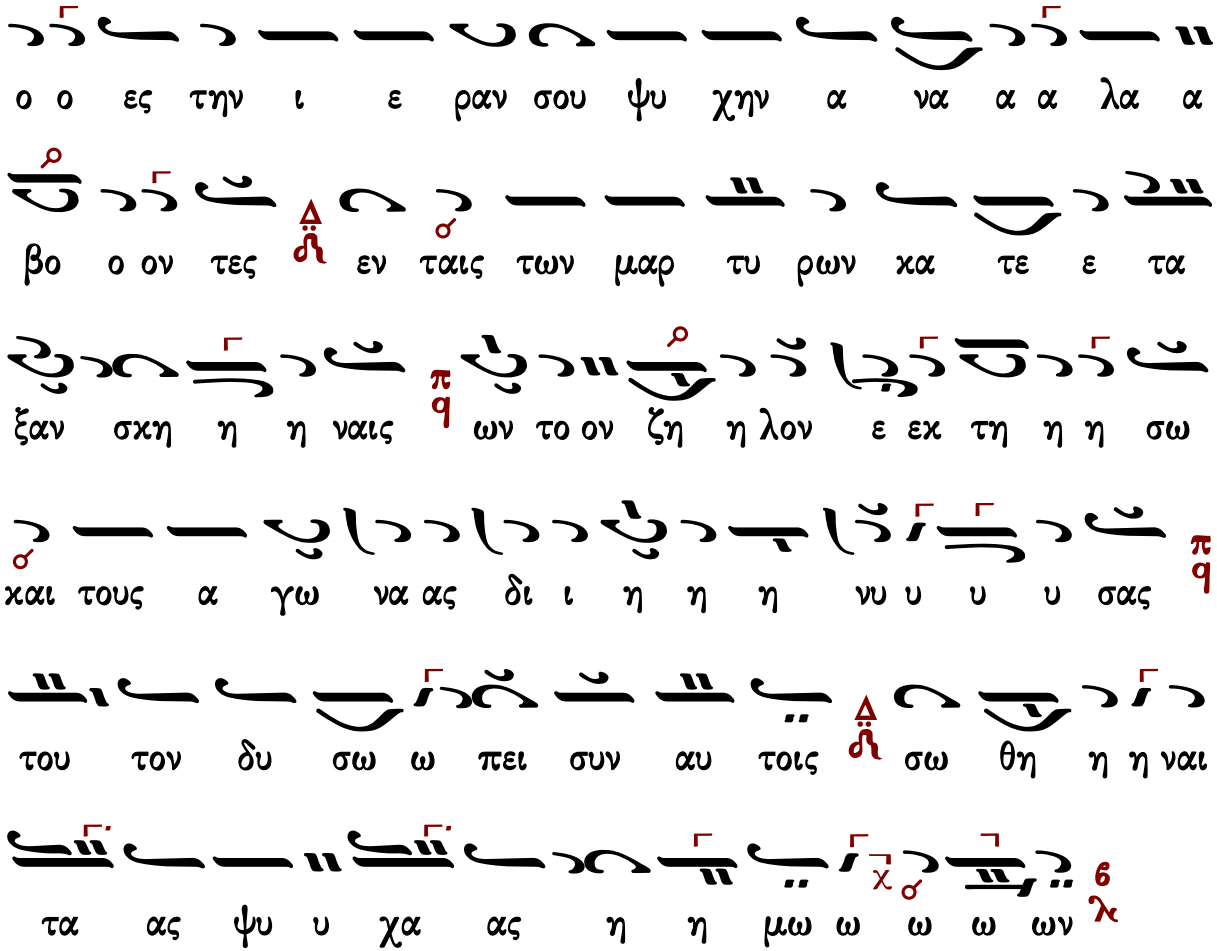

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.501#

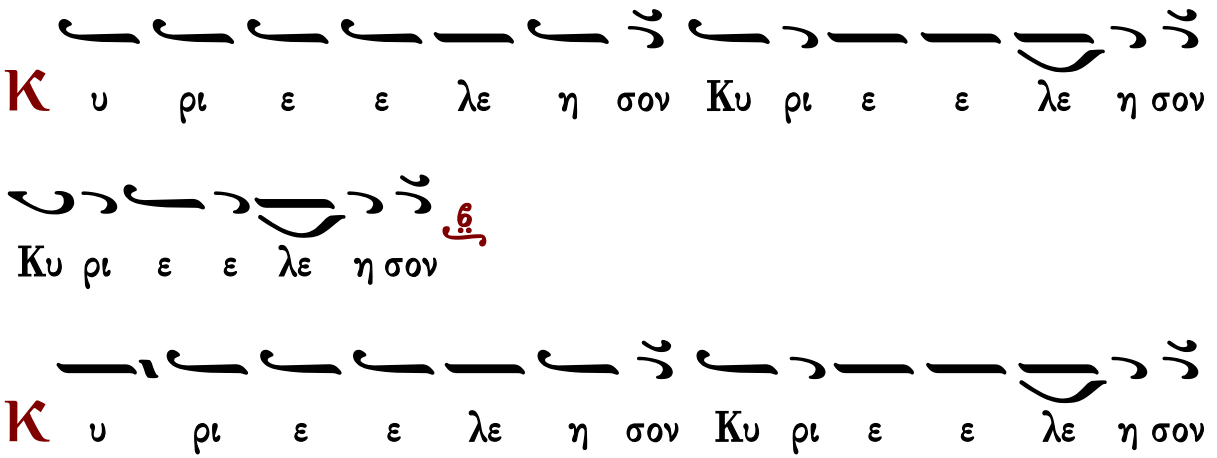

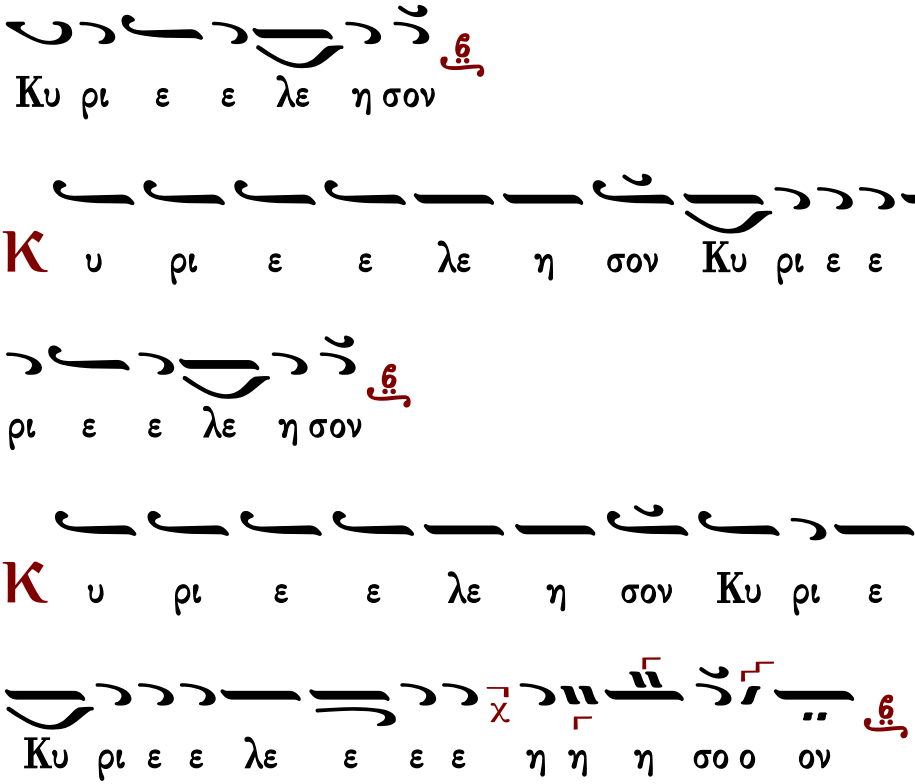

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Κανόνες

Κανὼν τῆς Θεοτόκου ᾠδὴ α᾽

ἦχος πλ.δ᾽

«Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν.» (β᾽)

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχήν, εἰρήνευσον, κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, πανάμωμε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ, Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον, μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κανὼν Παρασκευῆς ὁσιομάρτυρος, ᾠδὴ α΄

Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον

ἦχος δ΄

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑμνοῦσι, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, μάρτυς πανεύφημε, χάριν δοθῆναι αἴτησαι ἡμῖν, καὶ πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, Παρασκευὴ ἀοίδιμε, ταῖς πρὸς τὸν Κύριον δεήσεσι.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μαρτύρων, ἡ καλλονὴ σὺ πέφηνας, τὰς τοῦ ἐχθροῦ μηχανάς, καταβαλοῦσα ὅπλῳ τοῦ σταυροῦ, καὶ τυράννων ὠμότητα, ἀθλητικῶς παλαίσασα, θεοσεβῆ πίστιν ἐκήρυξας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Νομίσας, τῆς καρτερίας λύειν σου, μάρτυς τὸ εὔτονον, ὁ τοῖς ξοάνοις τύραννος δεινῶς, ἀπονέμων προσκύνησιν, ἀλλὰ σοφοῖς σου ῥήμασι, τούτου τὸ θράσος ἅπαν λέλυται.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ Λόγος, ἐκ σῶν ἀχράντων Δέσποινα, αἱμάτων τίκτεται, ἐμψυχωμένην σάρκα εἰληφώς, καὶ ἡμᾶς ὀλισθήσαντας, ἀπατεῶνος δήγματι, τῷ θείῳ κράτει ἀνεπλάσατο.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ γ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Οὐρανίας ἀψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.» (β΄)

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σέ, Θεογεννῆτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἱκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, θεομακάριστε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ, Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κανὼν Παρασκευῆς ὁσιομάρτυρος, ᾠδὴ γ΄

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ — Ἦχος δ΄

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐνεύρου τὸ ἀσθενές, τὸ θεῖον Πνεῦμα καὶ φαιδρὸν δέδειχεν, ἐξεικονίζον ἄριστα, τῆς σῆς ἀκραιφνοῦς ψυχῆς ἔλλαμψιν.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥωσθεῖσα σθένει Χριστοῦ, τὰς τῶν βουνεύρων ἀφειδῶς μάστιγας, μάρτυς Χριστοῦ ὑπέφερες, οἷά τις ἀδάμας στερρότατος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀγάπῃ τῇ πρὸς Θεόν, ἐν τῷ σταδίῳ καρτερῶς ἤνεγκας, τὸν σκορπισμὸν τοῦ σώματος, καὶ τοὺς ἀνυποίστους πικροὺς αἰκισμούς.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ χαῖρε κραυγάζομεν.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν…	Ἀμήν.

Καθίσματα

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον ἦχος πλ.δ΄

Ἐνασκήσασα πόνοις ἀθλητικοῖς, ἐδοξάσθης ἀγῶσι μαρτυρικοῖς, πολλοὺς προσενέγκασα, σωζομένους τῷ κτίστῃ σου· τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, λιποῦσα τὰ πρόσκαιρα, ἀνδρικοὺς ἀγῶνας ἐτέλεσας ἔνδοξε. Ὅθεν μετὰ τέλος, ἀτελεύτητον εὗρες, ζωὴν συνυπάρχουσα, τῷ νυμφίῳ σου πάντοτε, ἀθληφόρε ἀοίδιμε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐκ σπαργάνων μητρῴων σὺ τῷ Χριστῷ, σεαυτὴν ἀναθεῖσα διηνεκῶς, αὐτῷ εὐηρέστησας τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων, καί τυράννων θράση, στερρῶς κατεπάτησας, καὶ βασάνους ὄντως, ἀνδρείως ὑπέμεινας· ὅθεν ὁ Χριστὸς σοι, τοῖς στεφάνοις κοσμήσας, ἐνδόξως εἰσήγαγεν, εἰς νυμφῶνα οὐράνιον, Παρασκευὴ ἀξιάγαστε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὡς παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ δ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Εἰσακήκοα, Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἡ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, Θεονύμφευτε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἡ τὸν εὔσπλαγχνον κυήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων, τῶν ὑμνούντων σε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπολαύοντες, πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων εὐχαριστήριον, ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε, Πανύμνητε, δυσχερείας πάσης, ἐκλυτρούμεθα.

Κανὼν Παρασκευῆς ὁσιομάρτυρος, ᾠδὴ δ'

Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα

ἦχος δ'

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰαμάτων ἐντυχοῦσα καὶ χαρισμάτων, καὶ ὀπτασίας ἔνδοξε, τὰς θείας πηγάζεις, χάριτας ἑκάστοτε, τοῖς πίστει γεραίρουσι, καὶ τῷ σῷ τεμένει προστρέχουσι.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥυτίδα ὄντως καὶ σπῖλον μηδόλως σχοῦσα, ἁγιασμόν τε σώματος, ἐπικτησαμένη, ἀγγέλους τεθέασαι, μεθ' ὧν ἀνεκραύγαζες, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὡς κατάπληκτον σημεῖον, φρικτῆς ἡμέρας, τοῦ σωτηρίου πάθους γάρ, ἐξεικονισθείσης, γυναικείῳ σώματι, Σταυρόν τε καὶ κάλαμον, στέφανον καὶ σπόγγον τεθέασαι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης, παρθενεύουσα πάλιν, ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ε'

ἦχος πλ.δ'

«Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου, Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν, φιλάνθρωπε.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἔμπλησον, ἁγνή, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαράν, τῆς εὐφροσύνης, ἡ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων, Θεοτόκε ἁγνή, ἡ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λῦσον τὴν ἀχλύν, τῶν πταισμάτων μου, Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἡ φῶς τεκοῦσα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴασαι ἁγνή, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγείαν, τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι.

Κανὼν Παρασκευῆς ὁσιομάρτυρος, ᾠδὴ ε΄

Σὺ Κύριε μου φῶς

ἦχος δ΄

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἠγώνισαι σεμνή, καὶ τὸν τύραννον ἔκτεινας, ῥητρεύσεσι ταῖς πανσόφοις, πρὸ βημάτων ἐμφρόνως, τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσα.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοῦν ἔχουσα στερῤῥόν, ἀπτοήτῳ φρονήματι, κατῃσχύνας τῶν εἰδώλων, τὰ σεβάσματα πάντα, γραφικαῖς ἀποδείξεσι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Παστάδος νοητῆς, καὶ νυμφῶνος ἠξίωσαι, χορεύουσα σὺν Παρθένοις, ταῖς φρονίμοις ἐνθέως, Παρασκευὴ ἀοίδιμε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σὲ ὅπλον ἀῤῥαγές, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ς΄

ἦχος πλ.δ΄

«Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδη προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς, ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεῖσαν, Παρθένε, δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην, Παρθένε, τῶν πειρασμῶν διαλύουσαν ὄχλον, καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν, καὶ δέομαι διαπαντός, ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου ῥυσθῆναί με.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμὸν ἐν ταῖς θλίψεσι, Κόρη, καὶ τῷ φωτί σου ἀεὶ ἀγαλλόμεθα. Ὦ Δέσποινα, καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί μου, ἀλλ᾽ ἡ Θεὸν καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Κανὼν Παρασκευῆς ὁσιομάρτυρος, ᾠδὴ ς΄

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς — ἦχος δ΄

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἀγγέλου, παρουσίᾳ τὴν στέρνοις τεθεῖσάν σοι, μεγίστην πάνσεμνε πλάκα, καὶ χειρῶν τοὺς ἥλους ἔνδοξε μάρτυς, ὁ Δεσπότης, ῥοπῇ θείᾳ θᾶττον ἠφάνισε.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Νέαν σε, πρωτομάρτυρα Θέκλαν δοξάζομεν, οἷα κηρύξασαν πᾶσι, καὶ πολλοὺς φωτίσασαν θείῳ λόγῳ, καὶ ἀπίστους, πρὸς τὴν ἔνθεον πίστιν ῥυθμίσασαν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐῤῥει σου, τῶν ἐνθέων δογμάτων ὁ σύλλογος, μελισταγὴς ἐκ χειλέων, καὶ τὴν γνῶσιν πάντων ἐδίδασκες, παῤῥησίᾳ Παρασκευὴ μαρτύρων ἀγλάϊσμα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὦ θαῦμα, τῶν ἁπάντων θαυμάτων καινότερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησεν.

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...	Σοί, Κύριε.
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς...	Ἀμήν.

Κοντάκιον

Ἐπεφάνης σήμερον — ἦχος δ΄

Τὸν ναόν σου πάνσεμνε, ὡς ἰατρεῖον ψυχικὸν εὑράμενοι, ἐν τούτῳ πάντες οἱ πιστοί, μεγαλοφώνως τιμῶμέν σε, ὁσιομάρτυς Παρασκευὴ ἀοίδιμε.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Οἶκος

Ἡ τοῦ νυμφίου σε φωνὴ καλέσασα ὡς νύμφην, στεφάνῳ ἀφθαρσίας ἐκόσμησε, θεόφρον Παρασκευὴ πανευκλεής, καὶ μετὰ ἀθλοφόρων καὶ μαρτύρων τῶν σεπτῶν ἀξίως συνηρίθμησε, μεθ᾽ ὧν εὐφραινομένη, μέμνησο τῶν ἐκτελούντων τὴν ἁγίαν ἑορτήν σου, καὶ

συνελθόντων ἔνδον τοῦ ναοῦ σου· ἐν αὐτῷ γὰρ νυνὶ παρεστῶτες ἀπὸ ψυχῆς προσφέρομέν σοι τοὺς ὕμνους, ὁσιομάρτυς Παρασκευὴ ἀοίδιμε.

Συναξάριον

Τῇ κς΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς ἁγίας ἐνδόξου ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς.

Θεῷ παρεσκεύασας ἁγνὸν ὡς δόμον,
Σαὐτὴν ἀγῶσι, σεμνή, εἰς κατοικίαν.
Παρασκευὴ ἕκτῃ τε καὶ εἰκάδι δειροτομήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ἱερομαρτύρων Ἑρμολάου, Ἑρμίππου καὶ Ἑρμοκράτους.

Ἑρμιππος, Ἑρμόλαος ἠδ' Ἑρμοκράτης
Ἑρμῆν σέβοντας ᾔσχυναν παῤῥησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Ὡραιοζήλης.

Εἰς πῦρ βληθεῖσα Ὡραιοζήλη, Λόγε,
Ἅπασι βρύει τοὺς κρουνοὺς τῶν θαυμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἰγνατίου τοῦ Στειρωνίτου καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀππίωνος καὶ Ἱερουσαλήμ.

Πρὶν γῆς ἀπελθεῖν ἀρετῶν καρποὺς φύσας,
Τὸ στεῖρον ἐκπέφευγεν ὁ Στειρωνίτης.
Τὸν σὸν ξίφει τράχηλον ἀτρέπτως κλίνας,
Τὸ τῆς τελευτῆς, Ἀππίων, πίνεις πόμα.
Τομὴν κεφαλῆς Ἱερουσαλὴμ φέρει,
Καὶ τὴν ἄνω νῦν Ἱερουσαλὴμ βλέπει.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ζ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ, οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατῴκησας τῷ κόσμῳ, ἣν προστάτιν ἀνέδειξας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας, Μῆτερ ἁγνὴ δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας, τὴν σὲ κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρωστίας, Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, θεραπεύειν ἀξίωσον, ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστόν, ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Κανὼν Παρασκευῆς ὁσιομάρτυρος, ᾠδὴ ζ΄

Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι

ἦχος δ΄

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπὸ Κυρίου, σὺ φρουρουμένη πρὸ βήματος ἀσεβῶν, μάρτυς, τὰς μασχάλας ἔστεγες, καρτερῶς φλεγομένη καὶ ὑπέψαλλες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός μου βοῶσα καὶ Κύριος.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φλέξαν μηδόλως, τοὺς παρανόμους καίει μᾶλλον τὸ πῦρ, κόρη, ὁ Χριστὸς δὲ φυλάττει σε ἀβλαβῆ, καθὼς πάλαι διεσώσατο, πυρὸς τοῦ βρέμοντος, ἀδεεῖς νεανίας χειρὶ κραταιᾷ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἤπειρον πᾶσαν, σαφῶς καὶ πόλον μὴ τεκτηνάμενοι, ὄντως, τὰ δαιμόνια ξόανα καὶ θεοί, ἀπολέσθωσαν ἐκραύγαζες· Χριστὸς δὲ Κύριος, πλαστουργὸς ἐστι πάντων ἐκήρυττες.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρά, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ η΄

ἦχος πλ.δ΄

«Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι στρατιαὶ τῶν ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδῃς Παρθένε, ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε, κόρη, εἰς αἰῶνας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν ἰαμάτων τὸ δαψιλές, ἐπιχέεις τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσι τὸν ἄφραστόν σου τόκον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας, Παρθένε, ἵνα σε δοξάζω τὴν κεχαριτωμένην.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Παρασκευῆς ὁσιομάρτυρος, ᾠδὴ η΄

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ

ἦχος δ΄

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐκ ὄντας θεοὺς ἀλλὰ ψευδῆ, δαιμόνων φάσματα, μάρτυς ἀπέδειξας, καὶ κατηδάφισας τέλεον, καὶ εἰς τέλος κατελέπτυνας, ἐν εὐφροσύνῃ τῷ Χριστῷ, ἀπαύστως μέλπουσα· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ναοῦ δονηθέντος ἐπὶ γῆς, ἐπιφοιτήσει σου, Ἀπόλλων πέπτωκε, καὶ κατηκόντισται ξόανα, ἐνεργείᾳ τοῦ ἀχράντου σταυροῦ, δι᾽ οὗ φραχθεῖσα μυστικῶς, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, ἀνεβόας· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Κάλλους καὶ τοῦ πόθου σου Χριστέ, Παρασκευὴ ἡ ἁγνή, τρωθεῖσα ἔφερε, πυρὸς τὴν ἔκκαυσιν κράζουσα· εἰς ὀσμὴν τοῦ θείου μύρου σου, νῦν ἐναθλοῦσα καρτερῶς, δραμοῦμαι ἄληκτα, σοῦ ὀπίσω, ἐπευλογοῦσα τὸ θεῖόν σου ὄνομα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ, σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρί, τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία θεόνυμφε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ θ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι, Παρθένε ἁγνή, σὺν ἀσωμάτων χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥοήν μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσῃς, ἡ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφῃρηκότα Παρθένε, Χριστὸν κυήσασα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον, Παρθένε, ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην, ἐξαφανίσασα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λιμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ προσφευγόντων, γενοῦ Παρθένε, καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγή τε καὶ σκέπη, καὶ ἀγαλλίαμα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φωτός σου ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον, Παρθένε, τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον, σὲ καταγγέλλοντας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας, ταπεινωθέντα, Παρθένε, θεράπευσον, ἐξ ἀρρωστίας εἰς ῥῶσιν, μετασκευάζουσα.

Κανὼν Παρασκευῆς ὁσιομάρτυρος, ᾠδὴ θ΄

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους — ἦχος δ΄

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥευστῆς βιοτῆς καὶ προσκαίρου, μάρτυς τὴν μέλλουσαν ἠλλάξω, κάλλος τὸ ἀμήχανον δρᾶν, τοῦ σοῦ νυμφίου ἐπειγομένη τρανῶς· ὅθεν στεφάνων ἔτυχες, τῶν ἀκηράτων καλλιπάρθενε.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἤκουσας φωνῆς βεβαιούσης, Παρασκευὴ σοῦ τὰς αἰτήσεις, θείας οὐρανόθεν καὶ τὸν δρόμον, προθύμως μάρτυς σεμνὴ διήνυσας, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνέδραμες, κάραν τμηθεῖσα τὴν ἐρίτιμον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Νίκην κατ᾽ ἐχθρῶν δωρηθῆναι, Παρασκευὴ Χριστὸν ἐξαίτει, πᾶσι τοῖς τῷ θείῳ ναῷ σου, προσερχομένοις ἐν θερμοτάτῃ πίστει, καὶ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, καὶ τῶν δεινῶν τὴν ἀπολύτρωσιν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὤφθης Χερουβὶμ ἀνωτέρα, καὶ οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, ἄχραντε παρθένε Μαρία, βουλῆς μεγάλης τεκοῦσα ἄγγελον, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, κριτὴν ἁπάντων ἐλευσόμενον.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Καταβασίαι εἰς ἑορτὰς τῆς Θεοτόκου

ἦχος δ΄

α΄ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

γ΄ Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

δ΄ Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ε΄ Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

ς΄ Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

ζ΄ Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν· ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η΄ Παίδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σύντομοι Ἀργαὶ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. 1 ἦχος δ΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Καταβασία θ' ᾠδῆς

ἦχος δ'

Ἅπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δέ, ἀύλων νόων, φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ θαυμάσια, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἁγνή, ἀειπάρθενε.

σύντομος — ἀργὴ — ἀργὴ (Παπαγιάννη)

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι... — Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... — Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... — Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι... — Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάρια

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε — ἦχος β'

Ῥωσθεῖσα καλλιπάρθενε, σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου σου, τυράννων ἔλυσας θράσος, ἀθλοῦσα μάρτυς γενναίως, καὶ πρὸς Χριστοῦ ἀπείληφας, βραβεῖα νίκης πάνσοφε, Παρασκευὴ πανθαύμαστε, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις — ἦχος γ'

Παρθενομάρτυς Κυρίου, καὶ καλλιπάρθενε νύμφη, Παρασκευὴ ἀοίδιμε, ἐκδυσωποῦσα τὸν Θεόν, ῥῦσαι λαόν σου καὶ πόλιν, φθορᾶς ὀργῆς καὶ κινδύνων.

Θεοτοκίον

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν δεσπότην.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη - Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος λ π ρ Νη

π. Ἱεροθέου Ιερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97#

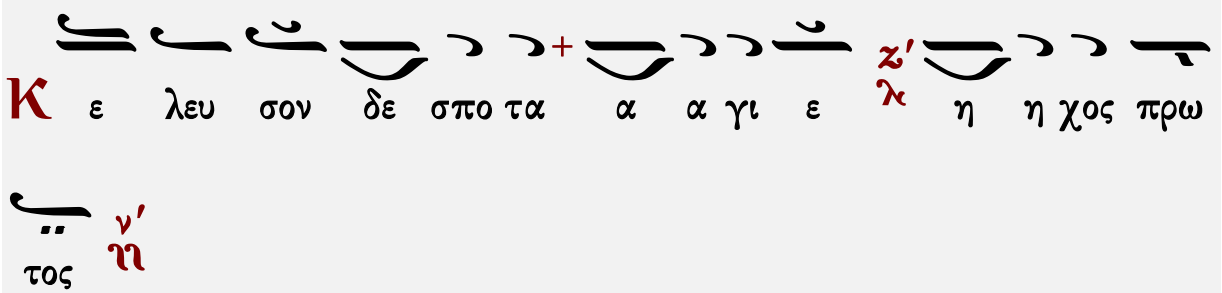

Αἶνοι

ἦχος α΄

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.
Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Γαβριήλ Κουντιάδου
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου	Ἀθανασίου Καραμάνη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
Γεωργίου Πρωγάκη	☜ Τὸν δεσπότην ☞	Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Ἄνωθεν οἱ προφῆται		

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμη΄ 148

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.
Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.
Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.
Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.
Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.
Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.
Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.
Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ψαλμὸς ρμθ΄ 149

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.
Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.
Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ψαλμὸς ρν΄ 150

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχηρὰ Προσόμοια

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων ἦχος α΄

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου, χοροβατοῦσα σεμνή, ἅμα παρθένοις μάρτυς, ταῖς φρονίμοις ἐκείναις, ἐκεῖθεν ἐκομίσω χάριν σοφή, τοῦ ἰᾶσθαι νοσήματα, ἀποδιώκειν τε πνεύματα μυσαρά, ἐκ τῶν πίστει προσιόντων σοι.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἠχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τὴν ἱερὰν καὶ σεπτήν σου, μνήμην γεραίροντες, Παρασκευὴ ὁσία, καὶ πιστῶς ἐκτελοῦντες, βοῶμέν σοι σὺν πόθῳ ρῦσαι ἡμᾶς, τῆς φλογὸς τῆς κολάσεως, καὶ τῶν βελῶν τοῦ βελίαρ, ταῖς πρὸς Χριστόν, ἱκεσίαις σου πανεύφημε.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ῥήξασα κράτος τυράννων, ἀθεωτάτων σεμνή, καὶ πρὸς Θεὸν τὰς βάσεις, ἀναθεῖσα παρθένε, οὐδόλως ἐπτοήθης, οὔτε κρουσμόν, μολυβδίνων σφυρῶν οὔτε πῦρ, οὔτε ξεσμοὺς τῶν σαρκῶν σου οὔτε βρασμόν, τῶν λεβήτων, οὔτε ξίφους σφαγήν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἀσκήσει πρῴην τὸ σῶμα, τήξασα ἔνδοξε, τὸ δεύτερον ἀθλήσει, στομωθεῖσα τὴν φρένα, τοῖς πᾶσιν ἀνεδείχθης, μάρτυς Χριστοῦ, οὐρανοχάλκευτον φάσγανον, ὥσπερ χρυσὸς ἐν χωνείᾳ δοκιμασθέν, ταῖς αἰκίαις καλλιπάρθενε.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικόν

ἦχος β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ, ἐκεῖ κατεσκήνωσεν ἡ ἁγία, τὴν λαμπάδα ἄσβεστον τηρήσασα. Ἀκούσωμεν τῆς παρθένου ἐγκώμιον· Ὦ παρθενία, ναὸς Θεοῦ! ὦ παρθενία, μαρτύρων δόξα· ὦ παρθενία, ἀγγέλων συμμέτοχε.

Πέτρου Ἐφεσίου — Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου

Στεφάνου Λαμπαδαρίου — Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Κωνσταντίνου Πρίγγου — Ἀθανασίου Καραμάνη — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ᾽ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (γ΄)

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός.

Ἅγιος ἰσχυρός.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σύντομοι		Ἀργαὶ
Πέτρου Λαμπαδαρίου	ἦχος β	Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
Ἰωάννου Καββάδα		Θεοδώρου Φωκαέως
Μανουὴλ Πρωτοψάλτου		
Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου		

Ἀπολυτίκιον

ἦχος α΄

Τὴν σπουδήν σου τῇ κλήσει κατάλληλον, ἐργασαμένη φερώνυμε, τὴν ὁμώνυμόν σου πίστιν εἰς κατοικίαν κεκλήρωσαι, Παρασκευὴ ἀθληφόρε· ὅθεν προχέεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Ἦχος λ π ἡ Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

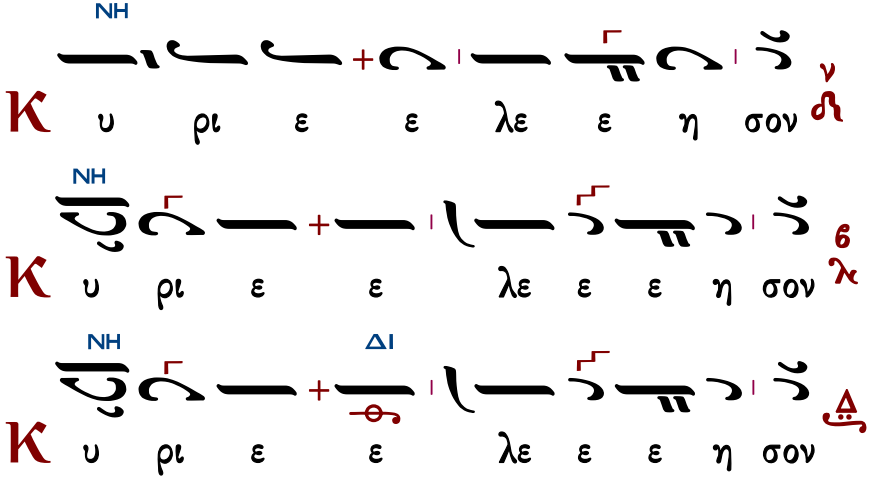

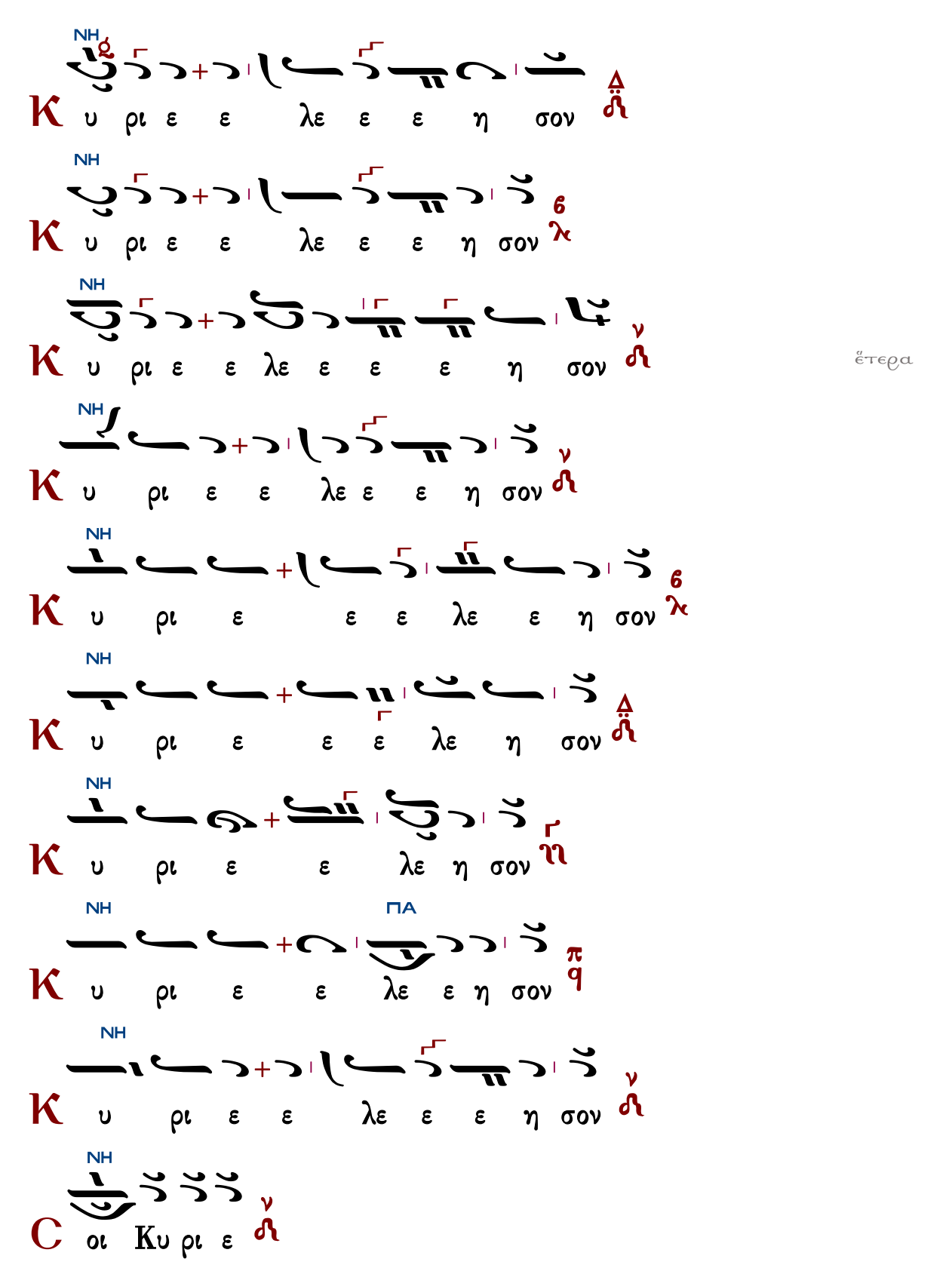
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε ε λε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε ε λε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε η σον
NH ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
C οι Κυ ρι ε

ἕτερα

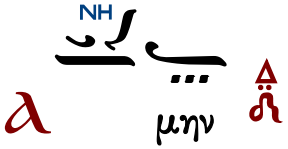

Ἀντίφωνα

ἀντίφωνον α΄

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.377

∴ Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. 111:1
∴ Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη. 96:11
∴ Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ Κύριος. 30:24
∴ Ὅτι Κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ. 36:28

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος

Πανδέκτη
1851 σ.26#

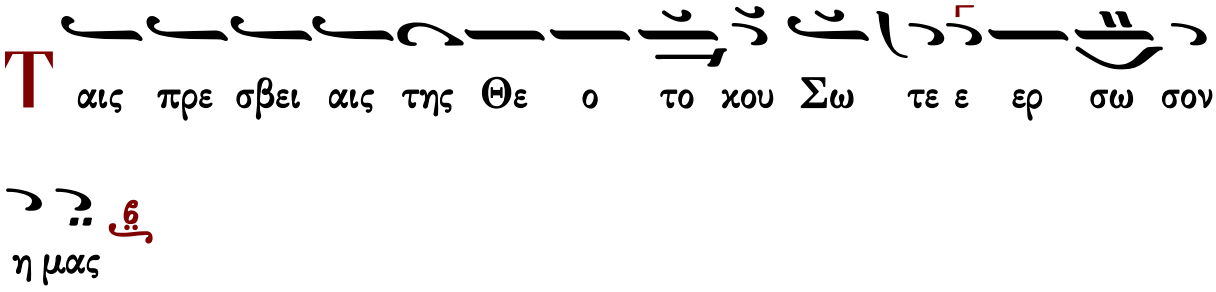

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

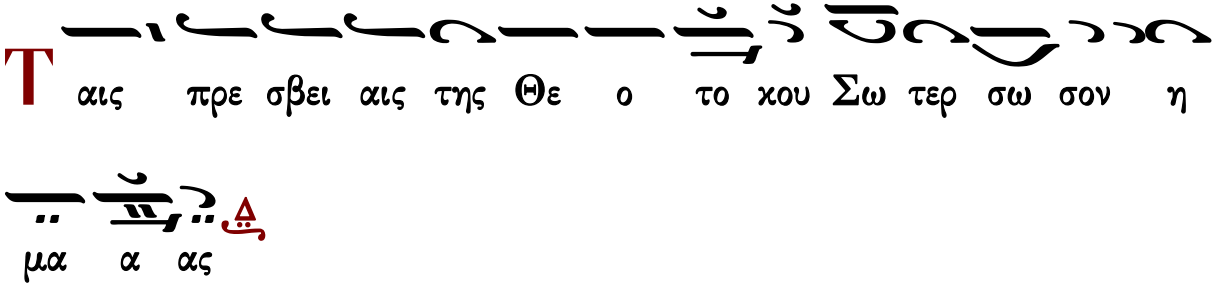

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος... Ἀμήν.

ἀντίφωνον β′

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.377

∴ Εὐφράνθητε, δίκαιοι, ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ. 96:12

∴ Γινώσκει Κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων, καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται. 36:18

∴ Φυλάσσει Κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλῶν ρύσεται αὐτούς. 96:10

∴ Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε. 144:10

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη 1851 σ.26#

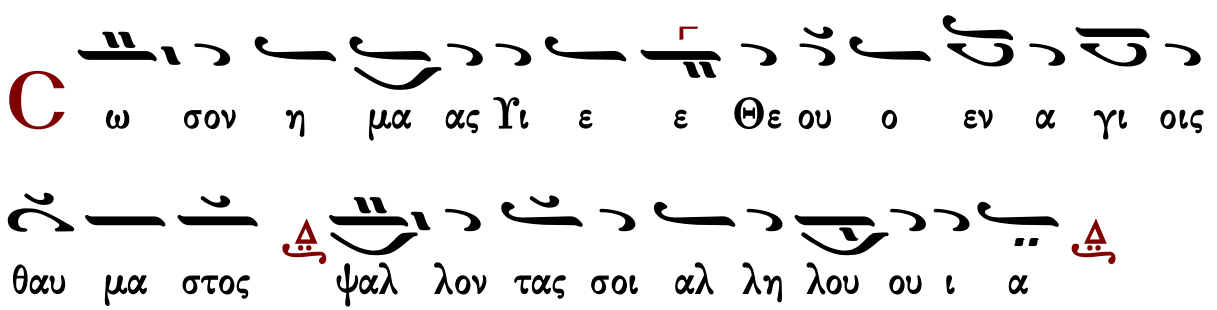

Πανδέκτη, 1851 σ.11#↴

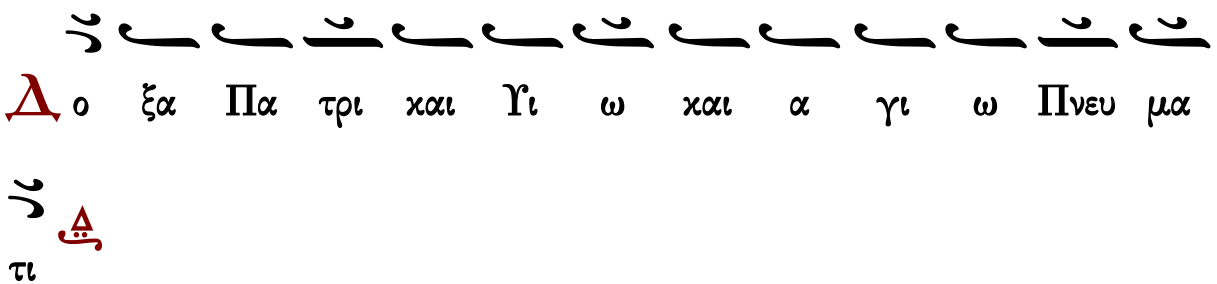

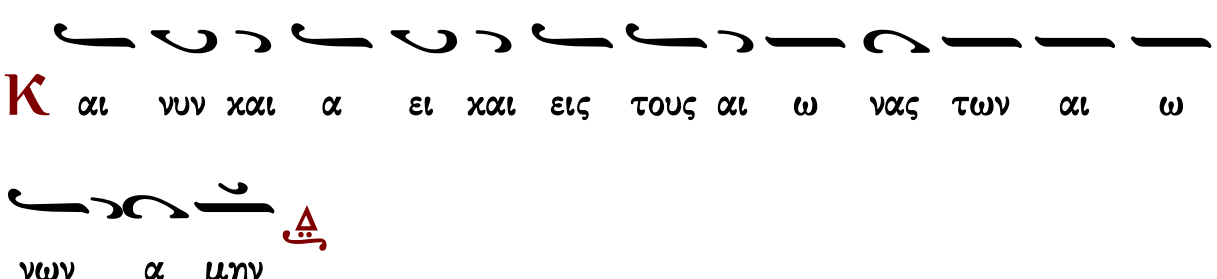

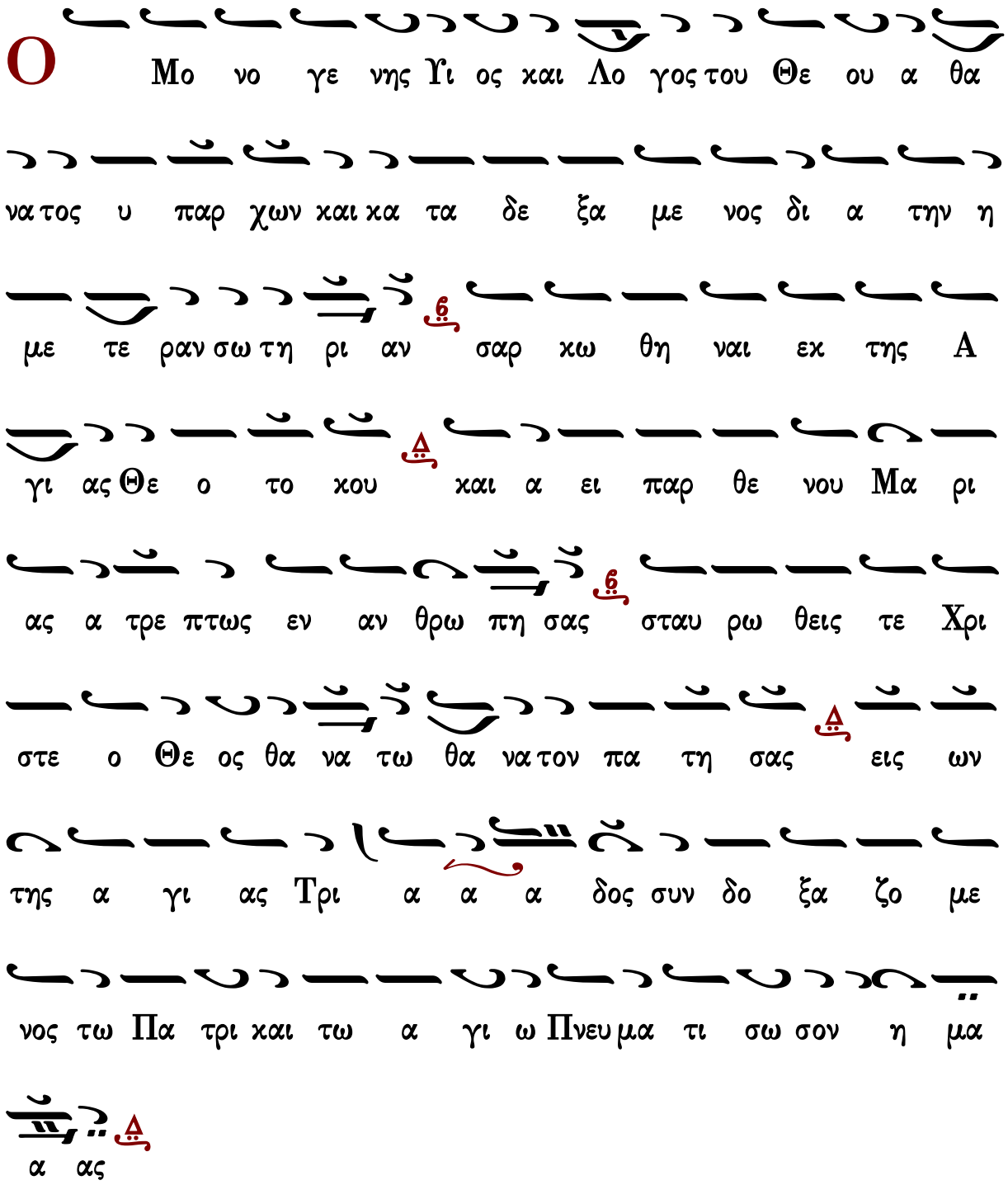

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος... Ἀμήν.

ἀντίφωνον γ΄ ἦχος α΄

∴ Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. 149:5

∴ Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ. 115:6

∴ Αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν Κύριον, ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. 23:6

Τὴν σπουδήν σου τῇ κλήσει κατάλληλον, ἐργασαμένη φερώνυμε, τὴν ὁμώνυμόν σου πίστιν εἰς κατοικίαν κεκλήρωσαι, Παρασκευὴ ἀθληφόρε· ὅθεν προχέεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου Στεφάνου Λαμπαδαρίου Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Κωνσταντίνου Πρίγγου Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εἰσοδικὸν

Ἦχος Δι

Πανδέκτη 1851 σ.27#

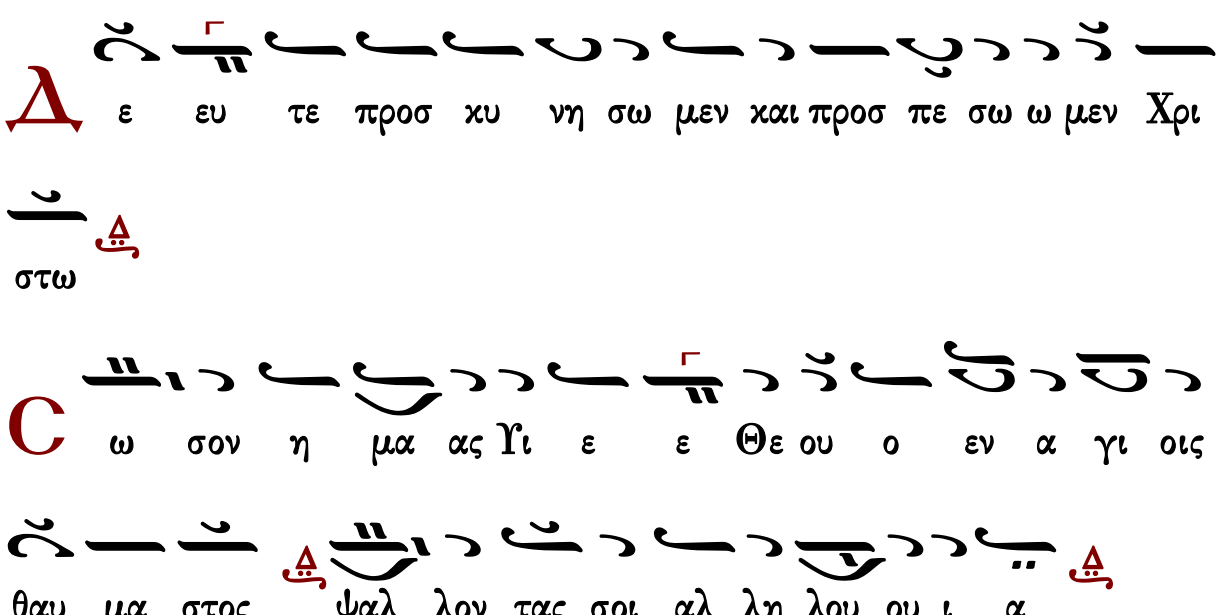

Ἀπολυτίκια

ἦχος α΄

Τὴν σπουδήν σου τῇ κλήσει κατάλληλον, ἐργασαμένη φερώνυμε, τὴν ὁμώνυμόν σου πίστιν εἰς κατοικίαν κεκλήρωσαι, Παρασκευὴ ἀθληφόρε· ὅθεν προχέεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ

Κοντάκιον

ἦχος β΄

Προστασία τῶν χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν ποιητὴν ἀμετάθετε. Μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεί, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Γεωργίου Πρωγάκη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Τρισάγιος Ὕμνος

Γεωργίου Πρωγάκη Ι	ἦχος β΄	Γαβριήλ Κουντιάδου
Γεωργίου Πρωγάκη ΙΙ		Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου
Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν.		

Ἀπόστολος

Προκείμενον. Ἦχος δ΄.
Πρόσχωμεν.
∴ Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. 67:36

∴ Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. 67:27

Σοφία.

Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 3:23-29 καὶ 4:1-5

Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν. Ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως, οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγὸν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος, οὐδὲ Ἕλλην· οὐκ ἔνι δοῦλος, οὐδὲ ἐλεύθερος· οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστέ, καὶ κατ᾽ ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

1Λέγω δέ, ἐφ᾽ ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὤν· ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους, ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Εἰρήνη σοι.

Ἦχος Δι

Πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Αντιφωνάριον 2009 σ.80#

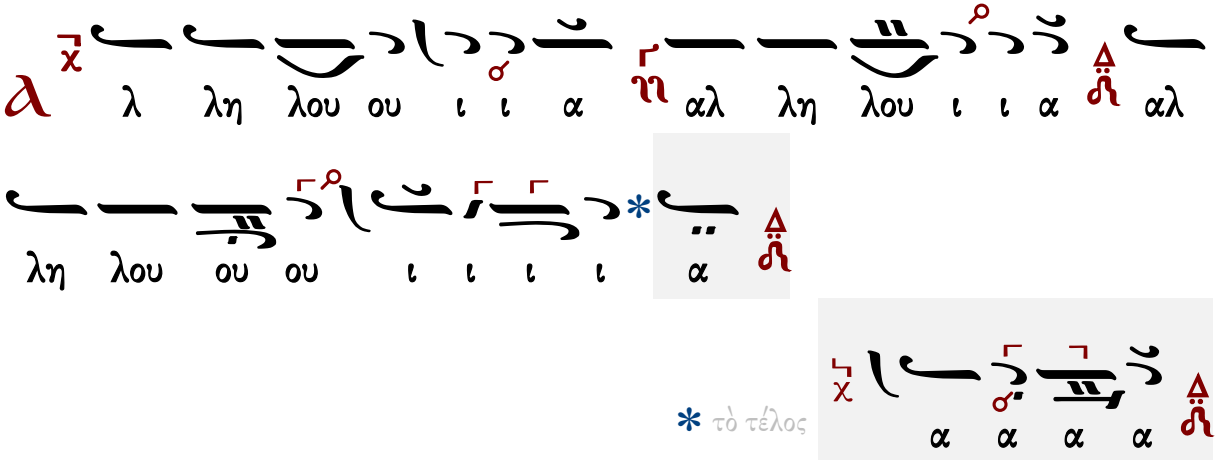

* τὸ τέλος

∴ Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου. 39:2

∴ Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου. 39:3

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 5:24-34

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, 24 ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολύς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν. 25 Καὶ γυνή
τις οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἔτη δώδεκα· 26 καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν, καὶ
δαπανήσασα τὰ παρ᾽ ἑαυτῆς πάντα, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον
ἐλθοῦσα, 27 ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὄπισθεν, ἥψατο τοῦ ἱματίου
αὐτοῦ· 28 Ἔλεγε γὰρ· Ὅτι κἂν τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἅψωμαι, σωθήσομαι. 29 Καὶ εὐθέως
ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς· καὶ ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς μάστιγος. 30
Καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν
τῷ ὄχλῳ, ἔλεγε· Τίς μου ἥψατο τῶν ἱματίων; 31 Καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
Βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις· Τίς μου ἥψατο; 32 Καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν
τὴν τοῦτο ποιήσασαν. 33 Ἡ δὲ γυνὴ, φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ᾽ αὐτῇ,
ἦλθε καὶ προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. 34 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ·
Θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιὴς ἀπὸ τῆς μάστιγός σου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.59/733*

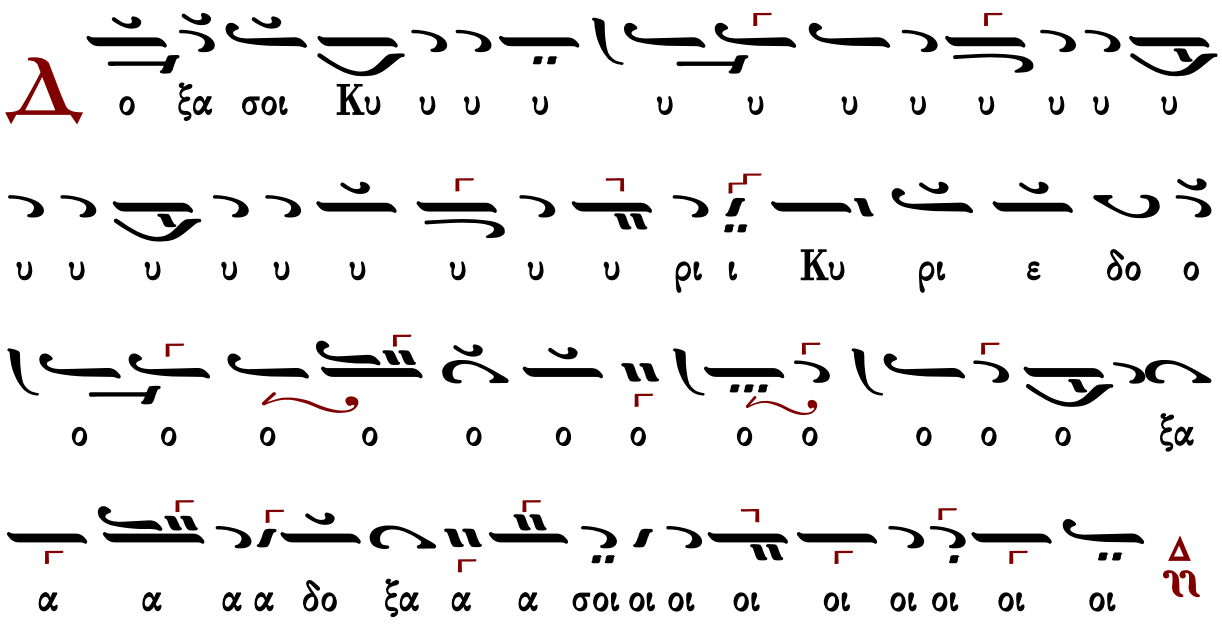

Ἐκτενὴς δέησις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν· εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τῶν πρεσβυτέρων, τῶν διακόνων καὶ τῶν μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, τῶν ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, σὺν ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ τῶν ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Δέησις ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων

Εὔξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.
Κύριε, ἐλέησον.
Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Κύριε, ἐλέησον.
Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.
Σοί, Κύριε.
Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε. Μή τις τῶν κατηχουμένων.

Ἡ λειτουργία τῶν πιστῶν

Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία.
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία!
Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Χερουβικὸν ἦχος πλ.α΄

Οἱ τὰ Χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσᾴδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν. Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι, ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.

479	Πέτρου Λαμπαδαρίου	301	Θρασυβούλου Στανίτσα
608	Πέτρου Ἐφεσίου	383	Γεωργίου Καρακάση

459	Θεοδώρου Φωκαέως	304	Δοσιθέου Κατουνακιώτου
449	Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου	349	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
372	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου	304	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
372	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου	240	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
318	Ἐμμανουήλ Φαρλέκα	364	Κωνσταντίνου Λάμπρου
504	Γαβριήλ Κουντιάδου		

Λειτουργικά

Πατριαρχικὰ	Γερασίμου Κανελλίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου	τὰ κατὰ παράδοσιν	Γαβριὴλ Κουντιάδου
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη		Γεωργίου Καρακάση
Ἐλευθερίου Γεωργιάδη		Γερ. Πρεβεζιάνου - Σινωπέως

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῷον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπί τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.

Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.
Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Πρόσχωμεν, τὰ Ἅγια τοῖς ἁγίοις.
Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Κοινωνικόν ἦχος πλ.α΄

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

430	Νικηφόρου τοῦ Ἠθικοῦ	519	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
509	Γρηγορίου Πρωτοψάλτου	252	Δημητρίου Κουτσαρδάκη
470	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου	349	Κωνσταντίνου Λάμπρου

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

ἦχος β΄

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου	Γαβριὴλ Κουντιάδου
Δημητρίου Σουρλαντζῆ	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. [Ἀμήν. Ἀμήν. Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.]
Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου· ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων [ἀθανάτων καὶ ἀχράντων] σου μυστηρίων· στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου· ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ἦχος β΄		ἦχος πλ.α΄
Ι. Μ. Βατοπαιδίου	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ὀρθοί. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε Κύριε καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον, ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ἦχος β΄

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (β΄)
Τὸ ὄνομα Κυρίου εἴη εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Γαβριὴλ Κουντιάδου — Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἀπόλυσις

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ᾽ ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

κατὰ τὴν ἀπόλυσιν

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.563#

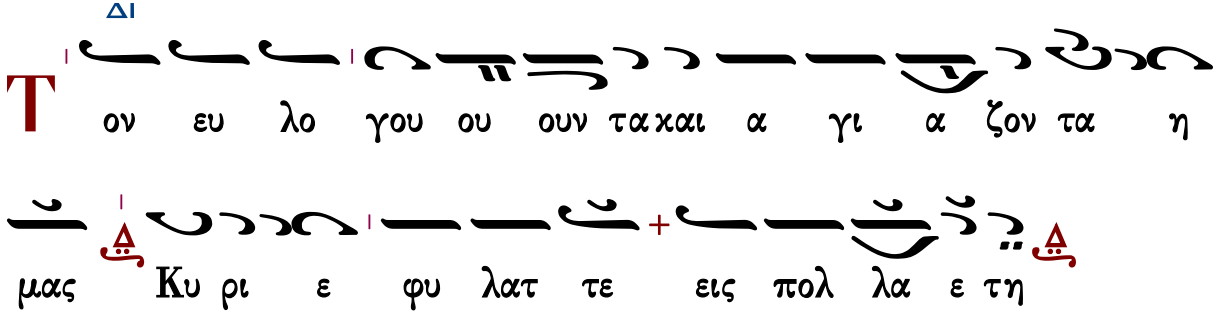

εἰς ἀρχιερατικὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

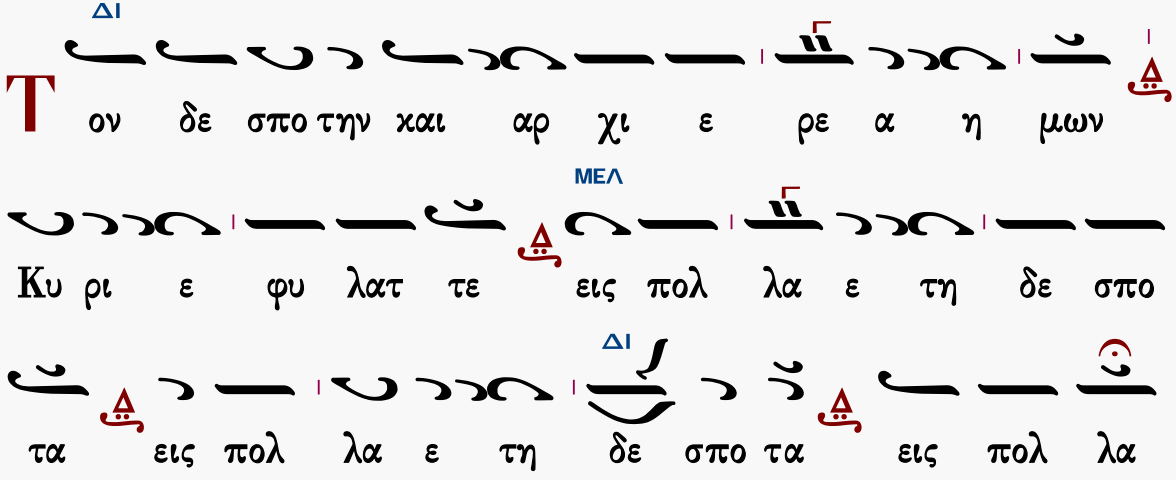

Φυλάξαι Κύριος ὁ Θεὸς πάντας ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΣΠΕΡΑΣ

Ἀνοιξαντάρια Φωκαέως

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός, 1909 σ.2#

α πο στρε ε ε ψαν τος δε σου το ο ο προ σω ω

πο ον λ τα ρα χθη η η σο ο ο ο ον ται ν σ δο

ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ος αλ λη λου ου ου

ι ι ι ι α ν

α ν τα νε λει εις το Πνε ε ευ μα α α αυ

τω ω ων ν' η και εκ λει ει ει ψου ου ου ου σι Δ

και εις τον χου ου ουν α α αυ τω ων σ Δ ε πι

στρε ε ε ψου ου ου ου σιν ν δο ξα α σοι οι ο Θε

ο ο ο ος αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α ν

θ ξα πο στε λεις το ο Πνε ε ευ μα α α α

σου χαι χτι σθη η σο ον ται αι ν χαι α να χαι

νι ι ι ει ει εις ν το προ ο σω ω πον τη η ης γη

ης Δ Δο ξα σοι Πα α α τερ Δ δο ο ξα α σοι οι

Υι ι ε ε ε ε ε δο ξα α σοι το Πνε ε ευ

μα α το ο ο Α α γι ι ι ον Δ δο ξα α

σοι οι ο Θε ο ος αλ λη λου ου ου ι ι ι ι

α ν

Η η τω η δο ξα α Κυ υ ρι ι ι ου

ου Δ εις τους αι ω ω να α ας ν ευ φραν θη η σε

ται αι αι Κυ ρι ι ο ος λ ε πι τοις ε ε ερ

γοι οις α α αυ του δο ξα σοι οι οι A γι ι ε

δο ο ο ξα α σοι οι Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

δο ξα α σοι οι Βα σι λευ ου ου ρα α α α

νι ι ι ε ε ε δο ξα α σοι οι ο Θε ο

ο ο ος α α αλ λη λου ου ου ι ι ι ι

α

Ο ε πι βλε ε ε ε ε πων ε ε πι ι ι τη η

η ην γην και ποι ων α α αυ την τρε ε ε ε

ε ε ε μειν ο α πτο με ε νος των ο ρε

ε ω ω ων και κα πνι ι ι ι ι ζο και κα

πνι ι ζο ο ον ται δο ο ξα σοι οι οι Α γι ι

ε λ δο ο ξα α σοι οι Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

δο ο ξα α α σοι Βα σι λευ ου ου ρα α α

α α α α νι ι ι ι ου ρα α νι ι ι ε

δο ο ξα α α σοι το Πνε ε ευ μα το α α α

α α α γι ι ι το α α γι ι ο ον δο ξα α

σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου

ι ι ι α α ν

α σω τω Κυ ρι ι ι ω ω εν τη ζω ω

η η η η μου ψα λω ω τω Θε ε ω ω ω μου ε

ως υ υ πα α αρ χω ω δο ξα α σοι οι τρι συ

πο ο στα α τε Θε ε ο ο ο τη ης Πα α α

α α τερ Υι υι ε και Πνε ε ευ μα α σε ε προσ

χυ υ νου ου ου ου με ε εν και δο ο ξα α α ζο ο

ο ο μεν δο ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο

ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

Η δυν θει ει ει η α αυ τω η δι α λο ο

γη η η η μου ε γω ω δε ε ευ φραν θη η

σο ο ο μαι ε πι τω Κυ υ ρι ι ι ω ω

δο ξα α σοι οι Πα α τε ερ α α α να α α αρ

χε δο ξα α σοι Υι ε συ υ υ να να αρ χε δο ξα α

σοι το Πνε ε ευ μα α το ο ο α α γι ι ι

ον το ο μο ου ου σι ι ι ον και ο μο

ο ο ο ο ο θρο ο και ο μο ο θρο ο νο ον

Τρι α ας α γι α δο ο ο ο ξα α α α

σοι δο ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος

Αλ λη λου ου ου ου ου ι ι ι ι α

Θ κ λει ποι εν α μαρ τω ω ω λοι α πο ο

ο ο τη η η η ης γη ης και α α α νο ο ο

μοι οι οι ω στε ε μη η υ υ πα α αρ χει

ειν α α αυ τους δο ξα σοι οι οι Πα α α τερ δο ξα α

σοι Υι υι ε ε ε ε δο ο ξα α α σοι το Πνε ε

ευ μα α α το α α α α α α γι ι ι το α α

γι ι ο ον Τρι α ας α γι α δο ο ο ξα α α

α σοι δο ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο

ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

υ λο ο ο ο γει η ψυ χη η η η

μου το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον ο Η λι

ο ος ε ε ε γνω τη ην δυ υ υ σι ιν α α αυ του

ε ε ε ε ε θου σχο ο ο τος και ε γε ε ε

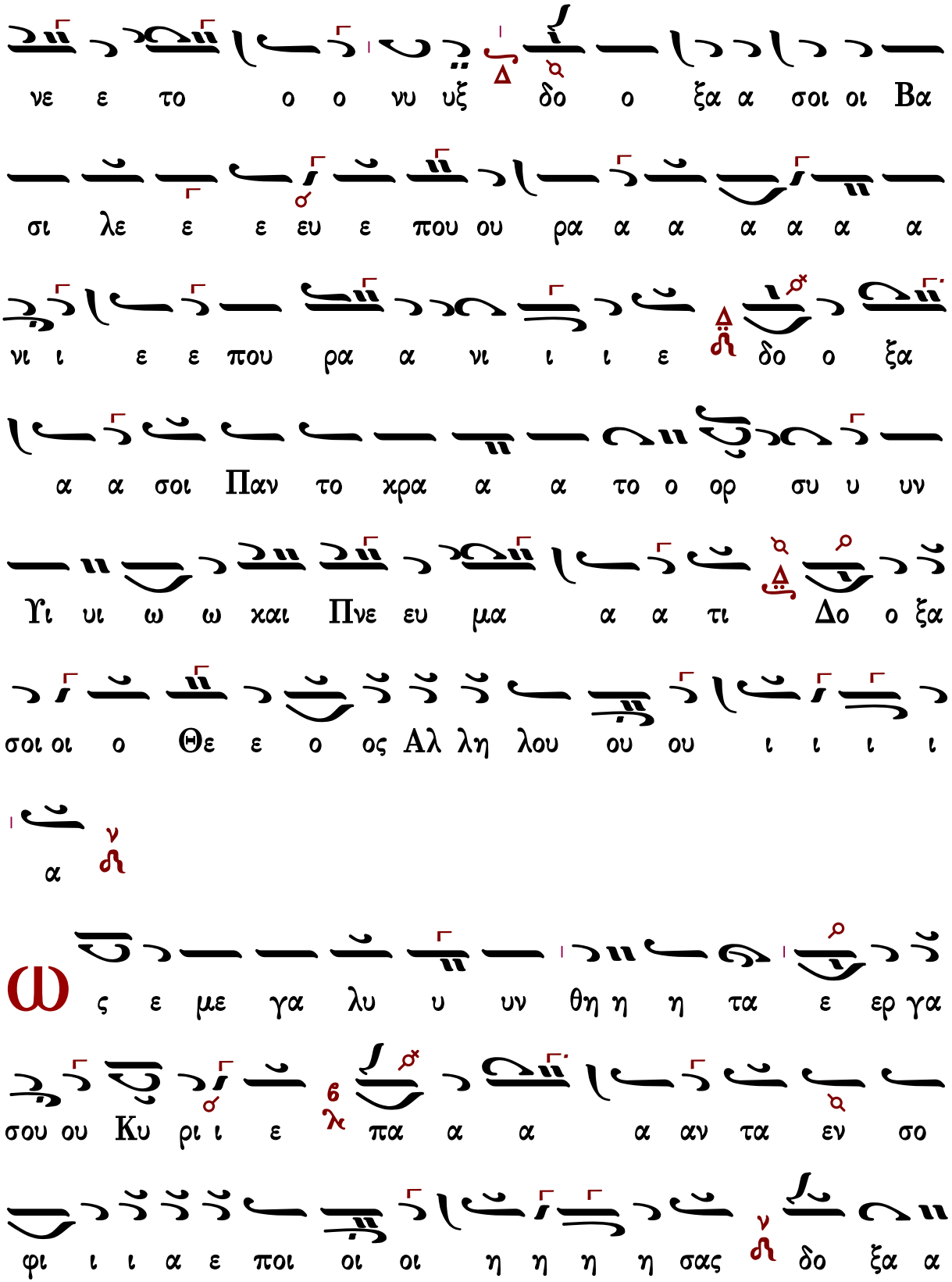
νε ε το ο ο νυ υξ δο ο ξα α σοι οι Βα
σι λε ε ε ευ ε που ου ρα α α α α α α
νι ι ε ε που ρα α νι ι ι ε δο ο ξα
α α σοι Παν το χρα α α το ο ορ συ υ υν
Υι υι ω ω και Πνε ευ μα α α τι Δο ο ξα
σοι οι ο Θε ε ο ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι
α
ς ε με γα λυ υ υν θη η η τα ε ερ γα
σου ου Κυ ρι ι ε πα α α α αν τα εν σο
φι ι ι α ε ποι οι οι η η η η σας δο ξα α

σοι Πα α τε ερ α α γε ε εν νη η η η τε

δο ξα α σοι οι Υι ε ε ε ε ε γεν νη η τε

δο ο ξα α α α σοι το Πνε ευ μα το ο

ο α γι ι ο ον λ6 το εκ του Πα α τρο ος ε εκ

πο ρε ευ ο ο ο με ε ε ε νον χαι εν Υι

ω α να παυ ο ο ο με ε ε ε νον Τρι α ας

α γι α δο ο ο ξα α α α σοι ν δο ο ξα α σοι

οι ο Θε ο ο ο ο ος ΗΓ Αλ λη λου ου ου

ι ι ι ι α ν

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω

χαι αι α α γι ω Πνε ε ευ μα α α α τι
Κ αι νυ υ υ υν χαι α α ει χαι εις τους αι
ω ω να α ας των αι ω ω ω νω ων α α
α μην
Ⲁ λ λη λου ι ι α α λη λου ι ι α αλ
λη λου ι ι α δο ξα α σοι οι ο Θε ο ος αλ λη λου
ου ου ι ι ι ι α
Ⲁ λ λη λου ι ι α αλ λη λου ι ι α αλ
λη λου ι ι α δο ξα α σοι οι ο Θε ο ος αλ λη λου
ου ου ι ι ι ι α

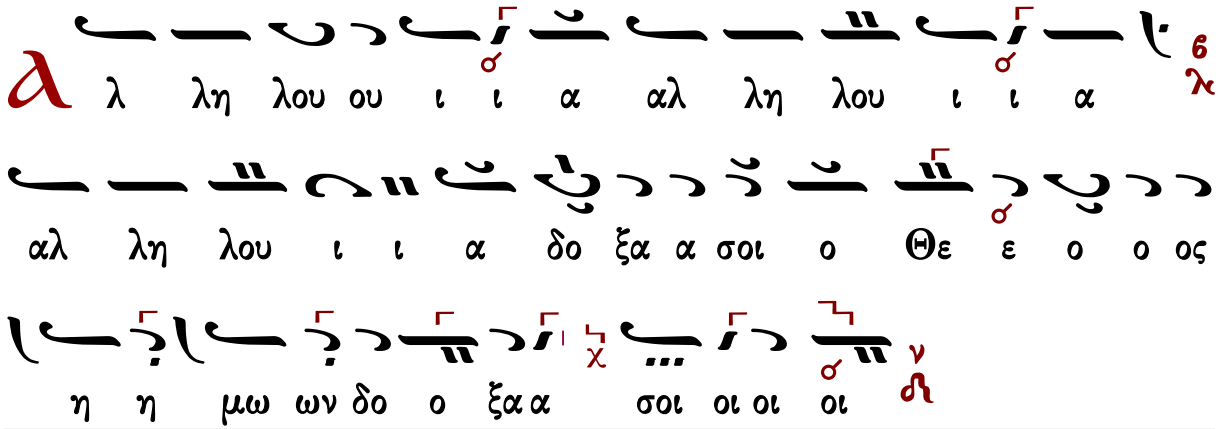

Κεκραγάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ⸗ Πα

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.183*

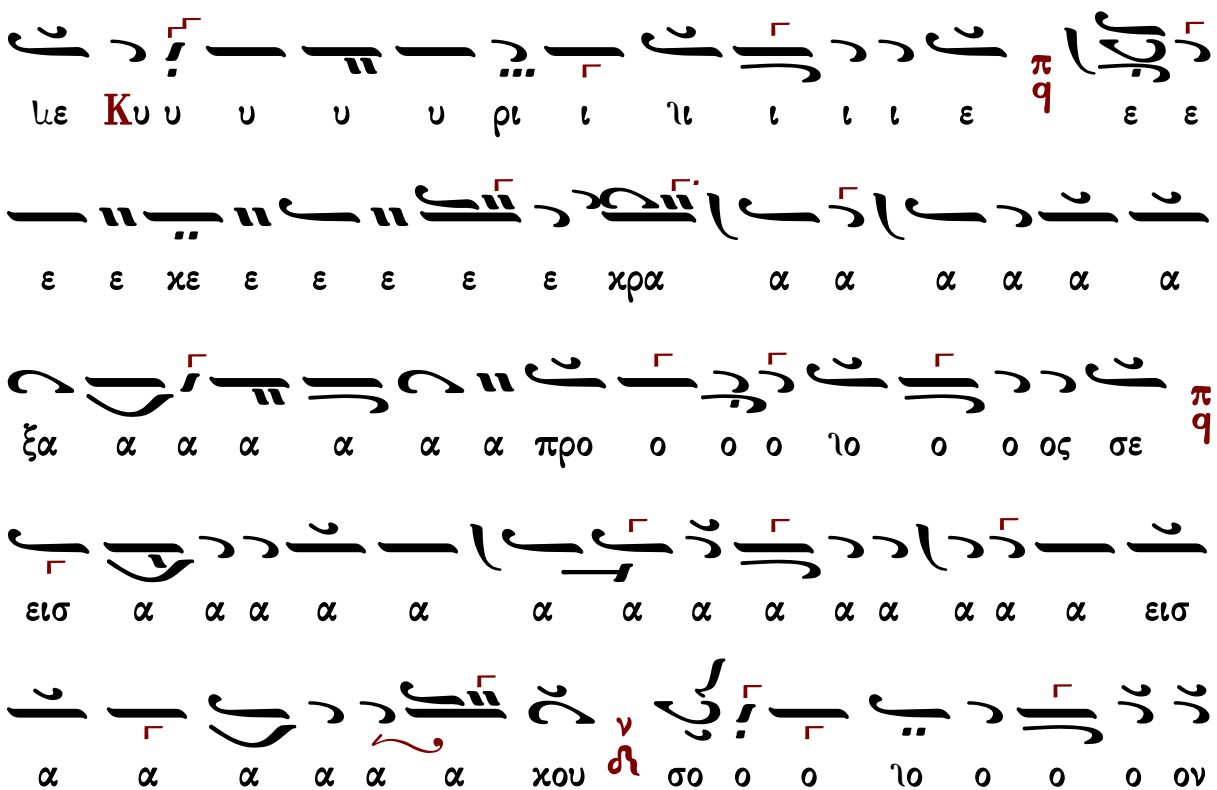

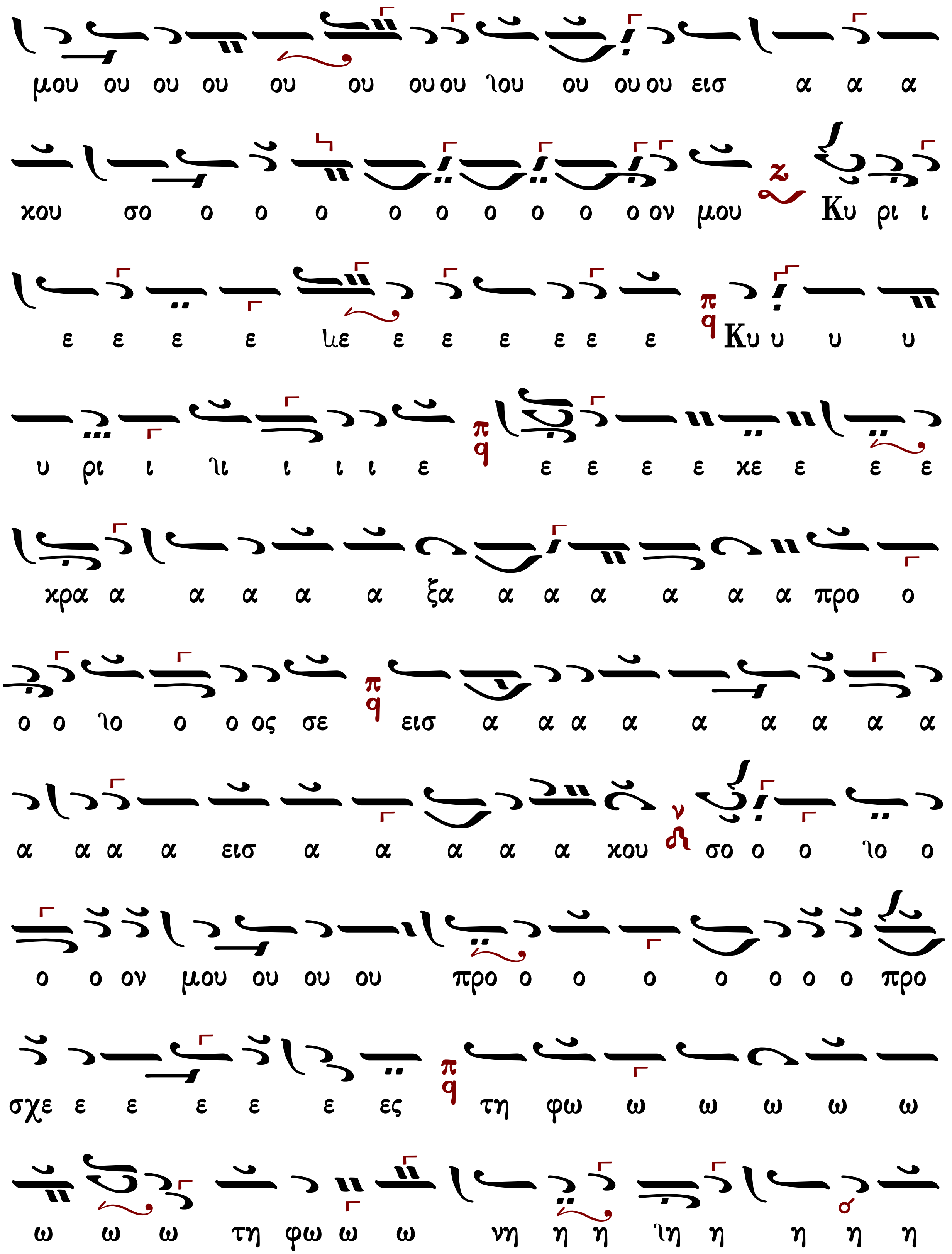
μου ου ου ου ου ου ουου λου ου ουου εισ α α α
χου σο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον μου Κυ ρι ι
ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε Κυ υ υ υ
υ ρι ι λι ι ι ι ε ε ε ε ε χε ε ε ε
χρα α α α α α ξα α α α α α α προ ο
ο ο λο ο ο ος σε εισ α α α α α α α α α
α α α α εισ α α α α α χου σο ο ο λο ο
ο ο ον μου ου ου ου προ ο ο ο ο ο ο ο προ
σχε ε ε ε ε ε ες τη φω ω ω ω ω ω
ω ω ω τη φω ω ω νη η η λη η η η η

Κ
α τευ θυ υ υν θη η η τω ω ω ω ω ω η
ε ε ε
ι Κυ ρι ι ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε
ι ι ι ι ι ι ι ρι υ υ υ υ υ Κυ
ο ο ο ο ον μου ου ου ου ιου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ε ει σα α α α ια α α ειο α α χου ου σο
ε ε ε ε ε προ ο ο ος σε ε ε ε ε ε ε
ε χρα α γε ε ε ε ε ναι αι αι αι αι αι αι αι με
ε ω ω ω ω ω ω ω ιω ω ω ω ως μου εν τω χε
η η η η η της δε η η η η ιη δε η η σε

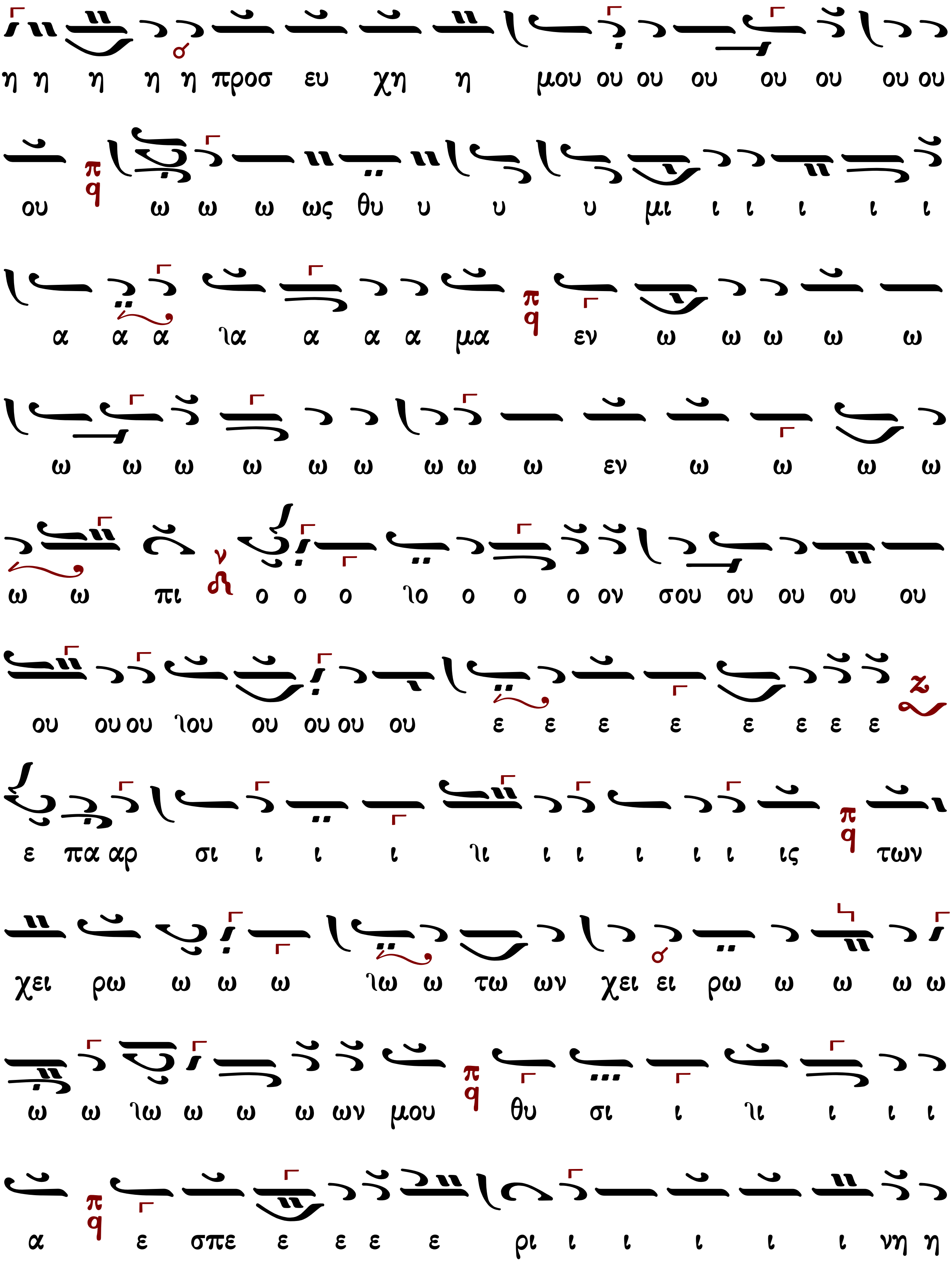
η η η η η προσ ευ χη η μου ου ου ου ου ου ου ου
ου ω ω ω ως θυ υ υ υ μι ι ι ι ι ι
α α α ια α α α μα εν ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω εν ω ω ω ω
ω ω πι ο ο ο ιο ο ο ο ον σου ου ου ου ου
ου ου ου ιου ου ου ου ου ε ε ε ε ε ε ε ε
ε πα αρ σι ι ι ι ιι ι ι ι ι ι ις των
χει ρω ω ω ω ιω ω τω ων χει ει ρω ω ω ω ω
ω ω ιω ω ω ω ων μου θυ σι ι ιι ι ι ι
α ε σπε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι νη η

Πέτρου Βυζαντίου

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος ⸗ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.1*

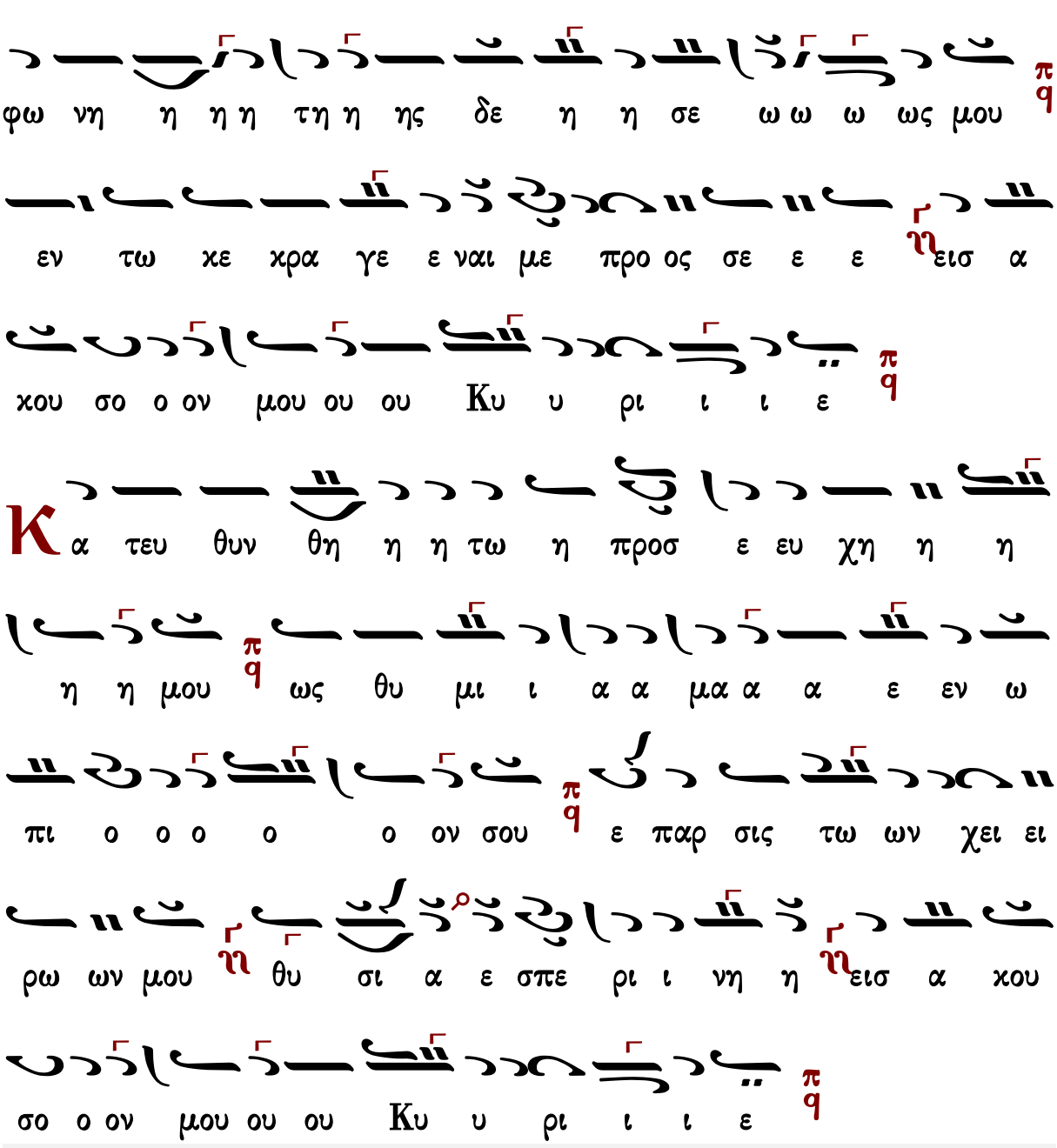
σε ε ειστ α χου σο ο ον μου ου προ ο σχες τη
φω νη η η η τη η ης δε η η σε ω ω ω ως μου
εν τω χε χρα γε ε ναι με προ ος σε ε ε ειστ α
χου σο ο ον μου ου ου Κυ υ ρι ι ι ε
Κ α τευ θυν θη η η τω η προσ ε ευ χη η η
η η μου ως θυ μι ι α α μα α α ε εν ω
πι ο ο ο ο ο ον σου ε παρ σις τω ων χει ει
ρω ων μου θυ σι α ε σπε ρι ι νη η ειστ α χου
σο ο ον μου ου ου Κυ υ ρι ι ι ε

Ἦχος ⸗ ϥ̇ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.1#

Κυ ρι ε ε κε κρα ξα α προ ο ος σε ε πϥ εισ α

κου σο ο ο ον μου πϥ εισ α α κου ου σο ον μου ου

Κυ υ υ ρι ι ι ι ε πϥ Κυ ρι ε ε κε κρα α

ξα προ ος σε ε ηϩ εισ α κου σο ο ο ον μου ου ου ζ

προ σχες τη φω νη η η η τη η ης δε η η σε ω ω

ω ως μου πϥ εν τω κε κρα γε ναι με προ ος σε ε ε ε

ε ηϩ εισ α κου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

ε πϥ

Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο οσ ε ευ χη

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος ⸗ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.5*

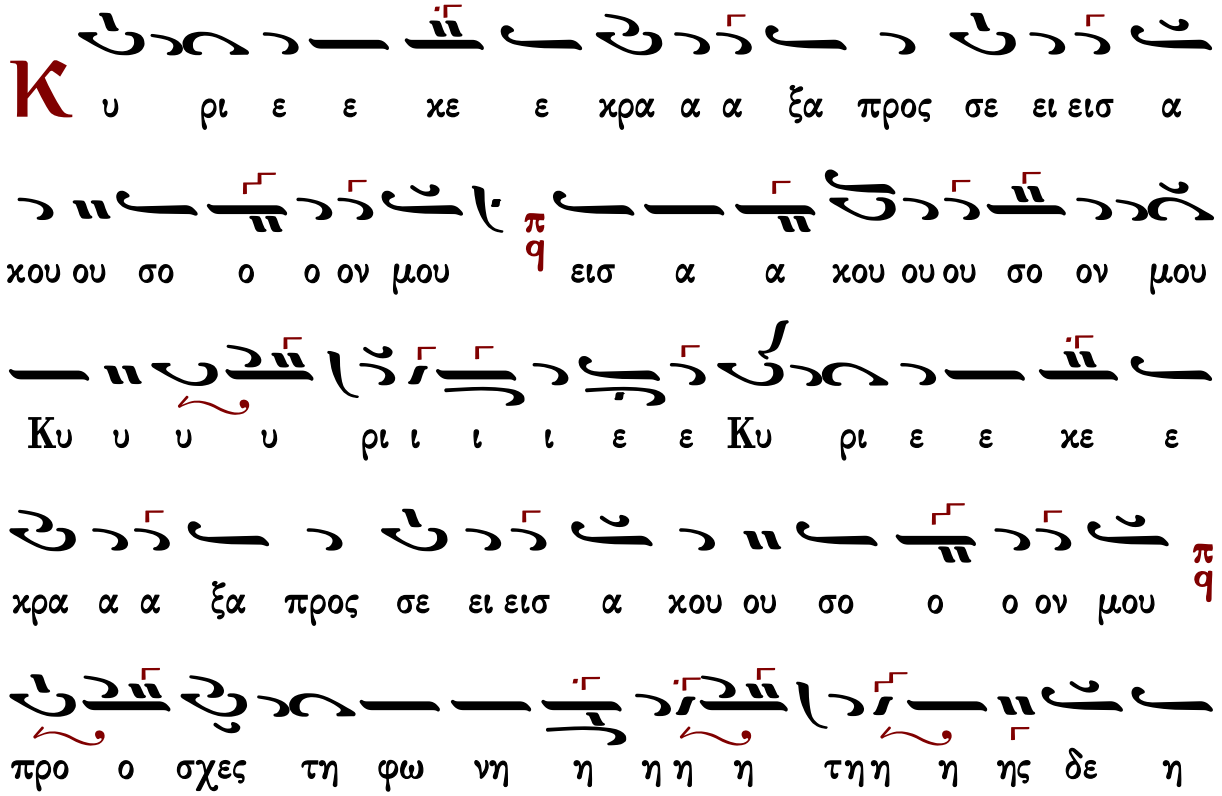

η η σε ε ε ω ω ω ως μου π/q εν τω χε χρα

γε ε ναι αι με ε προ ος σε ε ε εισ α α χου ου ου

σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π/q

Κα τευ θυν θη η η η η τω η προσ ε ευ χη η η η

μου π/q ως θυ μι ι ι α α μα α α α εν ω

ω ω πι ι ι ο ο ο ον σου π/q ε παρ σις τω ω

ων χει ει ρω ων μου θυ σι ι α ε σπε ε ρι ι νη η

η εισ α α χου ου ου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι

ι ι ε π/q

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος ⸗ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.122*

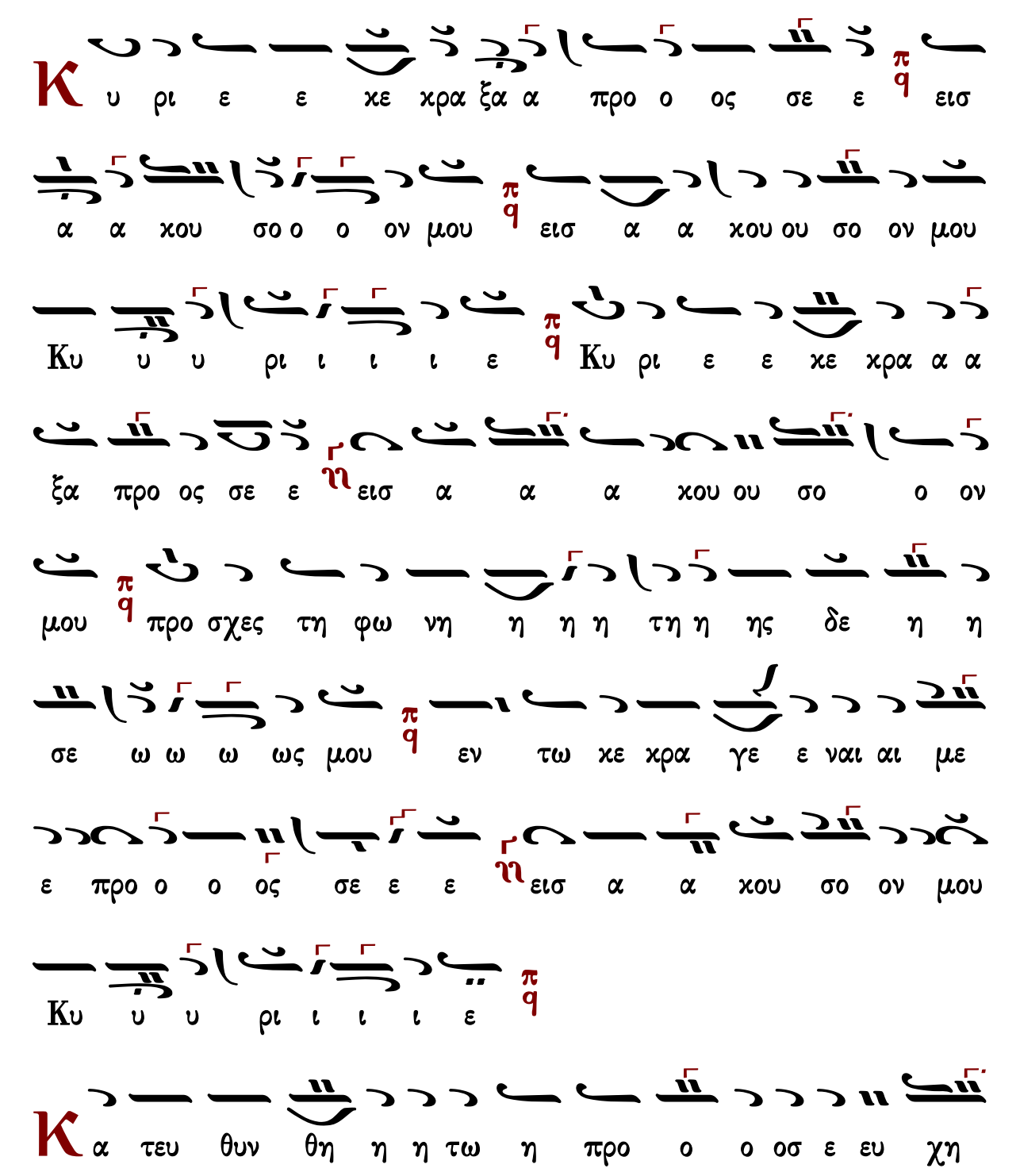

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος πλ. δ Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.88*

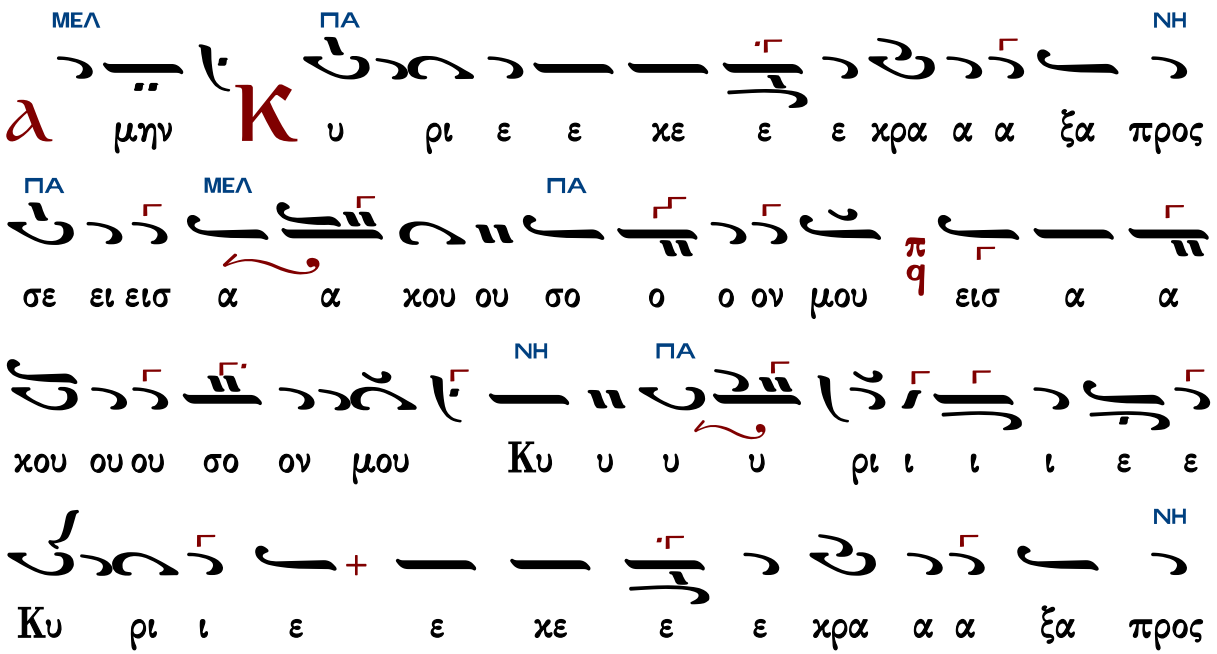

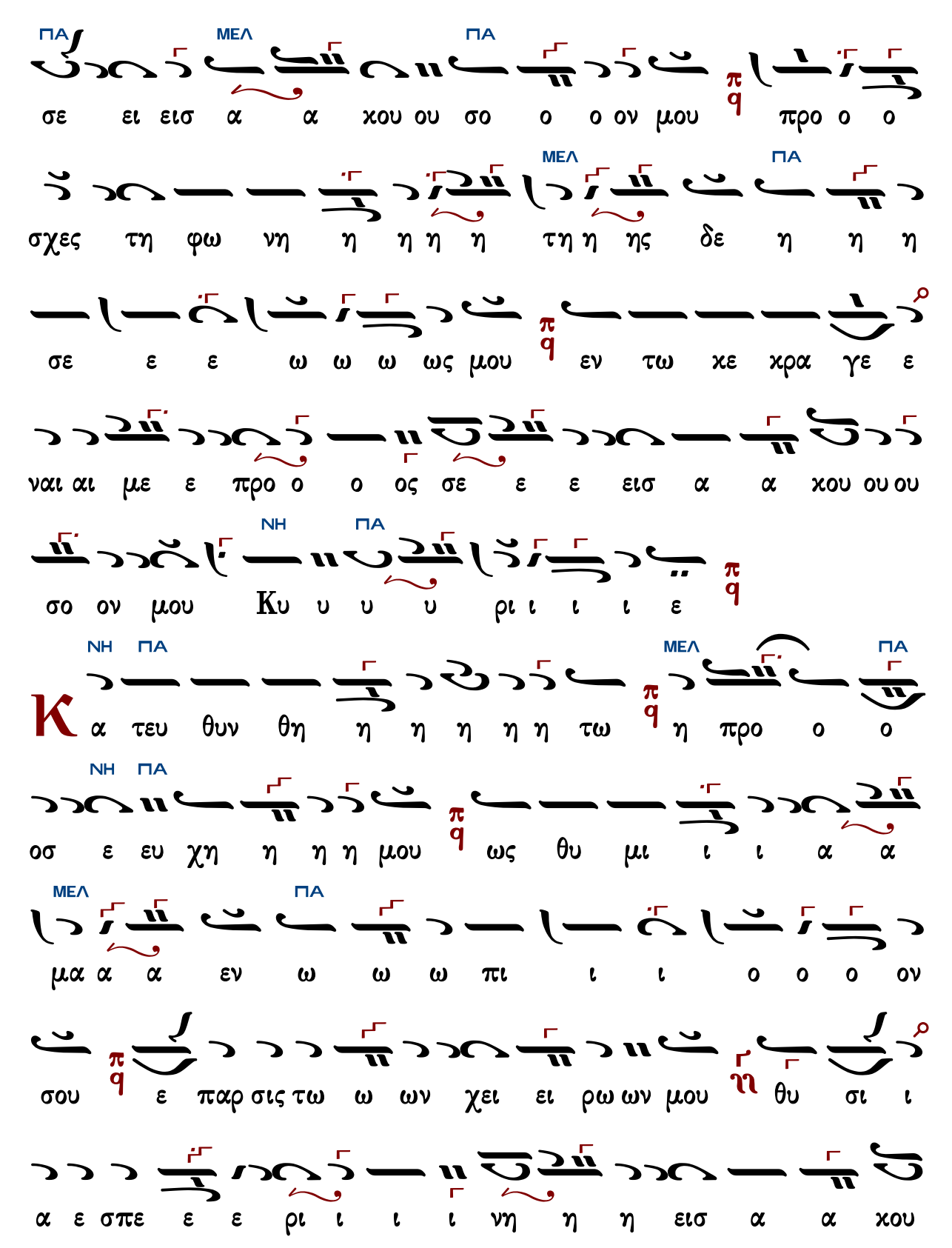
ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
σε ει εισ α α χου ου σο ο ο ον μου προ ο ο
σχες τη φω νη η η η η τη η ης δε η η η
σε ε ε ω ω ω ως μου εν τω χε χρα γε ε
ναι αι με ε προ ο ο ος σε ε ε εισ α α χου ου ου
σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε
ΝΗ ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
Κ α τευ θυν θη η η η η η τω η προ ο ο
ΝΗ ΠΑ
οσ ε ευ χη η η η μου ως θυ μι ι ι α α
ΜΕΛ ΠΑ
μα α α εν ω ω ω πι ι ι ο ο ο ον
σου ε παρ σις τω ω ων χει ει ρω ων μου θυ σι ι
α ε σπε ε ε ρι ι ι ι νη η η εισ α α χου

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος πλ. δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.5/16*

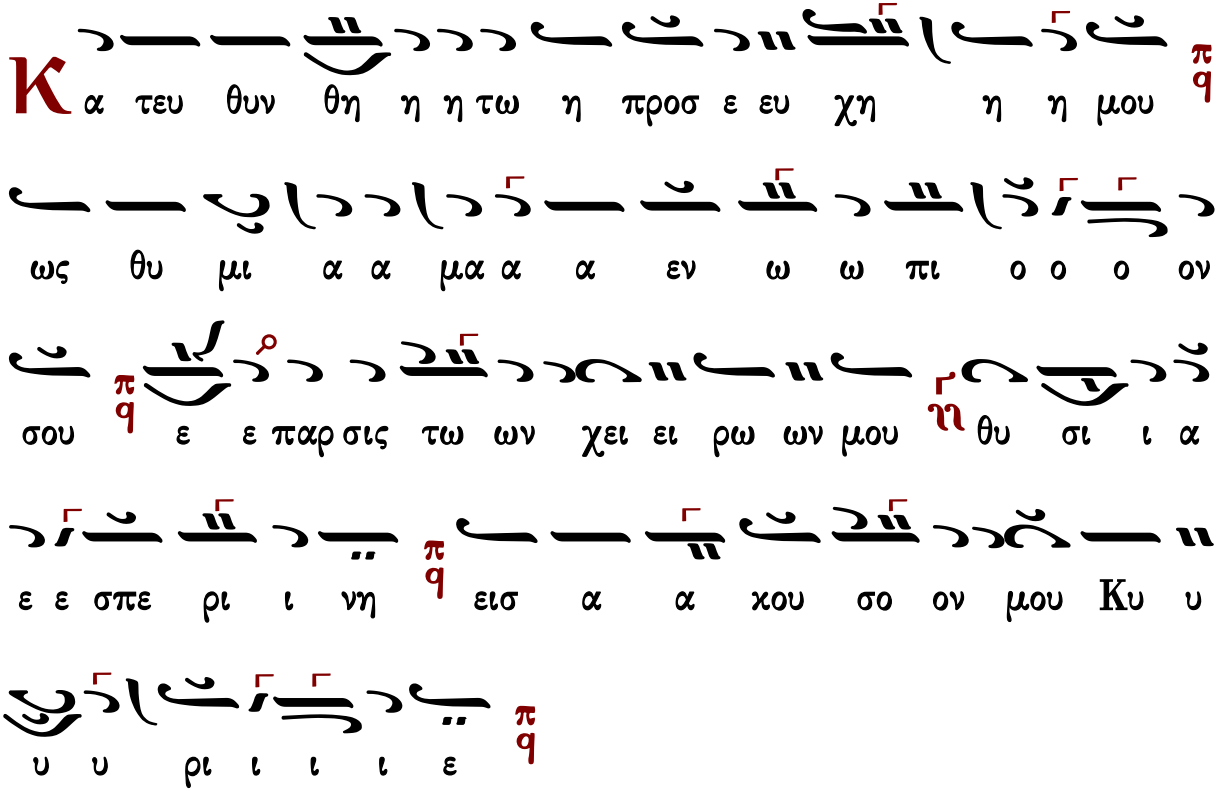

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ἀργὸν εἱρμολογικὸν

ἀργὸν εἱρμολογικὸν

Ἦχος ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2003 σ.114/1462*

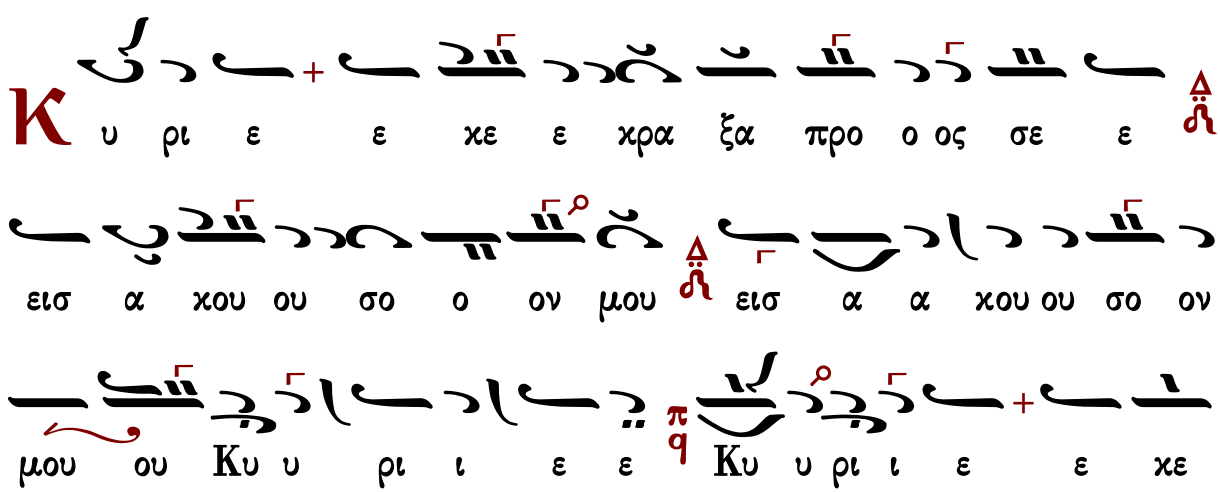

ε ε χρα α ξα προ ος σε ε εισ α α α α α χου
σο ον μου προ ο σχες τη φω ω νη της δε η η
σε ε ω ω ω ω ω ως μου εν τω χε χρα γε ε
ναι αι με ε προ ο ος σε εισ α α χου σο
ον μου ου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε
Κ α τευ θυν θη τω η προ οσ ευ χη η η μου
ως θυ μι ι α α μα εν ω ω πι ι ι ο ο ο ο
ον σου ε ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει ρω
ω ω ω ων μου θυ σι ι ι α ε σπε ρι ι νη η
εισ α α χου σο ον μου ου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

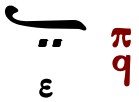

Στιχολογία

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος Πα

Πέτρου Εφεσίου
Νέον Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.2*

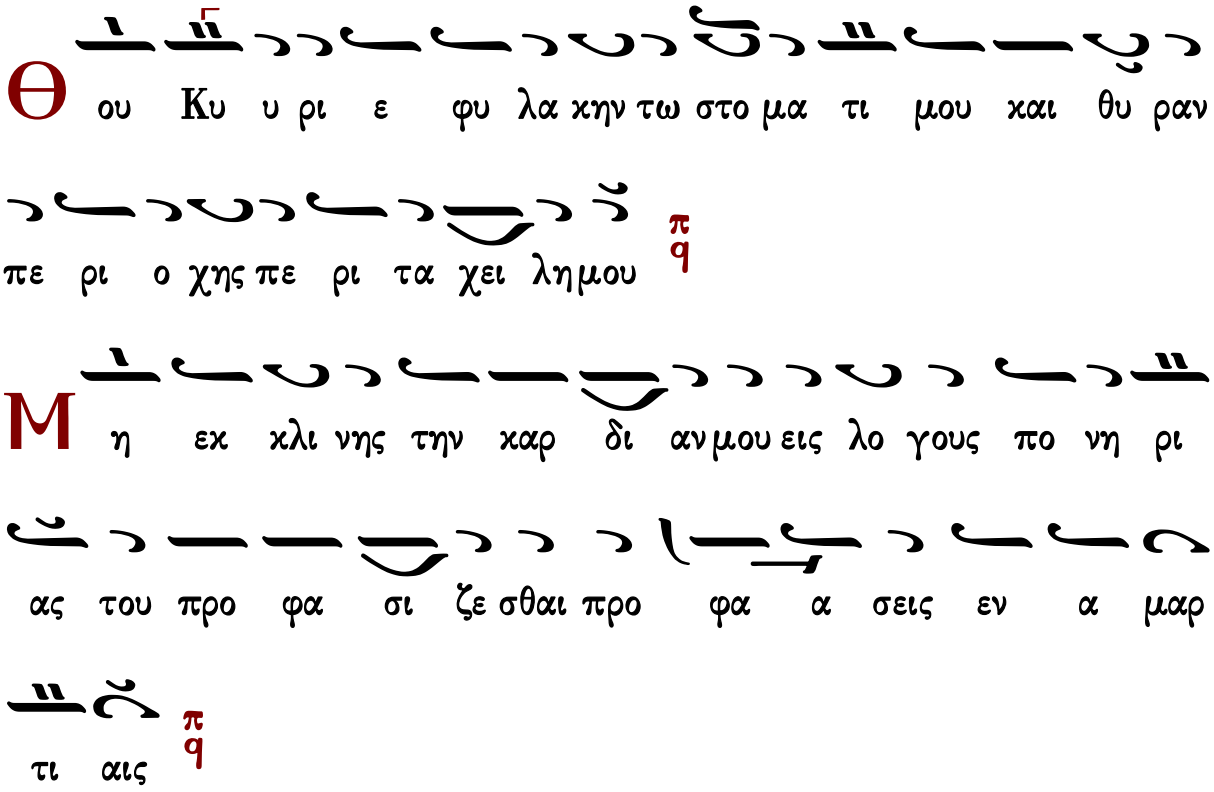

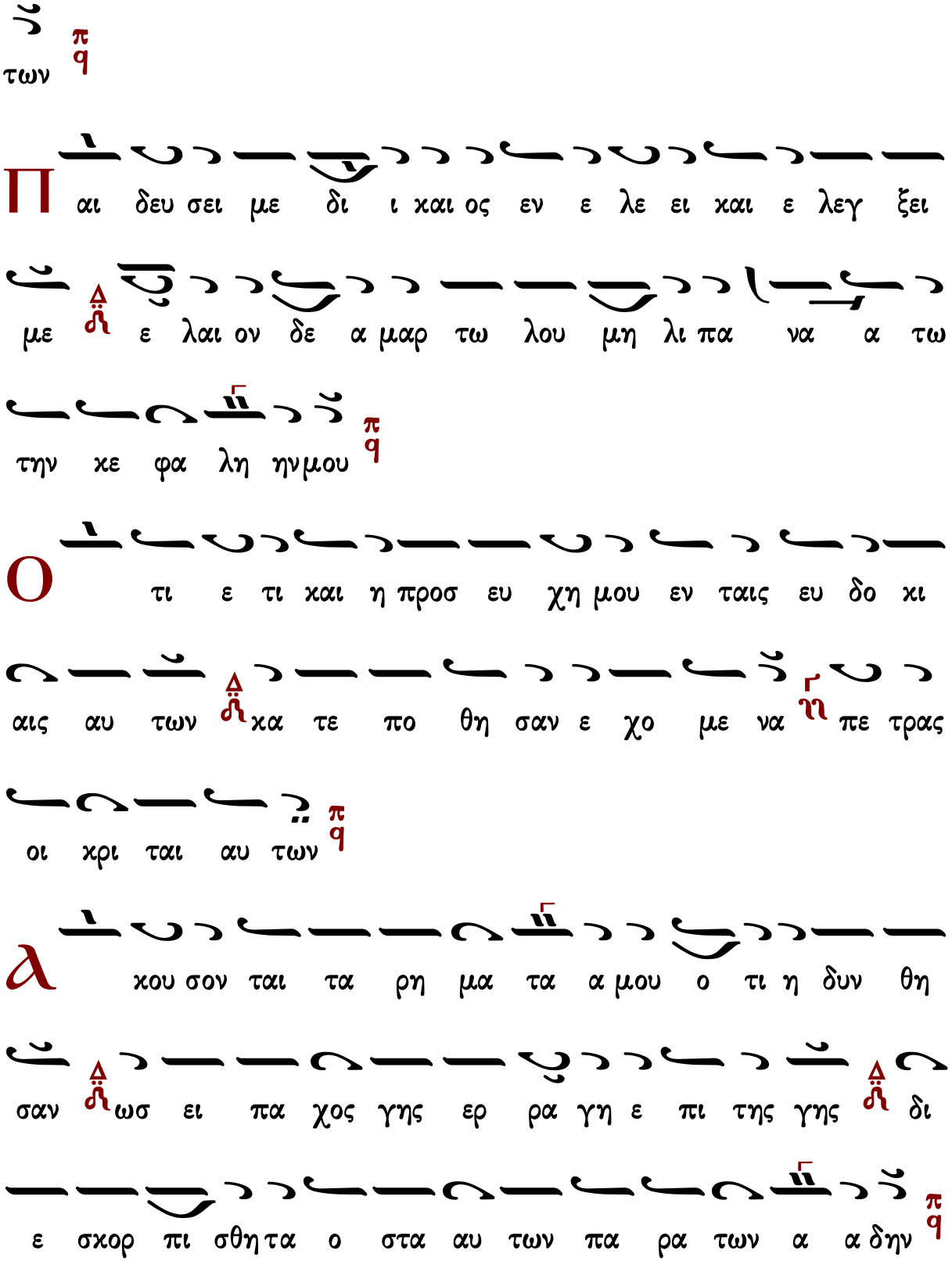
των
Π αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει
με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω
την κε φα λη ηνμου
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο κι
αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
οι χρι ται αυ των
λ κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη
σαν ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι
ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα των α α δην

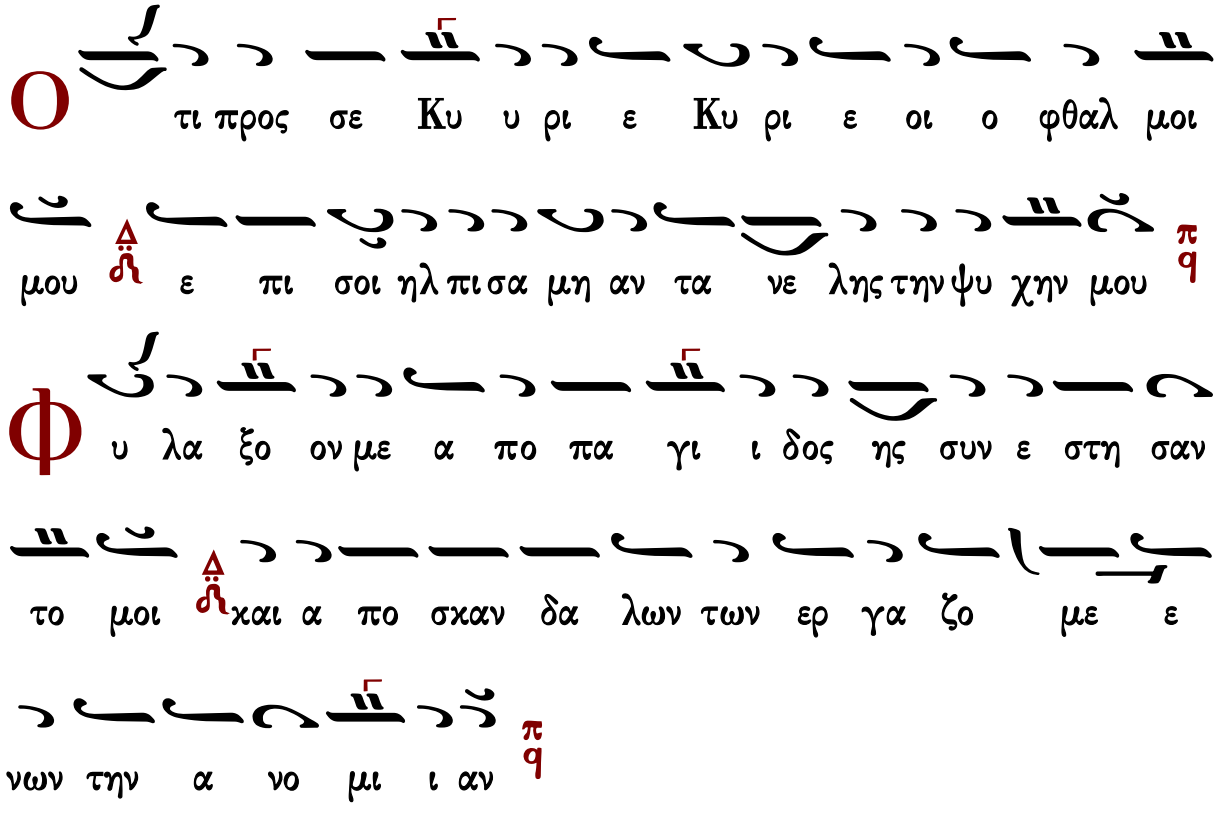
Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι
μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην μου
Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με ε
νων την α νο μι ι αν
Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω
λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελθω
Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην
Є κ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου την

θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω ω

Є ν τω εκ λει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου

και συ ε γνως τας τρι βους μου

Є ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο ο μην

ε κρυ ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε βλε πον

και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με

Λ πω λε το φυ γη α πε μου και ουκ ε ε

στιν ο εκ ζη των την ψυ χην μου

Є κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει η ελ

πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζω ων των

Π ρο ο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε

τα πει νω θην σφο ο δρα

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε

Є ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του ε

ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι σου

Є με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου

αν τα πο δω ως μοι

Є κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι κυ ρι ε κυ ρι

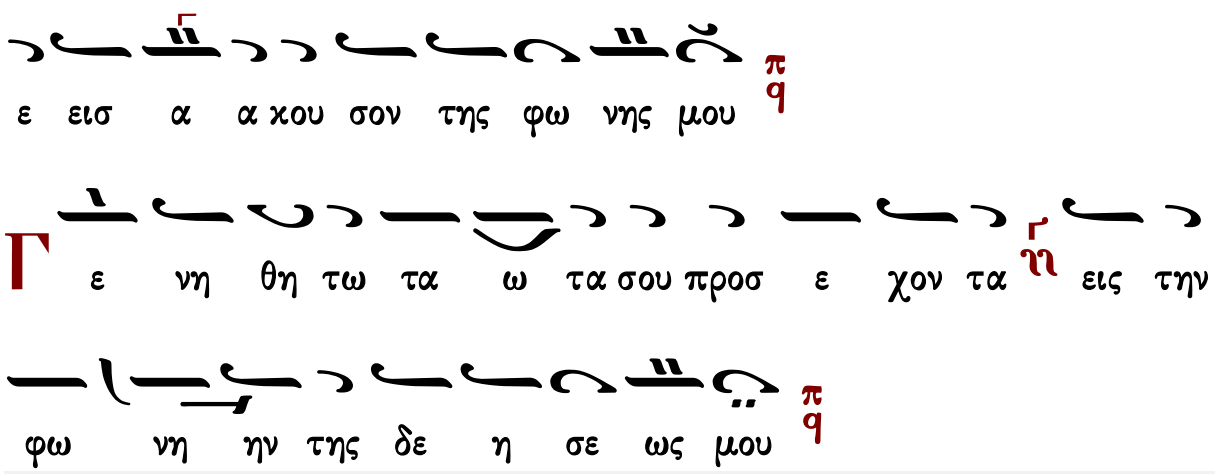

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος δ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.2#

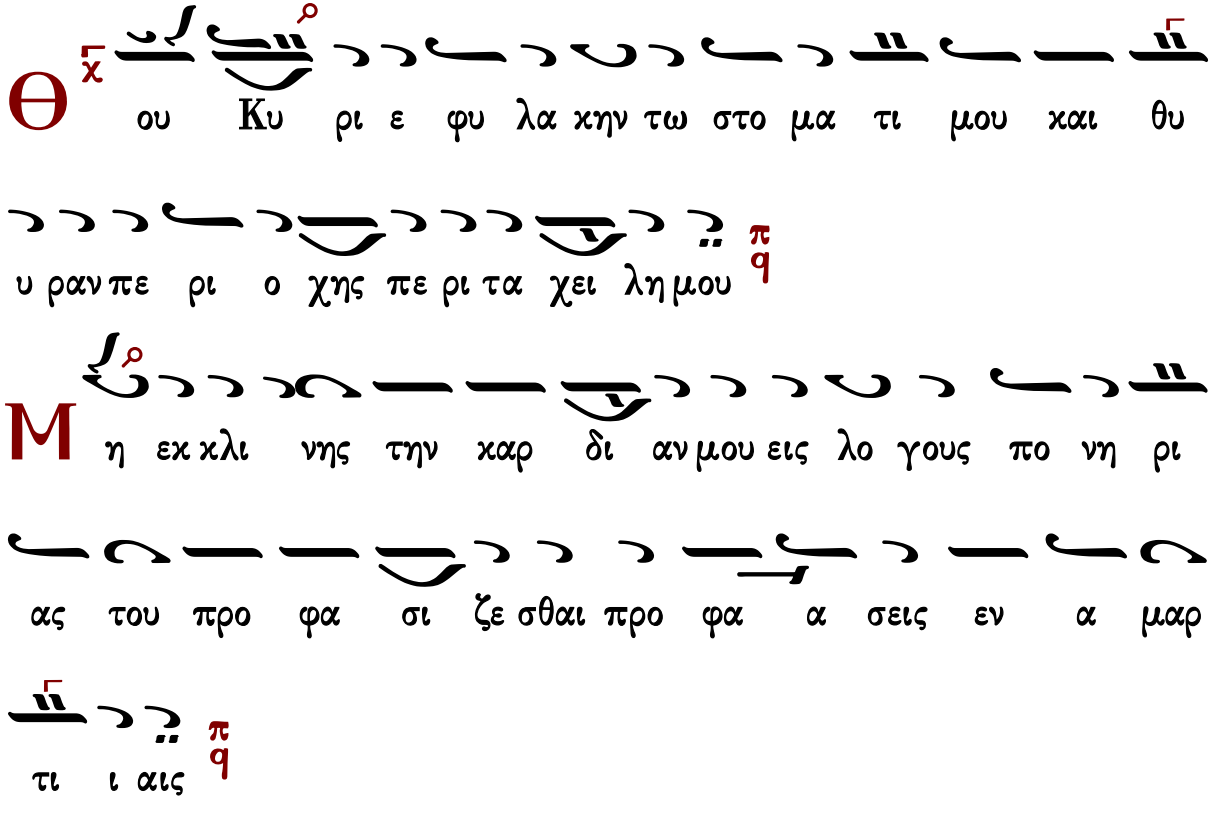

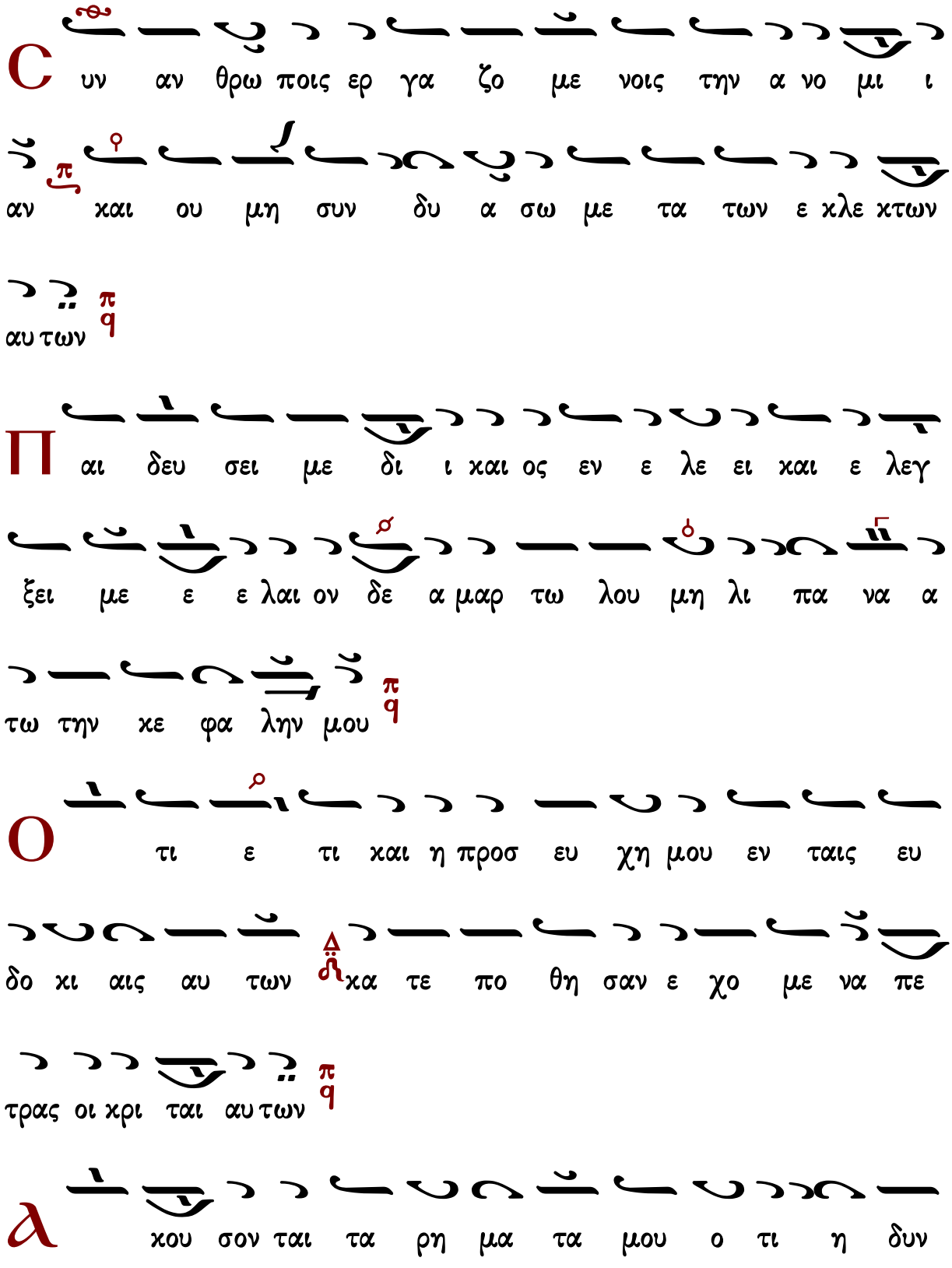
C υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι
αν και ου μη συν δυ α σω με τα των ε κλε κτων
αυ των
Π αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ
ξει με ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α
τω την κε φα λην μου
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ
δο κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε
τρας οι κρι ται αυ των
α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης

δι ε σχορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α

δην

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χην μου

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν

το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν

Π ε σουν ται αι εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ

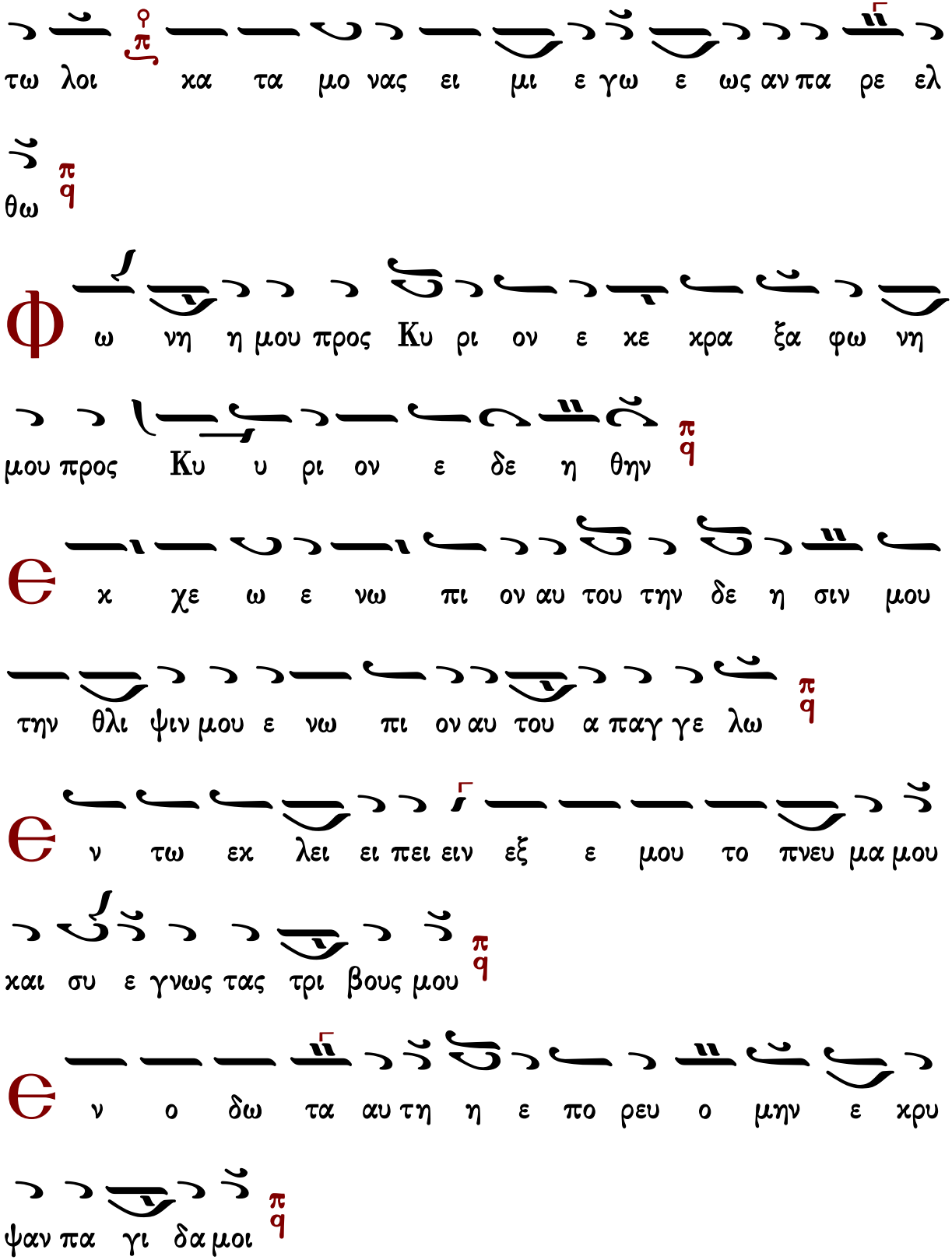
τω λοι χα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ
θω
Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην
Є κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου
την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω
Є ν τω εκ λει ει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου
και συ ε γνως τας τρι βους μου
Є ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ε κρυ
ψαν πα γι δα μοι

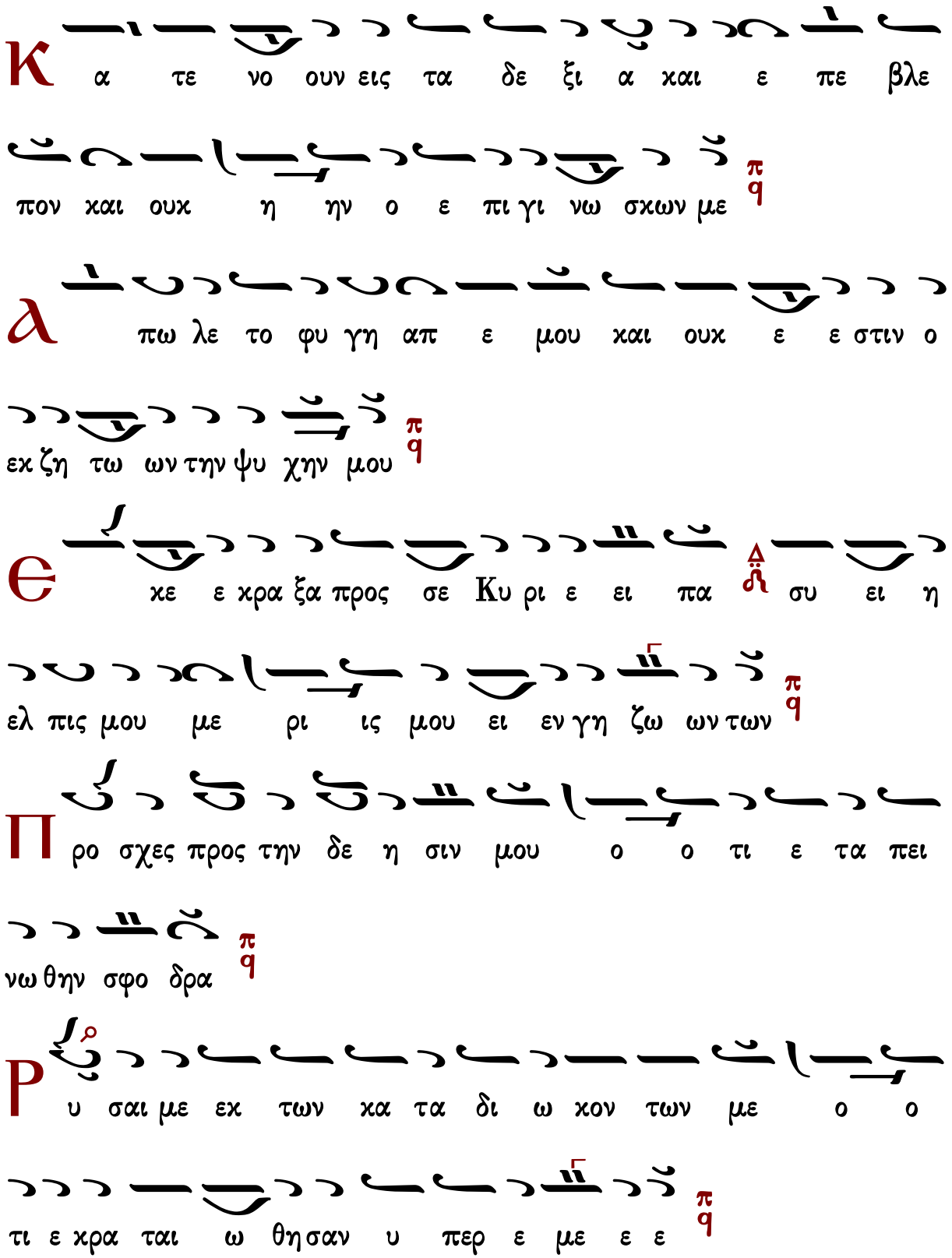
Κ
α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε
πον και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με
π
q
Α
πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν ο
εκ ζη τω ων την ψυ χην μου
π
q
Ε
κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει η
ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζω ων των
π
q
Π
ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει
νω θην σφο δρα
π
q
Ρ
υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο
τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε με ε ε
π
q

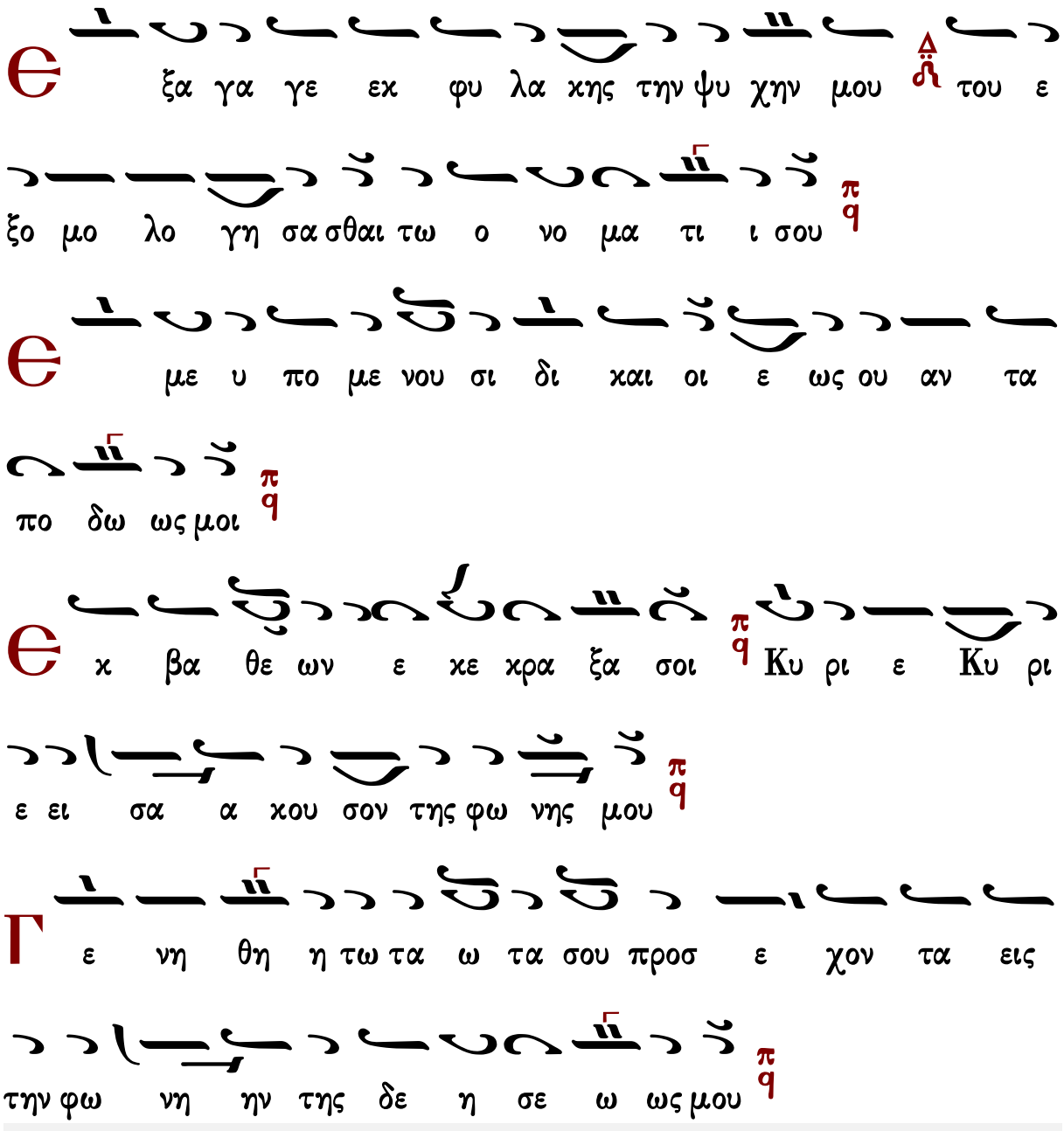

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχηρὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.6/17*

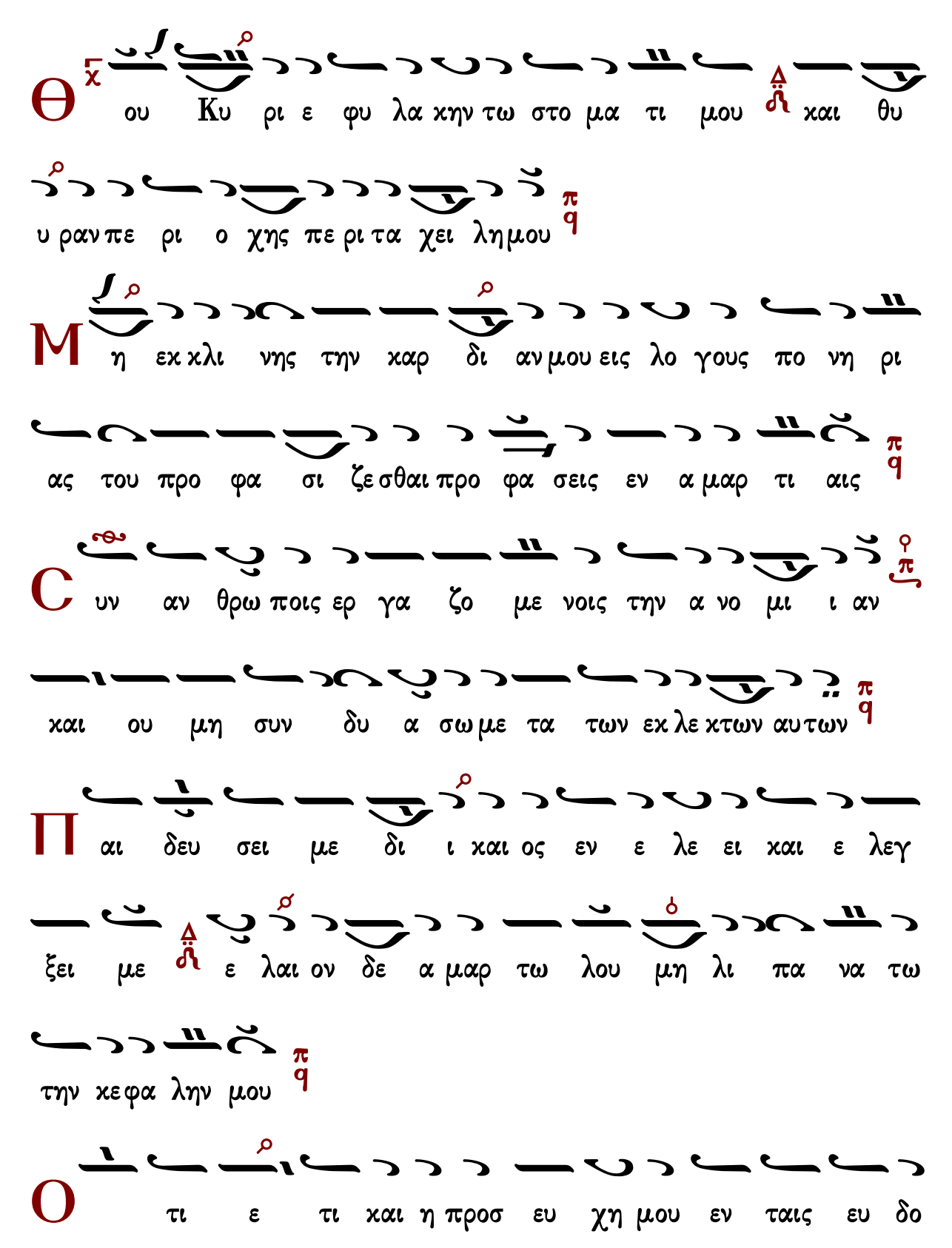
Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ
υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου
Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη ρι
ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ τι αις
C υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ των
Π αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ
ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω
την κε φα λην μου
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο

χι αις αυ των χα τε πο θη σαν ε χο με να πε
τρας οι χρι ται αυ των
α χου σον ται τα ρη μα τα μου ο ο τι η δυν θη
σαν ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι
ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α δην
ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ
μοι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην
μου
φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν το
μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

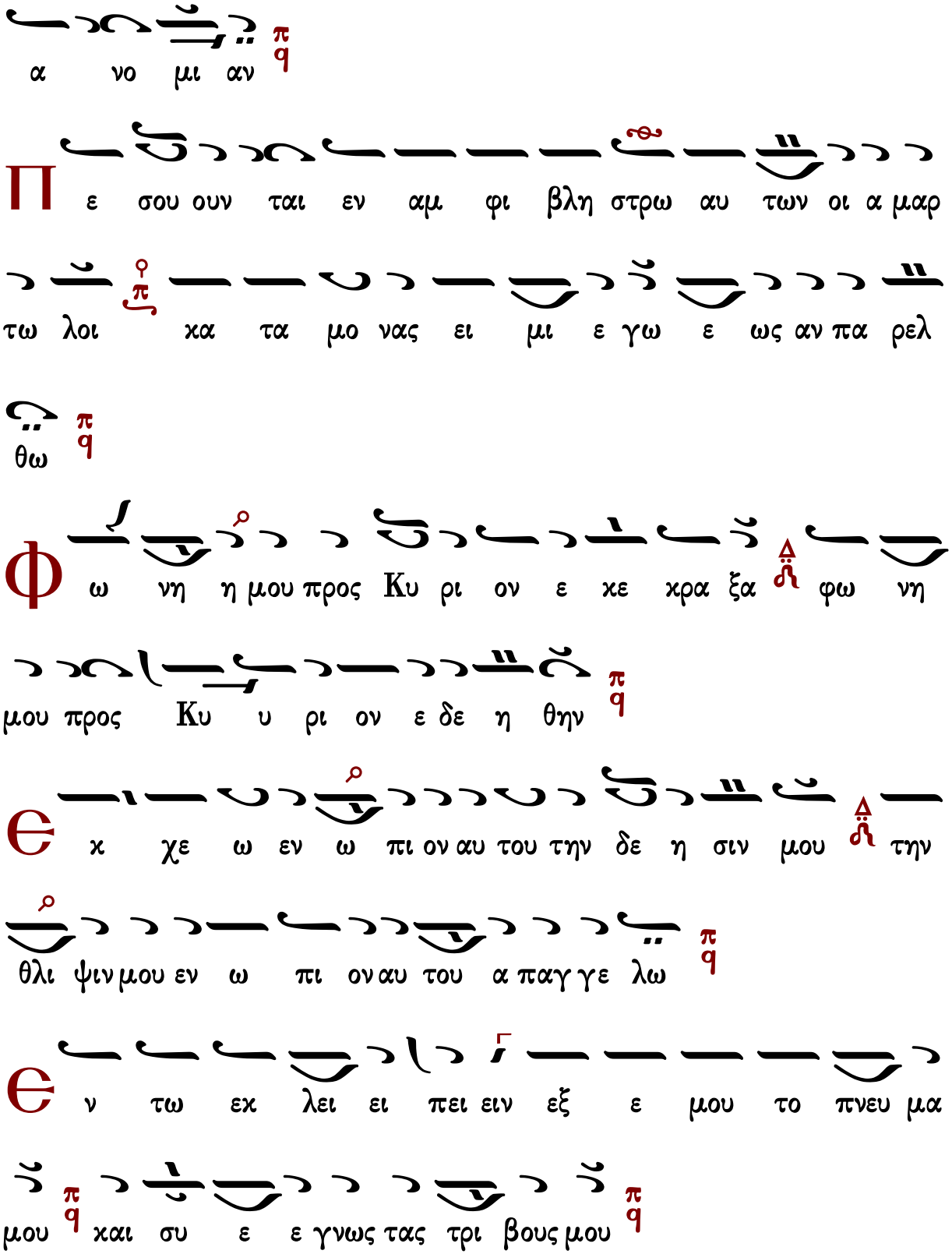
α νο μι αν
Π ε σου ουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ
τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ
θω
Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην
Є κ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου την
θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω
Є ν τω εκ λει ει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα
μου και συ ε ε γνως τας τρι βους μου

Θ ν ο δω τα αυ τη η ε ο ρευ ο μην ε χρυ

ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

Δ πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν ο

εκ ζη τω ων τη ν ψυ χη η ν μου

Θ κε κρα ξα προς σε ε Κυ ρι ε ει πα συ ει η

ελ πι ις μου με ρις μου ει εν γη η ζω ων των

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω

θην σφο δρα

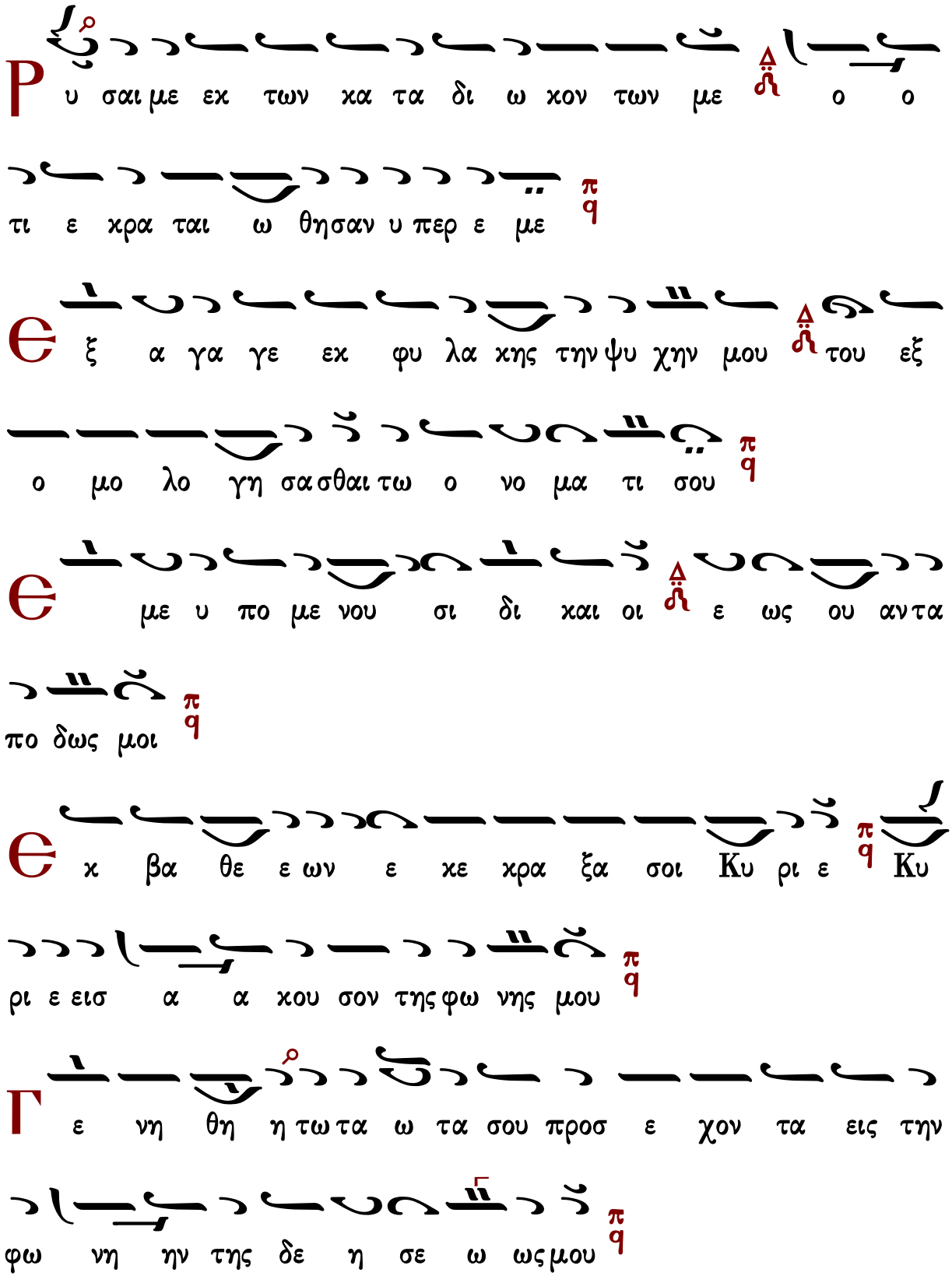
Ρ υ σαι με εχ των κα τα δι ω κον των με ο ο
τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με
Θ ξ α γα γε εχ φυ λα κης την ψυ χην μου του εξ
ο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι σου
Θ με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα
πο δως μοι
Θ κ βα θε ε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ
ρι ε εισ α α κου σον της φω νης μου
Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προσ ε χον τα εις την
φω νη ην της δε η σε ω ως μου

Στιχηρὰ Προσόμοια

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ἦχος ⸗ Πα

ΛΛ*

Є αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν

Π α ρα σκευ η ης της παρ θε ε νου την μνη μην ση

με ρον εν ε τη σι οις υ μνοις ε ορ τα σω μεν παν

τες φι λε ορ τοι εν δο ξως η η τις Χρι στω τω Κυ ρι

ι ω πα ρι στα ται εκ δυσ ω που σα α πα αυ στως

υ περ η μων των εκ πο θου ευ φη μου ουν των αυ

την

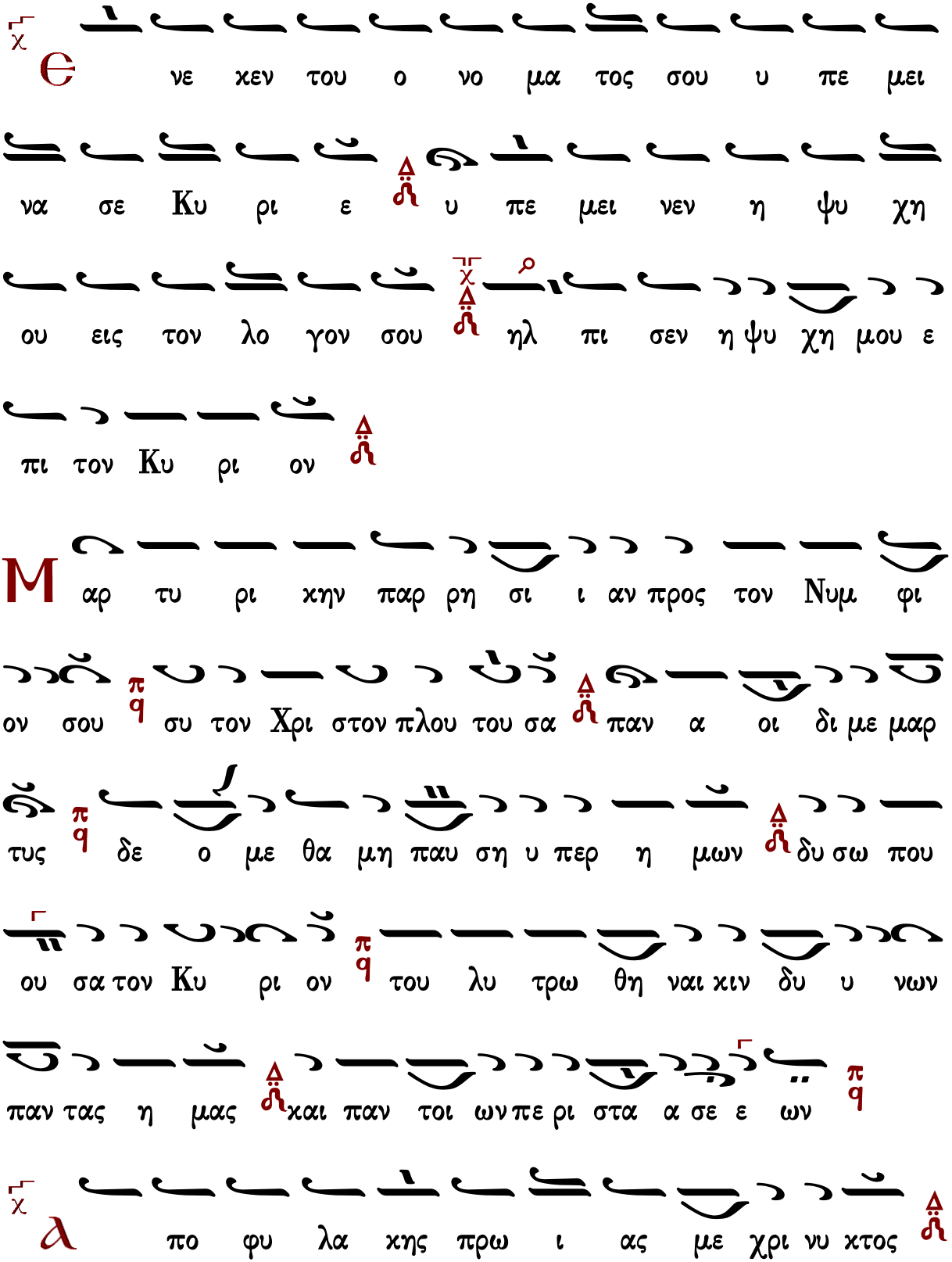
Θε νε χεν του ο νο μα τος σου υ πε μει
να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη
ου εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε
πι τον Κυ ρι ον
Μαρ τυ ρι χην παρ ρη σι ι αν προς τον Νυμ φι
ον σου συ τον Χρι στον πλου του σα παν α οι δι με μαρ
τυς δε ο με θα μη παυ ση υ περ η μων δυ σω που
ου σα τον Κυ ρι ον του λυ τρω θη ναι χιν δυ υ νων
παν τας η μας και παν τοι ων περι στα α σε ε ων
Λο φυ λα χης πρω ι ας με χρι νυ χτος

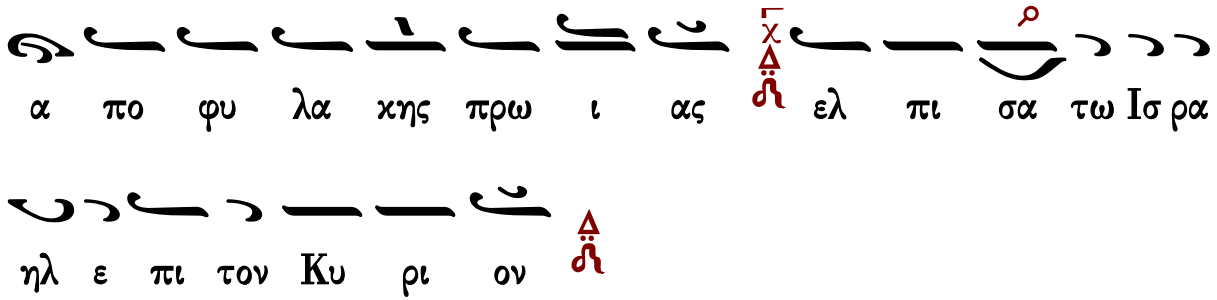

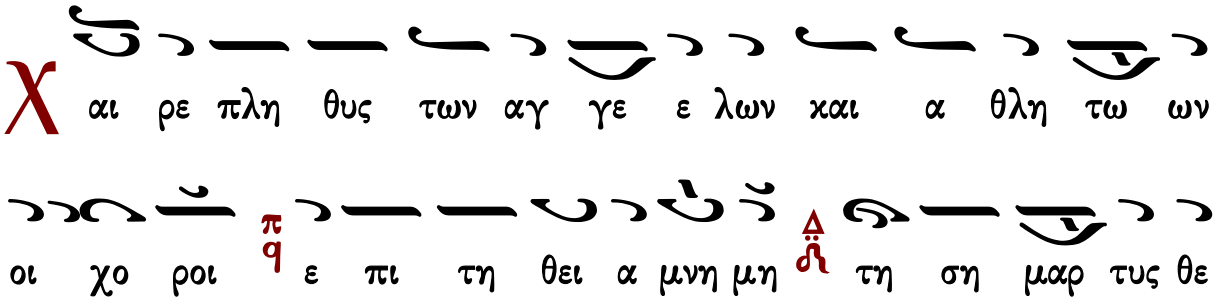

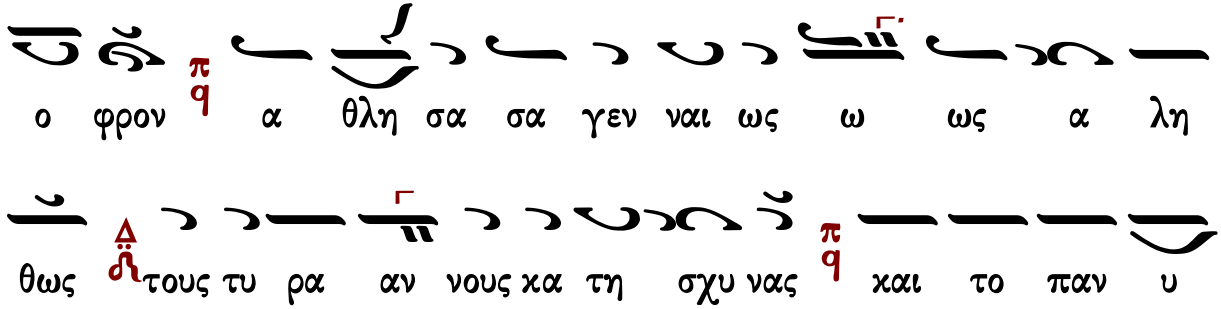

Ἦχος λ ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.246/1286#

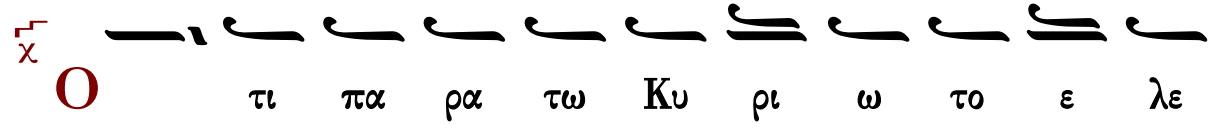

ος και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος
λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α
νο μι ων αυ του
ω του πα ρα δο ξου θαυ μα τος Πα ρα σκευ η
η σο φη Αν τω νι νου το φρυ α γμα αν δρι
κως κα τε βα λες προ θυ μως εν α θλη σα σα και
των βρα βει ων της α νω κλη σε ως και των στε φα
α νων α ξι ω θει σα σε μνη υ περ των δου λων
σου των πι στως τι μων των σε μνει αν ποι ου παν το τε
προς Κυ ρι ον ε λε η θη η ναι η μας

λ
ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε
θνη ε παι νε σα τε αυ τον παν τες οι λα
οι
Μ
αρ τυς του Χρι στου παν ευ φη με η τον Δε σπο την
Χρι στον ο λο ψυ χως πο θη σα σα των βα
σα νων η νεγ κας τας πλη γας καρ τε ρω τα τα
και ξε ο με νη πλευ ρας ταις μα στι ξιν αι κι ας
πα α σας δι α τον σον ε ρα στην καθ υ πο με
νου σα των στε φα νων ε τυ χες των παρ αυ του ο θεν
ευ φη μου μεν σε και μα κα ρι ι ζο ο μεν

Ο τι ε χρα ται ω θη το ε λε ος
αυ του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ
ρι ου με νει εις τον αι ω ω ω να
Ο σι ο μαρ τυς παν εν δο ξε τις εξ ι σχυ
σει ει πειν των σων πο νων τα ε πα θλα και του
μαρ τυ ρι ου σου τα αν δρει α τε ρα στι α υ πο
μο νη ην τε και την πρα ο τη τα ην εν ε δει ει
ξω σε μνη ως α σαρ κος ο ο θεν συν ο μι λος των
αγ γε λων γε γο νας Πα ρα σκευ η νυμ φη του παν τα να
κτος σκευ ος του κτι ι σα αν τος

Δοξαστικὸν

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ/π ⸓ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.211*

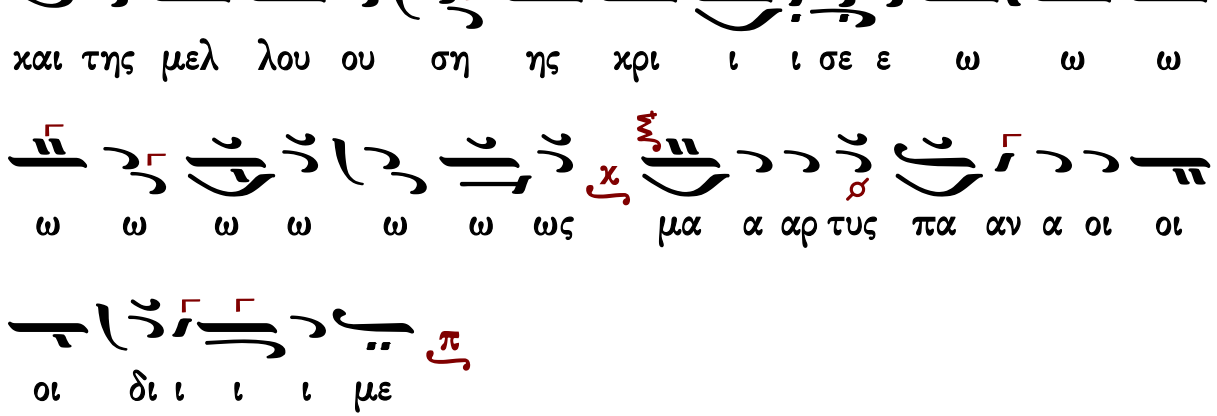

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου
Δοξαστάριον Α 1841 σ.269*

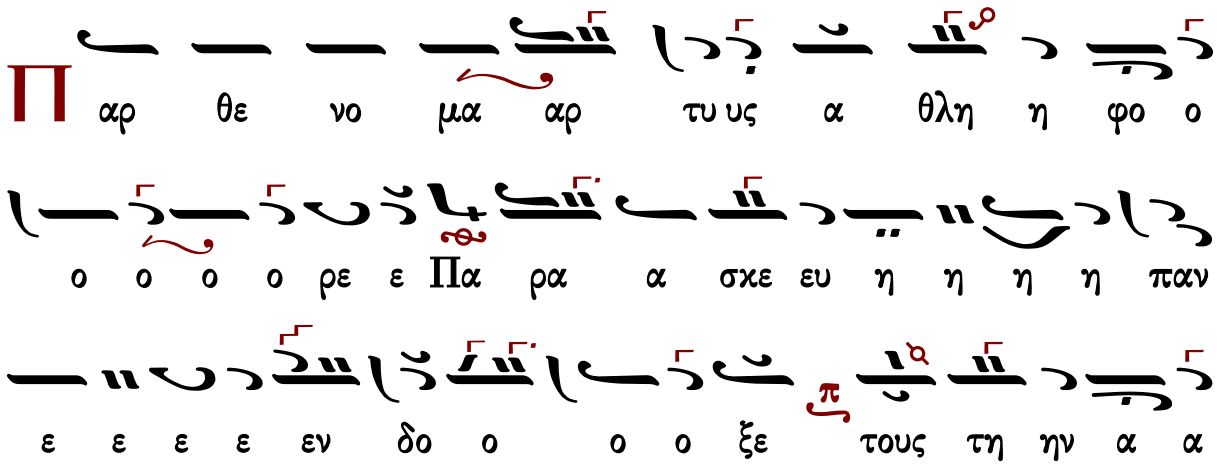

α α α α α α α θλη η η η σι ιν τη ην σην α ξι ι

ι ι ι ως εκ τε λου ου ου ου ου ου ου ουν

τας αι αι αι αι αι τη η σαι αι ρυ σθη η

η η η η η η η ναι πει ρα σμω ων και αι θλι ι

ι ι ι ι ι ι και θλι ι ι ψε ε ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ων ταις προ ος Θε ε ον πρε σβει

ει ει ει ει αι αις σου και της μελ λου ου ου

ου ση ης χρι ι ι σε ε ε ε ω ως μα α α

α αρ τυς παν α οι οι οι δι ι ι ι ι ι

ι ι με

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ π ⸒ Πα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.338/694*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και α γι

ι ω Πνε ευ μα α α τι π

Π αρ θε νο μαρ τυ υ υς α α α θλη η φο ρε Δ

Πα ρα σκευ η η παν ε εν δο ο ο ξε π τους

την α θλη σι ιν τη ην σην Δ ε ορ τα ζον τα

ας α ξι ι ι ι ι ω ως π αι τη σαι ρυ σθη η η

ναι αι πει ρα σμων και θλι ι ι ψε ε ε ε ων

ταις προς Θε ο ον πρε σβει ει αι αι αις σου π και

της μελ λου ση η ης χρι ι ι σε ε ω ω ω ω

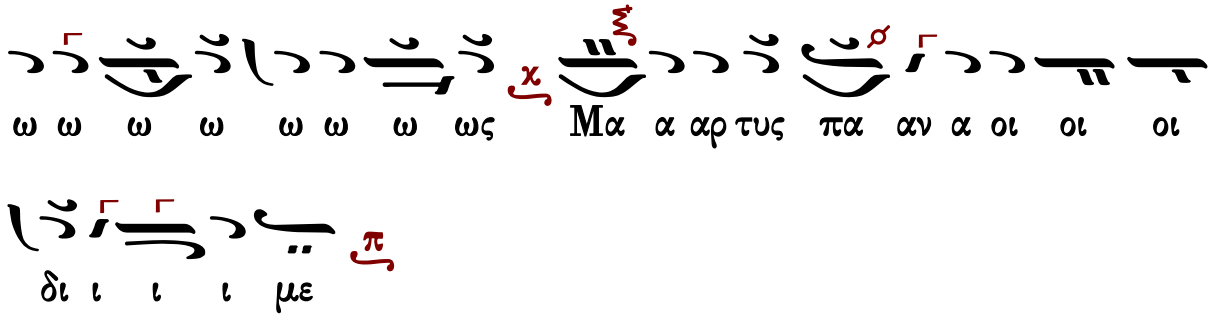

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.643#

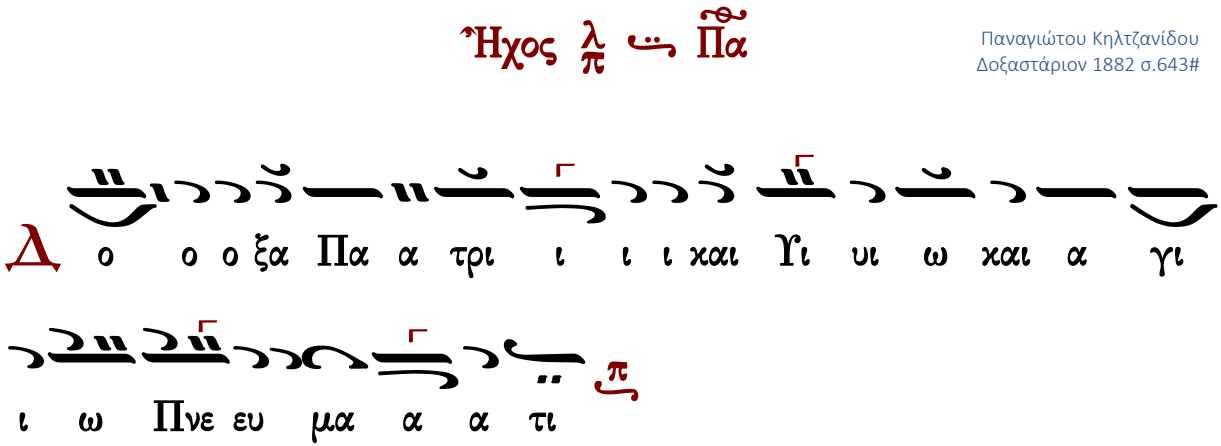

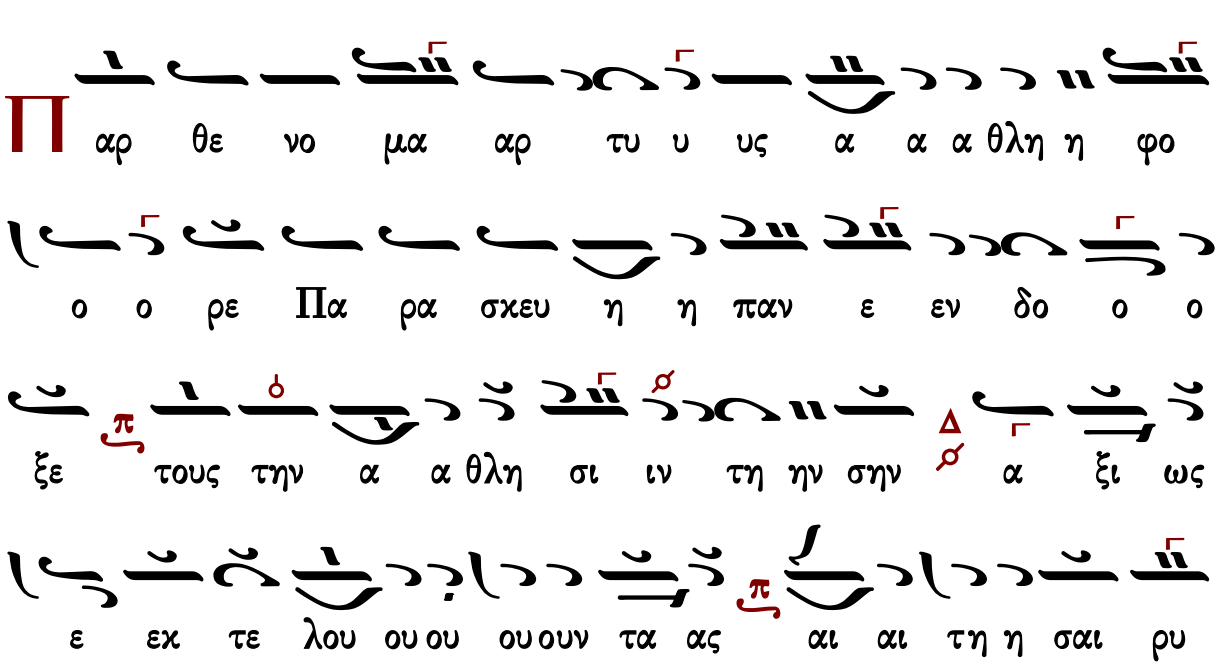

υ σθη η η ναι πει ρα σμων και θλι ι ι ι ψε ε ε ε

ων ταις προς Θε ο ον πρε σβει ει αι αι αις σου

και της μελ λου ουσης χρι ι ι ι ι σε ε ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ως μα α αρ τυς πα αν α οι οι

οι δι ι ι ι με

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.384*

Νε ε ε ε Δο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι

Υι υι ω ω ω ω ω και α γι ι ι ι ι ι

ω ω ω Πνε ε ε ε ευ μα α α α α ια α α

τι

Π αρ θε νο μα αρ τυ υς α θλη φο ο ο

ρε ε Πα ρα α σκε ευ η η η η η η πα α αν

ε ε εν δο ο ο παν ε ε εν δο ο ξε

τους την α θλη η σι ιν τη ην ση ην α α ξι ι ω

ως εκ τε ε λου εκ τε ε λου ου ου ουν τα α α ας αι αι

τη η σαι ρυ υ υ σθη η η η ναι αι αι αι πει ρα α σμω

ω ω ων και θλι ι ι ι ι ι ι ι ψε ων ται

αις προ ος Θε ε ο ον πρε σβει ει ει ει ει ει ει ει

αι αι αι πρε σβει ει αι αις σου ου και της με λου ου ου

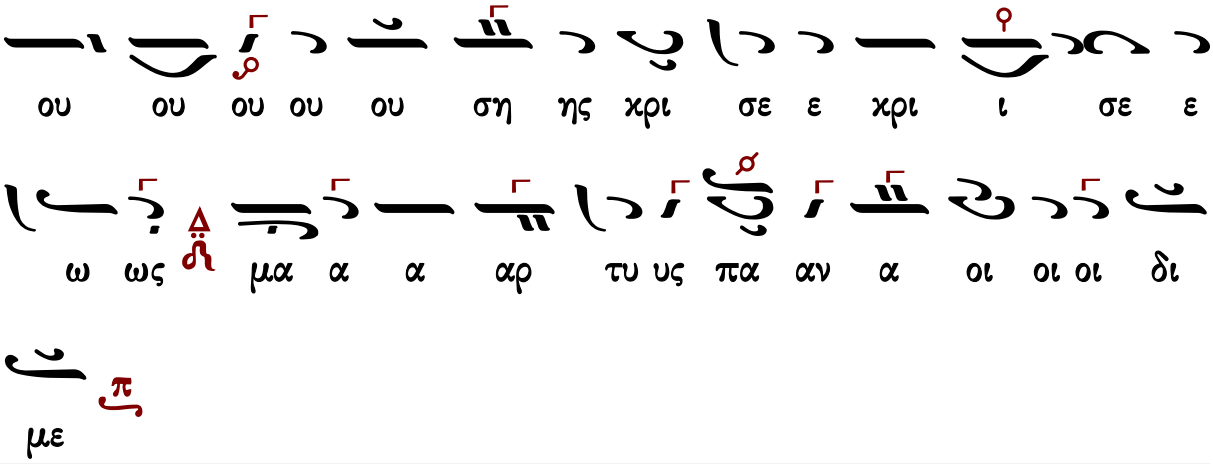

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.138/148*

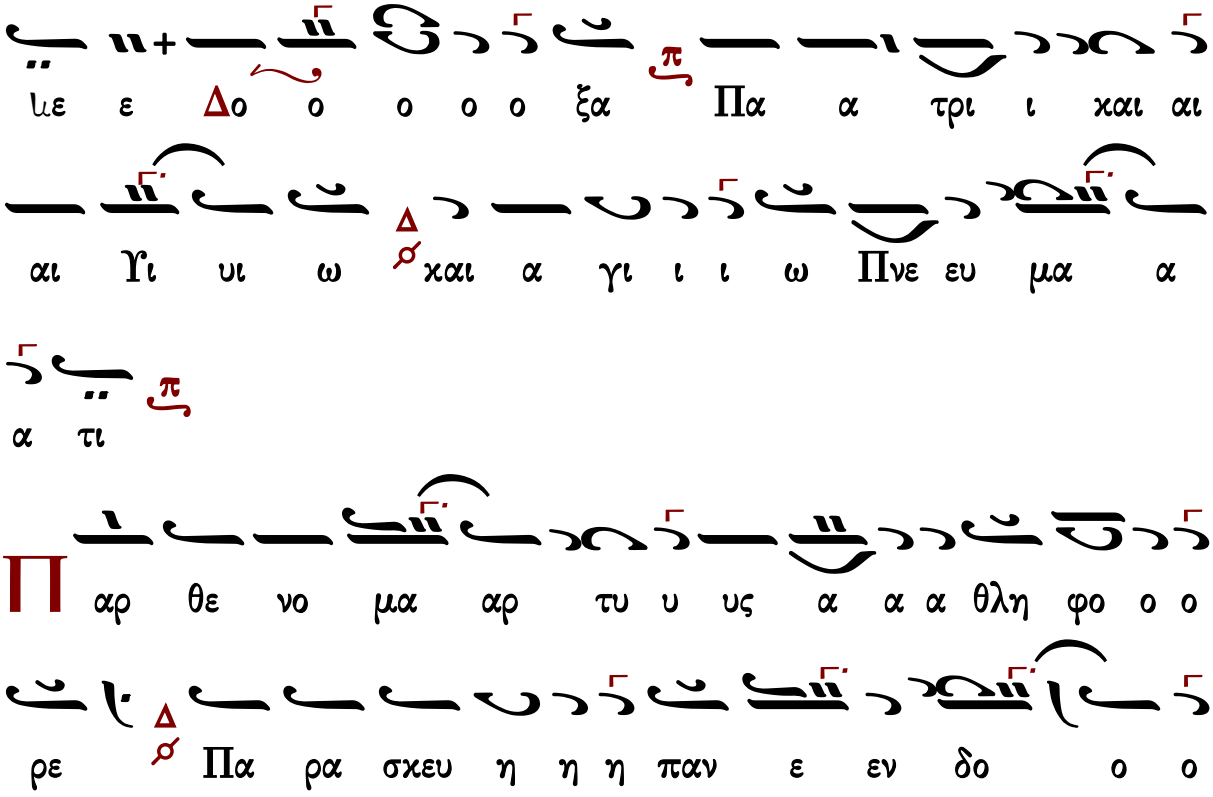

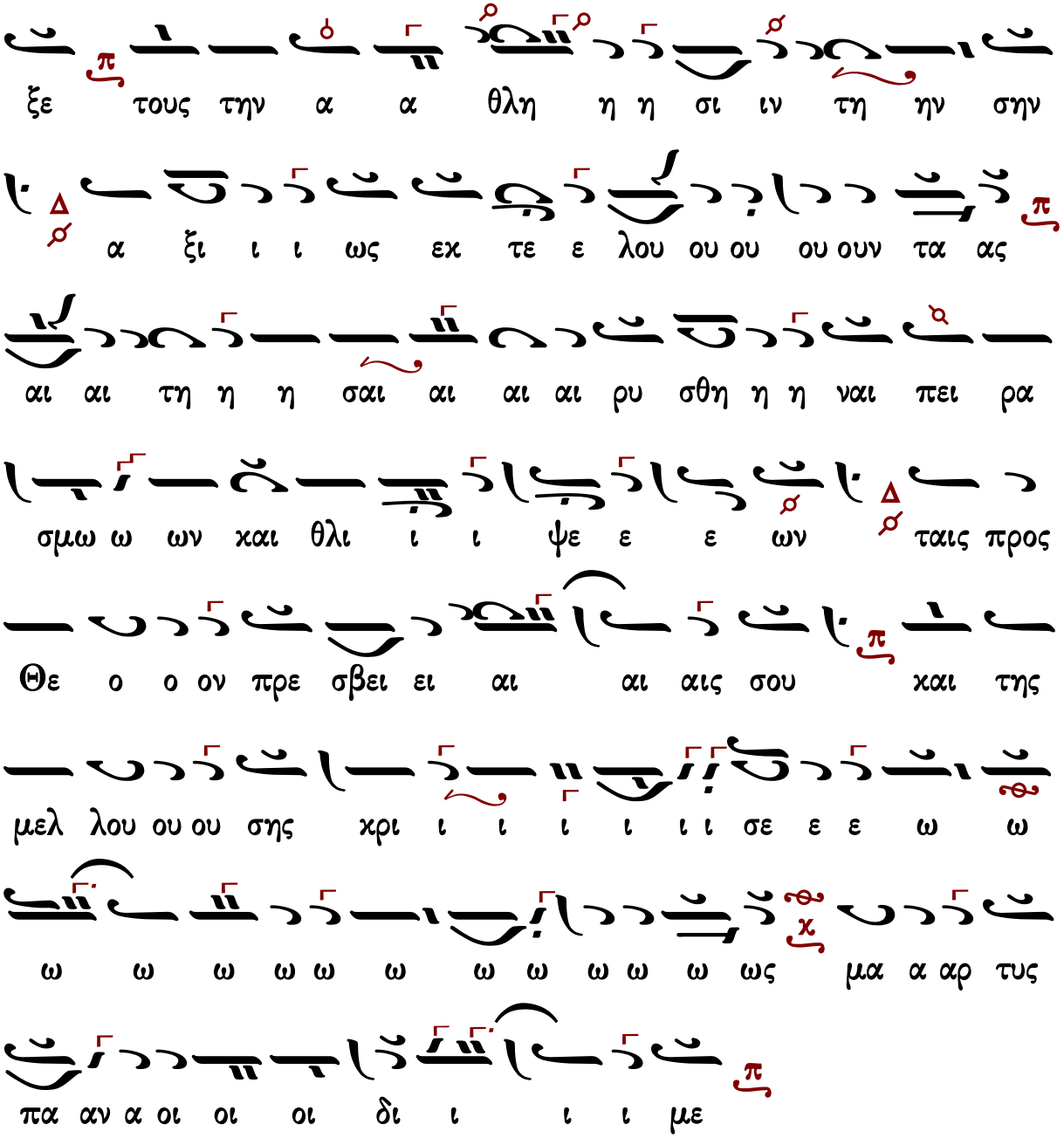

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.247/1287*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι χαι αι αι Υι υι ω χαι
α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι
Π αρ θε νο μα αρ τυ υς α θλη η φο ο
ο ο ο ο ρε ε Πα ρα σκευ η η παν ε εν δο
ο ο ξε τους την α θλη η σιν τη ην σην ε ορ τα
ζον τα α ας α ξι ι ι ι ι ω ως αι τη σαι αι
ρυ υ σθη η ναι αι πει ρα σμω ων ων χαι θλι
ι ι ψε ε ε ε ων ταις προς Θε ο ον πρε σβει
ει αι αι αις σου χαι της μελ λου ου ου ου ση ης
χρι ι ι σε ε ε ε ω ως μαρ τυς πα αν α οι οι

Δογματικὸν Θεοτοκίον

Πέτρου Βυζαντίου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ ... Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.162*

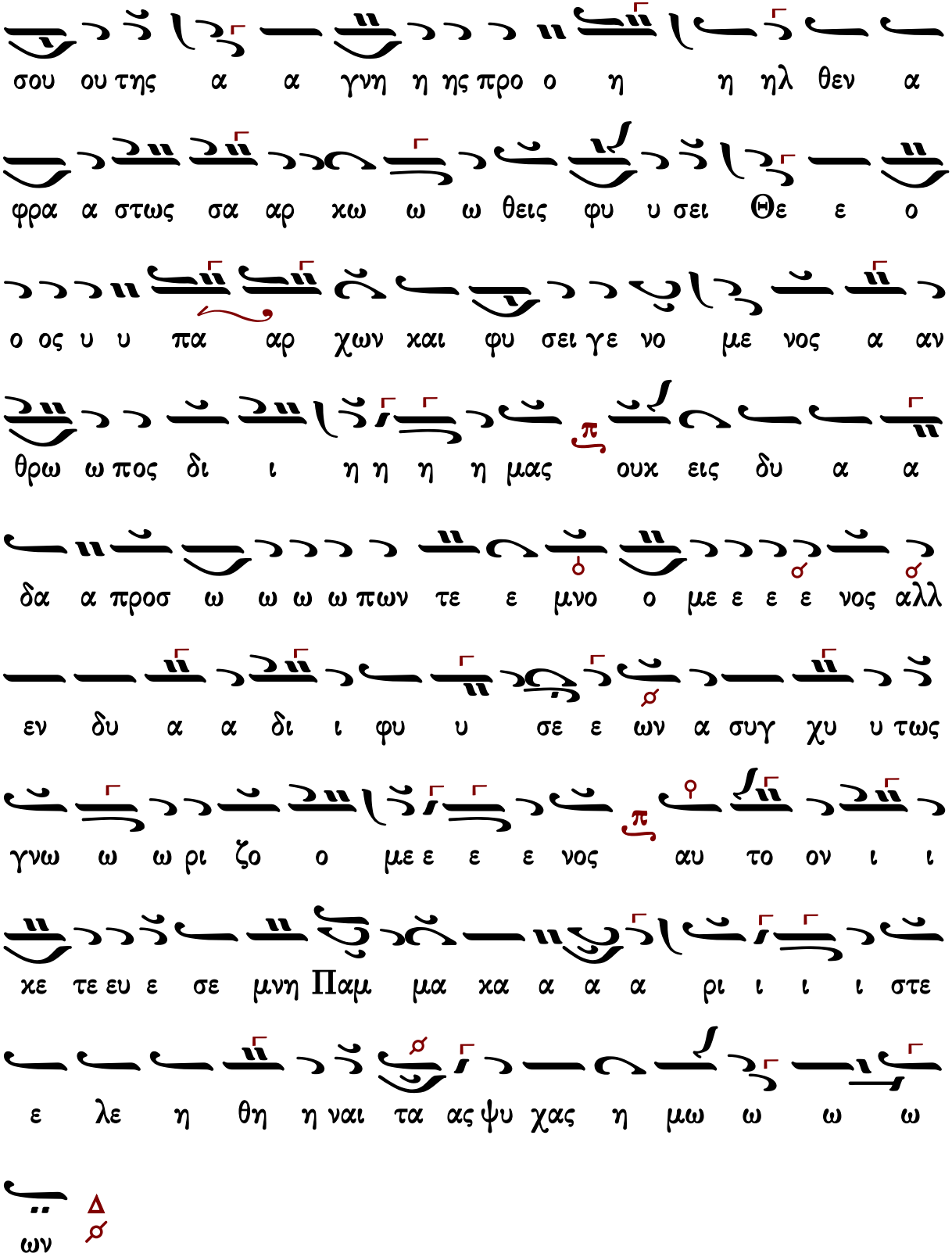
σου ου της α α γνη η ης προ ο η η ηλ θεν α
φρα α στως σα αρ χω ω ω θεις φυ υ σει Θε ε ο
ο ος υ υ πα αρ χων χαι φυ σει γε νο με νος α αν
θρω ω πος δι ι η η η η μας ουκ εις δυ α α
δα α προσ ω ω ω ω πων τε ε μνο ο με ε ε ε νος αλλ
εν δυ α α δι ι φυ υ σε ε ων α συγ χυ υ τως
γνω ω ω ρι ζο ο με ε ε ε νος αυ το ον ι ι
κε τε ευ ε σε μνη Παμ μα κα α α α ρι ι ι ι στε
ε λε η θη η ναι τα ας ψυ χας η μω ω ω ω
ων

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἀργοσύντομον

Ἦχος λ ⲧ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.271#

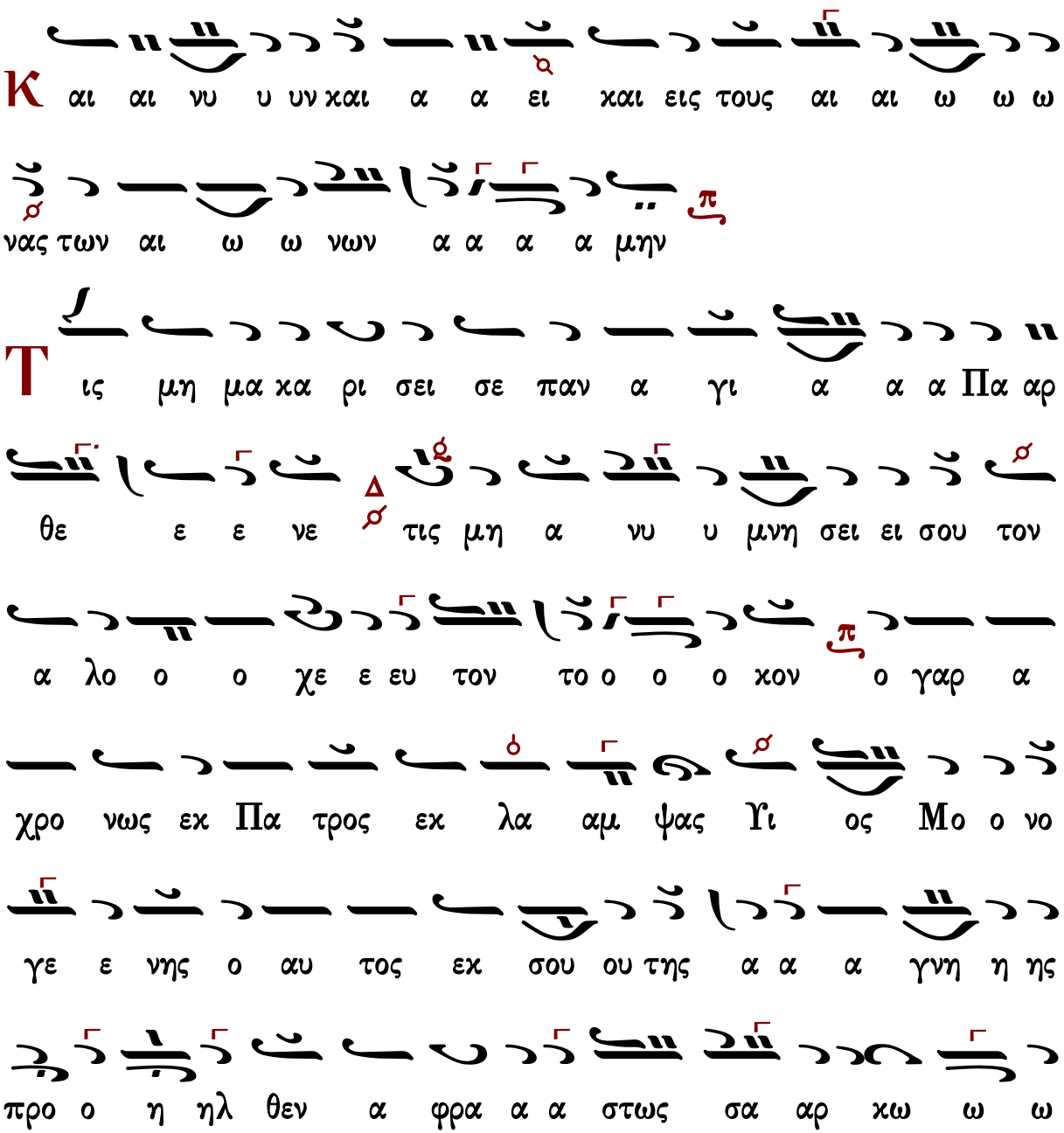

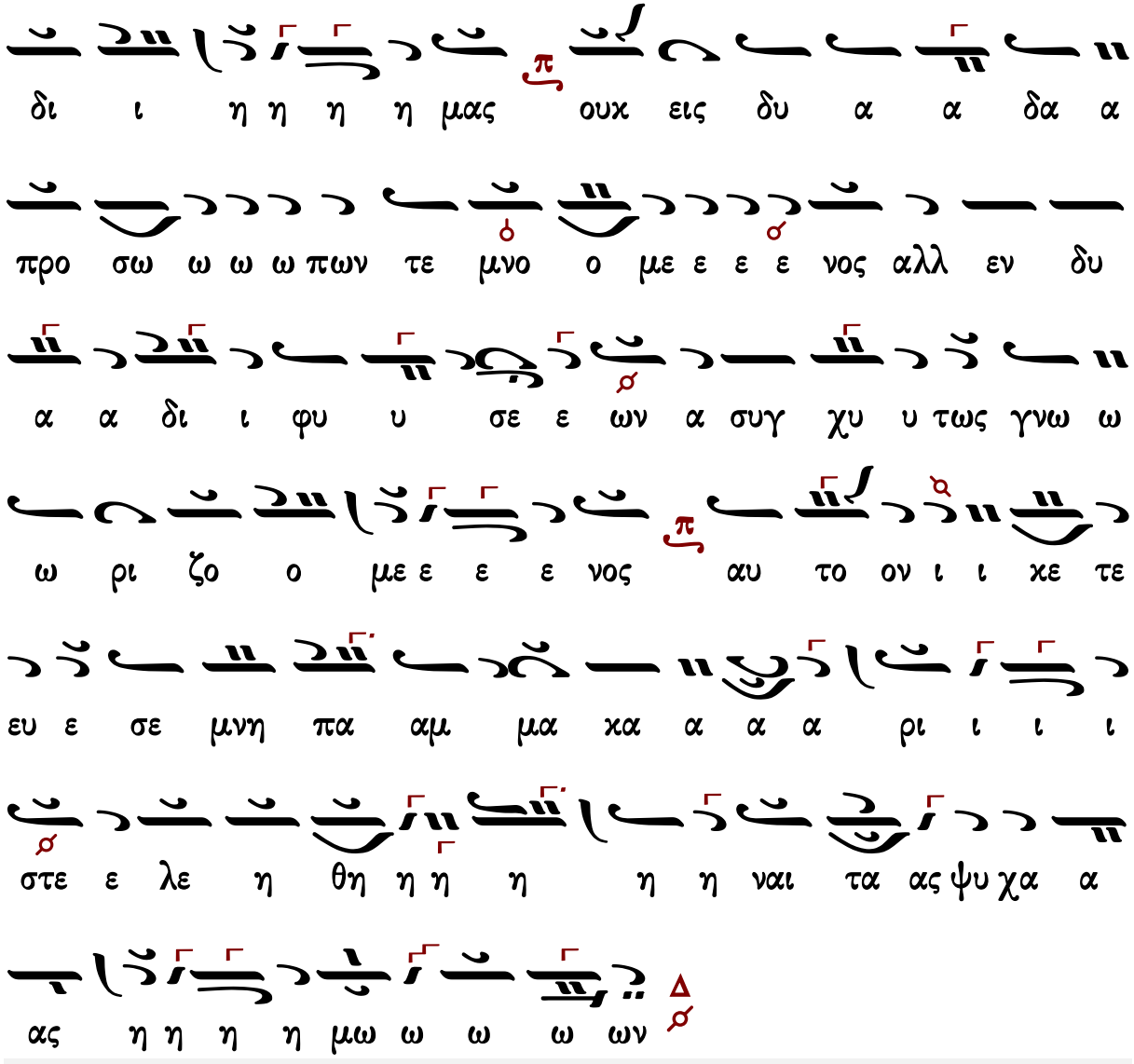

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εἴσοδος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Σύντομον

Ἦχος λ π Βου

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.506*

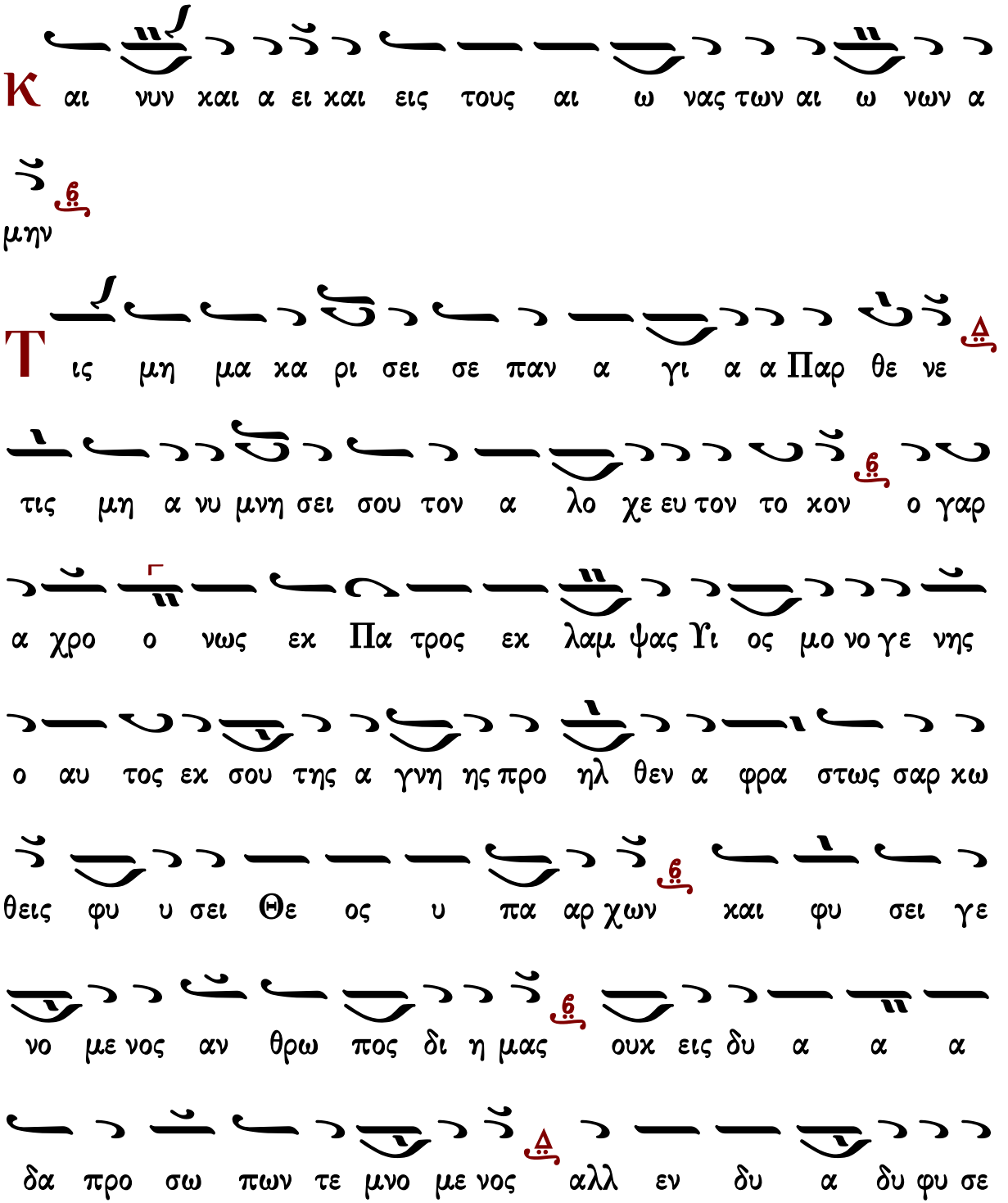

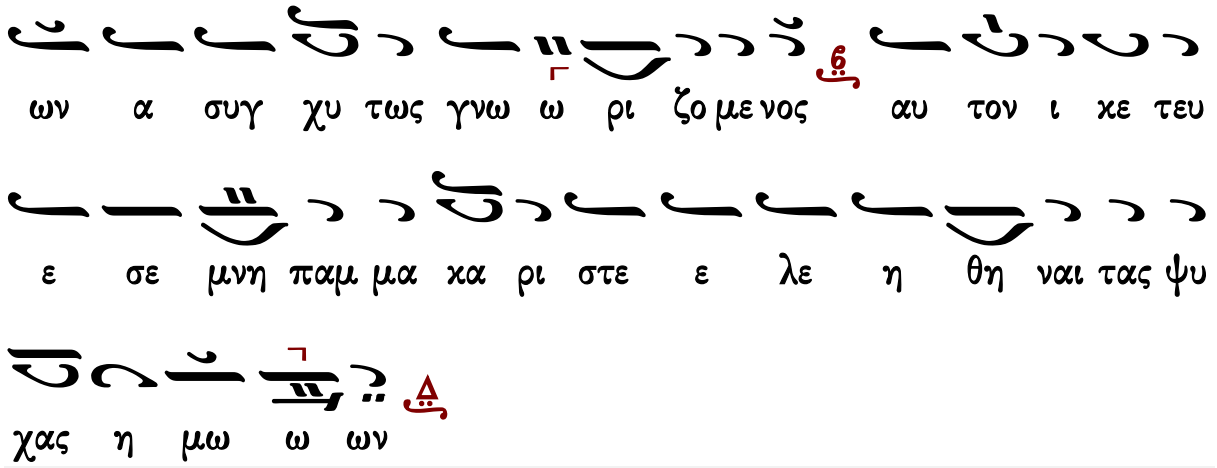

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ/π ⸗ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.13*

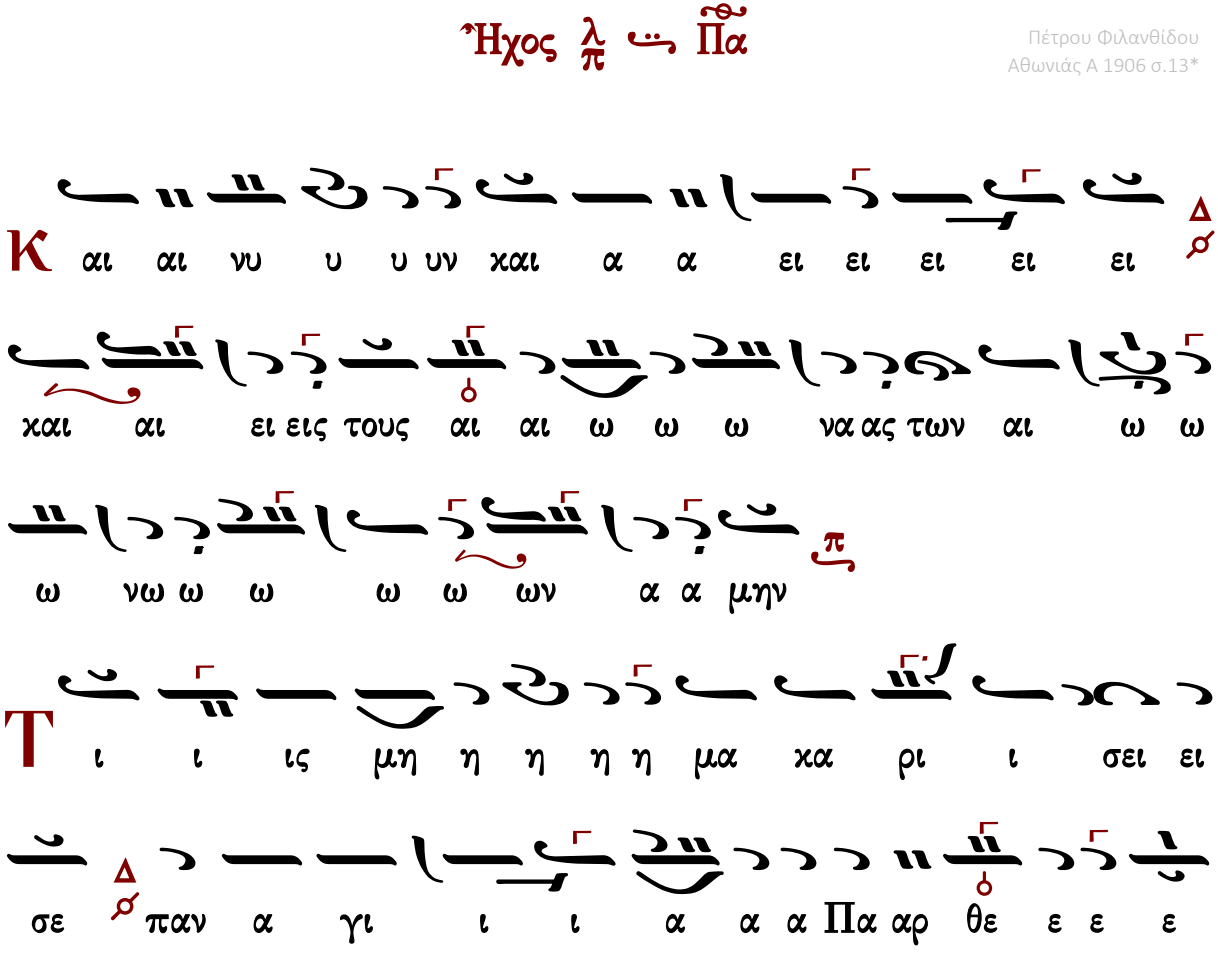

σα α αρ χω ω θεις φυ υ υ υ σει ει Θε ε

φρα α α α στω ω ωως σα α αρ χω ω ω ω

ου ου τη ης α α α γνη η ης προ ο η ηλ θεν α

η η η η η η ης ο αυ το ος ε εχ σου ου

ψας Υι υι υι ο ο ο ος μο ο ο ο νο ο γε ε νη

α τρο ο ο ο ο ος ε εχ λα α α α α α αμ

γα αρ α α χρο ο ο ο νω ω ωως ε εχ Πα α α

χε ευ το ον το ο ο ο ο ο ο χον ο

νε ε ε ε ε ε ε ε τι ις μη α νυ υ μνη η

σει ει α νυ υ μνη η σει ει σου τον α λο ο ο ο

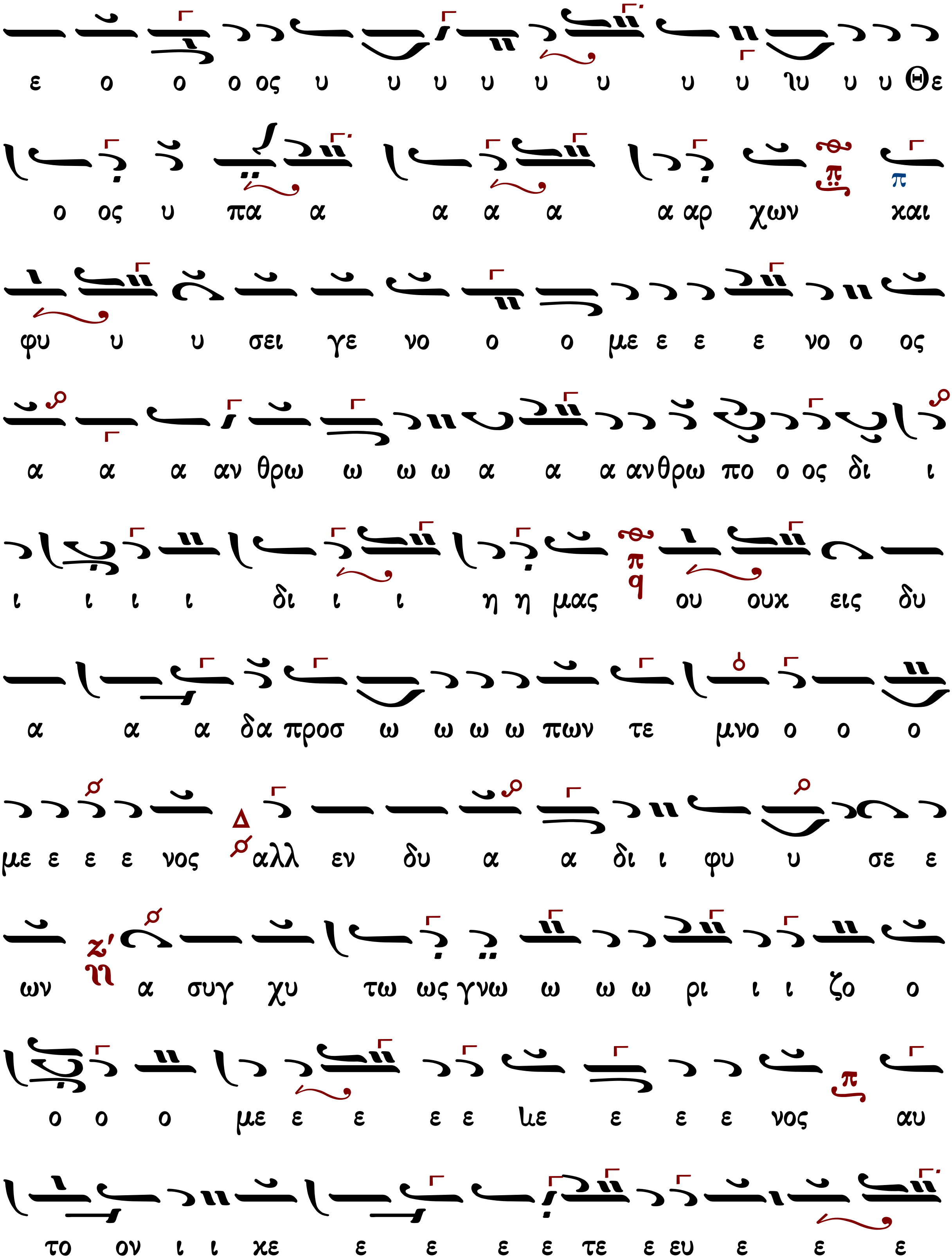
ε ο ο ο ος υ υ υ υ υ υ υ υ ιυ υ υ Θε
ο ος υ πα α α α α α αρ χων και
φυ υ υ σει γε νο ο ο με ε ε ε νο ο ος
α α α αν θρω ω ω ω α α α ανθρω πο ο ος δι ι
ι ι ι ι δι ι ι η η μας ου ουχ εις δυ
α α α δα προσ ω ω ω ω πων τε μνο ο ο ο
με ε ε ε νος αλλ εν δυ α α δι ι φυ υ σε ε
ων α συγ χυ τω ως γνω ω ω ω ρι ι ι ζο ο
ο ο ο με ε ε ε ε ιε ε ε ε νος αυ
το ον ι ι χε ε ε ε ε τε ε ευ ε ε ε

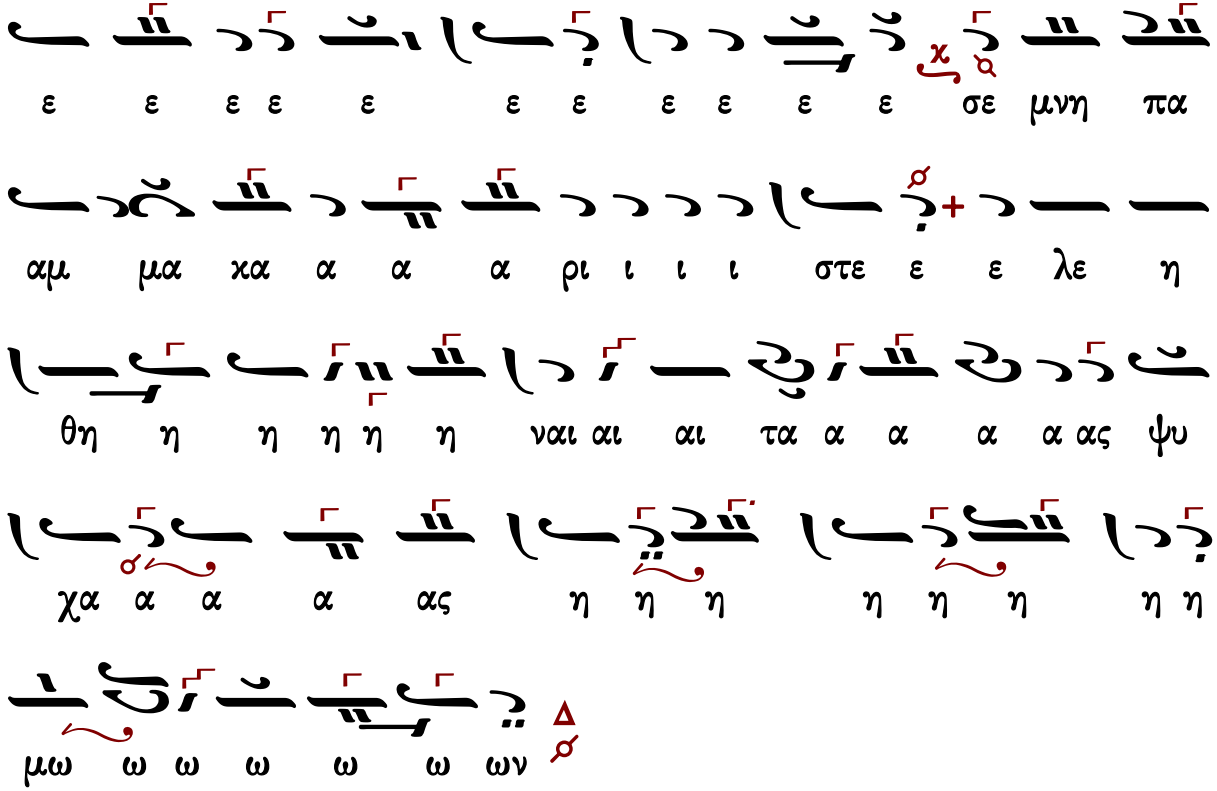
πα μνη σε χ α ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
η λε ε ε στε ι ι ι ρι α α α κα μα αμ
ψυ ας α α α ται αι αι ναι η η η η αις η η η η

Τις μη μα χα ρι σει σε παν α γι ι α α α α

Παρ θε ε ε ε νε τις μη α νυ μνη η σει ει ει

σου τον α λο ο ο ο χε ε ευ τον το ο ο ο ο

χον ο γαρ α χρο νως εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι

ο ος μο ο νο ο ο γε ε νης ο αυ τος εκ σου

ου τη ης α α α γνη η η ης προ η η η ηλ θεν

α φρα α α στω ω ως σαρ χω ω ω θεις φυ υ

σει ει Θε ε ε ο ο ο ο ος υ πα α αρ χων και

φυ σει γε νο ο με ε ε νος α αν θρω ω ω πος

δι ι ι ι ι η η η μας ου ου ουκ εις δυ α

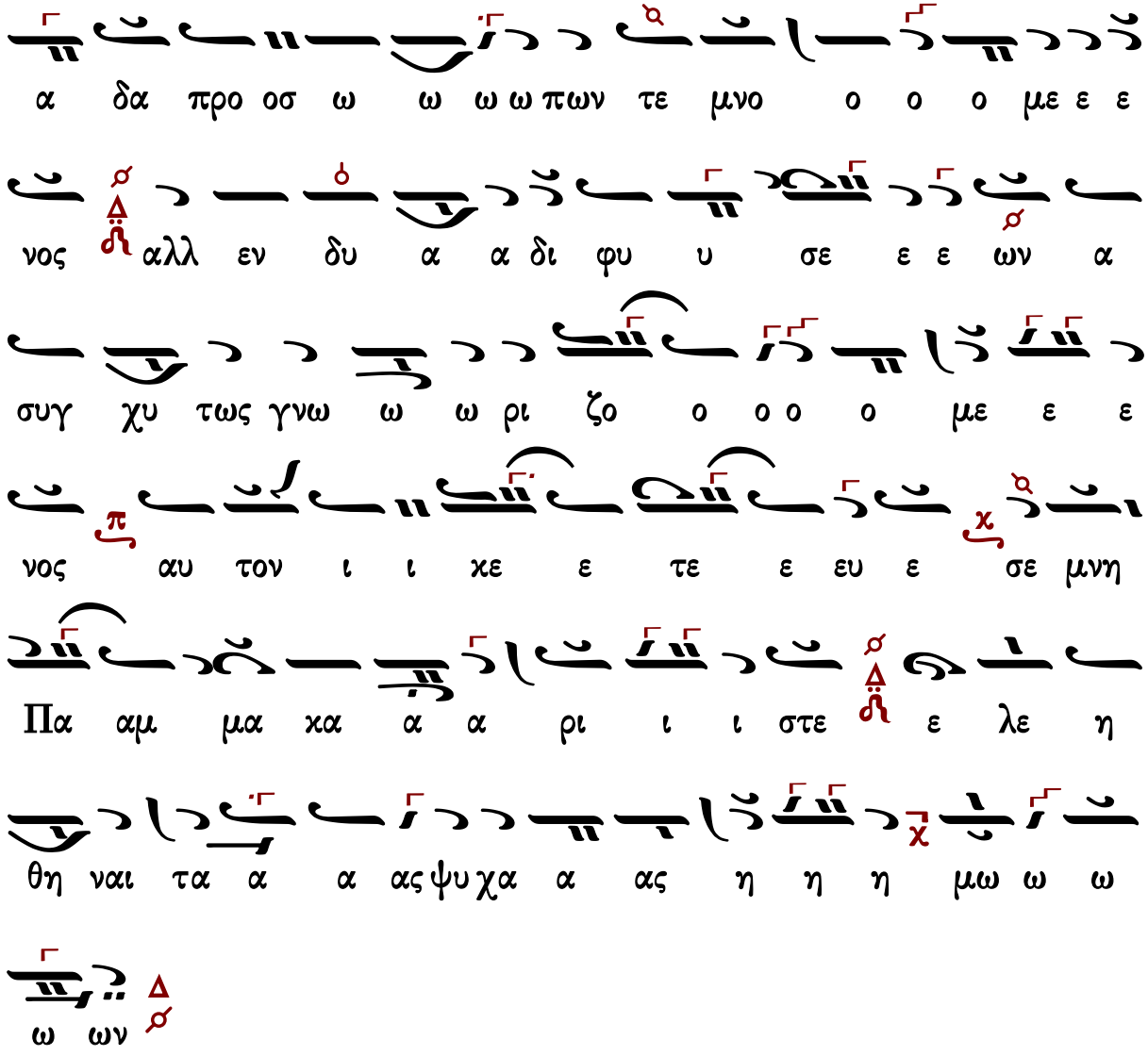

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εἴσοδος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀργοσύντομον

Δογματικὸν Θεοτοκίον ἀργοσύντομο

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ20*

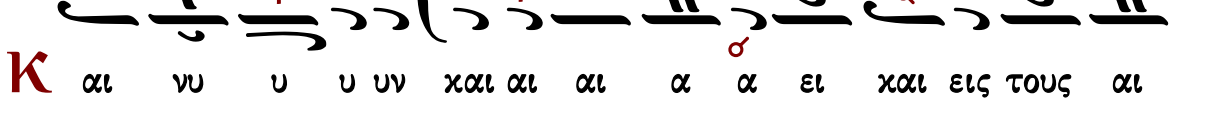

αι ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην

Τις μη μα χα ρι σει σε παν α γι ι α α α Πα αρ

θε ε ε νε τις μη α νυ υ μνη σει ει σου τον α

λο ο ο ο χε ευ τον το ο ο ο χον ο γαρ α χρο

νως εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι ος μο ο νο ο ο

γε ε νης ο αυ τος εκ σου ου της α γνη η ης προ ο

η η ηλ θεν α φρα α στω ως σαρ κω ω θει εις

φυ υ σει ει Θε ε ε ο ο ος υ πα α αρ χων

και φυ σει γε νο ο με ε νος α αν θρω ω πος δι ι

η η μα ας ουκ εις δυ α α δα προ οσ ω ω ω

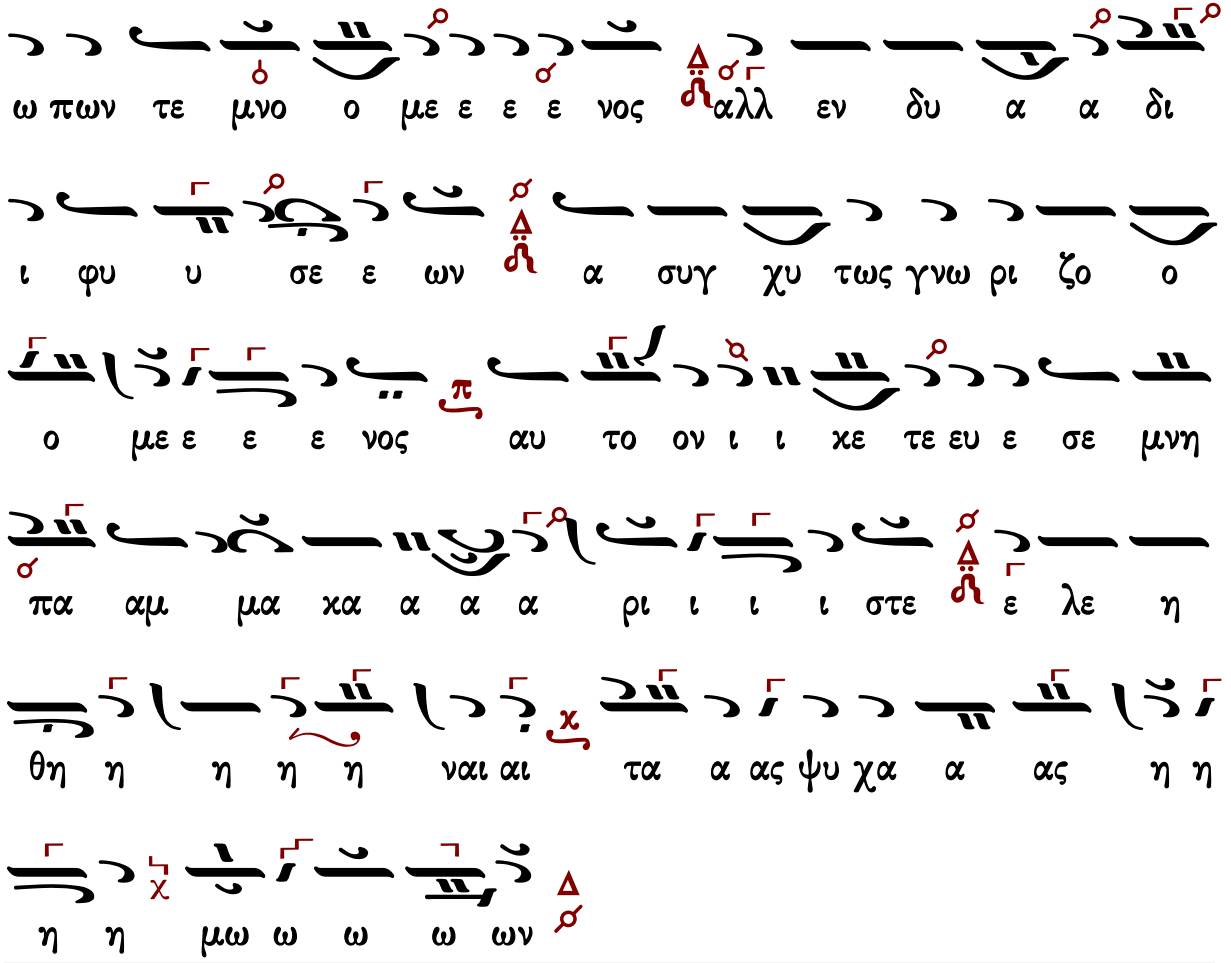

Σύντομον

Δογματικὸν Θεοτοκίον σύντομο

Ἦχος λ π Βϙ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ136*

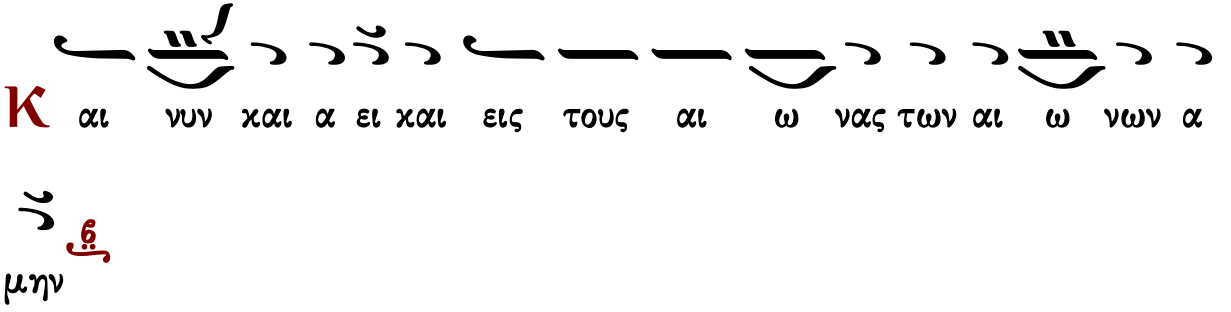

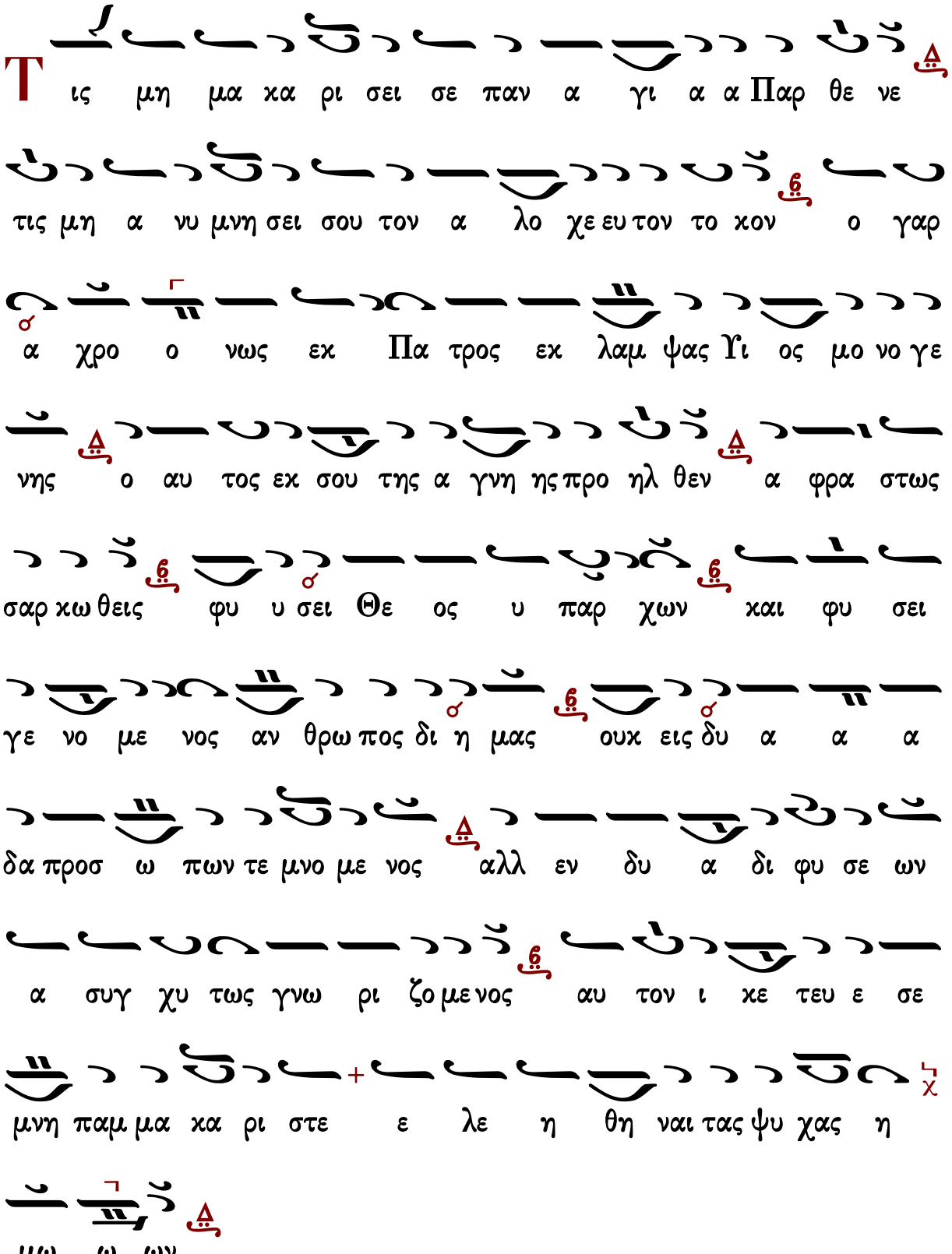
Τις μη μα κα ρι σει σε παν α γι α α Παρ θε νε
τις μη α νυ μνη σει σου τον α λο χε ευ τον το κον ο γαρ
α χρο ο νως εκ Πα τρος εκ λαμ ψας Υι ος μο νο γε
νης ο αυ τος εκ σου της α γνη ης προ ηλ θεν α φρα στως
σαρ κω θεις φυ υ σει Θε ος υ παρ χων και φυ σει
γε νο με νος αν θρω πος δι η μας ουκ εις δυ α α α
δα προσ ω πων τε μνο με νος αλλ εν δυ α δι φυ σε ων
α συγ χυ τως γνω ρι ζο με νος αυ τον ι κε τευ ε σε
μνη παμ μα κα ρι στε ε λε η θη ναι τας ψυ χας η
μω ω ων

Γαβριήλ Κουντιάδου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ π ⸏ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.106*

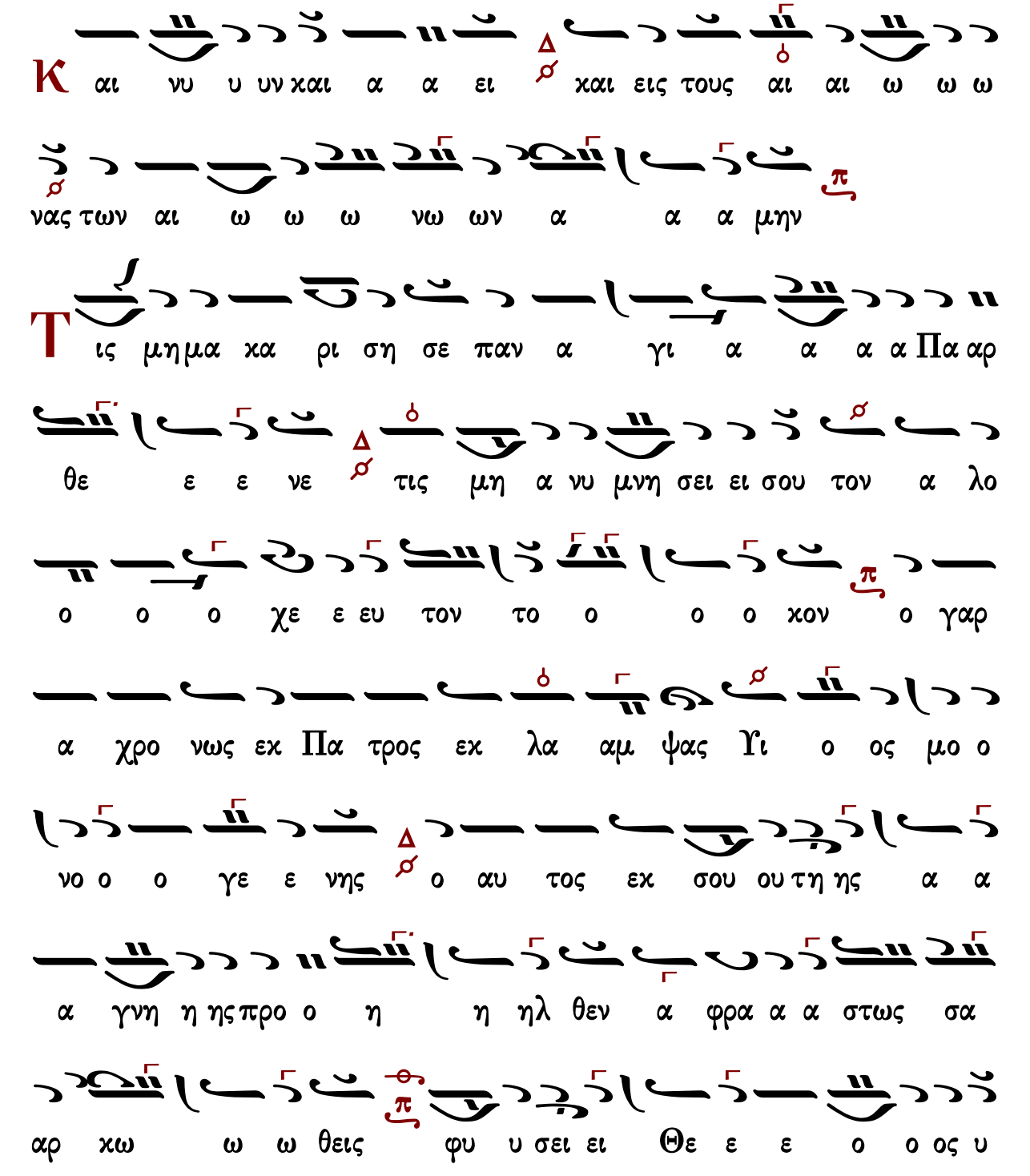

πα α αρ χων και φυ σει γε νο ο με ε ε νος

α αν θρω ω ω πος δι ι η η η η μας ουκ

εις δυ α α δα προ οσ ω ω ω ω πων τε μνο ο

ο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ α δι φυ υ σε

ε ε ων α συγ χυ υ υ τως γνω ω ω ρι ζο ο με

ε ε νος αυ το ον ι ι κε ε τε ε ευ ε

σε μνη Πα αμ μα κα α α ρι ι ι ι στε ε λε

η θη η η η η η ναι αι τα α α ας ψυ χα α

ας η η η η μω ω ω ω ω ω ω ων

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ π Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.71*

ΠΑ ΔΙ

Κ αι αι νυ υ υν χαι α α ει χαι αι ει εις τους

ΠΑ

αι αι ω ω ω ω ω ω νας των αι ω ω ω νων

ΜΕΛ

α α α μην

ΠΑ ΔΙ

Τ ις μη μα κα ρι σει σε Παν α γι ι α α α α

Παρ θε ε ε ε νε τις μη α νυ υ μνη η η σει

ΠΑ

ει ει σου τον α λο ο ο ο χε ε ευ τον το ο

ΜΕΛ ΠΑ ΔΙ

ο ο ο χον ο γαρ α χρο νως εκ Πα τρος εκ λα

ΠΑ ΔΙ

αμ ψας Υι ο ος μο ο νο ο ο γε νης ο αυ τος

ΠΑ

εκ σου ου της α γνη η η ης προ ο η η η ηλ θε

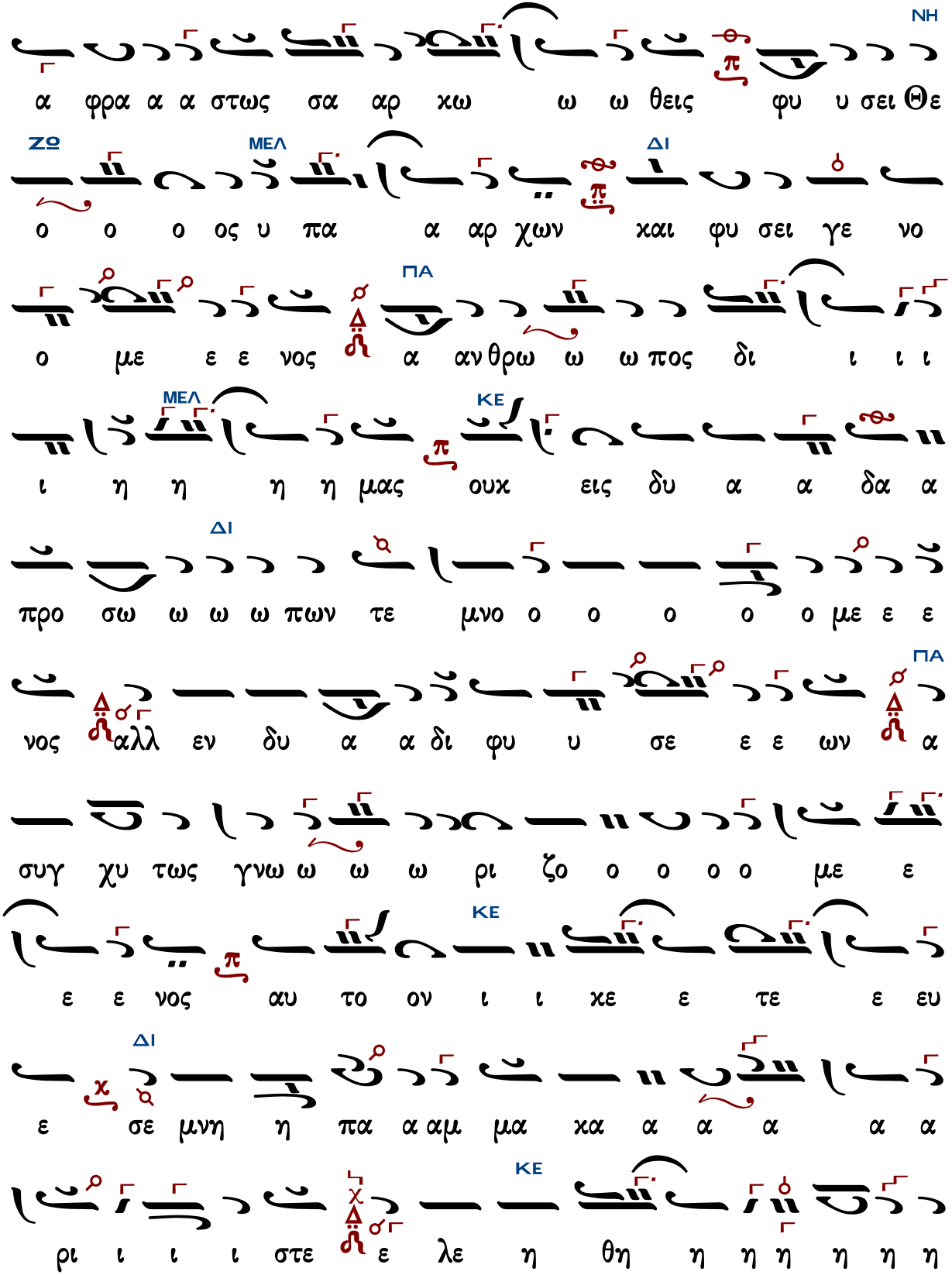
ΝΗ
α φρα α α στως σα αρ χω ω ω θεις φυ υ σει Θε
ΖΩ ΜΕΛ ΔΙ
ο ο ο ος υ πα α αρ χων και φυ σει γε νο
ΠΑ
ο με ε ε νος α αν θρω ω ω πος δι ι ι ι
ΜΕΛ ΚΕ
ι η η η η μας ουκ εις δυ α α δα α
ΔΙ
προ σω ω ω ω πων τε μνο ο ο ο ο ο με ε ε
ΠΑ
νος αλλ εν δυ α α δι φυ υ σε ε ε ων α
συγ χυ τως γνω ω ω ω ρι ζο ο ο ο ο με ε
ΚΕ
ε ε νος αυ το ον ι ι κε ε τε ε ευ
ΔΙ
ε σε μνη η πα α αμ μα κα α α α α α
ΚΕ
ρι ι ι ι στε ε λε η θη η η η η η η

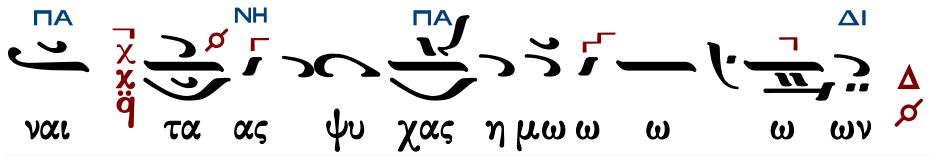

Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Μέλος Ἀρχαῖον

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Δι

Πανδέκτη - Εσπερινός
1850 σ.213*

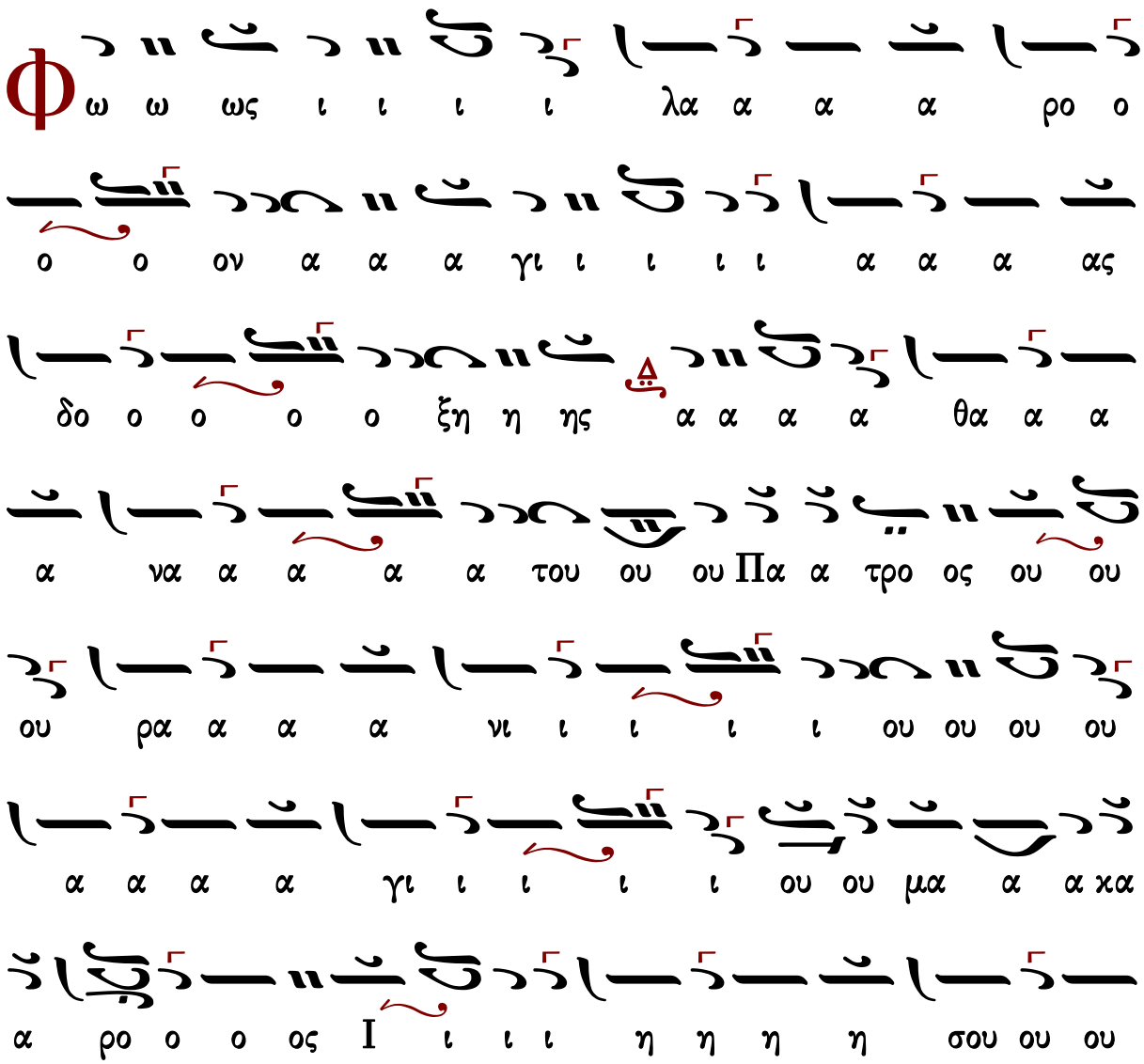

ου ου ου Χρι ι ι ι στε ε ε ε ελ θο ο ο

ον τες ε ε πι τη η η ην η η η η λι ι

ι ι ι ου ου δυ υ υ υ σι ι ι ιν ι ι δο ο

ο ον τε ε ε ες φω ω ω ω ω ως ε ε σπε

ε ε ρι ι νο ο ο ον υ υ μνου ου ου με ε ε εν

Πα α α α τε ε ε ε ε ρα α α α α

Υι υι υι υι ο ο ο ο ον χαι αι αι αι α α

α γι ι ι ο ο ο ον Πνε ε ε ε ευ μα

α α Θε ε ο ον α α α ξι ι ι ι ο ο

ο ο ον σε ε ε ε ε ε ε εν πα α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἑσπέρας προκείμενον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἦχος Δι

Μουσικός Πανδέκτης
Εσπερινός-Απόδειπνον
«ΖΩΗ»1977 σ.33#

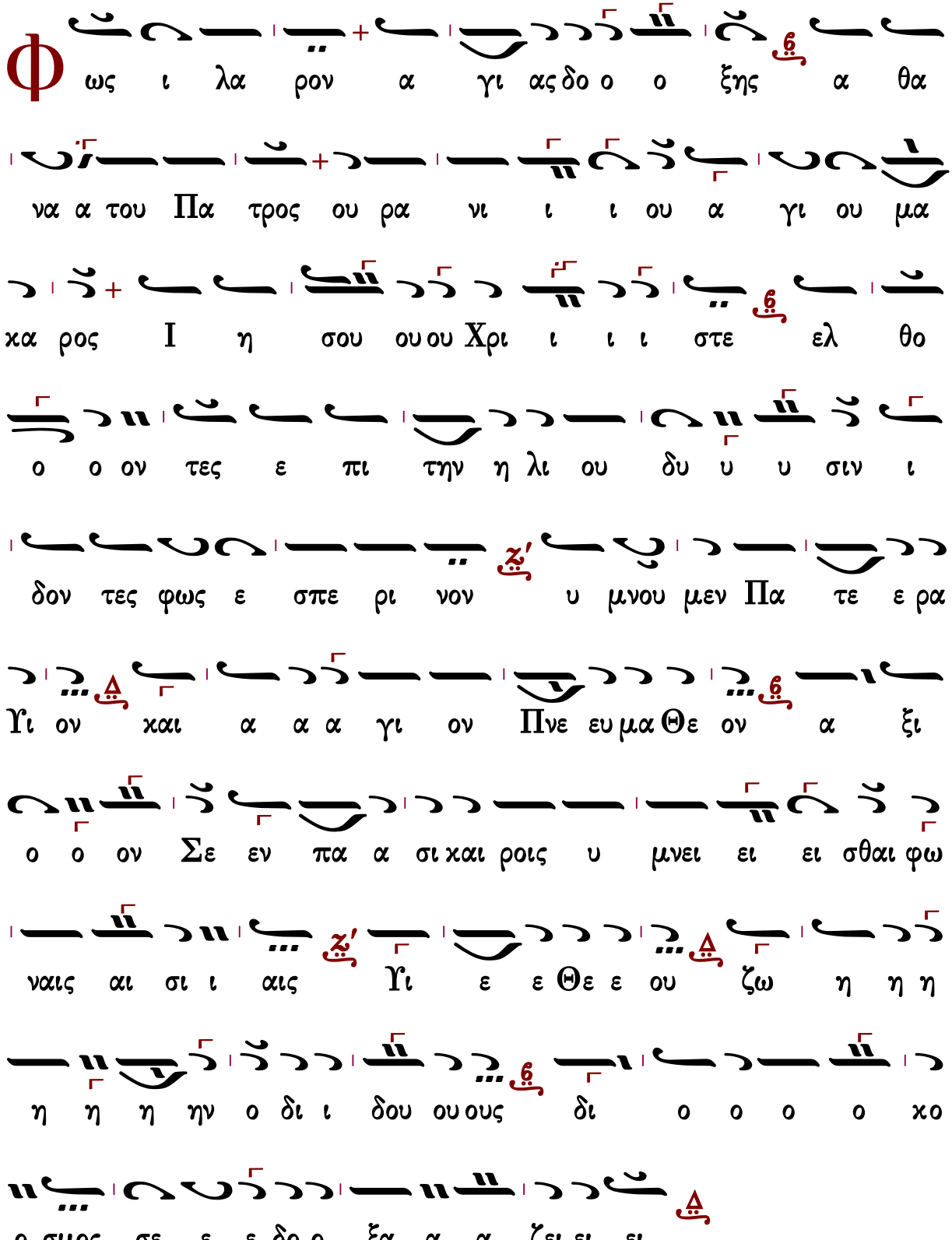
Φ ως ι λα ρον α γι ας δο ο ο ξης α θα
να α του Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι ου μα
κα ρος Ι η σου ου ου Χρι ι ι ι στε ελ θο
ο ο ον τες ε πι την η λι ου δυ υ υ σιν ι
δον τες φως ε σπε ρι νον υ μνου μεν Πα τε ε ρα
Υι ον και α α α γι ον Πνε ευ μα Θε ον α ξι
ο ο ον Σε εν πα α σι και ροις υ μνει ει ει σθαι φω
ναις αι σι ι αις Υι ε ε Θε ε ου ζω η η η
η η η ην ο δι ι δου ου ους δι ο ο ο ο κο
ο σμος σε ε ε δο ο ξα α α ζει ει ει

Ἀρτοκλασία

Θεοτόκε Παρθένε

πολίτικον

Ἦχος λ π ϊ Κε

Πανδέκτη Εκκλ. Μουσικής
Δημοσθένους Παϊκόπουλου#

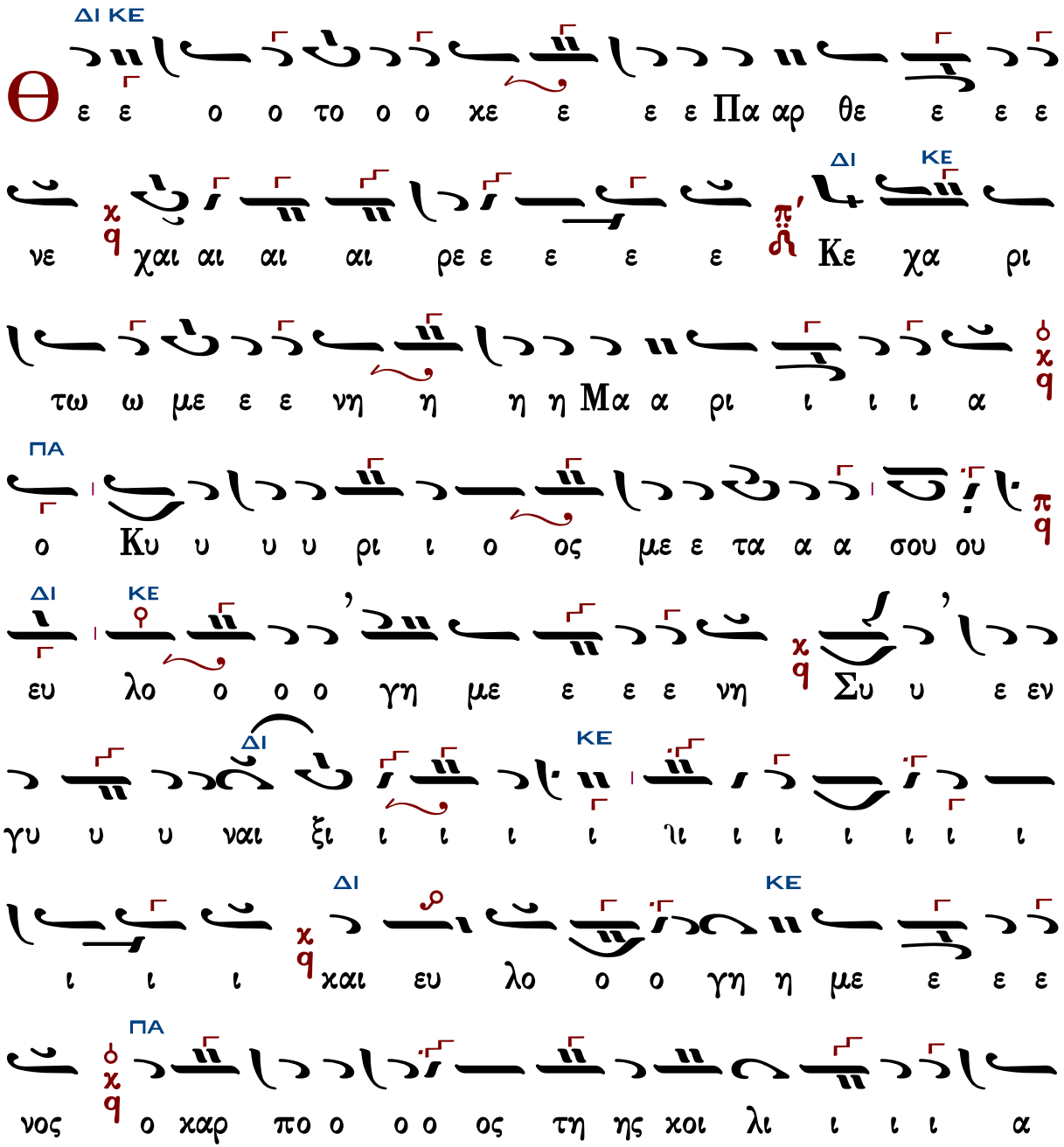

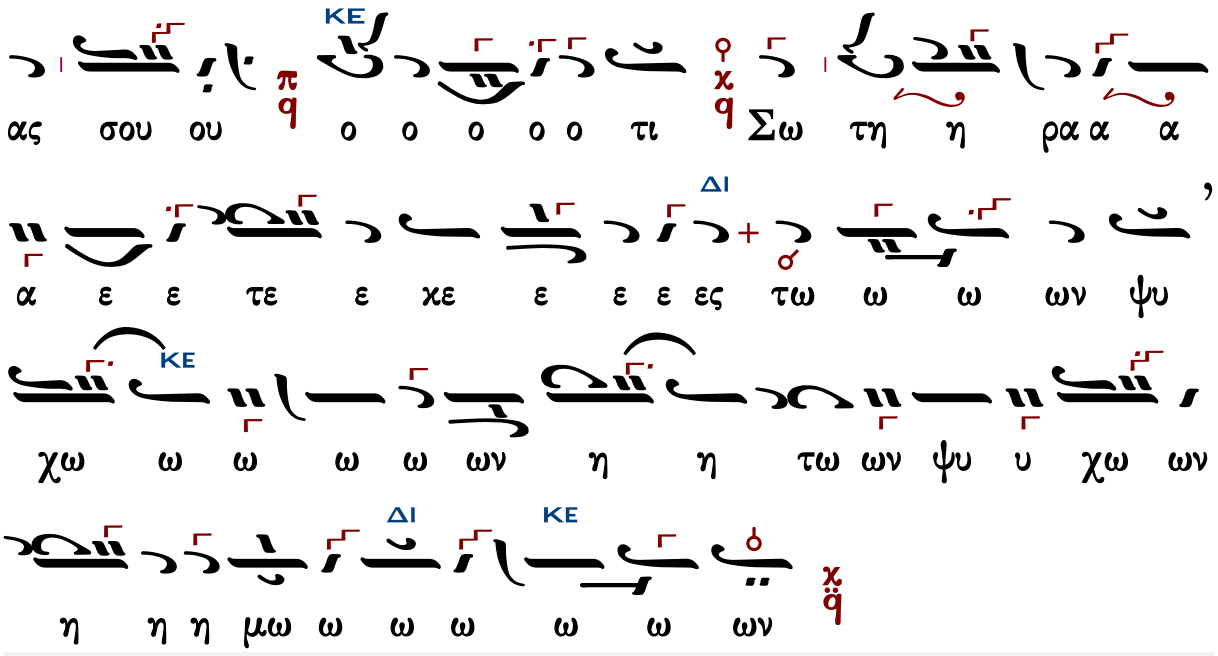

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ἡ συνέχεια Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Πρωγάκη

Μέλος στιχηραρικόν

Ἦχος λ π ϊ Κε

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
τ.Α' Εσπερινός 1909 σ.130*

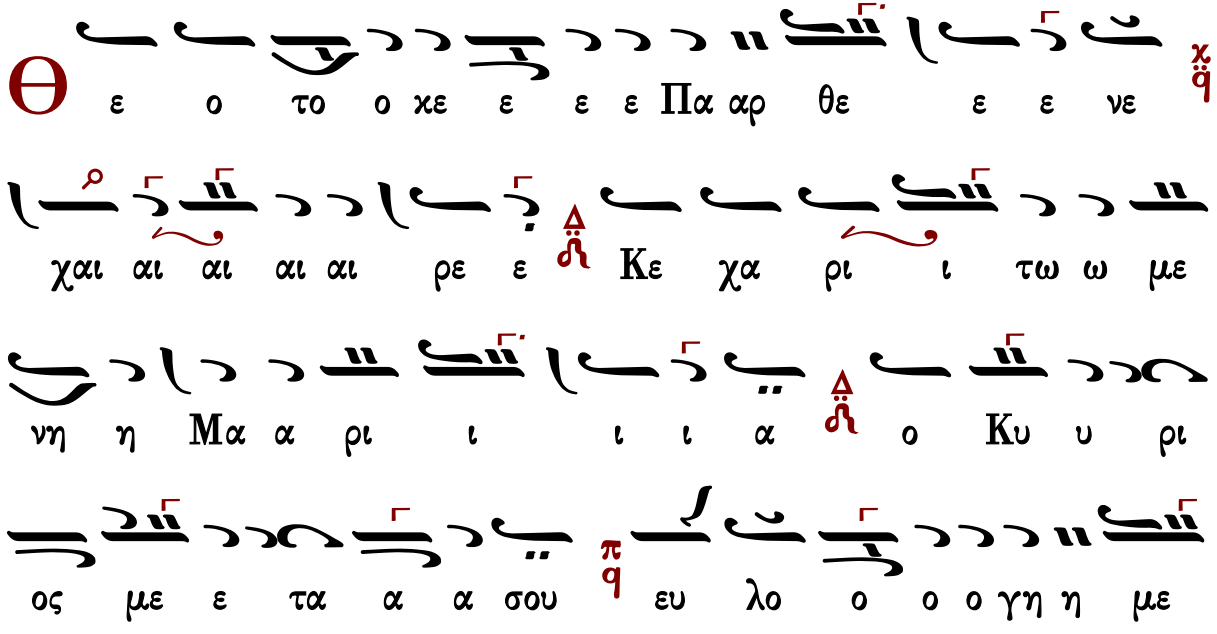

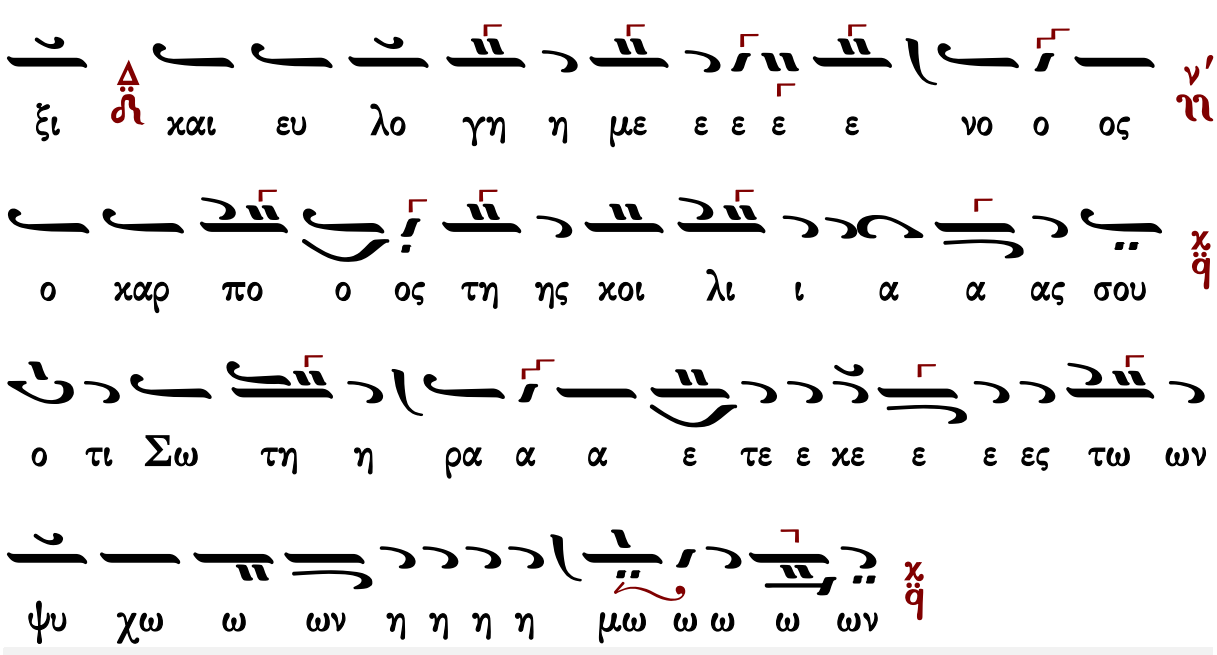

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ἡ συνέχεια Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου

Ἦχος λ ϊ Κε

Αθωνική Μουσική
Ανδοδέσμη Εσπερινού
Ιερά Μονή Φιλοθέου
Άγιον Όρος, 1991 σ.362*

Ἀβραάμ Εὐθυμιάδη

Ὀκτάηχον

Ἦχος δ Πα

Ἀβραάμ Εὐθυμιάδη *

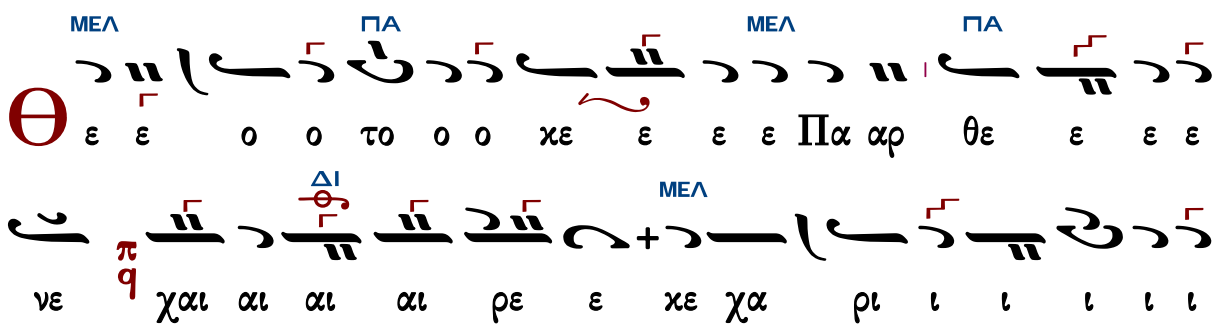

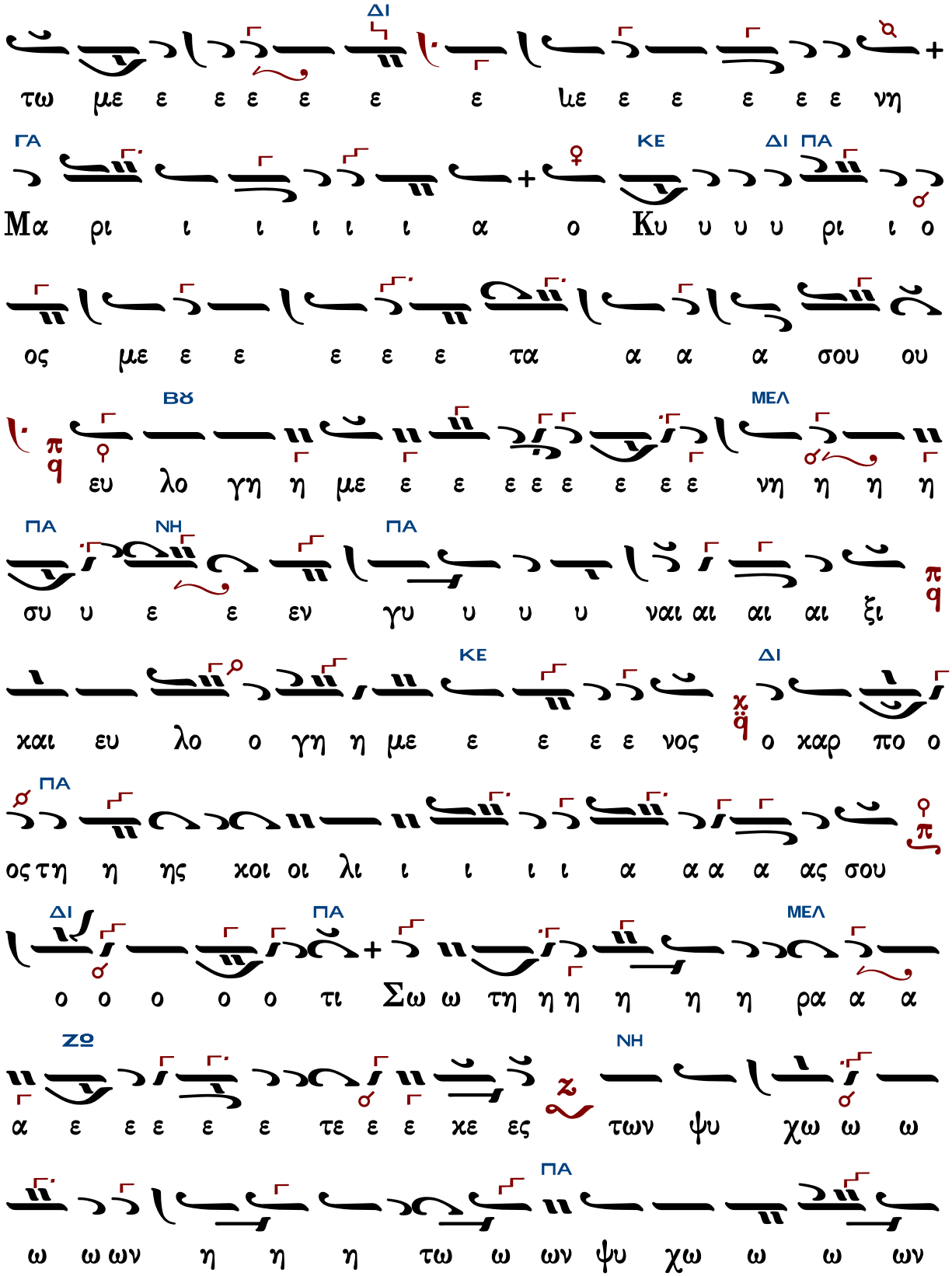
ΔΙ
τω με ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ε νη
ΓΑ
ΚΕ
ΔΙ ΠΑ
Μα ρι ι ι ι ι ι α ο Κυ υ υ υ ρι ι ο
ος με ε ε ε ε ε τα α α α σου ου
ΒΘ
ΜΕΛ
ευ λο γη η με ε ε ε ε ε ε ε ε νη η η η
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
συ υ ε ε εν γυ υ υ υ ναι αι αι αι ξι
ΚΕ
ΔΙ
χαι ευ λο ο γη η με ε ε ε ε νος ο χαρ πο ο
ΠΑ
ος τη η ης χοι οι λι ι ι ι ι α α α α ας σου
ΔΙ
ΠΑ
ΜΕΛ
ο ο ο ο ο τι Σω ω τη η η η η η ρα α α
ΖΘ
ΝΗ
α ε ε ε ε ε τε ε ε χε ες των ψυ χω ω ω
ΠΑ
ω ω ων η η η τω ω ων ψυ χω ω ω ων

Θεμιστοκλῆ Γεωργιάδη

Ὀκτάηχον

Ἦχος δ̈ Πα

Ἐλευθέριου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Α
1986 σ.345*

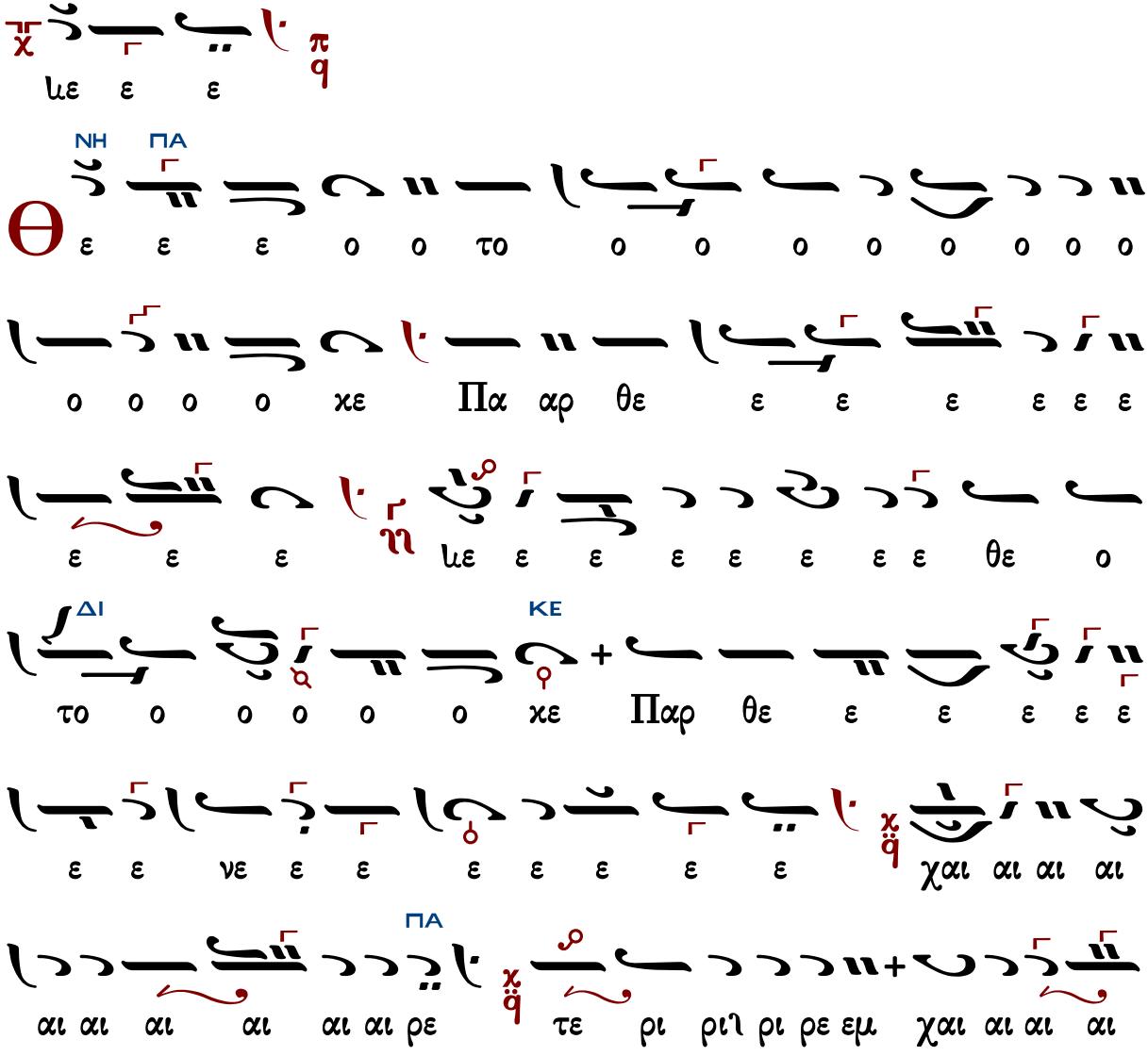

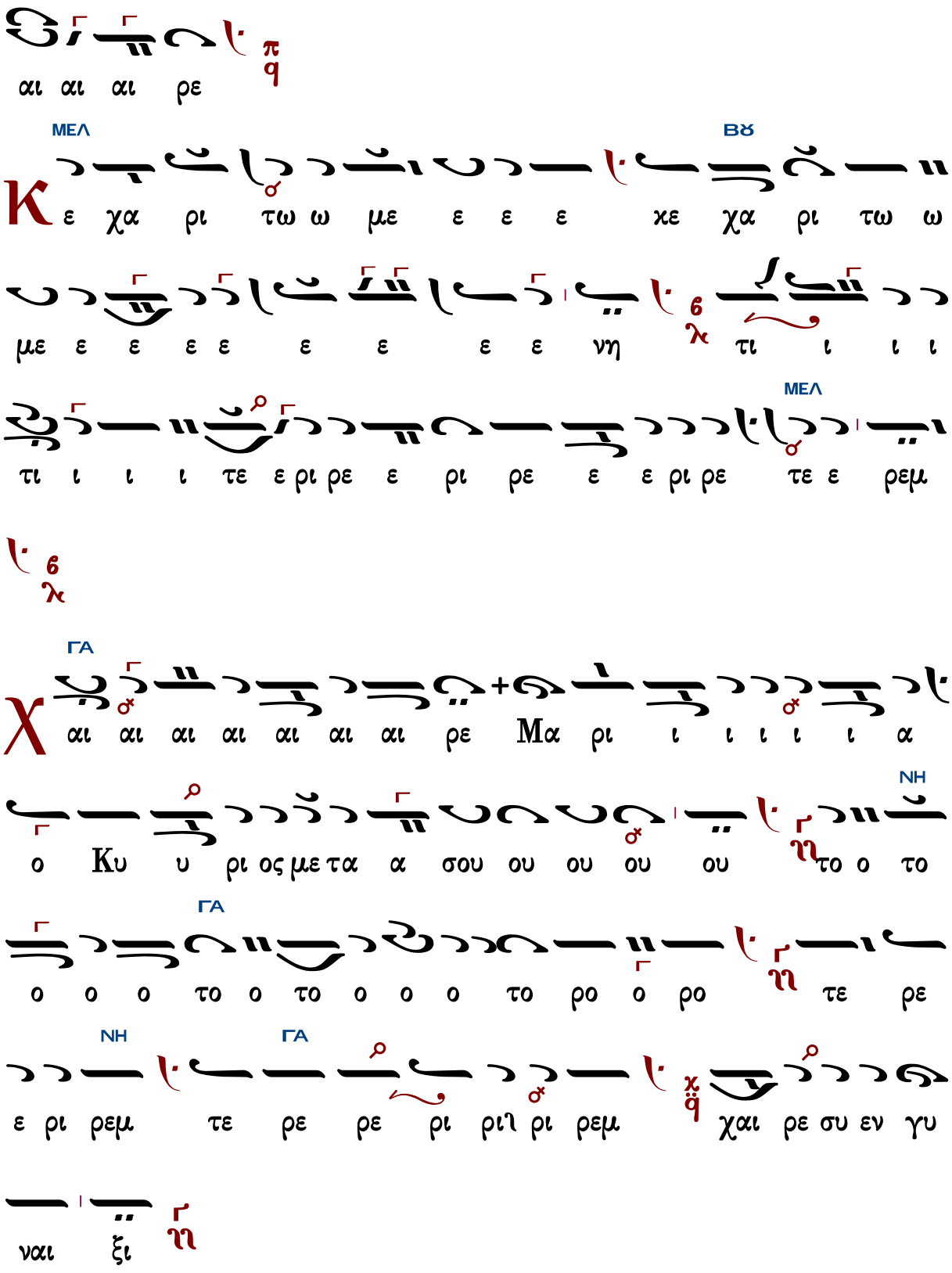
αι αι αι ρε
ΜΕΛ
ΒΫ
Κ ε χα ρι τω ω με ε ε ε κε χα ρι τω ω
με ε ε ε ε ε ε ε ε νη τι ι ι ι
τι ι ι ι τε ε ρι ρε ε ρι ρε ε ε ρι ρε τε ε ρεμ
ΜΕΛ
ΓΑ
Χ αι αι αι αι αι αι αι ρε Μα ρι ι ι ι ι ι α
ΝΗ
ο Κυ υ ρι ος με τα α σου ου ου ου ου το ο το
ΓΑ
ο ο ο το ο το ο ο ο το ρο ο ρο τε ρε
ΝΗ
ΓΑ
ε ρι ρεμ τε ρε ρε ρι ρι ρι ρεμ χαι ρε συ εν γυ
ναι ξι

ΝΗ
ΔΙ
υ λο ο γη η με ε ε ε ε ε ε ε νη συ υ
ε ε εν γυ υ ναι ξι ι ι ι ι ι ι ι τι ι
ΝΗ
ι τι ι ι τε ρι ρε ρου τεμ τε ρι ρε ρι ριι ρι ρε
ΔΙ
ε ρι ρεμ τε ρι ρε ρε ε ρεμ
ΠΑ
αι αι αι ευ λο ο ο γη η με ε ε ε ε ε ε ε
ιε ε χαι ε ευ λο ο γη η με ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΝΗ ΠΑ
ε ε νο ο ο ο ος το ο ο ο ο ο ο ο το ο
ΚΕ
το ο ο ο ο το ο ο τε ε ρι ρε ρι ρε ε ρε
ΠΑ
ρε ρι ρε ρι ριι ρι ρε ρι ρεμ

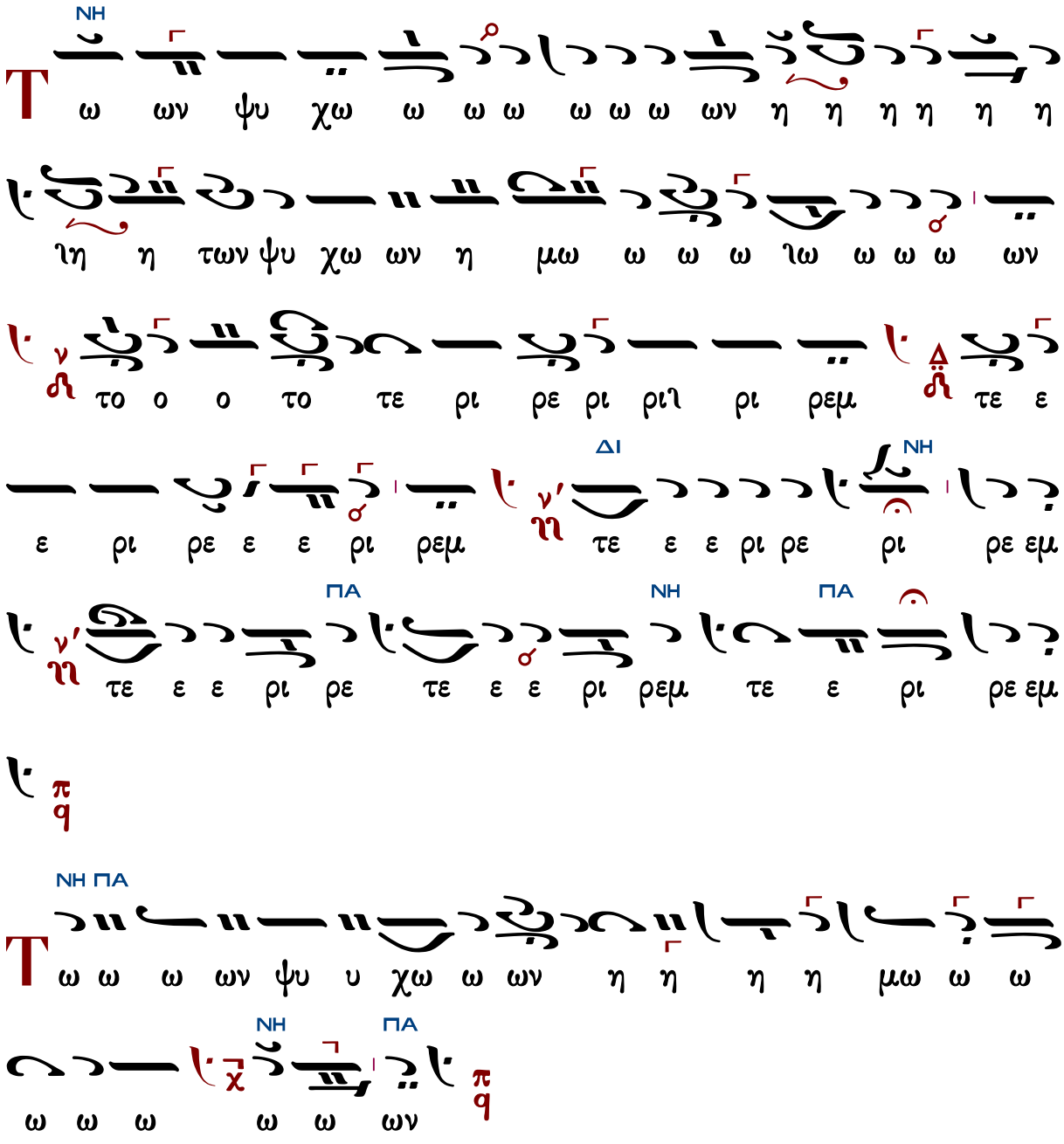

Πλούσιοι

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος Γα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός 1909 σ.131#

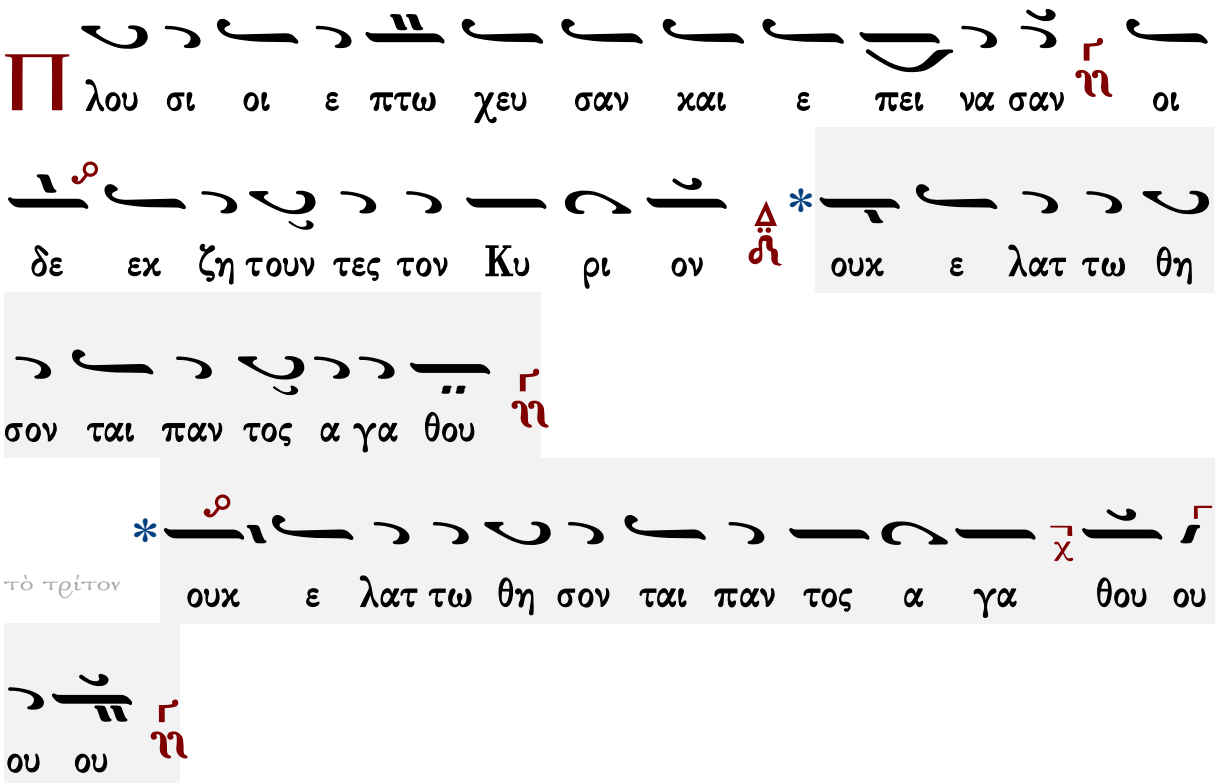

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εἰς τὸν Στίχον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἱεροθέου ἱερομονάχου Φιλοθεΐτου

ἀργόν

Ἦχος Ζω

Αθωνική Μουσική
Ανδοδέσμη Εσπερινού
Ιερά Μονή Φιλοθέου
Άγιον Όρος, 1991 σ.306*

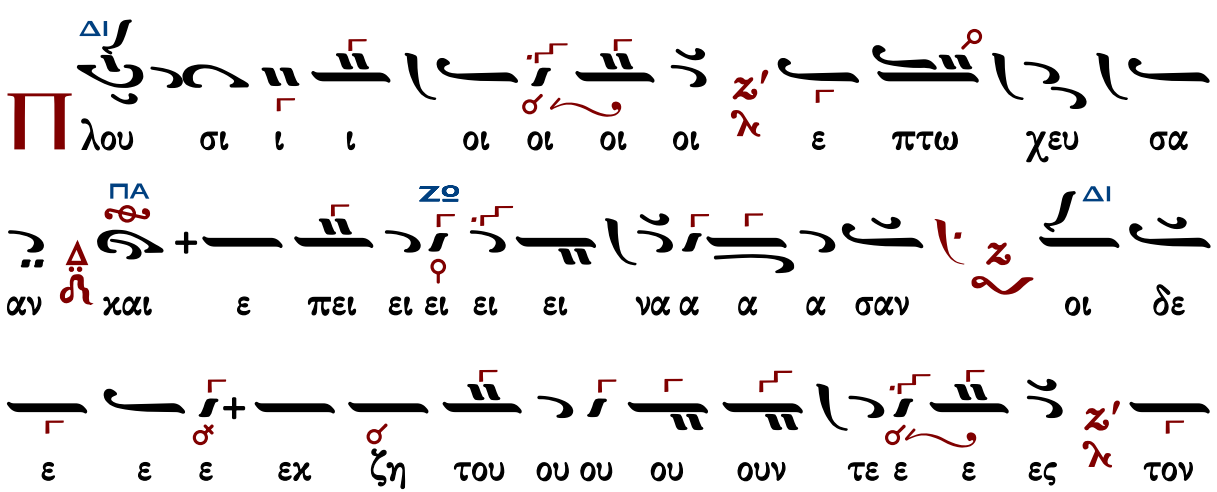

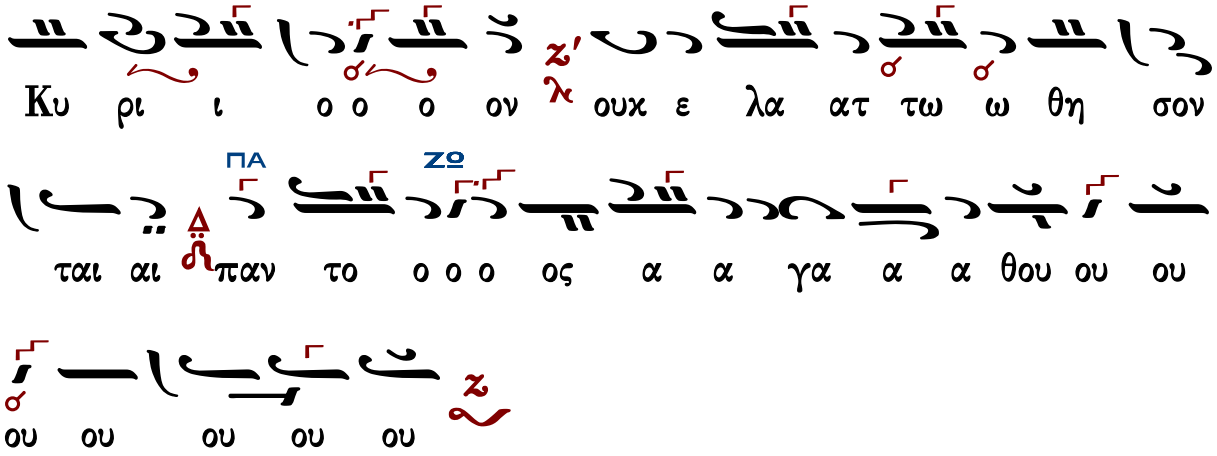

Εἰς τὸν Στίχον

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν

Ἦχος Βγ πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.248/1288#

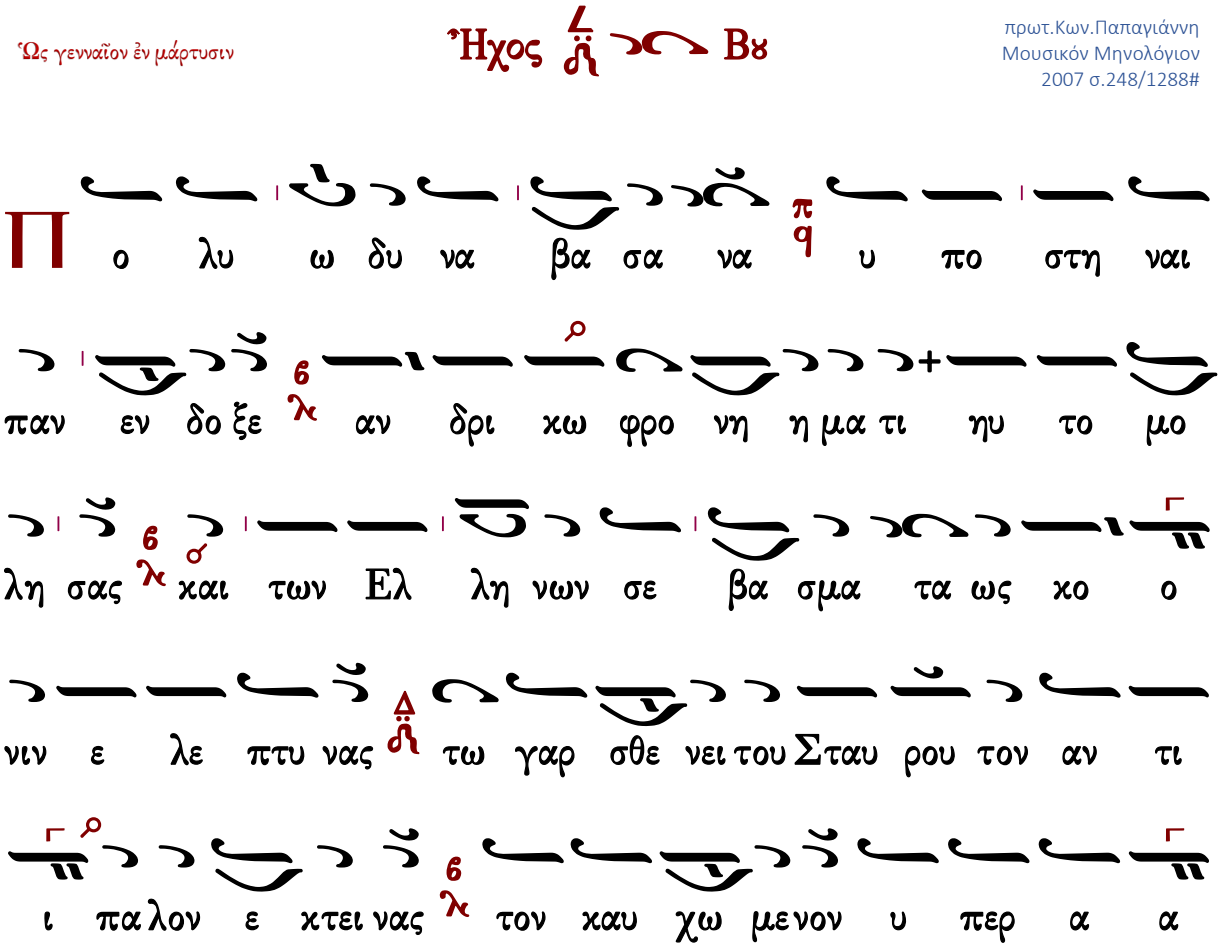

νω θεν α στρων θρο νον θει ναι δ προ πο δων σου γαρ ερ

ρα γη ωσ περ στρου θι ον παι ζο με νος λ

χ Υ πο με νων υ πε μει να τον Κυ ρι ον

χαι προσ ε σχε μοι χ λ χαι εισ η κου σε της δε η σε

ω ως μου λ

Τ ης πλα κος την βα ρυ τη τα π q και φλο γος την κα

τα καυ σιν λ θε ι κη προ νοι α α αγ γε λος τα

χι στα λ την μεν ως φυλ λον α νε δει ξε την δε ε

αυ ραν εν δρο σον δ οι α πα λαι τοις παι σι του τε τα

αρ του η ο ρα σις λ μεθ ω ων ε κρα ζες σου το ε ε

λε ος με γα παν οι κτι ιρ μον ο θεν σε βω γη θο

με νη σου το παν υ μνη τον ο νο μα

Κ αι ε στη σεν ε πι πε τραν τους πο δας μου

και κα τευ θυ νε τα δι α βη μα τα α μου

Κ α θα ρο τη τα σω μα τος και ψυ χης την

λαμ προ τη τα κτη σα με νη πα αν το τε ω φθης α μω

μος συ γαρ νυμ φι ον πο θη σα σα κατ ι ι

χνος ε βα δι σας νο η του μυ ρου σε μνη Πα ρα σκευ

η α οι δι με και νυ υν πρε σβευ ε τον Σω τη

ρα των ο ο λων λυ σιν δου ναι ο φλη μα των τοις

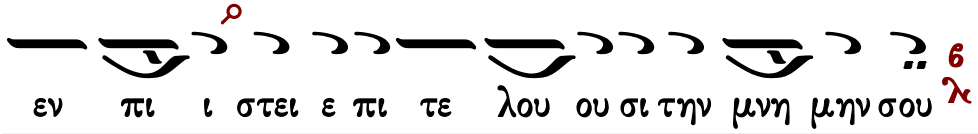

Δοξαστικὸν

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.213*

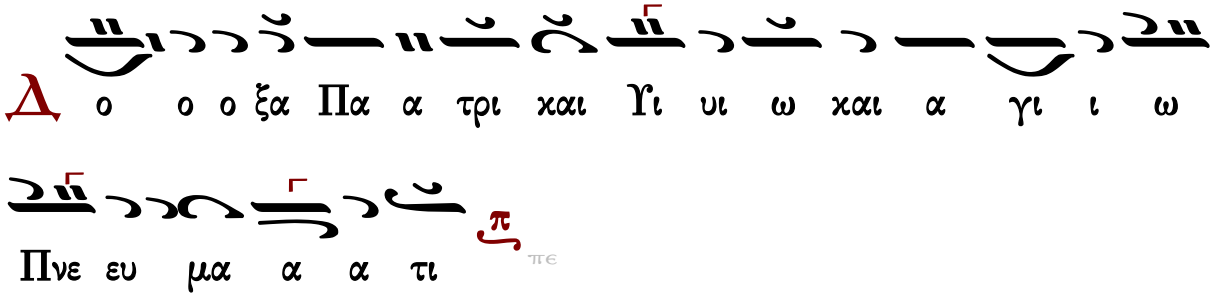

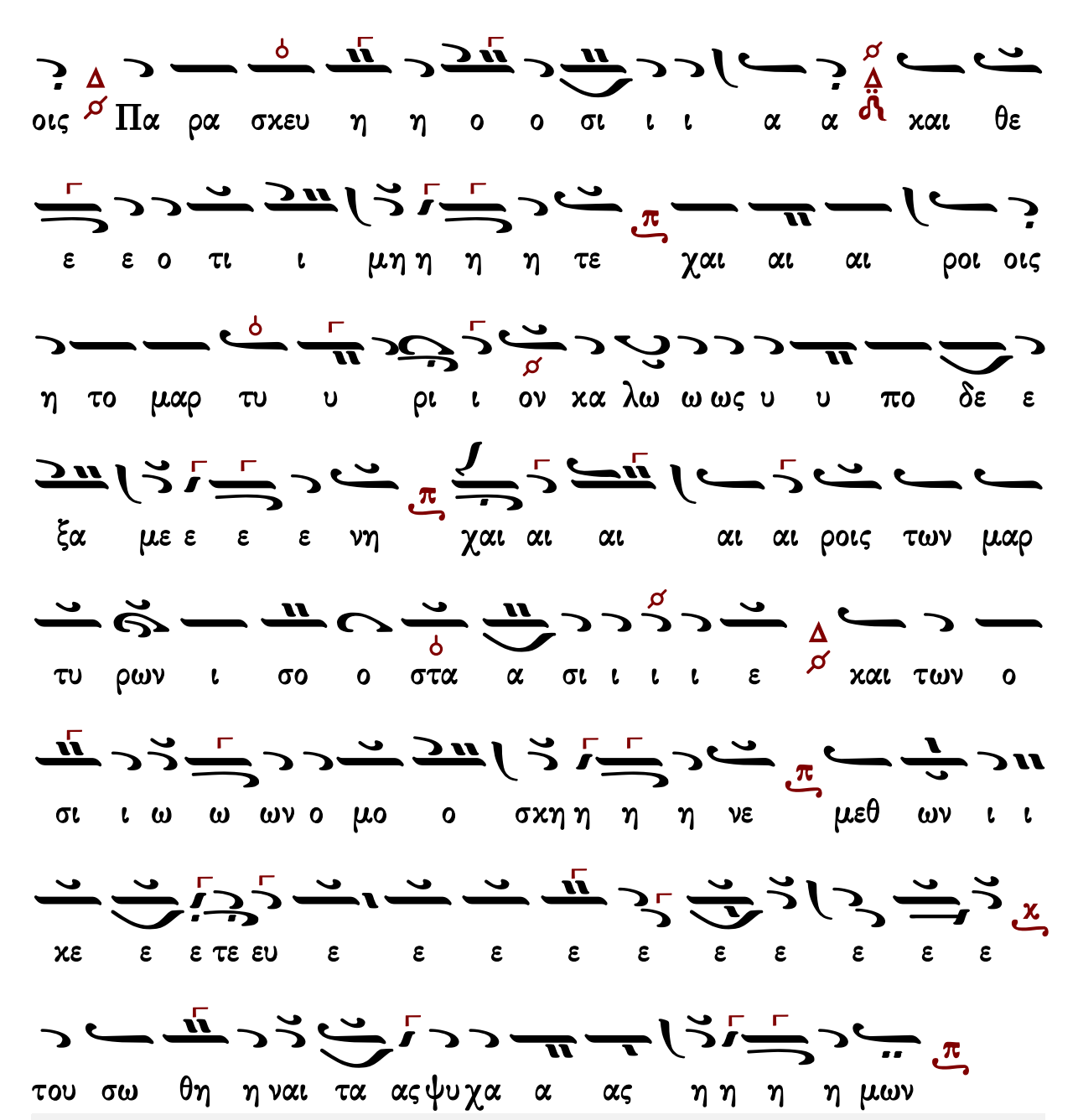

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ π ⸐ Πα

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου
Δοξαστάριον Α 1841 σ.269*

Δ
ο ο ο ξα Πα α τρι χαι Υι υι ω χαι α γι ι ω
Πνε ευ μα α α τι
πε
Δ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ευ τε ε πα α αν
τα α α α α α α α α τη η η η η ης γη η
η ης τα πε ε ε ε ε ρα α α α
τα πνευ μα τι χη η η ην χο ο ρει ει ει
αν ε πι χρο τη η η η σω ω ω
ω ω ω ω ω μεν χαι την Χρι στου ου πα αρ θε
νο ο μα α α α α αρ τυ υ υ υ ρα ευ
φη μη η η σω ω με ε εν λε ε γο ο ον

τες χαι αι αι αι αι ροις Πα ρα σκευ η η η ο ο

σι ι ι α και θε ο τι ι ι μη η η η

τε χαι αι αι αι αι αι ροις η το μα αρ τυ υ υ

υ υ ρι ι ι ι ον κα α λω ω ως υ υ πο δε

ξα α α με ε ε ε νη χαι αι αι αι αι ροις

των μαρ τυ υ υ ρω ων ι σο στα α α

α α σι ι ι ι ε και των ο ο σι ι ι ω ων

ο μο ο ο ο σκη η η η νε μεθ ω ων

ι κε ε ε τε ευ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε του σω θη η η η η ναι τας ψυ χα α α

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ π ⸏ Πα

Μουσική Κυψέλη Β'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2007 σ.338/694#

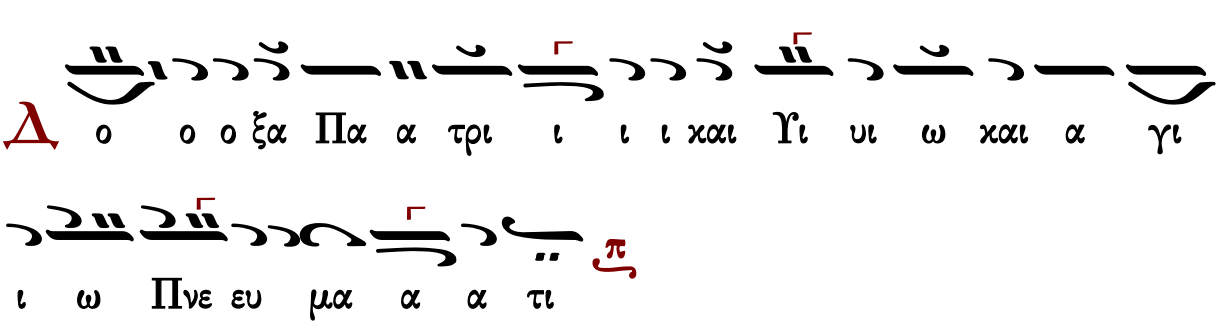

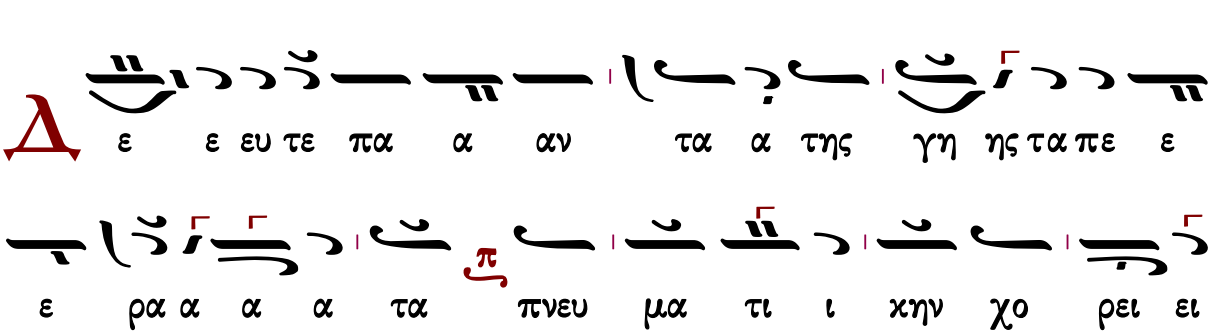

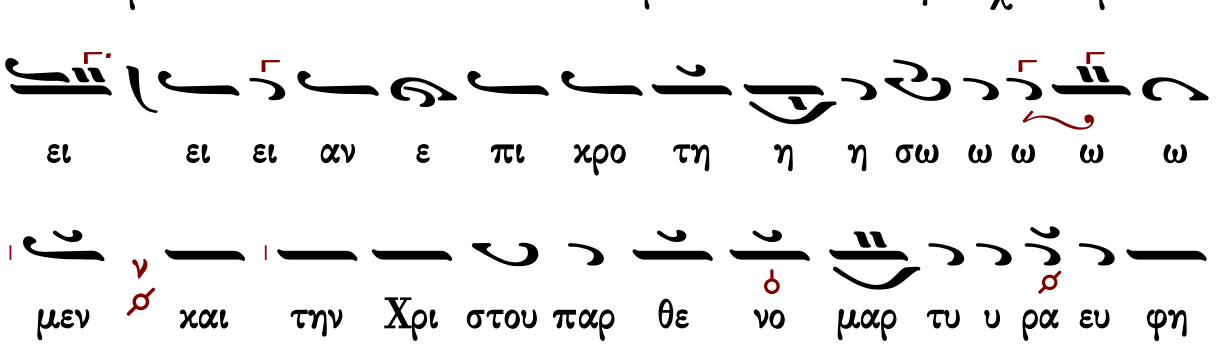

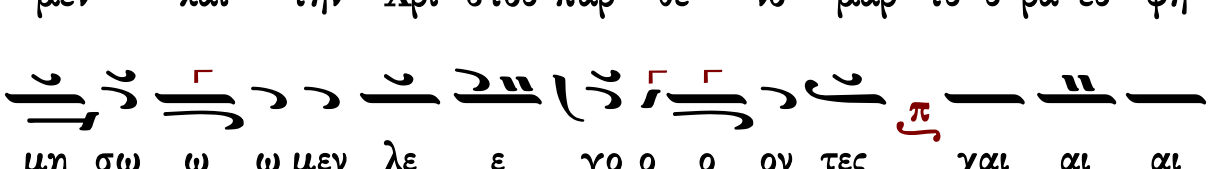

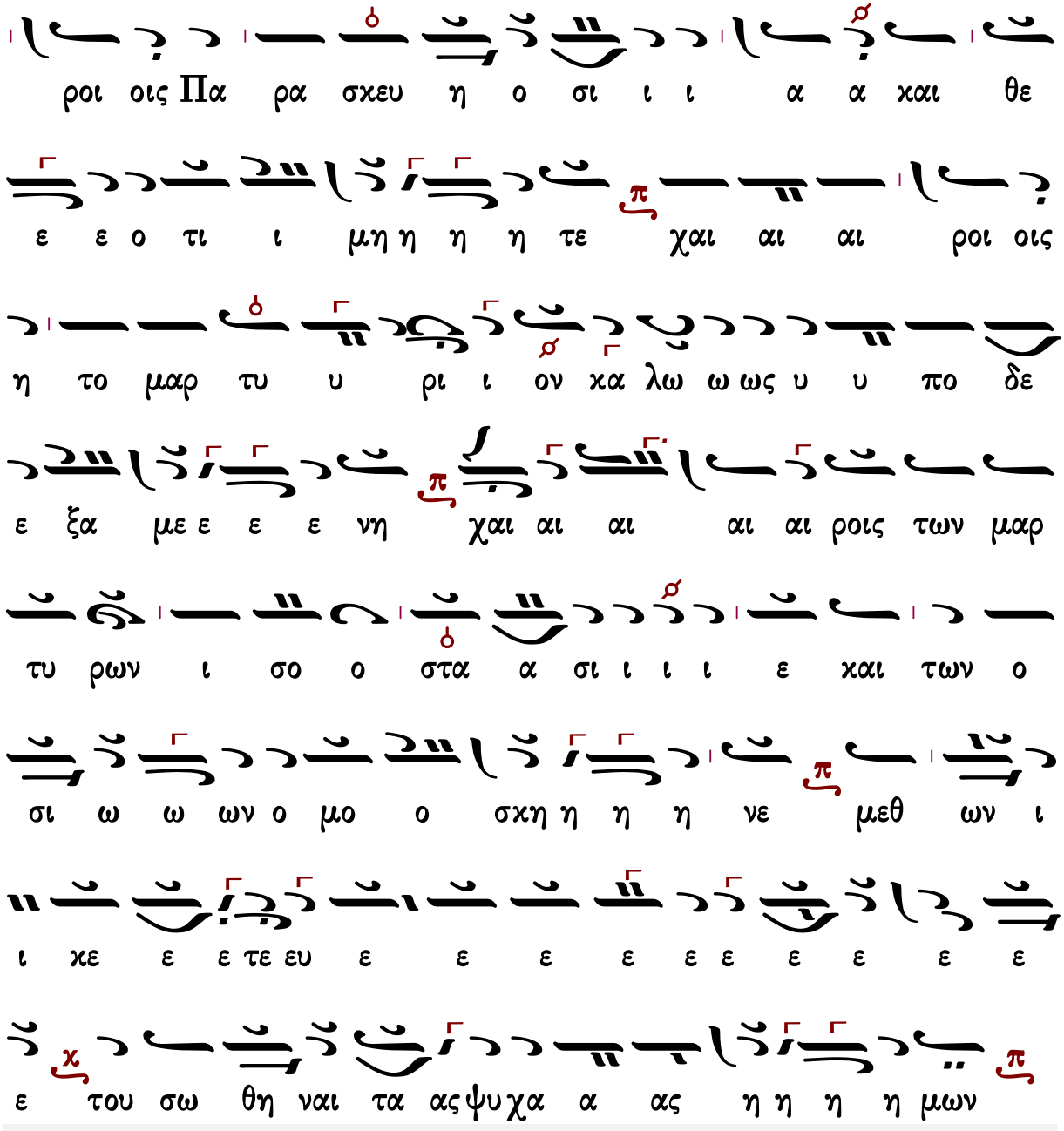
θε και χα α α ι ι σι ο η σχευ ρα Πα οις οι ροι
οις ροι αι αι αι χαι τε η η η μη ι τι ο ε ε
δε πο υ υ ως ω λω χα ον ι ι ρι υ τυ μαρ το η
μαρ ρων ι σο ο στα α σι ι ι ι ε και των ο
ι ν με θω ων ι νε η η η σχη ο μο ο ω ω σι
ε ε ε

Δ
ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και α γι
ι ω Πνε ευ μα α α τι
Δ
ε ε ευ τε πα α αν τα α της γη ης τα πε ε
ε ρα α α α τα πνευ ευ μα τι ι κη ην χο ρει ει
ει ει ει αν ε πι κρο τη η η σω ω ω ω
ω ω μεν και την Χρι ι στου ου πα αρ θε νο ο
μαρ τυ υ ρα ευ φη μη σω ω ω μεν λε ε ε γο ο ο ον
τες χαι αι αι ροι οις Πα ρα σκευ η η ο ο σι ι
ι α α και θε ε ε ο τι ι ι μη η η η τε
χαι αι αι ροι οις η το μα αρ τυ υ ρι ι ον κα

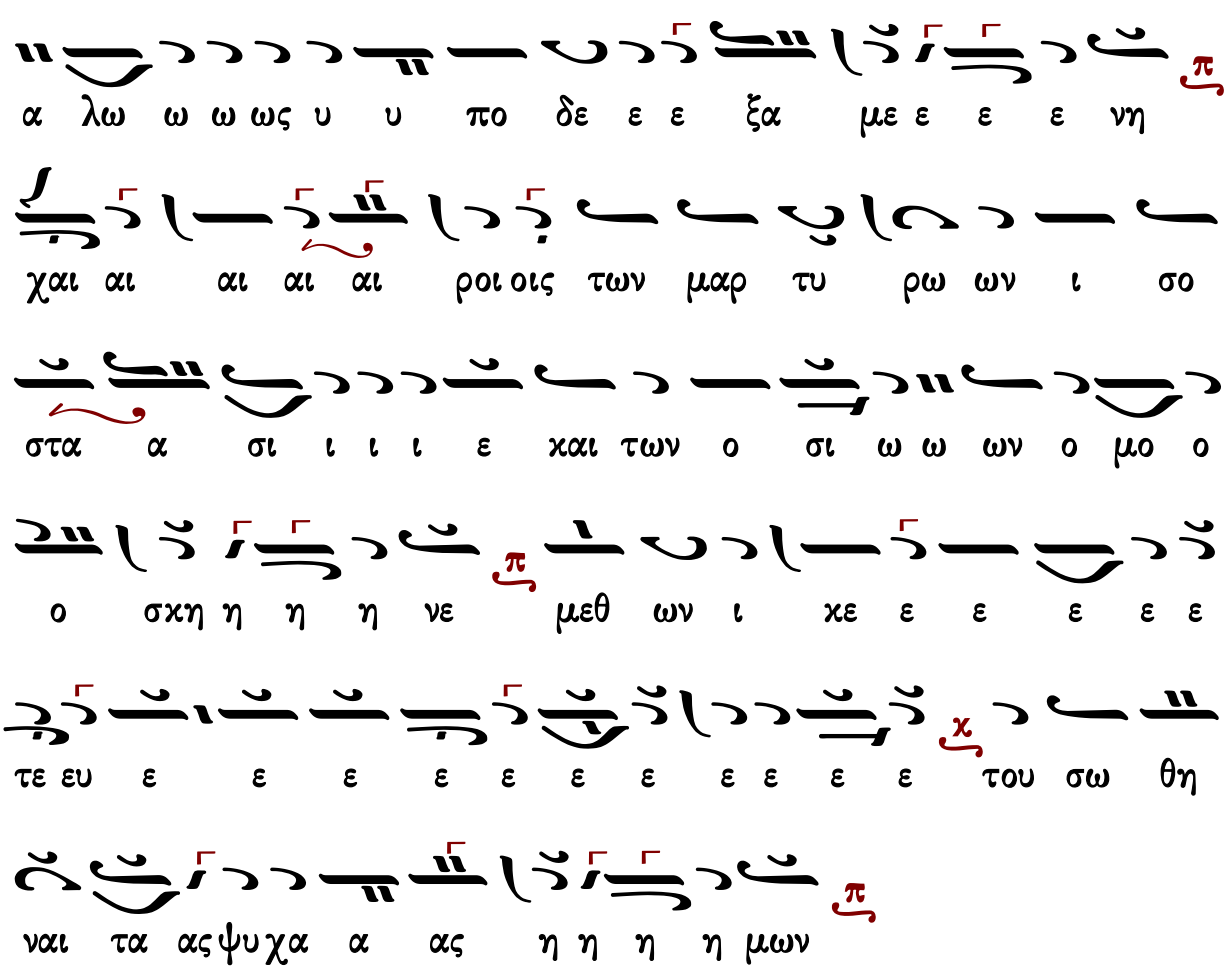

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ ⸓ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.385*

ω ω ω Πνε ε ε ε ευ μα α α α α λα α α

τι

Δ ε ε ε ε ε ε ε ευ τε πα α α αν τα α

α α της γη η η η η ης τα πε ε ε ε ε

ρα α τα πνευ μα τι ι χην χο ο ρει ει ιει ει ει ει

αν ε πι χρο τη η η η η η σω ω ω ω ω λω

ω ω ω μεν χαι αι αι αι αι αι την Χρι ι στου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου παρ θε νο μα α αρ τυ

υ υ υ υ λυ υ υ υ ρα ευ φη μη η η σω ω

ω ω ω ω με ε εν λε ε ε γο ο ο ο

λε ε ε γο ον τες χαι αι αι αι ροις Πα ρα σκευ

η η ο ο ο σι ι ι α α α α α και θε

ο τι ι ι ι ι ι ι μη η τε χαι αι

αι αι αι αι ροι οις η το μαρ τυ υ ρι ι ι ον κα

λω ω ω ω ω ω ως υ πο δε ε ε ε ξα με ε ε

ε ε νη η χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ροι

οις των μαρ τυ υ ρω ων ι ι σο ο στα α σι

ι ι ε και των ο σι ι ι ι ι ω ων ο μο ο

ο ο ο ο ο σκη η νε με εθ ων ι κε

ε τε ευ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε του

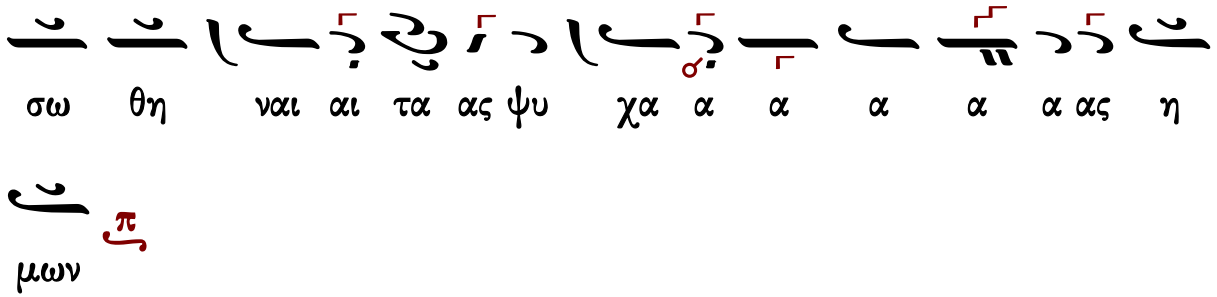

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ ⸏ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.140/150#

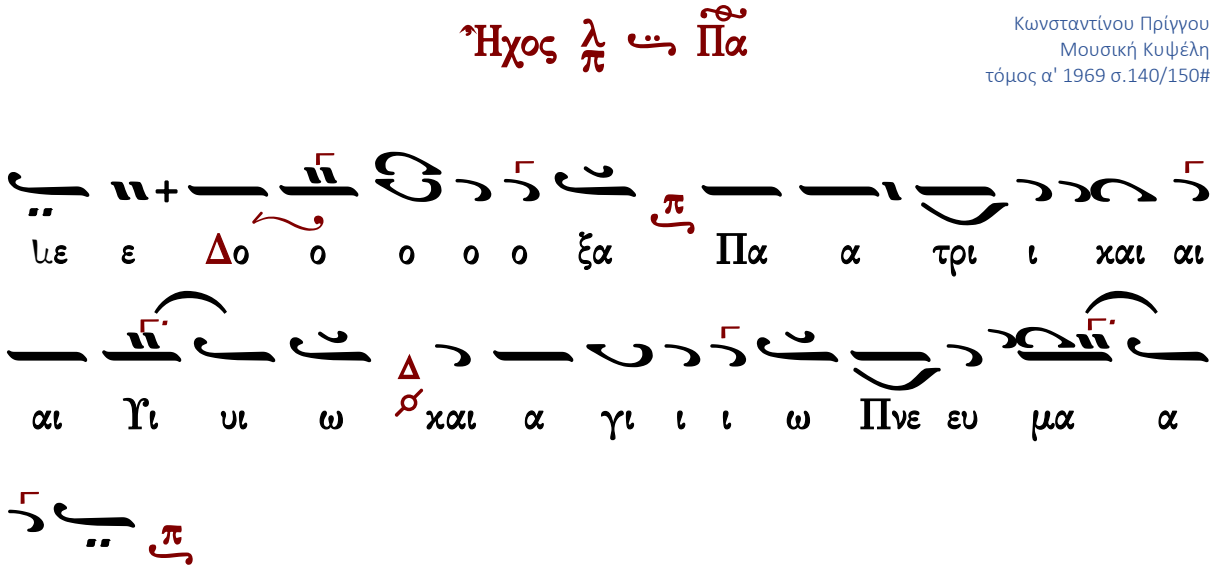

και την Χρι στου παρ θε νο μα αρ τυ υ υ ρα ευ

φη μη η η σω ω ω ω μεν λε ε ε ε ε γο ο

ο ον τες χαι αι αι ροι οις Πα ρα σκε ευ η

η ο σι ι ι α και θε ε ε ο τι ι ι ι

ι μη η η η τε χαι αι αι αι αι ροι οι οις

η το μαρ τυ υ ρι ι ι ον κα λω ω ω ω ως

υ υ πο δε ε ξα α α με ε ε ε νη

χαι αι αι αι αι αι ροις των μαρ τυ ρων ι σο στα α

α α σι ι ι ε και των ο σι ι ω ων ο

μο ο ο ο ο σκη η η η νε μεθ ων ι

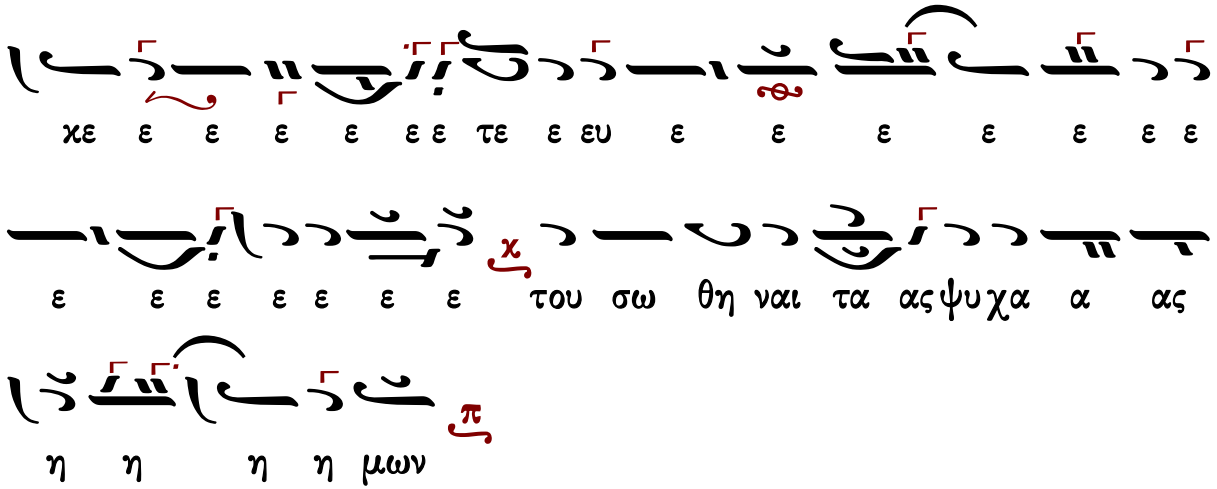

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.249/1289*

Χρι στου παρ θε νο μα αρ τυ υ ρα ευ φη μη σω ω

ω μεν λε ε γο ο ο ον τες χαι αι αι ροις Πα ρα

σκευ η η η ο ο σι ι ι α και θε ο τι ι ι

ι μη η η η τε χαι αι αι αι ροι οις η το μαρ

τυ υ ρι ι ον κα λω ω ω ως υ υ πο δε

ξα με ε ε ε νη χαι αι αι αι αι ροι οις των μαρ

τυ ρω ω ωων ι σο στα α α α σι ι ι ι ε και

των ο σι ω ω ων ο μο ο ο σκη η η η νε μεθ

ω ων ι ι κε ε τε ευ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε του σω θη ναι τα ας ψυ χα α ας η η η η

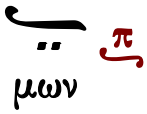

Θεοτοκίον

Δοσίθεου Κατουνακιώτου

Θεοτοκίον

Ἦχος λ/π ⸏ Δι

Δοσίθεου Κατουνακιώτου
Ὀκτήηχον Ἑβδομαδάριον
1995 σ.240

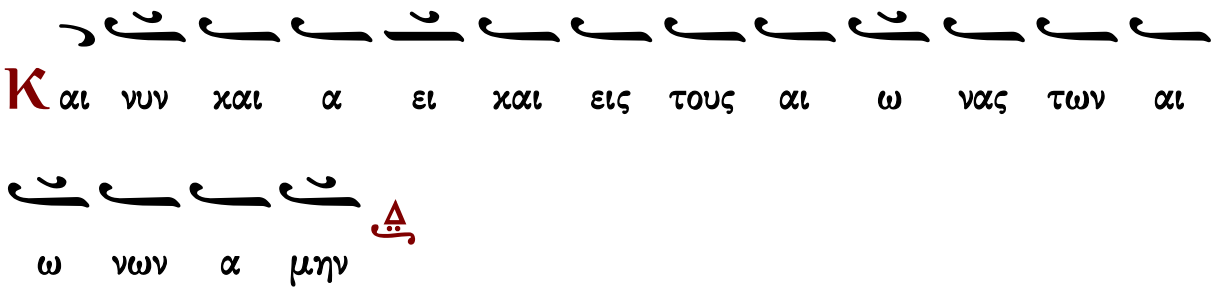

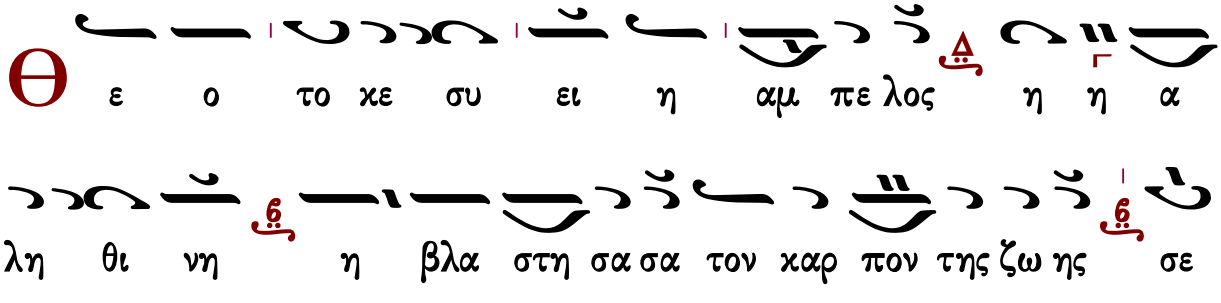

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

Ἦχος λ/π ∴ Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.146/901#

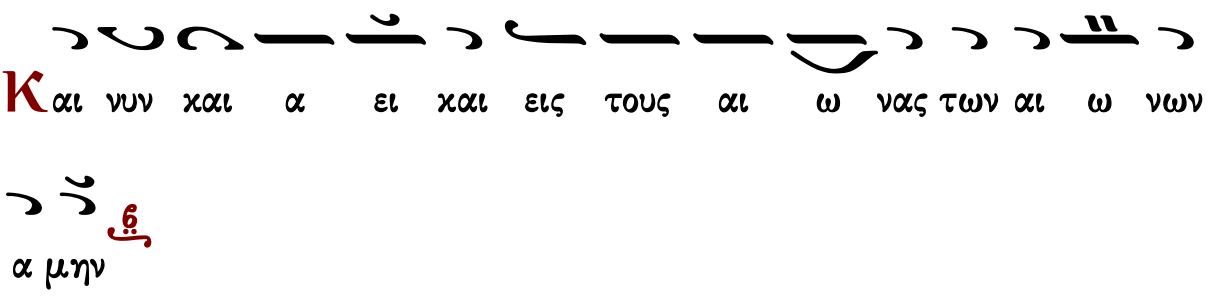

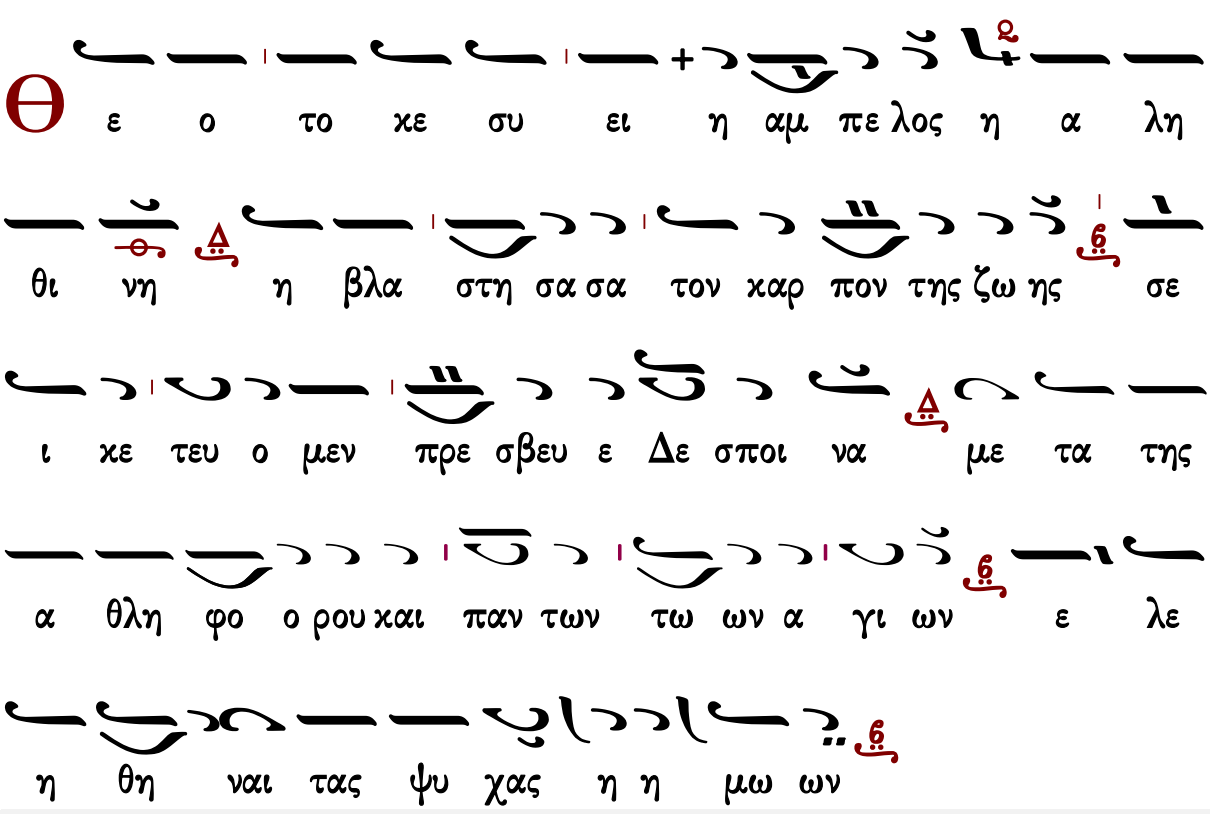

Κωνσταντίνου Λάμπρου

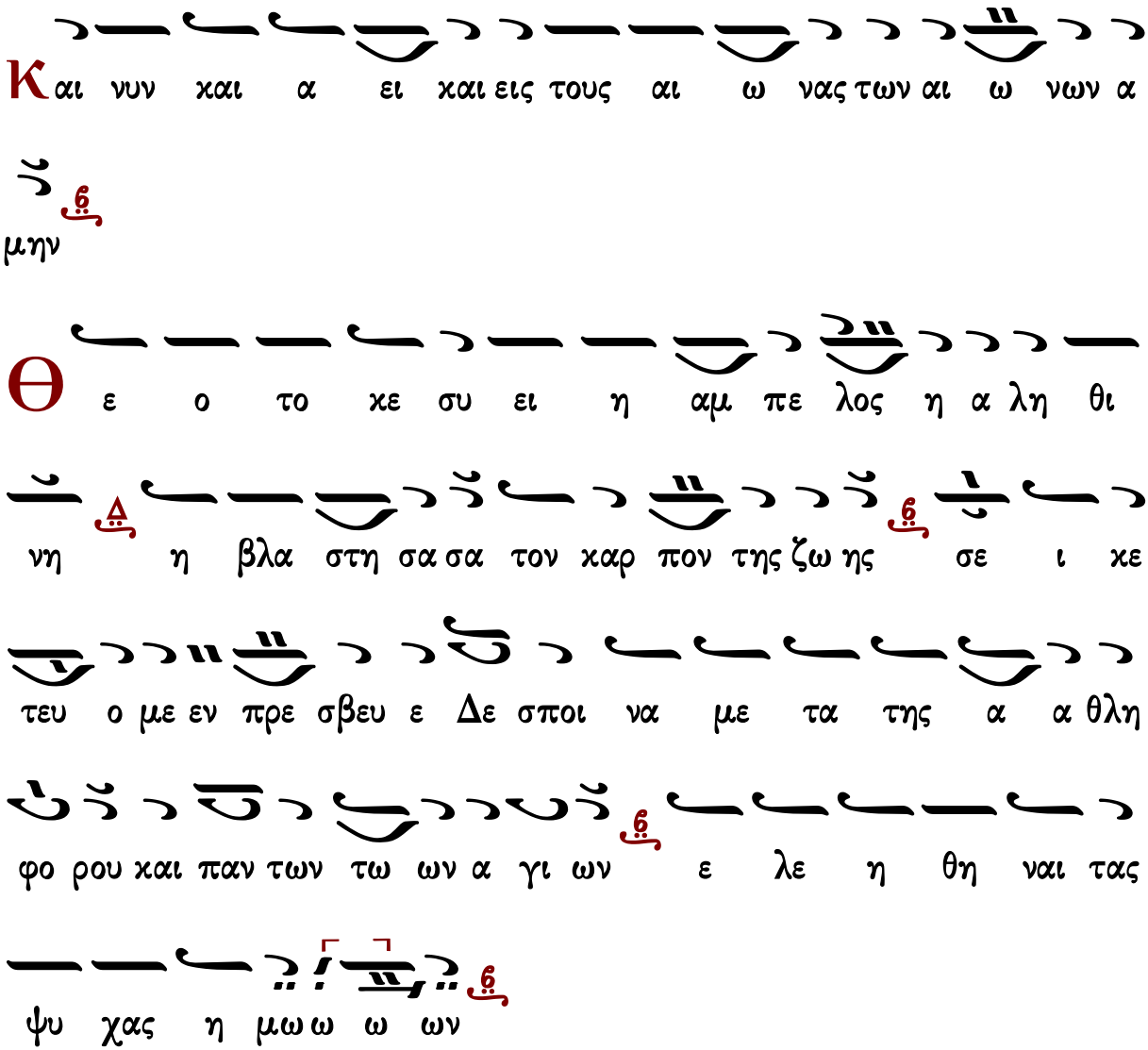

Ἀπολυτίκιον

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος ἡ/ϙ Πα

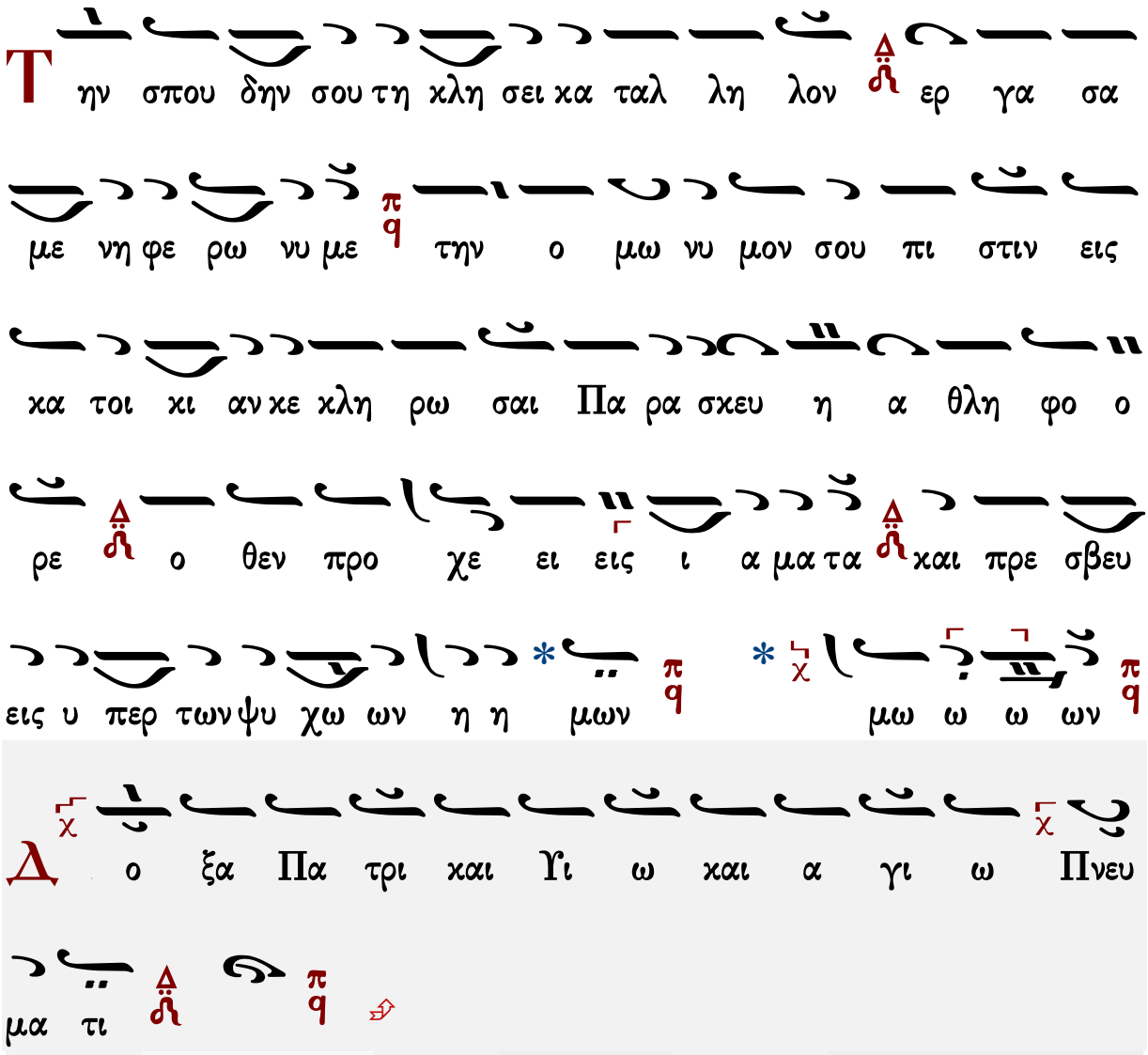

Ἑσπέρας | ☜Θεοτοκίον☞ | Ὄρθρος | Λειτουργία | Εἰσοδικὸν | Ἀπολυτίκιο τοῦ ναοῦ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ⸗ Πα

Μουσική Κυψέλη Β'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.339/695*

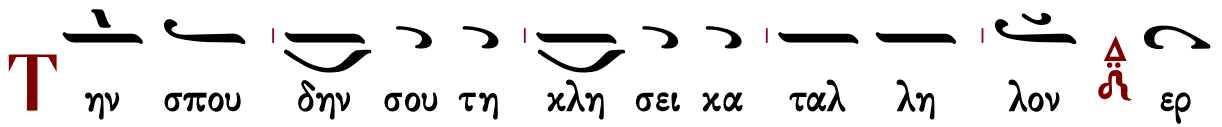

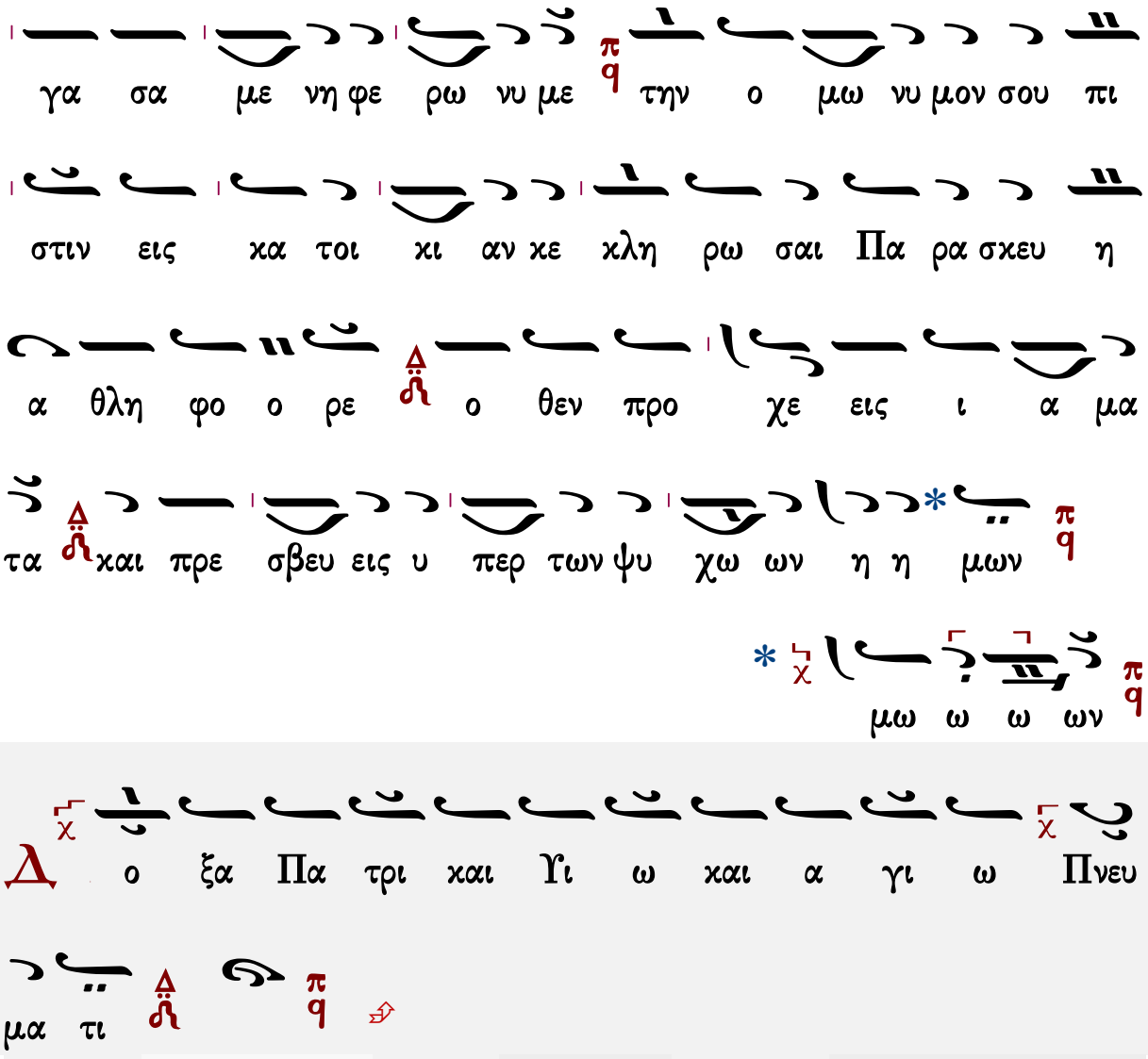

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.645#

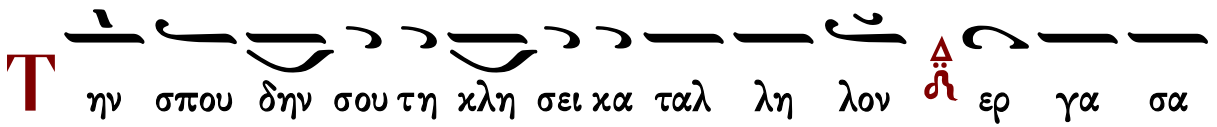

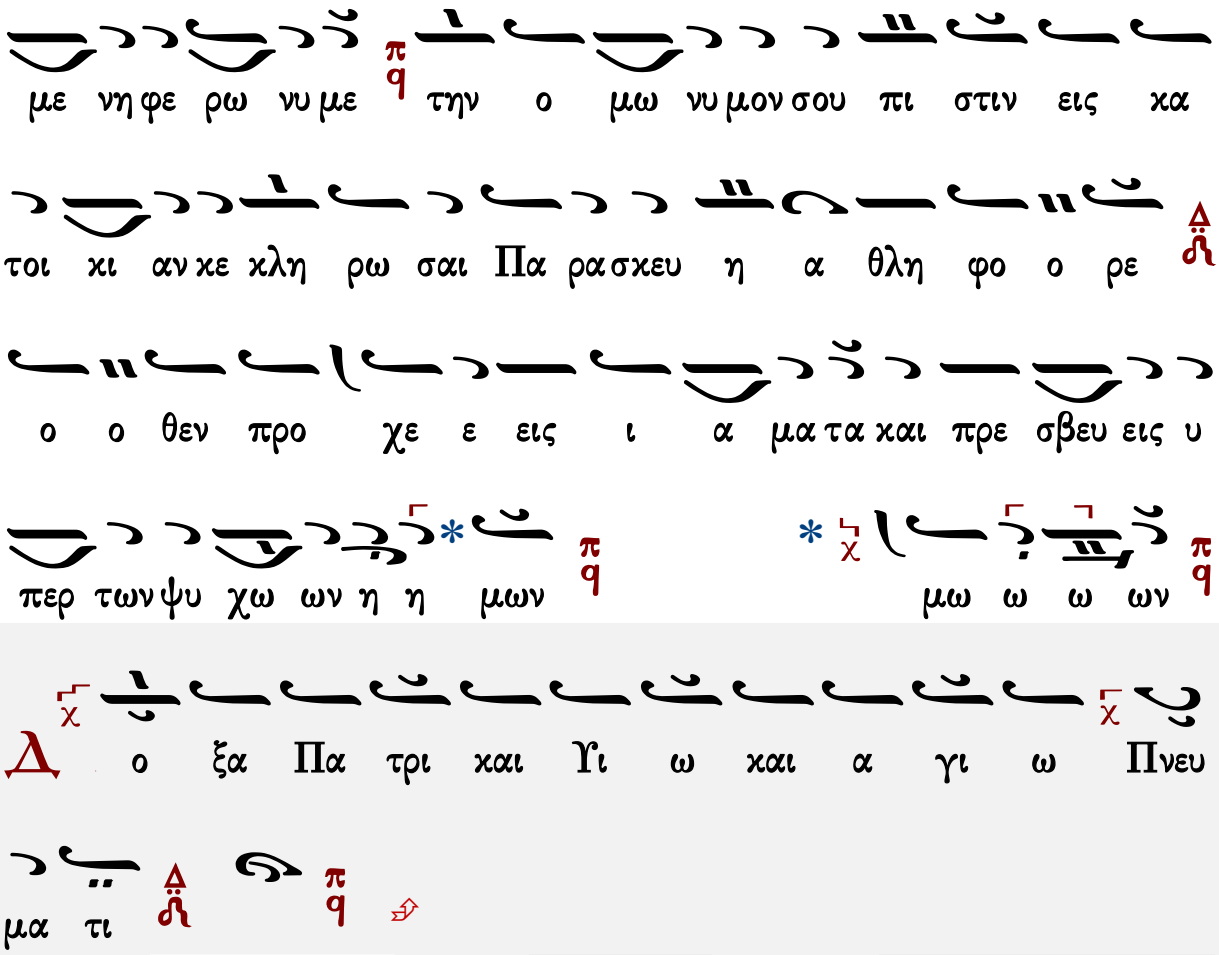

Ἑσπέρας | ☜Θεοτοκίον☞ | Ὄρθρος | Λειτουργία | Εἰσοδικὸν | Ἀπολυτίκιο τοῦ ναοῦ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος ⸗ q Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.140/150#

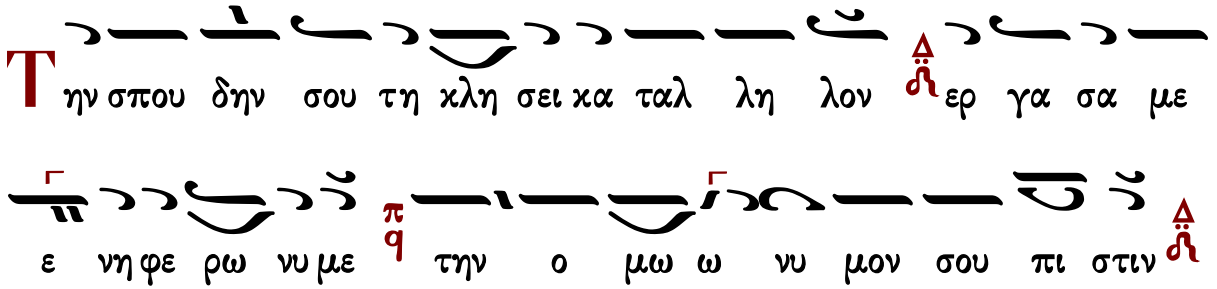

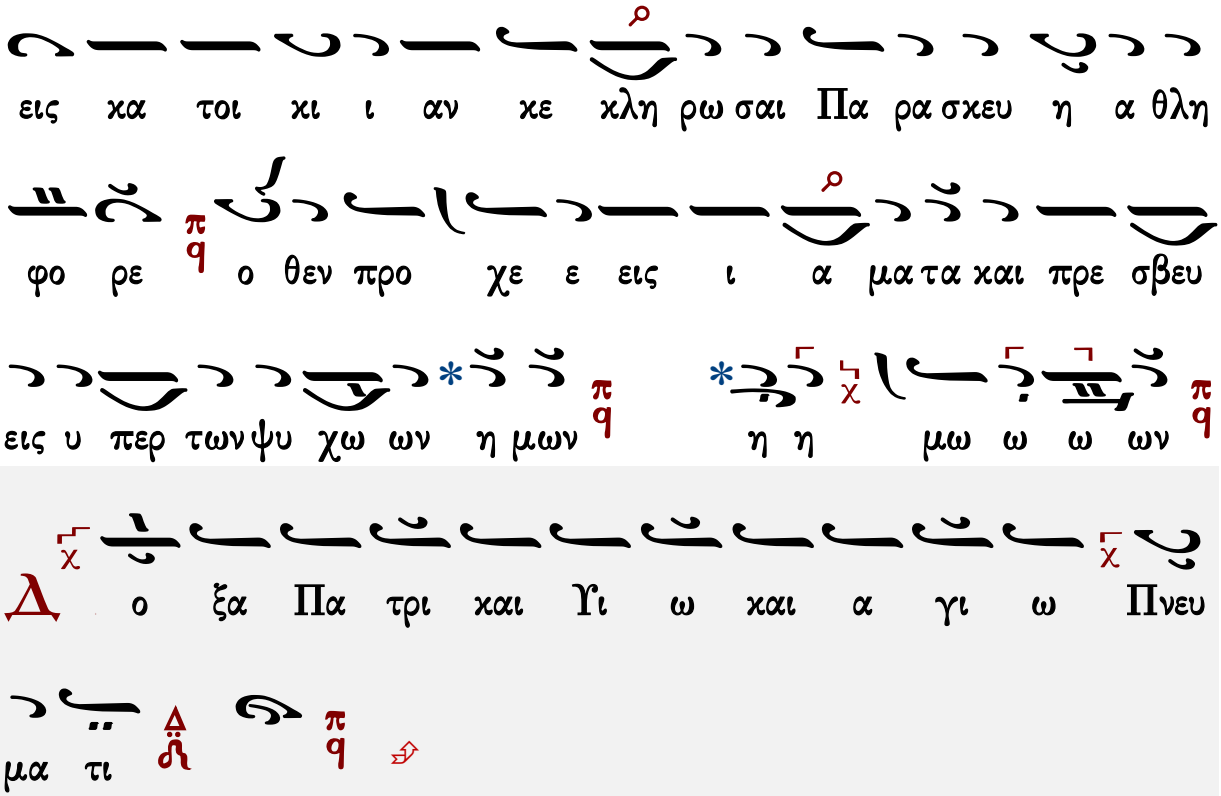

Ἑσπέρας | ☜Θεοτοκίον☞ | Ὄρθρος | Λειτουργία | Εἰσοδικὸν | Ἀπολυτίκιο τοῦ ναοῦ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος πλ. δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.250/1290*

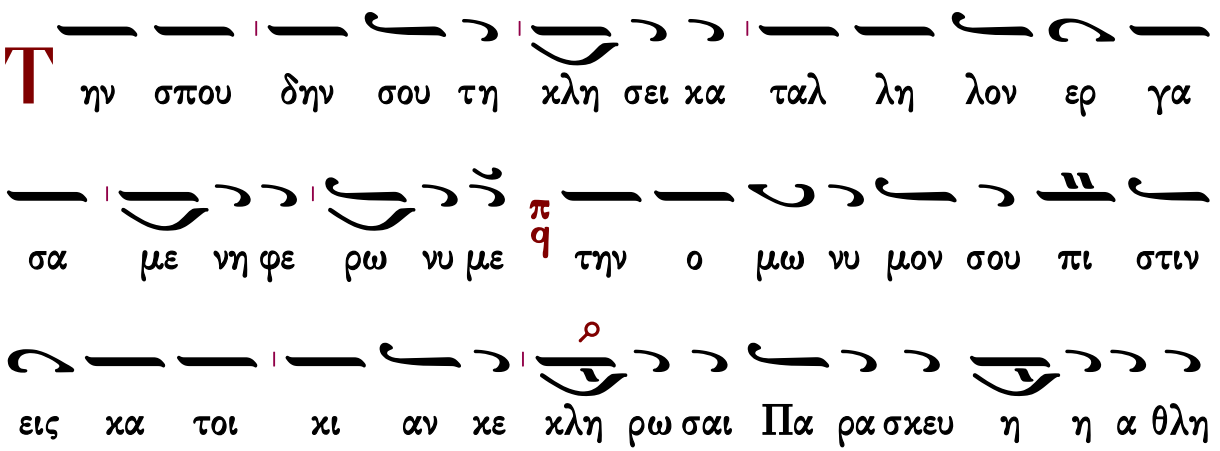

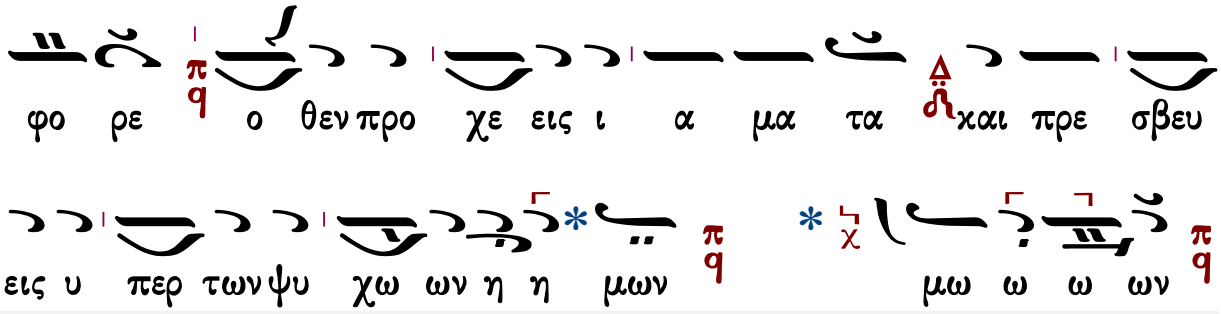

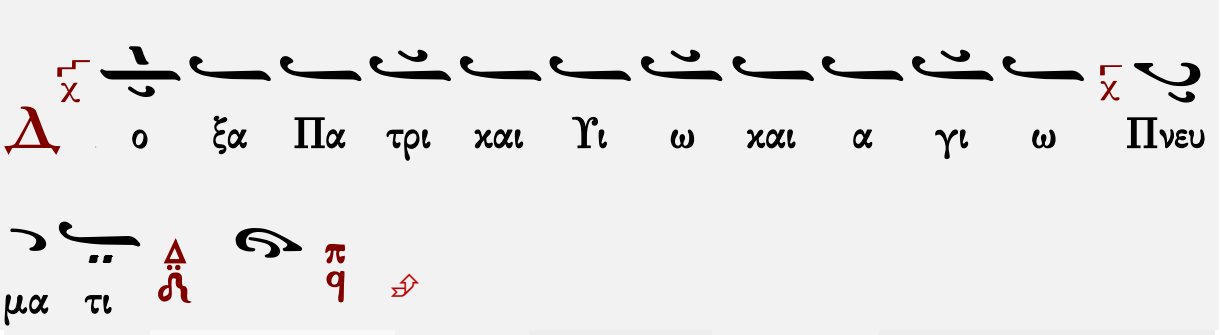

Θεοτοκίον

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος πλ. α΄ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.15*

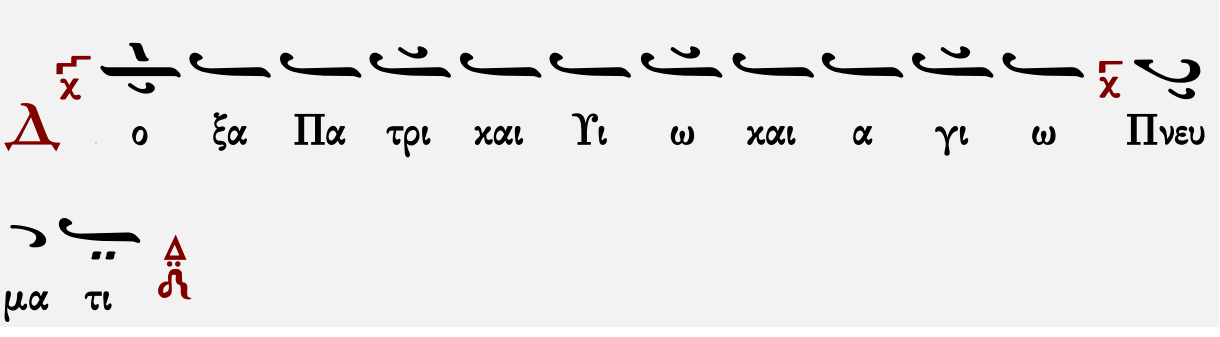

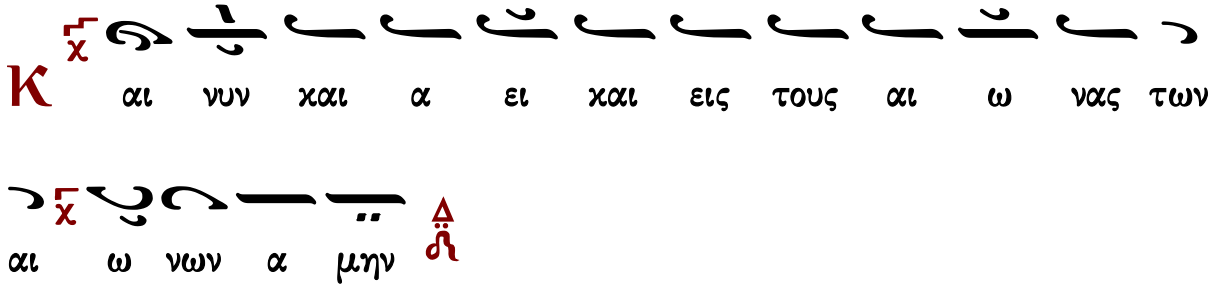

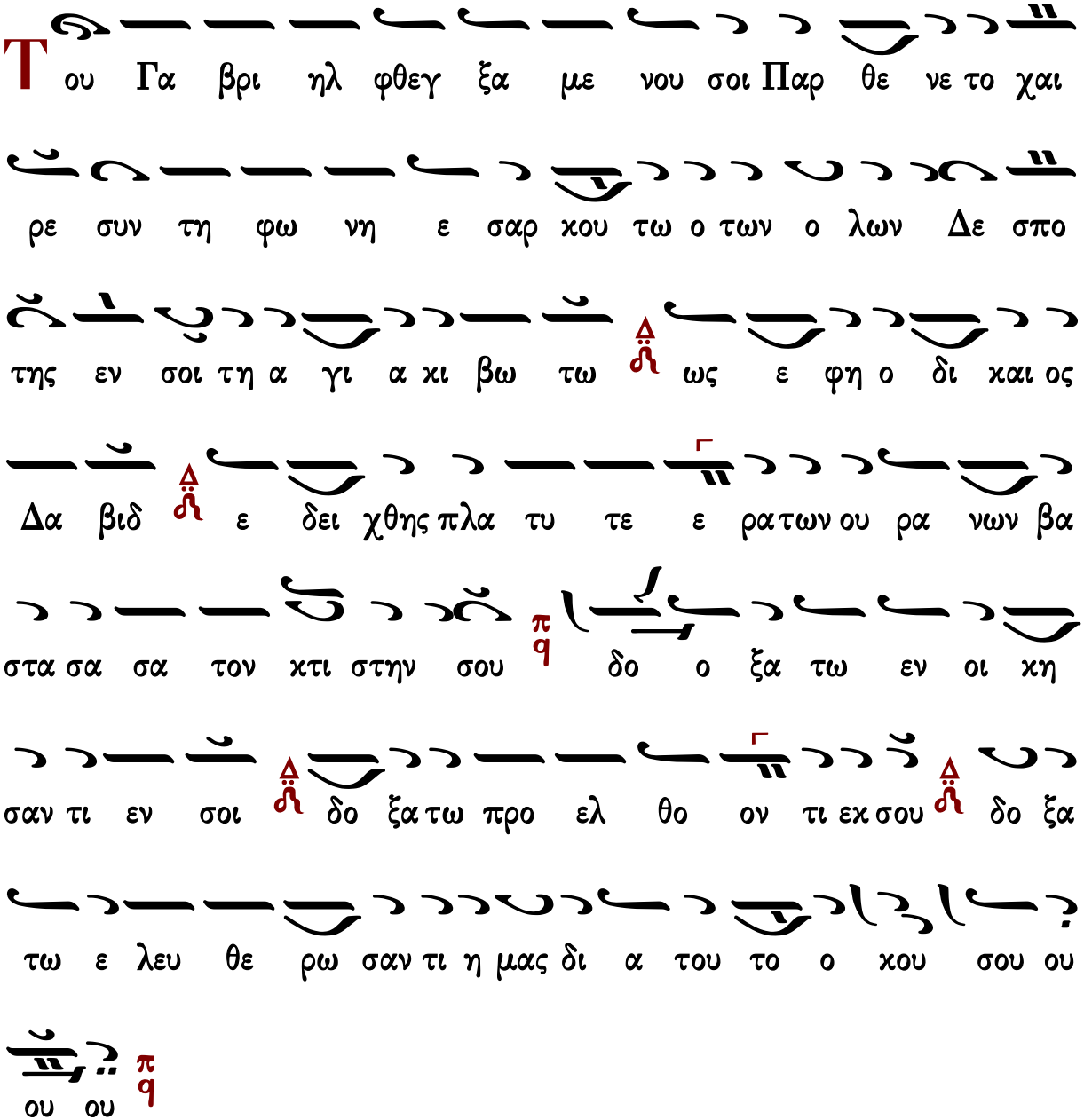

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις Ὄρθρος: Καθίσματα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Θεοτοκίον

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.13#

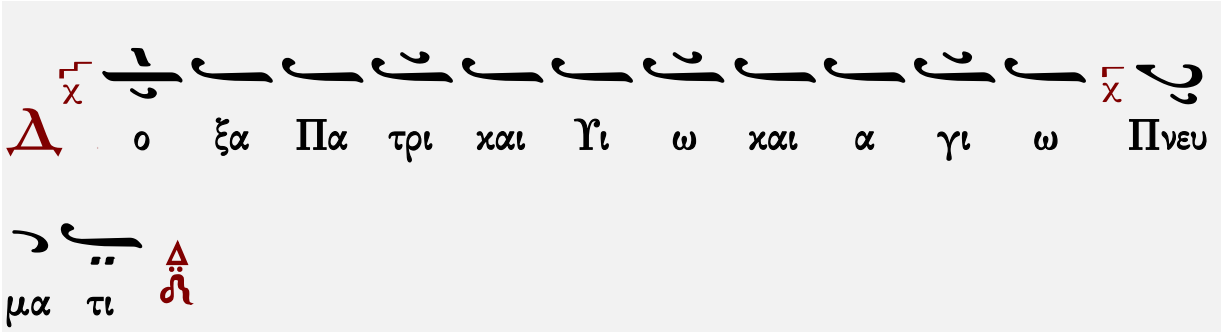
Δ
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι

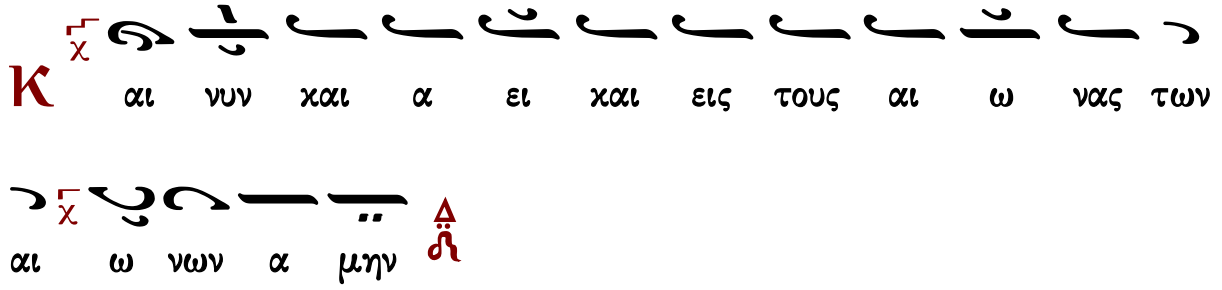
Κ
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην

Τ
ου Γα βρι ηλ φθεγ ξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι
ρε συν τη φω νη ε σαρ κου το ο των ο λων
Δε σπο ο της εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη
ο δι και ος Δα βιδ ε δει χθης πλα τυ τε ε ρατων
ου ρα νων βα στα σα σα τον Κτι στην σου δο ο ξα τω εν οι
κη σαν τι εν σοι δο ξα τω προ ελ θο ον τι εκ σου

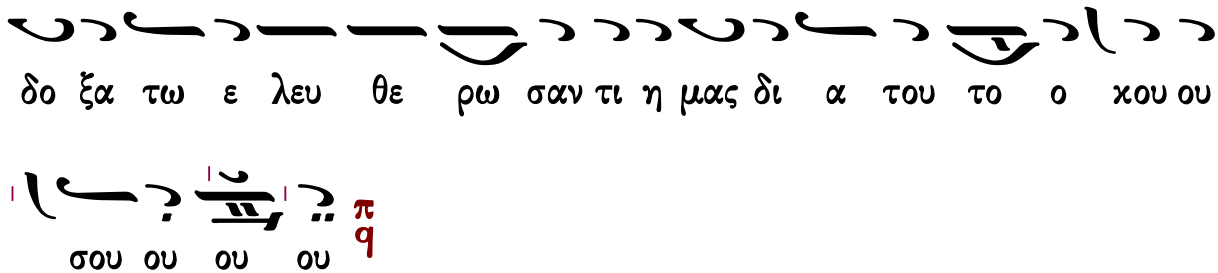

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις Ὄρθρος: Καθίσματα

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος πλ. δ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Αναστασιματάριον 1952 σ.17*

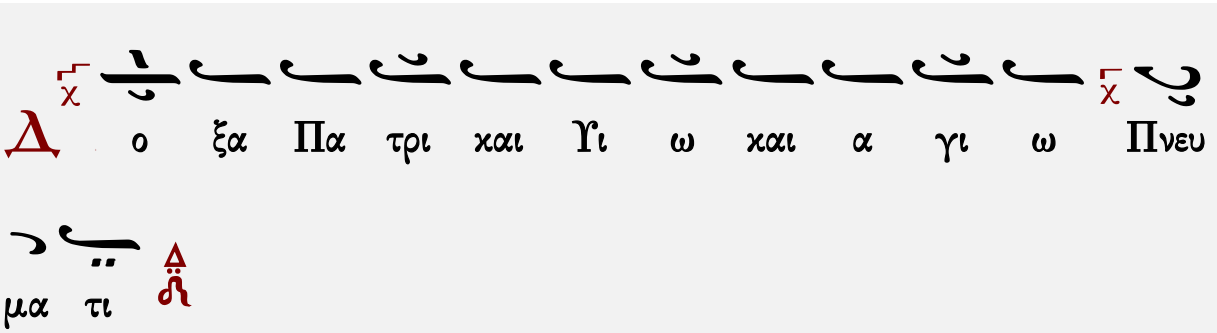

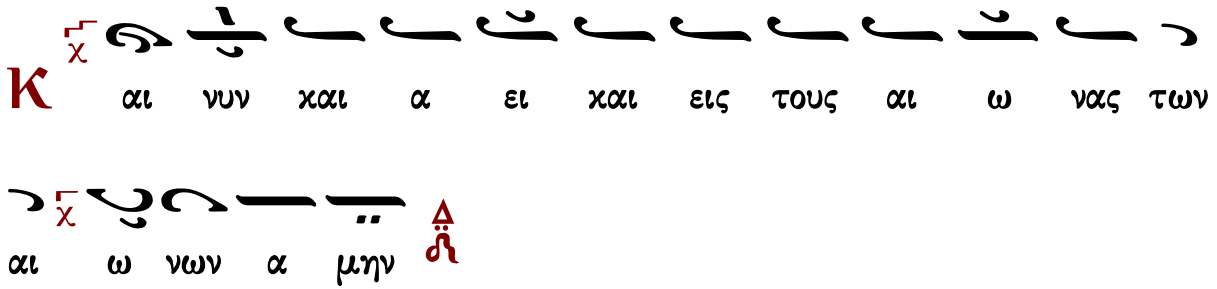

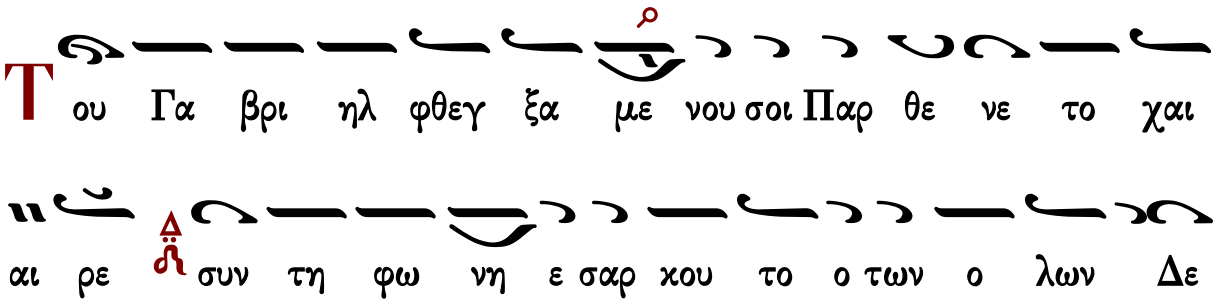

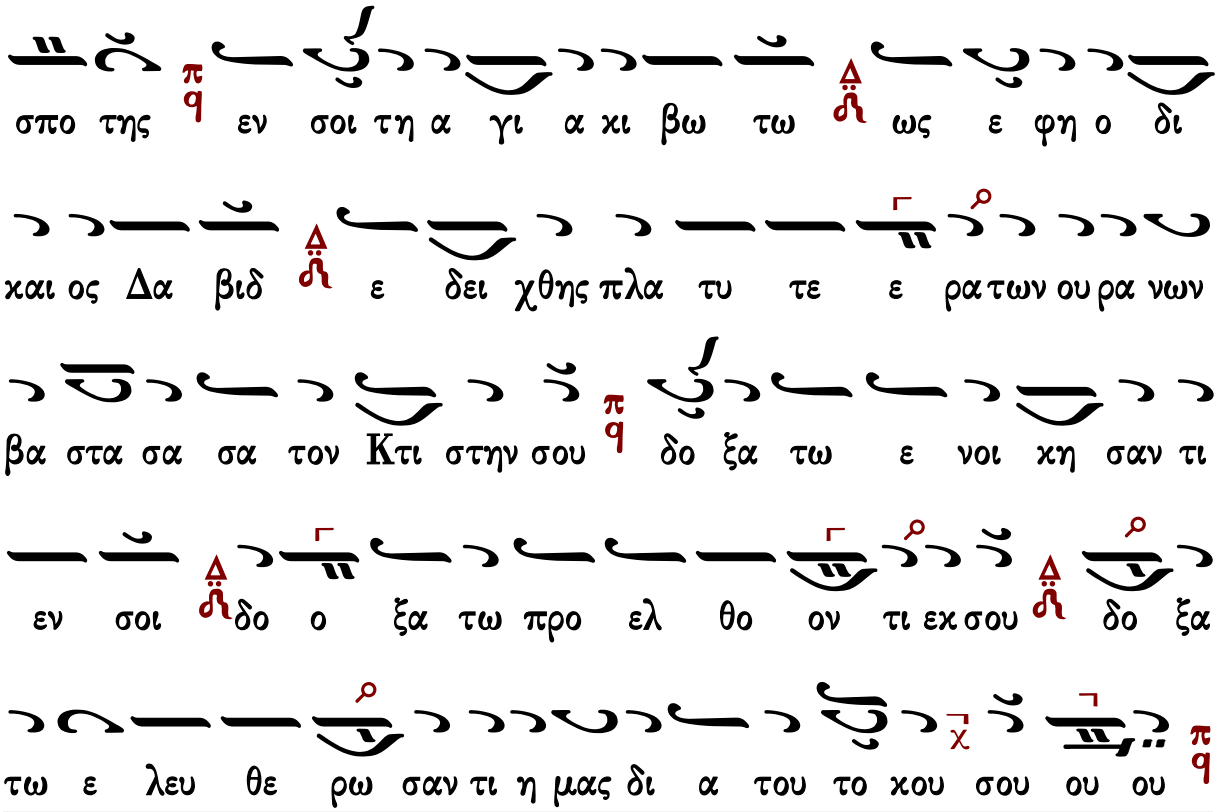

Έσπέρας: Άπόλυσις Όρθρος: Καθίσματα

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος πλ.δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.26*

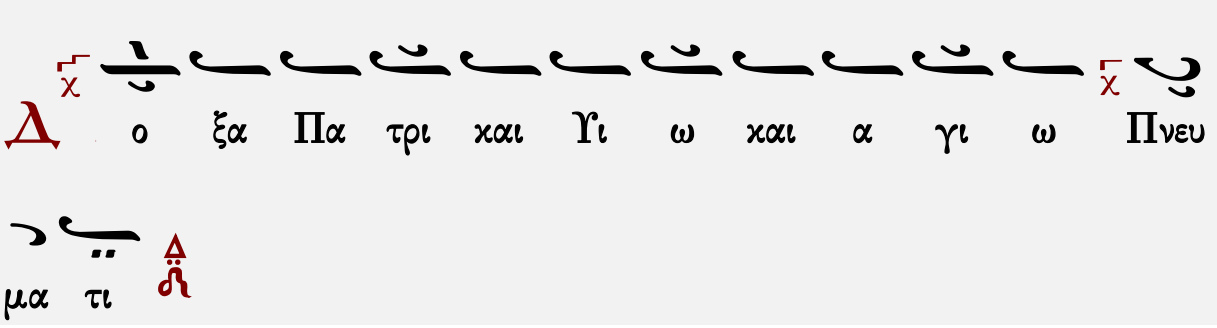

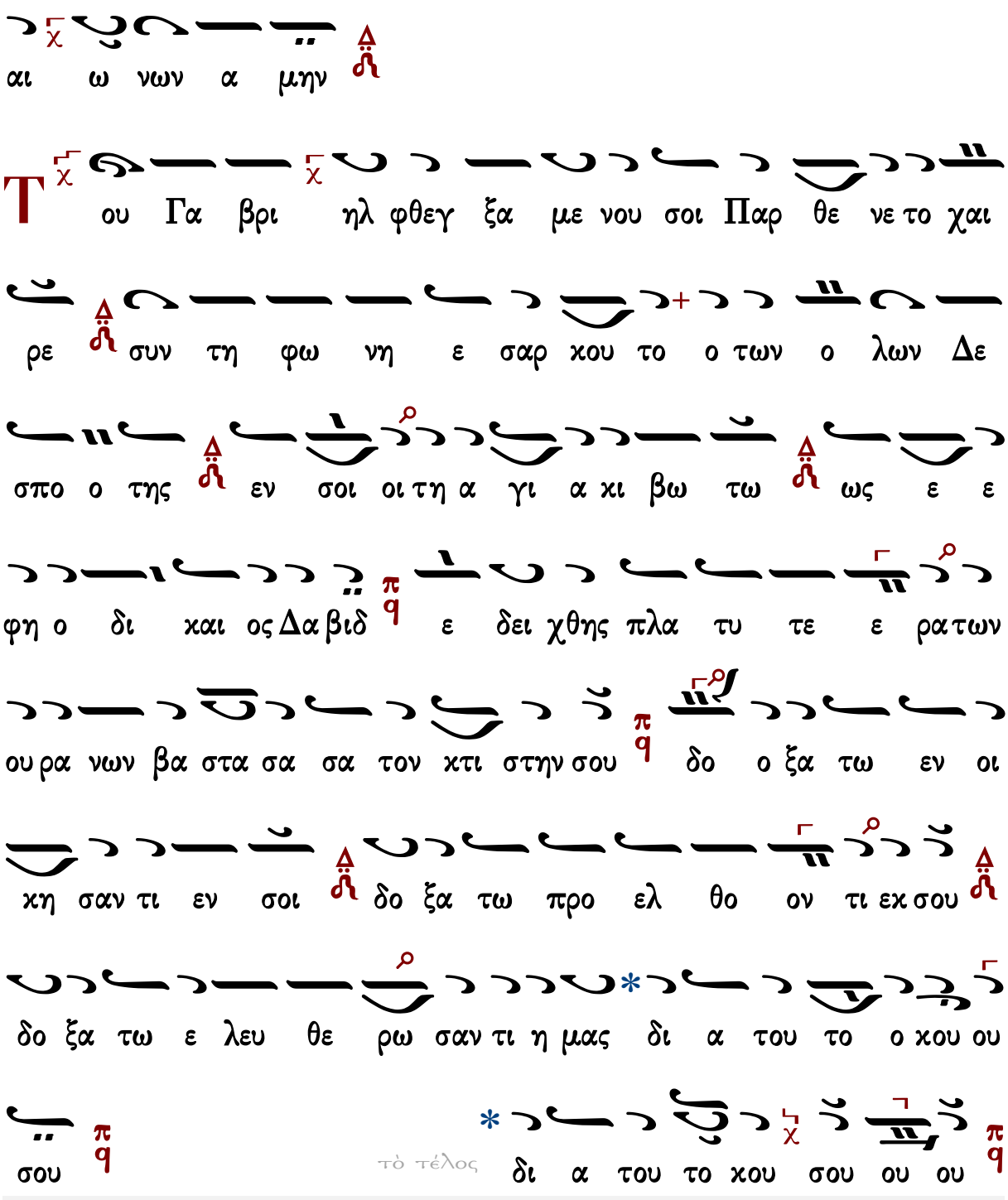

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις Ὄρθρος: Καθίσματα

ΟΡΘΡΟΣ

Θεὸς Κύριος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ⸗ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.13#

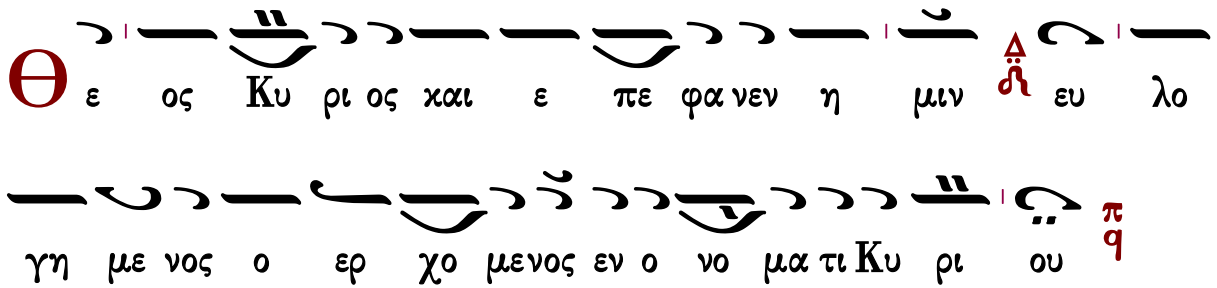

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

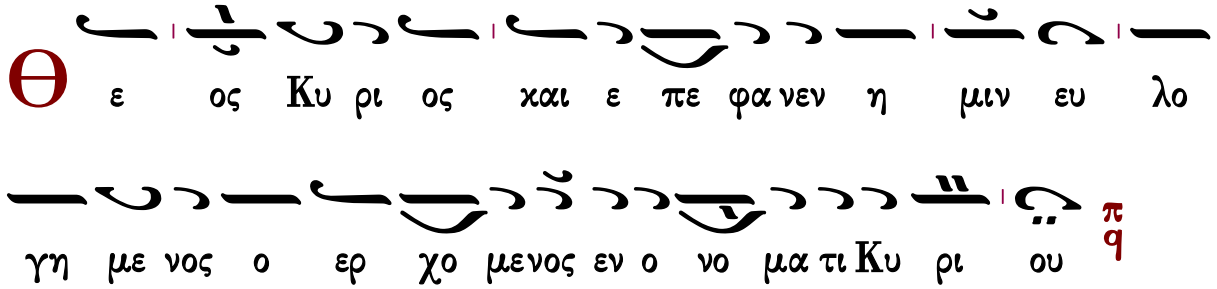

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ἦχος ⸗ Πα

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.428*

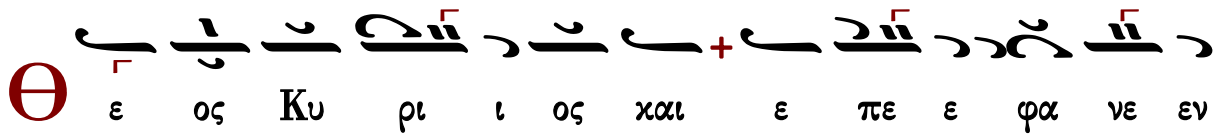

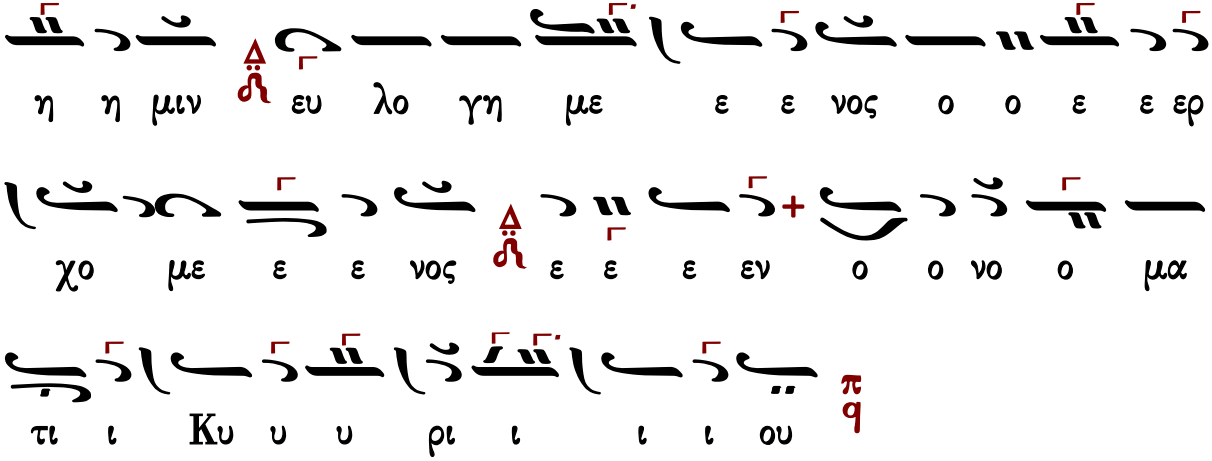

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος ἡ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.17*

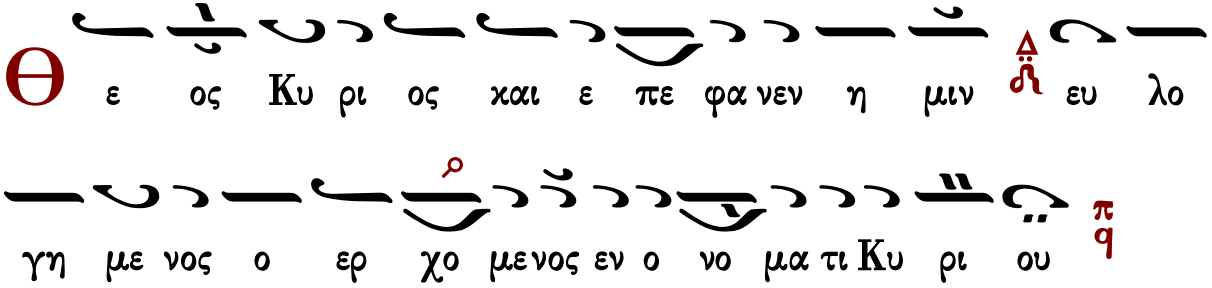

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Κάθισματα, μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.251/1291#

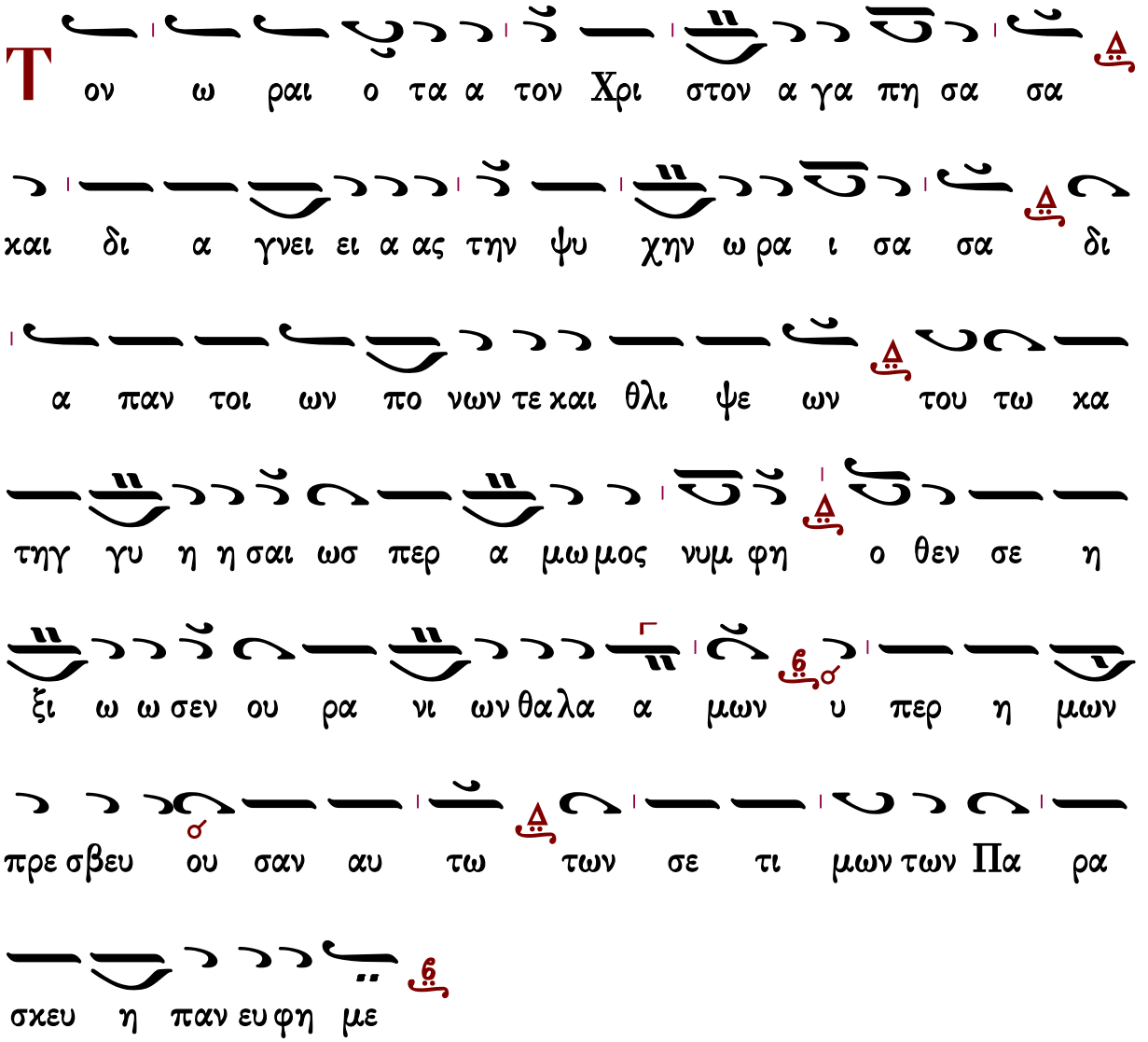

Οἱ ἀγῶνες σου σεμνὴ καὶ ὁ στέφανος, οἱ ἱδρῶτες σου ἁγνὴ καὶ τὰ θαύματα, τοῦ διαβόλου ᾔσχυναν τὰ τρόπαια· Χριστὸν γὰρ τὸν νυμφίον σου, ἐκ καρδίας ποθοῦσα, οὐ μάστιγας οὐ θάνατον, δι' αὐτὸν ἐπτοήθης· ἀλλ' ἀνετέθης ὅλη τῷ Θεῷ, τῆς παρθενίας τὸν στέφανον φέρουσα.

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α μην

Θεοτοκίον

Ο υ σι ω πη σο ο μεν πο τε Θε ο το κε τας δυ να στει ει α ας σου λα λειν οι α να ξι οι ει μη γαρ συ προ ι στα σο πρε σβευ ου σα τις η μας ερ ρυ σα α το εκ το σου των κιν δυ νων τις δε δι ε φυ λα α ξεν ε ως νυν ε λευ θε ε ρους ουκ α πο στω μεν Δε σποι να εκ σου σους γαρ δου λους σω ζεις α ει εκ παν τοι ων δει νω ων

Καθίσματα, μετὰ τὴν β' στιχολογίαν

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Ἦχος δ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.252/1292#

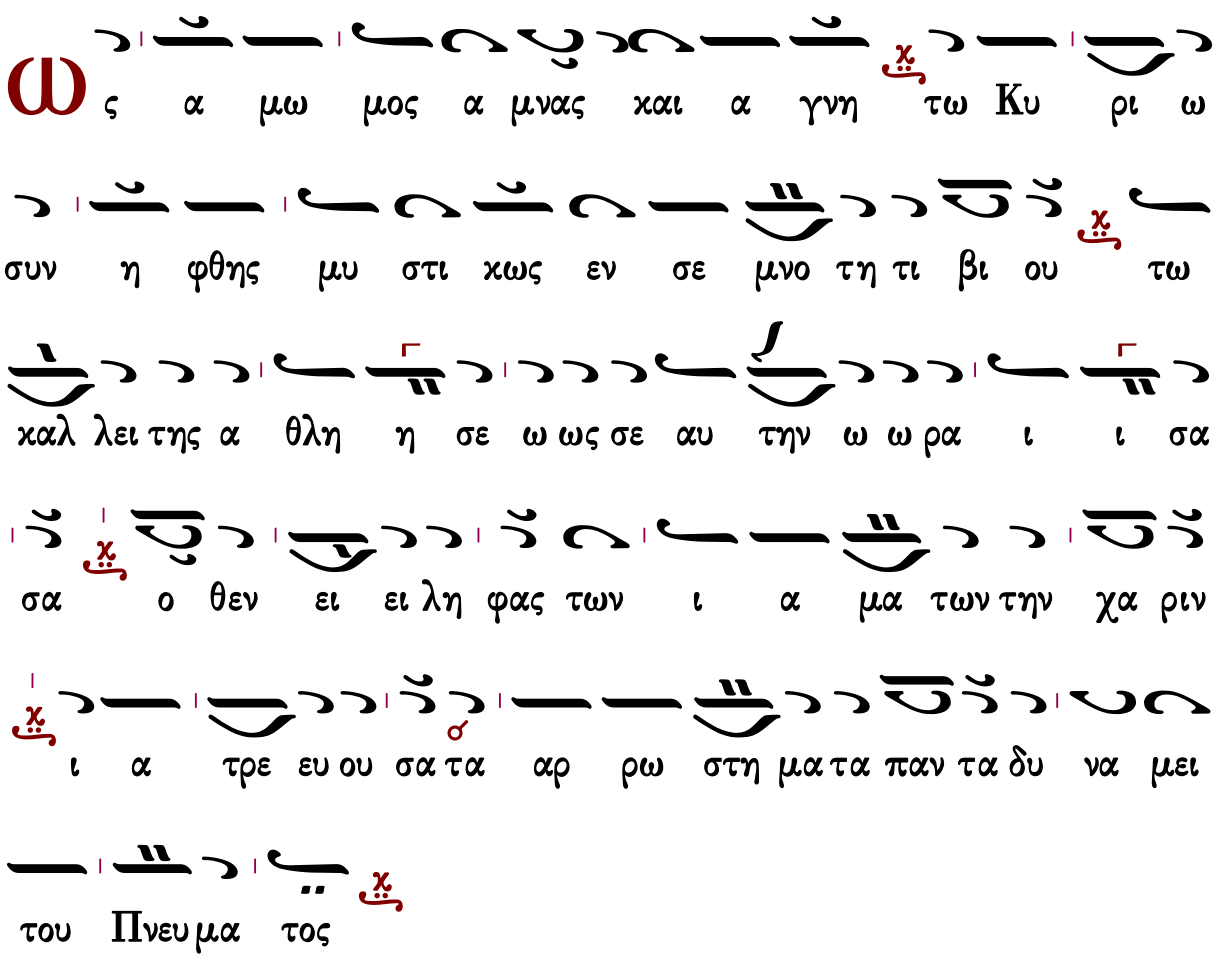

Τῷ κάλλει σου Χριστὲ ἡ Παρθένος τρωθεῖσα, παρέδραμε σπουδῇ, τὰ ὁρώμενα πάντα, καὶ πᾶσαν τὴν τοῦ σώματος, εὐμορφίαν ἐκδέδωκε, ταῖς κολάσεσι, καὶ ταῖς πικραῖς τιμωρίαις, ἀφανίζεσθαι· ἣν εἰς ὡραίους νυμφῶνας, εἰσήγαγες Δέσποτα.

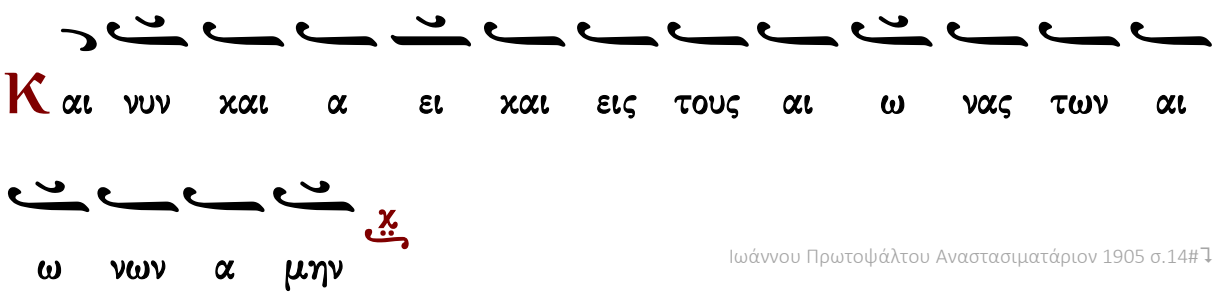

Ιωάννου Πρωτοψάλτου Αναστασιματάριον 1905 σ.14#↴

Πολυέλεος

Δοῦλοι Κύριον

Δοῦλοι Κύριον. Ἀλληλούϊα.
Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε δοῦλοι Κύριον. Ἀλληλούια.
Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος.
Ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅτι καλόν.
Ὅτι τὸν Ἰακὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος.
Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ.
Ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα, ὅτι μέγας ὁ Κύριος,
Καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς Θεούς.
Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος ἐποίησεν,
Ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ,
Ἐν ταῖς θαλάσσαις, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις.
Ἀνάγων νεφέλαις ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς.
Ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν.
Ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.
Ὡς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου,
Ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους.
Ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου Αἴγυπτε,
Ἐν Φαραῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ.
Ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολλά,
Καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς.
Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορῥαίων.
Καὶ τὸν Ὤγ βασιλέα τῆς Βασάν.
Καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν.
Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν,
Κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ.
Κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.
Καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ,
Καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.
Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.
Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν.
Ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται.
Ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται.
Οὐδὲ γὰρ ἔστι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.
Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτά,
Καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτοῖς.
Οἶκος Ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἶκος Ἀαρὼν εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἶκος Λευὶ εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον εὐλογήσατε τὸν Κύριον.

Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιὼν ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

Ἐξομολογεῖσθε

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸς, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν Θεῶν, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν Κυρίων, ἀλληλούϊα·...

Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ἀλληλούϊα·...

Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, ἀλληλούϊα·...

Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ἀλληλούϊα·...

Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ, ἀλληλούϊα·...

Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, ἀλληλούϊα·...

Τὴν σελήνην, κ᾽ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός, ἀλληλούϊα·...

Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν, ἀλληλούϊα·...

Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, ἀλληλούϊα·...

Ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ἀλληλούϊα·...

Τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις, ἀλληλούϊα·...

Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ἀλληλούϊα·...

Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῖς εἰς θάλασσαν ἐρυθράν, ἀλληλούϊα·...

Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἀλληλούϊα·...

Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους, ἀλληλούϊα·...

Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς, ἀλληλούϊα·...

Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορῥαίων, ἀλληλούϊα·...

Καὶ τὸν Ὤγ βασιλέα τῆς Βασάν, ἀλληλούϊα·...

Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ἀλληλούϊα·...

Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ, ἀλληλούϊα·...

Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος, ἀλληλούϊα·...

Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ἀλληλούϊα·...

Ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί, ἀλληλούϊα·...

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.

Ἐκλογὴ εἰς ὁσίους

Ἦχος λ̇ π̇ ـــــ

Τῆς δεήσεώς μου. Ἀλληλούϊα
Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου. Ἀλληλούϊα
Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.
Ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ.
Ἠγρύπνησα, καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον μονάζων ἐπὶ δώματος.
Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτός.
Τὰ γόνατά μου ἠσθένησαν ἀπὸ νηστείας, καὶ ἡ σάρξ μου ἠλλοιώθη δι᾽ ἔλαιον.
Λούσω καθ᾽ ἑκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνήν μου βρέξω.
Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.
Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τὸ ὀστοῦν μου τῇ σαρκί μου.
Διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου.
Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου.
Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτοὺς παρενοχλεῖν μοι, ἐνεδυόμην σάκκον καὶ ἐταπείνουν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου.
Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ.
Ὅτι Κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ.
Φυλάσσει Κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ.
Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.
Ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
Ψάλλατε τῷ Κυρίῳ οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα

Δοῦλοι Κύριον...

μέλος σύντομον

Ἦχος 4 q Πα

Άγγελικός Χορός Πολυέλεοι
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Άγιον Όρος 2002 σ.1*

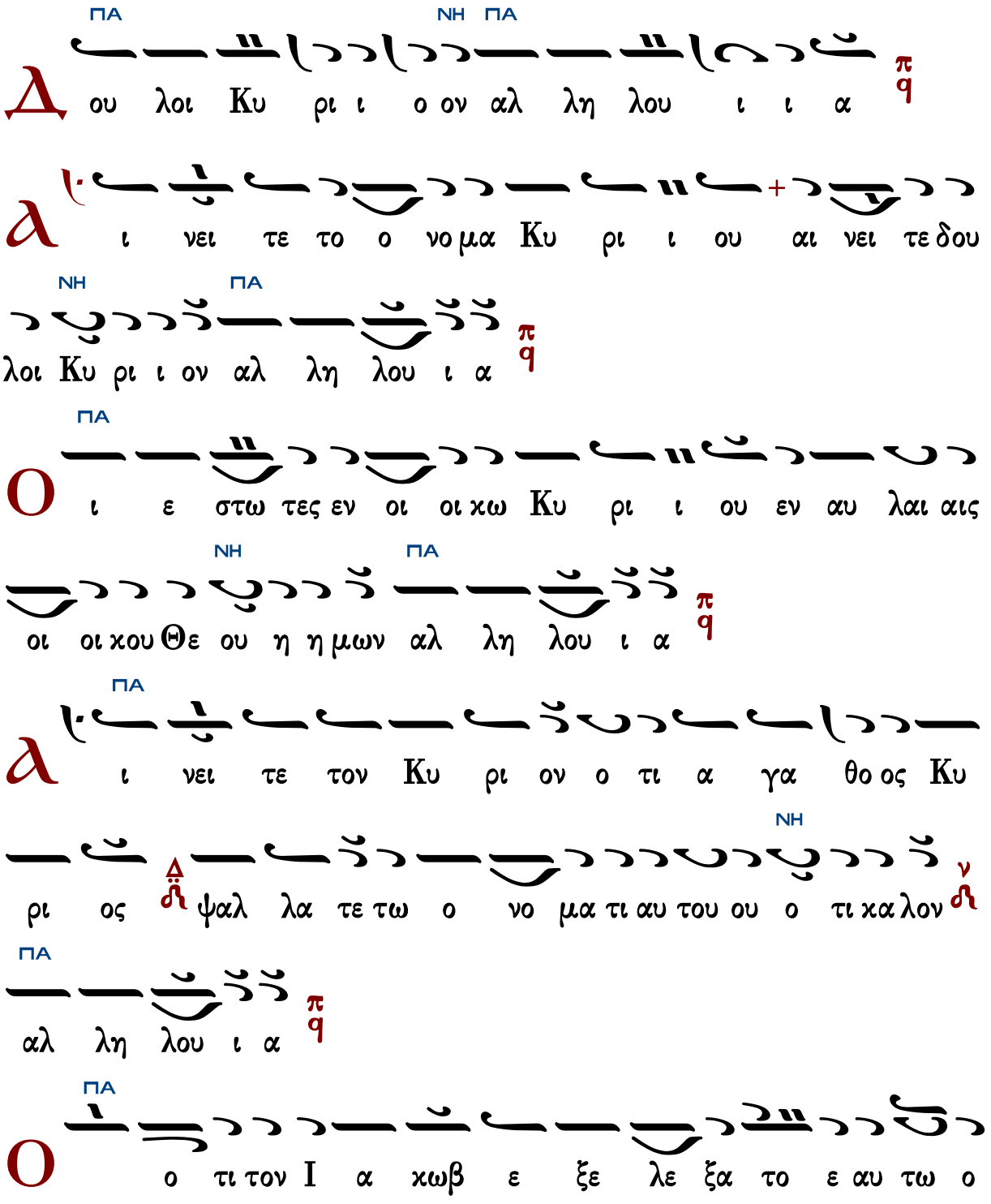

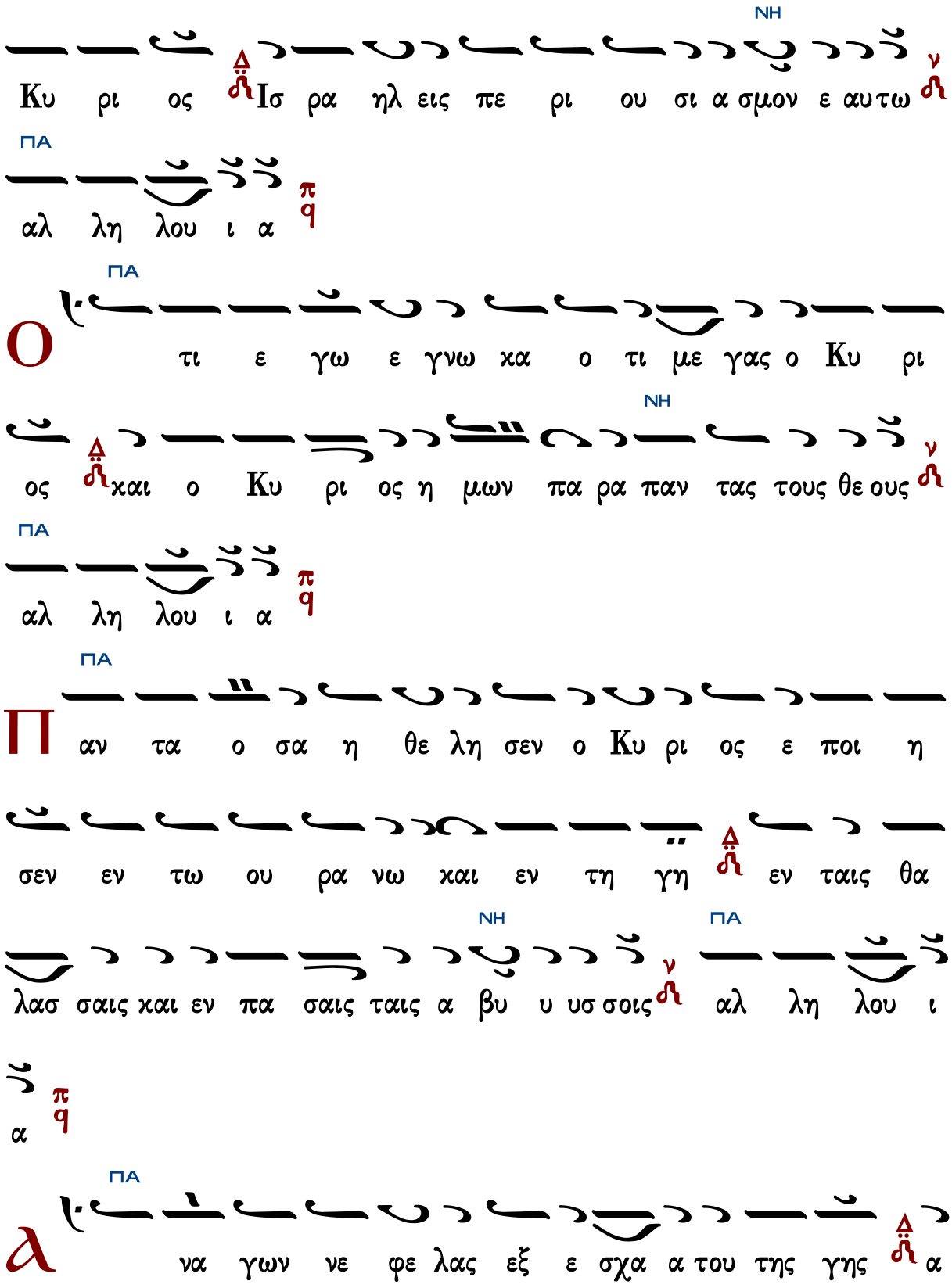
ΝΗ
Κυ ρι ος Ισ ρα ηλ εις πε ρι ου σι α σμον ε αυ τω
ΠΑ
αλ λη λου ι α
Ο
ΠΑ
τι ε γω ε γνω κα ο τι με γας ο Κυ ρι
ΝΗ
ος και ο Κυ ρι ος η μων πα ρα παν τας τους θε ους
ΠΑ
αλ λη λου ι α
Π
ΠΑ
αν τα ο σα η θε λη σεν ο Κυ ρι ος ε ποι η
σεν εν τω ου ρα νω και εν τη γη εν ταις θα
ΝΗ
ΠΑ
λασ σαις και εν πα σαις ταις α βυ υ υσ σοις αλ λη λου ι
α
λ
ΠΑ
να γων νε φε λας εξ ε σχα α του της γης α

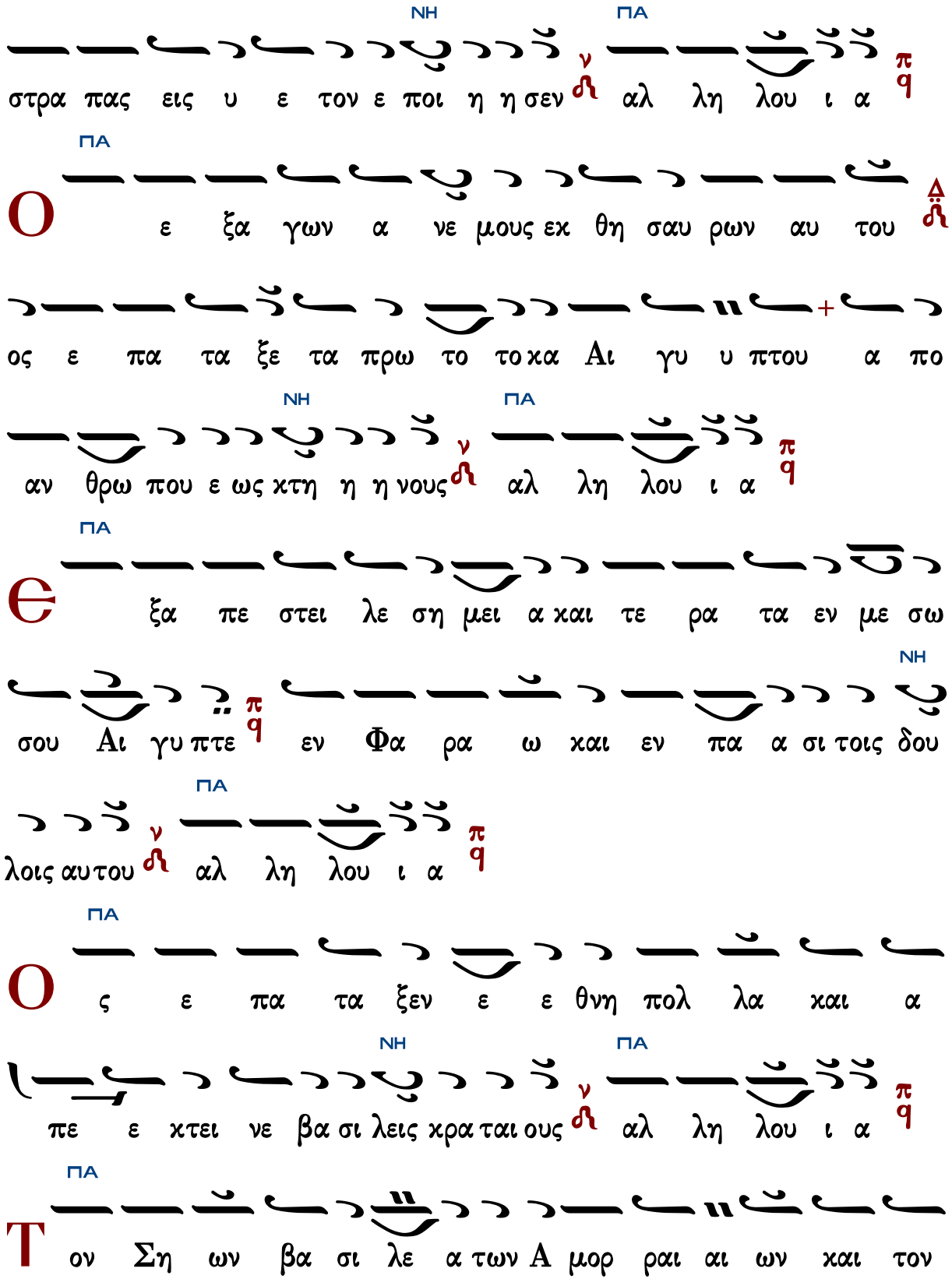
ΝΗ ΠΑ
στρα πας εις υ ε τον ε ποι η η σεν αλ λη λου ι α
ΠΑ
Ο ε ξα γων α νε μους εκ θη σαυ ρων αυ του
ος ε πα τα ξε τα πρω το τοκα Αι γυ υ πτου α πο
ΝΗ ΠΑ
αν θρω που ε ως κτη η η νους αλ λη λου ι α
ΠΑ
Θ ξα πε στει λε ση μει α και τε ρα τα εν με σω
ΝΗ
σου Αι γυ πτε εν Φα ρα ω και εν πα α σι τοις δου
ΠΑ
λοις αυτου αλ λη λου ι α
ΠΑ
Ο ς ε πα τα ξεν ε ε θνη πολ λα και α
ΝΗ ΠΑ
πε ε κτει νε βα σι λεις κρα ται ους αλ λη λου ι α
ΠΑ
Τ ον Ση ων βα σι λε α των Α μορ ραι αι ων και τον

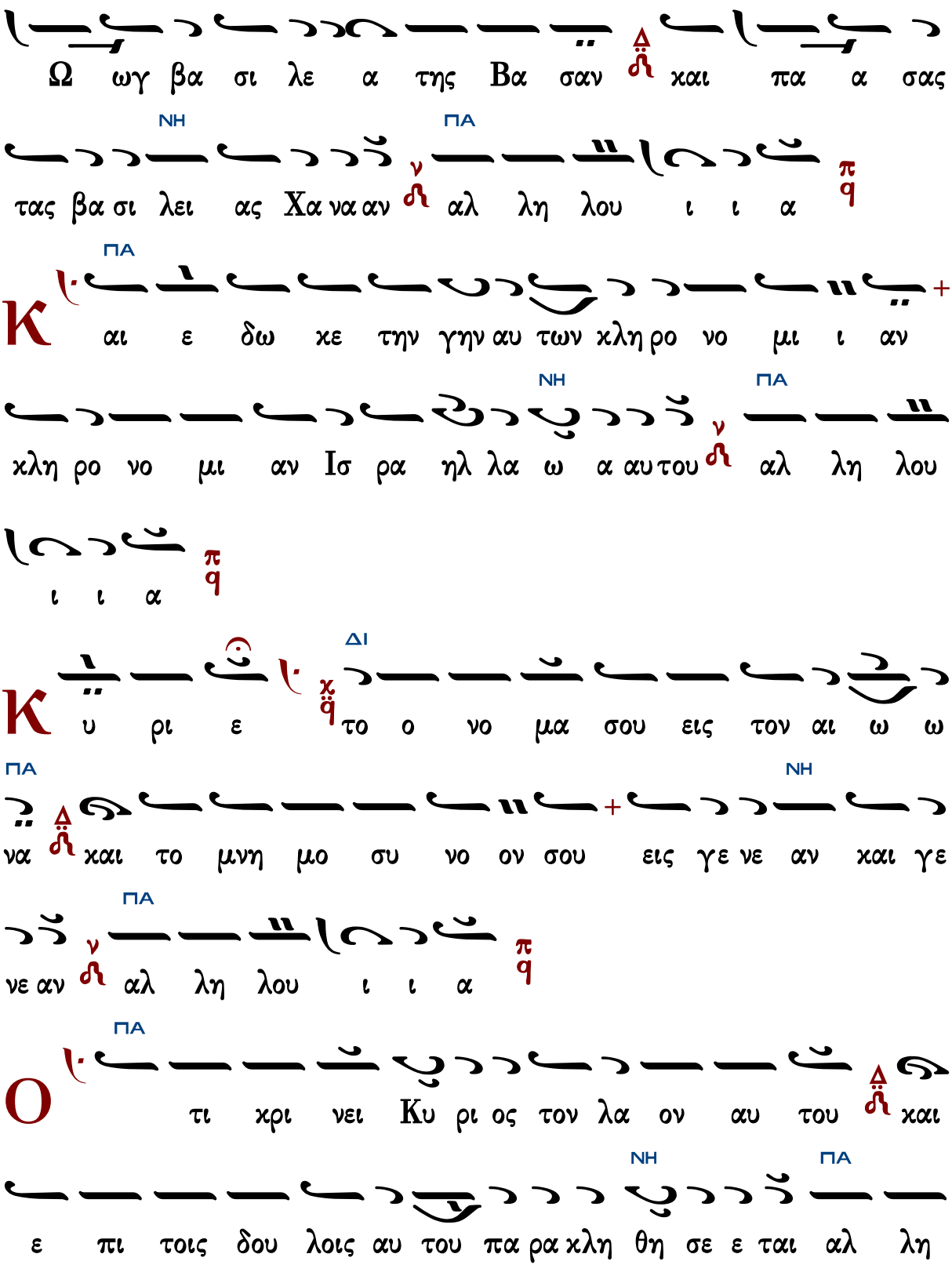
Ω ωγ βα σι λε α της Βα σαν και πα α σας
ΝΗ ΠΑ
τας βα σι λει ας Χα να αν αλ λη λου ι ι α
ΠΑ
Κ αι ε δω κε την γην αυ των χλη ρο νο μι ι αν
ΝΗ ΠΑ
χλη ρο νο μι αν Ισ ρα ηλ λα ω α αυ του αλ λη λου
ι ι α
ΔΙ
Κ υ ρι ε το ο νο μα σου εις τον αι ω ω
ΠΑ ΝΗ
να και το μνη μο συ νο ον σου εις γε νε αν και γε
ΠΑ
νε αν αλ λη λου ι ι α
ΠΑ
Ο τι χρι νει Κυ ρι ος τον λα ον αυ του και
ΝΗ ΠΑ
ε πι τοις δου λοις αυ του πα ρα χλη θη σε ε ται αλ λη

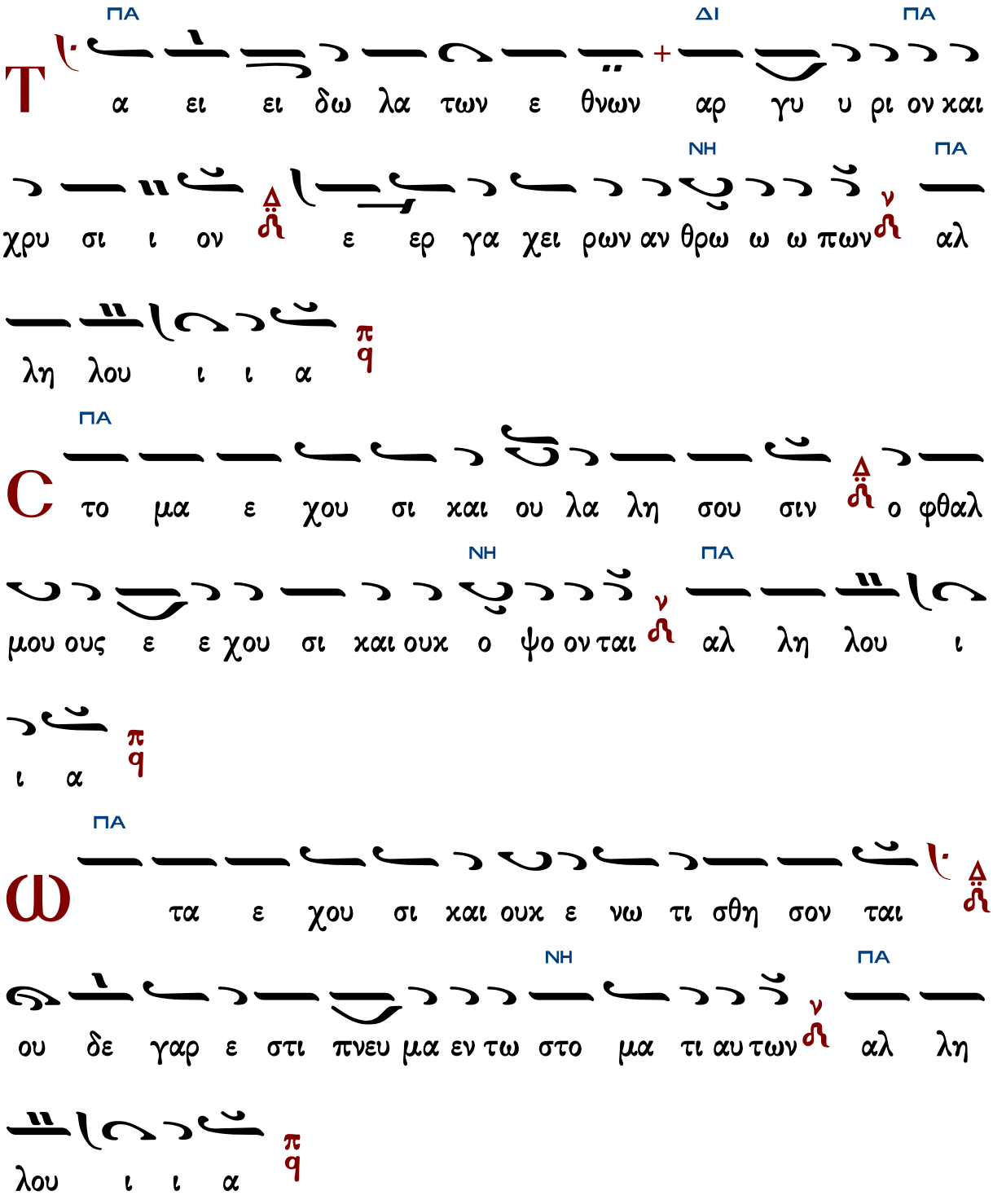
λου ι ι α
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Τ α ει ει δω λα των ε θνων αρ γυ υ ρι ον και
χρυ σι ι ον ε ερ γα χει ρων αν θρω ω ω πων αλ
ΝΗ ΠΑ
λη λου ι ι α
ΠΑ
C το μα ε χου σι και ου λα λη σου σιν ο φθαλ
μου ους ε ε χου σι και ουκ ο ψο ον ται αλ λη λου ι
ΝΗ ΠΑ
ι α
ΠΑ
Ω τα ε χου σι και ουκ ε νω τι σθη σον ται
ου δε γαρ ε στι πνευ μα εν τω στο μα τι αυ των αλ λη
ΝΗ ΠΑ
λου ι ι α

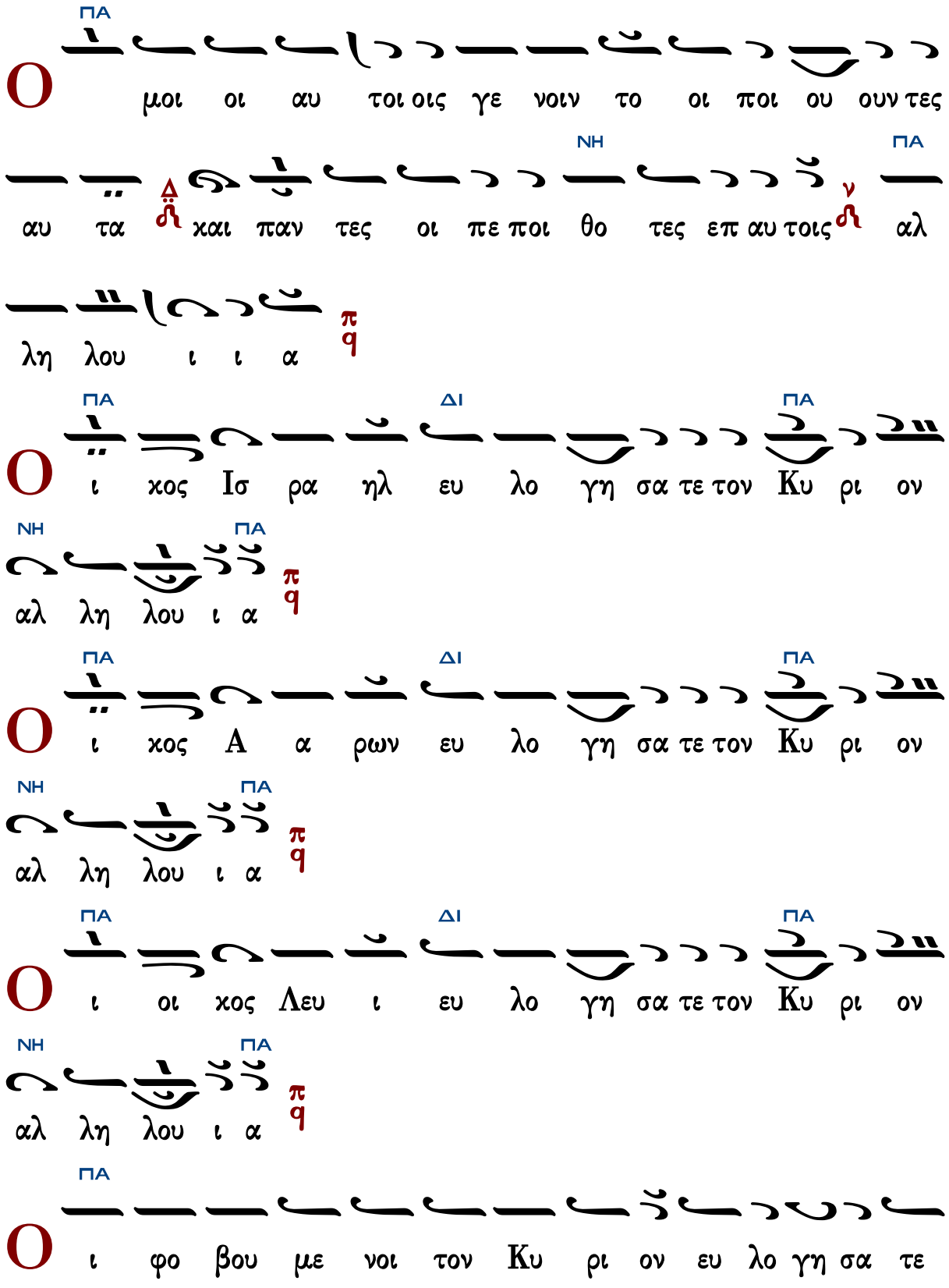
ΠΑ
Ο
μοι οι αυ τοι οις γε νοιν το οι ποι ου ουν τες
ΝΗ ΠΑ
αυ τα Δ χαι παν τες οι πε ποι θο τες επ αυ τοις ν αλ
λη λου ι ι α π q
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Ο
ι χος Ισ ρα ηλ ευ λο γη σα τε τον Κυ ρι ον
ΝΗ ΠΑ
αλ λη λου ι α π q
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Ο
ι χος Α α ρων ευ λο γη σα τε τον Κυ ρι ον
ΝΗ ΠΑ
αλ λη λου ι α π q
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Ο
ι οι χος Λευ ι ευ λο γη σα τε τον Κυ ρι ον
ΝΗ ΠΑ
αλ λη λου ι α π q
ΠΑ
Ο
ι φο βου με νοι τον Κυ ρι ον ευ λο γη σα τε

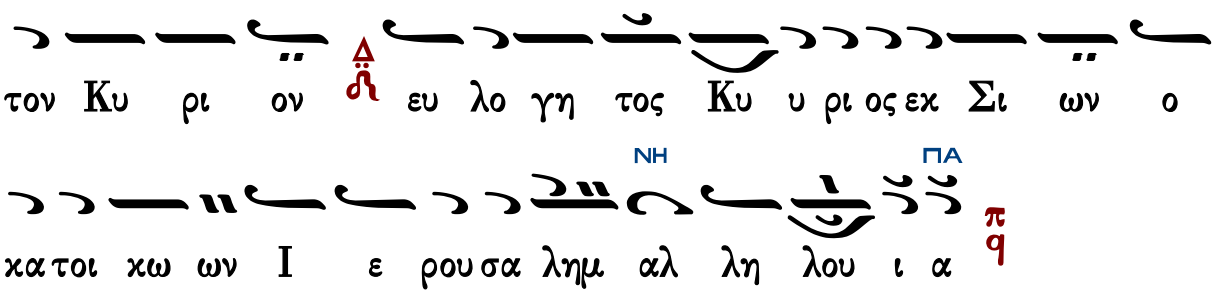

Ἐξομολογεῖσθε

5ηχον – Ῥυθμὸς τρίσημος
Ἦχοι: α΄, πλ.δ΄, πλ. β΄, βαρύς, α΄

Ψαλμός 135

Ἦχος Πα

Ψαλτήριον Τερπνόν
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
1995 σ.607#

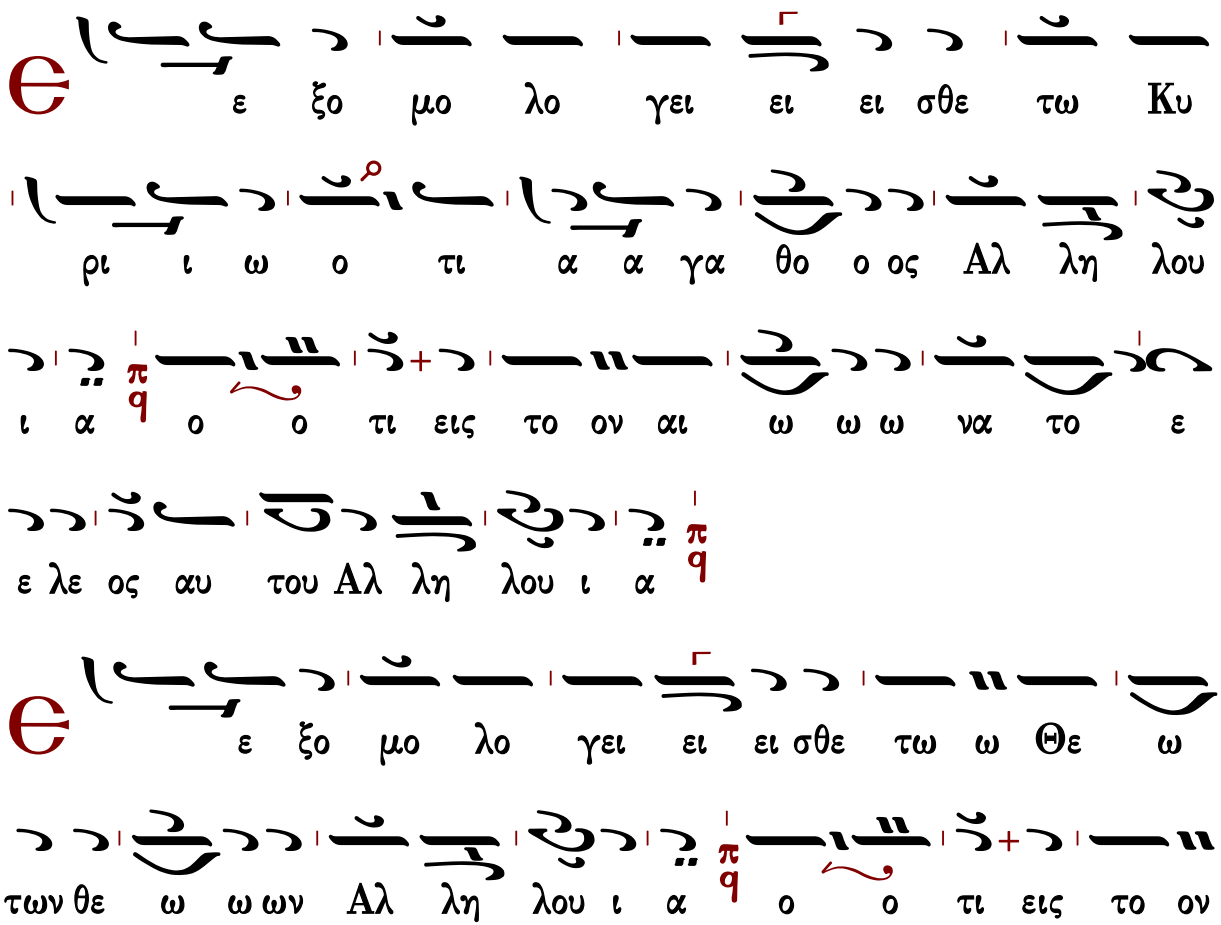

αι ω ω ω να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου ι

α

Є ε ξο μο λο γει ει ει σθε τω Κυ ρι ω

τω ων κυ ρι ι ι ω ω ων Αλ λη λου ι α

ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος

αυ του Αλ λη λου ι α

Τ ω ποι η η σαν τι θαυ μα σι α με γα α λα

μο ο νω ω ω Αλ λη λου ι α ο ο τι εις το

ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου

ι α

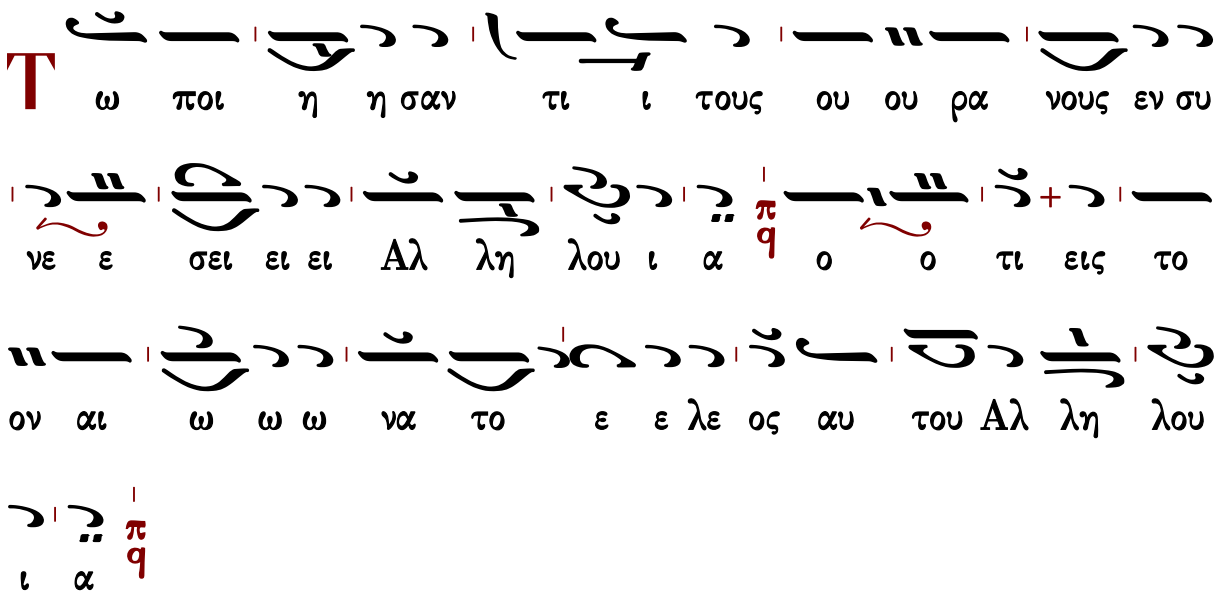
Τ ω ποι η η σαν τι ι τους ου ου ρα νους εν συ
νε ε σει ει ει Αλ λη λου ι α π q ο ο τι εις το
ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου
ι α π q

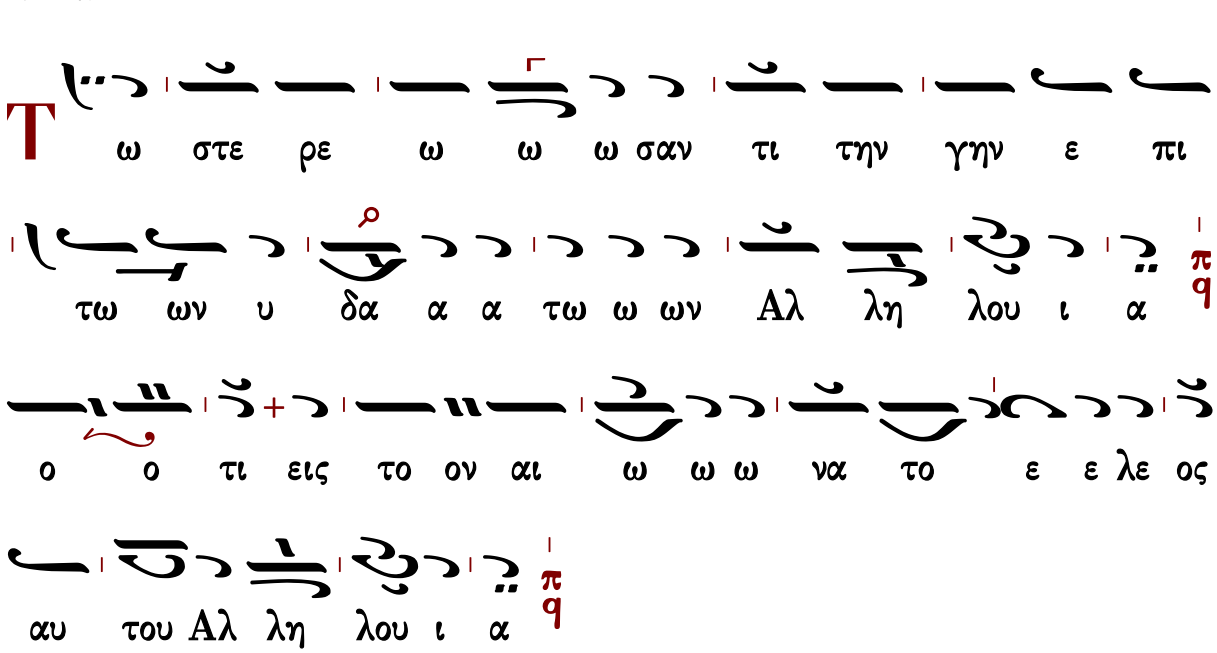
Τ ω στε ρε ω ω ω σαν τι την γην ε πι
τω ων υ δα α α τω ω ων Αλ λη λου ι α π q
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος
αυ του Αλ λη λου ι α π q

Ἦχος λ π ϩ Πα

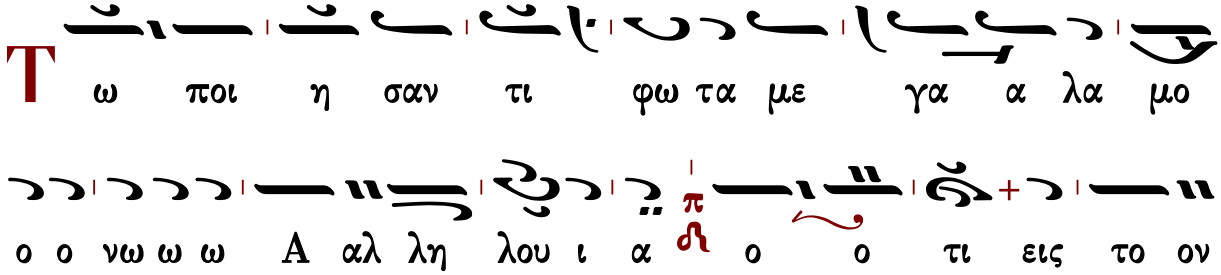
Τ ω ποι η σαν τι φω τα με γα α λα μο
ο ο νω ω ω Α αλ λη λου ι α π ϩ ο ο τι εις το ον

αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Αλ λη λου

ου ι α

T ον η λι ον εις ε ξου σι αν τη ης η

με ε ε ρα α ας Α αλ λη λου ι α ο ο τι εις

το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Αλ

λη λου ου ι α

T ην σε λη νην και τους α στε ρας εις ε ξου

σι αν τη ης νυ κτο ο ος Α αλ λη λου ι α ο ο

τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου

ου Αλ λη λου ου ι α

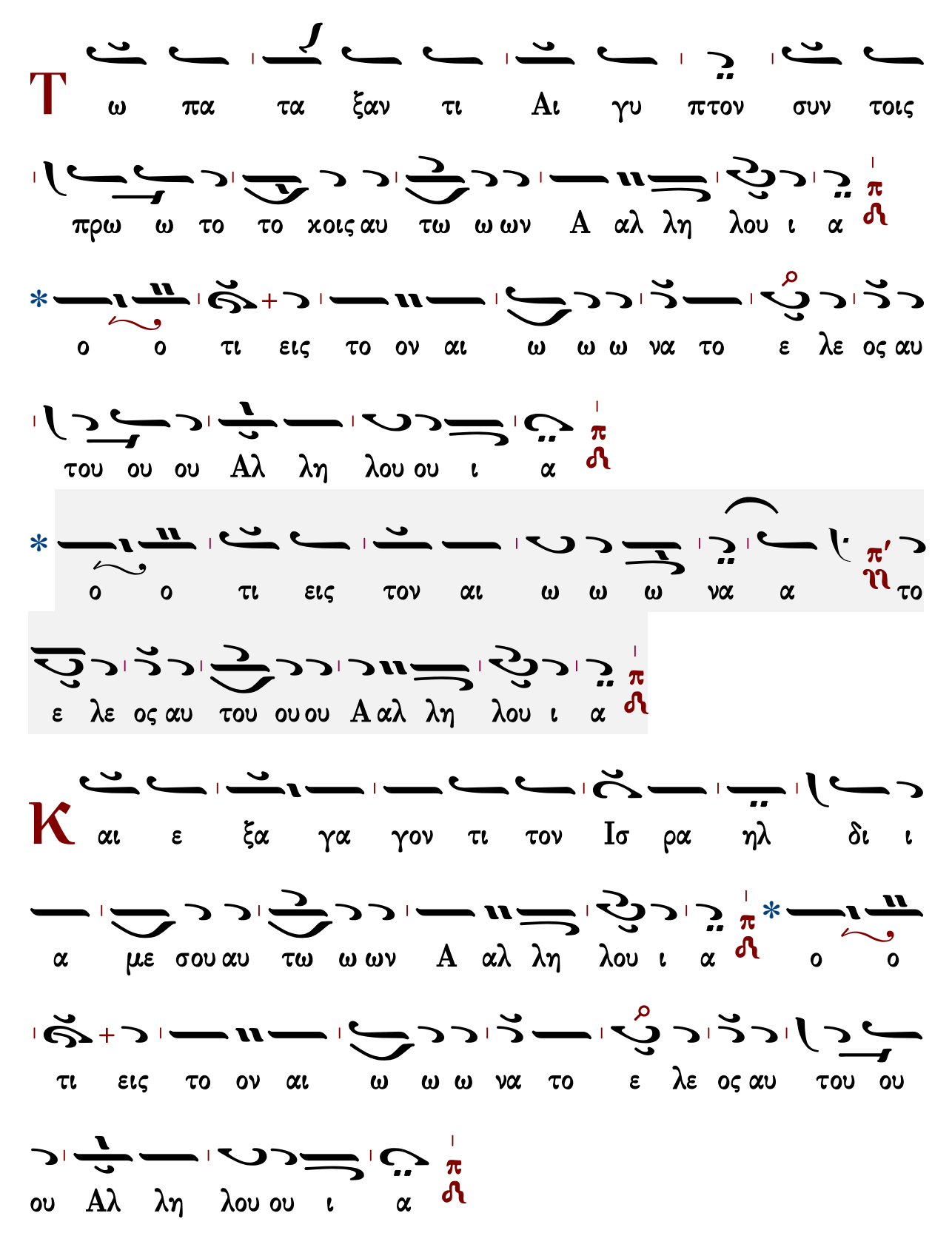
Τ ω πα τα ξαν τι Αι γυ πτον συν τοις
πρω ω το το χοις αυ τω ω ων Α αλ λη λου ι α
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ
του ου ου Αλ λη λου ου ι α
ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ι α
Κ αι ε ξα γα γον τι τον Ισ ρα ηλ δι ι
α με σου αυ τω ω ων Α αλ λη λου ι α ο ο
τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου
ου Αλ λη λου ου ι α

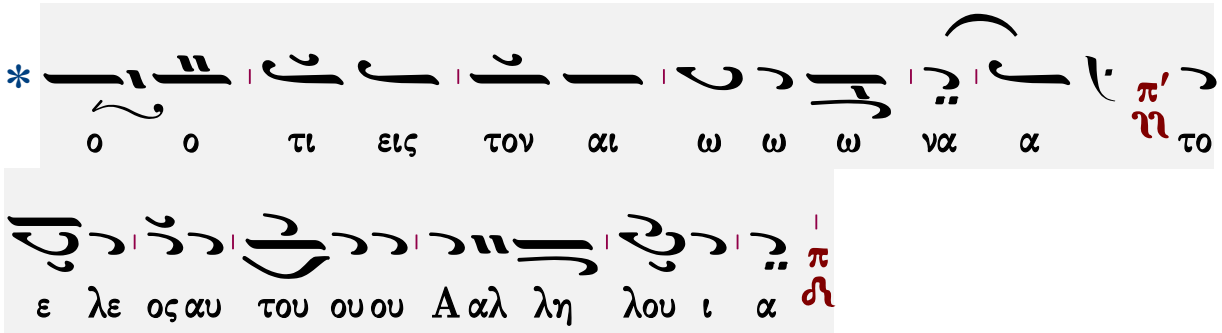
* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ι α

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

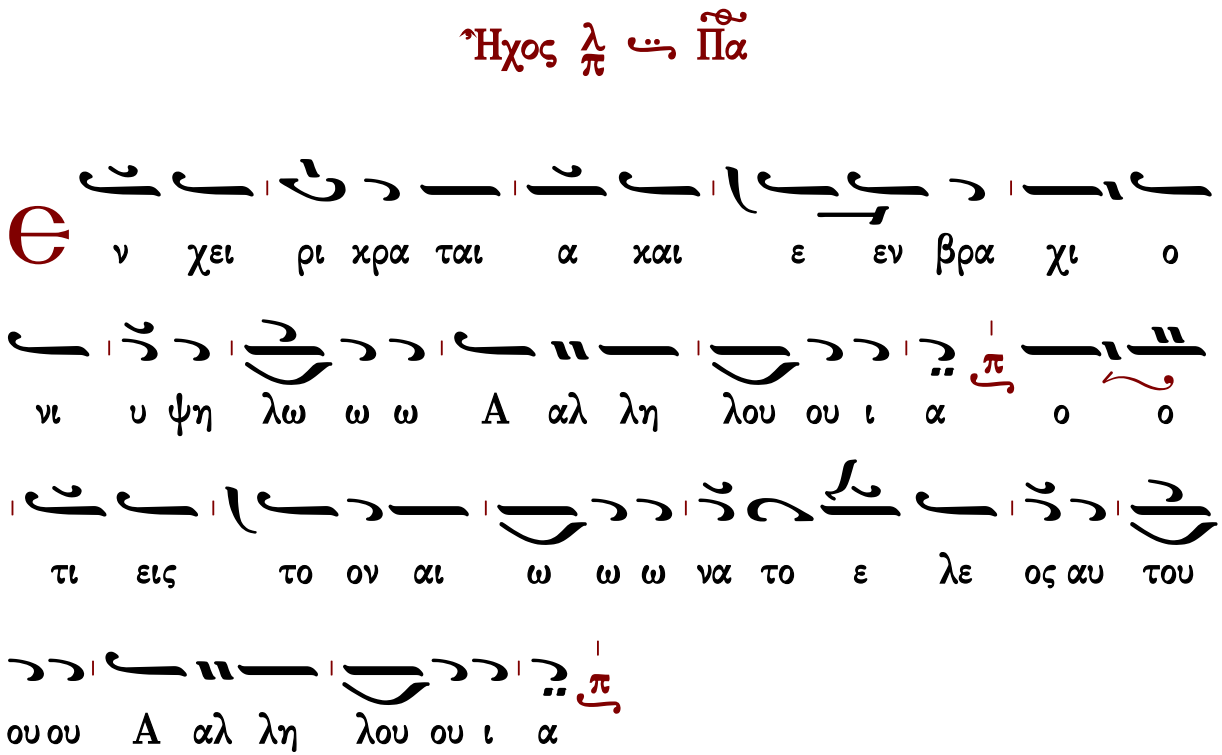
Θ ν χει ρι χρα ται α και ε εν βρα χι ο
νι υ ψη λω ω ω Α αλ λη λου ου ι α ο ο
τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του
ου ου Α αλ λη λου ου ι α
Τ ω κα τα δι ε λον τι την Ε ρυ
θρα α αν θα λασ σαν εις δι αι ρε ε ε σει ει εις
Α αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι

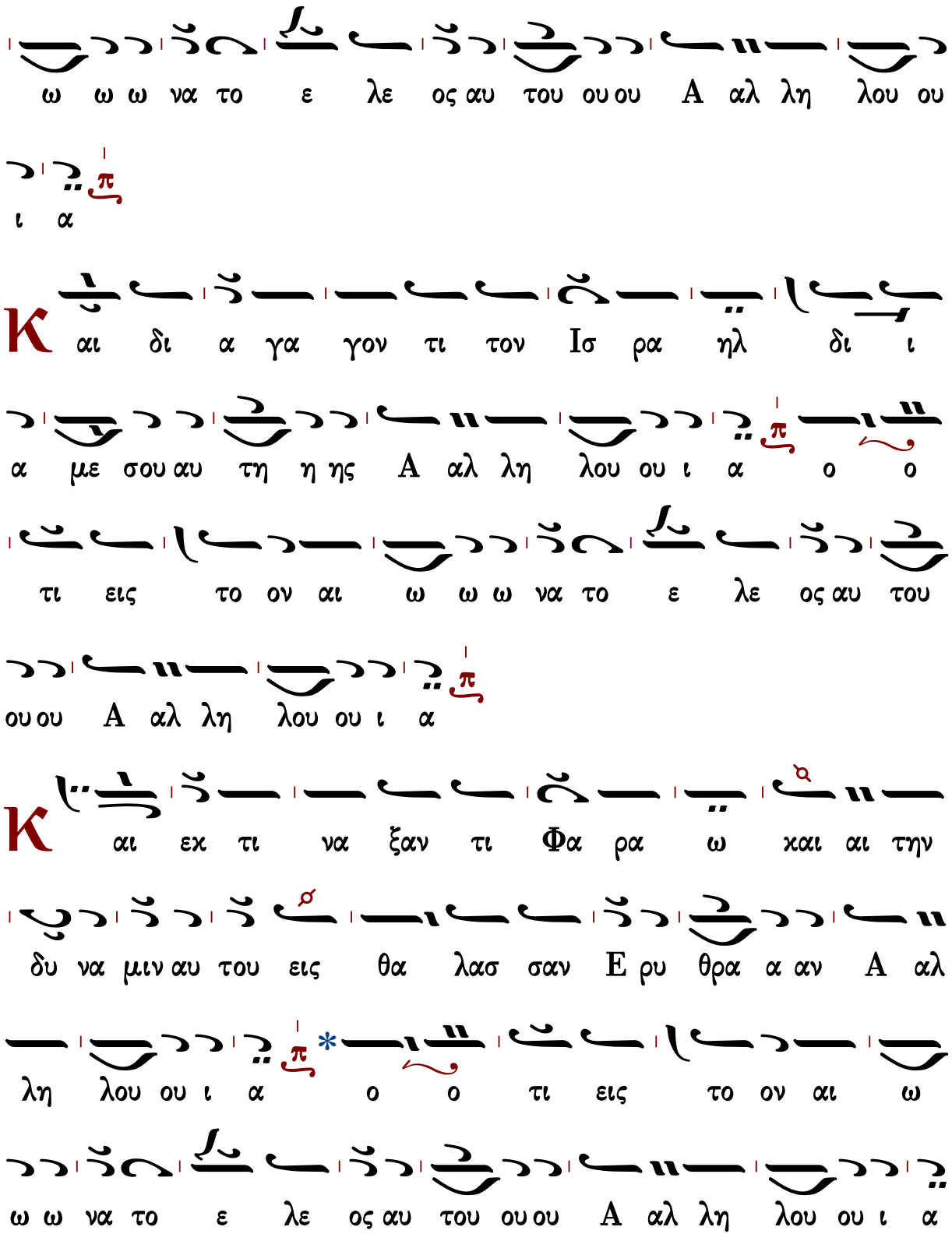
ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου
ι α
Κ αι δι α γα γον τι τον Ισ ρα ηλ δι ι
α με σου αυ τη η ης Α αλ λη λου ου ι α ο ο
τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του
ου ου Α αλ λη λου ου ι α
Κ αι εκ τι να ξαν τι Φα ρα ω και αι την
δυ να μιν αυ του εις θα λασ σαν Ε ρυ θρα α αν Α αλ
λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι ω
ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

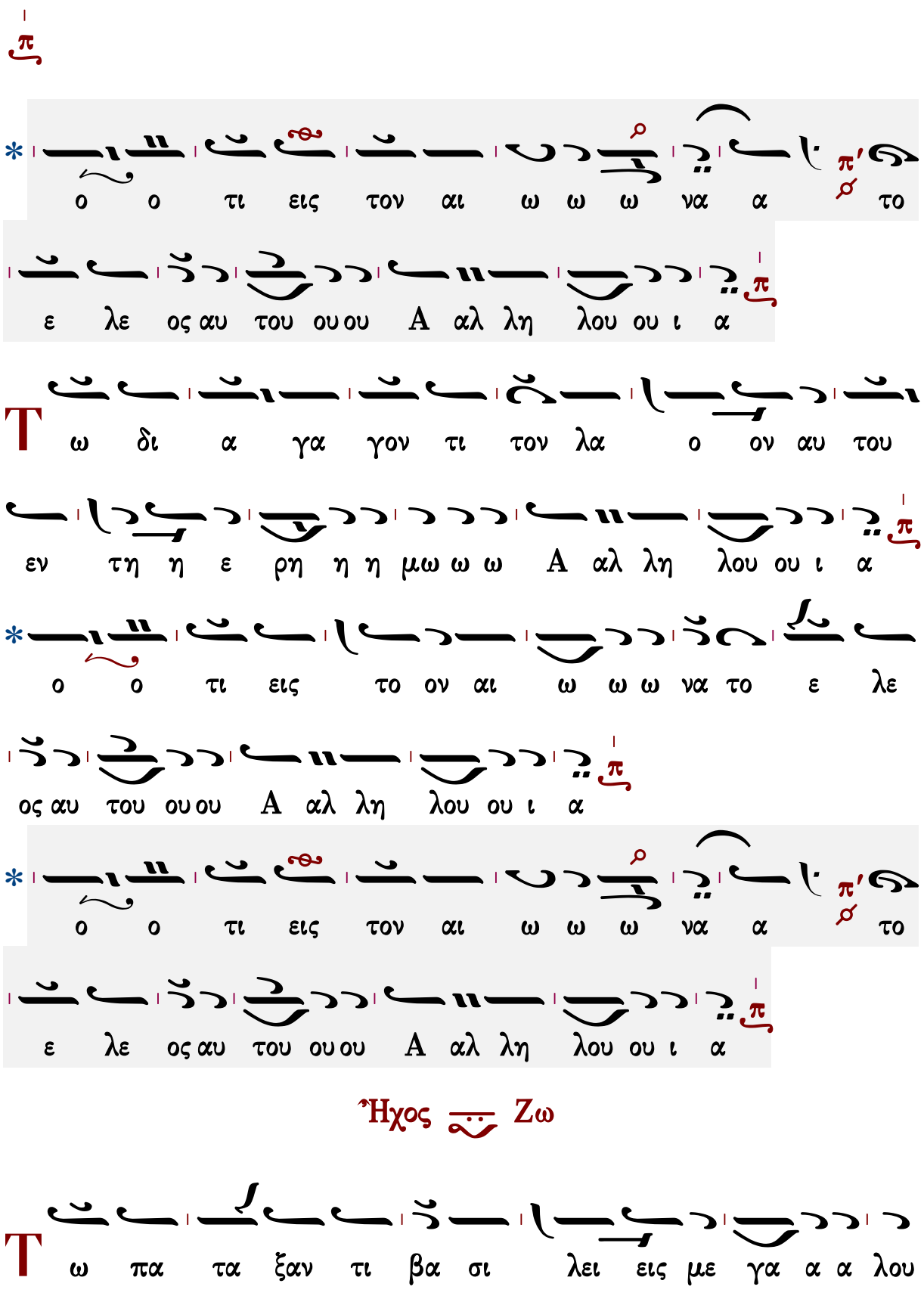
ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α
Τ ω δι α γα γον τι τον λα ο ον αυ του
εν τη η ε ρη η η μω ω ω Α αλ λη λου ου ι α
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε
ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α
ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α
Ἦχος Ζω
Τ ω πα τα ξαν τι βα σι λει εις με γα α α λου

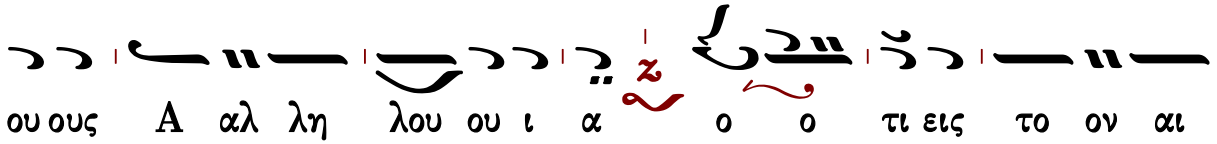
ου ους A αλ λη λου ου ι α z ο ο τι εις το ον αι

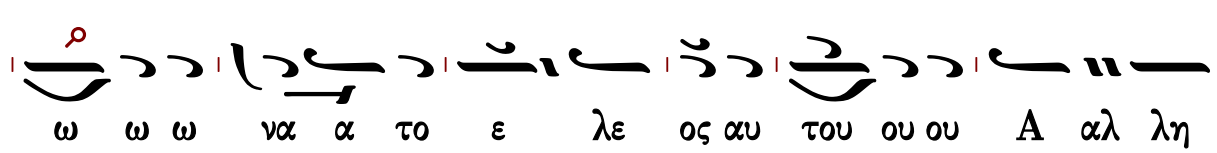
ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου A αλ λη

λου ου ι α z

Κ

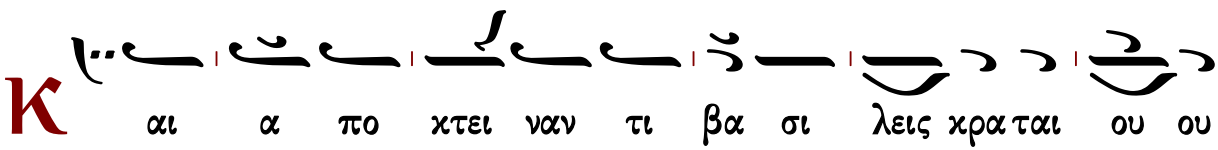
αι α πο χτει ναν τι βα σι λεις χρα ται ου ου

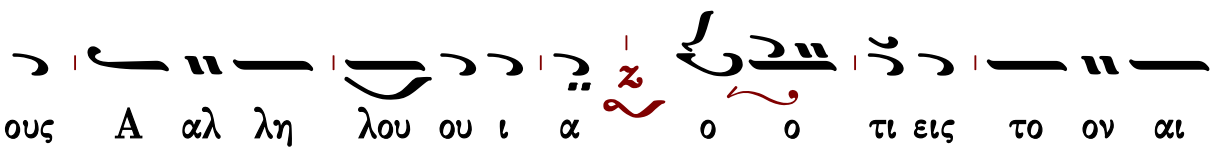
ους A αλ λη λου ου ι α z ο ο τι εις το ον αι

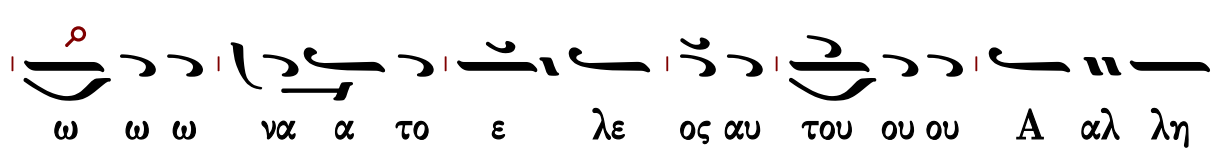
ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου A αλ λη

λου ου ι α z

Τ

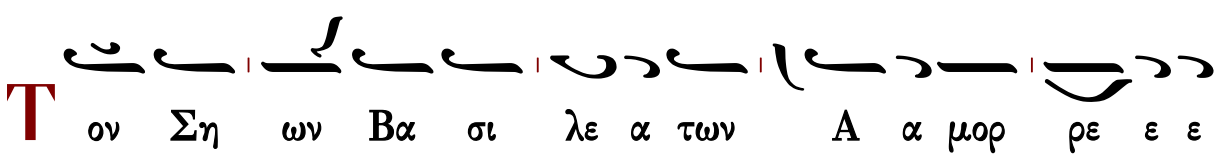
ον Ση ων Βα σι λε α των A α μορ ρε ε ε

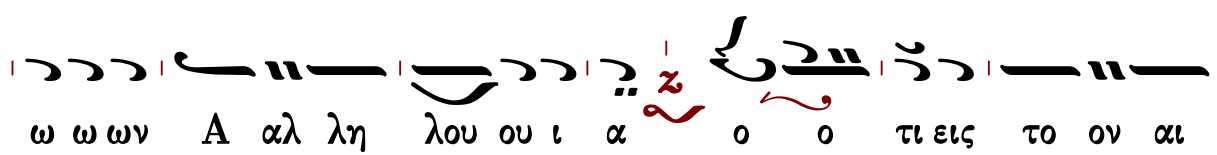
ω ω ων A αλ λη λου ου ι α z ο ο τι εις το ον αι

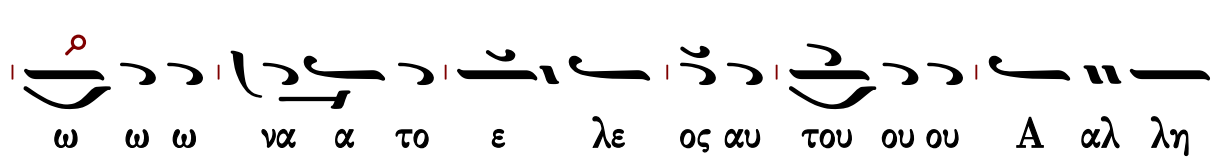
ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου A αλ λη

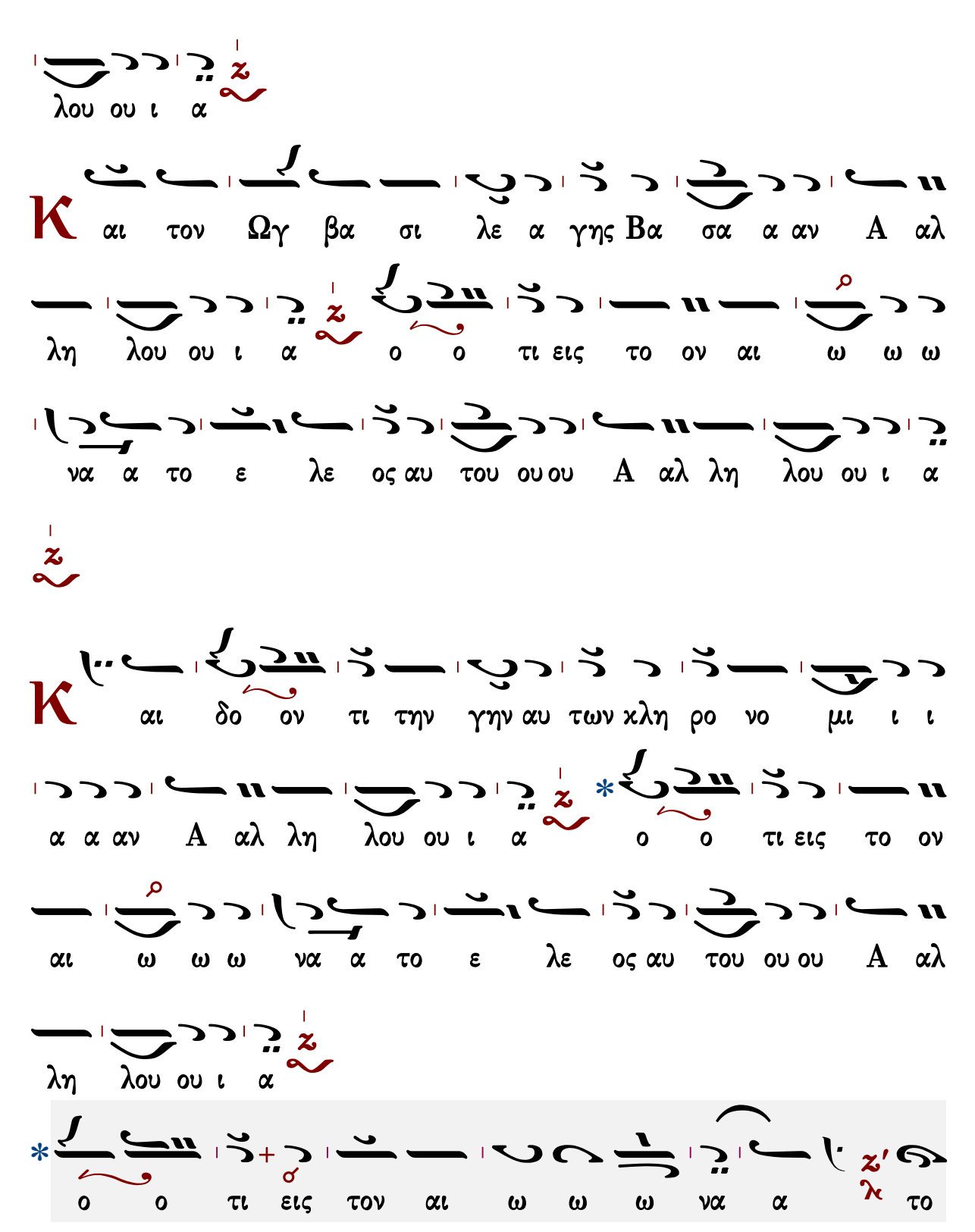
λου ου ι α
Κ αι τον Ωγ βα σι λε α γης Βα σα α αν Α αλ
λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι ω ω ω
να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α
Κ αι δο ον τι την γην αυ των χλη ρο νο μι ι ι
α α αν Α αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον
αι ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ
λη λου ου ι α
ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το

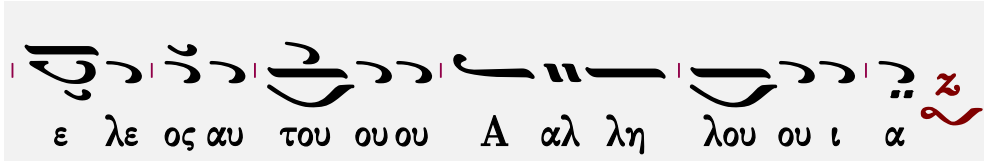
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

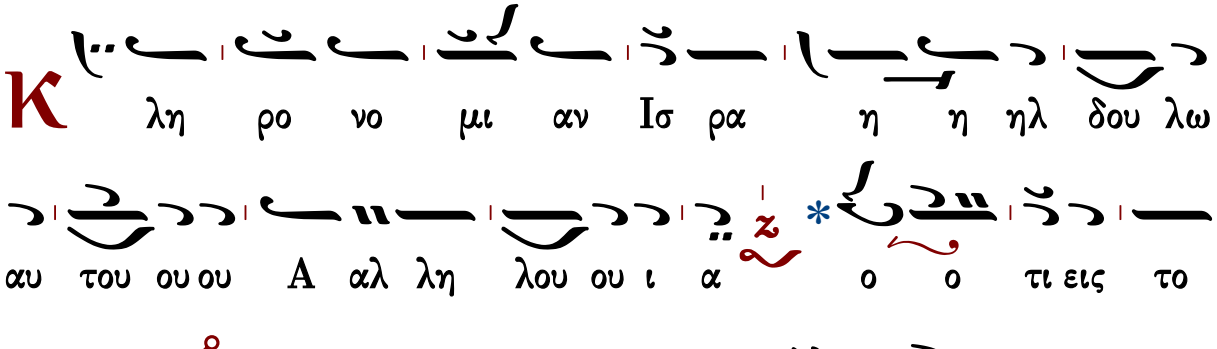
Κ
λη ρο νο μι αν Ισ ρα η η ηλ δου λω
αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α
ο ο τι εις το
ον αι ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ
λη λου ου ι α

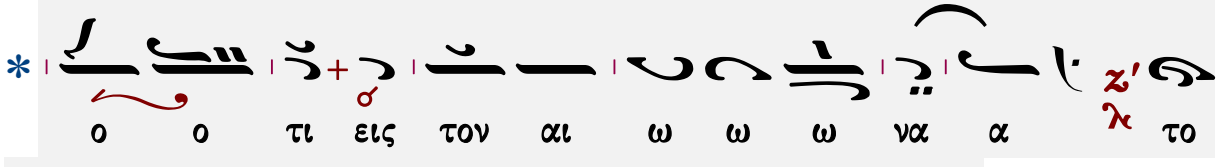
ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το

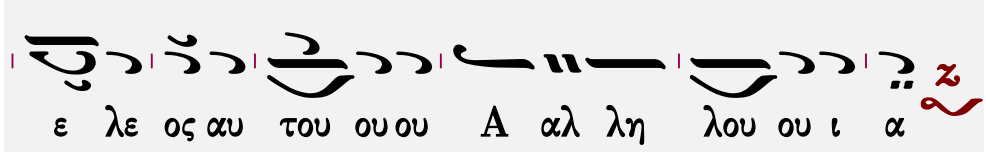
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

Ἦχος α΄. Πα

Ο
τι εν τη τα πει νω σει η μων ε μνη
σθη η μω ων ο Κυ ρι ο ο ος Αλ λη λου ι α
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος

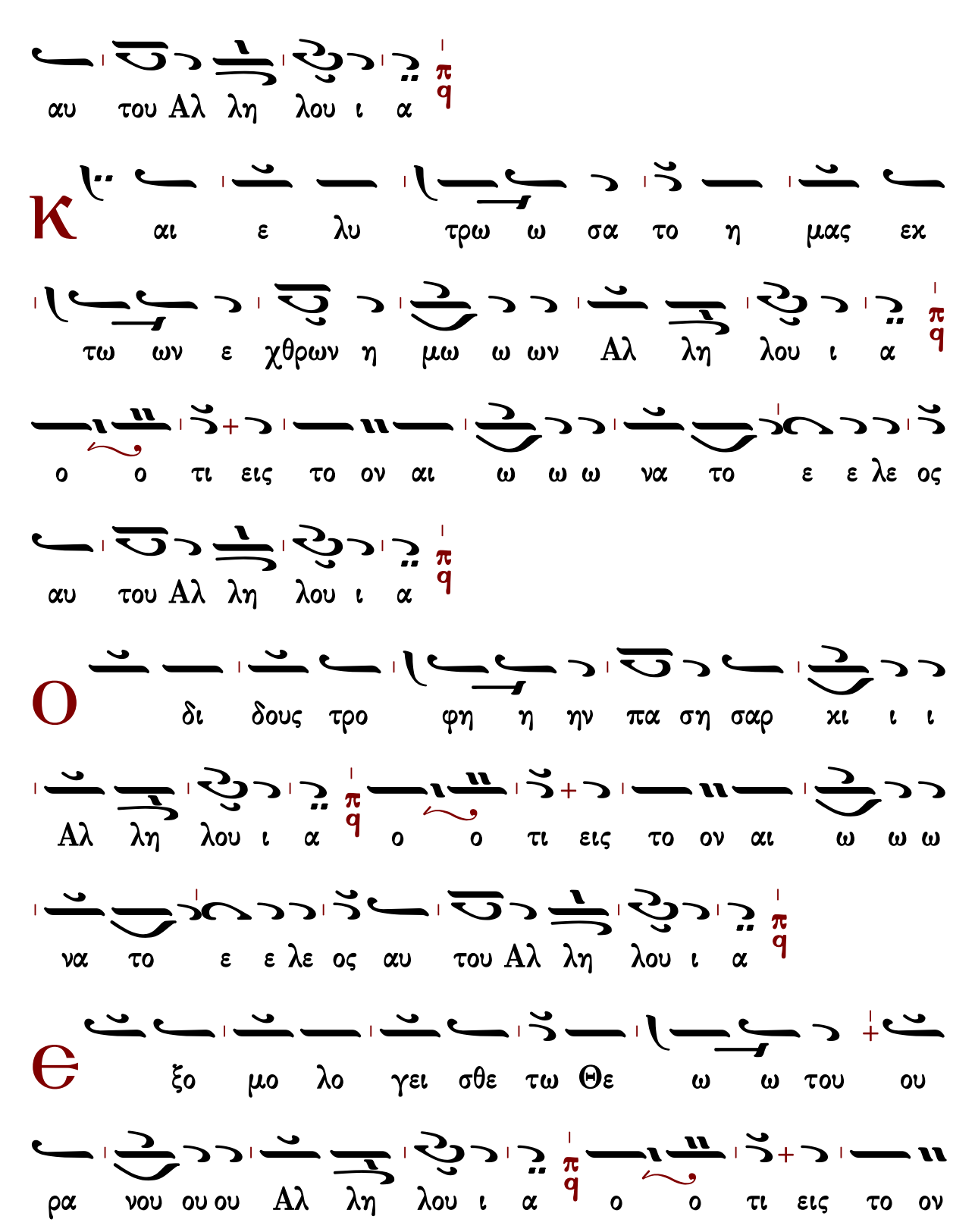
αυ του Αλ λη λου ι α
Κ
αι ε λυ τρω ω σα το η μας εκ
τω ων ε χθρων η μω ω ων Αλ λη λου ι α
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος
αυ του Αλ λη λου ι α
Ο
δι δους τρο φη η ην πα ση σαρ κι ι ι
Αλ λη λου ι α ο ο τι εις το ον αι ω ω ω
να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου ι α
Θ
ξο μο λο γει σθε τω Θε ω ω του ου
ρα νου ου ου Αλ λη λου ι α ο ο τι εις το ον

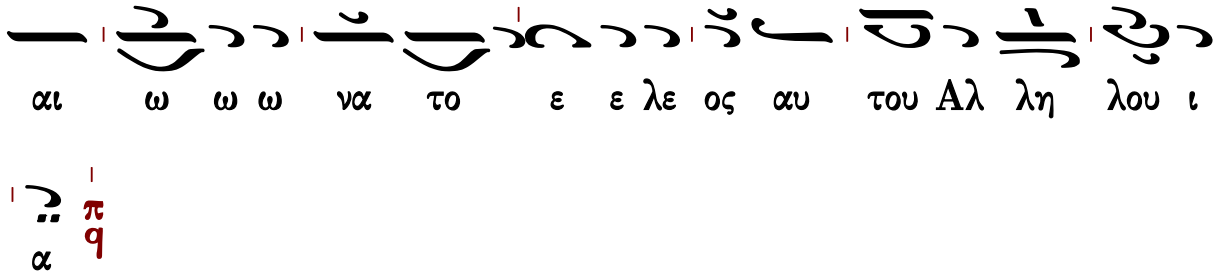

Ἐκλογή εἰς ὁσίους

Ἦχος

Αγγελικός Χορός Πολυέλεοι
Ι. Μ. Σίμωνος Πέτρας
Άγιον Όρος 2002 σ.286*

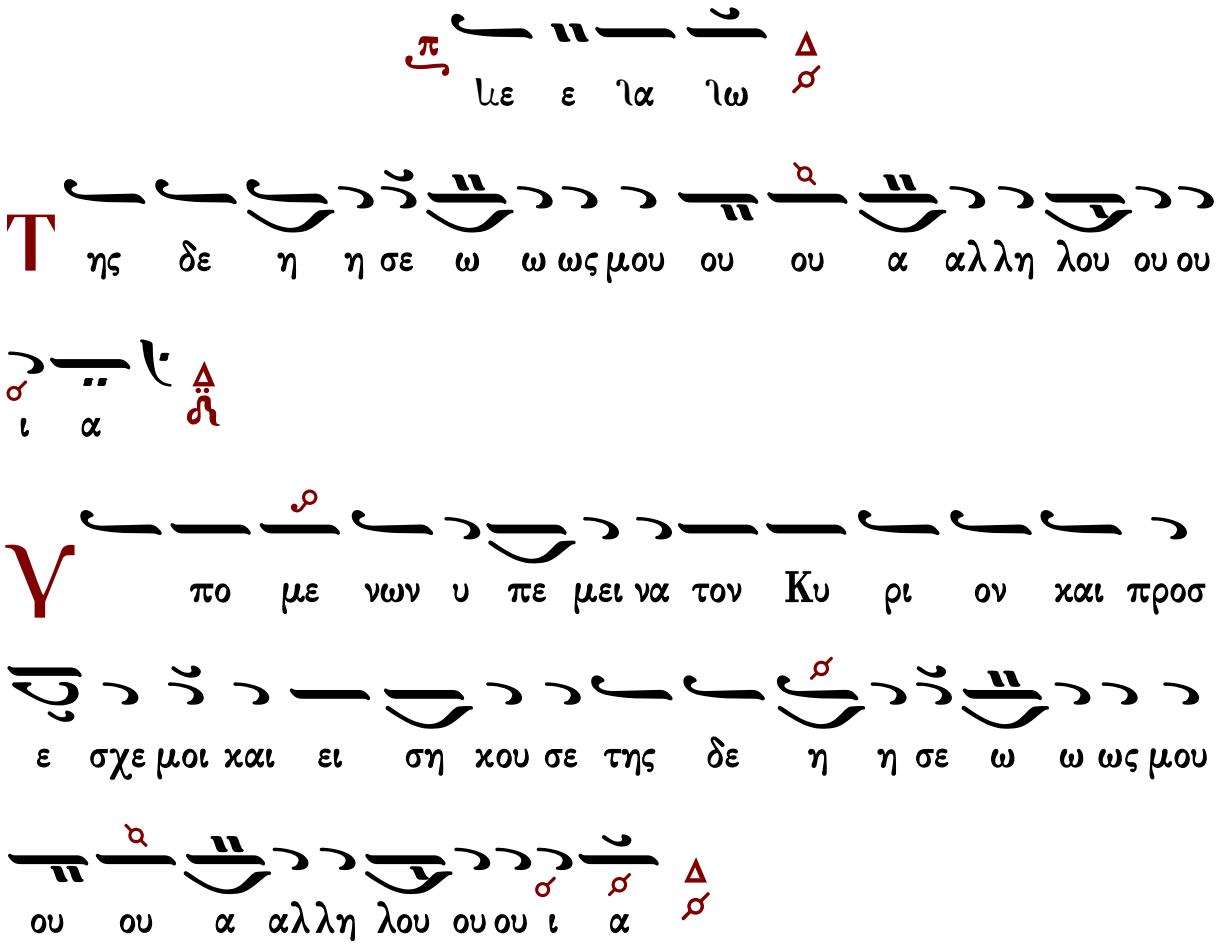

Є

στη σεν ε πι πε τραν τους πο δας μου και κα τευ θυ

νε τα δι α βη η μα τα α α μου ου ου α αλ λη λου

ου ου ι α

І

δου ε μα κρυ να φυ γα δε ευ ων και ηυ λι

σθην εν τη ε ρη η μω ω μοι ω θην πε λε κα

νι ε ρη μι κω ε γε νη θην ω σει νυ κτι κο ραξ εν

οι οι κο πε ε ε δω ω ω α αλ λη λου ου ου ι α

Η

γρυ υ πνη σα και ε γε νο μην ως στρου θι

ον μο να ζον ε ε πι δω μα α το ο ος α αλ λη λου ου ου ι

α

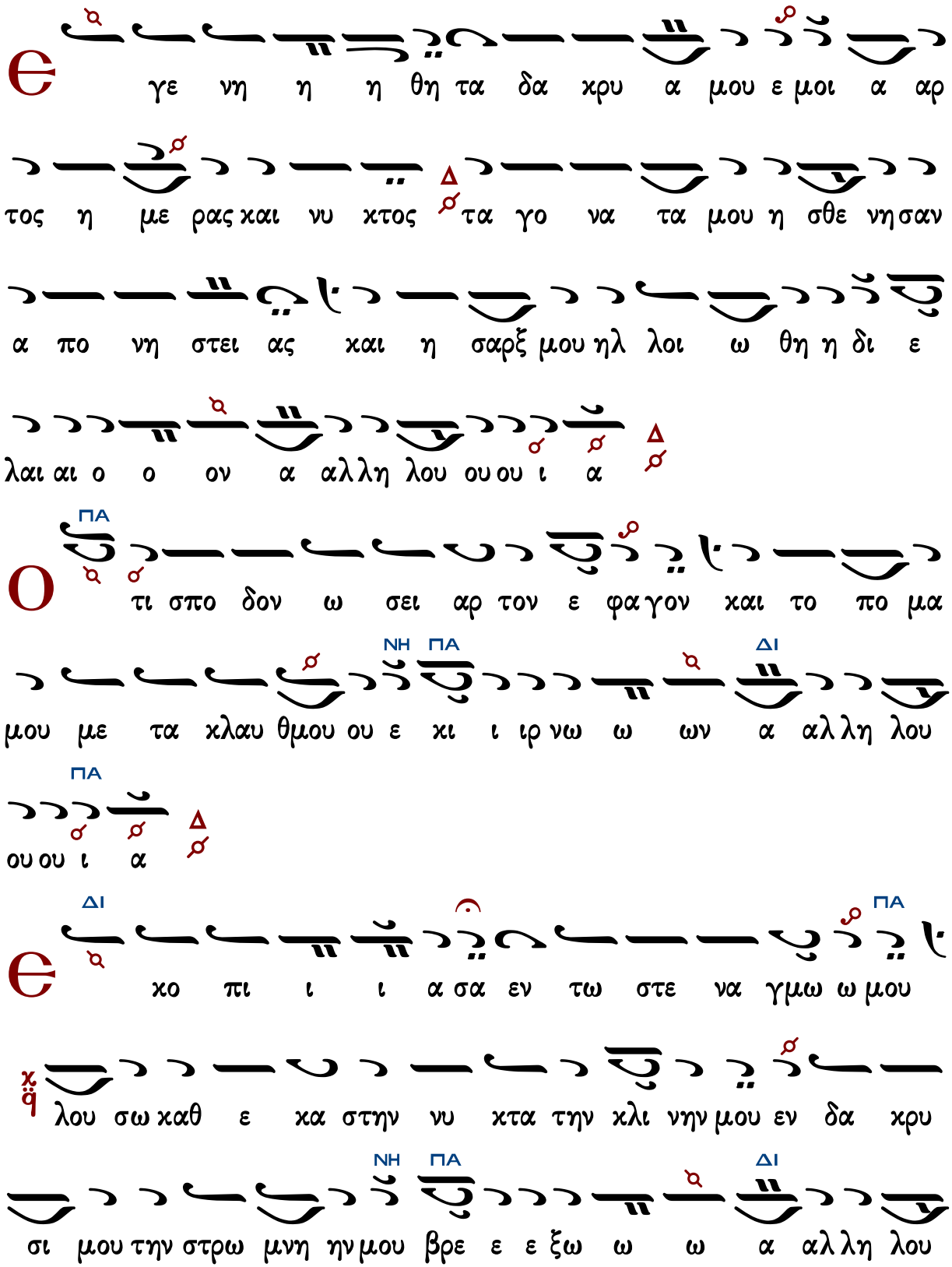
γε νη η η θη τα δα κρυ α μου ε μοι α αρ
τος η με ρας και νυ κτος τα γο να τα μου η σθε νη σαν
α πο νη στει ας και η σαρξ μου ηλ λοι ω θη η δι ε
λαι αι ο ο ον α αλλη λου ου ου ι α
ΠΑ
τι σπο δον ω σει αρ τον ε φα γον και το πο μα
ΝΗ ΠΑ ΔΙ
μου με τα κλαυ θμου ου ε κι ι ιρ νω ω ων α αλλη λου
ΠΑ
ου ου ι α
ΔΙ ΠΑ
κο πι ι ι α σα εν τω στε να γμω ω μου
λου σω καθ ε κα στην νυ κτα την κλι νην μου εν δα κρυ
ΝΗ ΠΑ ΔΙ
σι μου την στρω μνη ην μου βρε ε ε ξω ω ω α αλλη λου

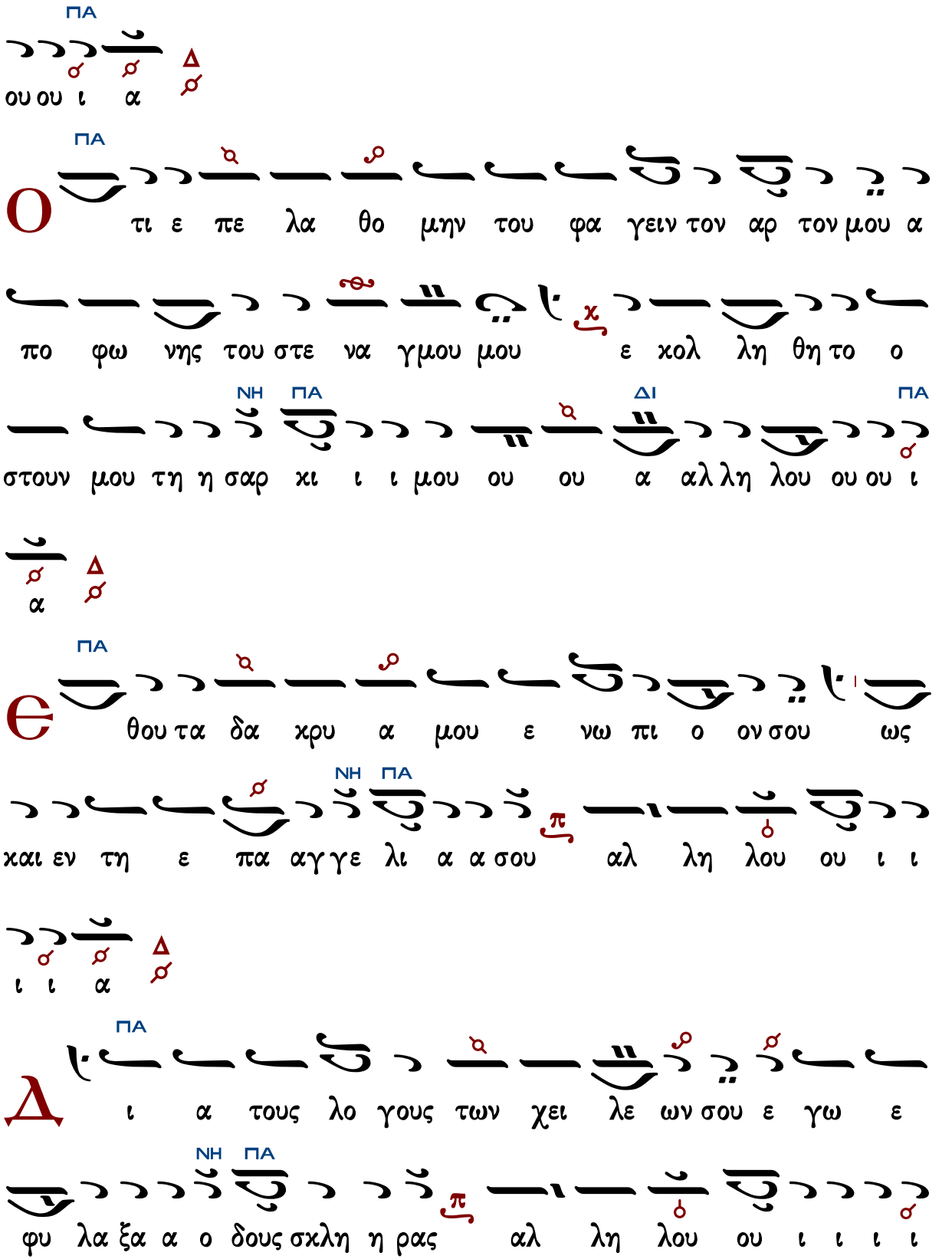
ΠΑ
ου ου ι α Δ
Ο ΠΑ
τι ε πε λα θο μην του φα γειν τον αρ τον μου α
πο φω νης του στε να γμου μου ε κολ λη θη το ο
ΝΗ ΠΑ ΔΙ ΠΑ
στουν μου τη η σαρ κι ι ι μου ου ου α αλ λη λου ου ου ι
α Δ
Θ ΠΑ
θου τα δα κρυ α μου ε νω πι ο ον σου ως
ΝΗ ΠΑ
και εν τη ε πα αγ γε λι α α σου αλ λη λου ου ι ι
ι ι α Δ
Δ ΠΑ
ι α τους λο γους των χει λε ων σου ε γω ε
ΝΗ ΠΑ
φυ λα ξα α ο δους σκλη η ρας αλ λη λου ου ι ι ι ι

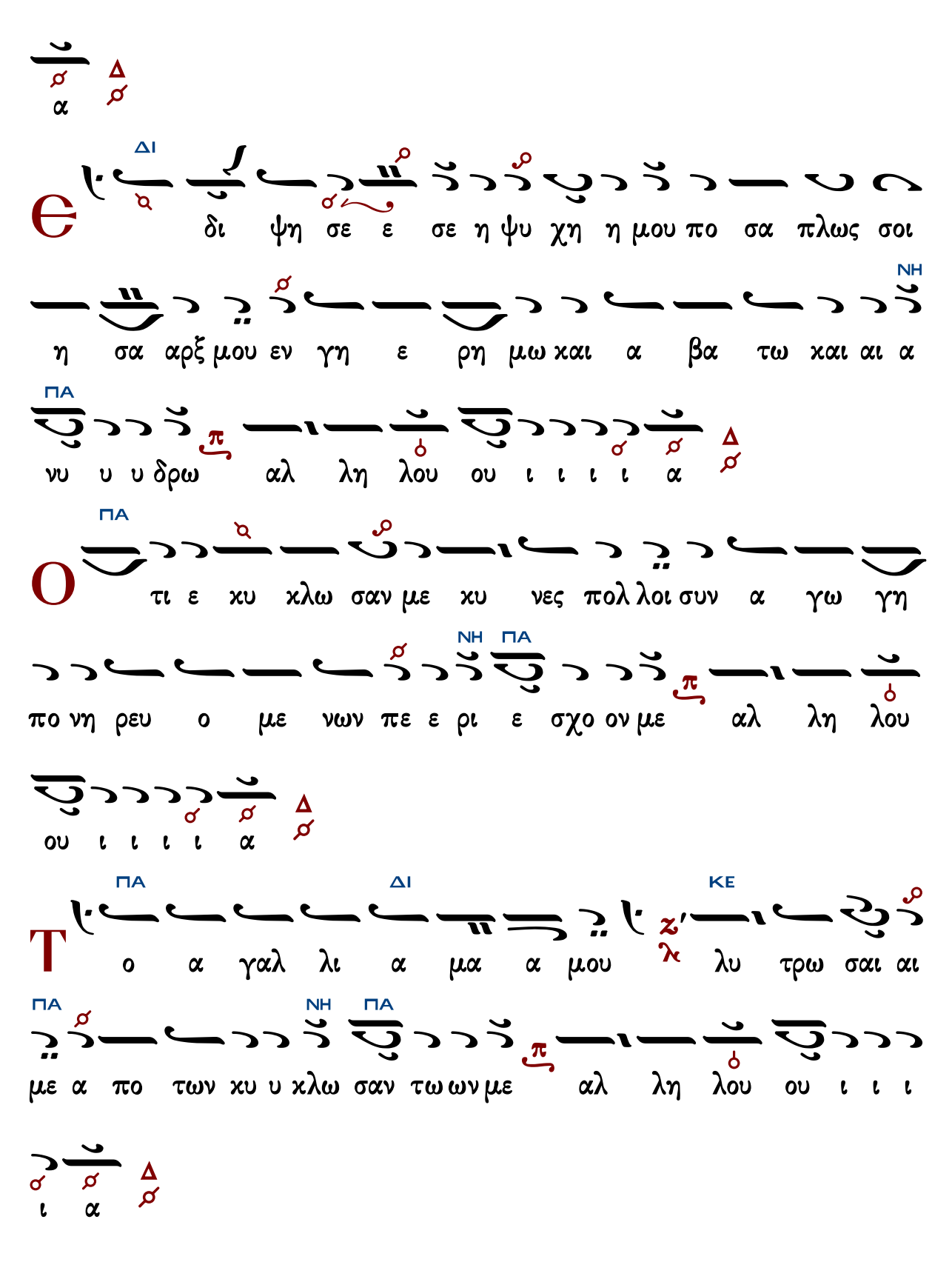
α
Δ
ΔΙ
Ε
δι ψη σε ε σε η ψυ χη η μου πο σα πλως σοι
η σα αρξ μου εν γη ε ρη μω και α βα τω και αι α
ΝΗ
ΠΑ
νυ υ υ δρω αλ λη λου ου ι ι ι ι α
π
Δ
ΠΑ
Ο
τι ε κυ κλω σαν με κυ νες πολ λοι συν α γω γη
πο νη ρευ ο με νων πε ε ρι ε σχο ον με αλ λη λου
ΝΗ ΠΑ
π
ου ι ι ι ι α
Δ
ΠΑ ΔΙ ΚΕ
Τ
ο α γαλ λι α μα α μου λυ τρω σαι αι
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
με α πο των κυ υ κλω σαν τω ων με αλ λη λου ου ι ι ι
π
ι α
Δ

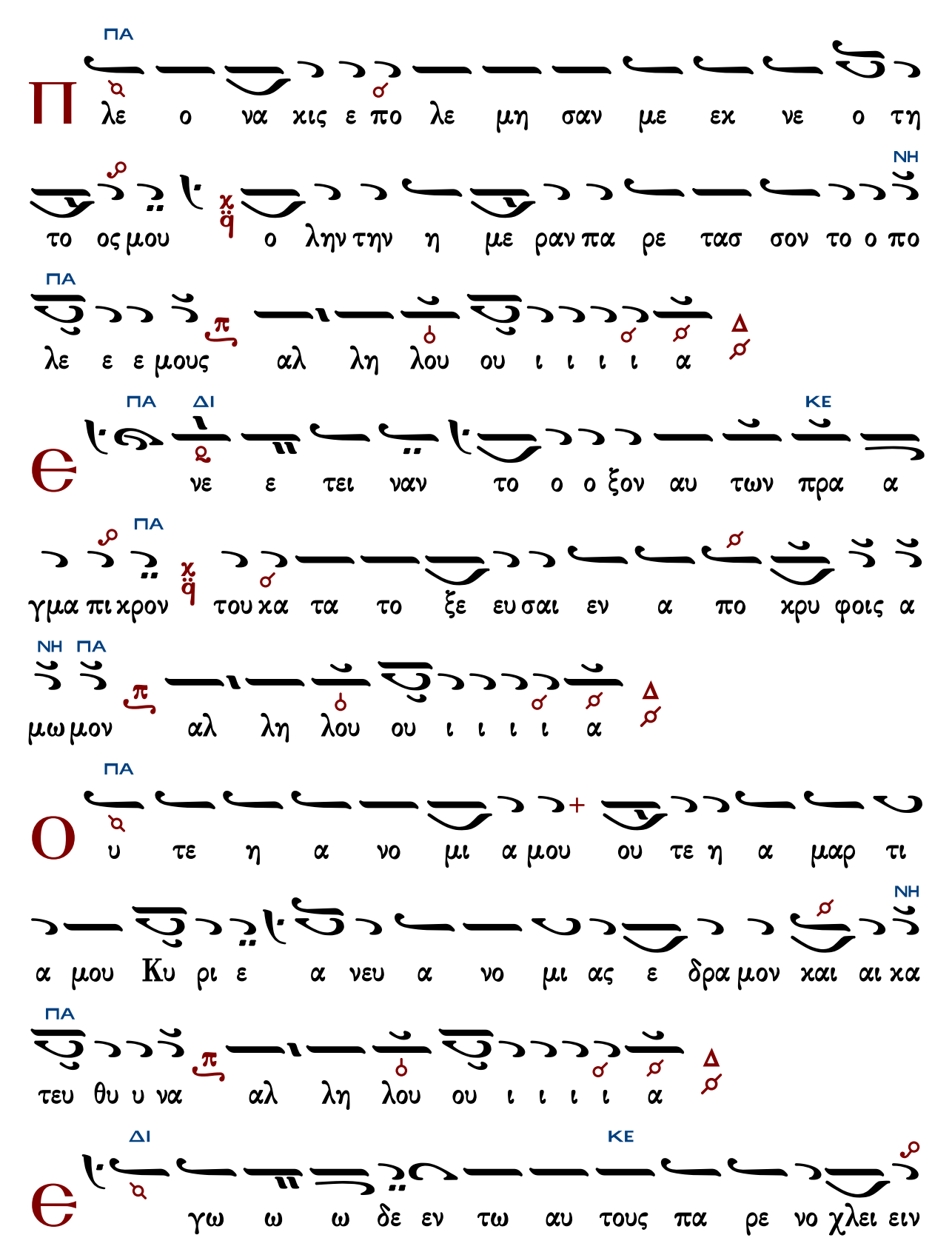
Π
ΠΑ
λε ο να χις ε πο λε μη σαν με εχ νε ο τη
ΝΗ
το ος μου ο λην την η με ραν πα ρε τασ σον το ο πο
ΠΑ
λε ε ε μους αλ λη λου ου ι ι ι ι α
Δ
Є
ΠΑ ΔΙ ΚΕ
νε ε τει ναν το ο ο ξον αυ των πρα α
ΠΑ
γμα πι χρον του κα τα το ξε ευ σαι εν α πο χρυ φοις α
ΝΗ ΠΑ
μω μον αλ λη λου ου ι ι ι ι α
Δ
Ο
ΠΑ
υ τε η α νο μι α μου ου τε η α μαρ τι
ΝΗ
α μου Κυ ρι ε α νευ α νο μι ας ε δρα μον και αι κα
ΠΑ
τευ θυ υ να αλ λη λου ου ι ι ι ι α
Δ
Є
ΔΙ ΚΕ
γω ω ω δε εν τω αυ τους πα ρε νο χλει ειν

ΠΑ

μοι ε νε δυ ο μην σαχ χον και ε τα πει νουν εν νη

ΝΗ ΠΑ

στει α τη ην ψυ χη η η ην μου αλ λη λου ου ι ι ι ι

α Δ

ΔΙ ΚΕ

Є χο πι ι α σα χρα α ζων ε βραγ χνι

α σεν ο λα ρυγξ μου ε ξε λι πον οι ο φθαλ μοι μου α

ΠΑ

πο του ελ πι ζειν με ε πι το ον Θε ο ο ον μου

ΝΗ ΠΑ

αλ λη λου ου ι ι ι ι α Δ

ΔΙ

Π ροσ ε δε χο ο ο μην τον Θε ον τον σω

ΠΑ

ζον τα α με α πο ο λι γο ψυ χι ας και α πο

κα ται γι ι ι ι δος αλ λη λου ου ι ι ι ι α Δ

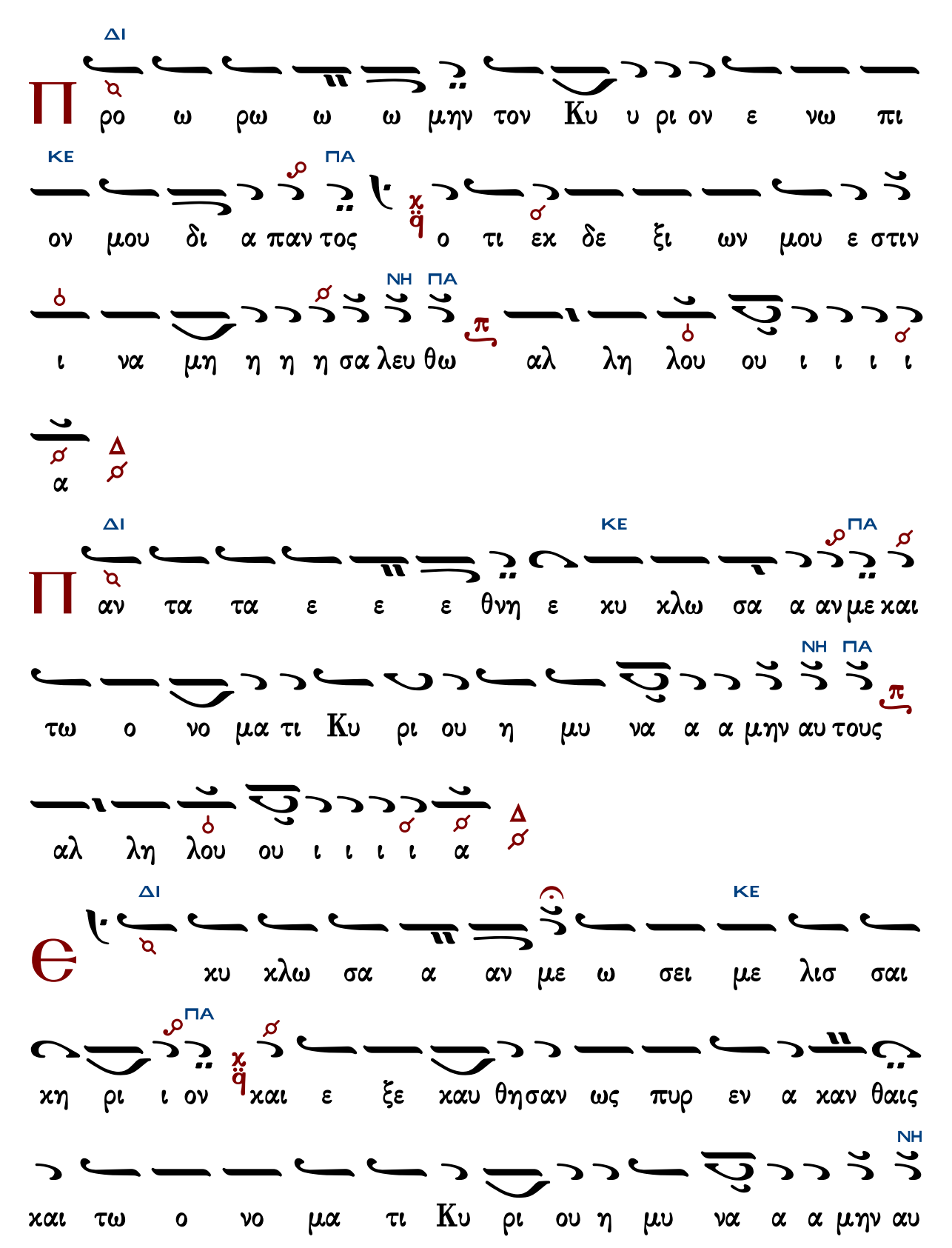
ΔΙ
Π
ρο ω ρω ω ω μην τον Κυ υ ρι ον ε νω πι
ΚΕ ΠΑ
ον μου δι α παν τος ο τι εκ δε ξι ων μου ε στιν
ΝΗ ΠΑ
ι να μη η η η σα λευ θω αλ λη λου ου ι ι ι ι
α
ΔΙ ΚΕ ΠΑ
Π
αν τα τα ε ε ε θνη ε κυ κλω σα α αν με και
ΝΗ ΠΑ
τω ο νο μα τι Κυ ρι ου η μυ να α α μην αυ τους
αλ λη λου ου ι ι ι ι α
ΔΙ ΚΕ
Є
κυ κλω σα α αν με ω σει με λισ σαι
ΠΑ
κη ρι ι ον και ε ξε καυ θησαν ως πυρ εν α καν θαις
ΝΗ
και τω ο νο μα τι Κυ ρι ου η μυ να α α μην αυ

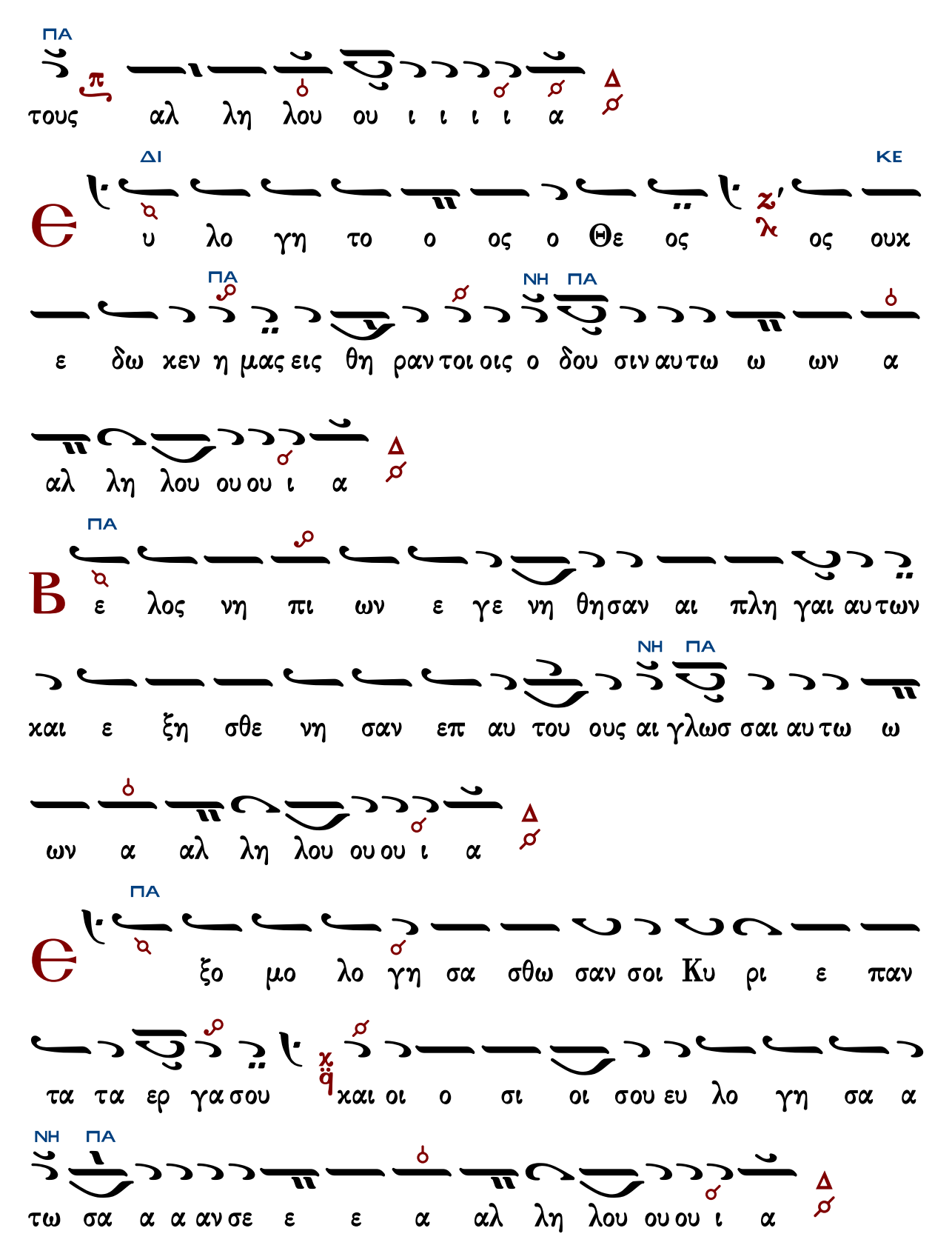
ΠΑ
τους αλ λη λου ου ι ι ι ι α
ΔΙ ΚΕ
υ λο γη το ο ος ο Θε ος ος ουκ
ε δω κεν η μας εις θη ραν τοι οις ο δου σιν αυ τω ω ων α
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
αλ λη λου ου ου ι α
ΠΑ
ε λος νη πι ων ε γε νη θη σαν αι πλη γαι αυ των
ΝΗ ΠΑ
και ε ξη σθε νη σαν επ αυ του ους αι γλωσ σαι αυ τω ω
ων α αλ λη λου ου ου ι α
ΠΑ
ξο μο λο γη σα σθω σαν σοι Κυ ρι ε παν
τα τα ερ γα σου και οι ο σι οι σου ευ λο γη σα α
ΝΗ ΠΑ
τω σα α α αν σε ε ε α αλ λη λου ου ου ι α

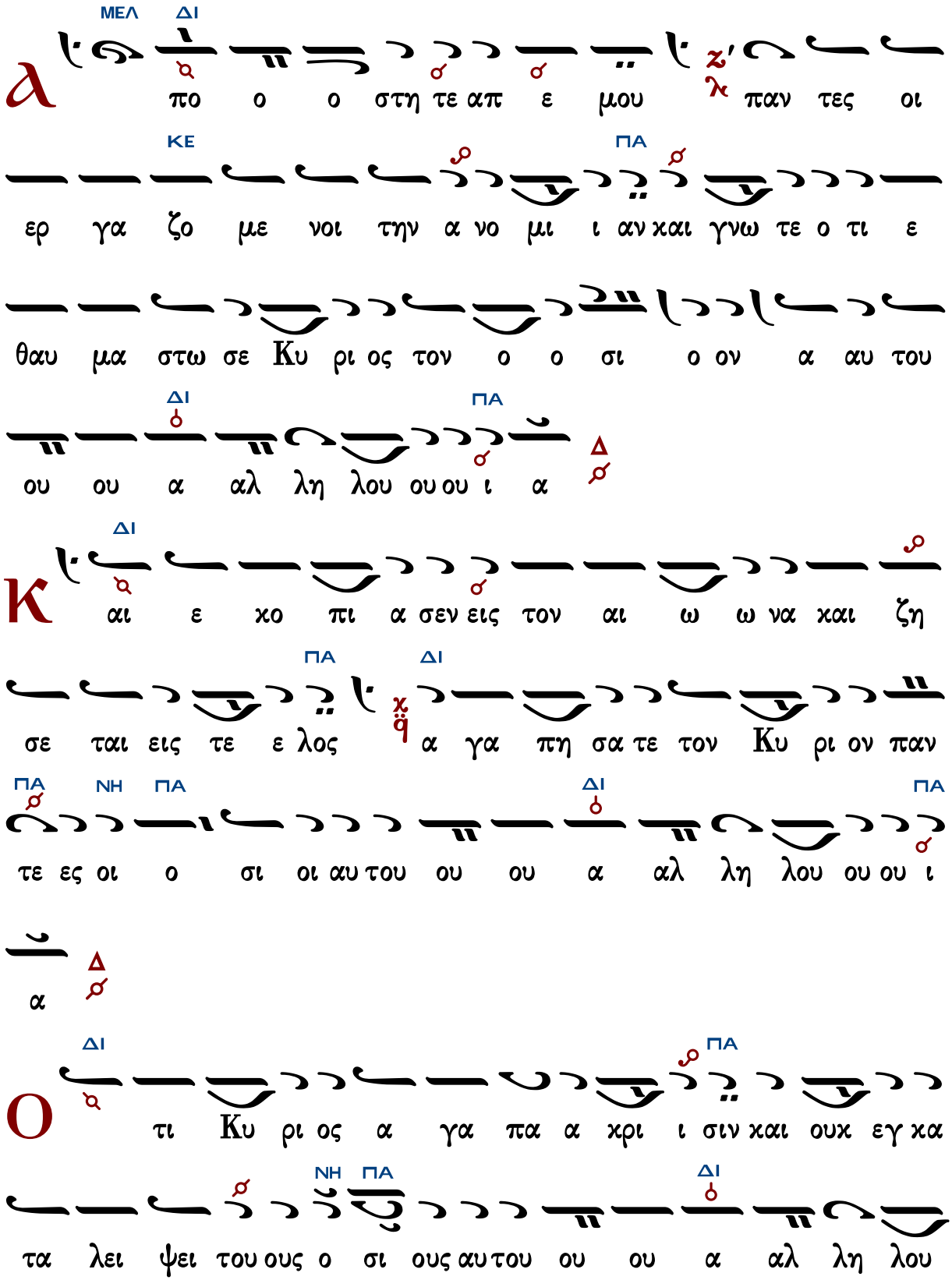
λ
ΜΕΛ ΔΙ
πο ο ο στη τε απ ε μου πανν τες οι
ΚΕ ΠΑ
ερ γα ζο με νοι την α νο μι ι αν χαι γνω τε ο τι ε
θαυ μα στω σε Κυ ρι ος τον ο ο σι ο ον α αυ του
ΔΙ ΠΑ
ου ου α αλ λη λου ου ου ι α
Δ
κ
ΔΙ
αι ε χο πι α σεν εις τον αι ω ω να χαι ζη
ΠΑ ΔΙ
σε ται εις τε ε λος α γα πη σα τε τον Κυ ρι ον πανν
ΠΑ ΝΗ ΠΑ ΔΙ ΠΑ
τε ες οι ο σι οι αυ του ου ου α αλ λη λου ου ου ι
α
Δ
ο
ΔΙ ΠΑ
τι Κυ ρι ος α γα πα α χρι ι σιν χαι ουχ εγ χα
ΝΗ ΠΑ ΔΙ
τα λει ψει του ους ο σι ους αυ του ου ου α αλ λη λου

ΠΑ Δ

ου ου ι α

Φ

ΜΕΛ ΔΙ

υ λασ σει Κυ ρι ος τας ψυ χας των ο σι ων αυ

ΠΑ

του καυ χη σον ται ο σι οι εν δο ο ξη και α γαλ λι α

ΝΗ ΠΑ ΔΙ

σον ται ε πι τω ων κοι τω ων α αυ τω ω ων α αλ λη

ΠΑ Δ

λου ου ου ι α

Τ

ΔΙ

ι μι ος ε ναν τι ον Κυ ρι ου ο θα να τος

ΚΕ

των ο σι ων αυ του ψαλ λα τε τω Κυ ρι ω οι ο

σι οι αυ του και ε ξο μο λο γει σθε τη μνη μη της α

ΔΙ

γι ω συ υ υ νη ης α αυ του ου ου α αλ λη λου

ΠΑ Δ

ου ου ι α

Δόξα... Καὶ νῦν... Πολυελέου

Ἦχος ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.101/112*

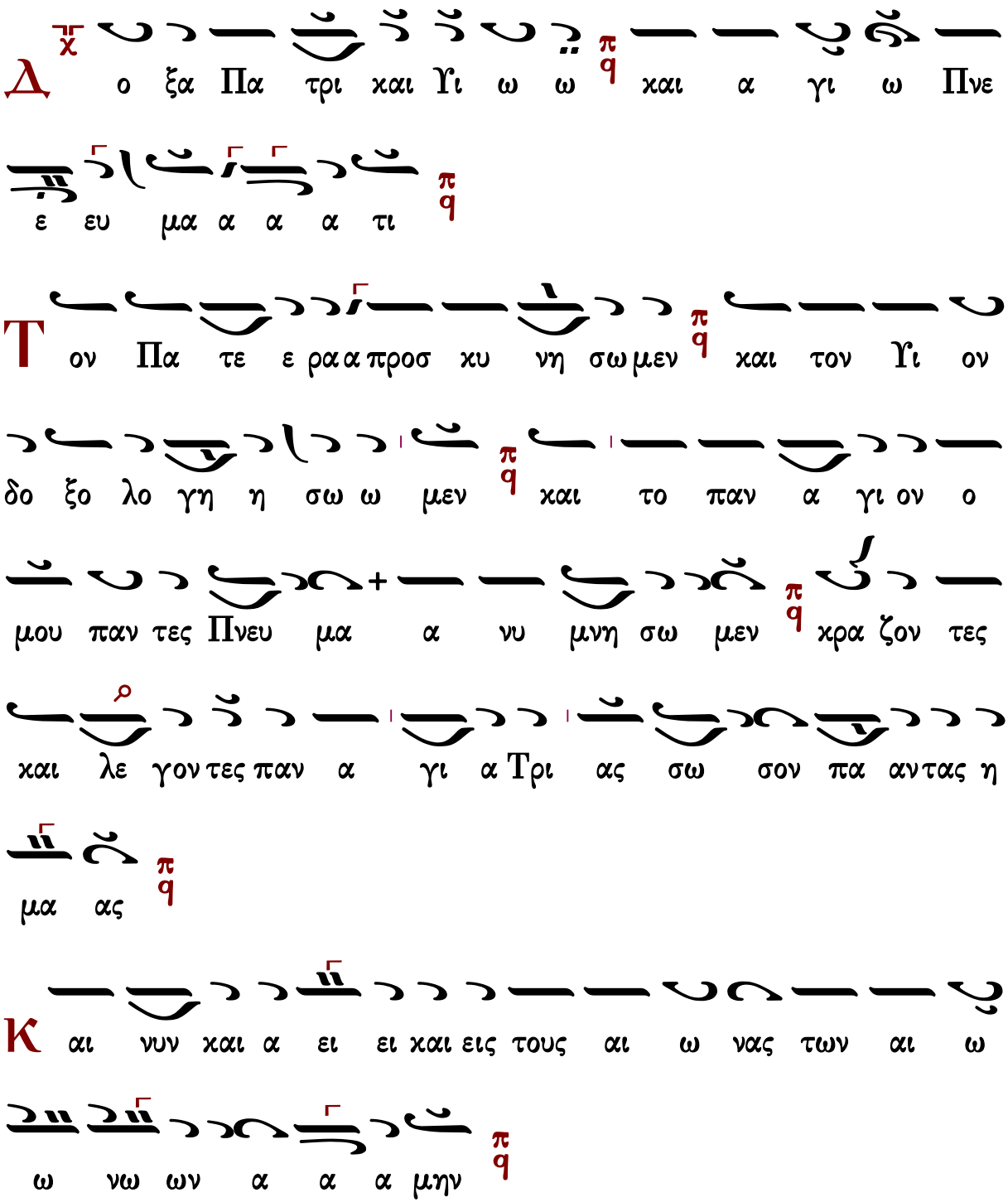

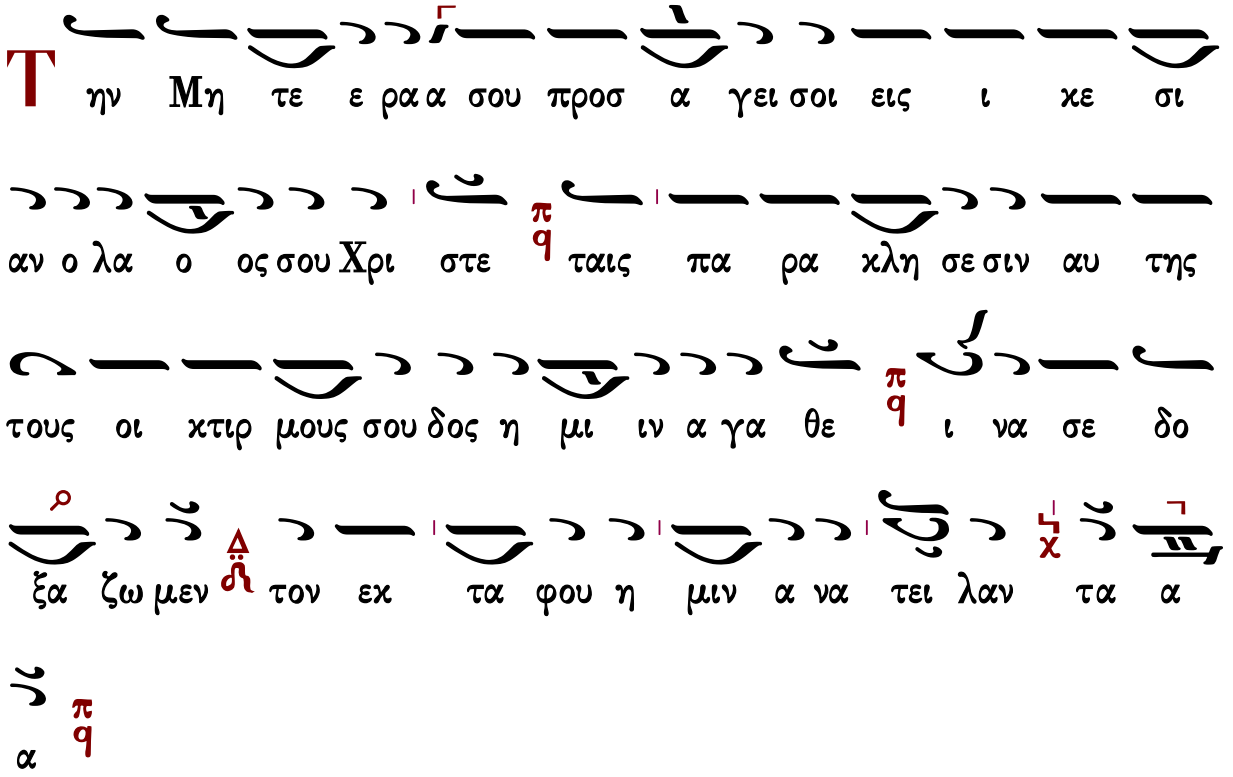

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα…	Ἀμήν.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — κάθισμα — Λουκᾶς Λουκᾶ

α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου

Πέτρου Λαμπαδαρίου

σύντομον

Ἦχος Δ ον Βου

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.176#

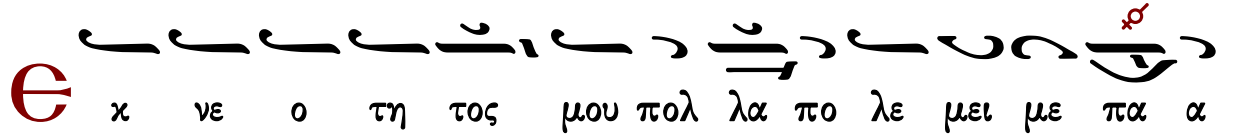

θη αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου (β′)

Ο ι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α πο του Κυ

ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε απ ε ξη ραμ

με νοι (β′)

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι

Αγι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω ου ου ται

και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε ται τη Τρι α

δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

Πέτρου Λαμπαδαρίου

ἀργόν

Ἦχος Βȣ

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.34#

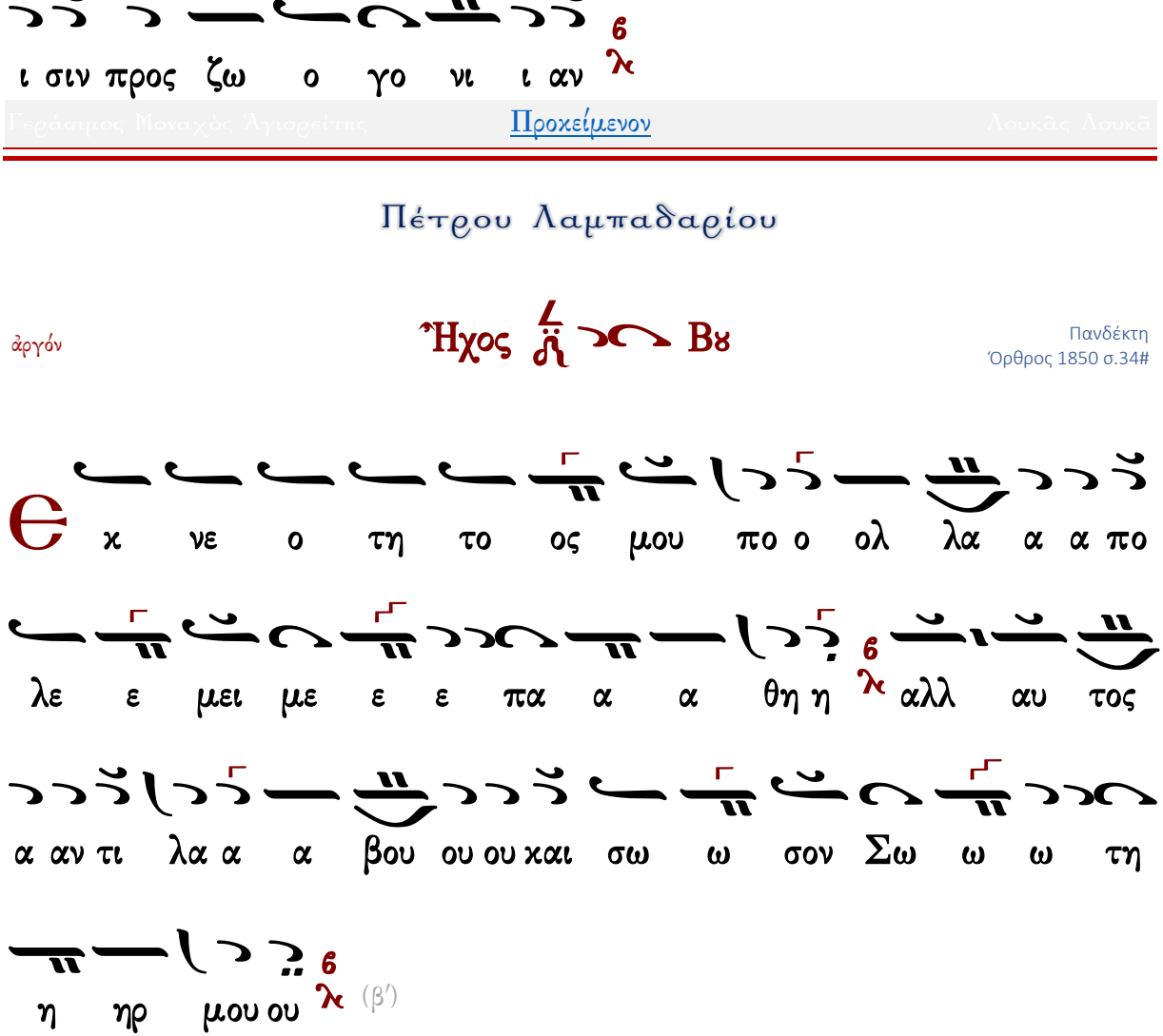

(β′)

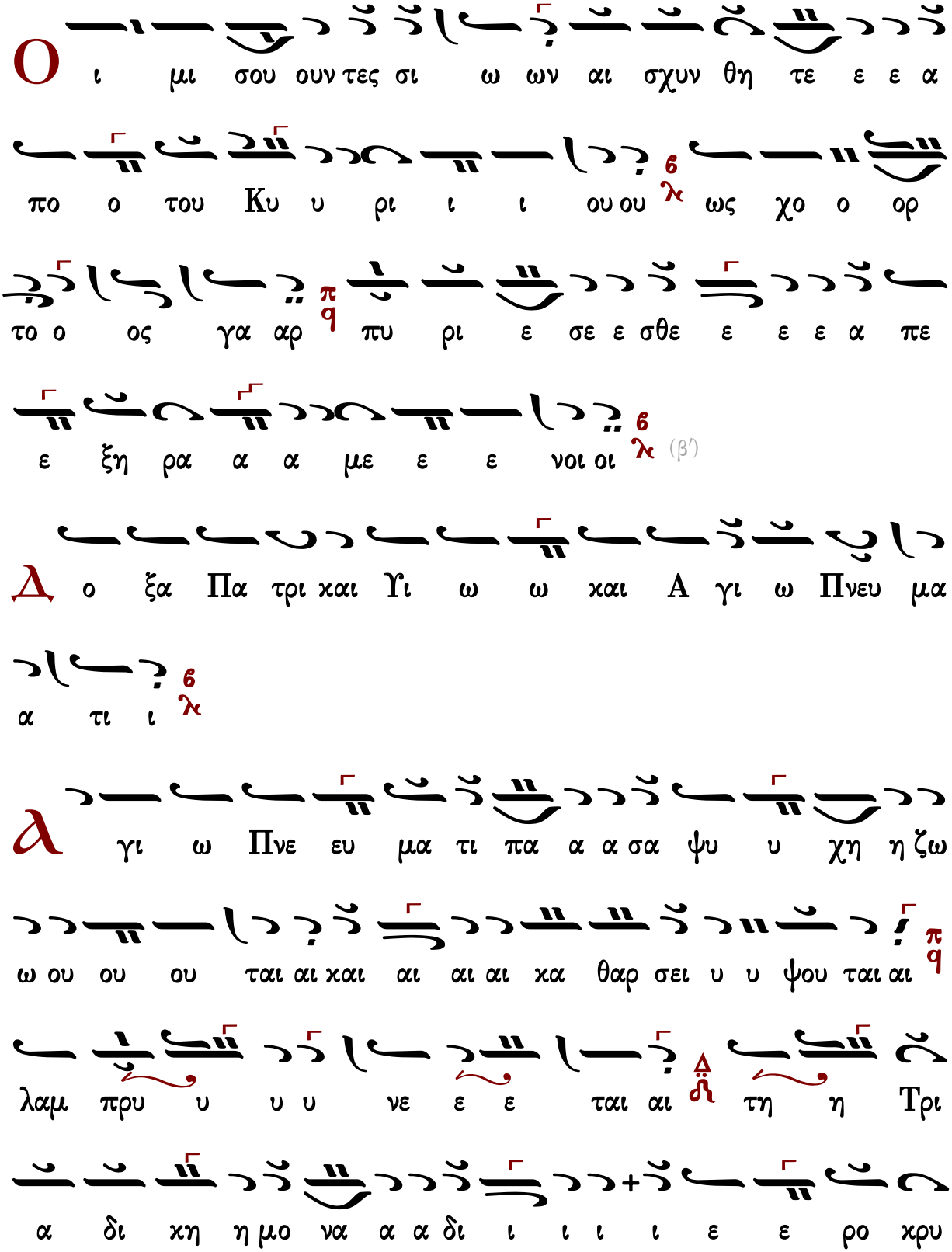
Ο
ι μι σου ουν τες σι ω ων αι σχυν θη τε ε ε α
πο ο του Κυ υ ρι ι ι ου ου ως χο ο ορ
το ο ος γα αρ πυ ρι ε σε ε σθε ε ε ε α πε
ε ξη ρα α α με ε ε νοι οι (β′)
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνευ μα
α τι ι
Α γι ω Πνε ευ μα τι πα α α σα ψυ υ χη η ζω
ω ου ου ου ται αι και αι αι αι κα θαρ σει υ υ ψου ται αι
λαμ πρυ υ υ υ νε ε ε ται αι τη η Τρι
α δι κη η μο να α α δι ι ι ι ι ε ε ρο κρυ

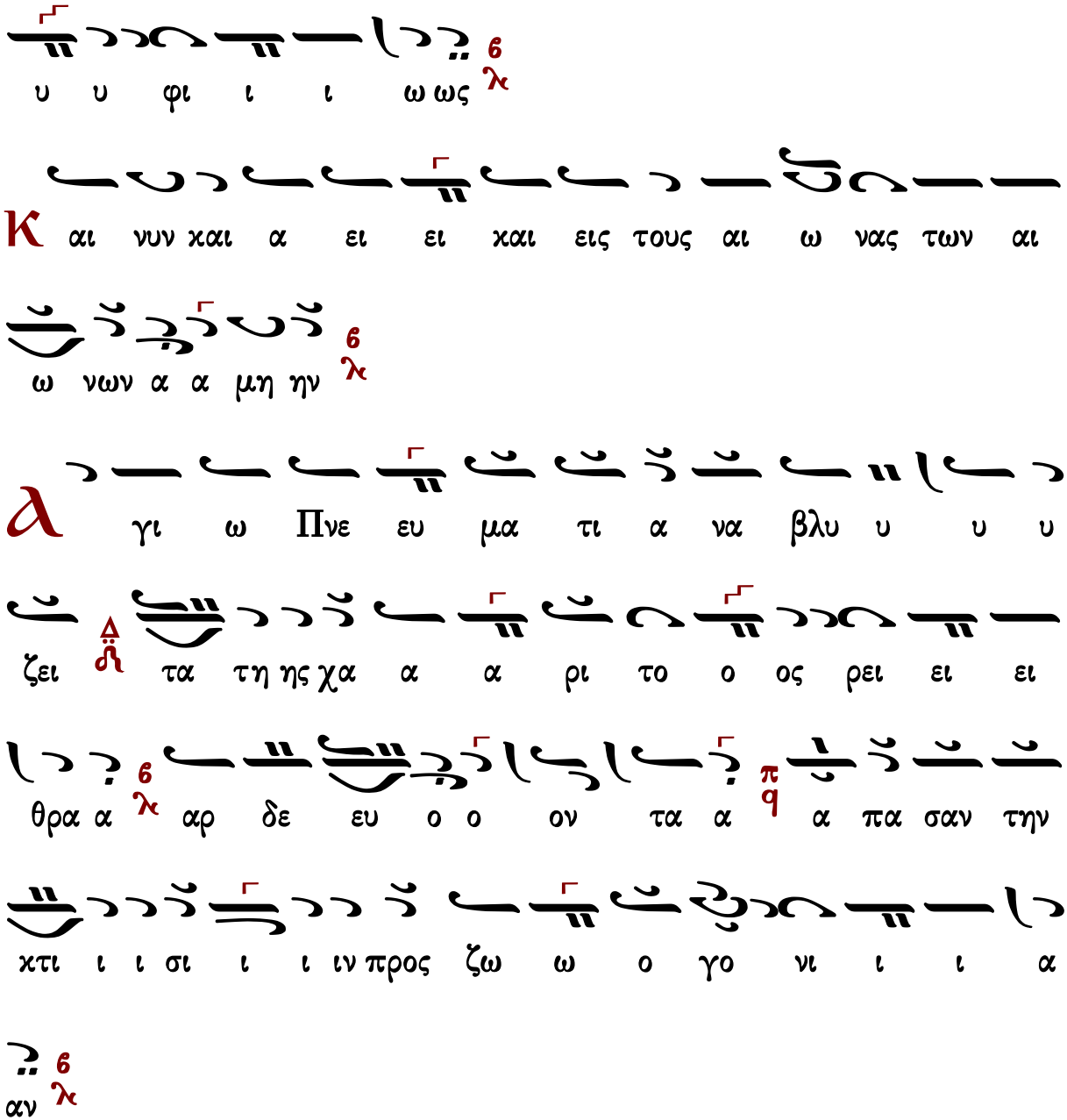

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Προχείμενον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

ἀργόν

Ἦχος Βγ

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.486*

Θ

χ νε ο τη η το ος μου πο ο ολ λα α α πο

λε ε ε μει με ε πα α α θη η λ6 αλλ αυ

το ος αν τι λα α βου ου ου χαι σω ω ω σον Σω

ω τη η ηρ μου ου λ6 (β′)

Ο

ι μι σου ου ου ουν τε ες Σι ι ω ων αι σχυ υν

θη η η τε ε ε ε ε α α πο του Κυ

υ ρι ι ι ου ου λ6 ως χο ο ο ο ορ το ο ο

ος γαρ πυ υ ρι ε ε σε ε ε σθε ε ε ε α πε ξη

ρα με ε ε ε ε νοι οι λ6 (β′)

Δ

ο ξα Πα τρι ι ι ι χαι αι Υι υι ω χαι αι αι α γι

ι ω ω Πνε ευ μα α τι ι

γι ω ω Πνε ευ μα α τι πα α α α σα α

ψυ υ χη η ζω ω ου ου ου ται αι χαι χα θα α α α

αρ σει ει υ ψου ου ου ται αι αι λα α αμ

πρυ υ νε ε ε ται τη Τρι α δι χη η μο ο να

α α δι ι ι ι ε ε ε ρο χρυ υ φι ι ι ω

ως

αι νυ υ υν χαι α α ει χαι αι εις τους αι

αι ω ω ω να ας τω ων αι αι ω ω ω ω

ω νων α α μη ην

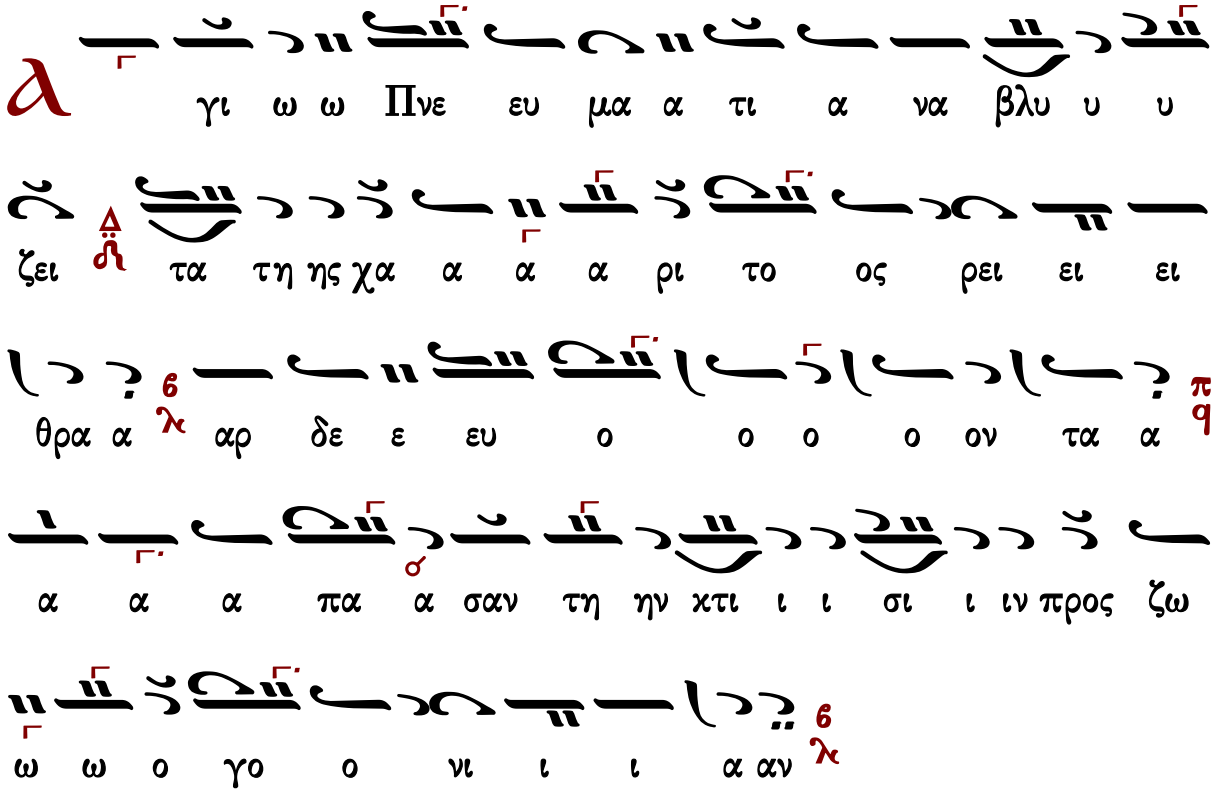

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Προχείμενον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος δ΄ Βου

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.139*

ω σον Σω ω τη η ηρ μου ου (β′)

Ο ι μι σου ου ουν τες Σι ι ων αι σχυ υν θη

η η τε ε ε ε α πο ο του Κυ υ ρι ι

ι ου ου ως χο ορ το ο ο ος γα αρ πυ ρι

ι ε σε ε σθε ε ε ε α πε ε ε ξη ρα α με

ε ε νοι οι (β′)

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω και αι αι

αι α γι ι ω ω Πνε ευ μα α τι ι

λ γι ω Πνευ μα α τι πα α α σα ψυ υ χη

ζω ω ου ου ου ται αι και κα θα α α αρ

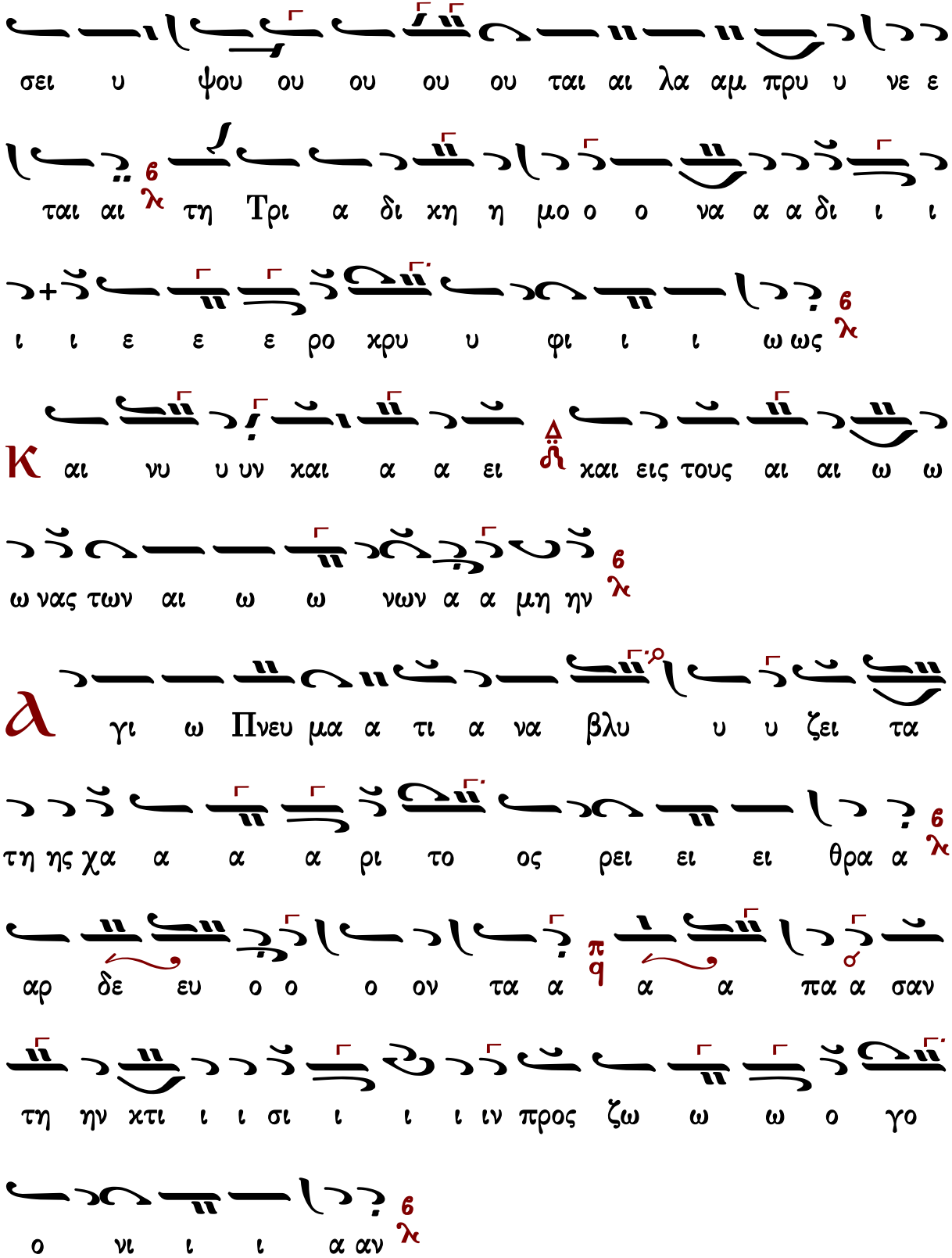
σει υ ψου ου ου ου ου ται αι λα αμ πρυ υ νε ε
ται αι τη Τρι α δι κη η μο ο ο να α α δι ι ι
ι ι ε ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως
Κ αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω
ω νας των αι ω ω νων α α μη ην
Ἀ γι ω Πνευ μα α τι α να βλυ υ υ ζει τα
τη ης χα α α α ρι το ος ρει ει ει θρα α
αρ δε ευ ο ο ο ον τα α α α πα α σαν
τη ην κτι ι ι σι ι ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο
ο νι ι ι α αν

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀργοσύντομον

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.435*

Ε χ νε ο τη το ος μου πολ λα α πο λε μει με

πα α θη λ αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω ω σον

Σω τη η ηρ μου λ (β′)

Ο ι μι σου ουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α πο

του Κυ ρι ι ου λ ως χο ορ το ος γαρ πυ ρι ι ε

σε σθε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι λ (β′)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι λ

λ γι ω Πνευ μα τι πα α σα ψυ χη ζω ου ου

ται λ και κα θα αρ σει υ ψου ου τε λαμ πρυ νε ται

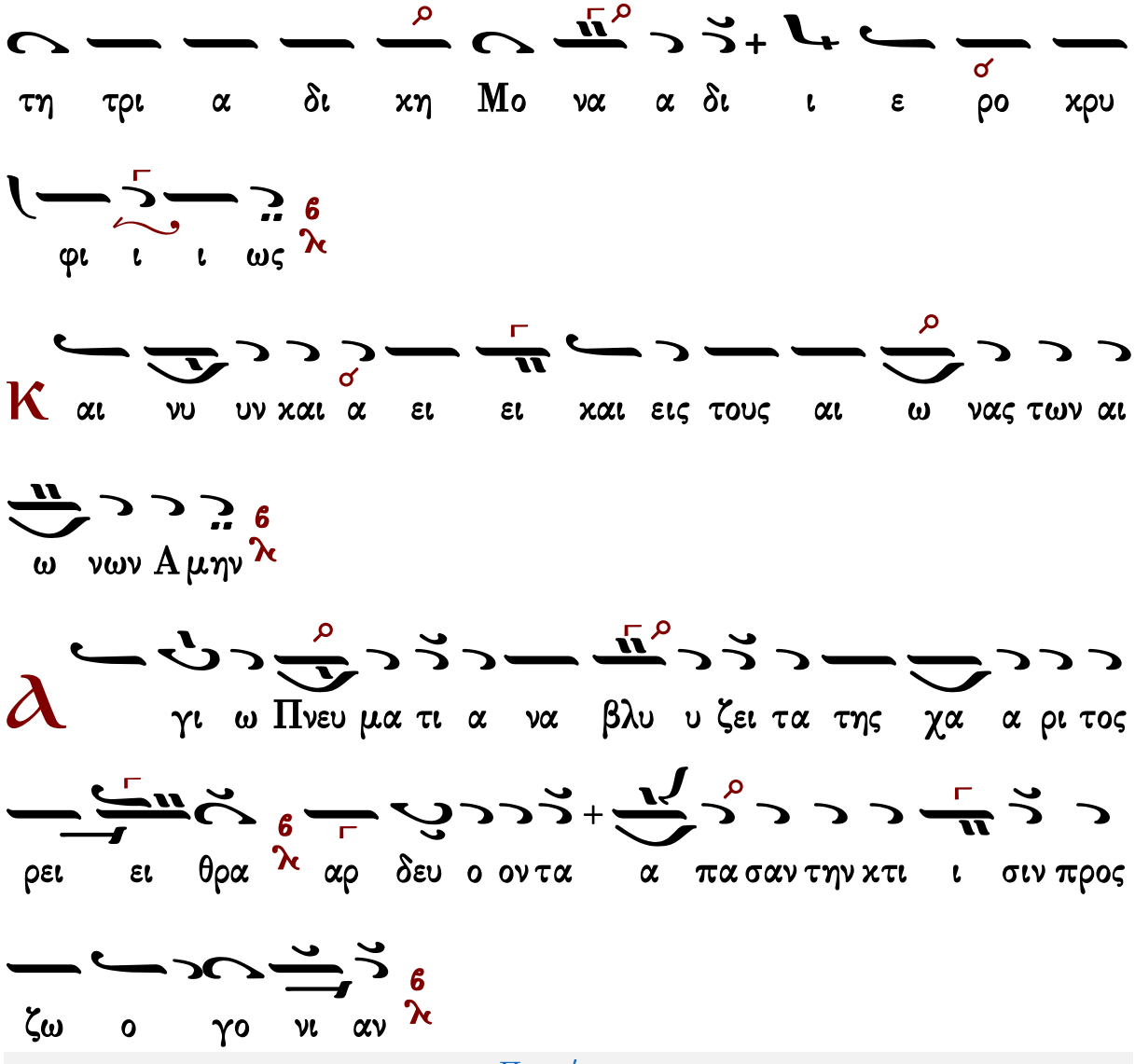

Κανόνες

Κανὼν τῆς Θεοτόκου ᾠδὴ α΄

ὁ εἱρμός

Ἦχος λ π ἡ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.468#

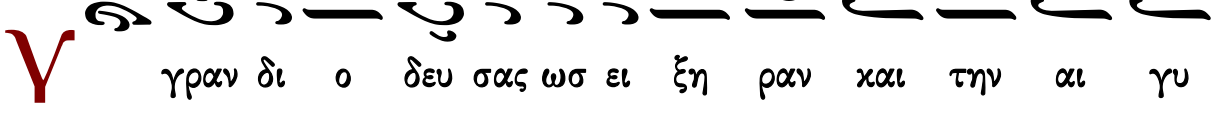

πτι ανμο χθη ρι ανδι α φυ γων ο Ισ ρα η λι της

α νε βο ο α τω λυ τρω τη και Θε ω η μων α σω

μεν (β′)

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.566#

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Π ολ λοις συν ε χο με νος πει ρα σμοις προς σε κα

τα φευ γω σω τη ρι αν ε πι ζη των ω Μη τερ του

Λο γου και Παρ θε ε νε χ λ των δυ σχε ρων και δει νων

με δι α σω σον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Π α θων με τα ρατ του σι προ σβο λαι πολ λης α θυ

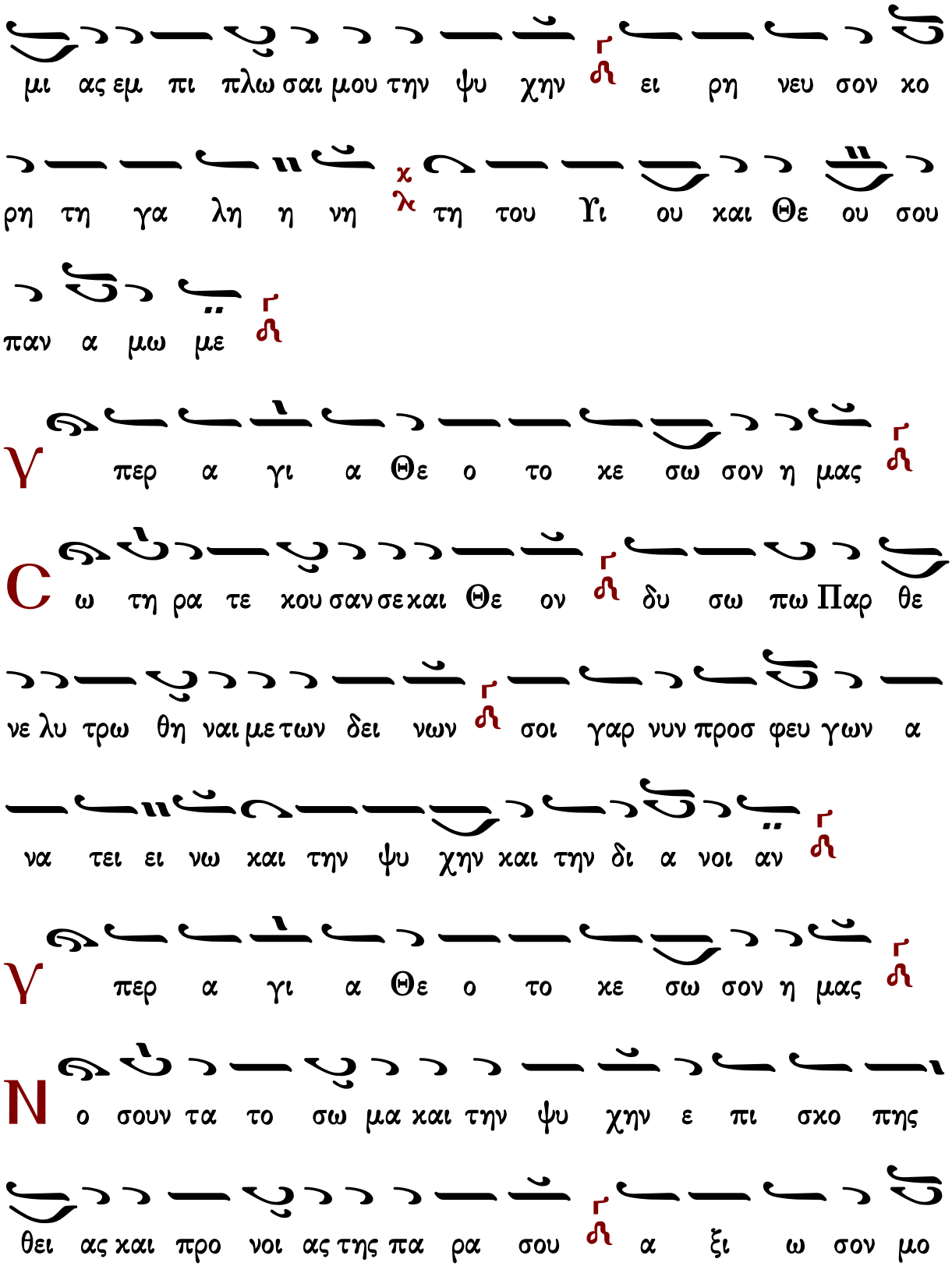
μι ας εμ πι πλω σαι μου την ψυ χην ει ρη νευ σον χο
ρη τη γα λη η νη χ λ τη του Υι ου και Θε ου σου
παν α μω με
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
C ω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον δυ σω πω Παρ θε
νε λυ τρω θη ναι με των δει νων σοι γαρ νυν προσ φευ γων α
να τει ει νω και την ψυ χην και την δι α νοι αν
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
N ο σουν τα το σω μα και την ψυ χην ε πι σκο πης
θει ας και προ νοι ας της πα ρα σου α ξι ω σον μο

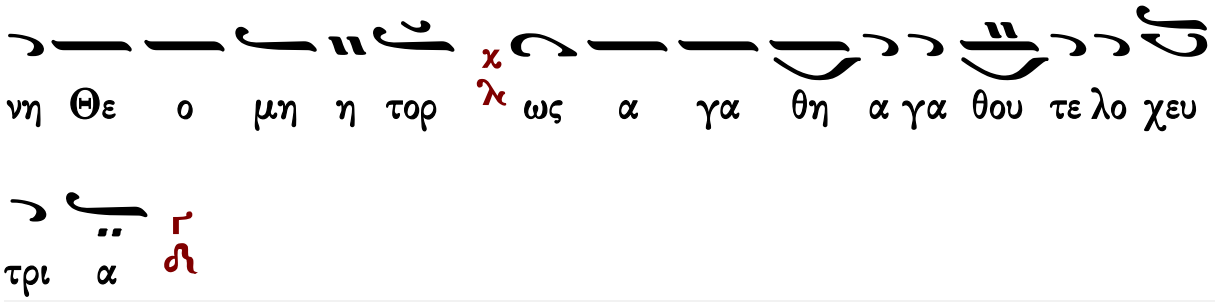

Κανὼν Παρασκευῆς ὁσιομάρτυρος, ᾠδὴ α΄

Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον

Ἦχος Βγ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.253/1293#

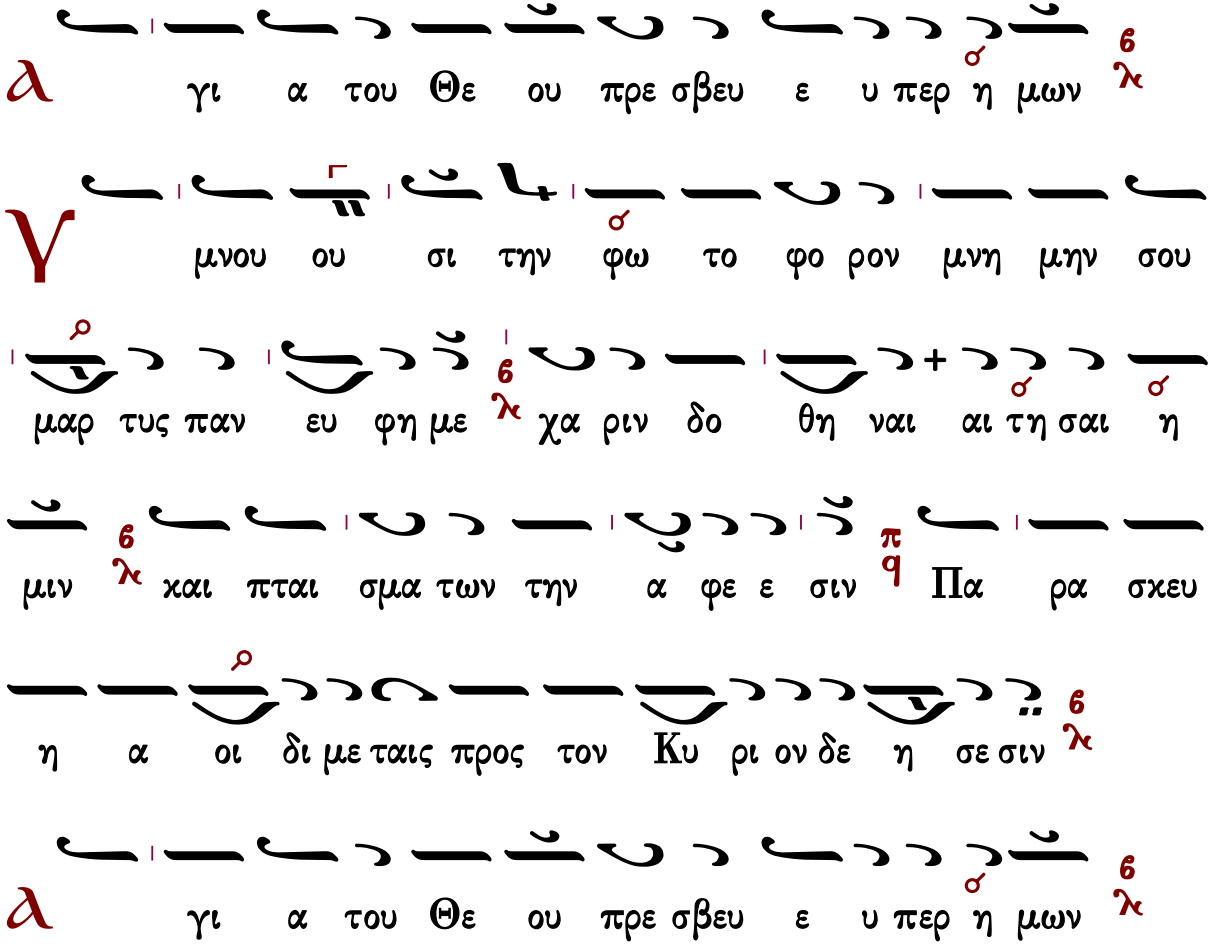

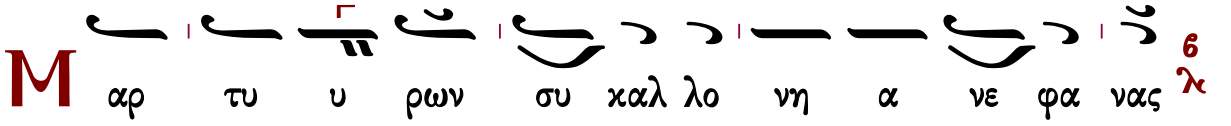
Μ αρ τυ υ ρων συ καλ λο νη α νε φα νας
τας του ε χθρου μη χα νας κα τα βα λου σα ο πλω του
Σταυ ρου και τυ ραν νων ω μο τη η τα α θλη
τι κως πα λαι σα σα θε ο σε βη πι ι στιν ε κη
ρυ ξας

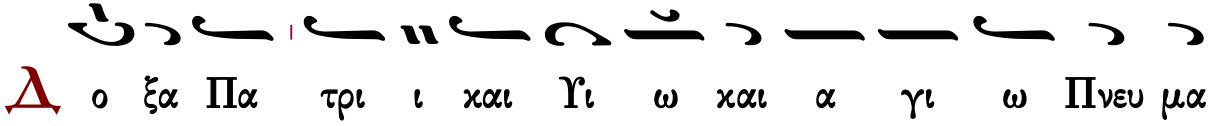
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι

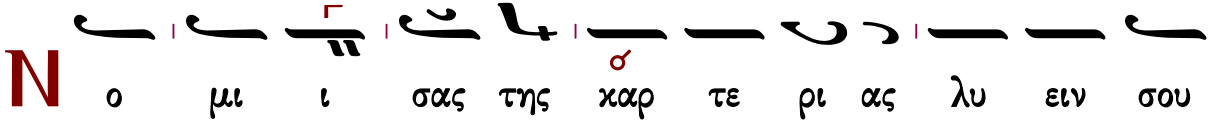
Ν ο μι ι σας της καρ τε ρι ας λυ ειν σου
μαρ τυς το ευ το νον ο τοις ξο α νοις τυ ραν νος δει
νως α πο νε μων προσ κυ νη η σιν αλ λα σο

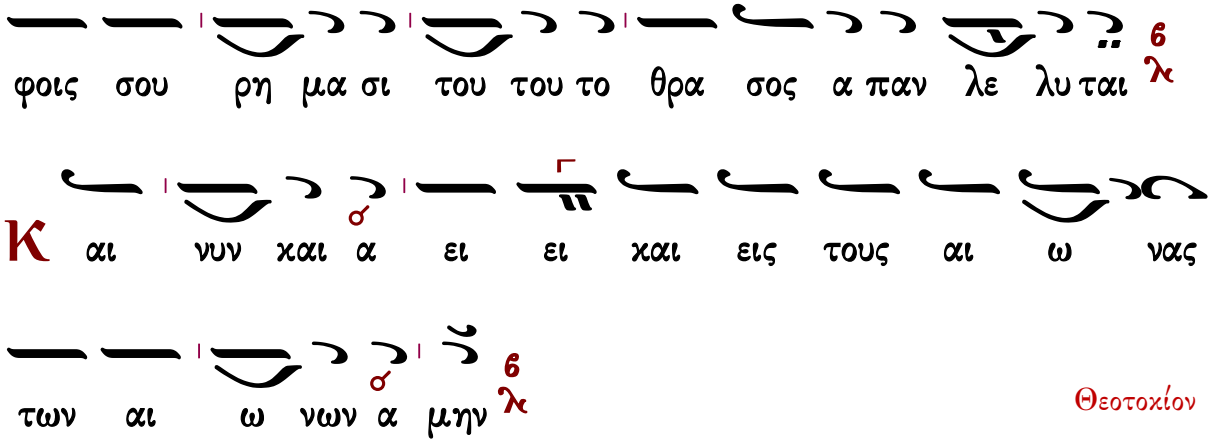

Θεοτοκίον

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ γ΄

ὁ εἱρμός

Ἦχος λ π ἡ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.470#

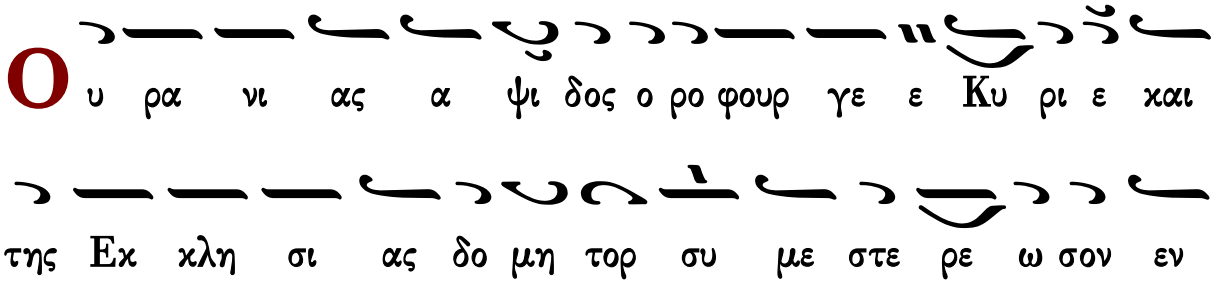

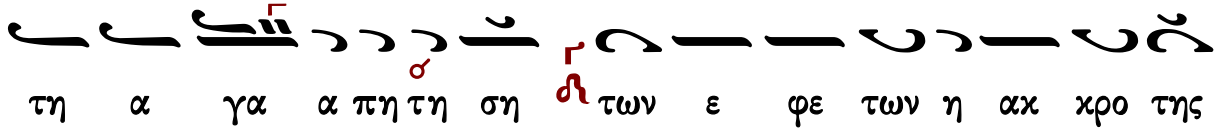

(β′)

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.568#

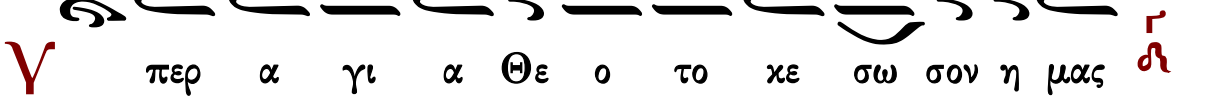

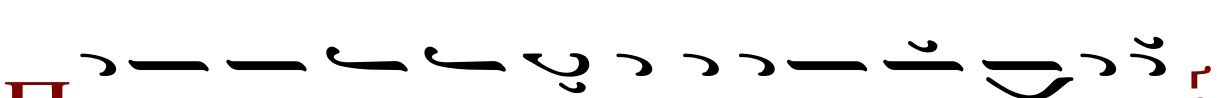

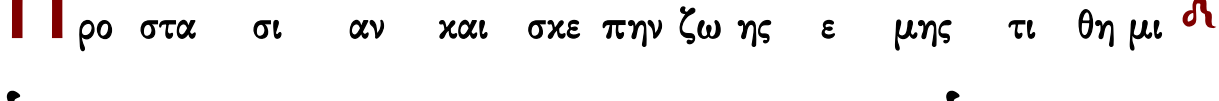

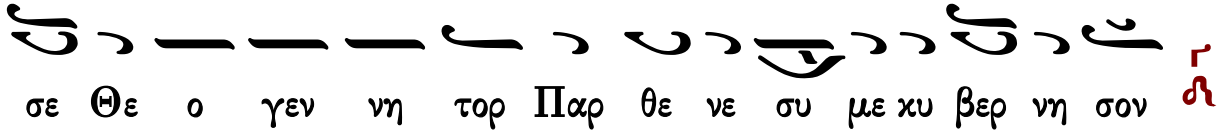

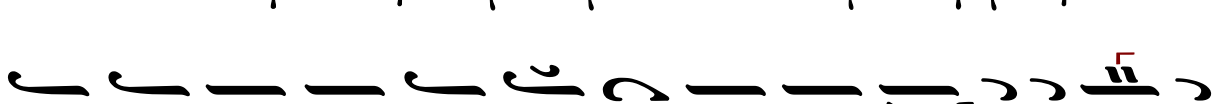

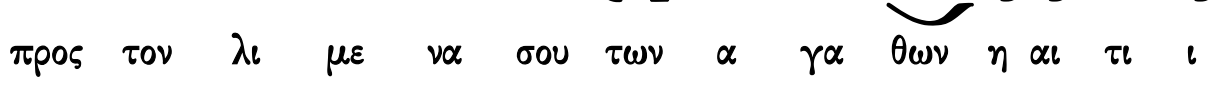

γαρ Θε ο νυμ φε χ λ τον αρ χη γον της γα λη η νης

τον Χρι στον ε χυ η σας μο νη Παν α μω με

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Θ υ ερ γε την τε χου σα τον των κα λων αι τι ον

της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον πα σιν α να βλυ σον

παν τα γαρ δυ να σαι ως δυ να τον εν ι σχυ υ ι

τον Χρι στον κυ η σα σα Θε ο μα κα ρι στε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Χ α λαι παις αρ ρω στι αις και νο σε ροις πα θε σιν

ε ξε τα ζο με νω Παρ θε νε συ μοι βο η θη σον

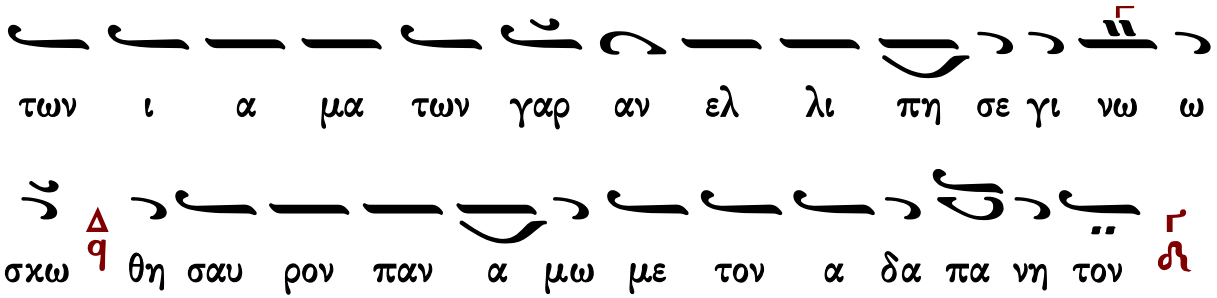

Κανὼν Παρασκευῆς ὁσιομάρτυρος, ᾠδὴ γ΄

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ

Ἦχος ⸗ Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.254/1294#

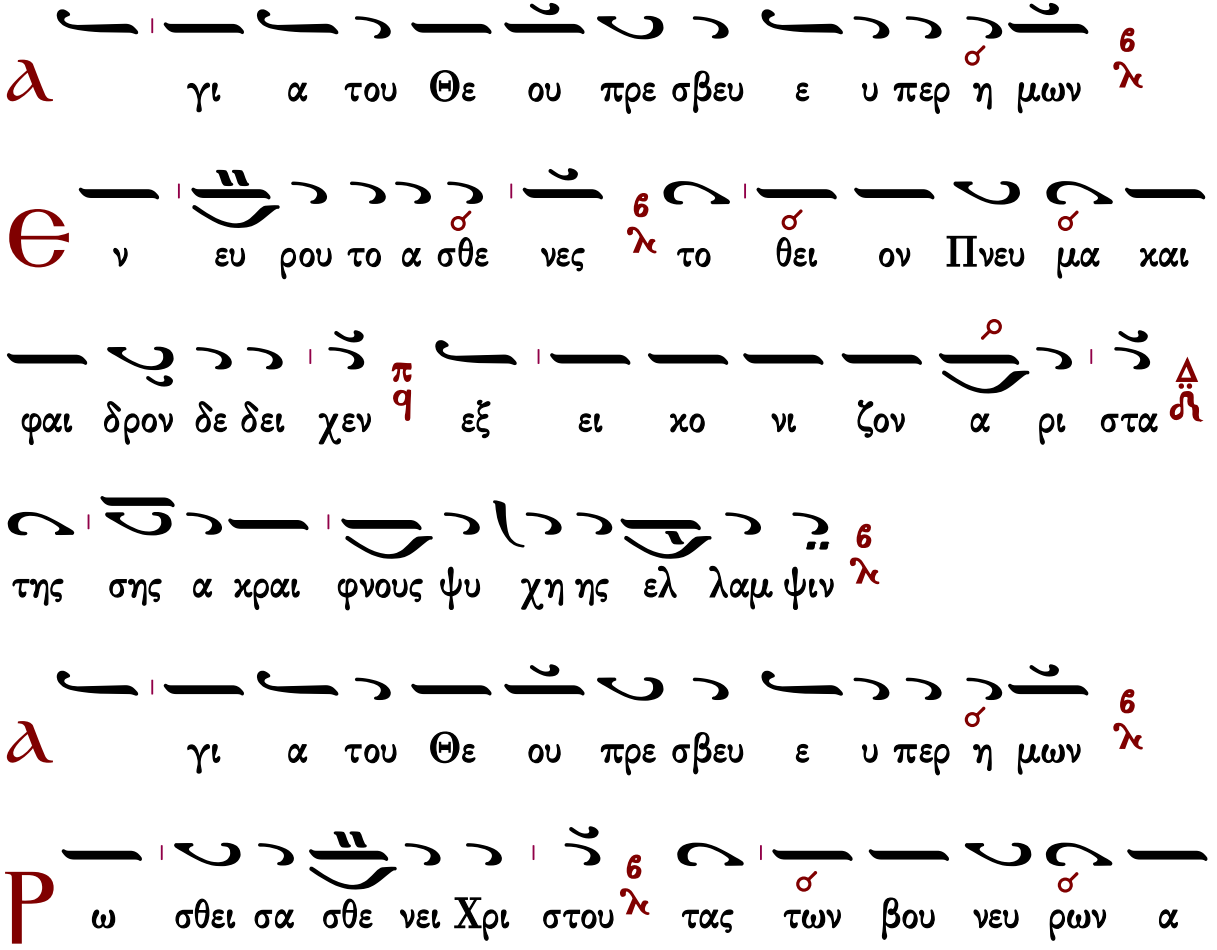

φει δως μα στι γας μαρ τυς Χρι στου υ πε φε ρες οι α

τις α δα μας στερ ρο τα τος

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

α γα πη τη προς Θε ον εν τω στα δι ω καρ

τε ρως η νεγ κας τον σκορ πι σμον του σω μα τος

και τους α νυ ποι στους πι κρους αι κι σμους

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Θεοτοχίον

C υ μο νη τοις ε πι γης των υ περ φυ σιν α

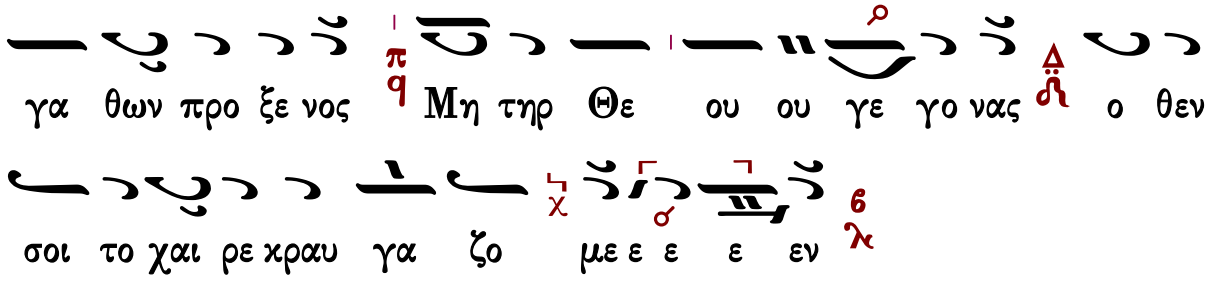

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν… Ἀμήν.

Καθίσματα

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον — ἦχος πλ.δ΄

Ἐνασκήσασα πόνοις ἀθλητικοῖς, ἐδοξάσθης ἀγῶσι μαρτυρικοῖς, πολλοὺς προσενέγκασα, σωζομένους τῷ κτίστῃ σου· τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, λιποῦσα τὰ πρόσκαιρα, ἀνδρικοὺς ἀγῶνας ἐτέλεσας ἔνδοξε. Ὅθεν μετὰ τέλος, ἀτελεύτητον εὗρες, ζωὴν συνυπάρχουσα, τῷ νυμφίῳ σου πάντοτε, ἀθληφόρε ἀοίδιμε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον — Ἦχος λ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.255/1295#

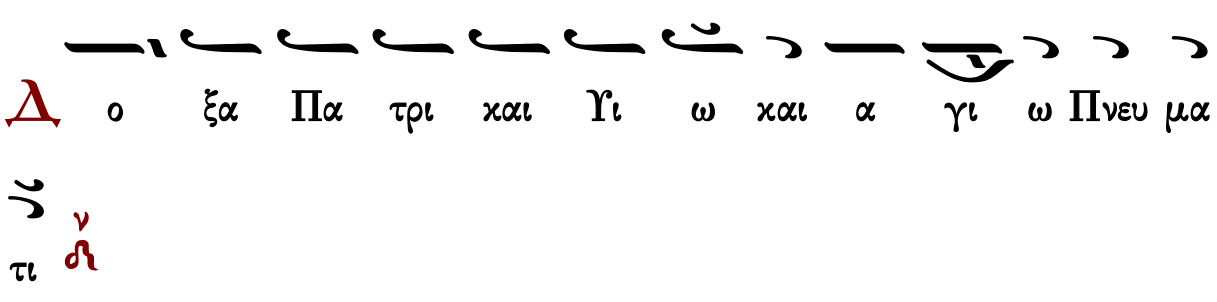

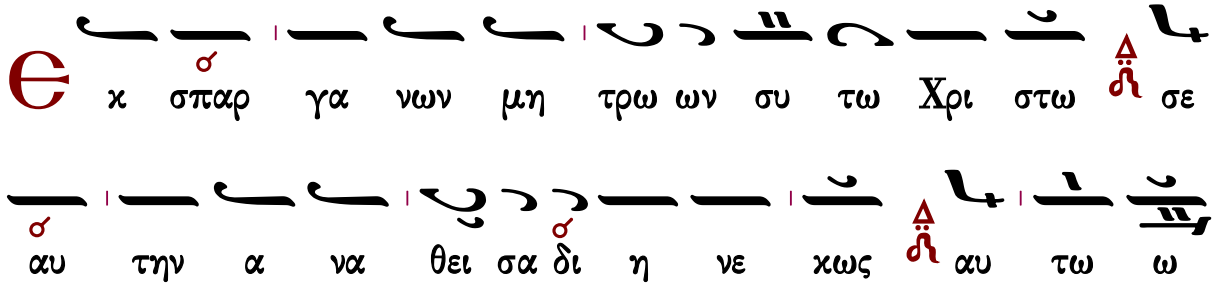

Θεοτοκίον

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον

Ἦχος λ ν Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.19/1059#

Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι
ω ω νων α μην
Ω ς Παρ θε νον χαι μο νην εν γυ ναι ξι σε
α σπο ρως τε χου σαν Θε ον σαρ κι πα α σαι
μα χα ρι ζο μεν γε νε αι των αν θρω ω πων το γαρ
πυρ ε σχη νω σεν εν σοι της Θε ο τη τος χαι ως
βρε φος θη λα ζεις τον χτι στην χαι Κυ ρι ον ο
ο θεν των αγ γε λων χαι αν θρω ω πων το γε νος
α ξι ι ως δο ξα ζο μεν τον παν α γι ον το χον σου
χαι συμ φω νω ως βο ο ω μεν σοι πρε σβευ ε τω

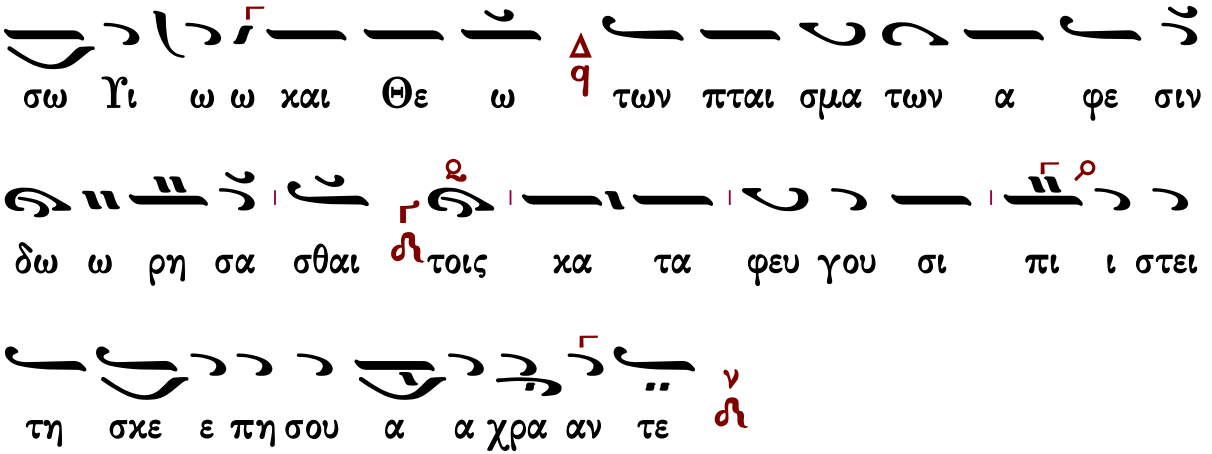

Κοντάκιον

Ἐπεφάνης σήμερον

Ἦχος Δι

κατά το...
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β΄
Ι. Μ. Γρηγορίου 2007 σ.47#

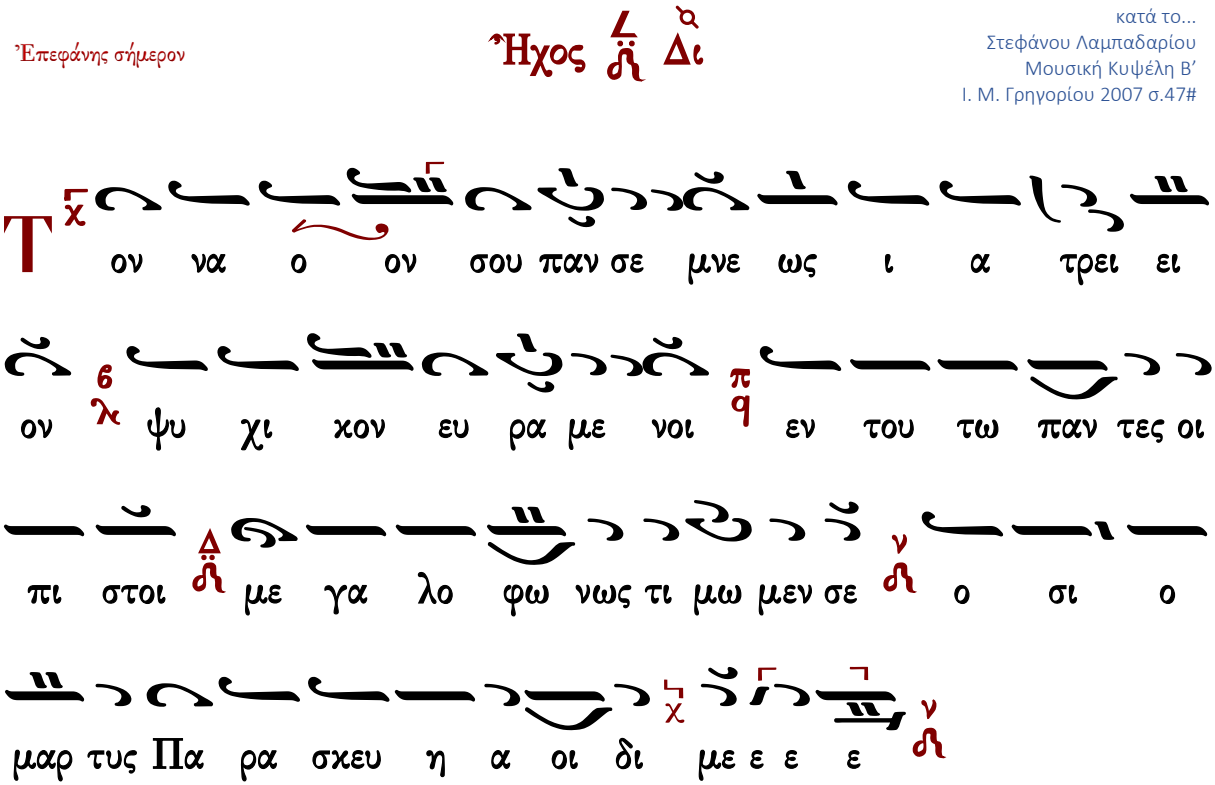

Καταβασίαι εἰς ἑορτὰς τῆς Θεοτόκου

Σύντομοι

ᾠδὴ α΄

Ἦχος Βȣ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.330#

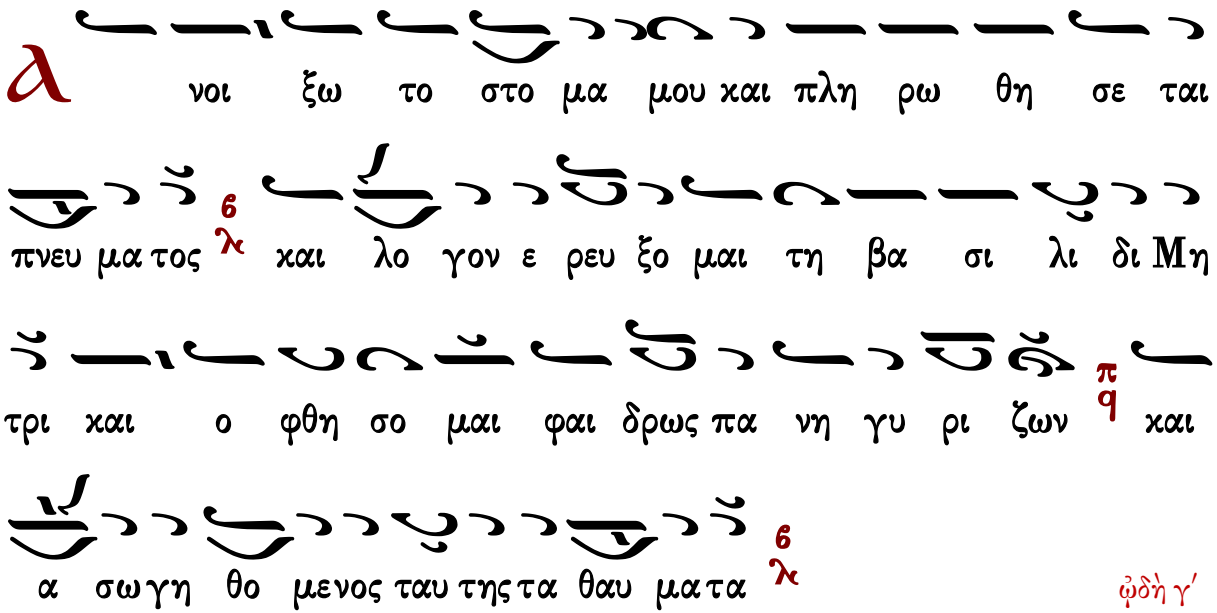

ᾠδὴ γ΄

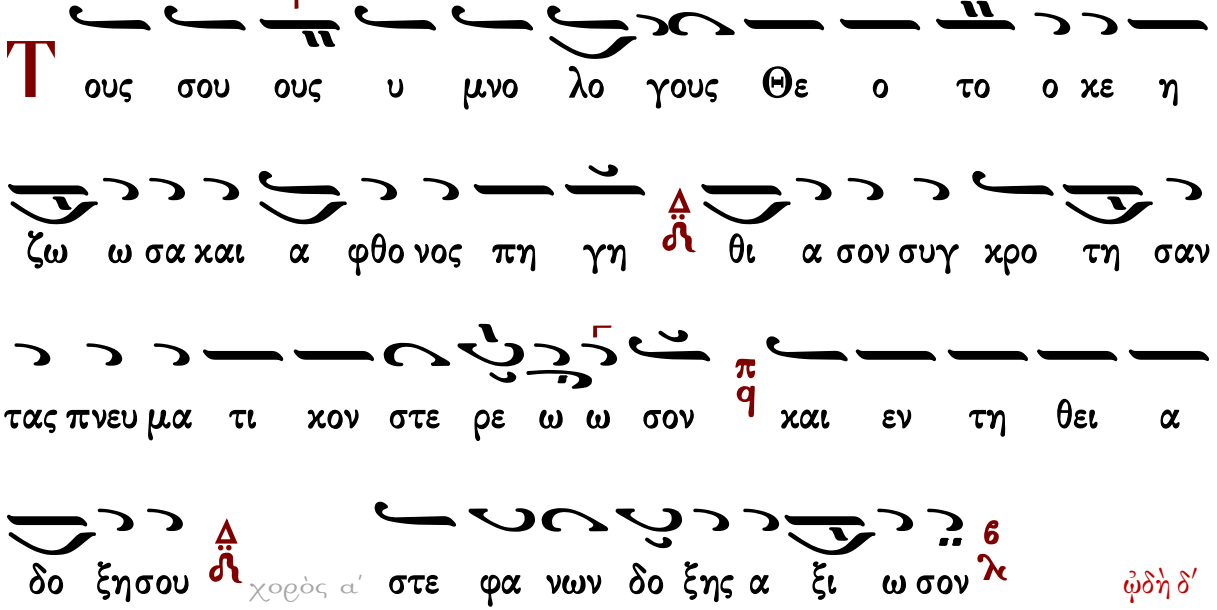

ᾠδὴ δ΄

Τ ην α νε ξι χνι α στον θει αν βου λην 6 λ της εκ

της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως 6 λ σου του υ ψι στου 6 λ

ο Προ φη της Αβ βα κουμ 6 λ κα τα νο ων ε κραυ

γα ζε δ̈ δο ξα τη δυ να μει σου Κυ ρι ε 6 λ ←ειρμολόγιον ΖΩΗΣ

ᾠδὴ ε΄

Θ ξε στη τα συμ παν τα ε πι τη θει α δο

ξη σου δ̈ συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε νε ε

σχες εν μη η τρα τον ε πι πα αν των Θε ον και τε

ε τοκας α χρο νον Υι ον πα σι τοις υ μνου σι σε 6 λ σω τη

ρι ι αν βρα βευ ον τα 6 λ

ᾠδὴ ς΄

Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λουν τες ε ορ την

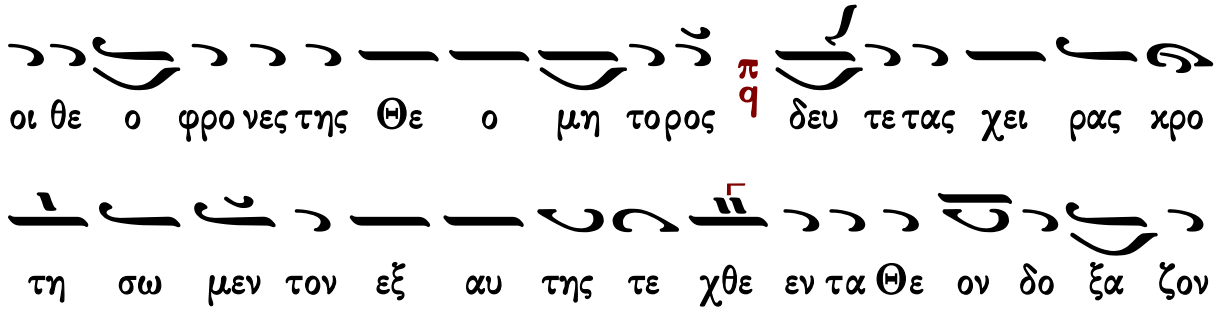

τες

ᾠδὴ ζ′

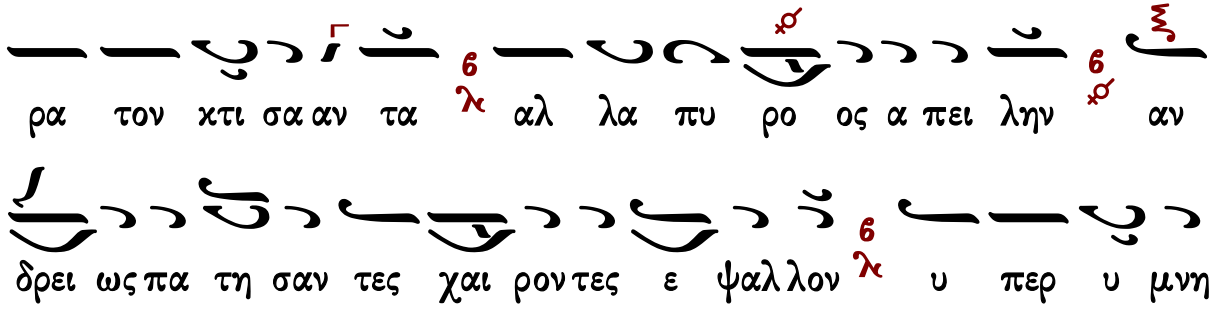

ος ει

ᾠδὴ η′

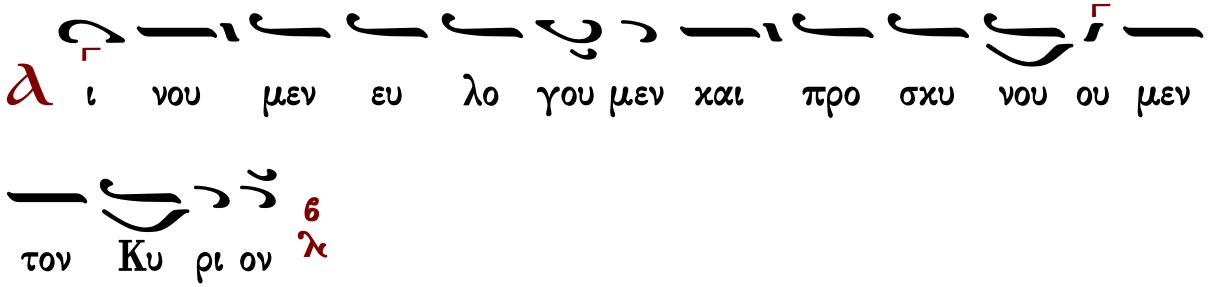

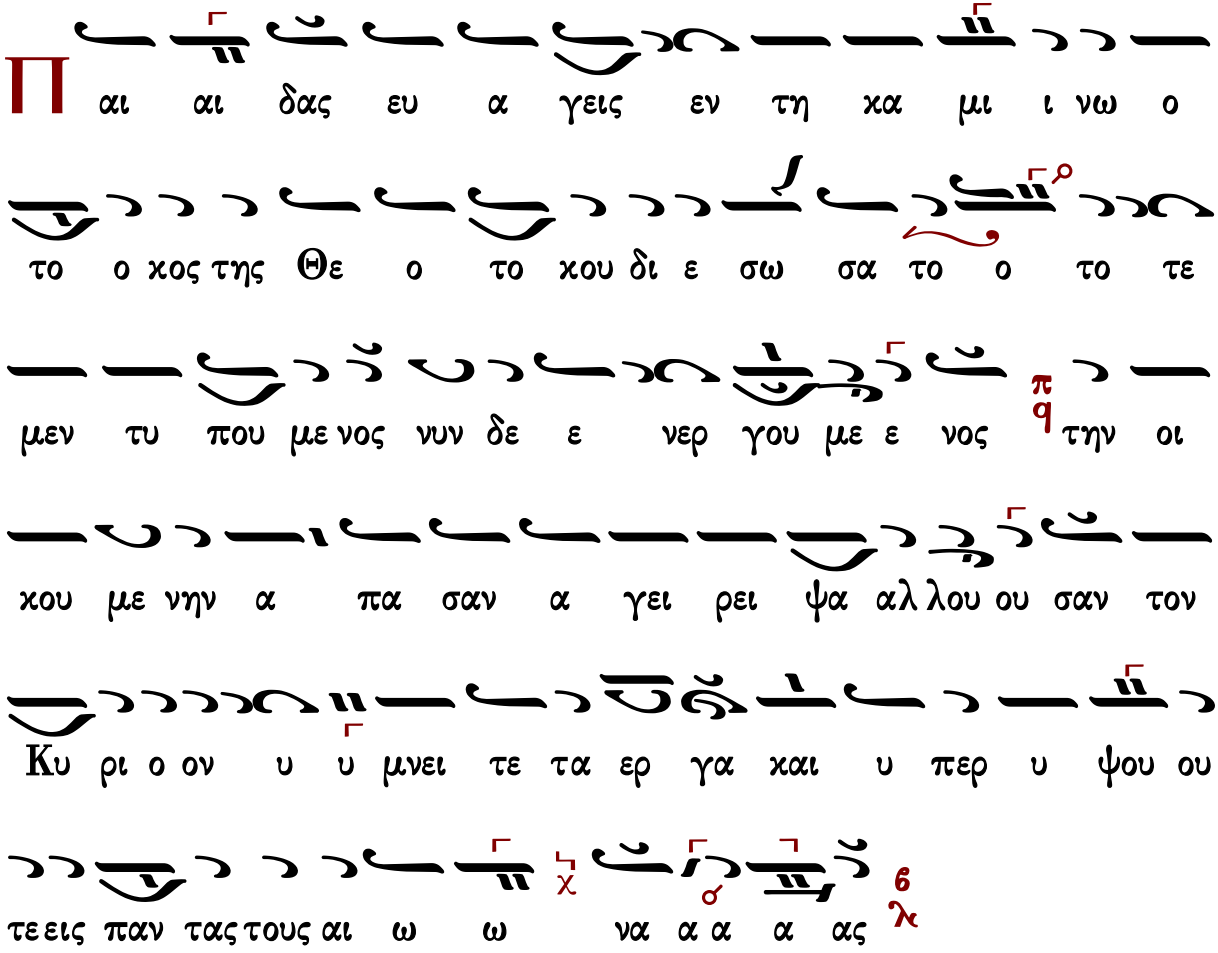

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Τιμιωτέρα — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀργαί

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου

ᾠδὴ α΄ — Ἦχος ⸗ Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.234/1932*

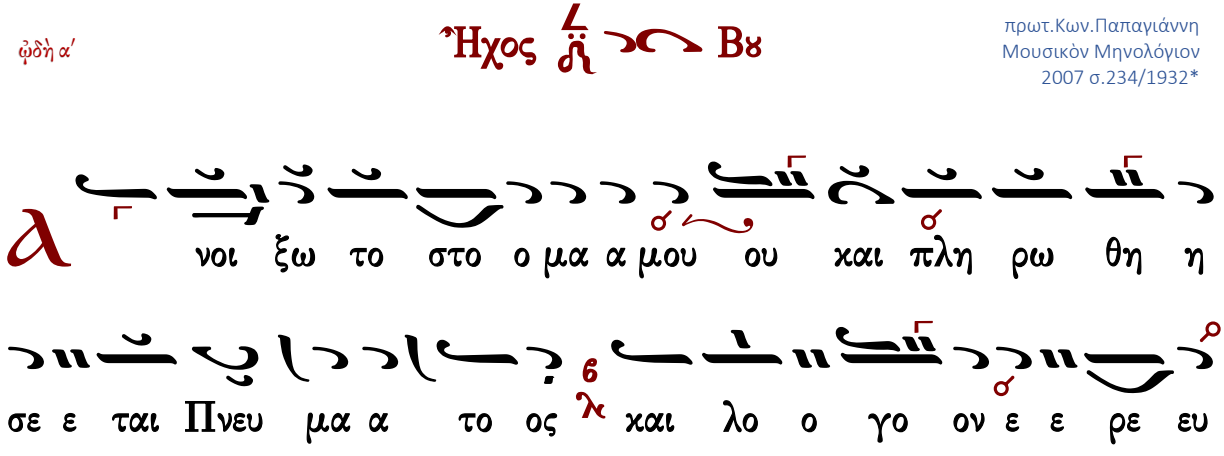

ξο ο μαι αι τη η βα α σι λι ι δι Μη η τρι ι ι
και ο φθη σο ο μαι αι φαι δρω ω ω ως πα αν
η η γυ υ ρι ζω ων και α α σω ω γη η θο ο με
ε ε νος τα α α αυ τη ης τα α θαυ μα α τα α
ωδὴ γ΄
Τ ους σου ου ου ους υ μνο ο λο ο γου ους Θε ε ο
ο το ο ο ο κε ως ζω ω ω ω σα α και αι
α α α φθο νος πη η γη θι α α σο ον συ υγ
χρο τη η σα αν τας πνε ευ μα τι ι χον στε ρε ε ε ω ω
ω ω σον και εν τη θει α α δο ο ξη η σου
χορὸς α΄
* στε φα α α α α α α α α νω ων δο ο ο

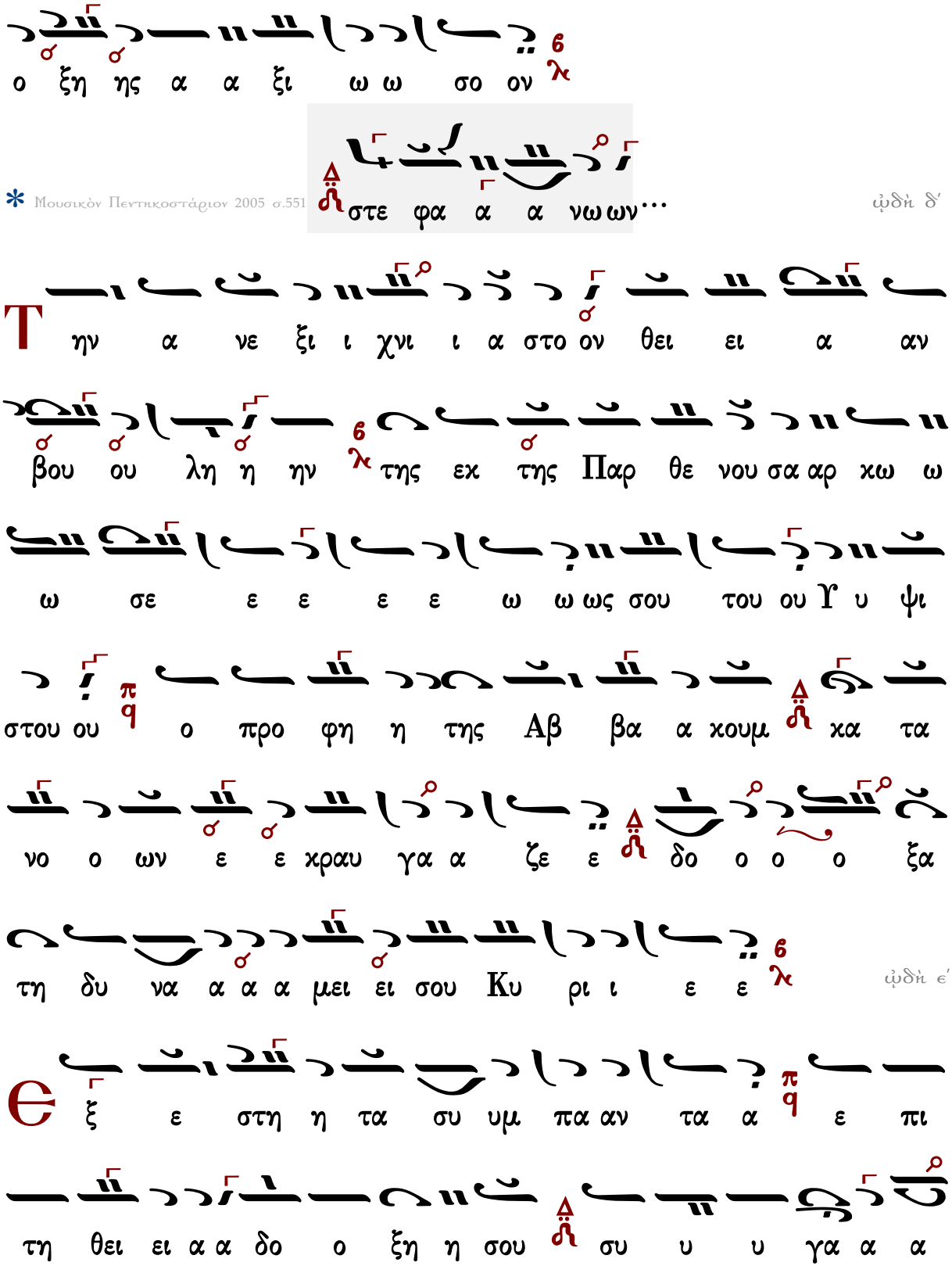
ο ξη ης α α ξι ω ω σο ον
στε φα α α νω ων...
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον 2005 σ.551
ὠδὴ δ΄
Τ ην α νε ξι ι χνι ι α στο ον θει ει α αν
βου ου λη η ην της εκ της Παρ θε νου σα αρ κω ω
ω σε ε ε ε ε ω ω ως σου του ου Υ υ ψι
στου ου ο προ φη η της Αβ βα α κουμ κα τα
νο ο ων ε ε κραυ γα α ζε ε δο ο ο ο ξα
τη δυ να α α α μει ει σου Κυ ρι ι ε ε
ὠδὴ ε΄
Θ ξ ε στη η τα συ υμ πα αν τα α ε πι
τη θει ει α α δο ο ξη η σου συ υ υ γα α α

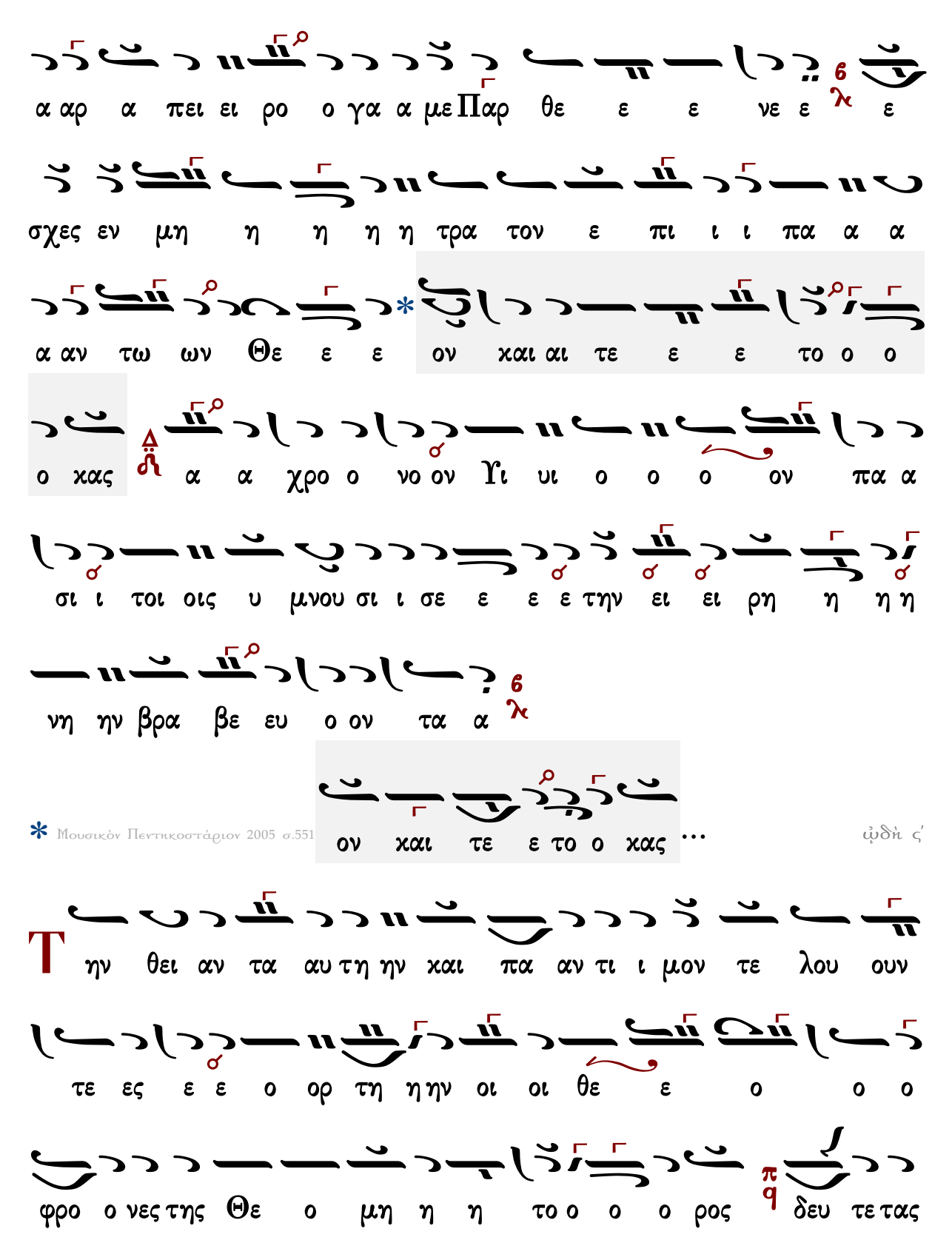

* Μουσικὸν Πεντηκοστάριον 2005 σ.551

χει ρα α ας χρο τη η σω ω μεν τον εξ αυ τη

ης τε ε χθε ε εν τα Θε ε ο ον δο ξα ζο ον τε ες ὠδὴ ζ'

Ο υκ ε λα α α τρε ε ε ευ σαν τη χτι ι

σει ει οι οι θε ο φρο ο νες πα ρα το ο ον χτι ι

σα α α αν τα α αλ λα α α α πυ ρο ος α πει ει

λη ην αν δρει ει ω ως πα α τη η σα αν τες χαι αι ρο ον

τες ε ψα αλ λο ον υ περ υ υ υ μνη η

η η τε ε ο των πα τε ρω ων Κυ ρι ι ο ος

και Θε ε ος ε ευ λο γη η το ο ος ει ει ὠδὴ η'

λ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου ου ου

6
λ
με εν τον Κυ υ ρι ι ο ον
Π
αι αι αι αι δας ευ α γει εις ε εν τη η κα μι ι
6
λ
ι νω ω ο το ο ο ο ο κος της Θε ε
Δ
δ
ο το ο κου δι ε ε σω ω σα α το το ο τε ε με
6
λ
εν τυ που με ε νο ος νυ υν δε ε ε νερ γου ου
π
q
ου με ε ε ε νος την οι κου με ε νη ην α πα α
σαν α γει ει ρει ει ει ψα α α α αλ λου ου ου ου
Δ
δ
σαν το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ο ο ο ον υ υ μνει
π
q
τε ε τα α ερ γα α και αι υ περ υ ψου ου ου
Δ
δ
χ
ου τε ε εις πα αν τας τους αι ω ω ω ω ω

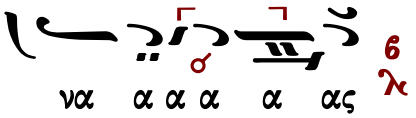

Τιμιωτέρα

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου

Λουκᾶ κεφ. 1 ἦχος δ΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.502#

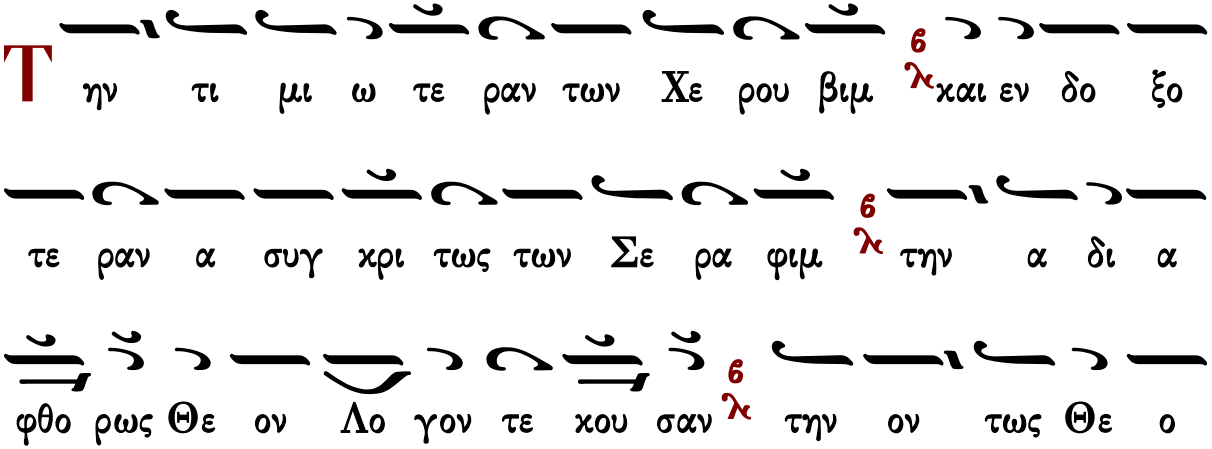

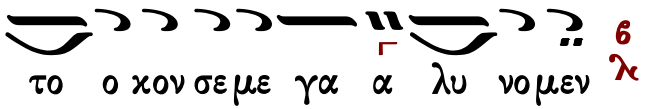

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.26#

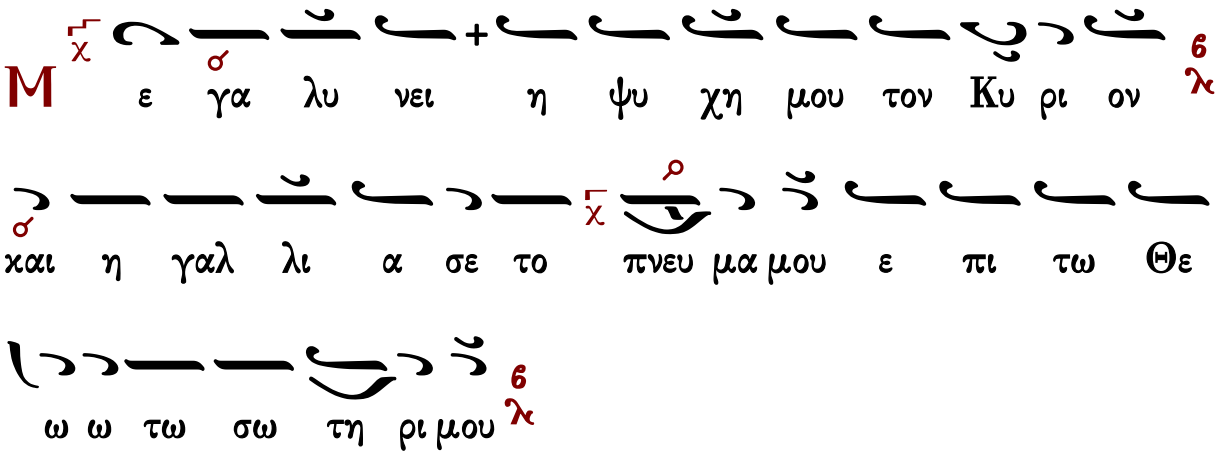

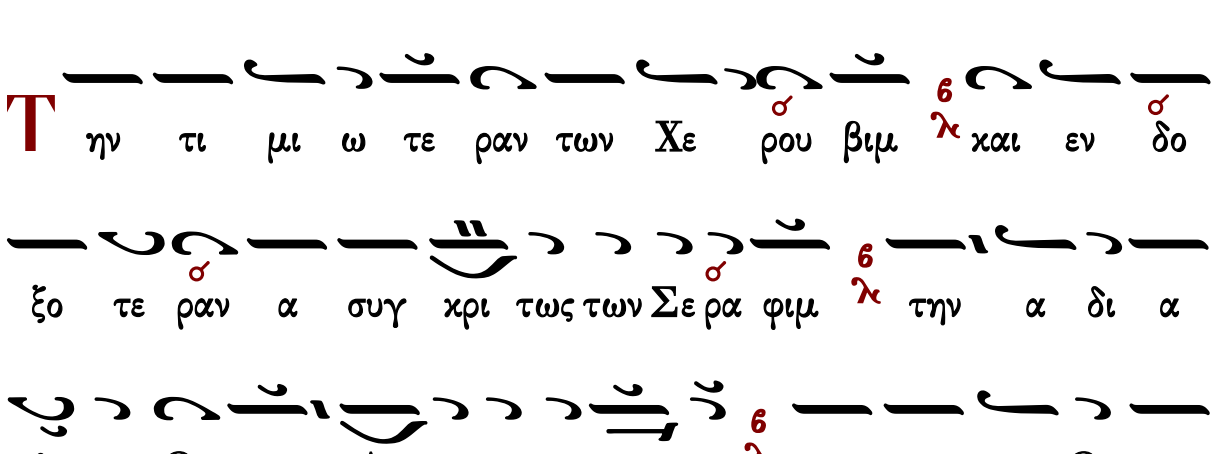

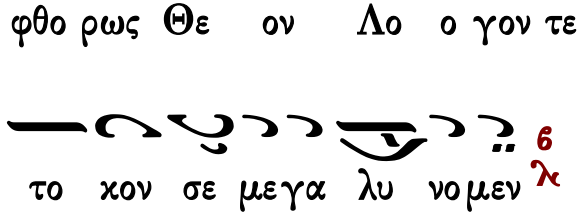

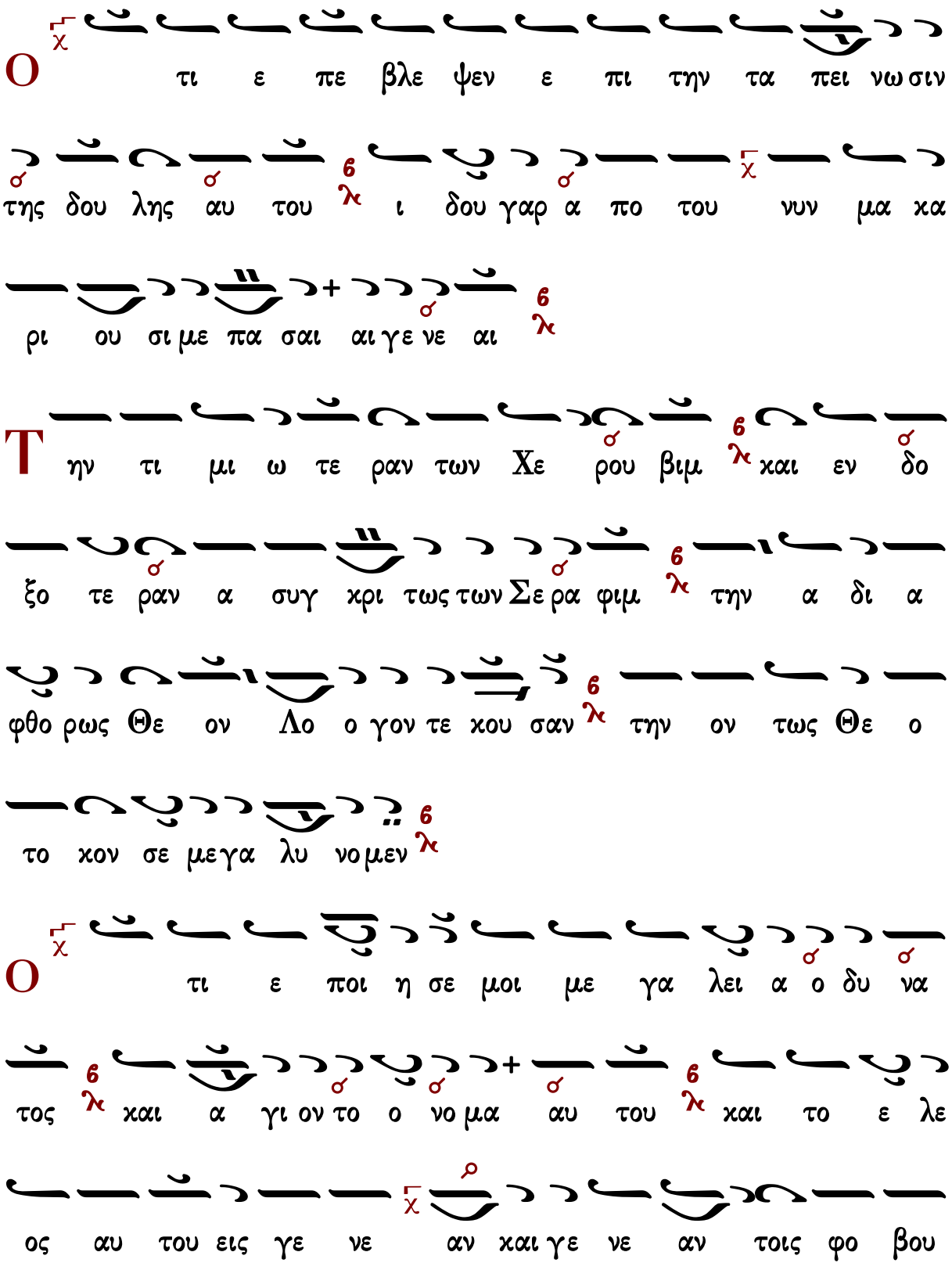
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν
της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα κα
ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε μεγα λυ νο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να
τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε λε
ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

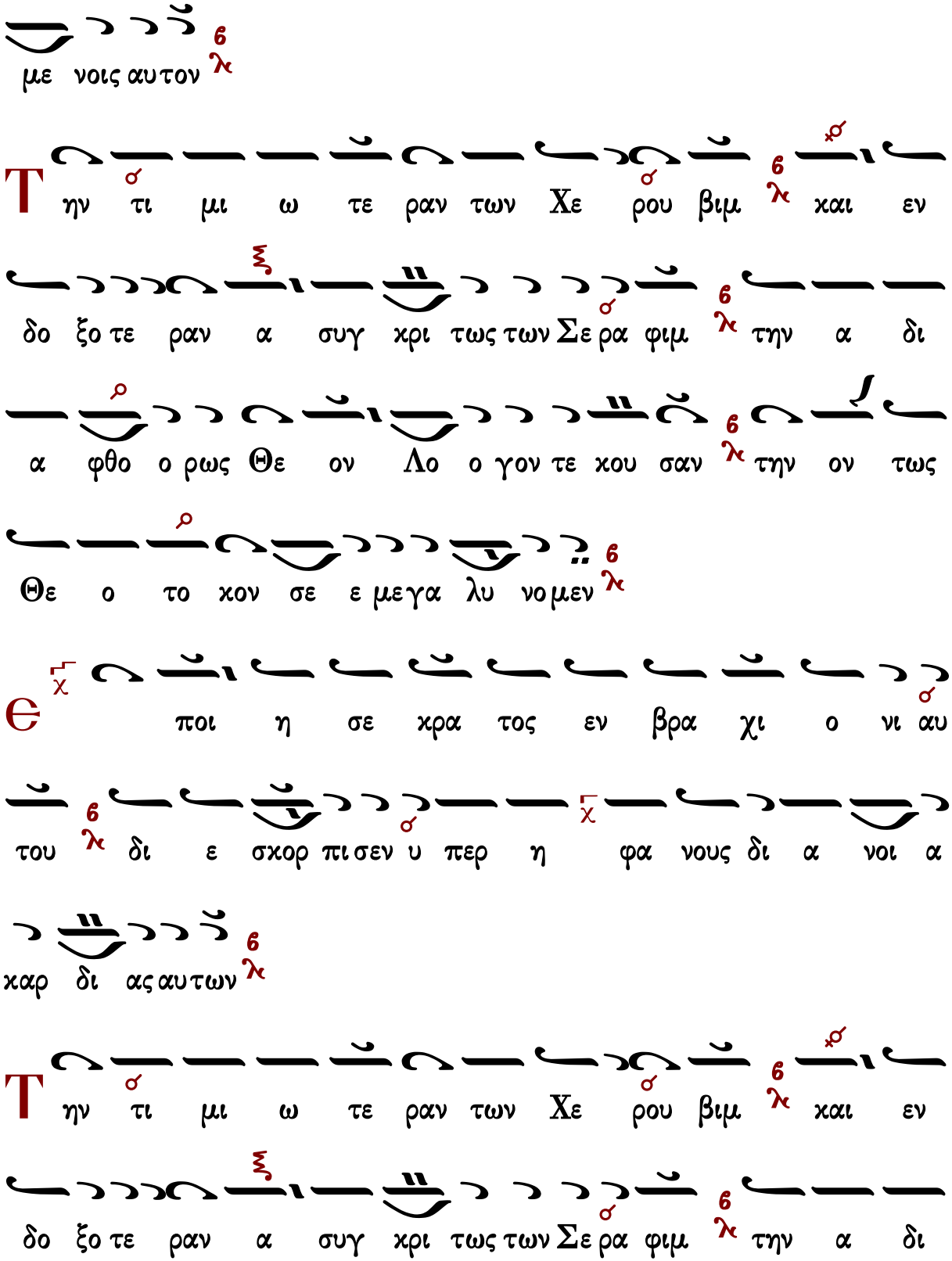
με νοις αυτον
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε μεγα λυ νο μεν
Є ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ
του δι ε σκορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι α
καρ δι ας αυτων
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν 6 λ την ον τως

Θε ο το κον σε ε μεγα λυ νο μεν 6 λ

Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ υ

ψω σε τα πει νους 6 λ πει νων τας εν ε πλη σεν α γα

θων χ Δ ℳ και πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους 6 λ

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ Δ ℳ και εν δο ξο

τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ Δ ℳ την α δι α φθο

ρως Δ ℳ Θε ο ον Λο γον τε κου σαν π q την ον τως Θε ο

το κον σε ε μεγα λυ νο μεν 6 λ

Ϡ ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του

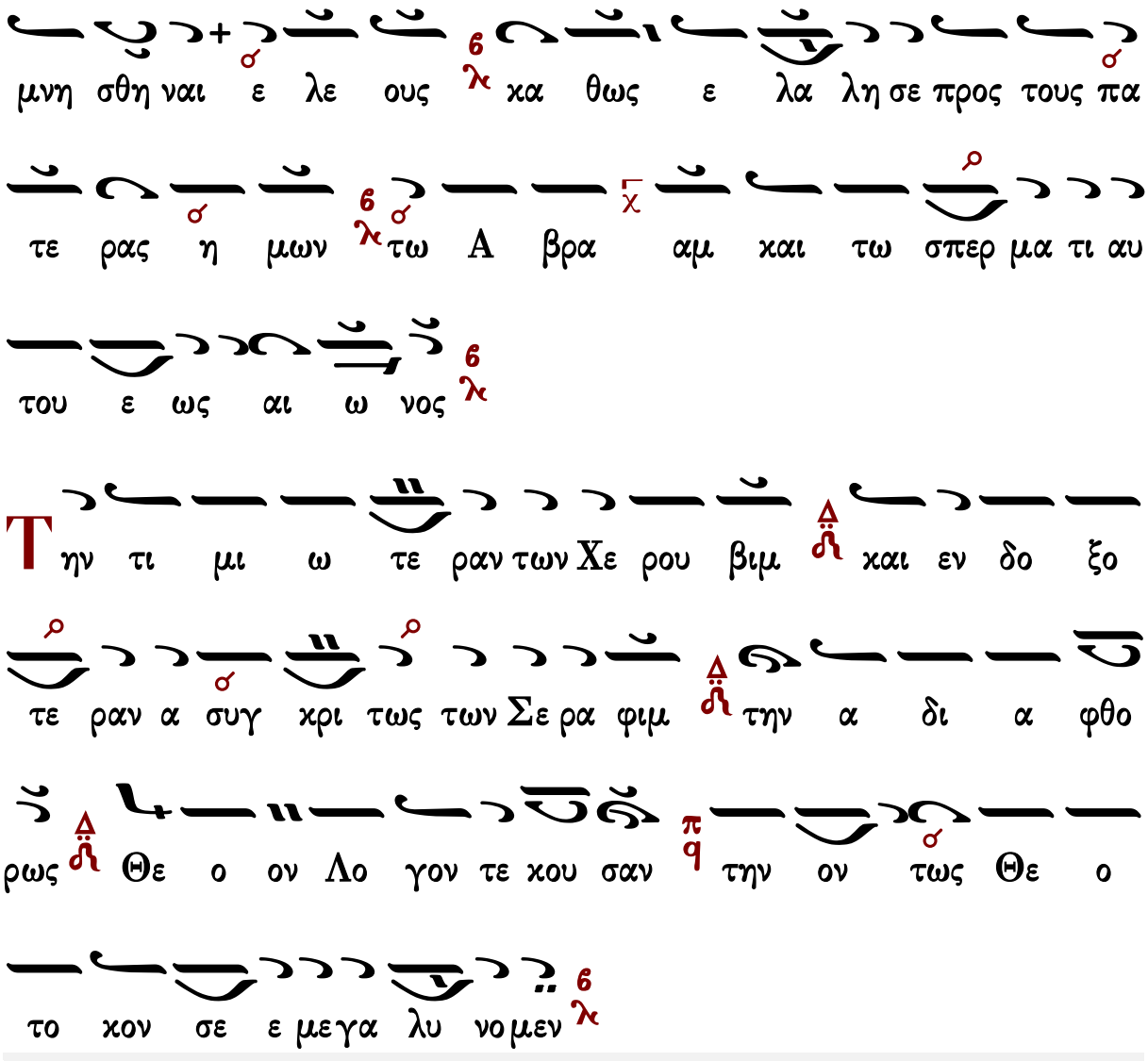

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

σύντομος

ᾠδὴ θ΄

Ἦχος Βȣ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.330#

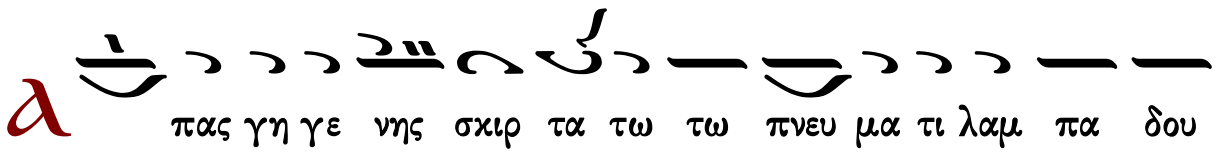

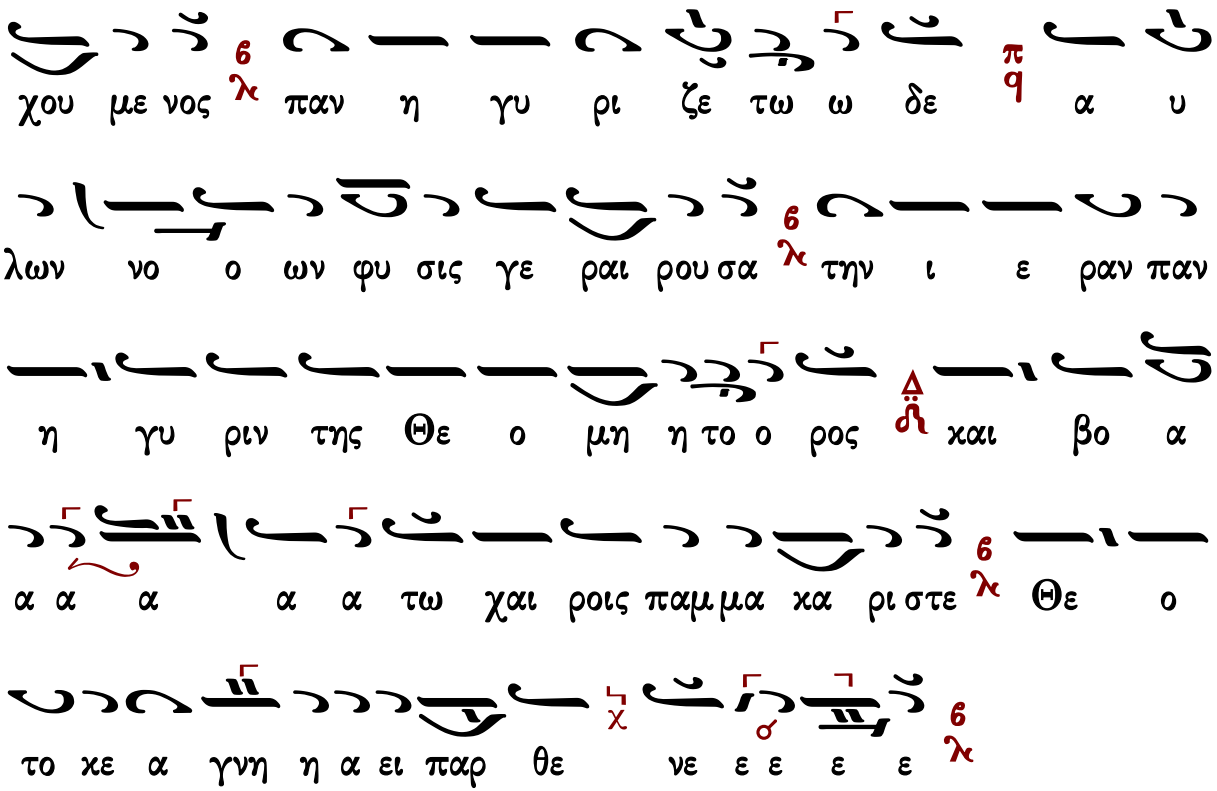

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐξαποστειλάρια — Λουκᾶς Λουκᾶ

ἀργὴ

ᾨδὴ θ′ — Ἦχος Βου — Ιωάννου Πρωτοψάλτου Ειρμολόγιον 1905 σ.55#

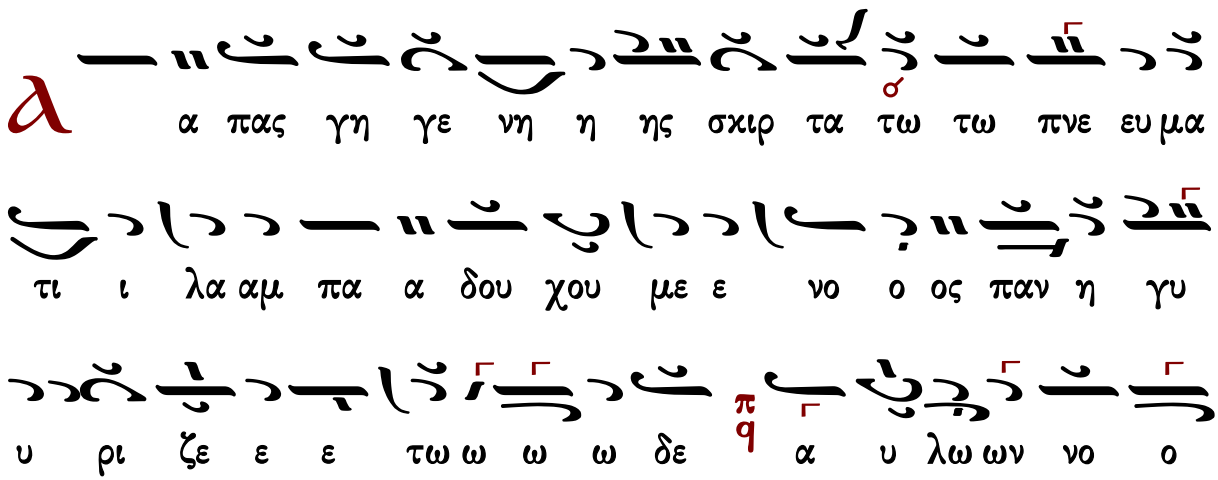

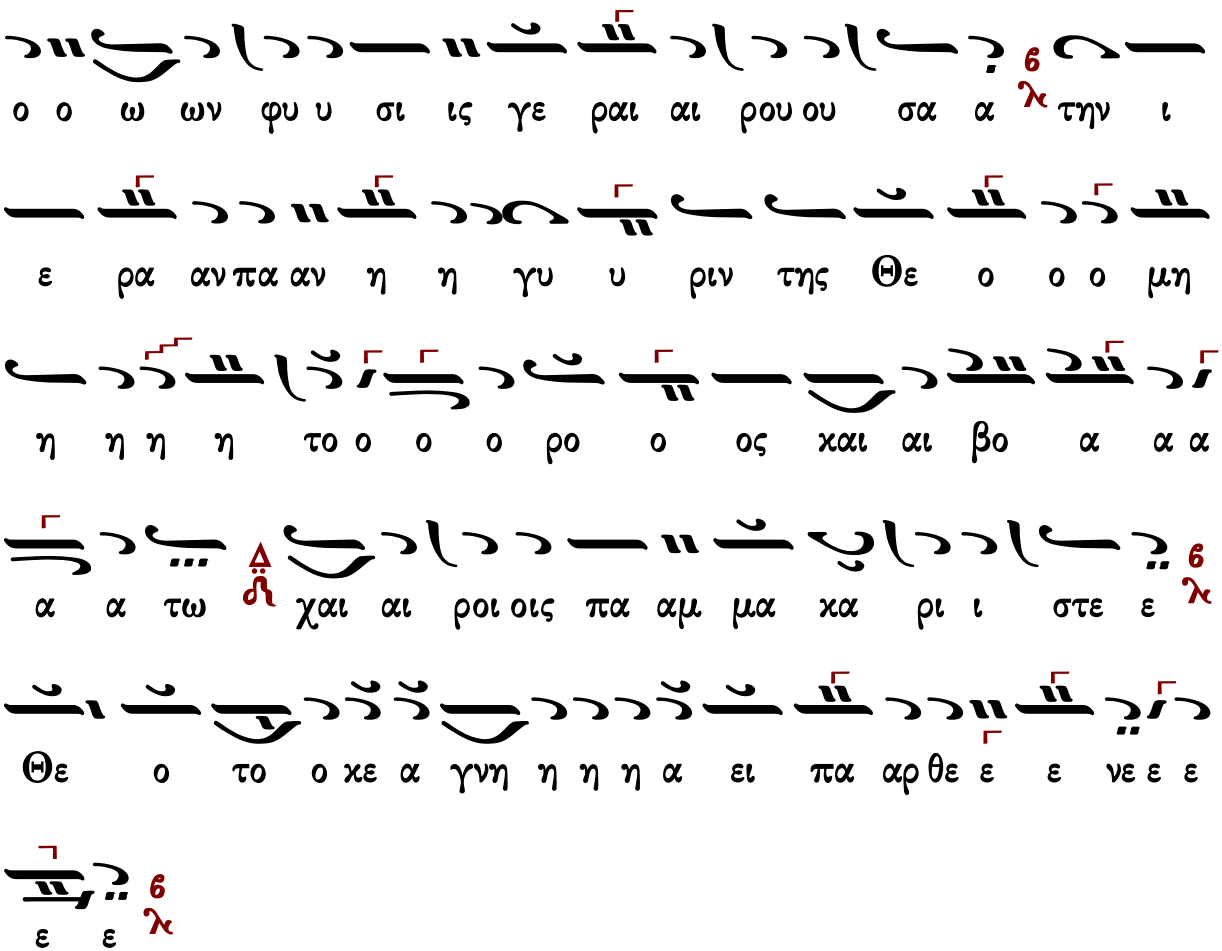

ἀργὴ (Παπαγιάννη)

ᾠδὴ θ′

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.237/1936*

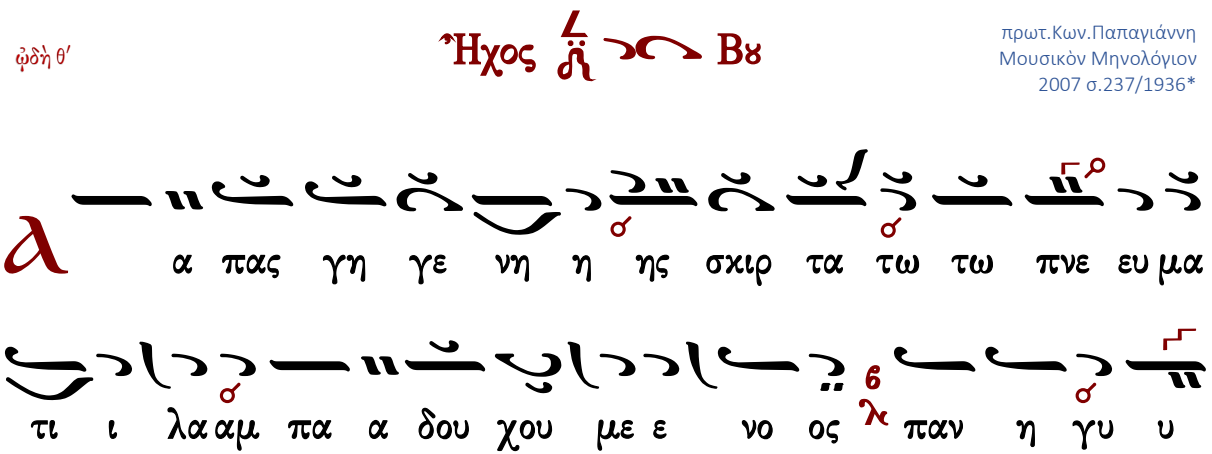

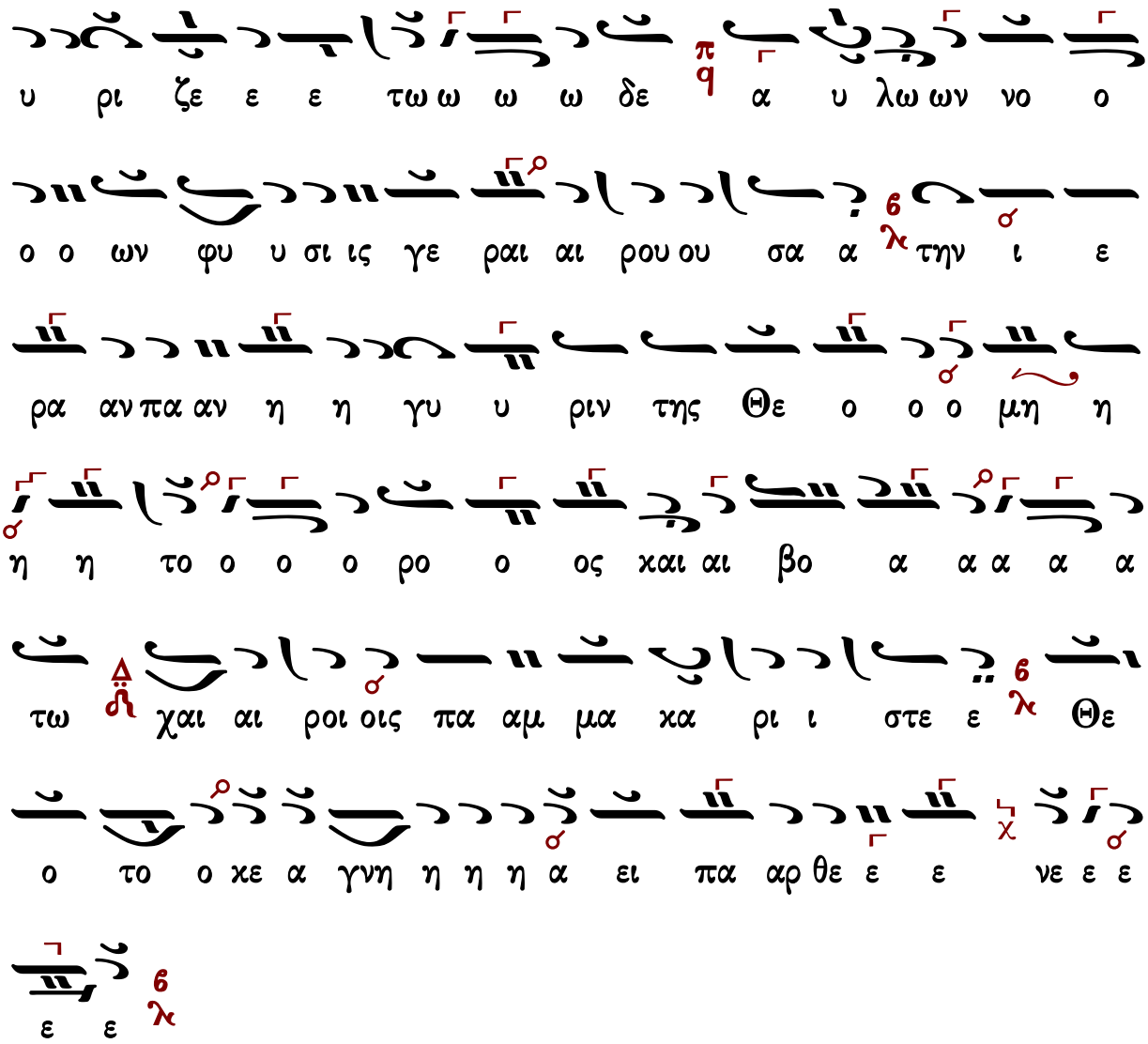

Ἐξαποστειλάρια

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.257/1297#

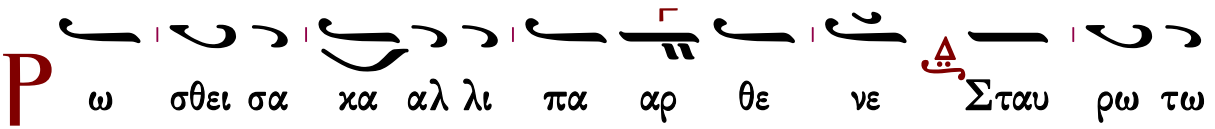

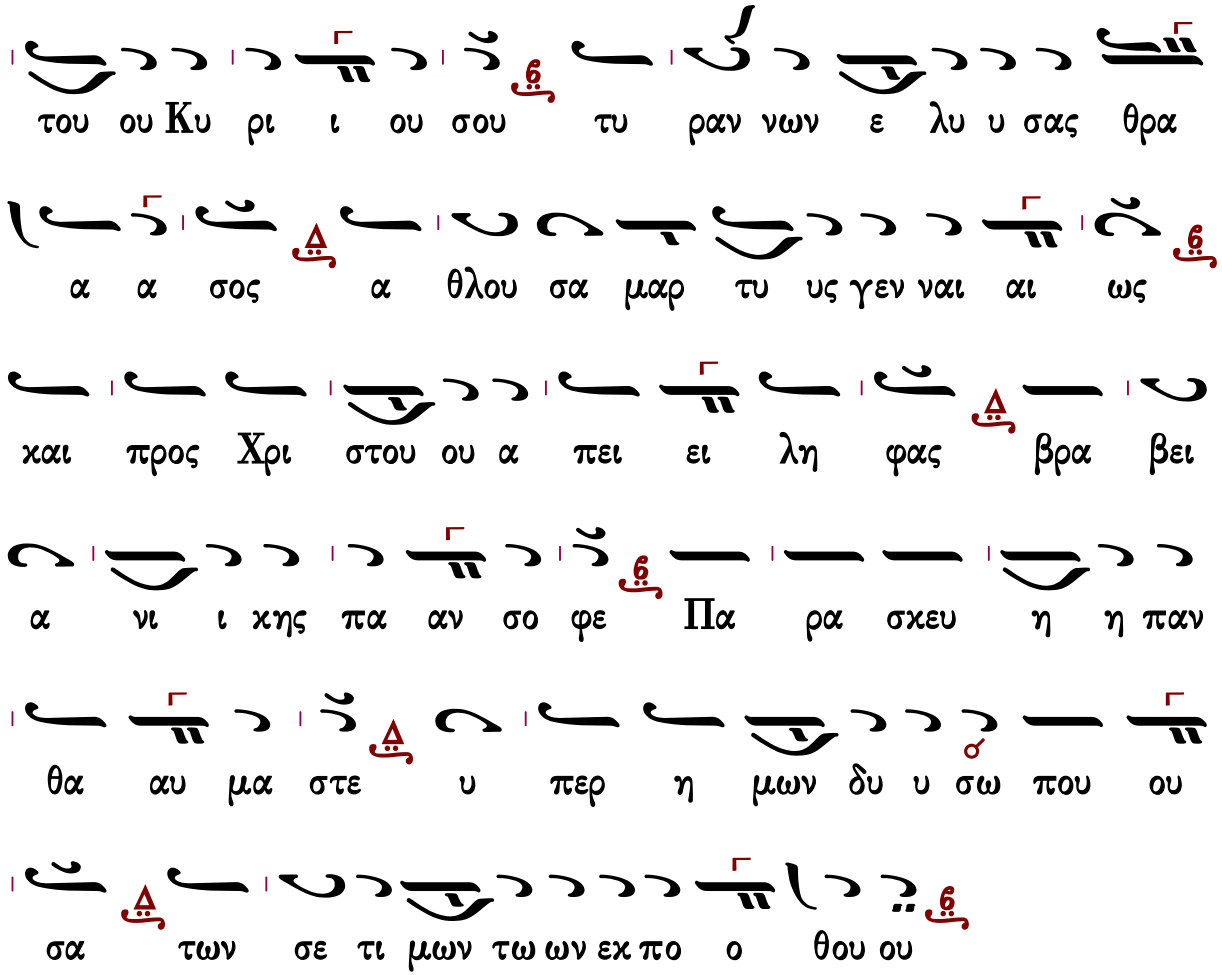

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

ἦχος γ΄

Παρθενομάρτυς Κυρίου, καὶ καλλιπάρθενε νύμφη, Παρασκευὴ ἀοίδιμε, ἐκδυσωποῦσα τὸν Θεόν, ῥῦσαι λαόν σου καὶ πόλιν, φθορᾶς ὀργῆς καὶ κινδύνων.

Θεοτοκίον

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Ἦχος ἡ Γα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.597#

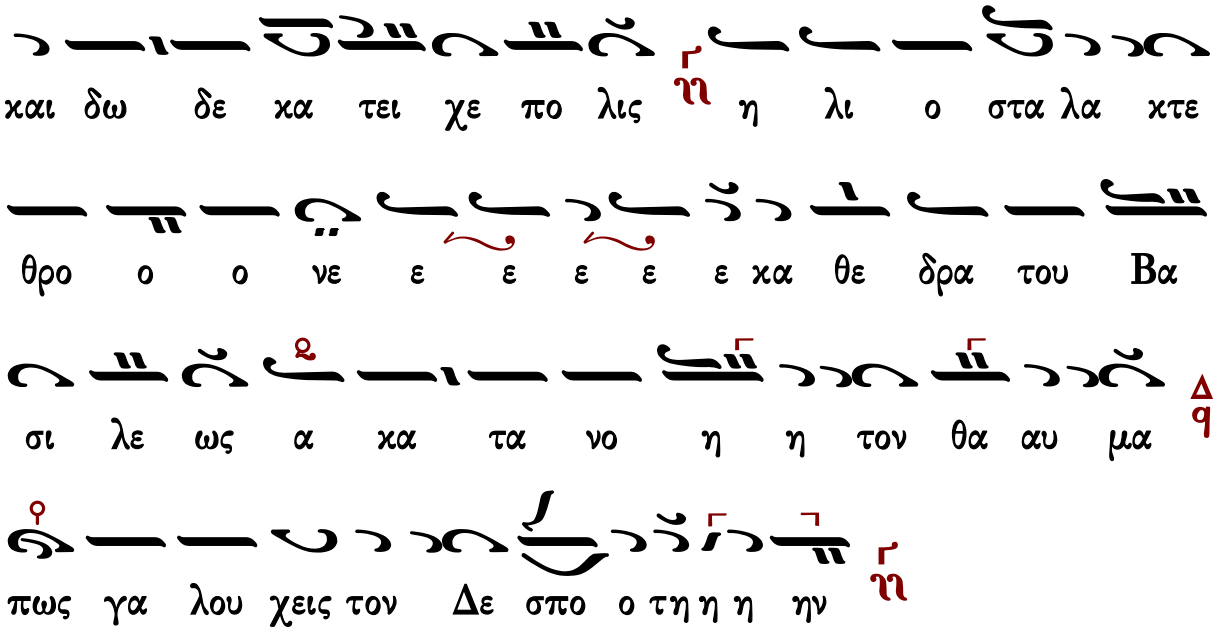

Θὶς τοὺς αἴνους

Πασαπνοάρια

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.21*

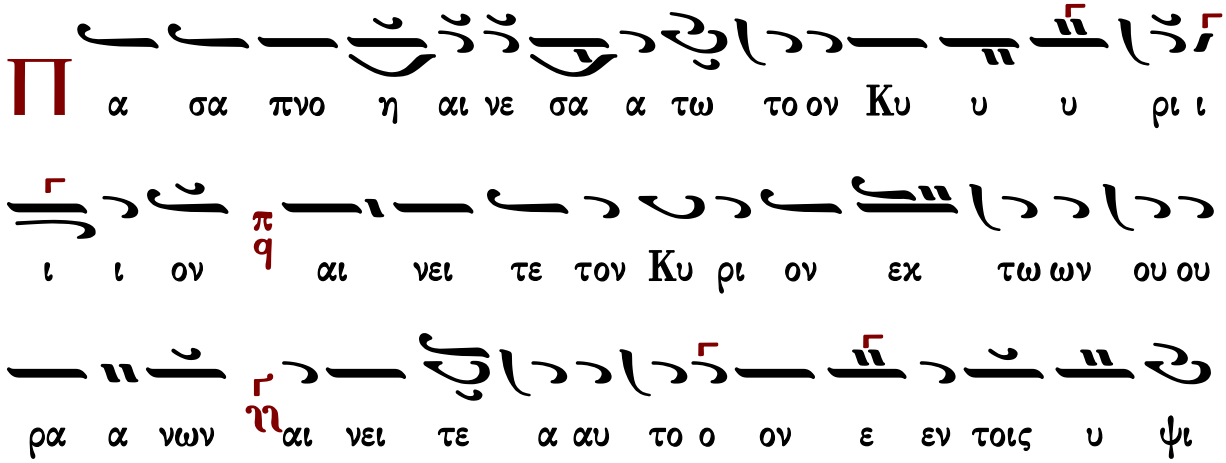

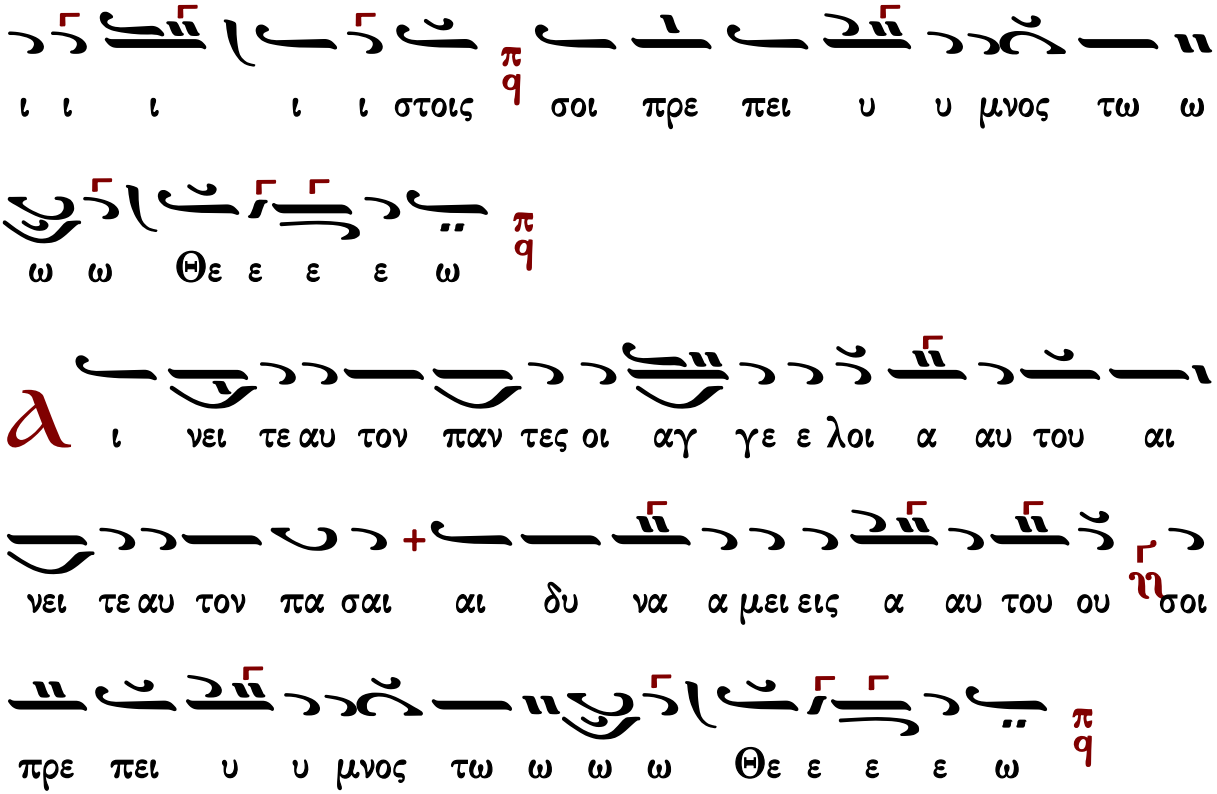

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος πλ. δ Πα

Πανδέκτη-Ὄρθρος
1851 σ.523*

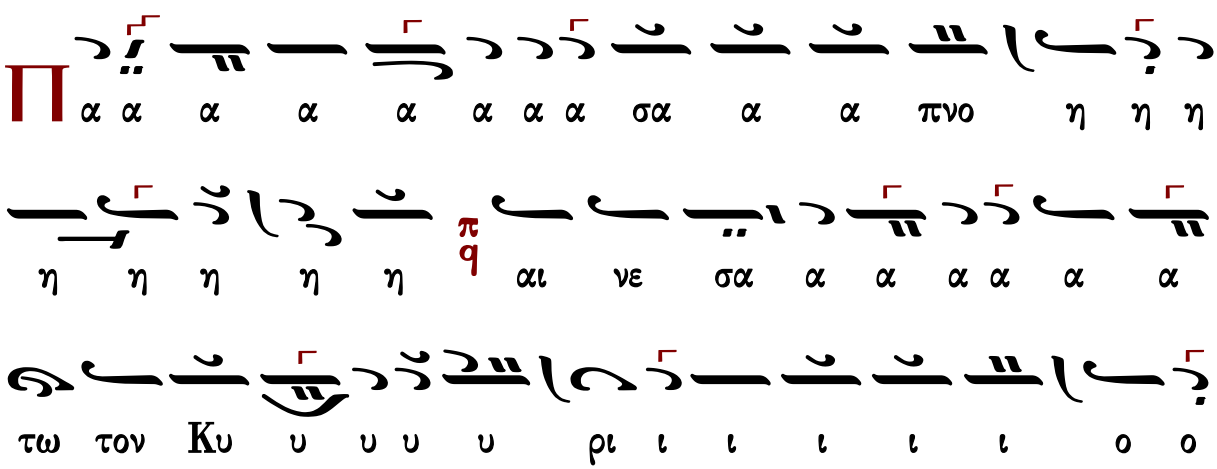

π
q
ω ω ω
α
ι νει ει ει ει ει ει ει τε ε ε ε ε αυ
π
q
το ο ο ο ο ο ο ο ον πα α α α α α αν
τες οι οι α α α α α αγ γε ε ε με ε ε ε ε
λοι οι οι οι α α α α α αυ του ου ου ου ου
π
q
ου ου ου αι νει ει ει ει ει τε ε ε ε ε
π
q
αυ το ο ο ο ο ο ο ο ον πα α α α α
α σαι αι δυ να α α α α μει ει ει ει εις
αυ του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου σοι οι πρε ε
ε ε ε με ε ε σοι πρε ε ε πει υ μνο ος τω ω ω

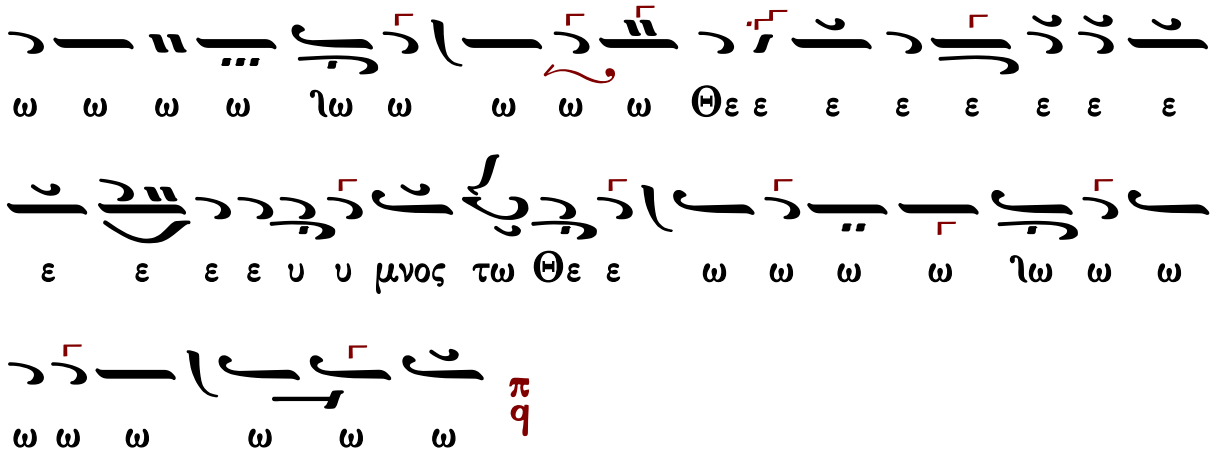

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.39#

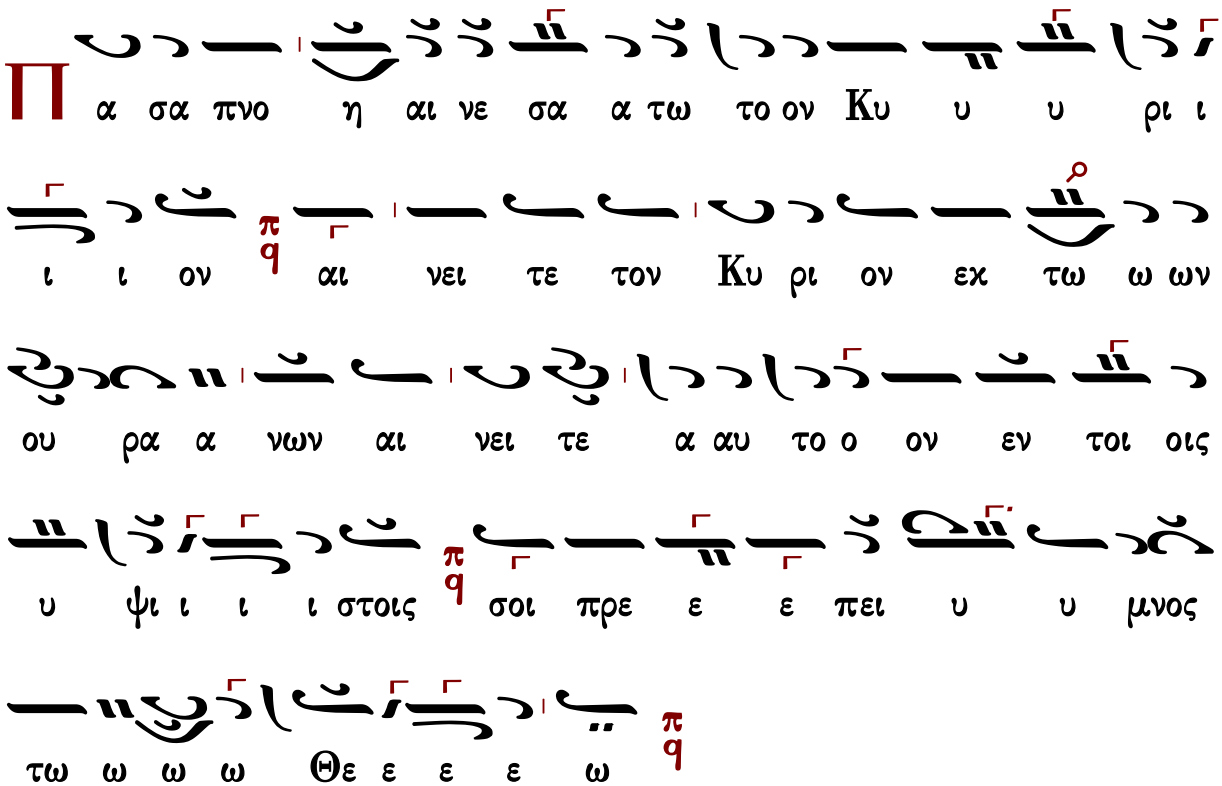

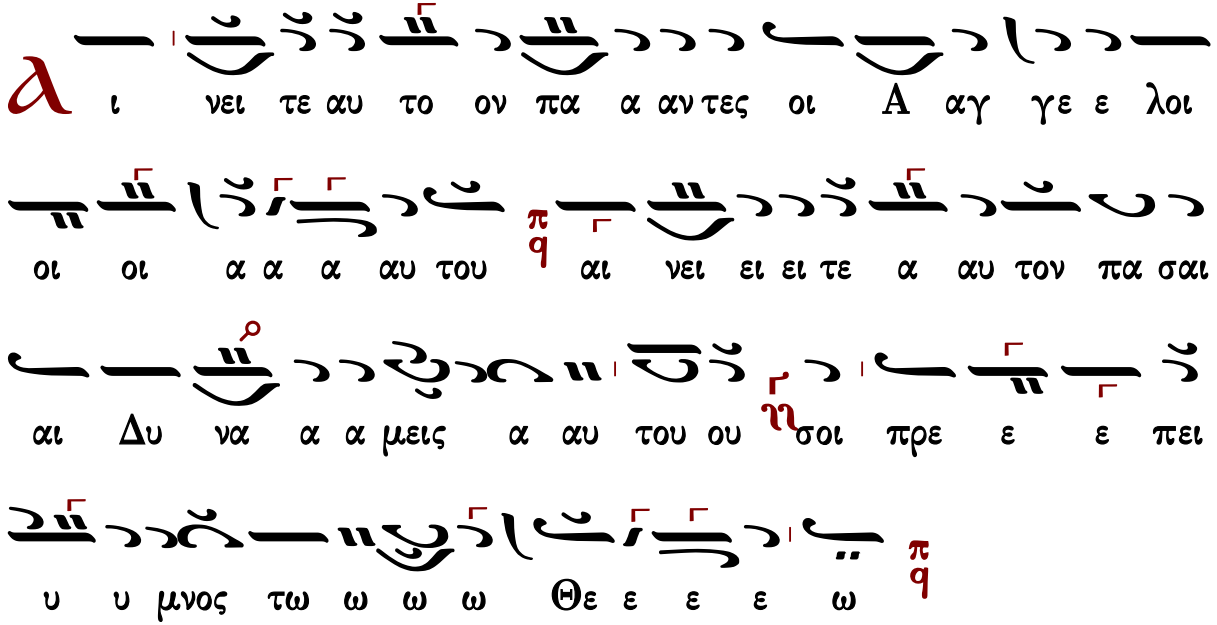

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος πλ. δ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.18*

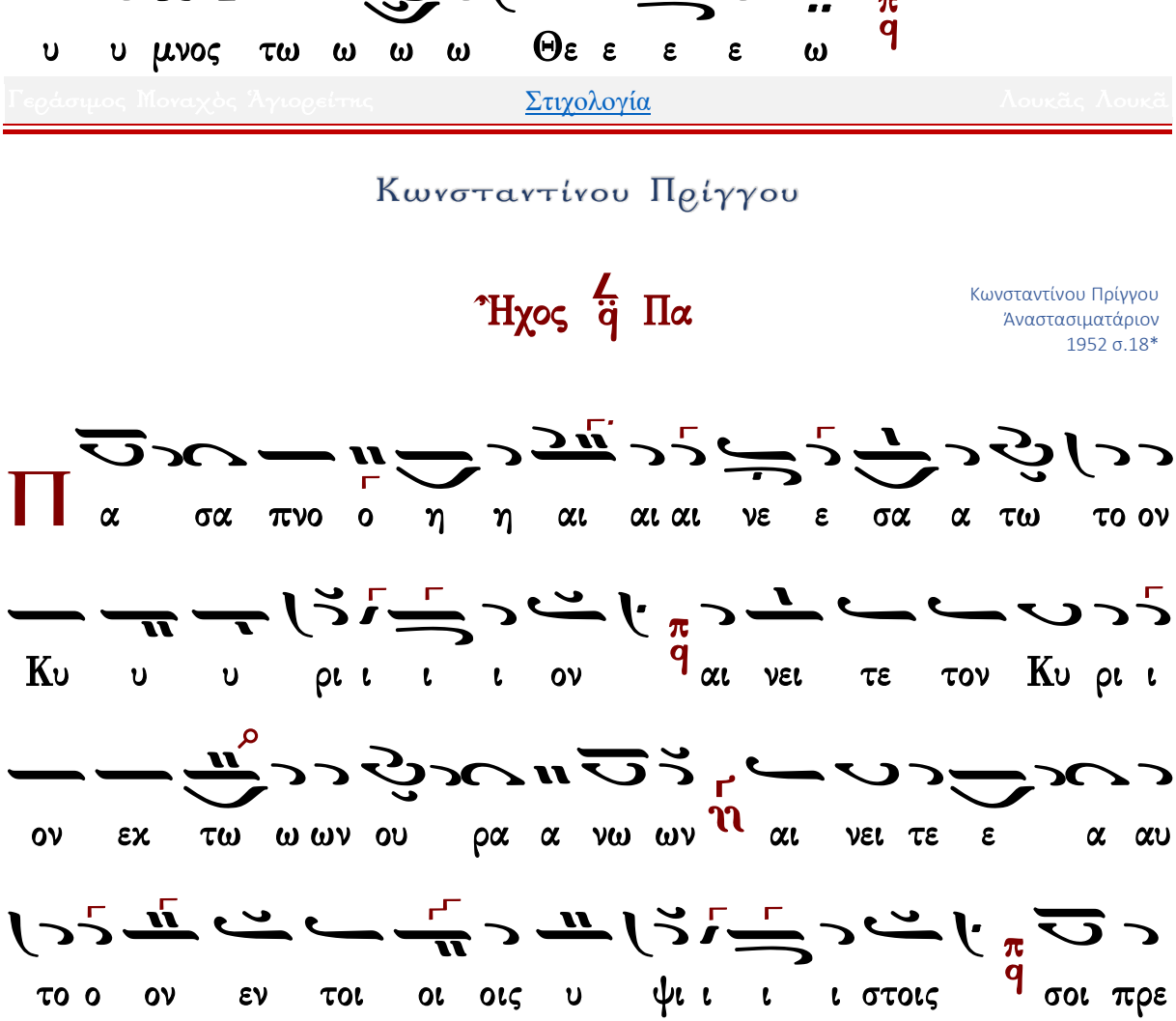

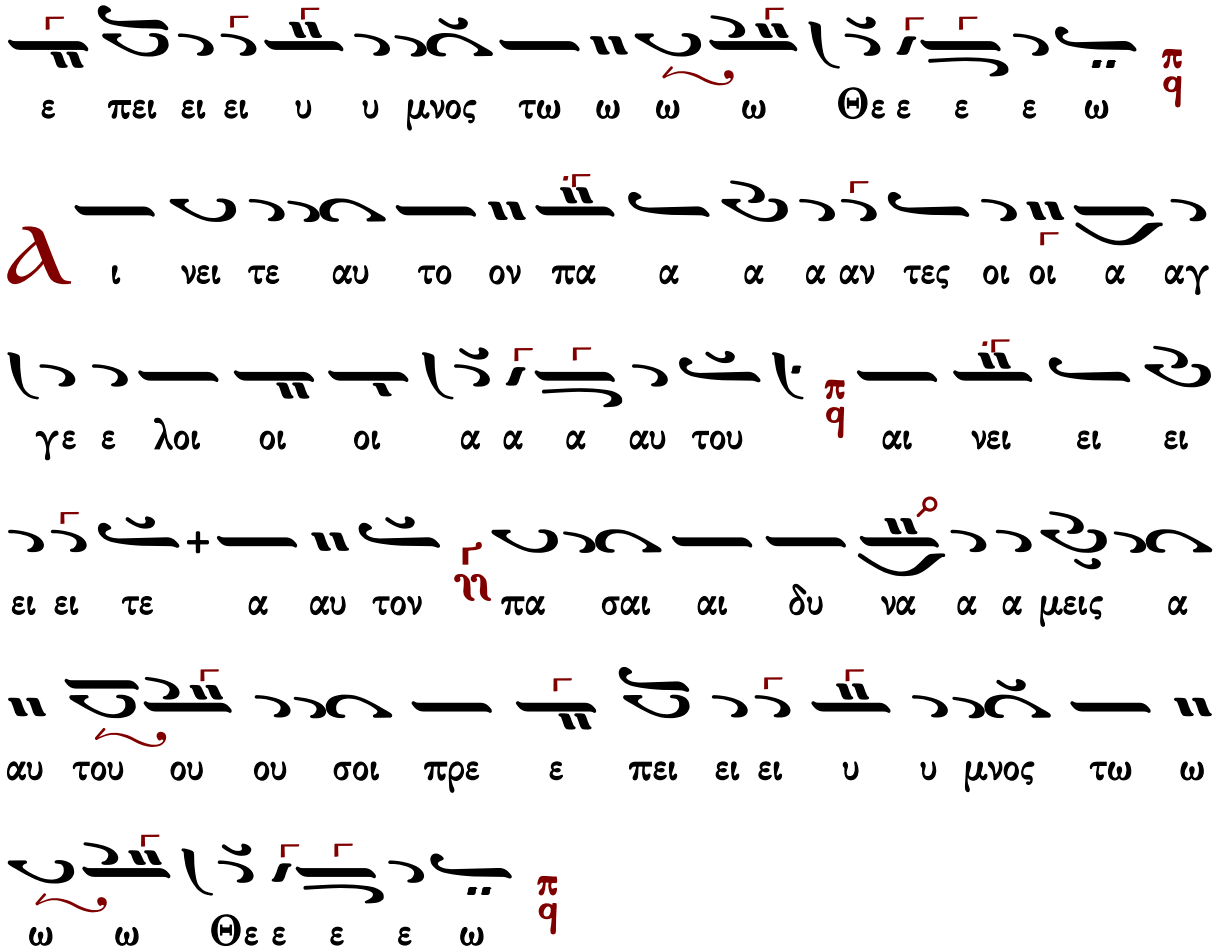

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος πλ. δ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.28*

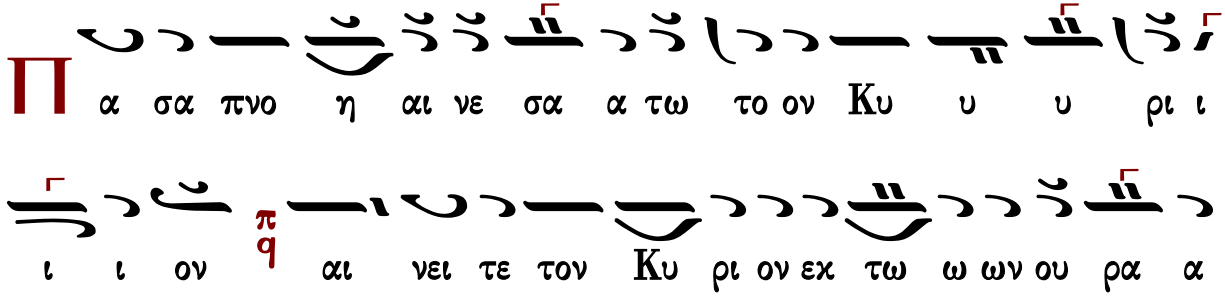

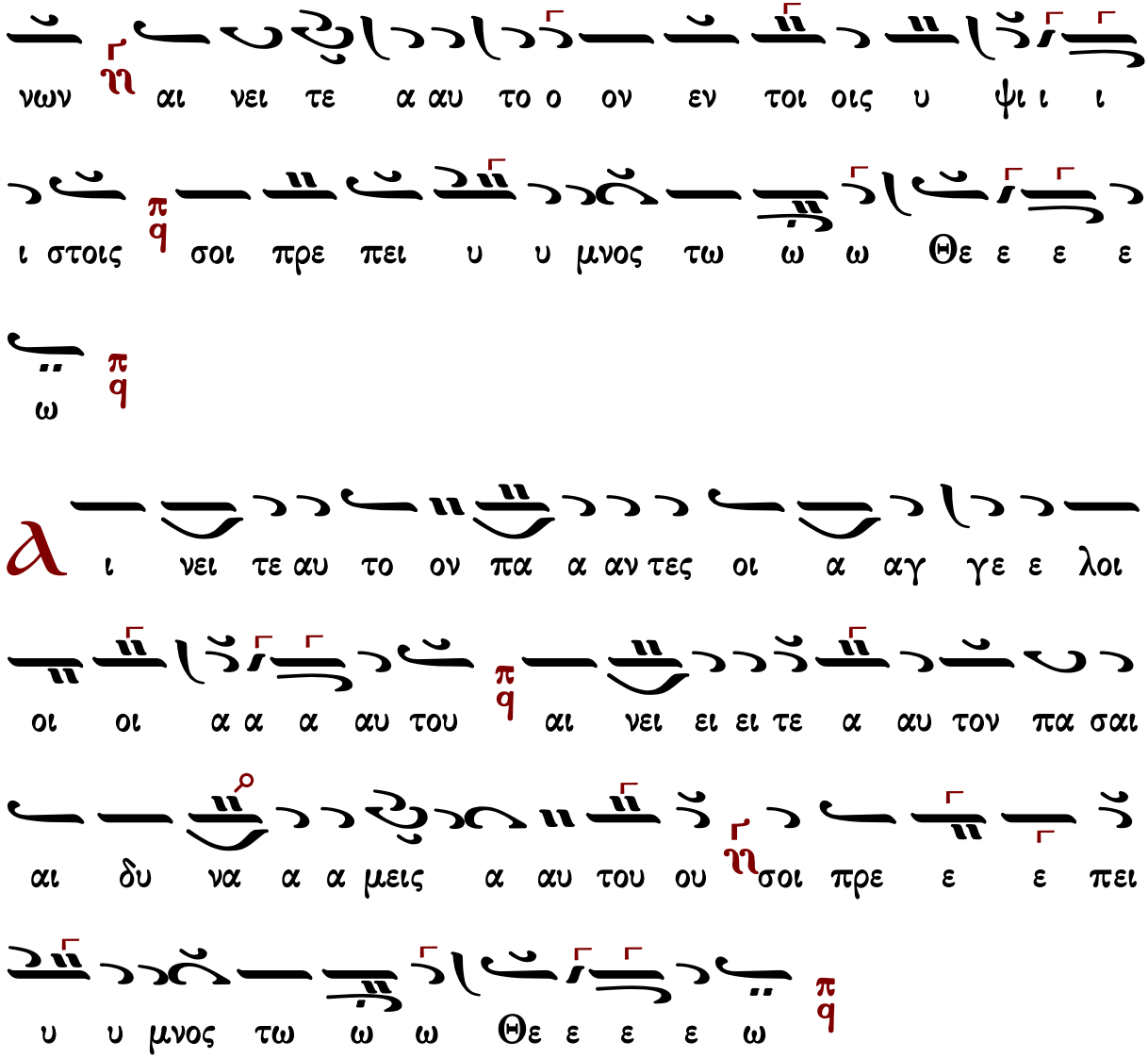

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος δ Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.10*

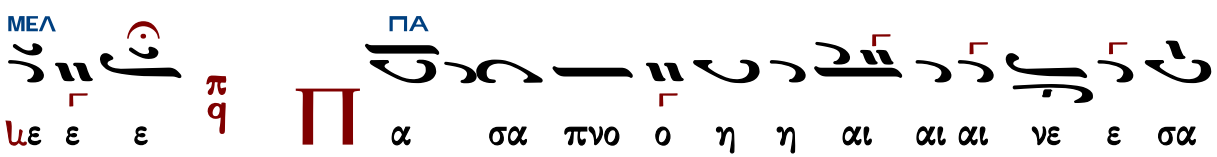

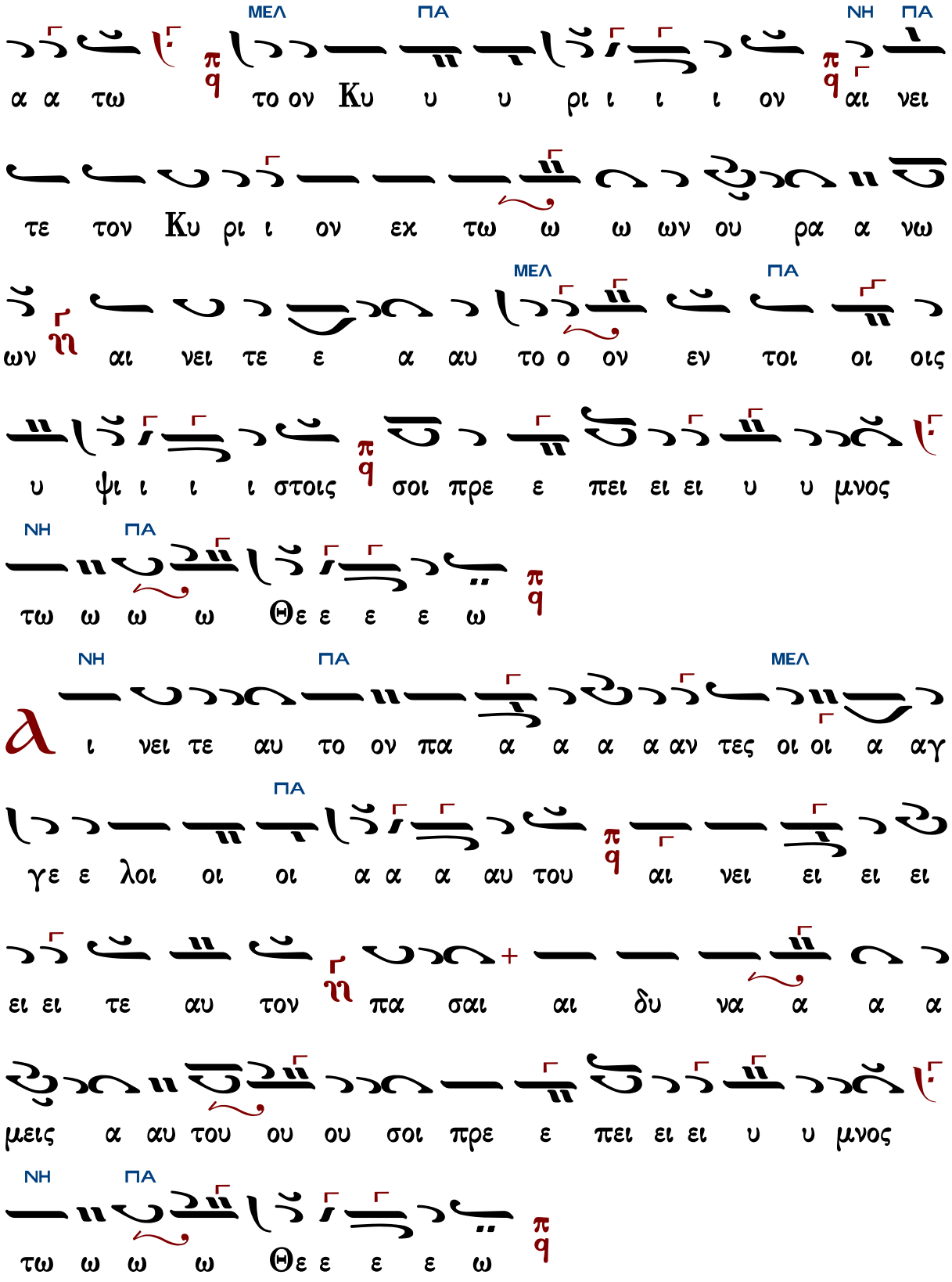
ΜΕΛ ΠΑ ΝΗ ΠΑ
α α τω το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον αι νει
τε τον Κυ ρι ι ον εκ τω ω ω ων ου ρα α νω
ΜΕΛ ΠΑ
ων αι νει τε ε α αυ το ο ον εν τοι οι οις
υ ψι ι ι ι στοις σοι πρε ε πει ει ει υ υ μνος
ΝΗ ΠΑ
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω
ΝΗ ΠΑ ΜΕΛ
α ι νει τε αυ το ον πα α α α αν τες οι οι α αγ
ΠΑ
γε ε λοι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει ει
ει ει τε αυ τον πα σαι αι δυ να α α α
μεις α αυ του ου ου σοι πρε ε πει ει ει υ υ μνος
ΝΗ ΠΑ
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἦχος ⸗ Πα

Ἀθανασίου Καραμάνη
Ὄρθρος 1955 σ.22*

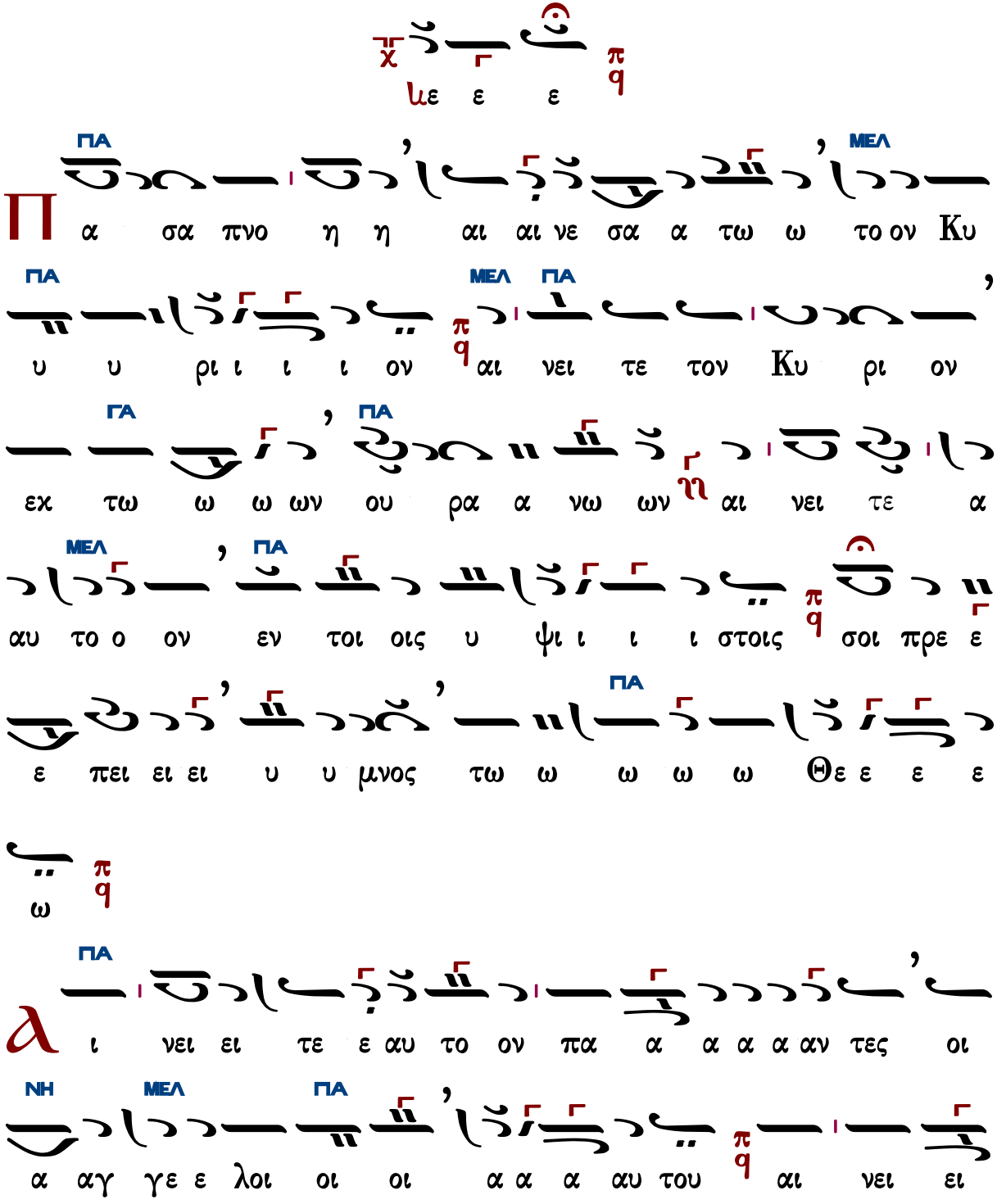

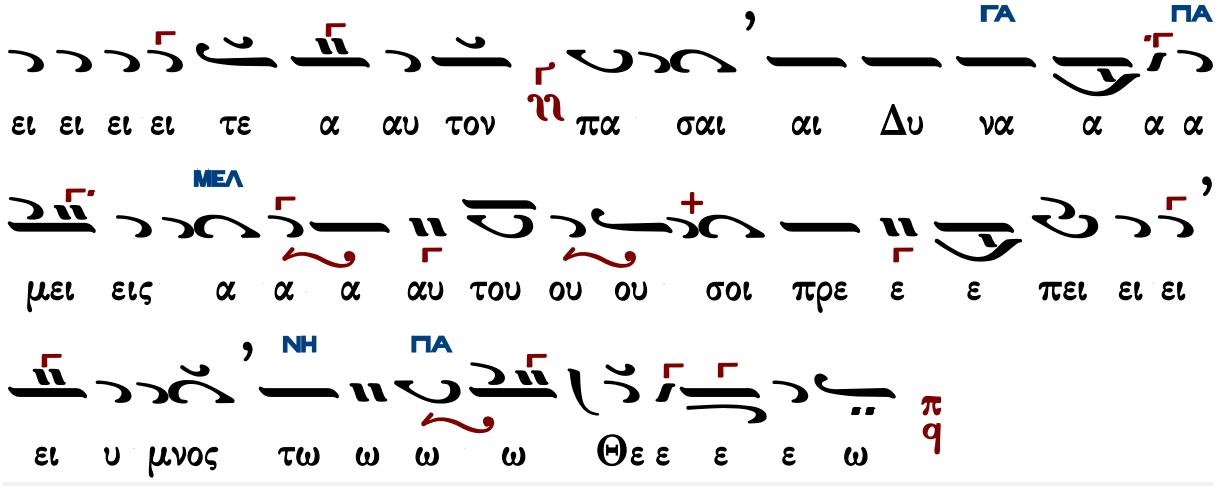

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος πλ. Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α80*

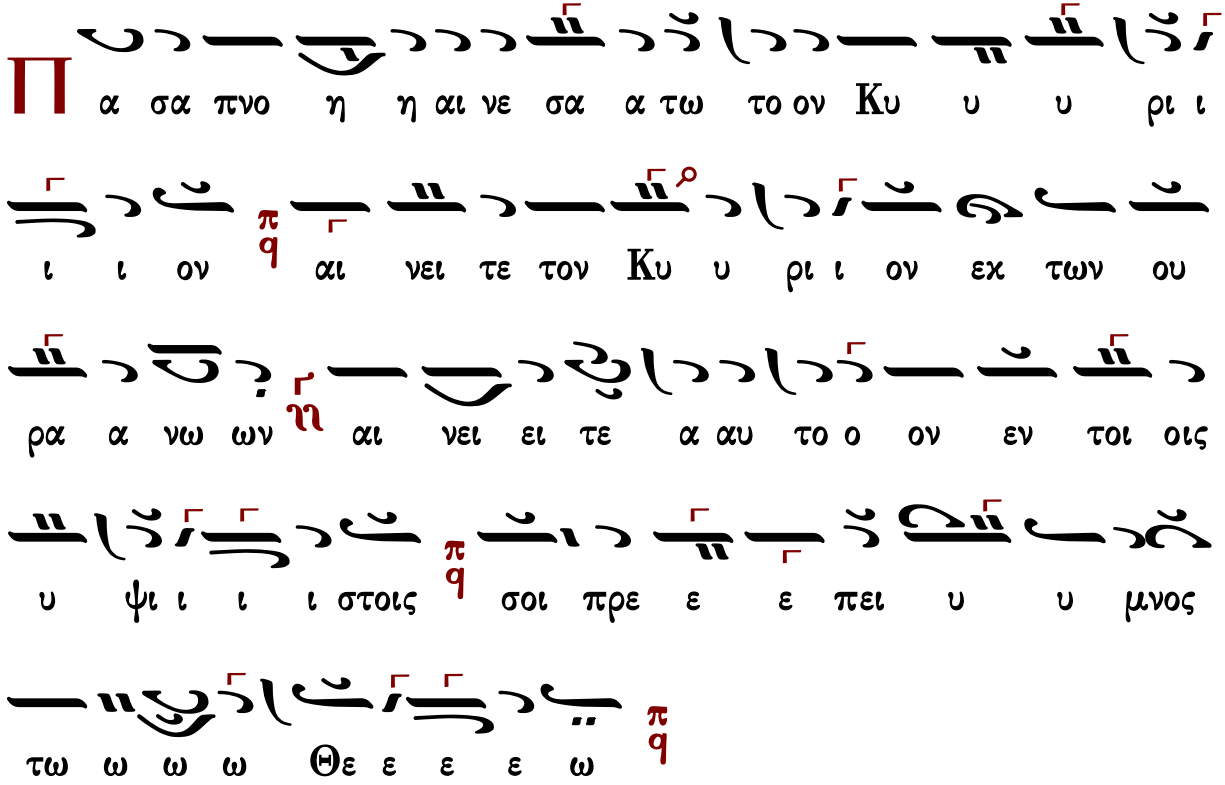

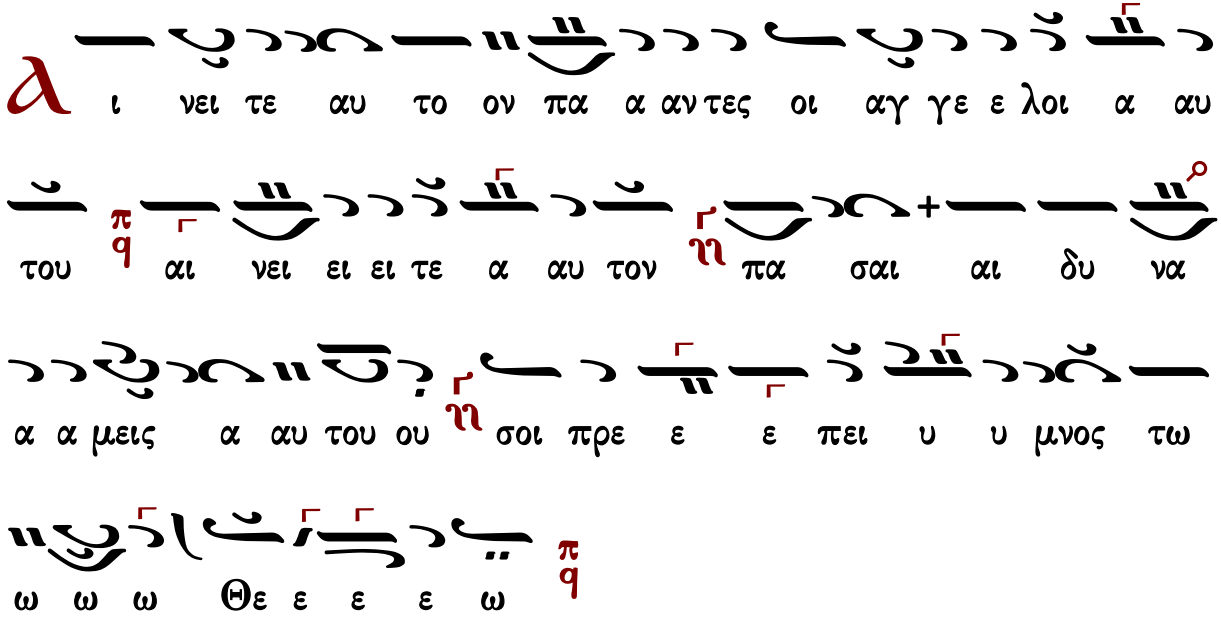

Στιχολογία

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.80/91*

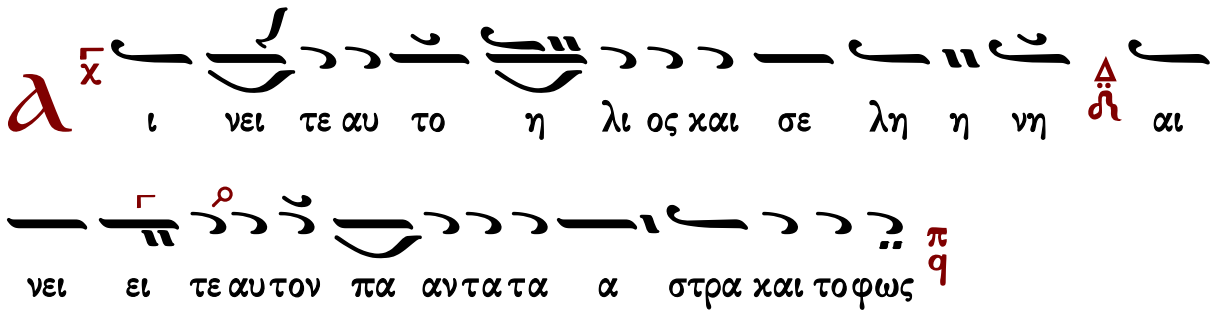

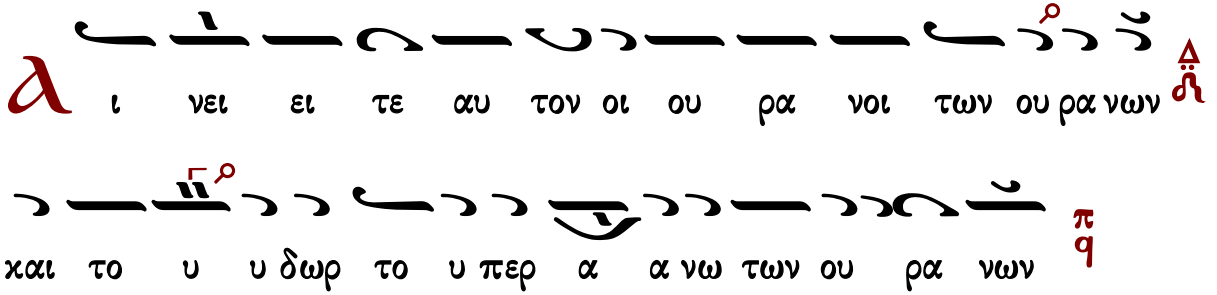

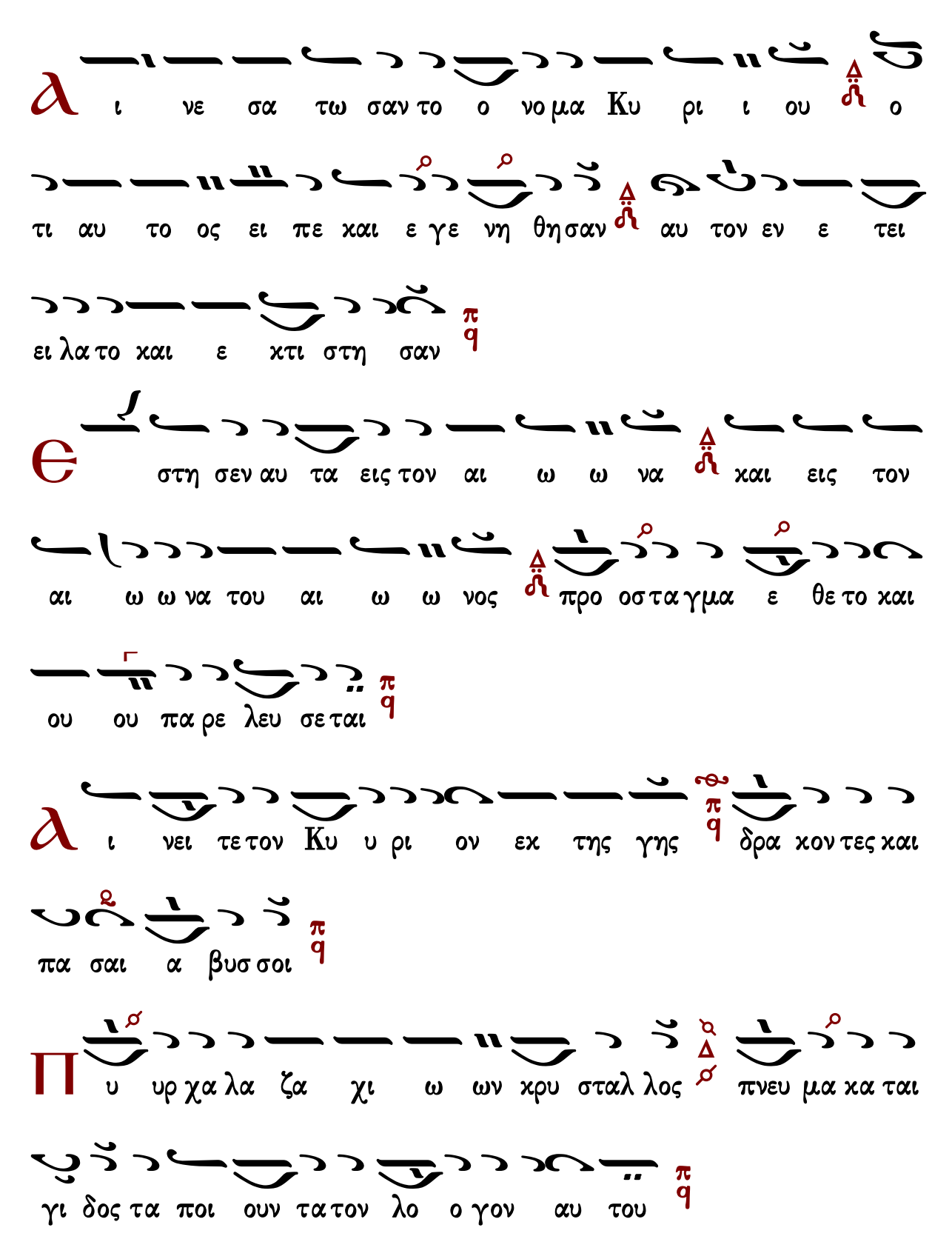
ι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ ρι ι ου ο
τι αυ το ος ει πε και ε γε νη θη σαν αυ τον εν ε τει
ει λα το και ε κτι στη σαν
στη σεν αυ τα εις τον αι ω ω να και εις τον
αι ω ω να του αι ω ω νος προ οσ τα γμα ε θε το και
ου ου πα ρε λευ σε ται
ι νει τε τον Κυ υ ρι ον εκ της γης δρα κον τες και
πα σαι α βυσ σοι
υ υρ χα λα ζα χι ω ων κρυ σταλ λος πνευ μα κα ται
γι δος τα ποι ουν τα τον λο ο γον αυ του

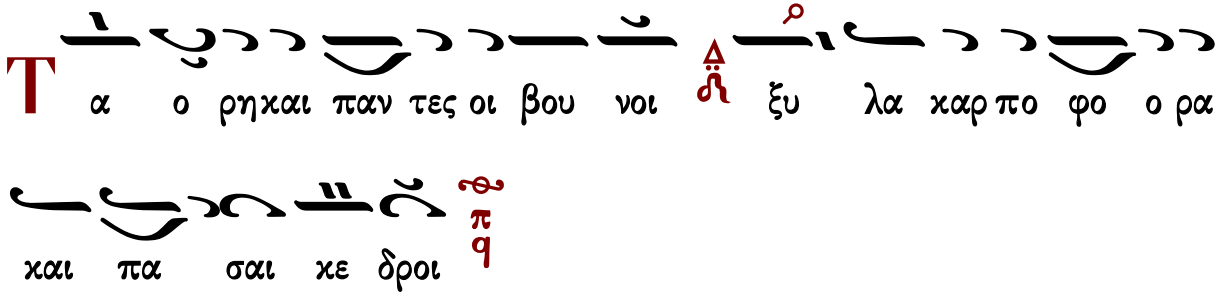
Τα ο ρη και παν τες οι βου νοι ξυ λα καρ πο φο ο ρα
και πα σαι κε δροι

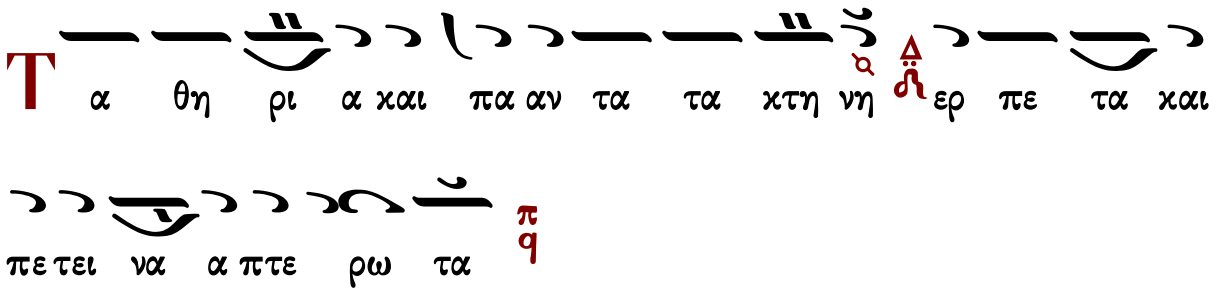
Τα θη ρι α και πα αν τα τα κτη νη ερ πε τα και
πε τει να α πτε ρω τα

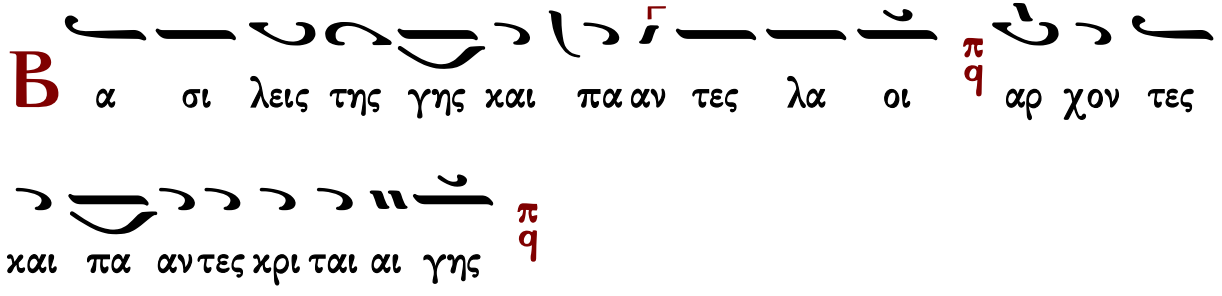
Βα σι λεις της γης και πα αν τες λα οι αρ χον τες
και πα αν τες κρι ται αι γης

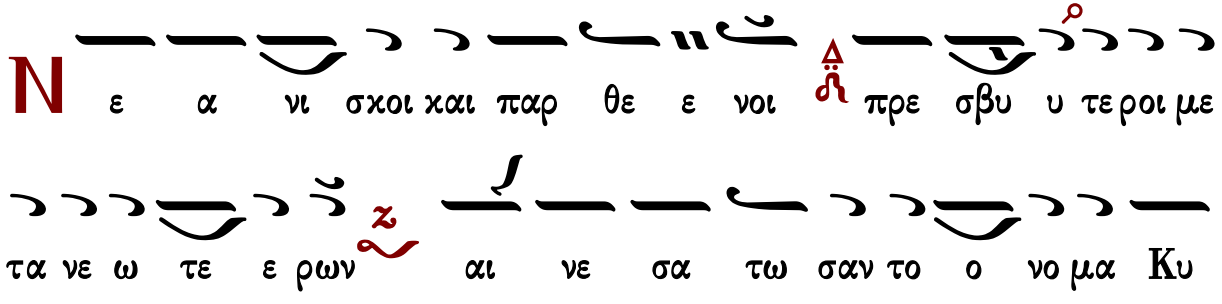
Νε α νι σκοι και παρ θε ε νοι πρε σβυ υ τε ροι με
τα νε ω τε ε ρων αι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ
ρι ι ου ο τι υ ψω ω θη το ο νο μα αυ του ου
μο νου

Η

εξ ο μο λο γη σις αυ του ε πι γης και

ου ρα νου π/q και υ ψω σει κε ε ρας λα ου

αυ του π/q

Υ

μνος πα σι τοις ο σι οις αυ του Δ/ℳ τοις υι οι οις

Ισραηλ λα ω εγ γι ζον τι αυτω π/q

α

α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον Δ/ℳ η αι νε

σις αυ του εν εκκλη σι ι α ο σι ων π/q

ϵ

υ φραν θη τω Ισ ρα ηλ ε πι τω ποι η σαν τι αυ

τον Δ/ℳ και υι οι Σι ων α γαλ λι α σθω σαν ε

πι τω βα σι λει αυ των π/q

Δι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του ου εν χο

ρω εν τυμ πα α νω και ψαλ τη ρι ω ψα λα τω σαν αυ

τω

Ο τι ευ δο κει ει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ του και

υ ψω ω σει πρα εις εν σω τη ρι α

Κ αυ χη σον ται ο σι οι εν δο ο ξη και α γαλ

λι α σον ται ε πι των κοι των αυ των

Δι υ ψω σεις του Θε ου εν τω λα ρυγ γι αυ των και

ρομ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σιν αυ των

Τ ου ποι η σαι εκ δι κη σιν εν τοις ε θνε σιν ε λε γμους

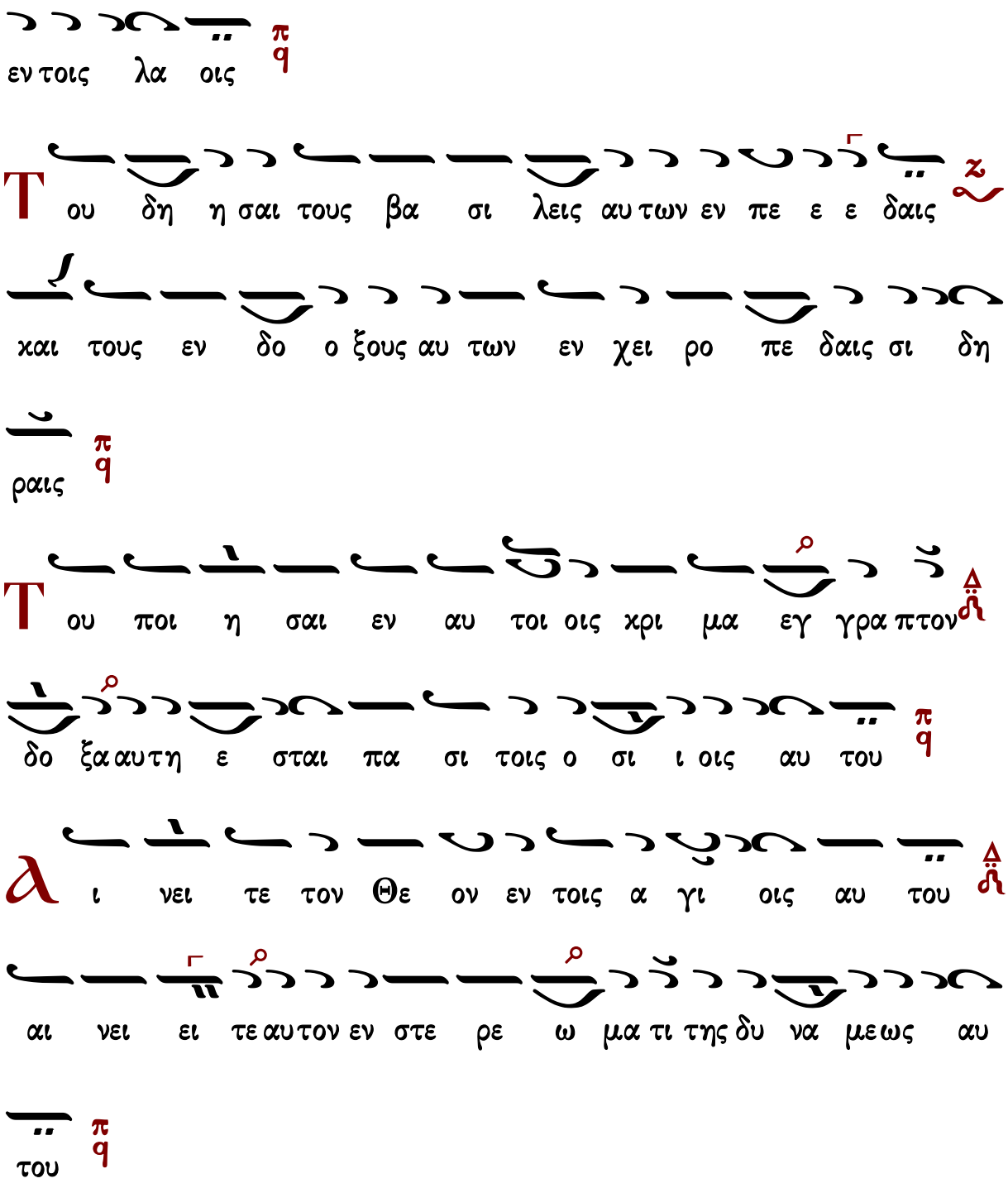
εν τοις λα οις
Του δη η σαι τους βα σι λεις αυ των εν πε ε ε δαις
χαι τους εν δο ο ξους αυ των εν χει ρο πε δαις σι δη
ραις
Του ποι η σαι εν αυ τοι οις χρι μα εγ γρα πτον
δο ξα αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι ι οις αυ του
Αι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του
αι νει ει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ
του

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ἦχος ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.258/1298#

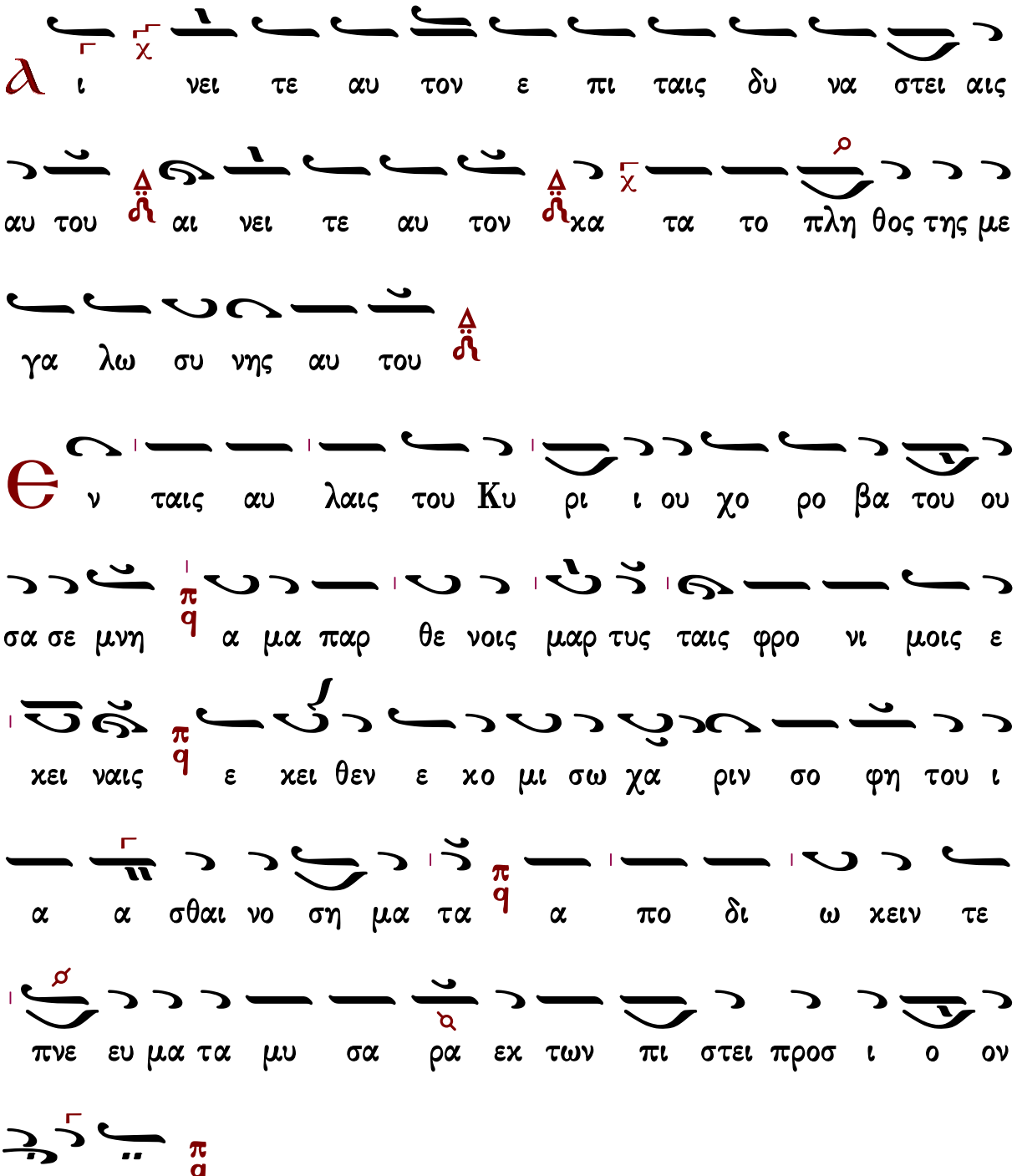

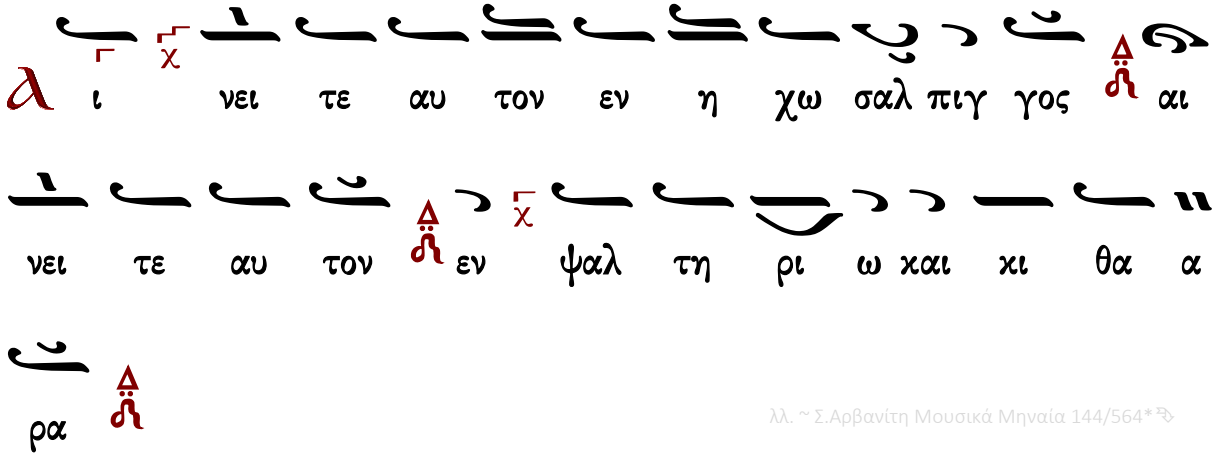

λλ. ~ Σ.Αρβανίτη Μουσικά Μηναία 144/564*

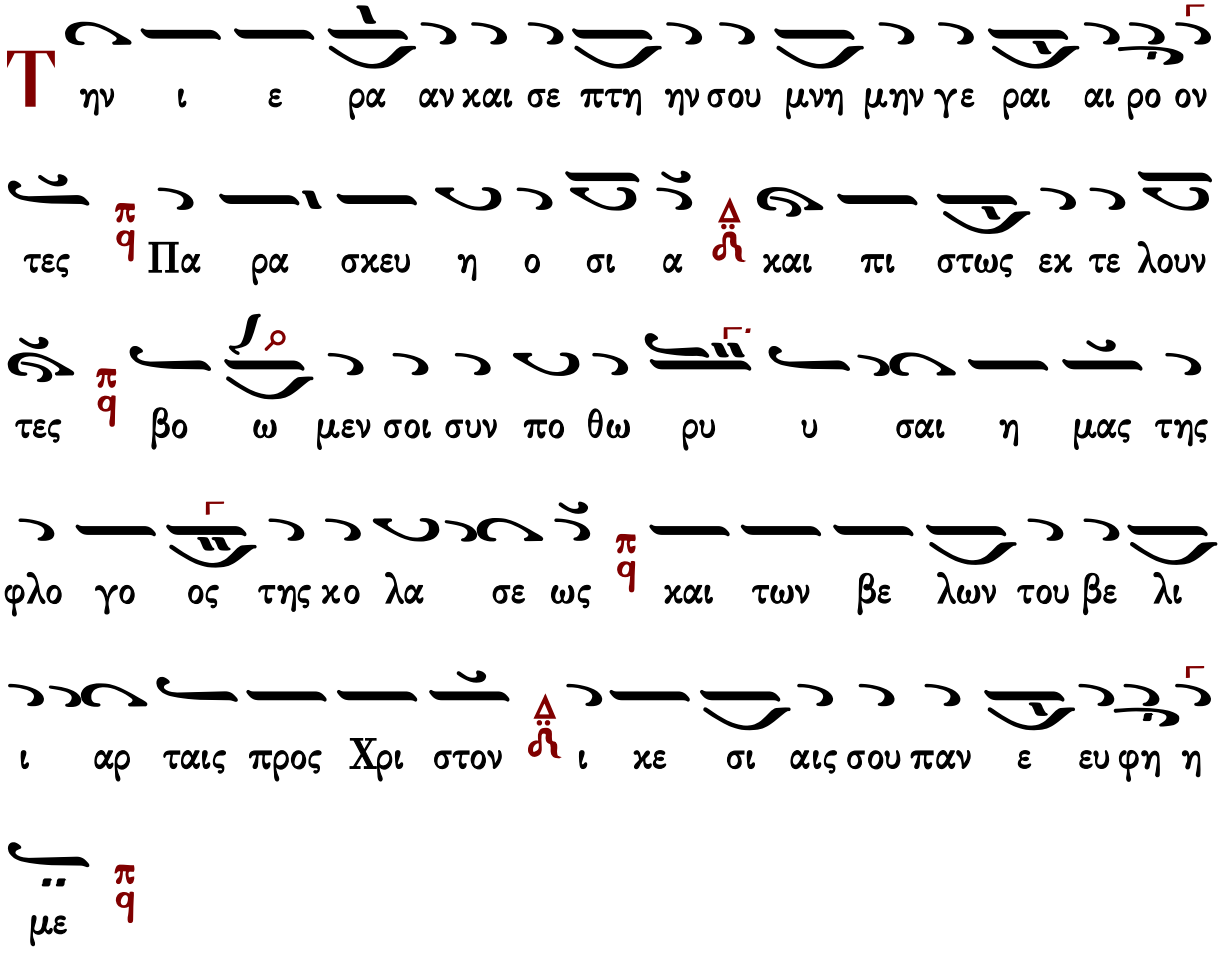

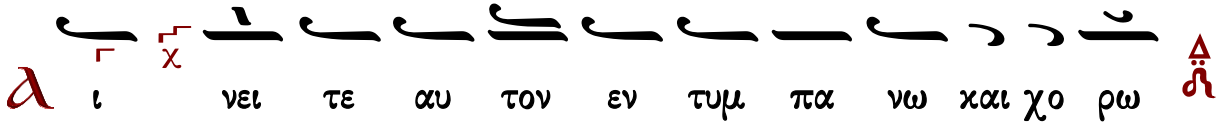

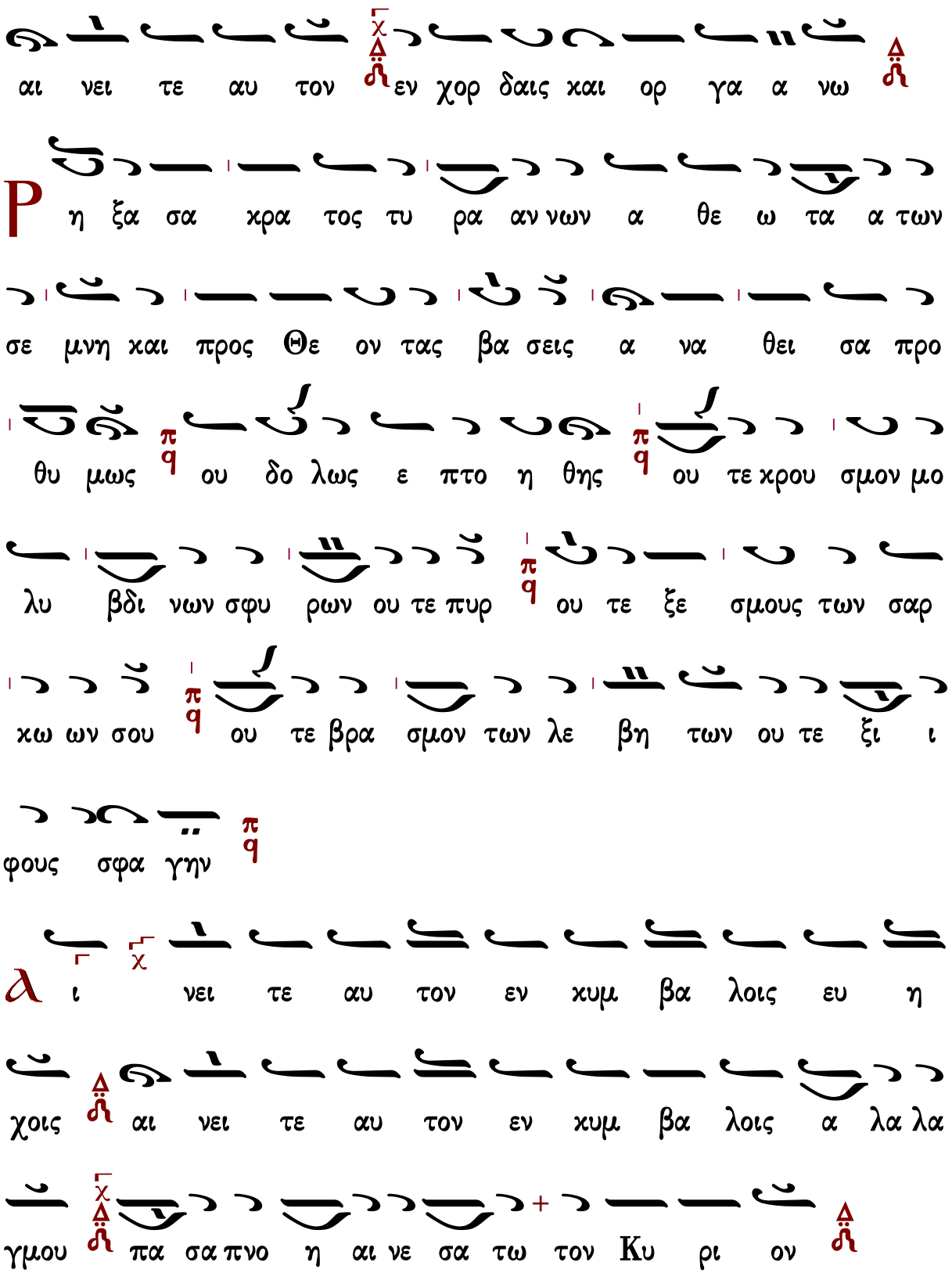
αι νει τε αυ τον εν χορ δαις και ορ γα α νω
P η ξα σα χρα τος τυ ρα αν νων α θε ω τα α των
σε μνη και προς Θε ον τας βα σεις α να θει σα προ
θυ μως ου δο λως ε πτο η θης ου τε χρου σμον μο
λυ βδι νων σφυ ρων ου τε πυρ ου τε ξε σμους των σαρ
κω ων σου ου τε βρα σμον των λε βη των ου τε ξι ι
φους σφα γην
λ ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η
χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα
γμου πα σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

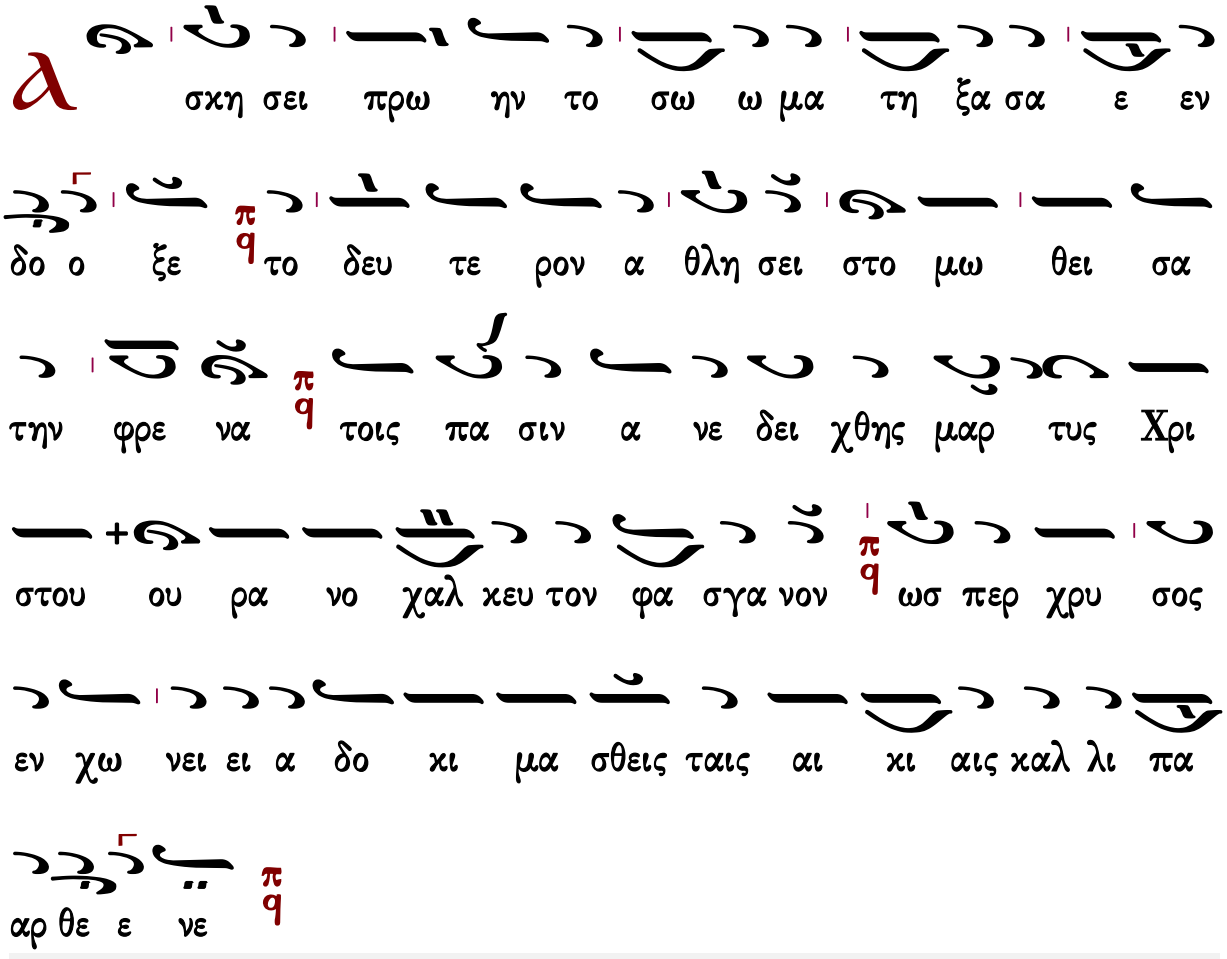

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Δοξαστικὸν Λουκᾶς Λουκᾶ

Δοξαστικὸν

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.212#

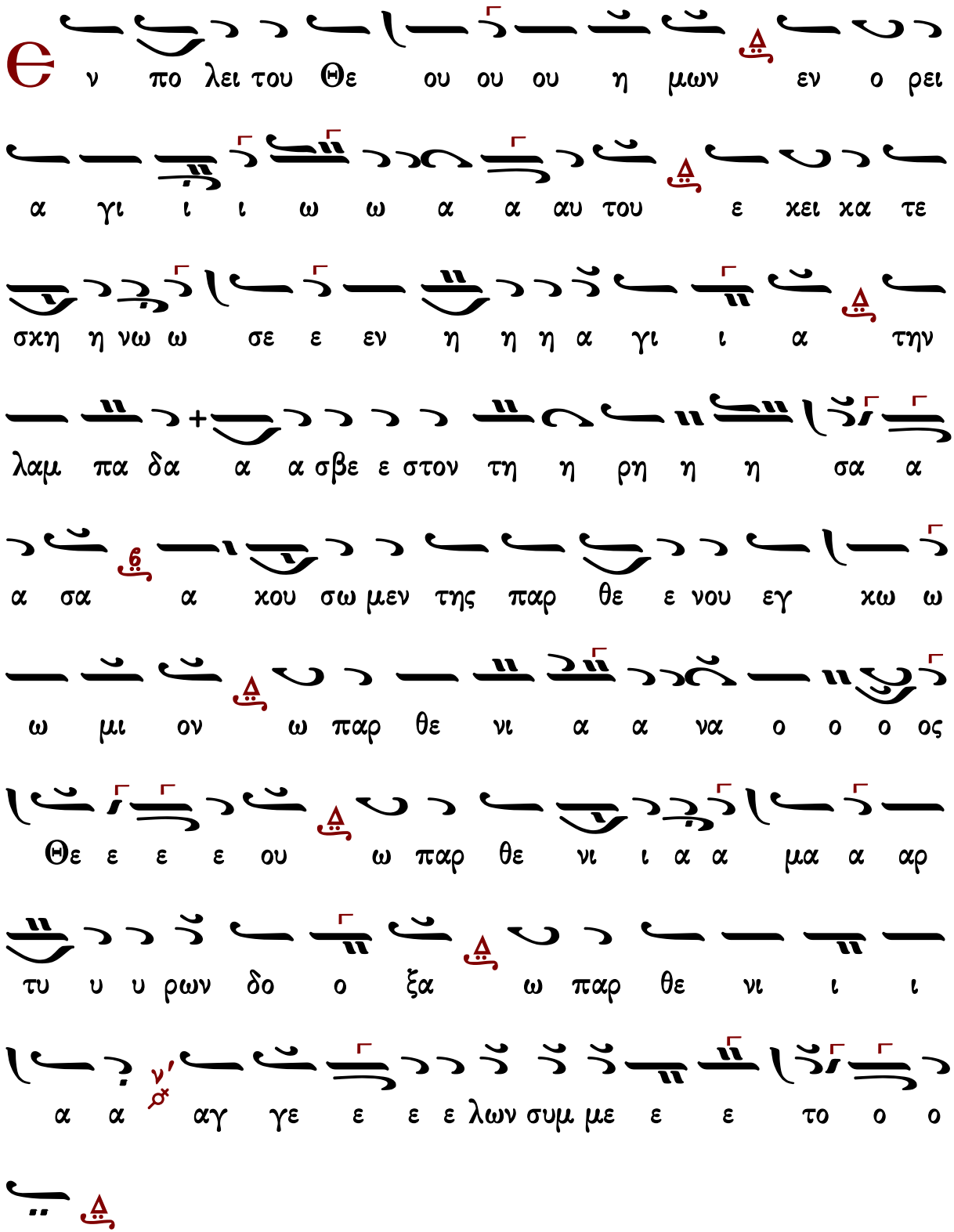
ν πο λει του Θε ου ου ου η μων εν ο ρει
α γι ι ι ω ω α α αυ του ε χει χα τε
σχη η νω ω σε ε εν η η η α γι ι α την
λαμ πα δα α α σβε ε στον τη η ρη η η σα α
α σα α χου σω μεν της παρ θε ε νου εγ χω ω
ω μι ον ω παρ θε νι α α να ο ο ο ος
Θε ε ε ε ου ω παρ θε νι ι α α μα α αρ
τυ υ υ ρων δο ο ξα ω παρ θε νι ι ι
α α αγ γε ε ε ε λων συμ με ε ε το ο ο
χε

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου
Δοξαστάριον Α 1841 σ.270*

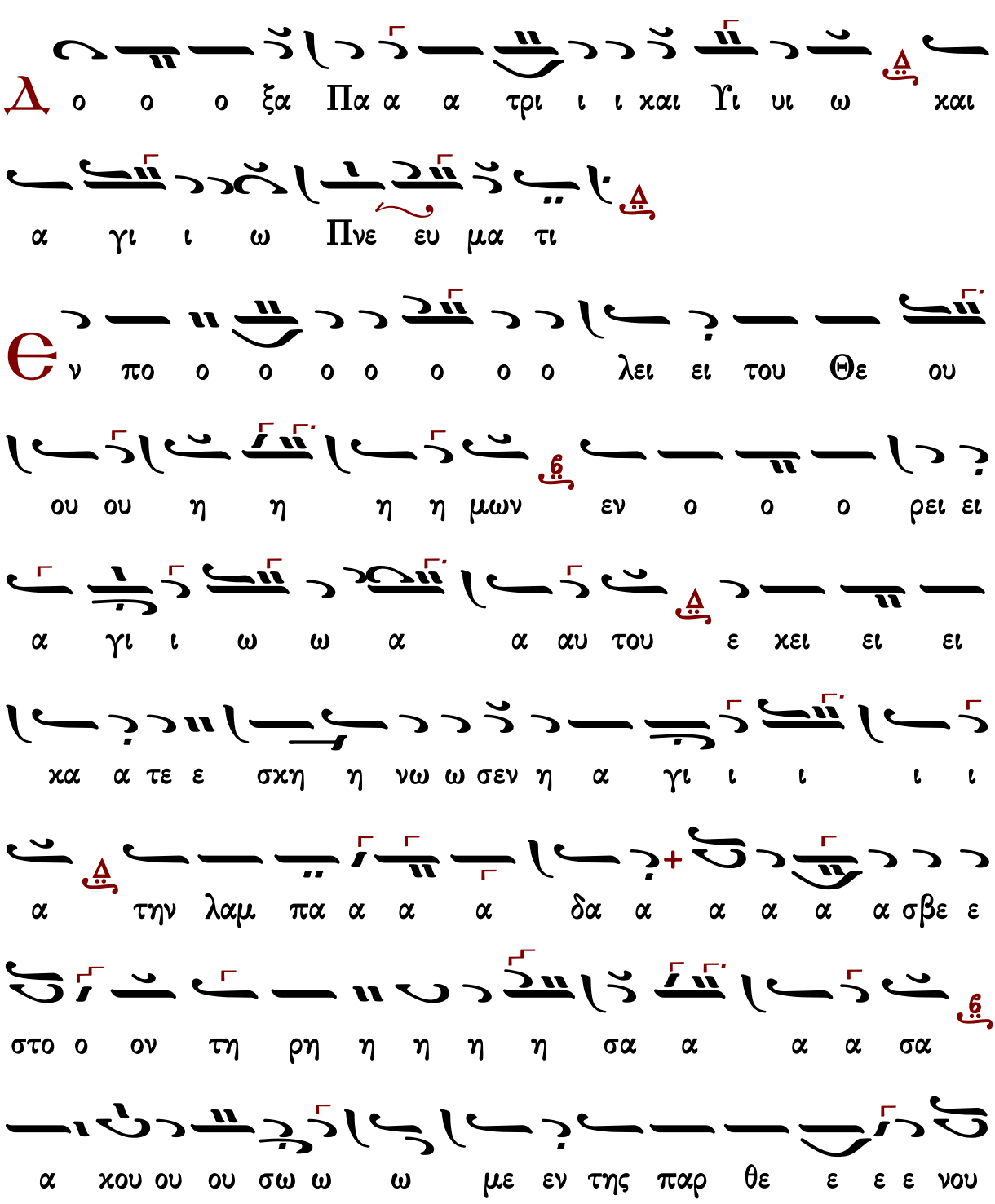

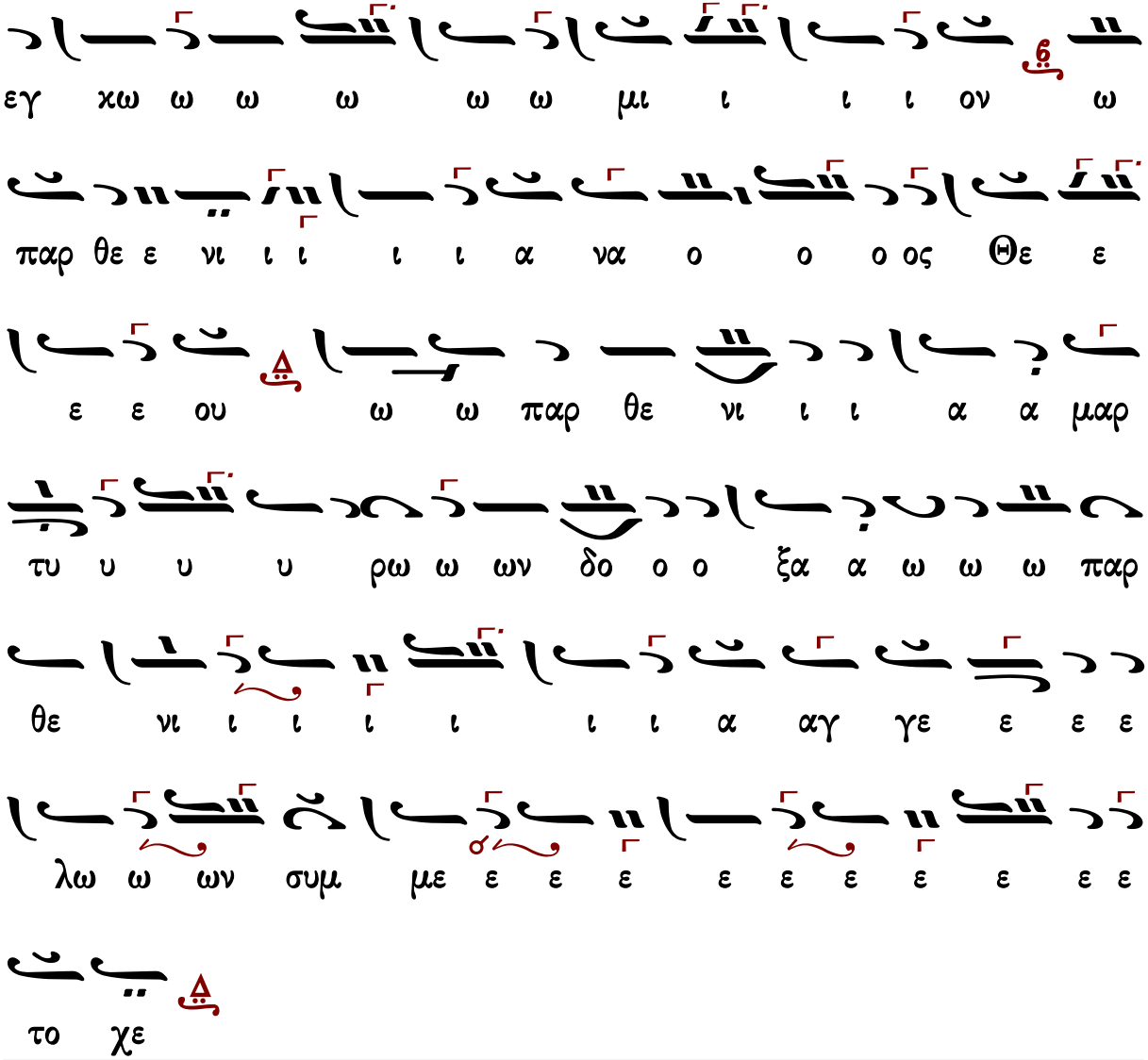

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη
Ι.Μ.Γρηγορίου 2007 σ.301#

α γι ι ω Πνε ευ μα τι

Θ ν πο λει του Θε ου η η μων εν ο ρει α

γι ι ι ω ω α α αυ του ε κει κα τε

σκη η νω ω σε εν η η η α γι ι α την λαμ πα

δα α α σβε ε στον τη η ρη η η σα α α α

σα α κου σω ω μεν της παρ θε ε ε νου εγ

κω ω ω μι ον ω παρ θε νι α να ο ος

Θε ε ε ε ου ω παρ θε νι ι α α μα αρ τυ υ υ

ρων δο ο ο ξα ω παρ θε νι ι ι α Αγ γε λω

ων συυμ με ε ε το ο ο ο χε

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.644#

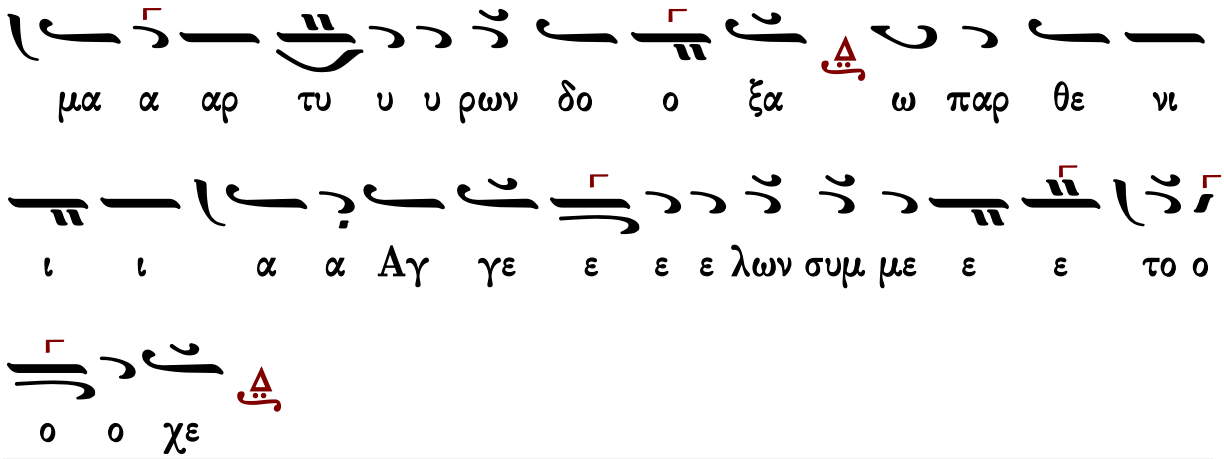

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος Δι

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.387*

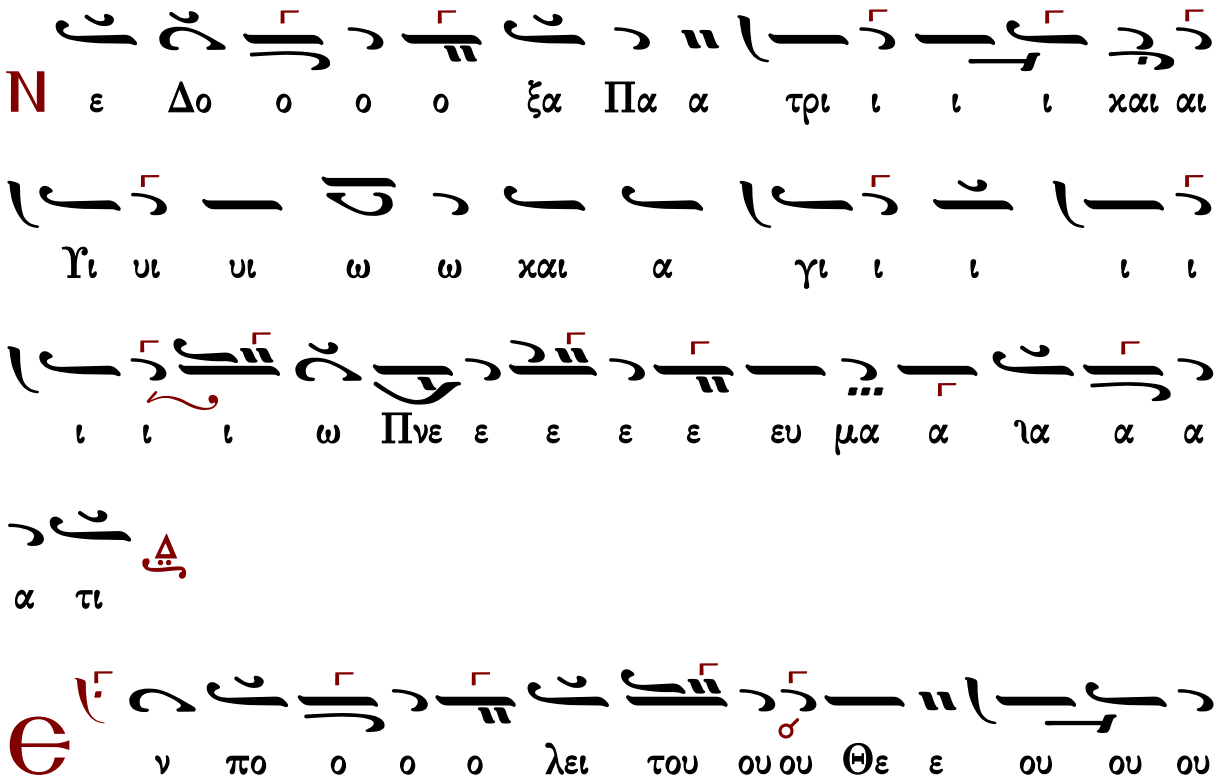

ω ω χω εγ ας α ι ι ι νι θε παρ της μεν ω ω ω σω

ου ου χα α 6 σα α α α α α λα α α α σα η

η ρη ο ντο ε σβε α α δα α α α α πα λαμ

τη ν ζ ι ι ι ι α α α γι η α ι ι ι εν ε ε σε

ω ω ω ω ω λω ω ω ω νω η η η η η σχη ε

τε α α χα ει ει ει χει ε ε ε 9 του αυ α

α α α α α α λα α α α α ε α ε

ε ε ε ε ε ε ε λι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

γι α ρει ο ο ο ο ο ο ο ο εν 4 μων

η η η η η λη η η η η ου ου ου ου ου ου ου ου

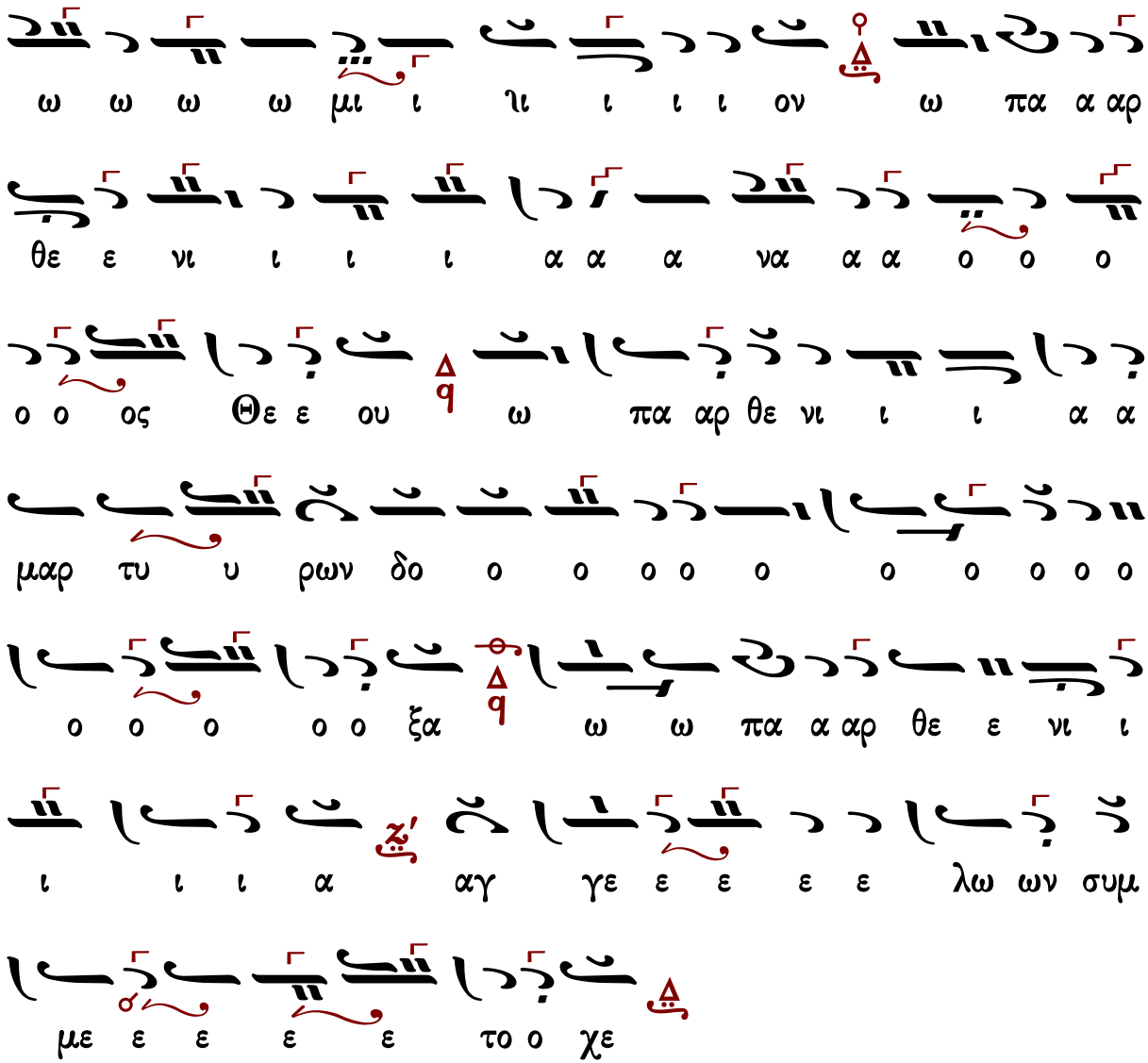

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.139/149*

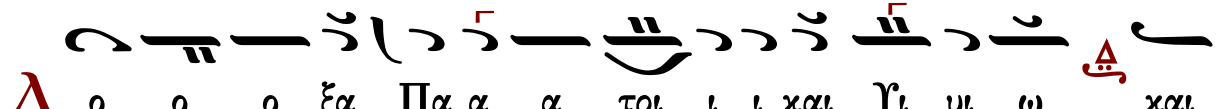

α γι ι ω Πνε ευ μα τι

Θ ν πο λει του Θε ου ου ου η μων εν ο ρει

α γι ι ι ι ω ω αυ του ε χει χα τε ε

σχη η νω ω σε ε εν η η η α γι ι α την λαμ

πα δα α α σβε ε στον τη ρη η η σα α α σα

α χου σω ω μεν της παρ θε ε νου εγ χω ω ω

μι ον ω παρ θε νι ι α να ο ο ος Θε ε

ε ου ω παρ θε νι ι ι α α μα α αρ τυ

υ υ υ ρων δο ο ξα ω ω ω ω πα α α α α

αρ θε ε ε ε νι ι ι ι ι ι ι ιι ι ι ι

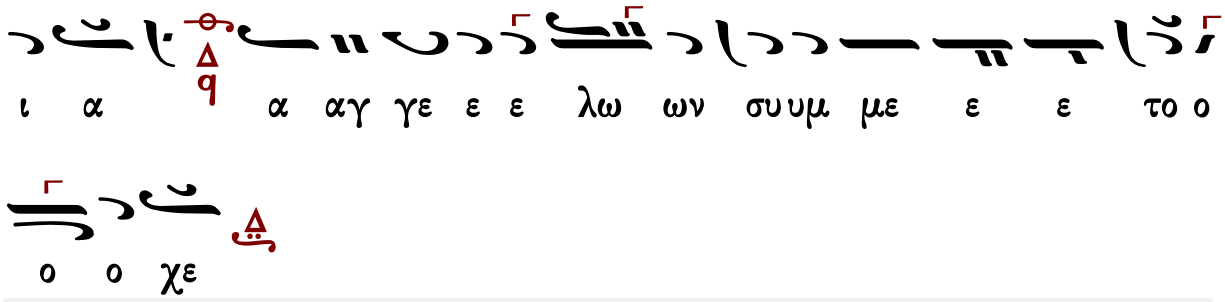

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος Δι

Αθανάσιος Καραμάνης
Νέα Μουσική Κυψέλη
τομος Γ΄ 1965 σ.275#

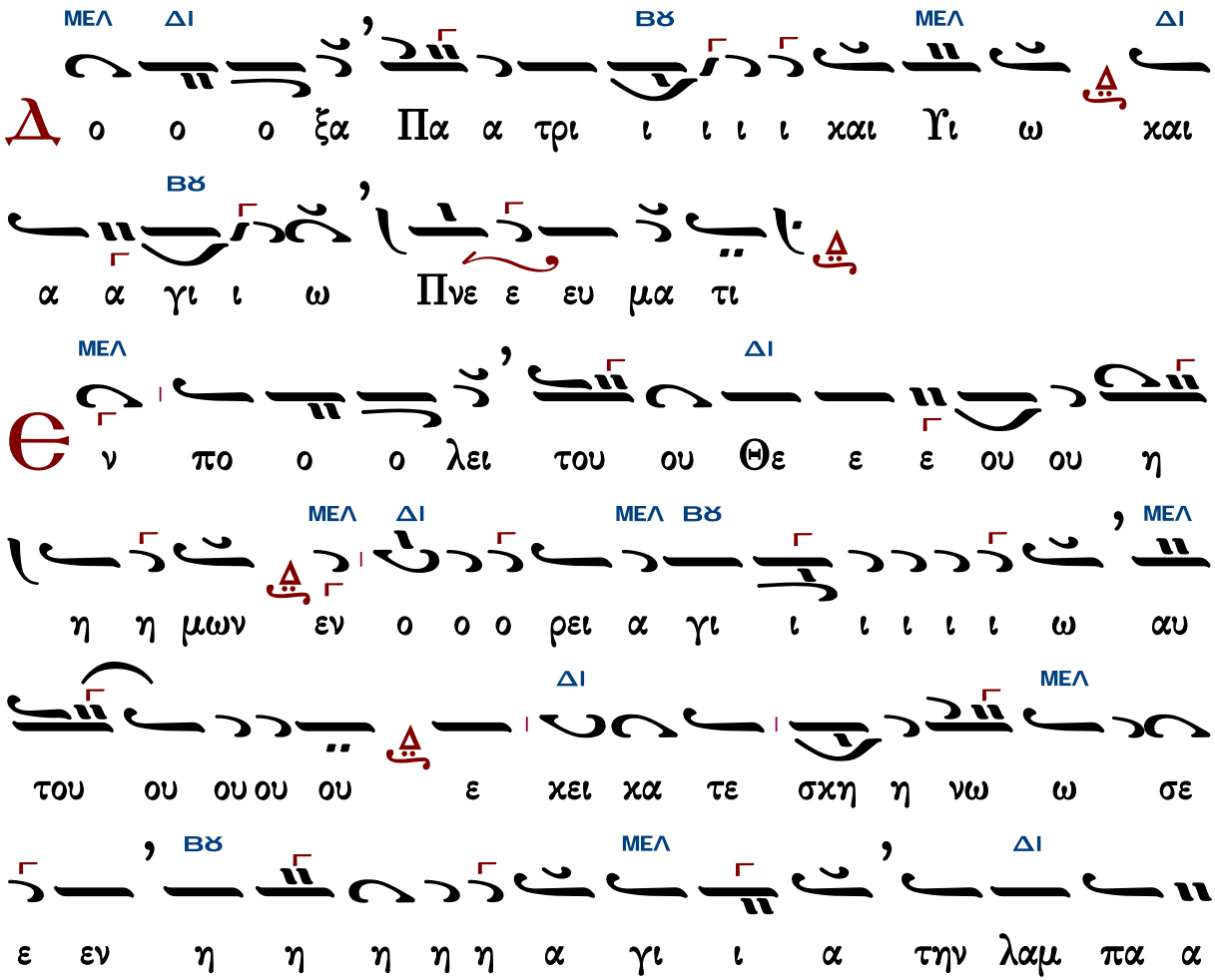

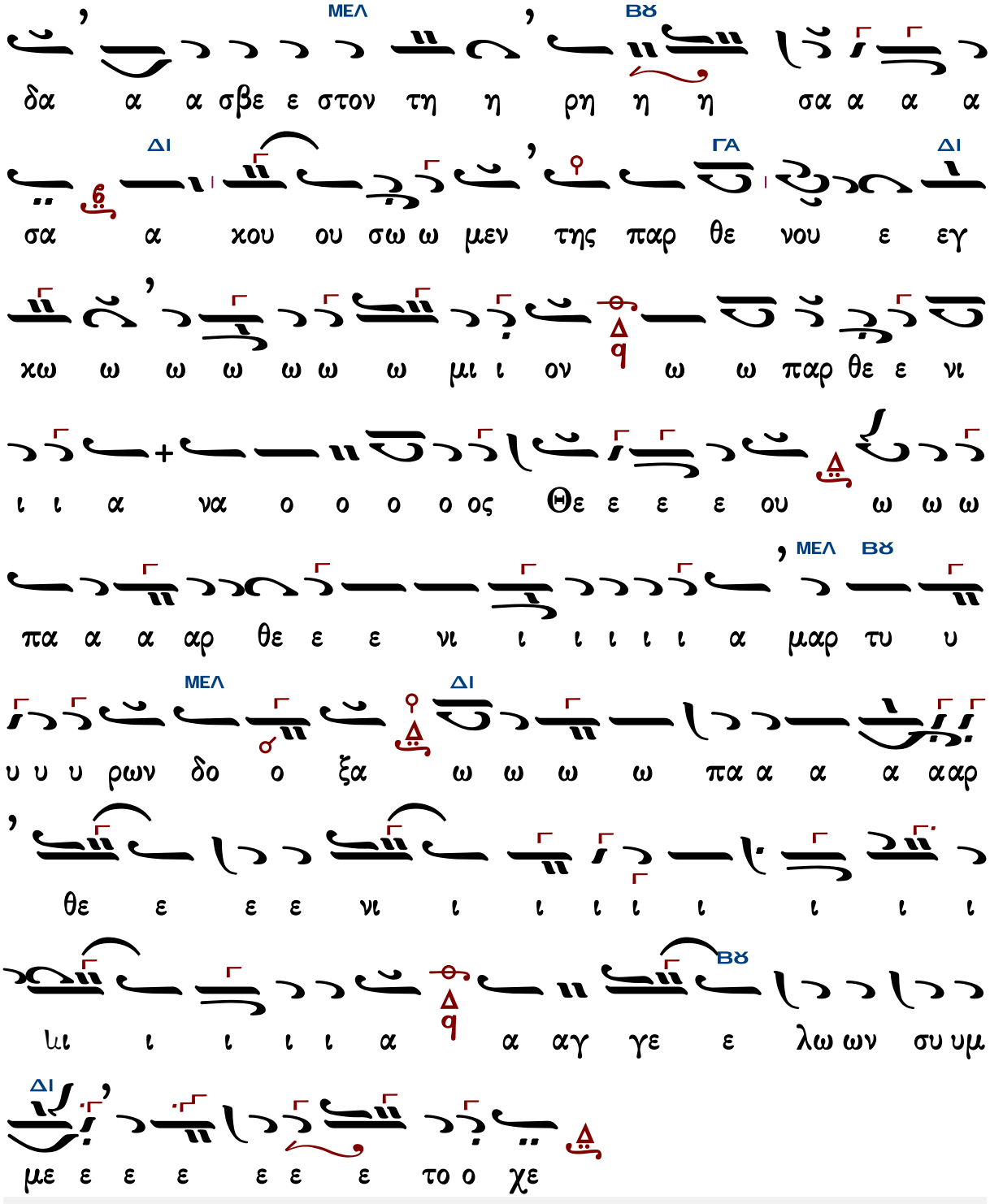

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Θεοτοκίον Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.89/1129*

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

πκπ

Є ν πο ο ο λει του ου Θε ε ου η η η

μων εν ο ρει α γι ι ι ω ω α α αυ

του ε κει κα τε σκη η νω ω σε ε εν η η η α

γι ι α την λαμ πα α α α δα α α σβε ε στον

τη ρη η η σα α α α σα α κου ου σω ω μεν της

παρ θε ε νου εγ κω ω ω μι ον ω παρ θε νι

ι α να ο ο ος Θε ε ε ε ου ω παρ θε νι α

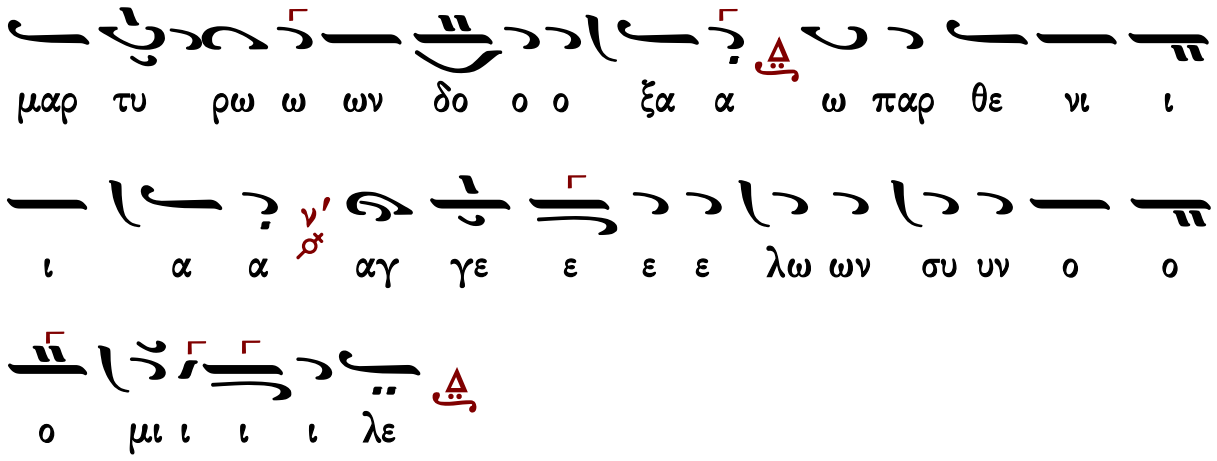

Θεοτοκίον

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.89/1129#

Ἦχος Δι

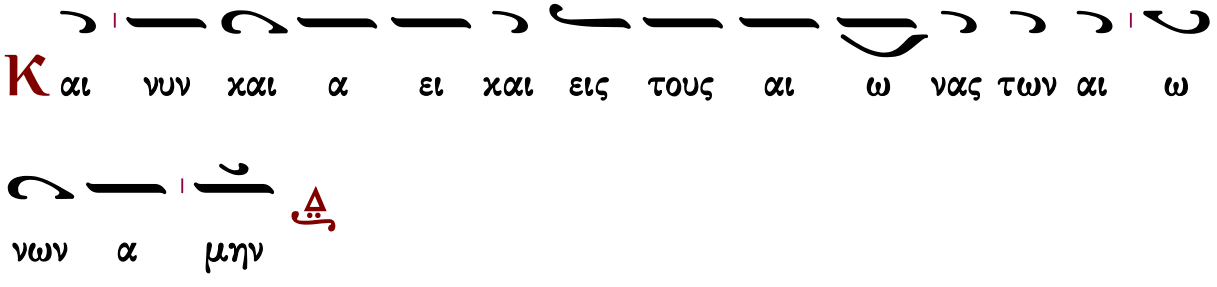

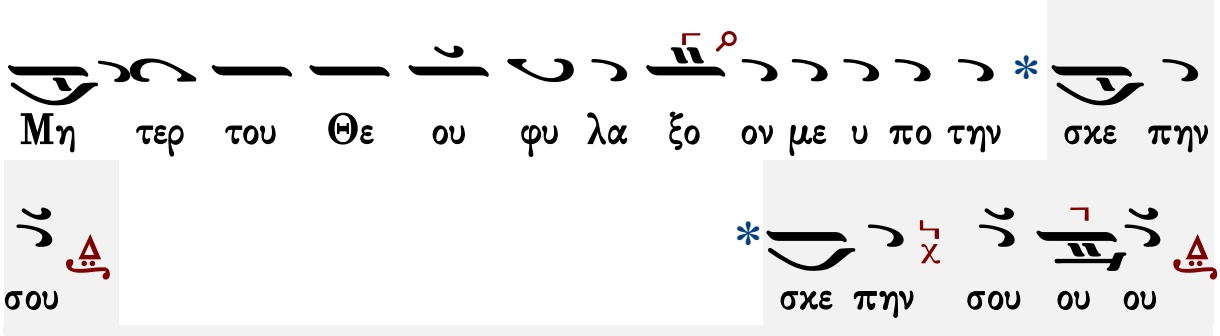

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξολογία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δοξαστικὸν ἕτερον

ἦχος πλ.α΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Σήμερον τοῦ ἐπουρανίου βασιλέως ἡ ἀμίαντος νύμφη, συγκαλεῖται ἡμᾶς πρὸς ἑστίασιν πνευματικήν, Παρασκευὴ ἡ πάνσεπτος. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι πάντες, μυστικῶς εὐφρανθῶμεν, ἐν τῇ πανσέπτῳ αὐτῆς καὶ λαμπρᾷ πανδαισίᾳ, καθαρθέντες τῷ νοΐ, ἐν φαιδραῖς ταῖς στολαῖς κατηγλαϊσμένοι τοῦ θείου Πνεύματος· αὕτη γὰρ ὡς ἁγνὴ περιστερά, τῷ τῆς παρθενίας κάλλει, τῷ Υἱῷ νυμφευθεῖσα, ὁλικῶς τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν ἑαυτῇ εἰσῳκίσατο, Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, τὸν ἕνα Θεόν, ὅν καὶ ποθοῦσα καὶ ζητοῦσα ἐνήθλησε· διὸ καὶ συμβασιλεύει αὐτῷ εἰς τοὺς αἰῶνας, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις σκηνώμασι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγήν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χρήστου Χατζηνικολάου

Ἦχος λ π ϊ Πα

Ακολουθία αγίας Παρασκευής
Αρχιμανδρίτου Συνεσίου Κτενά*

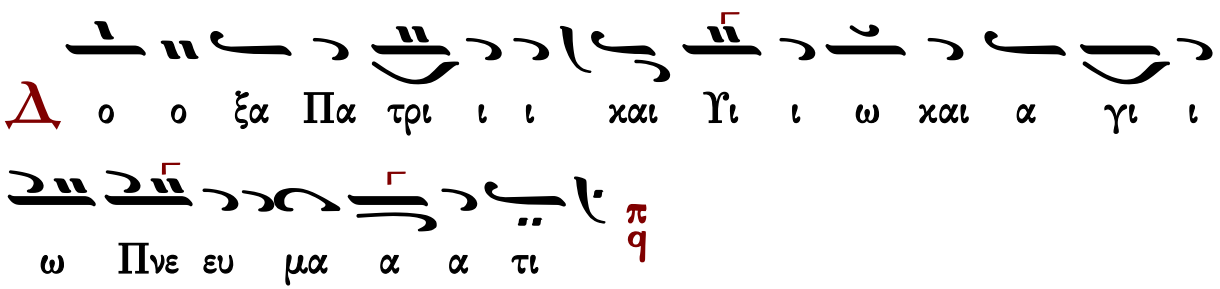

ται η μας προς ε στι α σιν πνευ μα τι ι χην Πα ρα σκευ

η η η πα αν σε ε ε πτος δευ τε ουν φι λε ε

ορ τοι οι πα α αν τες μυ στι χως ευ φραν θω ω ω

μεν εν τη παν σε ε πτω αυ της και λαμ πρα α παν δαι αι

σι ι ι α κα θαρ θεν τες τω νο ι εν φαι δραις

ταις στο λαις κα τη γλα ι σμε ε ε ε νοι του θει ει ει

ου Πνε ευ μα α α τος αυ τη γαρ ως α γνη πε

ε ρι ι στε ρα τω της παρ θε νι α ας κα α αλ λει

τω Υι ω νυμ φευ θει σα ο λι κως την α γι αν Τρι

ι α α α δα εν ε αυ τη ει εισ ω κι ι

ι ι σα α α α α το Πα τε ρα και Υι ον και Πνευ

μα Α γι ι ι ον τον ε ε ε να Θε ε ον ον και πο

θου σα α και ζη του σα α εν η η η η θλη η η η η

σε δι ο και συμ βου λευ ει αυ τω εις τους αι αι

ω ω ω νας εν τοις ε που ρα νι οις σκη νω

ωμα σι

Θεοτοκίον

Ἦχος λ ἀ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.266/761*

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

Μ α κα ρι ζο μεν σε Θε ο το ο κε Παρ θε ε νε

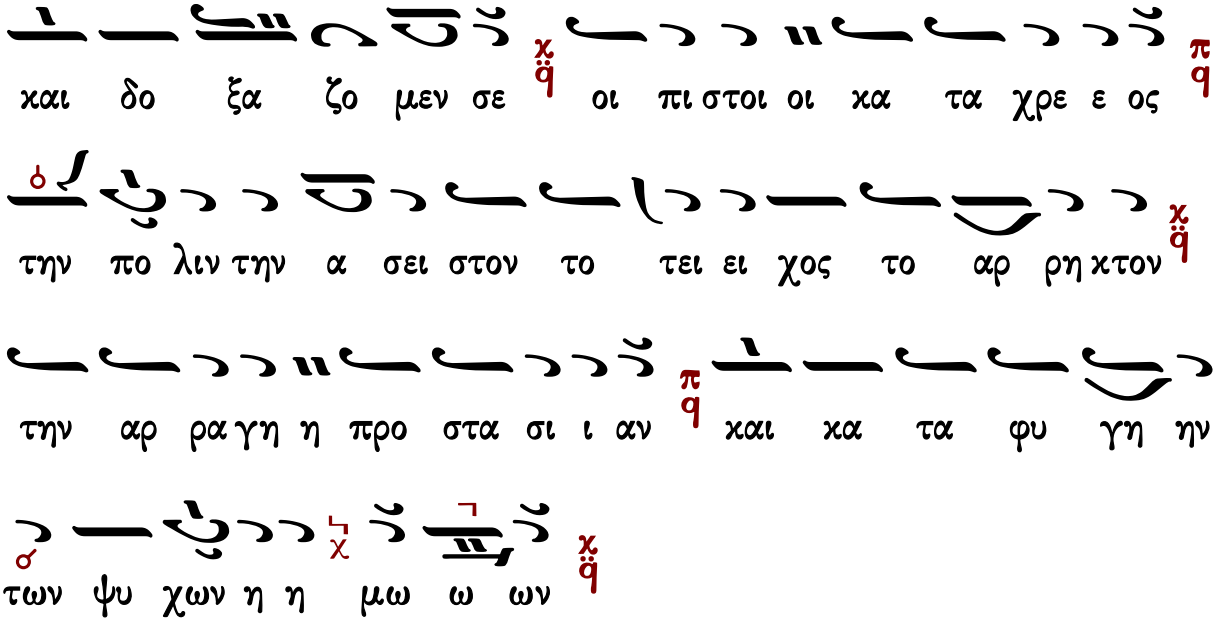

Δοξολογίαι

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (1730-1777)

σύντομος

Ἦχος Πα

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1851 σ.578*

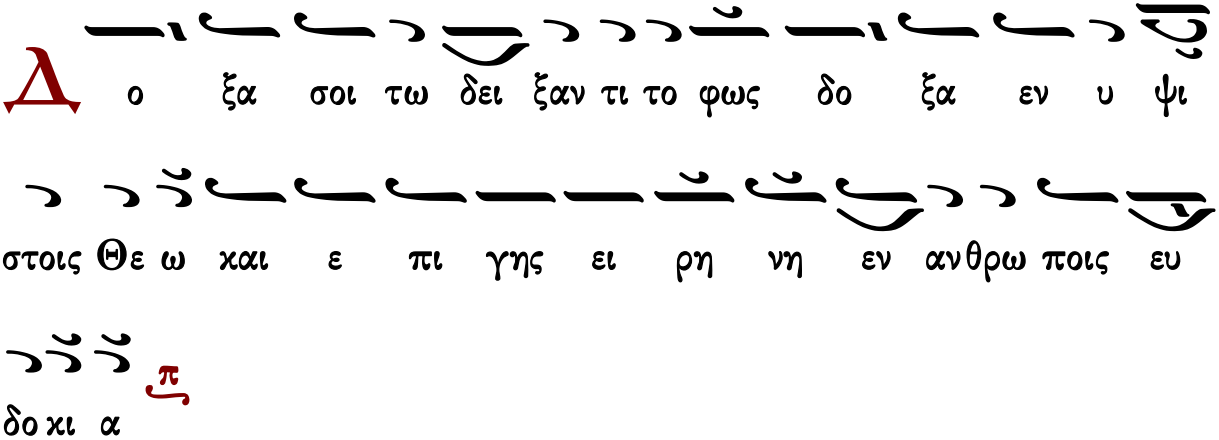

Υ μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε ε προσ κυ νου μεν σε

δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την

μεγα α λην σου δο ξαν π

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε Πα τερ

παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η σου

Χρι στε ε και α γι ον Πνευ μα π

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνο ος του Θε ου ο Υι ος

του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του κο

σμου π ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α

μαρ τι ι ας του κο σμου π

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ

δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας π

Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι ος

Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α μην π

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι νε

σω το Ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον αι

ω να του αι ω νος π

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα ταυ

τη α να μαρ τη τους φυλα χθη ναι η μας π

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε ρων

η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε νον το Ο

νο μα σου εις τους αι ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα θα

περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε

Θ υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι και

ω μα τα σου (γ′)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σον

με ι α σαι την ψυ χην μου ου ο τι η μαρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του

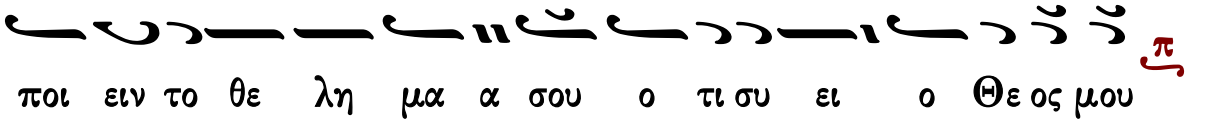

ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος μου

Ο

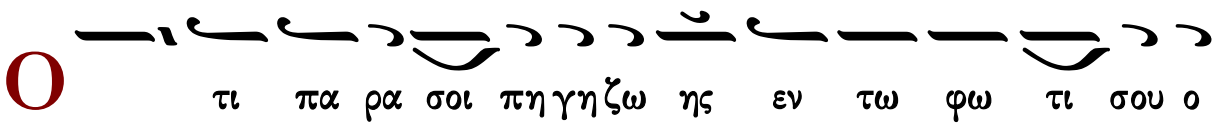

τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο με θα φως

Π

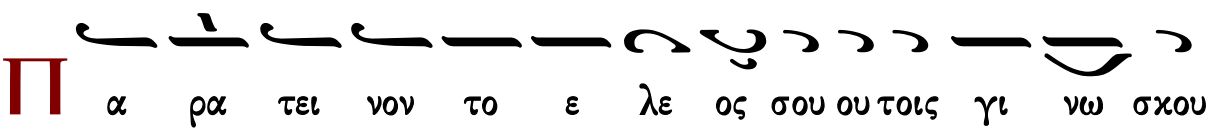

α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε

Α

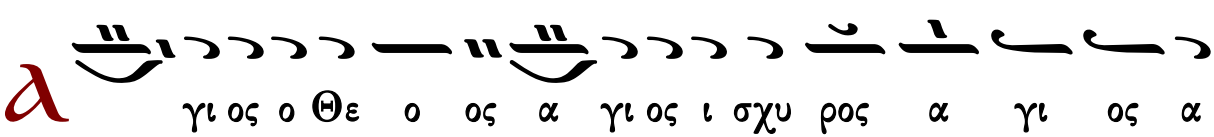

γι ος ο Θε ο ος α γι ος ι σχυ ρος α γι ος α

θα νατος ε λε η σον η μας (γ')

Δ

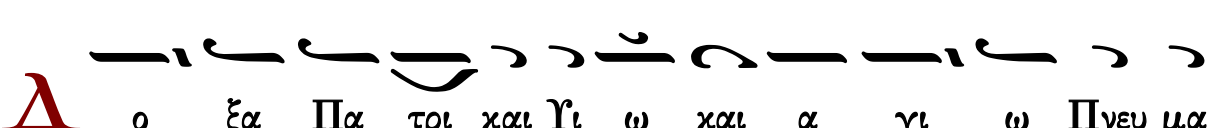

ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ

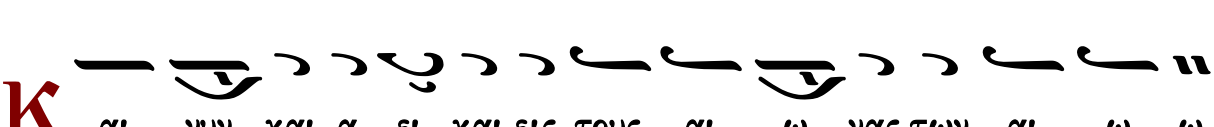

αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

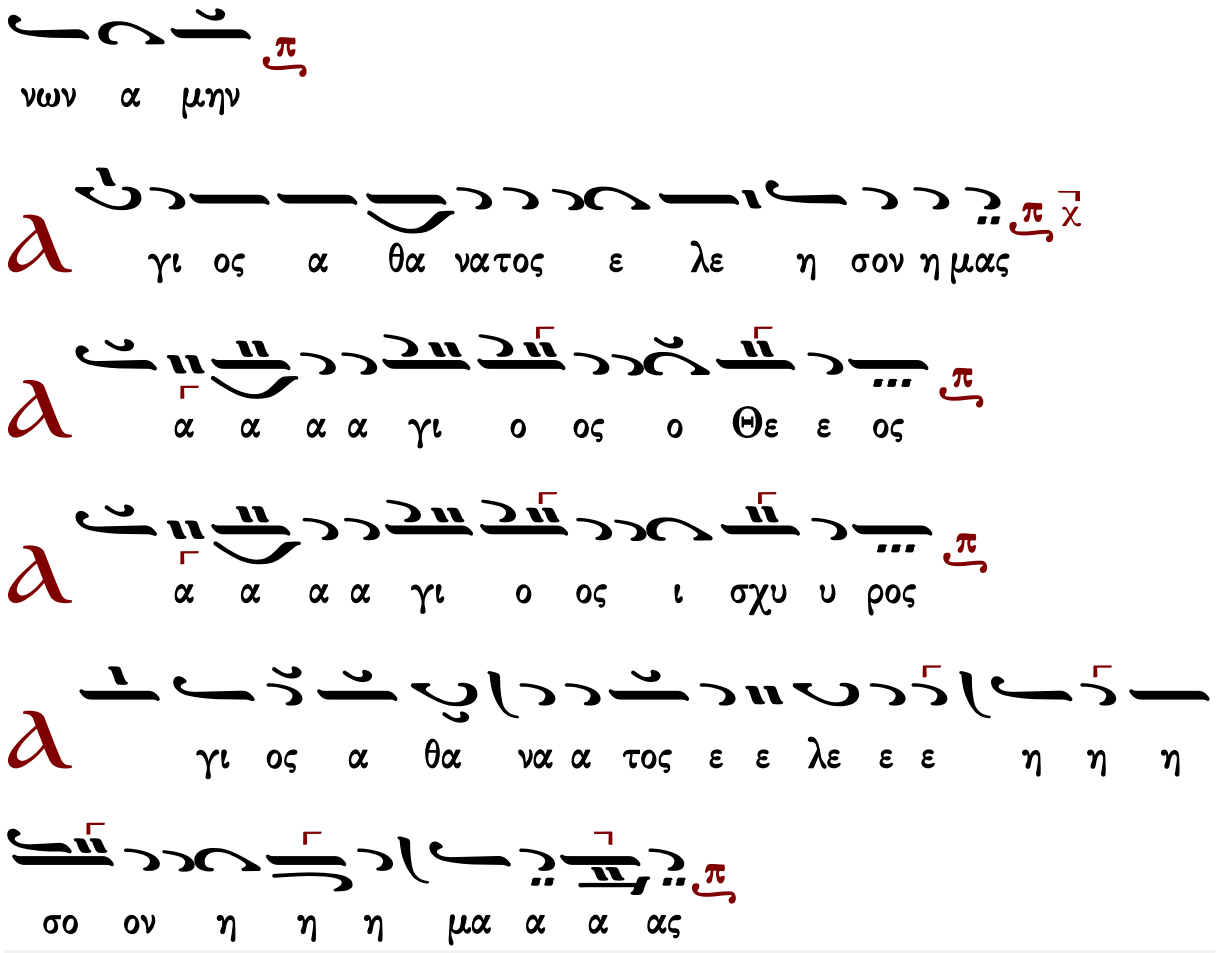

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Καββάδα (†1899)

σύντομος

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή Γεωργίου Πρωγάκη 1909 σ.222*

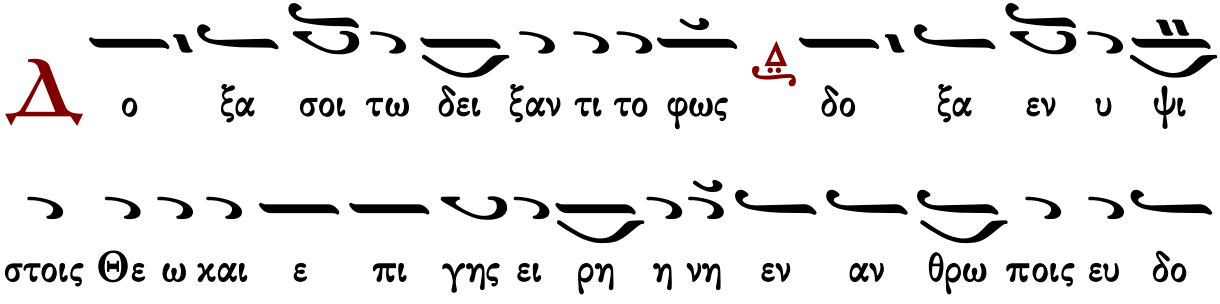

χι ι α
Υ μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ νου μεν σε
δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την με
γα α λην σου δο ο ξαν
Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε Πα
τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
η σου Χρι στε και α α γι ον Πνε ευ μα
Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι
ος του Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν του κο
ο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας

α μαρ τι ας του χο ο σμου

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο χα θη με νος

εκ δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ ρι ος

Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α

μην

Κ αθ ε χα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να

χαι εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ τη

α να μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι η μας

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα

τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα θα

περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

Θ υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι και

ω μα τα α σου (γ')

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ το ον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με του ποι

ειν το θε λημα α σου ο τι συ ει ο Θε ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι ι σου

ο ψο ο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω σκου

σι ι σε

Ａ γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α γι ος α

θα να τος ε λε η σον η μας (γ΄)

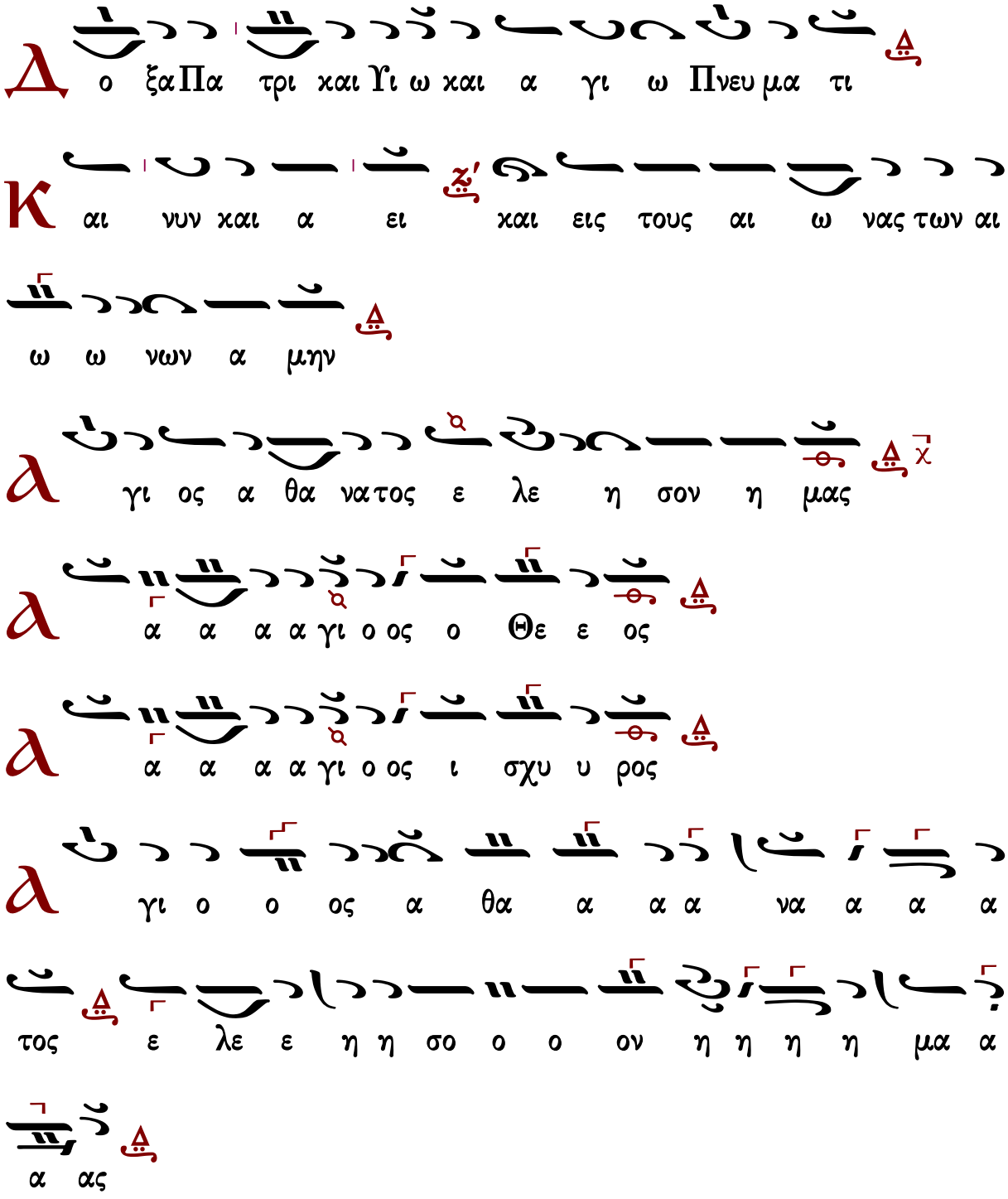

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου (†1831)

σύντομος

Ἦχος Πα

Πανδέκτη, Ὀρθρος
1851 σ.616*

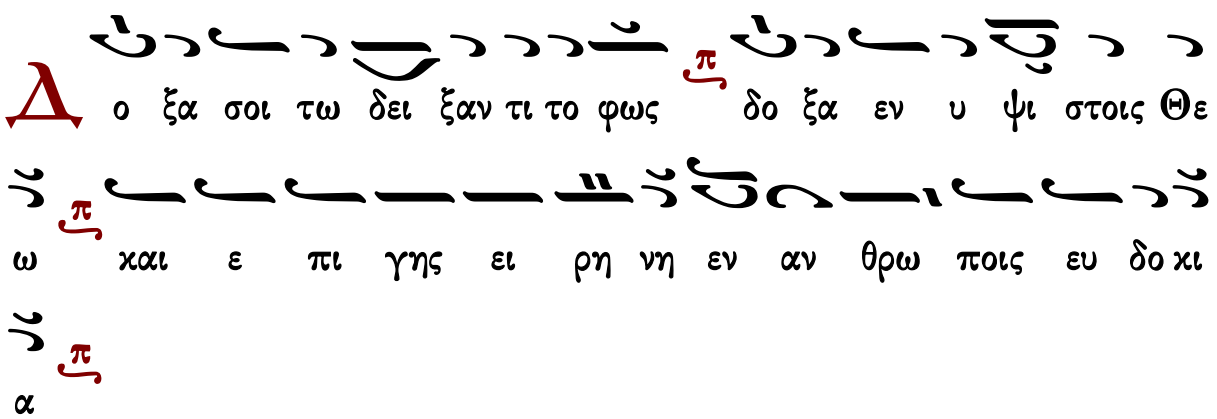

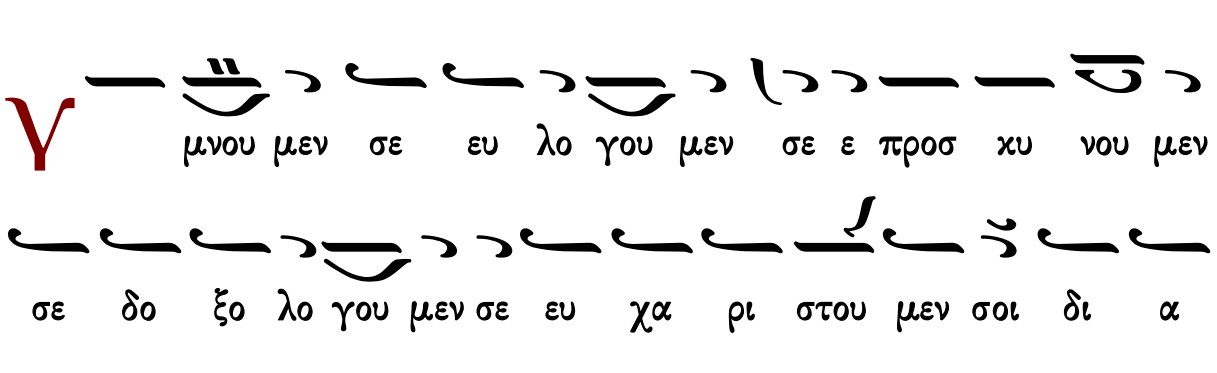

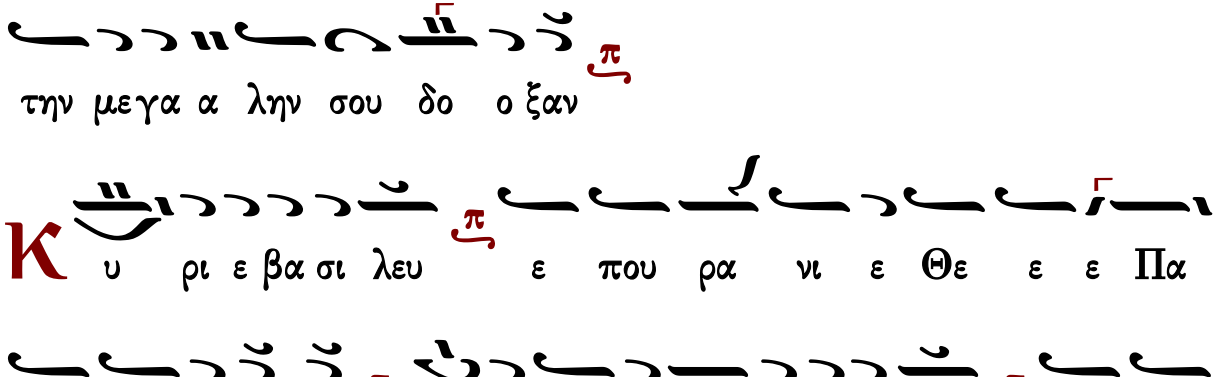

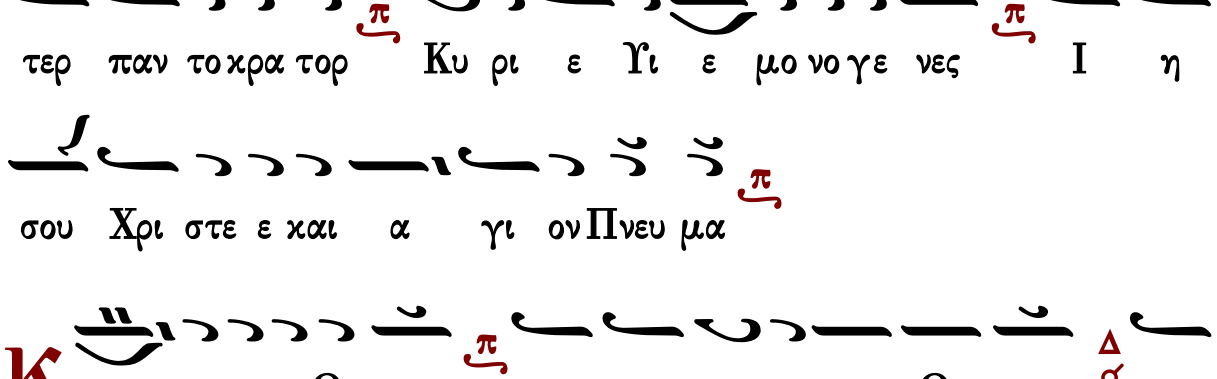

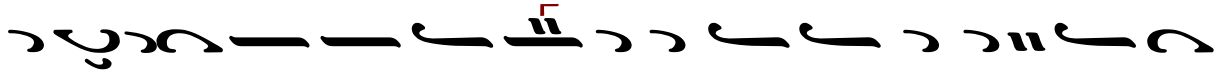

Υι ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του

κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α

μαρ τι ι ας του κο ο σμου

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος

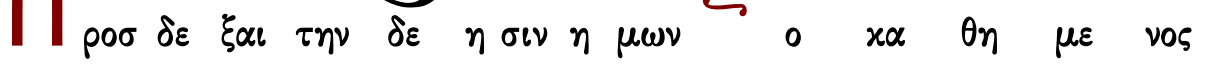

εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η

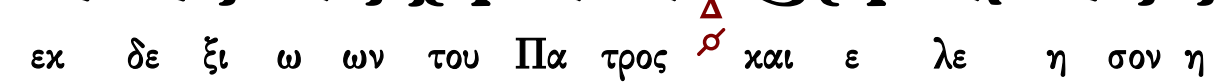

μας

Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι ος Ι

η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις

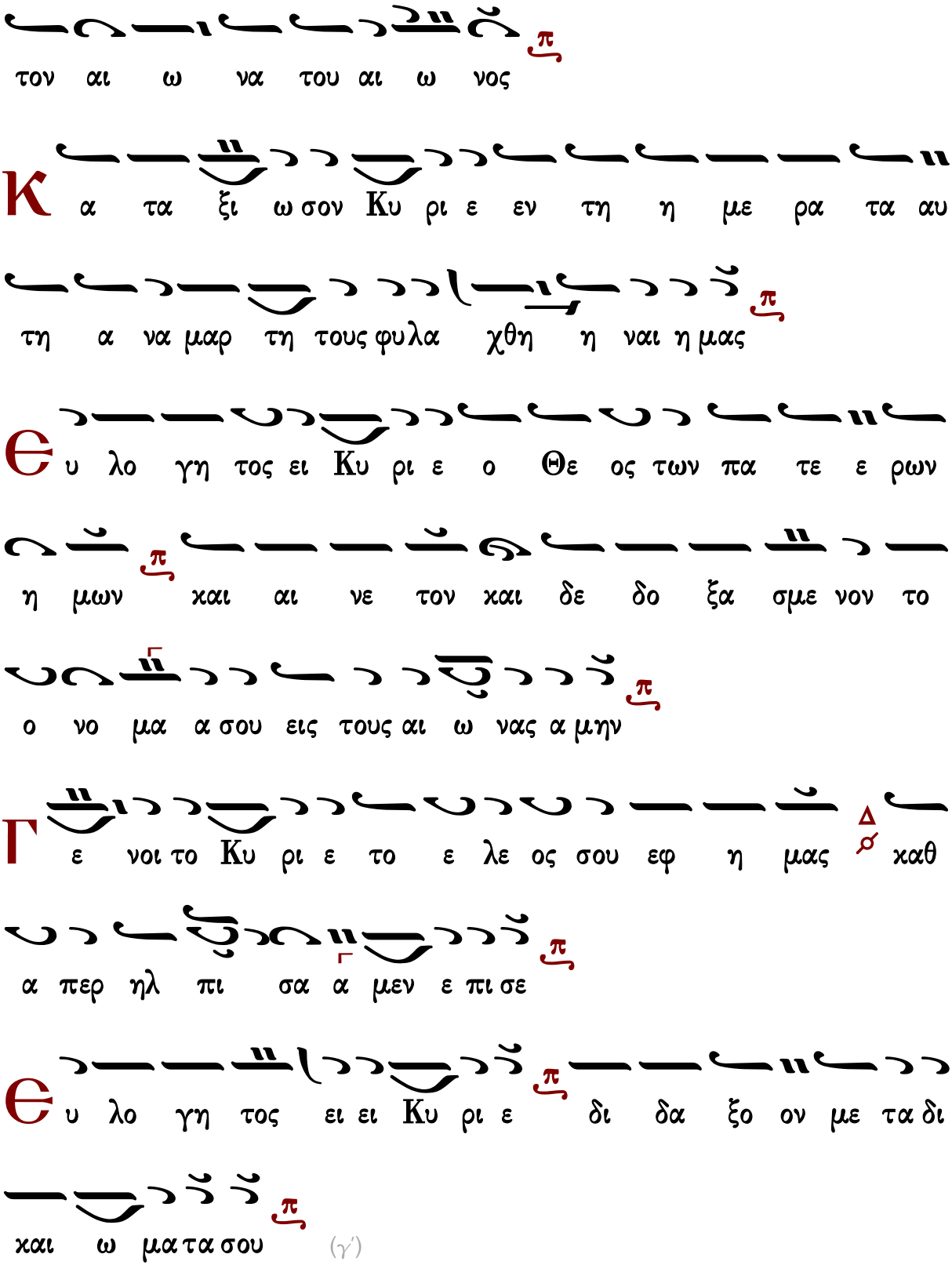
τον αι ω να του αι ω νος
Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ
τη α να μαρ τη τους φυλα χθη η ναι η μας
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε ε ρων
η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε νον το
ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μην
Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας καθ
α περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε
Θ υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι
και ω μα τα σου

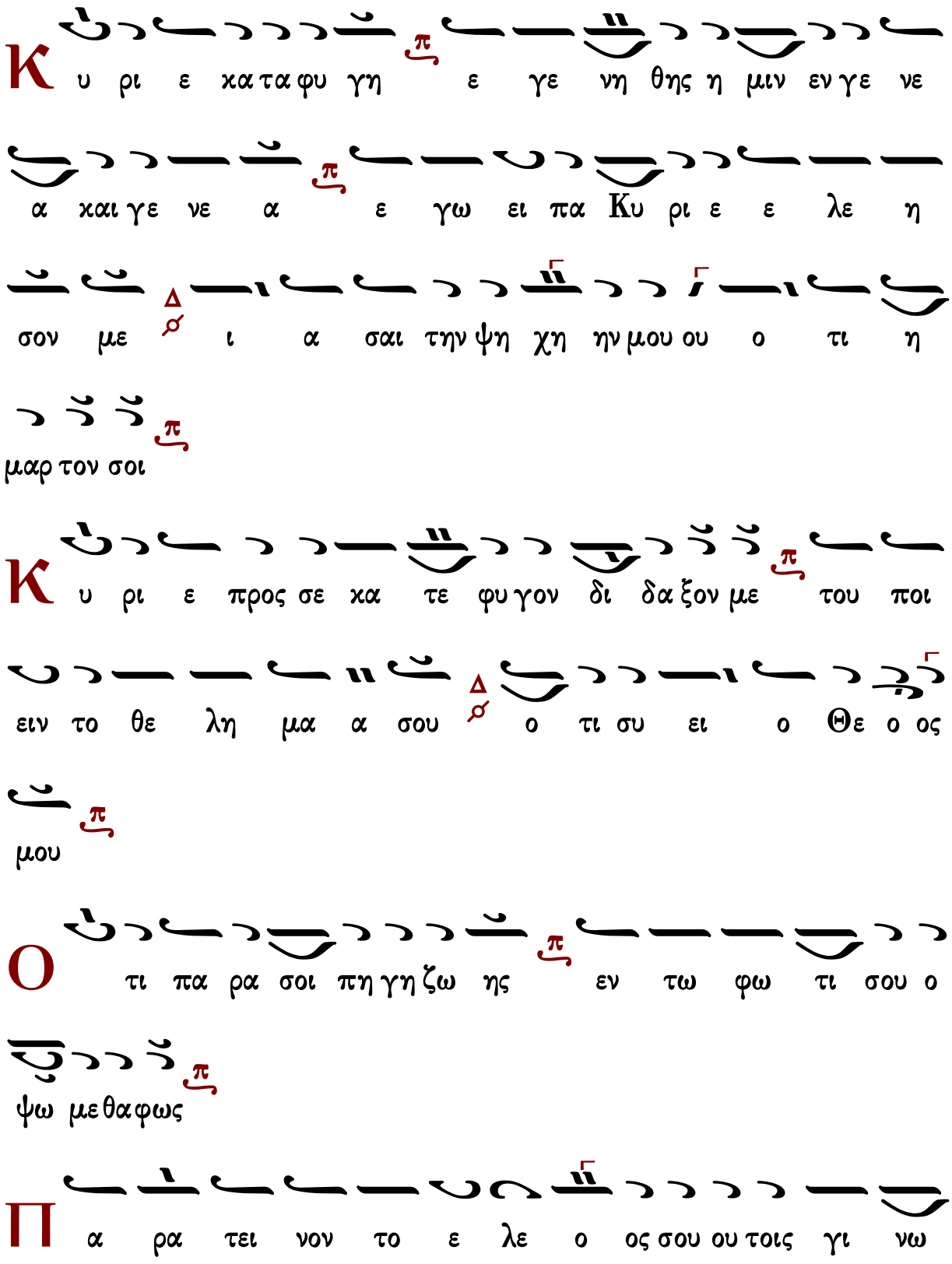
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε
α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σον με ι α σαι την ψη χη ην μου ου ο τι η
μαρ τον σοι
Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με του ποι
ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο ος
μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο
ψω με θα φως
Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω

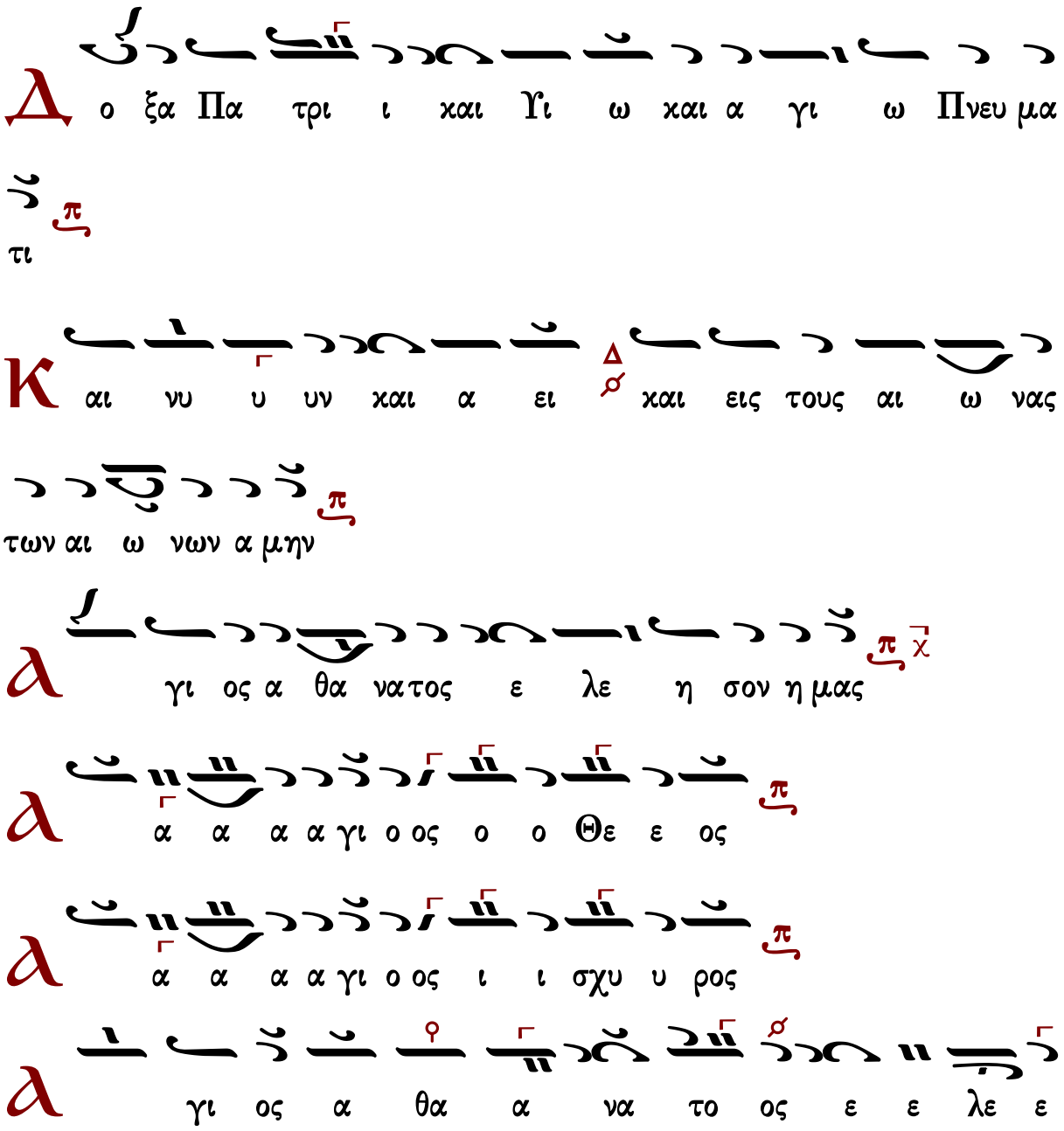
σχου σι σε ε α γι ος ο Θε ο ος α γι ος ι σχυ ρος α
γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην
α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας
α α α α γι ο ος ο ο Θε ε ος
α α α α γι ο ος ι ι σχυ υ ρος
α γι ος α θα α να το ος ε ε λε ε

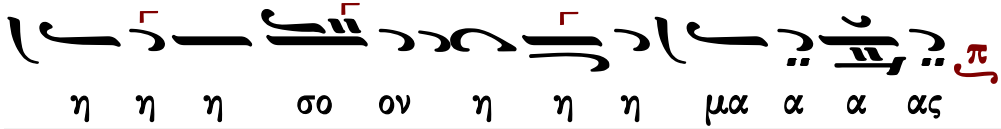

Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου (1880-1948)

Εἱρμολογικὴ

Ἦχος Δι

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου
Μουσική Ζωοδόχος Πηγή
1975 σ.42*

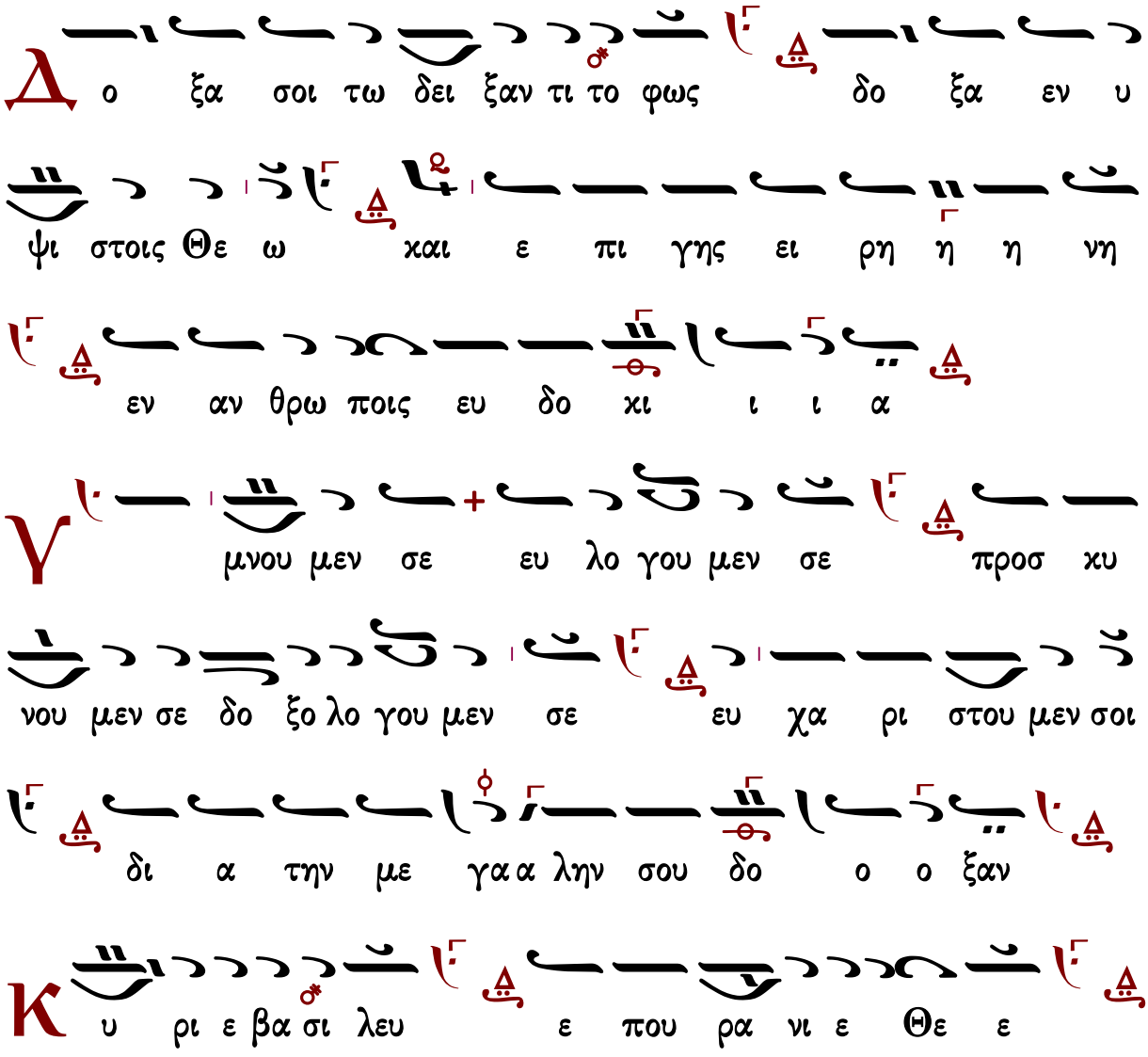

Πα τερ παν το κρα α α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε

νες Ι η σου Χρι στε και α α γι ον Πνε

ε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο

Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι αι ρων την α μαρ τι

ι αν του κο ο ο σμου ε λε η σον η μας ο

αι αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο ο ο σμου

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ

δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

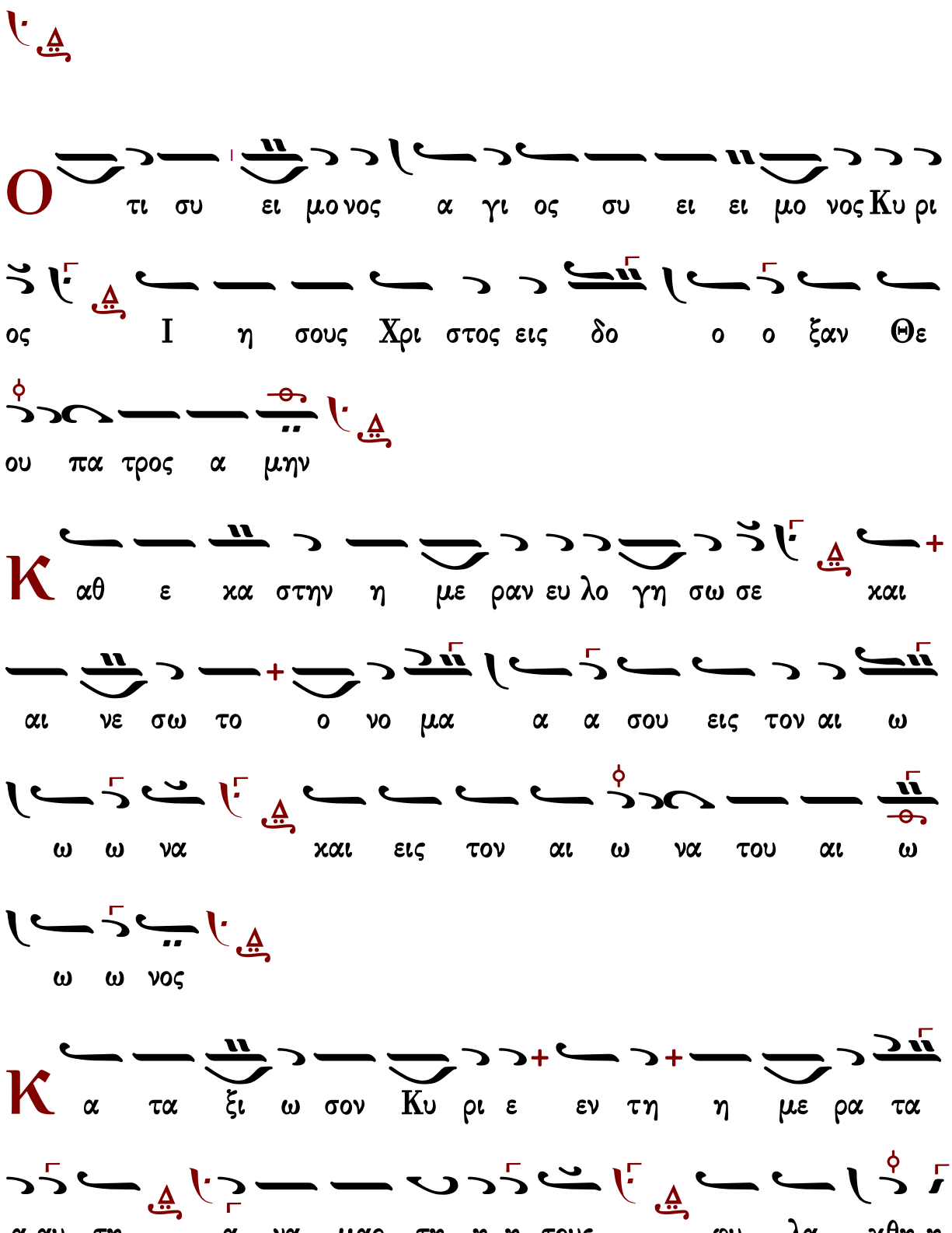
O τι συ ει μο νος α γι ος συ ει ει μο νος Κυ ρι
ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ο ξαν Θε
ου πα τρος α μην
Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και
αι νε σω το ο νο μα α α σου εις τον αι ω
ω ω να και εις τον αι ω να του αι ω
ω ω νος
Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
α αυ τη α να μαρ τη η η τους φυ λα χθη η

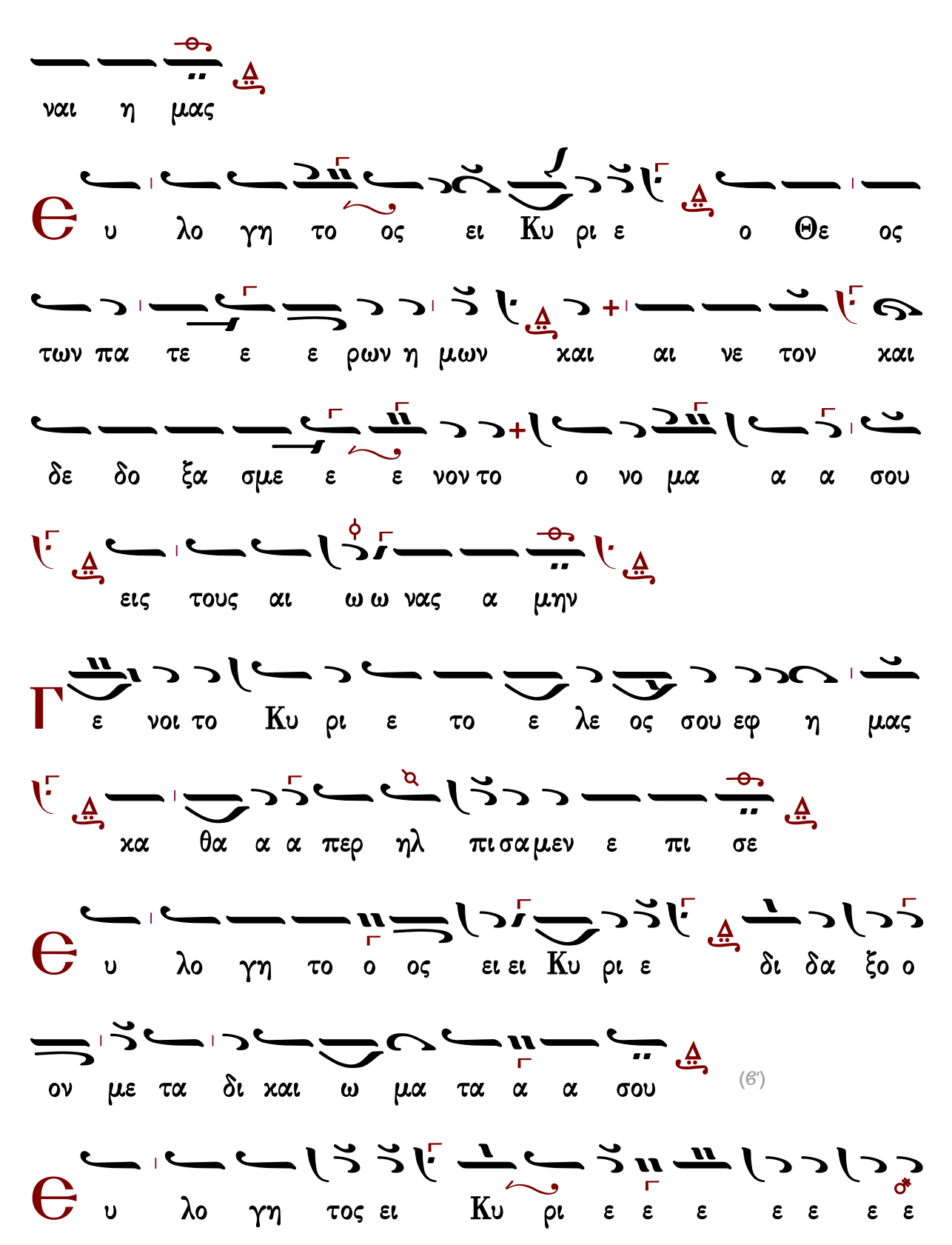
ναι η μας
υ λο γη το ος ει Κυ ρι ε ο Θε ος
των πα τε ε ε ρων η μων και αι νε τον και
δε δο ξα σμε ε ε νον το ο νο μα α α σου
εις τους αι ω ω νας α μην
ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας
κα θα α α περ ηλ πι σα μεν ε πι σε
υ λο γη το ο ος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο
ον με τα δι και ω μα τα α α σου
(β')
υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε ε

ε δι δα ξο ο ο ο ο ον με τα δι χαι ω

μα τα α α σου

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η η θης η

μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω

ει ει ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ο ον με

ι α σαι την ψυ χη η ην μου ο τι η μαρ το ο

ον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με του

ποι ειν το θε λη μα α α σου ο τι συ ει

ει ο Θε ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι ι ι

σου ο ψο ο με θα φως

Π α ρα α τει ει ει νον το ε λε ο ο ος σου

τοις γι νω σκου σι ι ι σε

α γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α γι ος α

θα να τος ε λε η σον η μας (β')

α γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α

γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

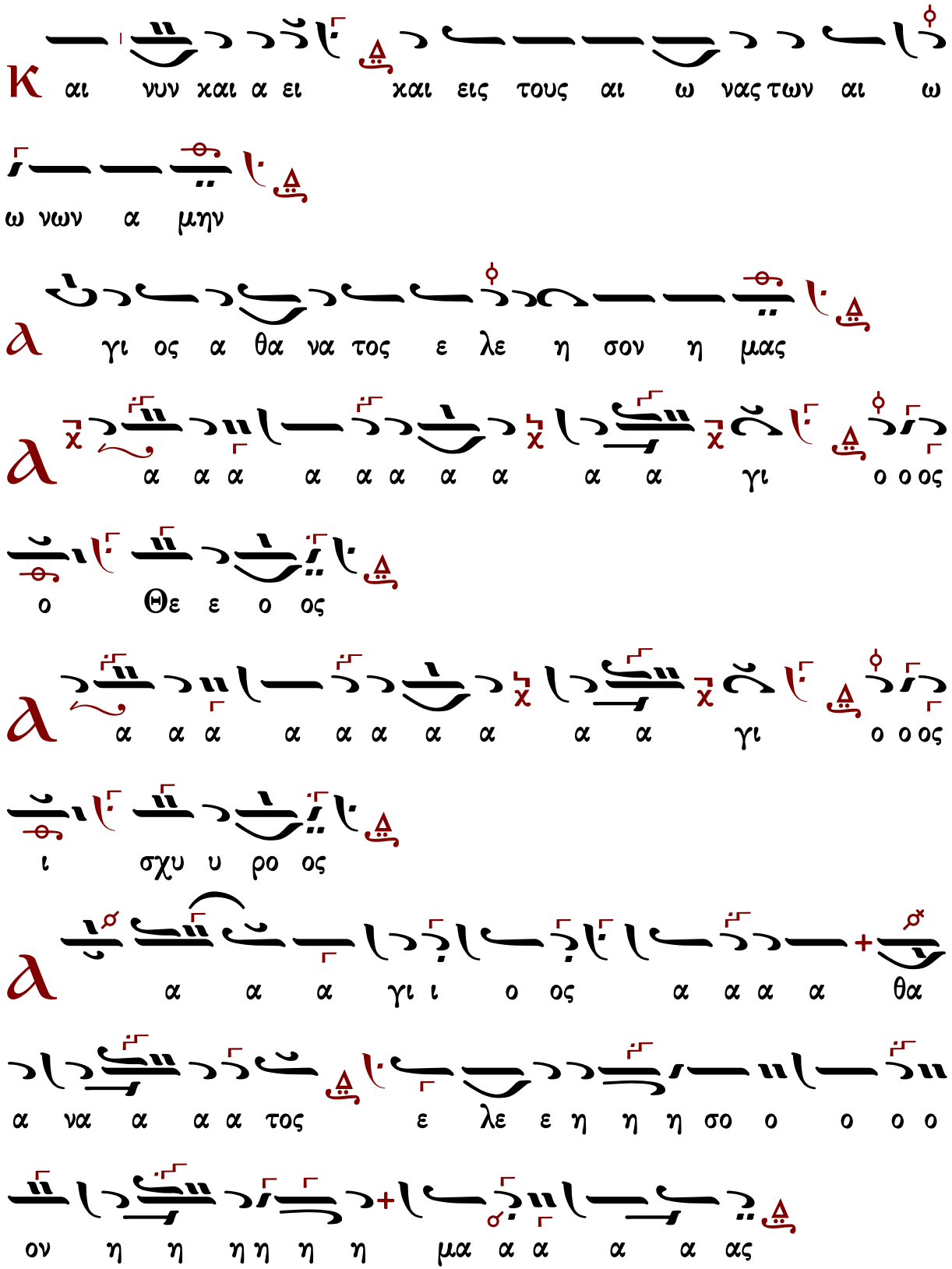
κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι ω
ω νων α μην
α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας
α α α α α α α α α α γι ο ο ος
ο Θε ε ο ος
α α α α α α α α α α γι ο ο ος
ι σχυ υ ρο ος
α α α γι ι ο ος α α α α θα
α να α α α τος ε λε ε η η η σο ο ο ο ο
ον η η η η η η μα α α α α ας

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου (†1800)

ἀργὴ

Ἦχος Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Ὀρθρος, 1909 σ.277/551*

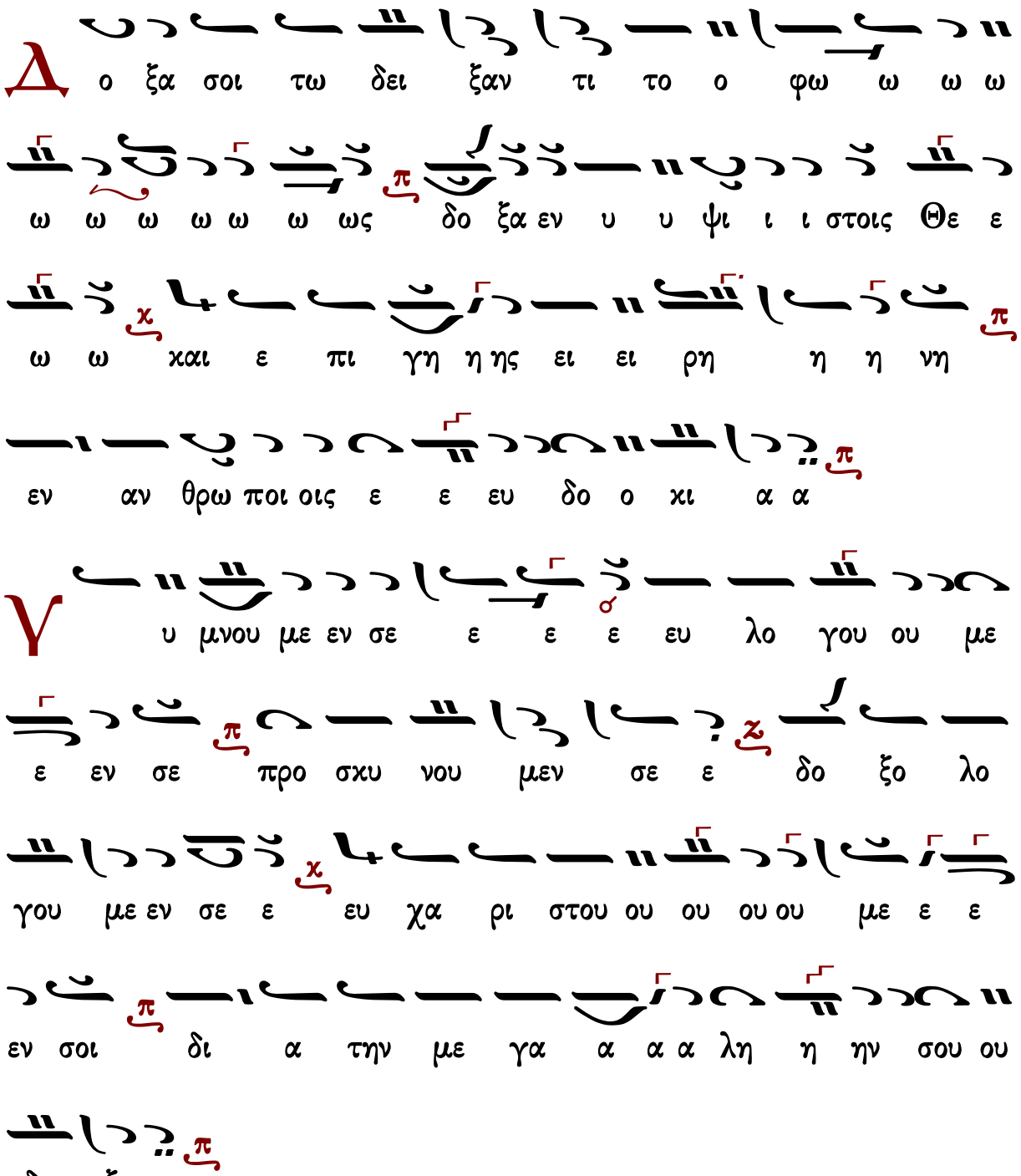

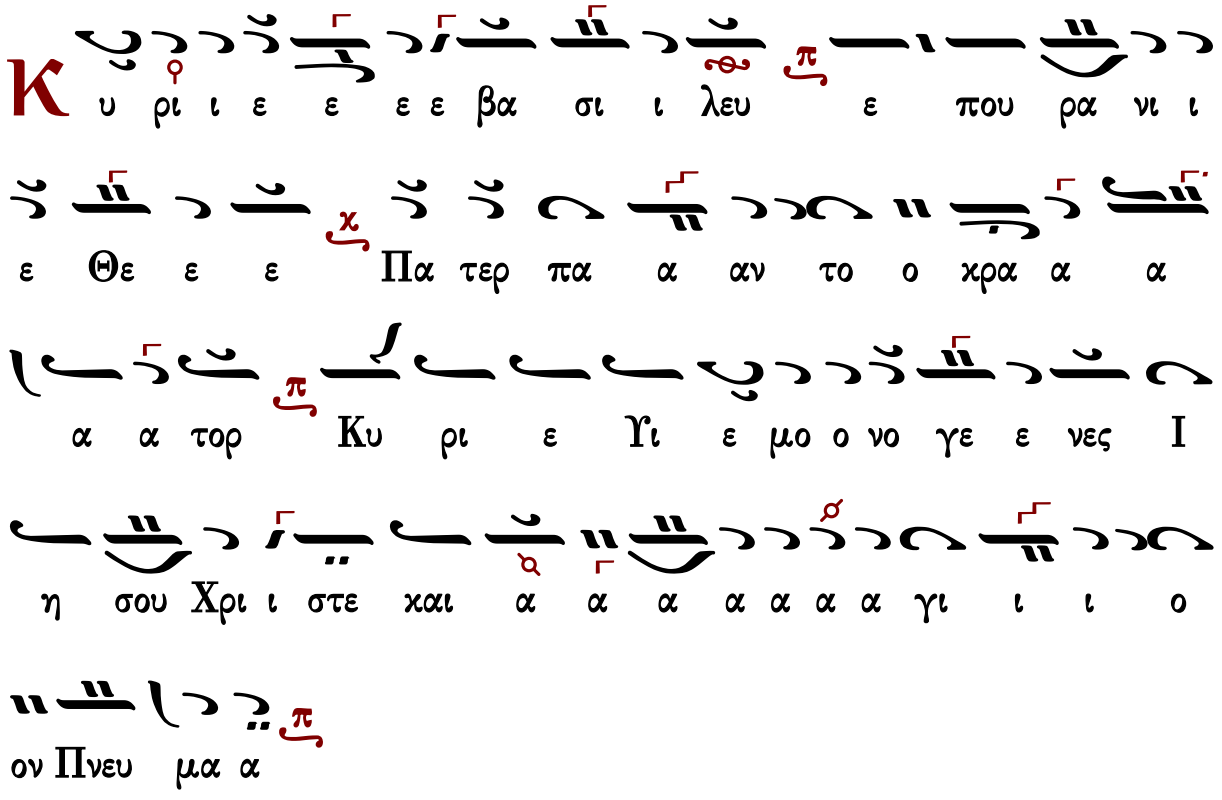
Κ υ ρι ι ε ε ε ε βα σι ι λευ ε που ρα νι ι
ε Θε ε ε Πα τερ πα α αν το ο χρα α α
α α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο ο νο γε ε νες Ι
η σου Χρι ι στε χαι α α α α α α α γι ι ι ο
ον Πνευ μα α

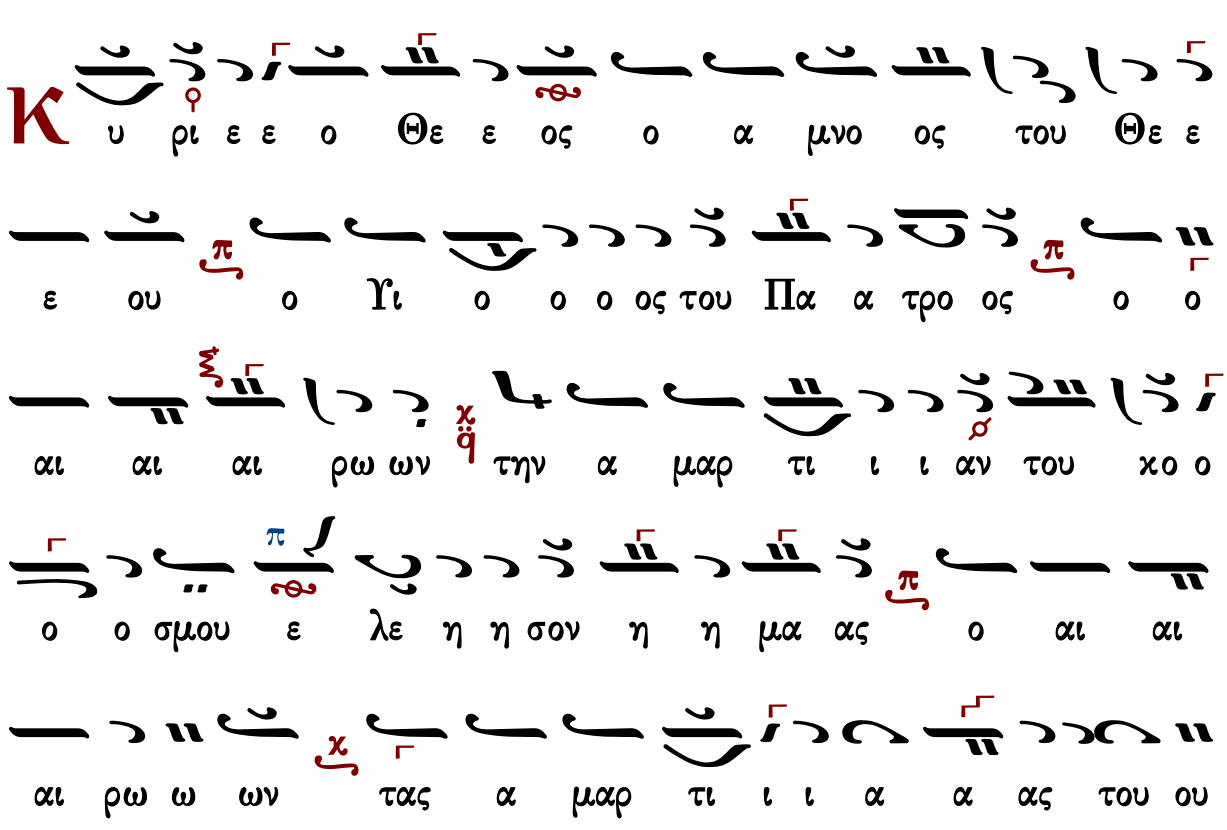
Κ υ ρι ε ε ο Θε ε ος ο α μνο ος του Θε ε
ε ου ο Υι ο ο ο ος του Πα α τρο ος ο ο
αι αι αι ρω ων την α μαρ τι ι ι αν του χο ο
ο ο σμου ε λε η η σον η η μα ας ο αι αι
αι ρω ω ων τας α μαρ τι ι ι α α ας του ου

κο σμου ου

Προσ δε ξαι την δε ε η η σιν η η μω ω ων ο κα
θη με νο ο ος εν δε ξι ι ι α α α α του
ου Πα α α τρος και ε λε η η σο ον η η μα

ας

Ο ο τι συ ει ει ει ει μο ο νο ο ος
Α α γι ι ι ος συ ει ει ει ει μο ο ο
νο ο ο ος Κυ ρι ι ο ος Ι η σους Χρι ι
στος λ ζ' εις δο ο ο ξα α αν Θε ε ου Πα α τρο ος α

α μη ην

Κ
αθ ε κα στη ην η η με ε ε ραν ευ λο
γη η η η η η σω ω ω ω σε και αι νε
ε ε σω το ο νο ο ο μα α α σου ου εις τον
αι ω ω ω ω να α και εις τον αι ω ω να α του
ου ου αι αι ω νο ος
Κ
α τα ξι ι ι ω ω σο ον Κυ υ ρι ι ε
εν τη η με ε ρα τα α α αυ τη α να μαρ
τη η η η η τους φυ λα χθη η η η ναι
αι η η μα ας
Θ
υ λο γη τος ει Κυ υ υ ρι ι ι ε ε ε ε

ε ο Θε ε ος των Πα τε ε ε ρω ων η η η

μων και αι νε ε τον και αι δε δο ξα σμε ε ε

νο ον το ο νο ο μα α α σου ου εις τους αι

ω ω ω ω να ας α α α μην

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ι ε ε το ε λε ε ος σου ου

εφ η η μα ας κα θα α α περ ηλ πι ι ι ι σα α

με εν ε πι ι σε ε

Θ υ λο γη τος ει ει Κυ υ ρι ι ε δι ι

ι ι δα α ξο ο ον με τα δι και ω ω μα

α τα α α α σου ου (γ')

Κ υ υ υ υ υ ρι ε κα τα φυ υ γη ε

γεν νη η θη ης η η μι ιν εν γε νε α α και

αι γε νε ε α Ε γω ω ει πα Κυ υ ρι ι

ε ε ε λε η σο ο ο ο ον με ι α σαι τη

η ην ψυ χη η ην μου ο ο τι ι η η η μα αρ τον

σοι οι

Κ υ υ ρι ε προς σε ε κα α τε ε ε φυ υ

υ υ γον δι ι ι δα α ξο ο ον με του

ποι ειν το θε ε λη η μα σου ο τι ι σοι ει ει ει

ο ο ο Θε ε ος μου ου

Ο

ης η ω ω ζη η γη η πη σοι ρα πα τι ο

με ο ο ο ψο ο ου ου σου ι ι τι φω τω εν

ε θα α φω ως

Π

ει ει ει τει α α α α α α α α α ρα α

λε ε ε ε ε ο το νον τει ει α α ρα πα

ι ι ι ου σι ι σχου ω νω γι τοις σου ος ο ο ε

σε

Χ

α

ος ο ο ο ι γι α ος ε Θε ο ος ο ο ο ι γι ι

α α α να α θα α α ος ο ι γι α ρος υ χυ ι

ος ε λε η η σο ον η η μα ας (γ΄)

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι ι ω και α γι ω

ω Πνε ευ μα α τι ι

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω

ω ω ναις τω ω ων αι ω ω ω ω ω νω ων α α

α μην

λ γι ι ο ος α α θα α να α α τος ε

λε η η σο ον η η μα ας

λ α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α γι ι ι ο ος ο ο ο ο

α α χα α α α α χα α α α α χα

α α α α α α α να α α το ος ε λε η η

σο ον η μα α α α α ας

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θεοδώρου Φωκαέως (†1851)

ἀργὴ

Ἦχος Δι

Θεοδώρου Φωκαέως
Ταμείον Ανθολογίας Β΄
1869 σ.488*

Δ

ο ξα σοι τω δει ξα α αν τι το ο φω ω ω ω ω ω ως

δο ξα εν υ ψι ι ι στοι οις Θε ε ε ω χαι ε

πι γη ης ει ρη η η η νη εν αν θρω ω

ποις ε ευ δο χι ι ι ι α

Γ

μνου με εν σε ε ε ε ευ λο γου ου με ε εν

σε ε ε προσ χυ νου ου ου με ε ε εν σε δο

ξο λο γου ου ου με ε ε εν σε ευ χα ρι ι στου με

εν σοι δι α την με γα α α λη ην σου δο ο

ο ο ξαν

Κ υ ρι ε ε ε ε ε βα σι ι λευ ε που ρα α

νι ε ε ε Θε ε ε ε ε Πα α τερ Πα αν το χρα

α α α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο ο νο γε ε νες Ι η

σου ου ου Χρι ι στε και αι αι α α α γι ι ον Πνε

ε ε ευ μα

Κ υ ρι ε ε ο Θε ε ος ο α μνο ος του Θε ε

ε ου ο Υι ο ο ο ο ος του Πα α τρο ο ο ος ο

αι αι αι ρω ω ων την α μαρ τι ι ι α α αν

του χο ο ο ο σμου ε λε ε η η σον η η μα

α α ας ο αι αι αι ρω ω ων τας α μαρ τι ι

ι α ας του χο ο ο ο σμου

Π ροσ δε ξαι την δε η η σιν η η μω ω ω ω ων ο κα

θη η με ε νος εκ δε ξι ων του ου ου Πα α τρος και

ε λε ε η σο ον η η η μας

Ο τι συ υ υ ει μο ο νος α α α γι ι

ι ι ος συ υ υ ει ει μο ο νος Κυ υ υ

υ υ ρι ι ι ι ι ο ο ος Ι η σου ου ου

ου ους Χρι ι ι ι στο ος εις δο ο ξαν Θε ου ου

Πα τρο ο ος α α α α μη ην

Κ αθ ε κα στην η η με ε ε ε ρα α αν ευ λο

γη η η η η σω ω ω ω σε και αι νε ε

σω ω το ο ο ο ο ο νο μα α σου εις τον αι

ω ω ω να και εις τον αι αι ω ω να του

ου ου αι ω ω ω ω νος

Κ α τα ξι ω σο ο ον Κυ ρι ι ε ε εν τη η

η η η με ε ε ρα τα α αυ τη α να μαρ

Θ υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι ε ο Θε ε ος

των πα τε ε ε ρω ων η η η μων χαι αι νε ε

το ο ο ο ον χαι δε δο ο ξα α α σμε ε ε νο ον

το Ο ο νο ο ο μα α α σου ου εις τους αι ω

ω ω ω ω να ας α α μη ην

Γ ε νοι το ο ο Κυ υ ρι ι ι ε το ε λε

ος σου ου εφ η η μα ας καθ α α περ ηλ πι ι σα α

με ε εν ε ε πι ι ι σε

Θ υ λο γη τος ει ει ει Κυ υ ρι ι ι ε δι

δα ξο ο ο ον με ε τα α α α δι ι χαι ω ω μα

τα α α α σου (γ΄)

Κ υ υ ρι ε χα α τα φυ υ γη ε γεν νη η θη ης

η η η μι ιν εν γε νε α α α χαι γε νε ε

α α α ε γω ει πα α α Κυ υ ρι ι ι

ε Ε λε ε ε ε η η σο ο ον με ι α

σαι αι αι τη η ην ψυ υ χη η ην μου ο ο τι

η η μαρ το ο ο ον σοι

Κ υ ρι ε προ ο ος σε ε χα τε ε ε φυ υ γο ο

ον δι ι ι δα ξο ο ον με του ποι ειν το ο

ο θε ε ε λη η μα α α σου ο τι συ ει ει

ει ο ο Θε ο ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ω ω η ης εν τω φω

τι ι ι ι σου ου ου ο ψο ο ο με ε θα

α α φως

Π α ρα α τει ει νον το ε λε ο ο ο ος σου ου

ου τοι οις γι νω ω σχου σι ι ι ι σε

α α γι ο ος ο Θε ε ο ος α α γι ο ος ι σχυ υ

ρος α γι ο ο ος α θα α α να α α α τος ε

λε ε η η σο ο ον η η η η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι χαι Υι υι ω χαι α γι ι ι

ω Πνε ε ευ μα τι

Κ αι νυ υ υ υν χαι α α ει χαι εις τους αι ω ω ω

νας των αι ω ω ω ω ω νων α α μη η η η η ην

α γι ι ο ος α θα α α να α α α α τος ε

λε ε η σο ο ον η η η η μας

α α α α α α α α α α α α α α α

γι ι ι ι ι ι ι ι α α α α γι ι ο ος ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ε

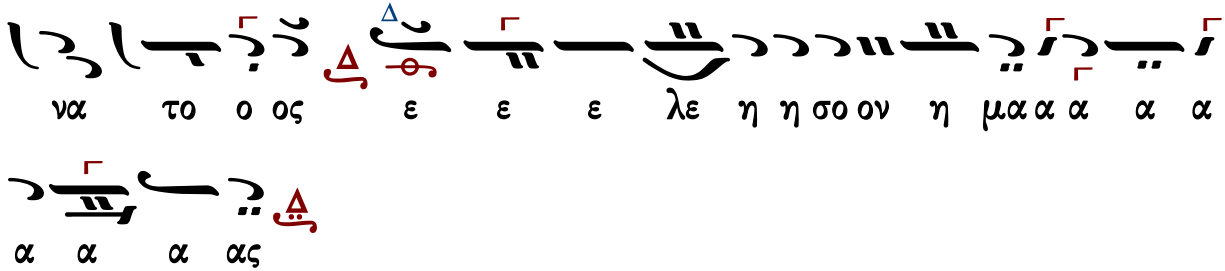

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Κοντάκιον

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία
1909 σ.30/704#

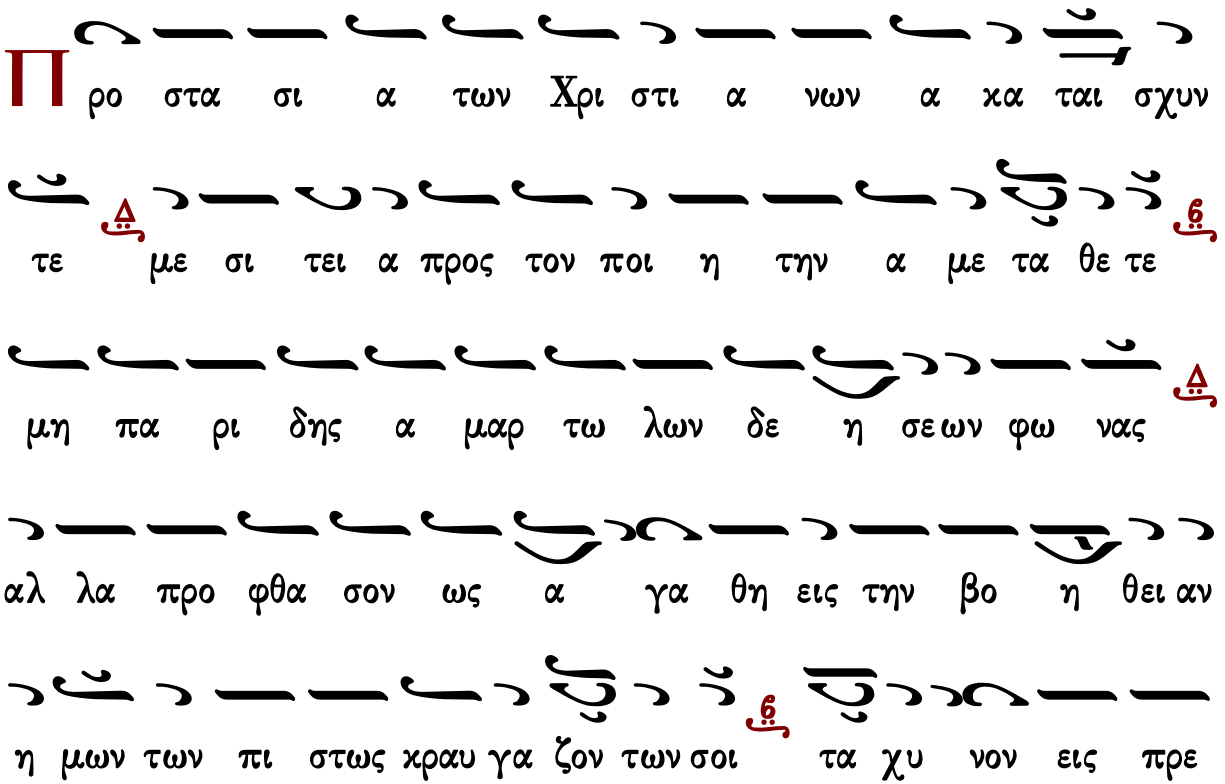

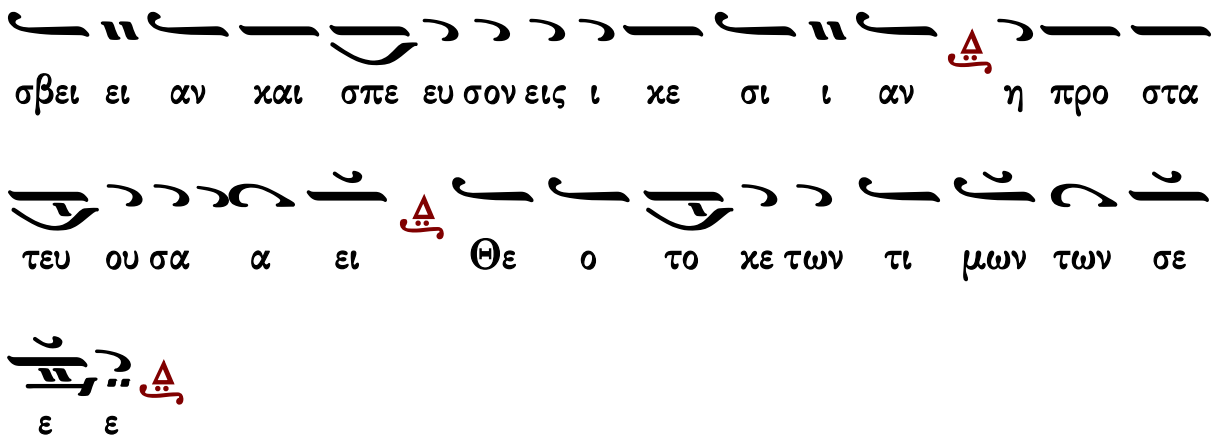

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.312/2334*

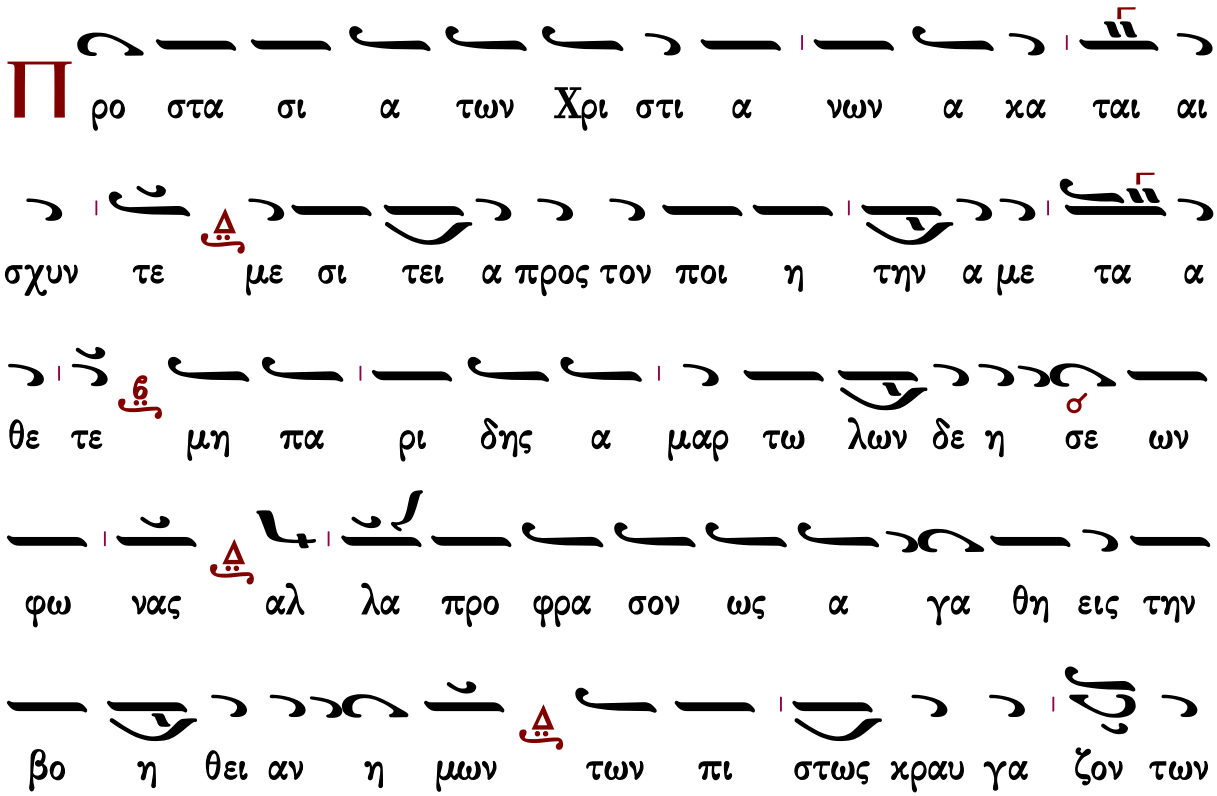

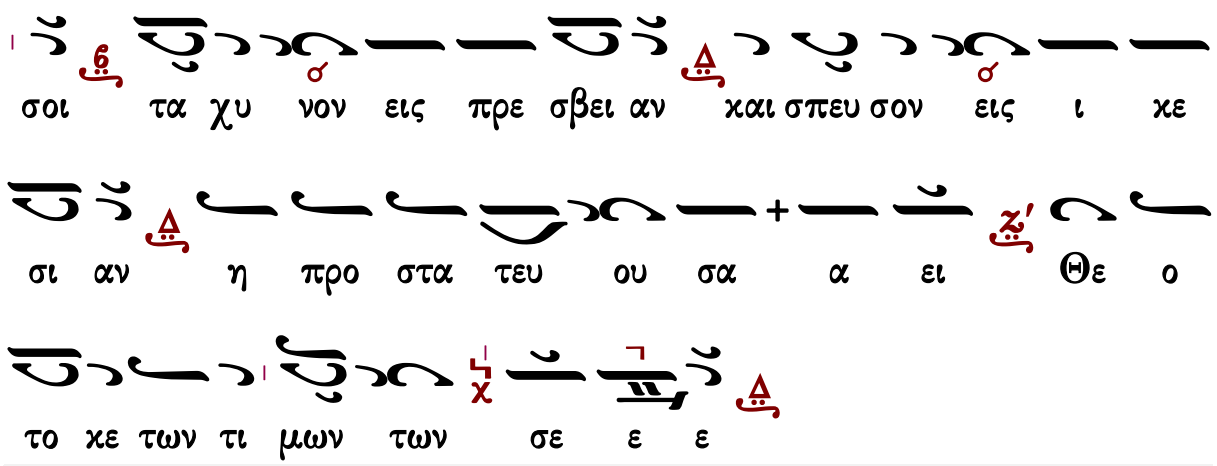

Τρισάγιος Ὕμνος

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

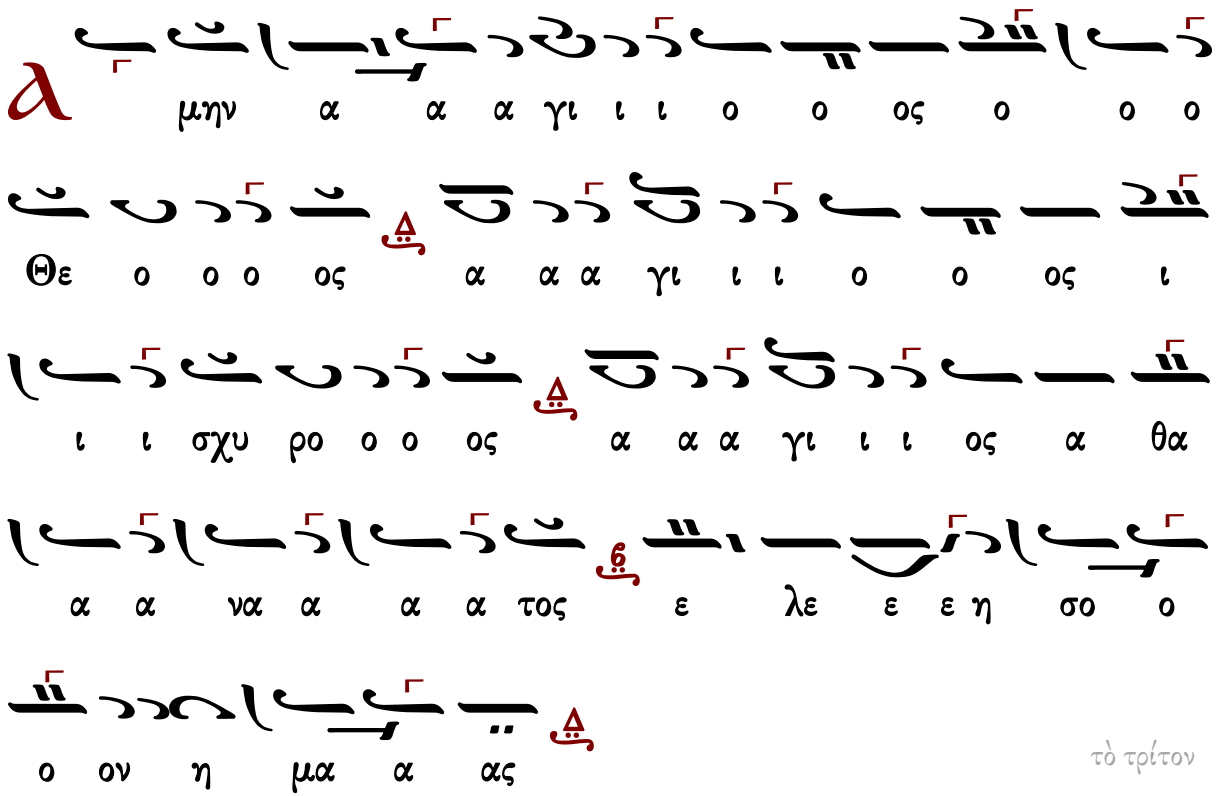

τὸ τρίτον

Α
γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ος α α γι ι ι
ος α θα α α να α α α τος ε λε ε ε
η σο ο ον η μα α ας
Δ
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ε
ε ευ μα τι
Κ
αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην
Α
α α γι ι ι ος α θα α α να α
α α τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα α

Δύναμις

κλασικὸ	τὸ συνηθισμένον	Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ	Ἰωάννου Παλάση
τοῦ βήματος	ἕτερον τοῦ βήματος	Νηλέως Καμαράδου	Γεωργίου τοῦ Κρητὸς

Κλασικὸ

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

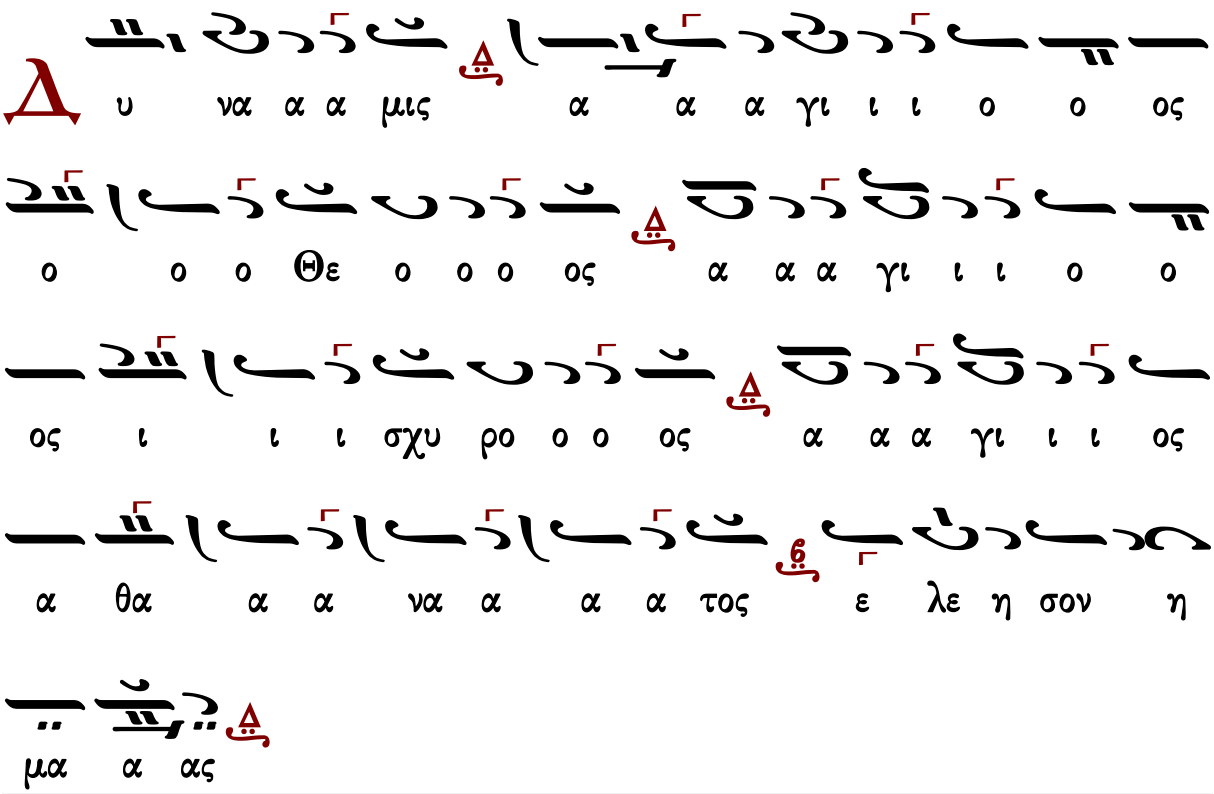

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπόστολος | Λουκᾶς Λουκᾶ

τοῦ βήματος ὡς ψάλλεται συνήθως

Ἦχος Δι

με ε ε ε Δυ υ να α α μις
α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο ο
ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο ος
α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο ο
ος I ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ος
α α α α α α γι ι ι α α γι ι ι
ος α α α α θα α α α α α α α α α
α α ια α α με α α θα α να το ο ο ο ο ο
ο ος

τό συνηθισμένον

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.37*

ἕτερον τοῦ βήματος

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.43*

Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ (1839-19..)

Ἦχος πλ. Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θεία Λειτουργία
1992 σ.38*

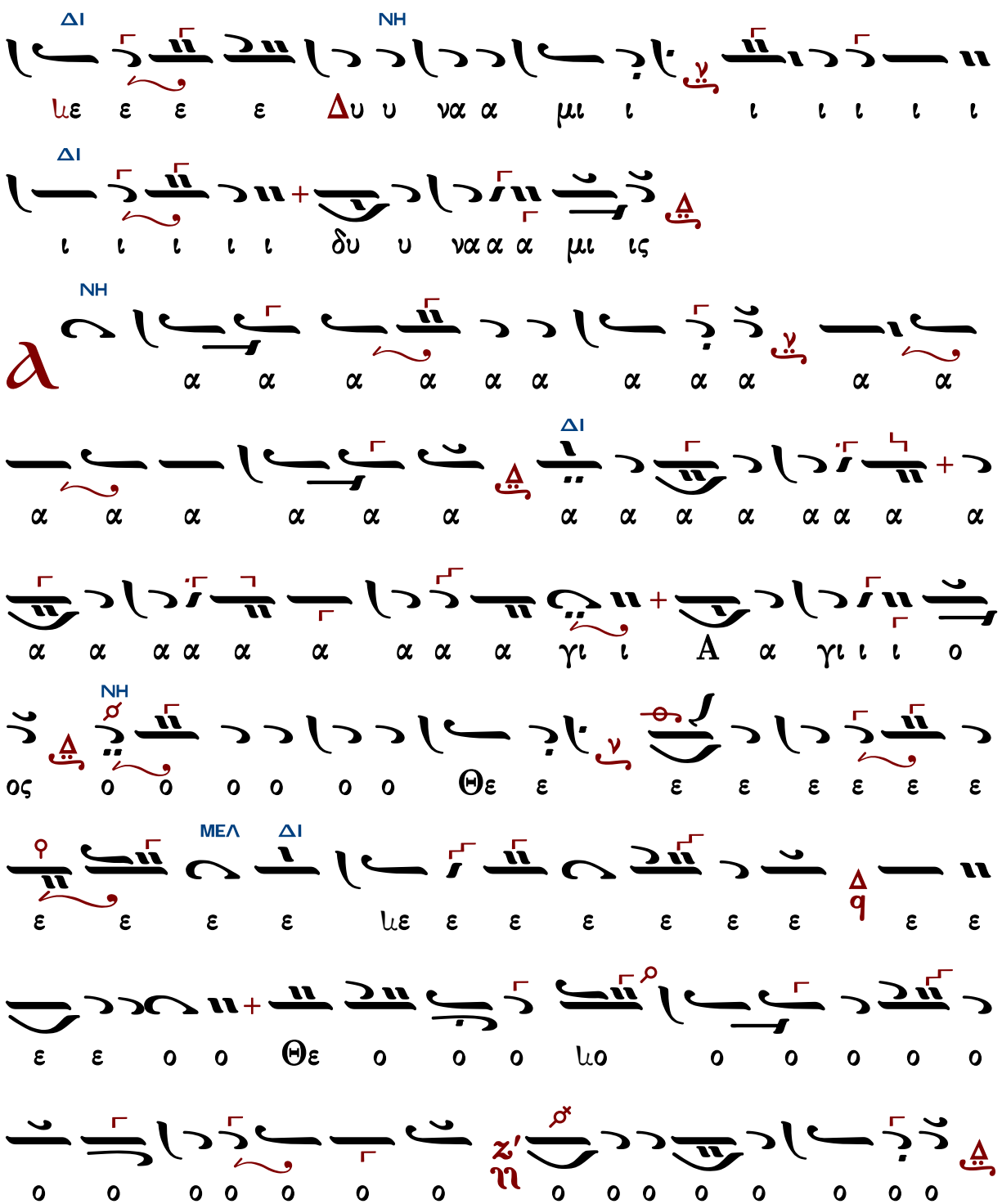

NH
ΜΕΛ
ΔΙ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΔΙ
NH
ΔΙ

ΜΕΛ
ΔΙ
ΔΙ
ΒΘ

Νικέως Καμαράδου (1847-1922)

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Θεία Λειτουργία
1909, σ. 41*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης | Ἀπόστολος | Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Παλάσκη (1891-1942)

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.42*

ΔΙ
ΔΙ
ΝΗ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΔΙ

ΔΙ
ΝΗ
ΜΕΛ
ΔΙ

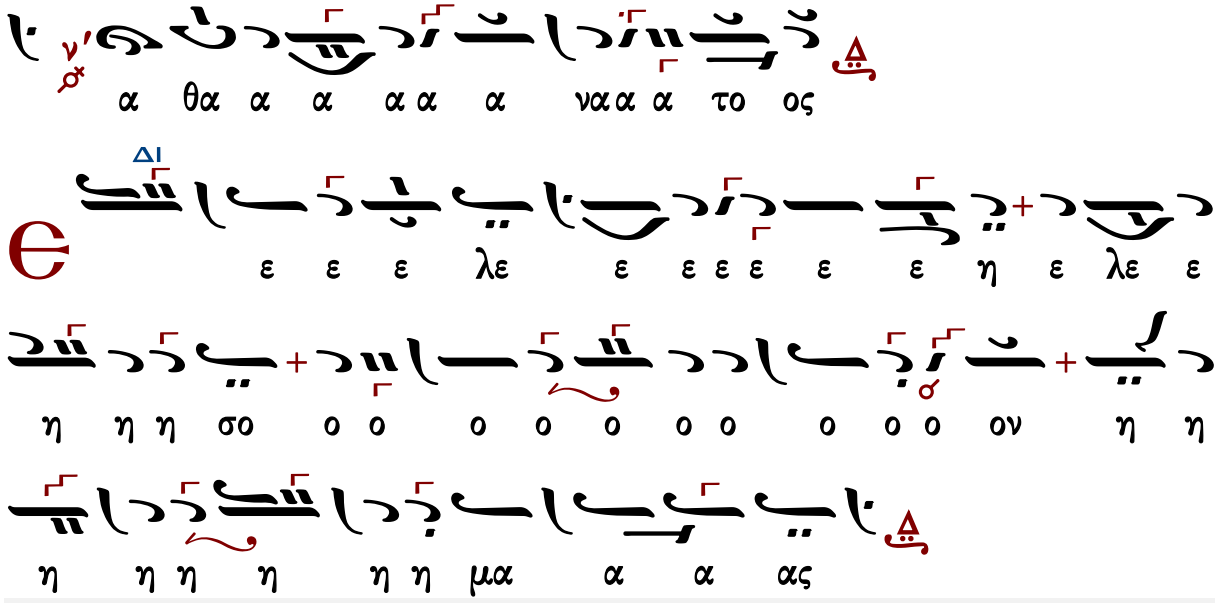

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπόστολος | Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου τοῦ Κρητὸς (ἀκμὴ περ. 1790-†1815)

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.35*

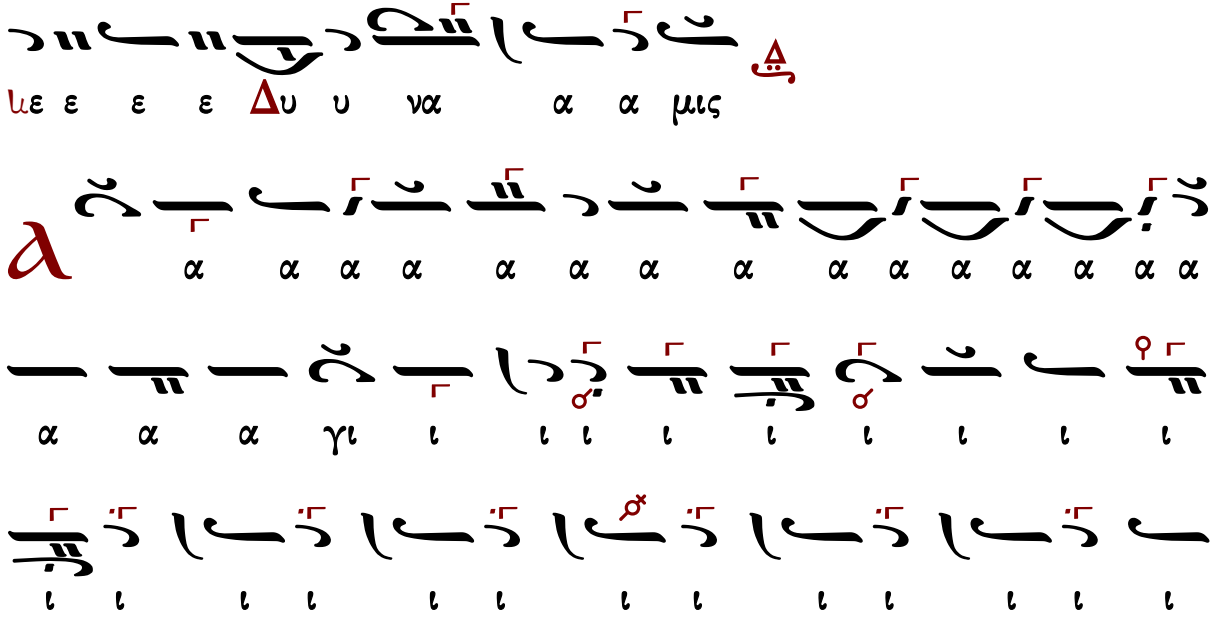

α α α α α α α α α α α α α α A θα α να α α

τος

e λε ε ε ε λε ε ε η η σο ον η μα α α

α α α α α α α α ας

Τρισάγιος Ὕμνος σύντομος

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.35*

a γι ος ο Θε ε ος α γι ος ι σχυ υ ρος

α γι ος α θα να α τος ε λε η σον η η η μας

τὸ τρίτον

a γι ος ο Θε ο ο ος α γι ος ι σχυ ρος

α γι ος α θα να α τος ε λε η σον η η η μας

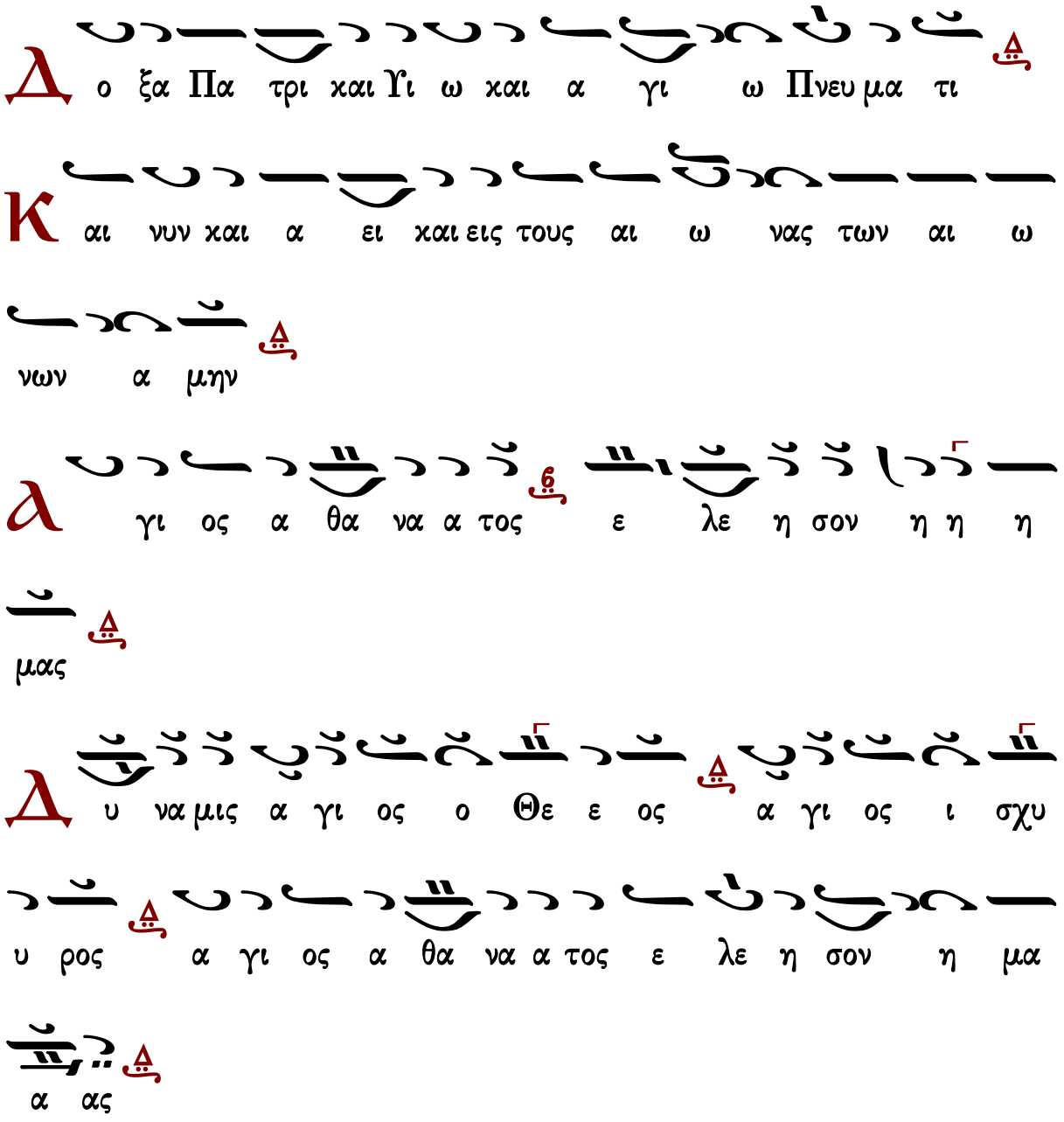

Γαβριήλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.263*

γι ι ος ο Θε ε ος α γι ι ος ι σχυ υ
ρος α γι ος α θα να α τος ε λε ε η σον
η η η μα ας
(γ′)
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
γι ος α θα να α τος ε λε ε η σον η η
η μα ας
υ να μις
γι ι ος ο Θε ε ος α γι ι ος ι σχυ υ

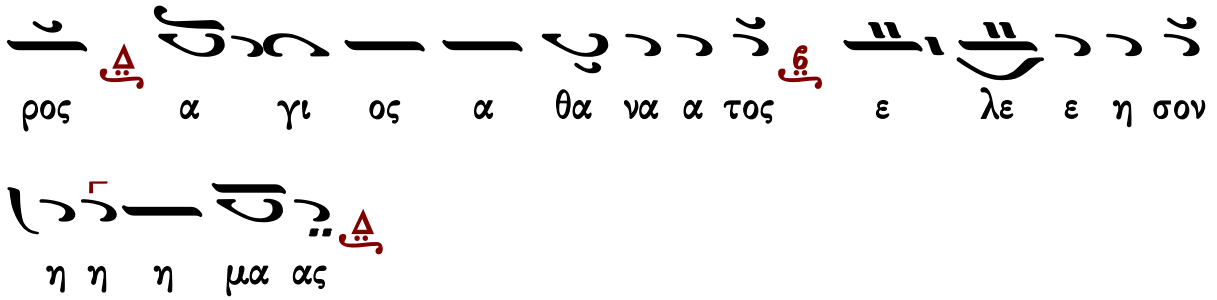

Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου

Ἦχος δεύτερος

Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Λειτουργία
Ι.Μ.Φιλοθέου 1987 σ.64*

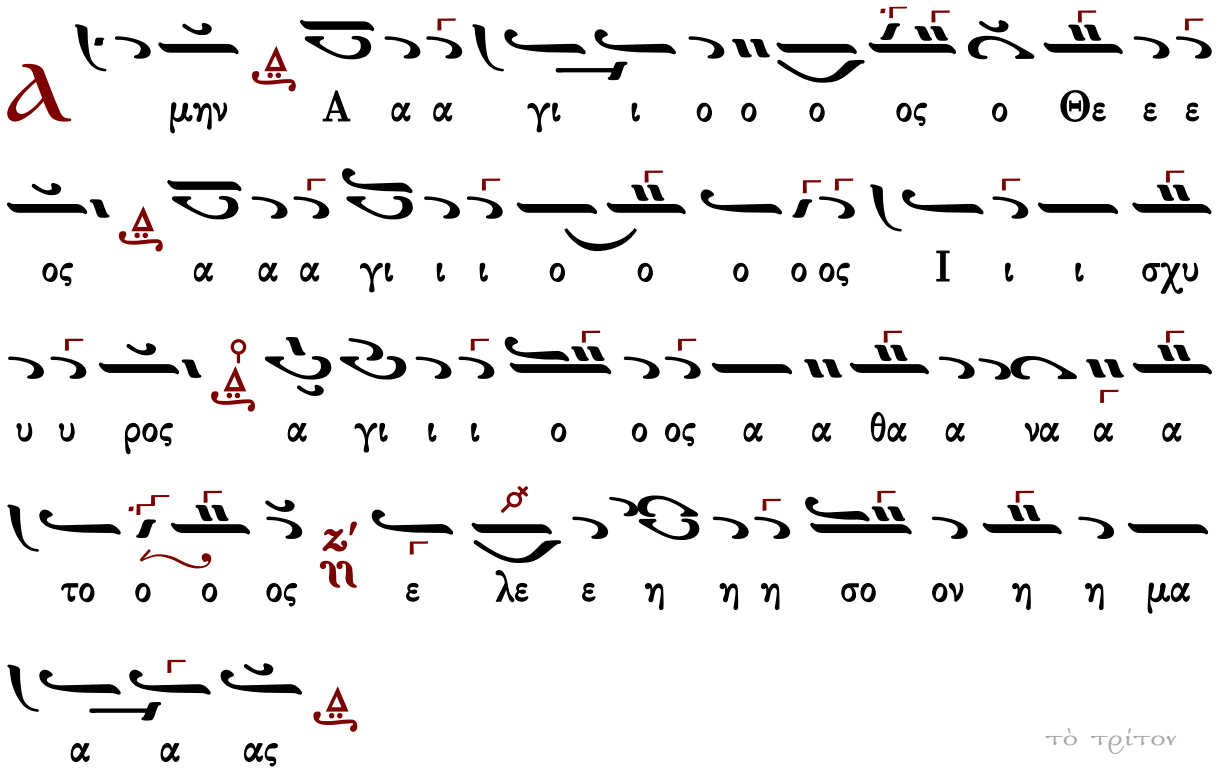

τὸ τρίτον

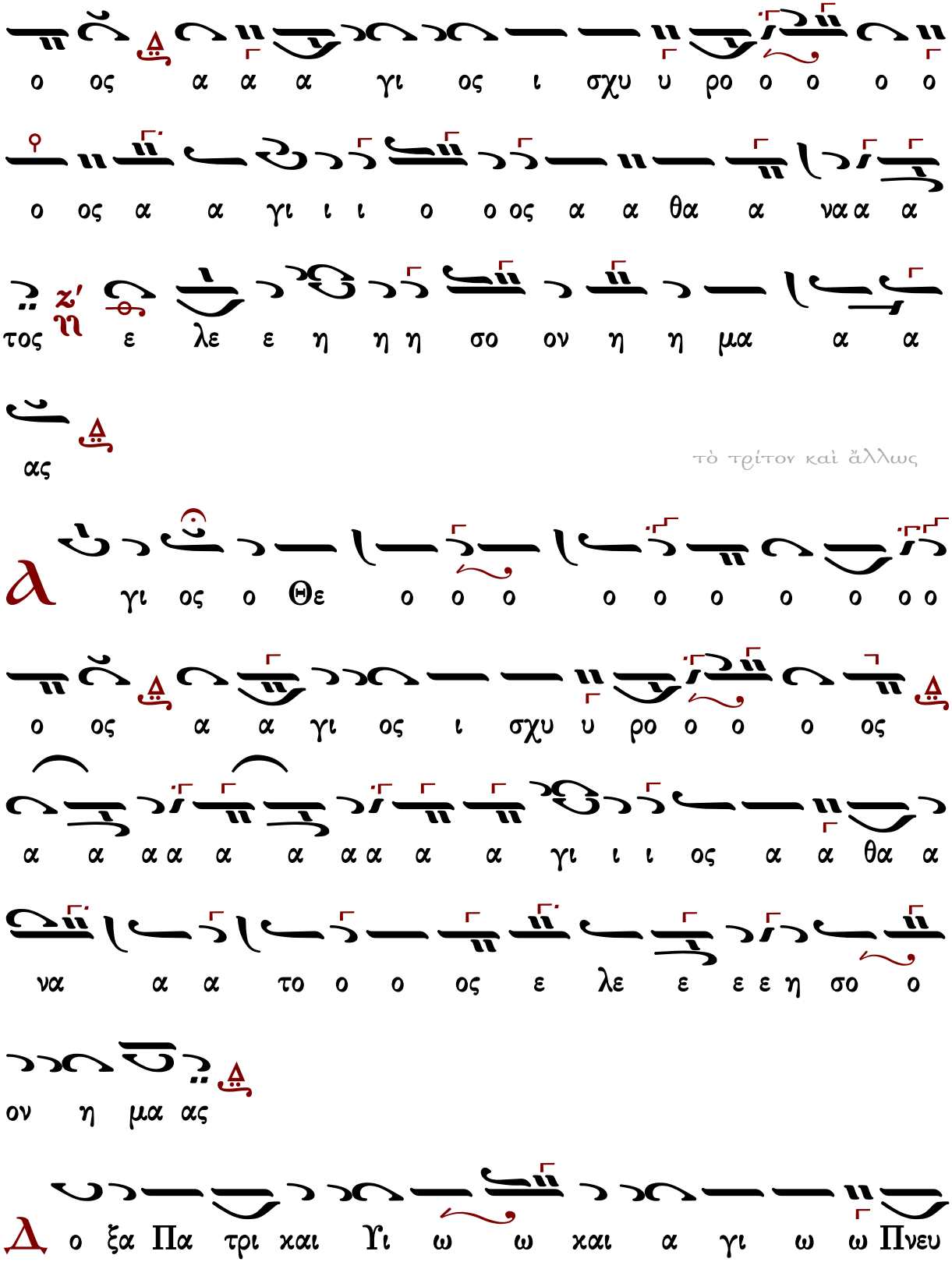
ο ος α α α γι ος ι σχυ υ ρο ο ο ο ο
ο ος α α γι ι ι ο ο ος α α θα α να α α
τος ιη ε λε ε η η η σο ον η η μα α α
ας
τὸ τρίτον καὶ ἄλλως
α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ος α α γι ος ι σχυ υ ρο ο ο ο ος
α α α α α α α α α α γι ι ι ος α α θα α
να α α το ο ο ος ε λε ε ε ε η σο ο
ον η μα ας
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι ω ω Πνευ

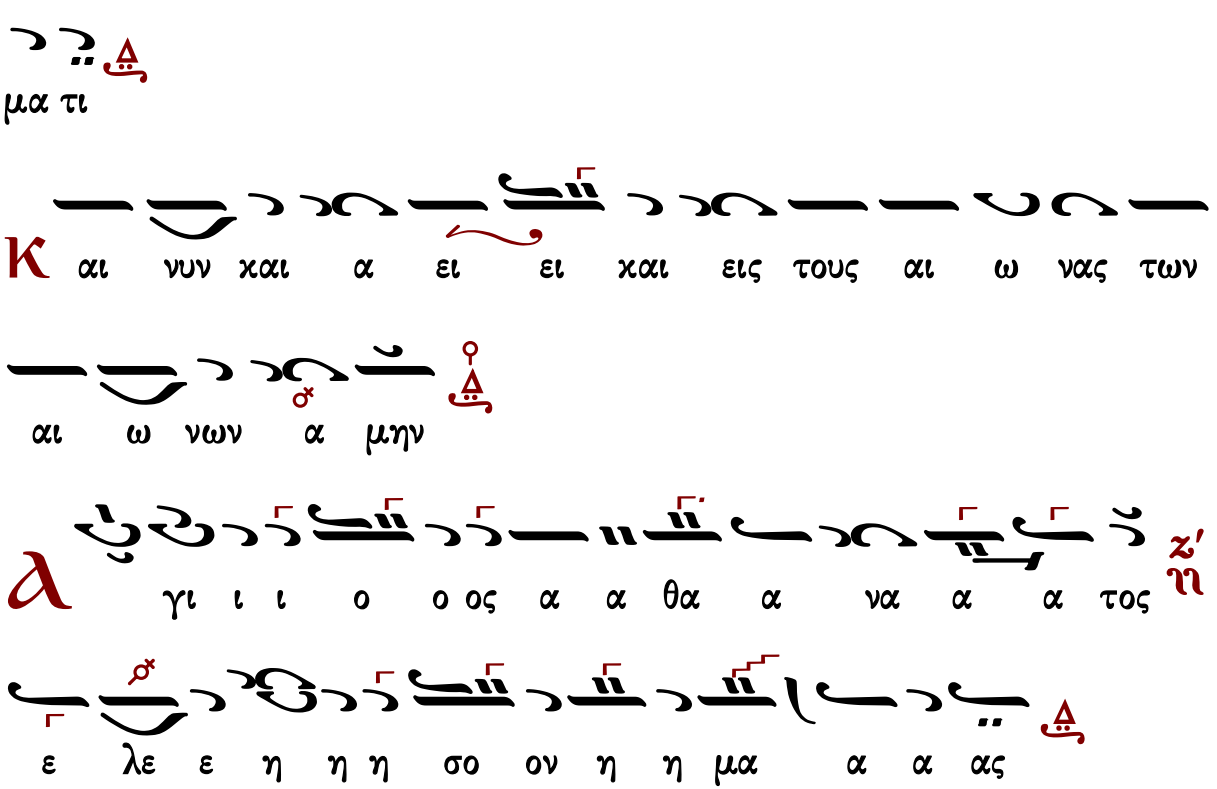
μα τι
Κ αι νυν χαι α ει ει χαι εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην
α γι ι ι ο ο ος α α θα α να α α τος ζ' η
ε λε ε η η η σο ον η η μα α α ας

Δύναμις

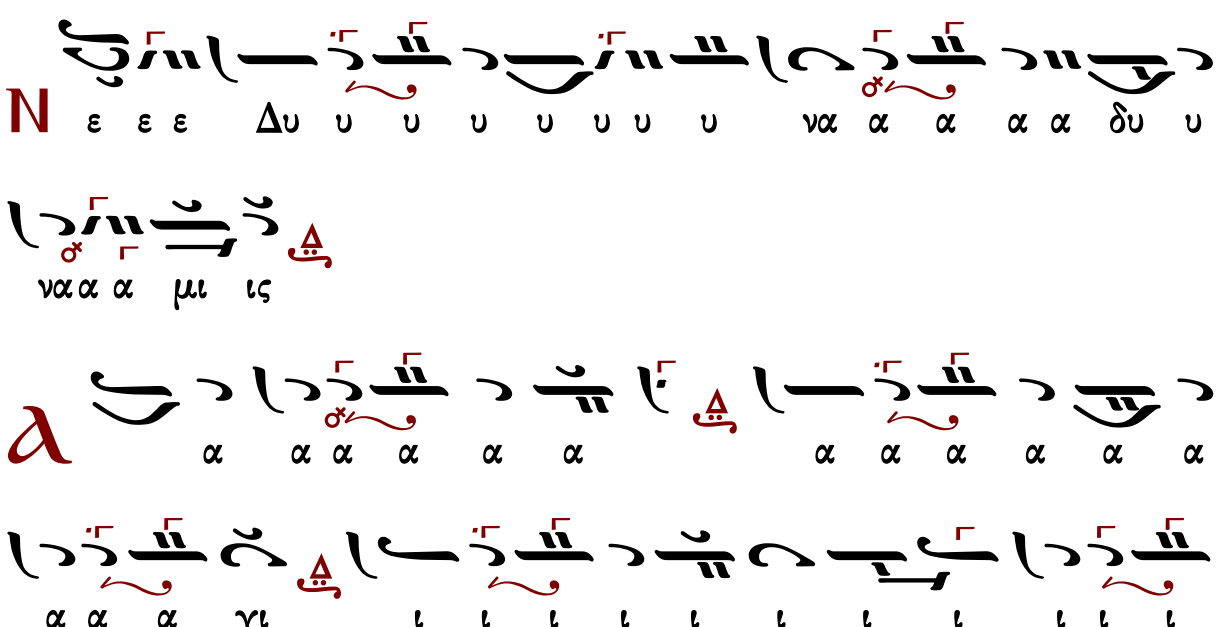
Ν ε ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α δυ υ
να α α μι ις
α α α α α α α α α α α α
α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Χερουβικὸν

Πέτρου Λαμπαδαρίου (1730-1777)

ἑβδομάδος

Ἦχος λ π ϋ Πα

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ. 68#

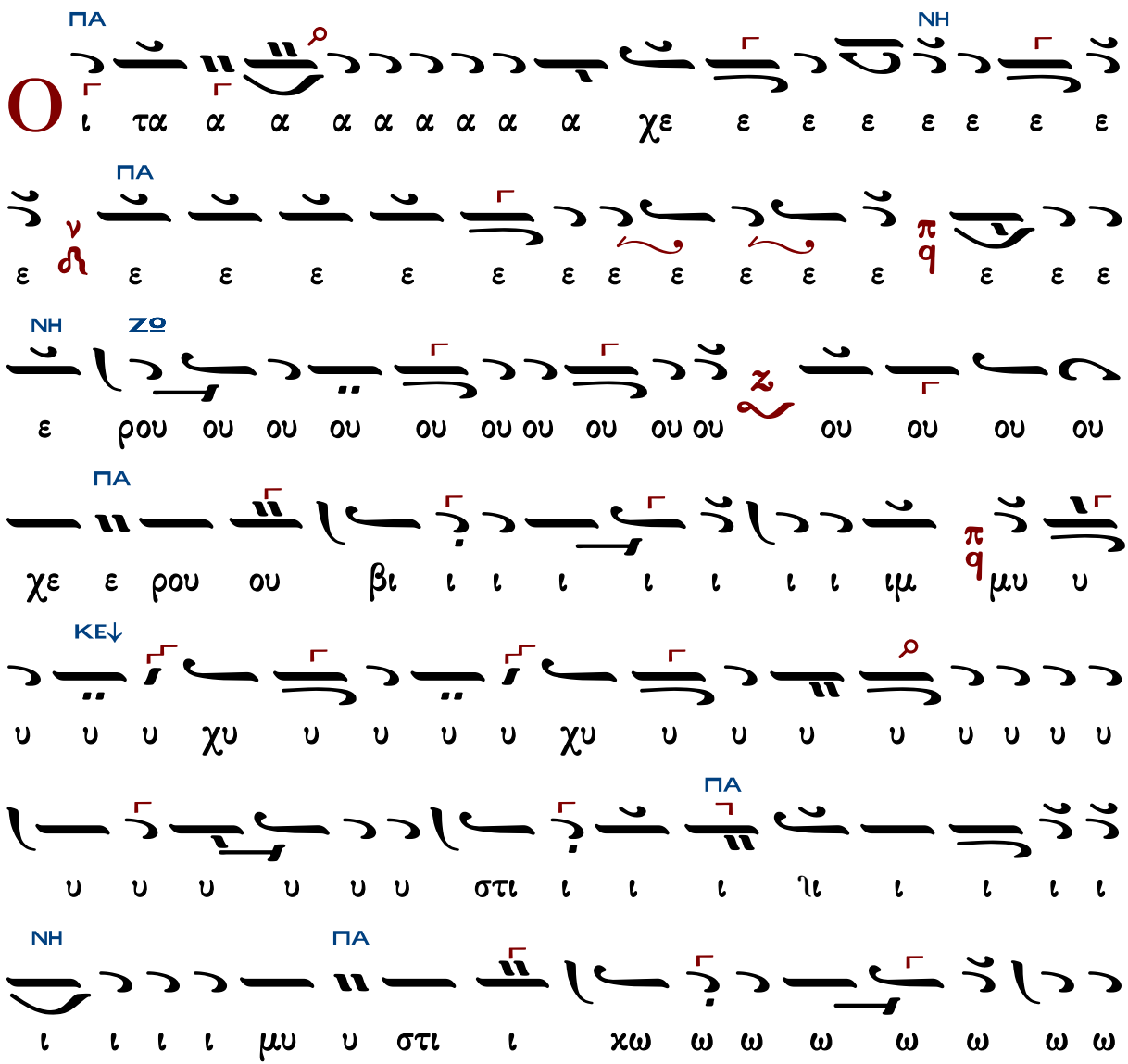

ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ
ΚΕ
ΠΑ
ΔΙ

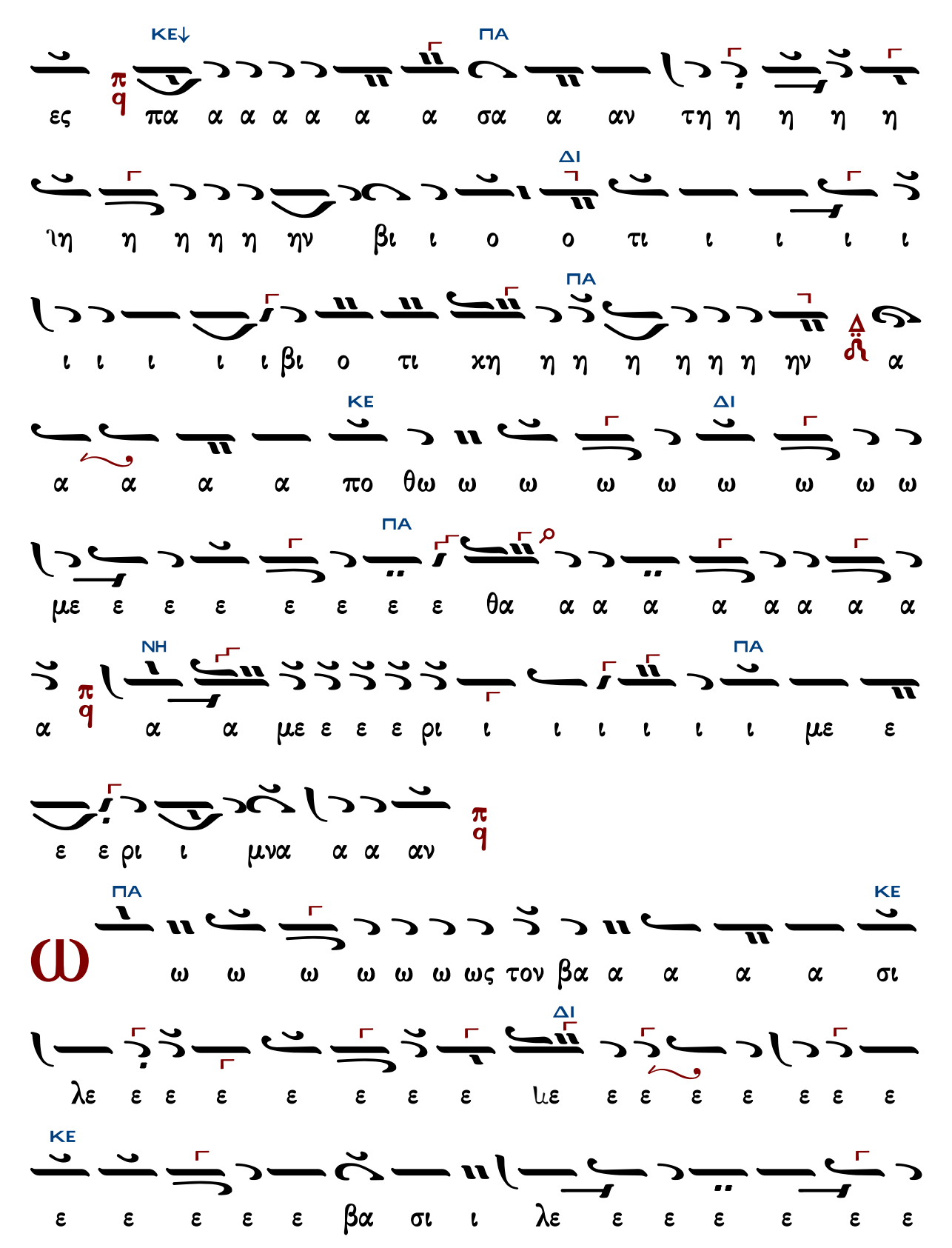
ΚΕ↓ ΠΑ
ες πα α α α α α σα α αν τη η η η η
ΔΙ
ιη η η η η ην βι ι ο ο τι ι ι ι ι
ΠΑ
ι ι ι ι ι βι ο τι χη η η η η η η ην α
ΚΕ ΔΙ
α α α α πο θω ω ω ω ω ω ω ω ω
ΠΑ
με ε ε ε ε ε ε ε θα α α α α α α α α
ΝΗ ΠΑ
α α α με ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι με ε
ε ε ρι ι μνα α α αν
ΠΑ ΚΕ
ω ω ω ω ω ω ως τον βα α α α α σι
ΔΙ
λε ε ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ε ε ε
ΚΕ
ε ε ε ε ε βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

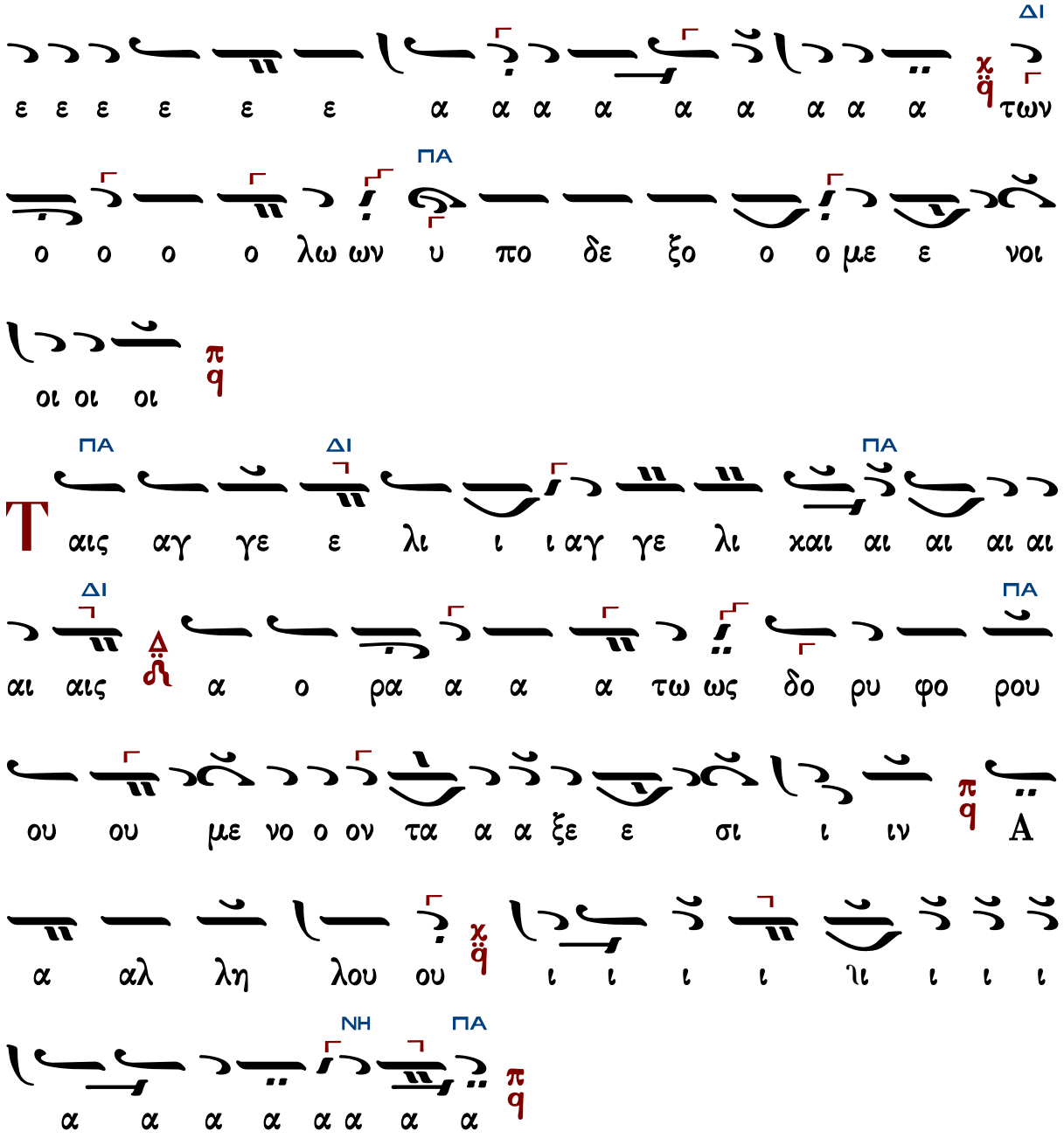

Πέτρου Ἐφεσίου (†1840)

Ἦχος λ π q Πα

Νεκταρίου Μοναχού
Μουσικός Θησαυρός
της Λειτουργίας Α'
1931 σ.335#

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος λ π ϊ Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία 1909 σ.79#

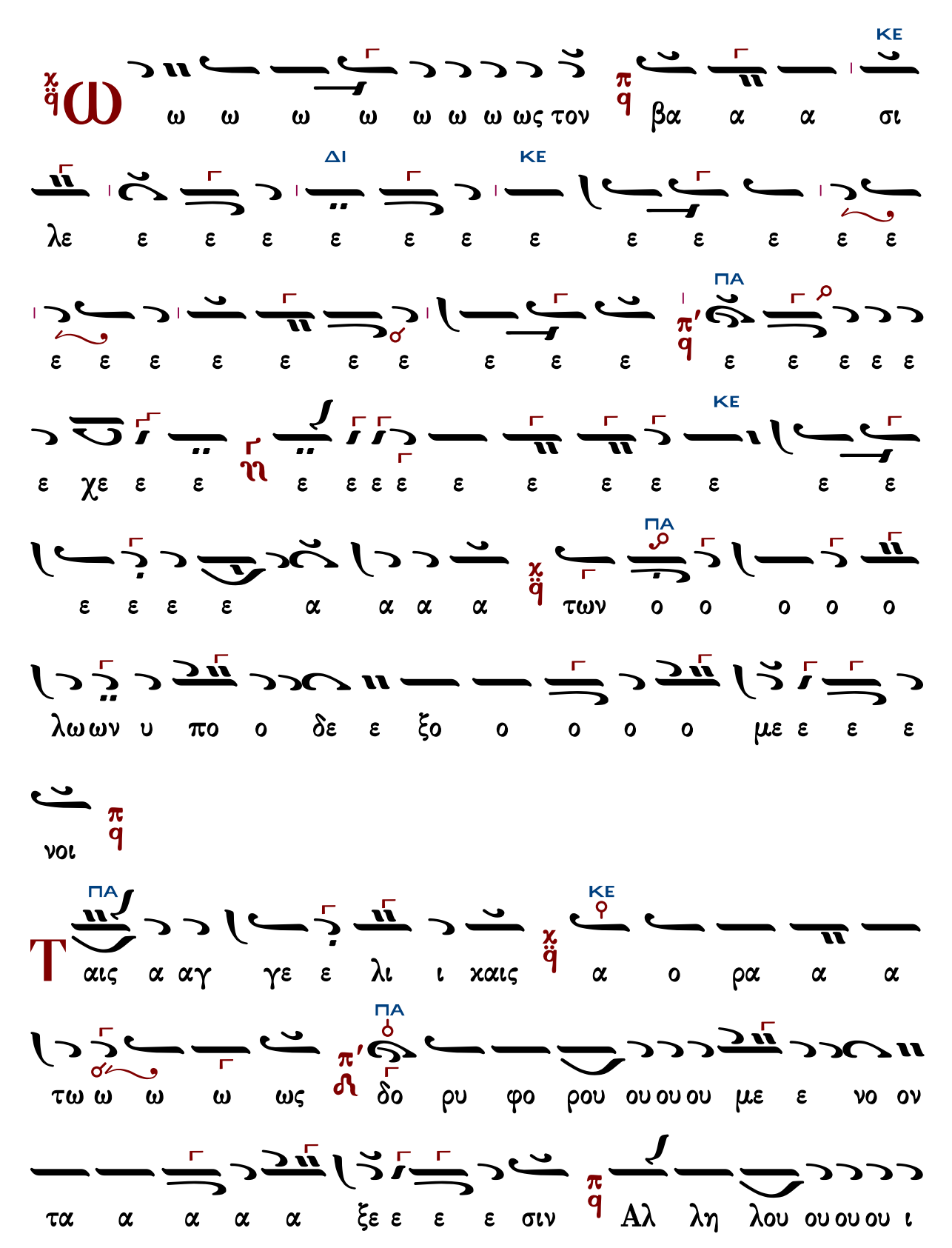
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ
ΠΑ
ΚΕ
ΠΑ
ΠΑ
ΚΕ
ΠΑ
ΠΑ
ω ω ω ω ω ω ω ως τον βα α α σι
λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε α α α α των ο ο ο ο ο
λω ων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο με ε ε ε
νοι
αις α αγ γε ε λι ι χαις α ο ρα α α
τω ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νο ον
τα α α α α ξε ε ε ε σιν Αλ λη λου ου ου ου ι

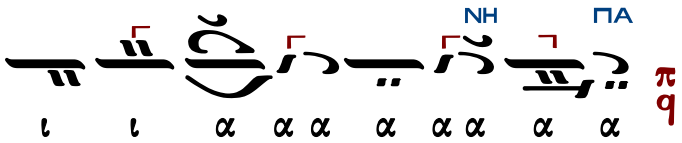

Θεοδώρου Φωκαέως (†1851)

κ-Β′

Ἦχος λ̆ π̆ ϊ Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία 1909 σ.76#

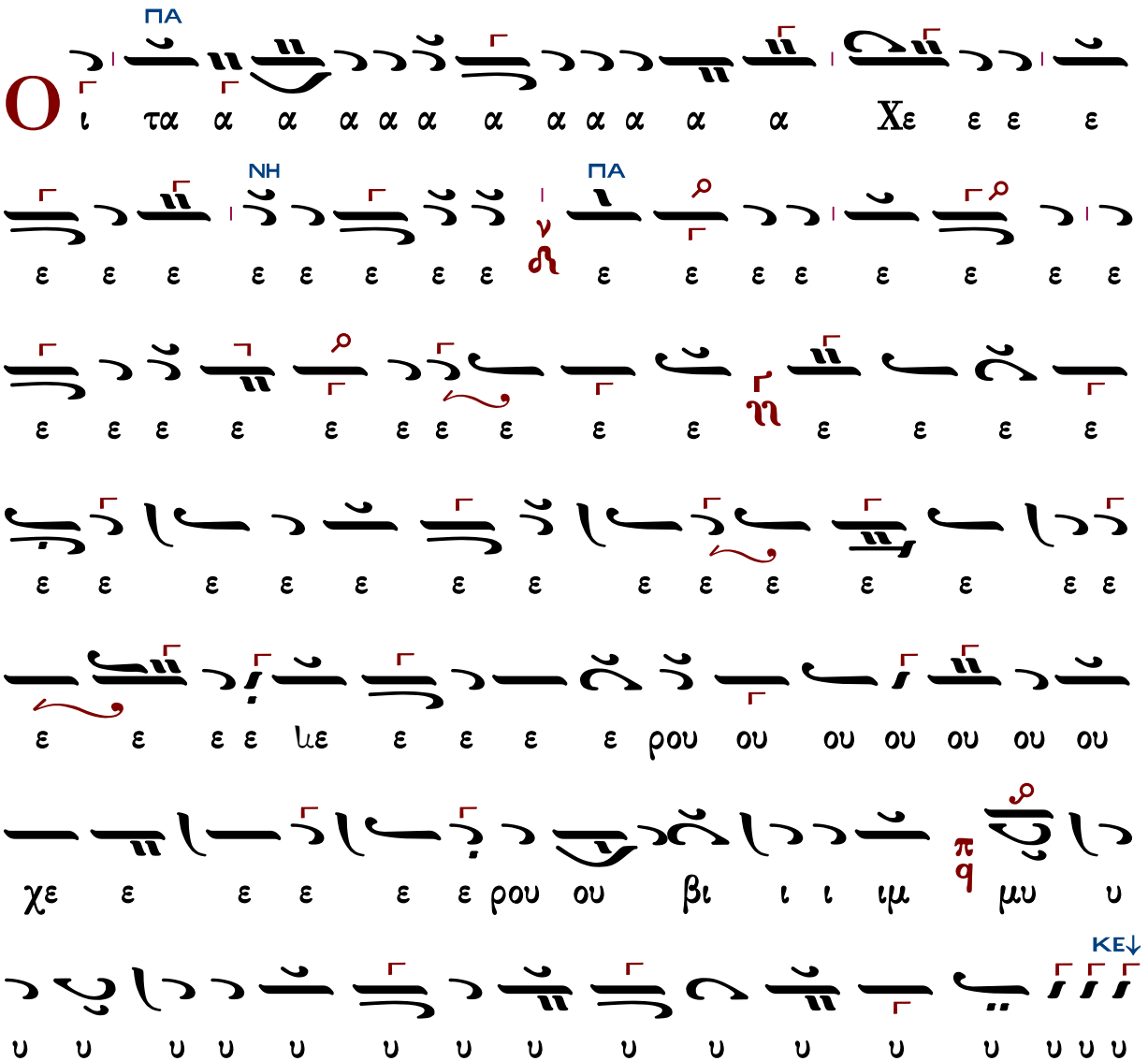

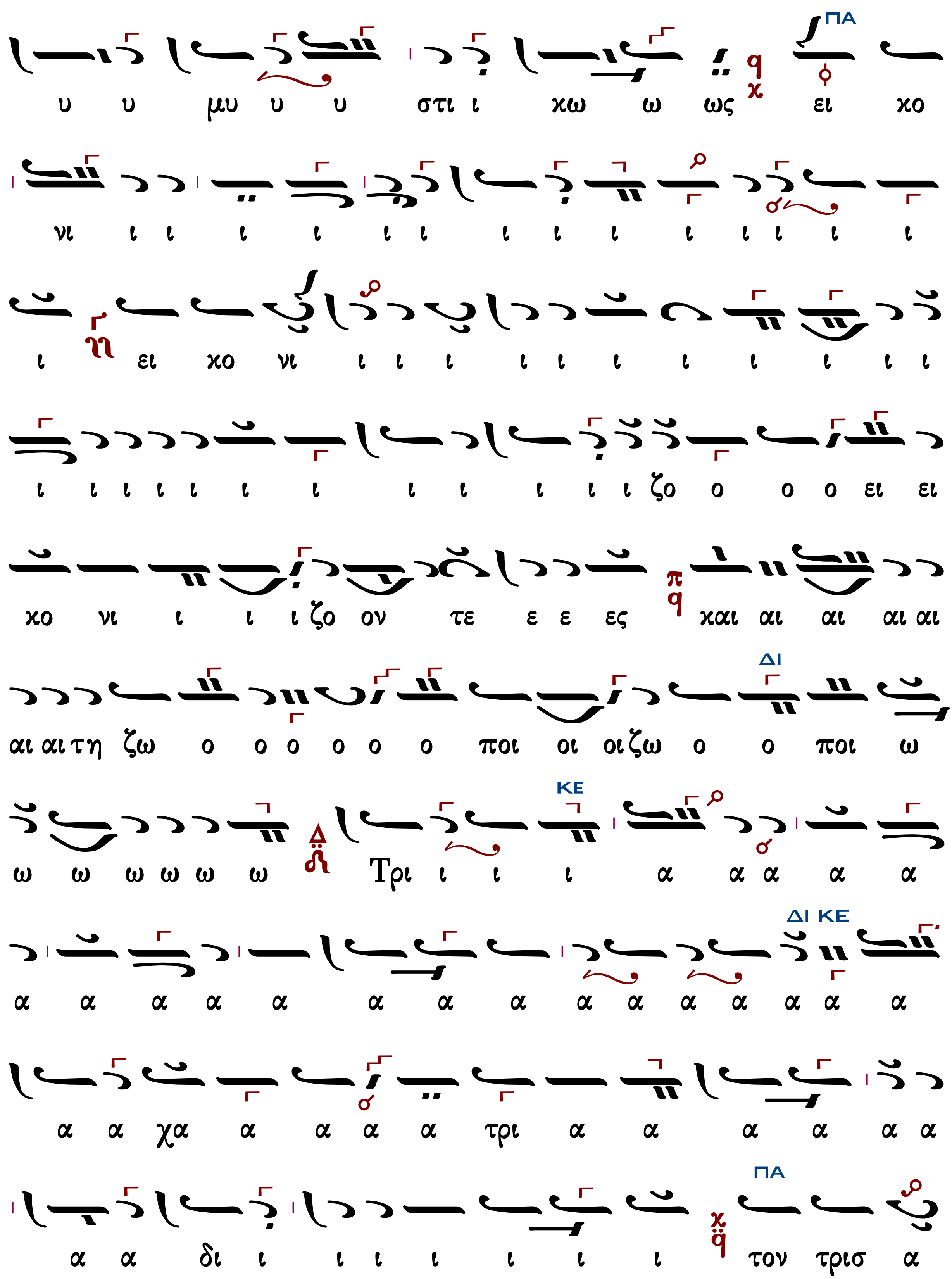
ΠΑ
υ υ μυ υ υ στι ι κω ω ως ει κο
νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ει ει
κο νι ι ι ι ζο ον τε ε ε ες και αι αι αι αι
ΔΙ
αι αι τη ζω ο ο ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι ω
ΚΕ
ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι α α α α α
ΔΙ ΚΕ
α α α α α α α α α α α α α α α
α α χα α α α α τρι α α α α α α
ΠΑ
α α δι ι ι ι ι ι ι ι τον τρισ α

ΔΙ
ΠΑ
ΚΕ
ΠΑ
ΠΑ
ΚΕ
ΚΕ
ΚΕ
ΠΑ
ΚΕ
ω

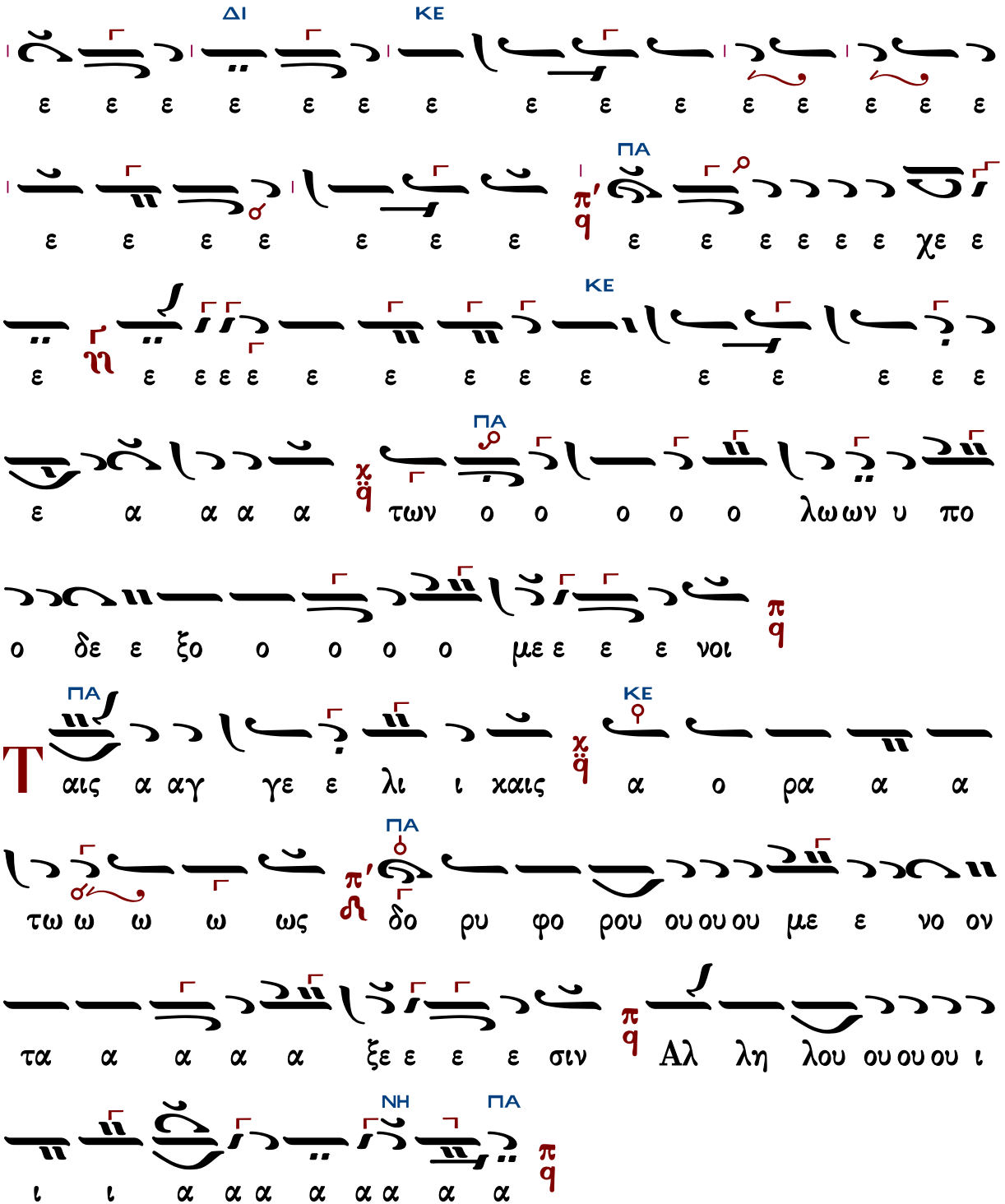

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου (†1862)

Ἦχος λ π ϊ Πα

Ταμείον Ανθολογίας
Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου
1846 σ.55#

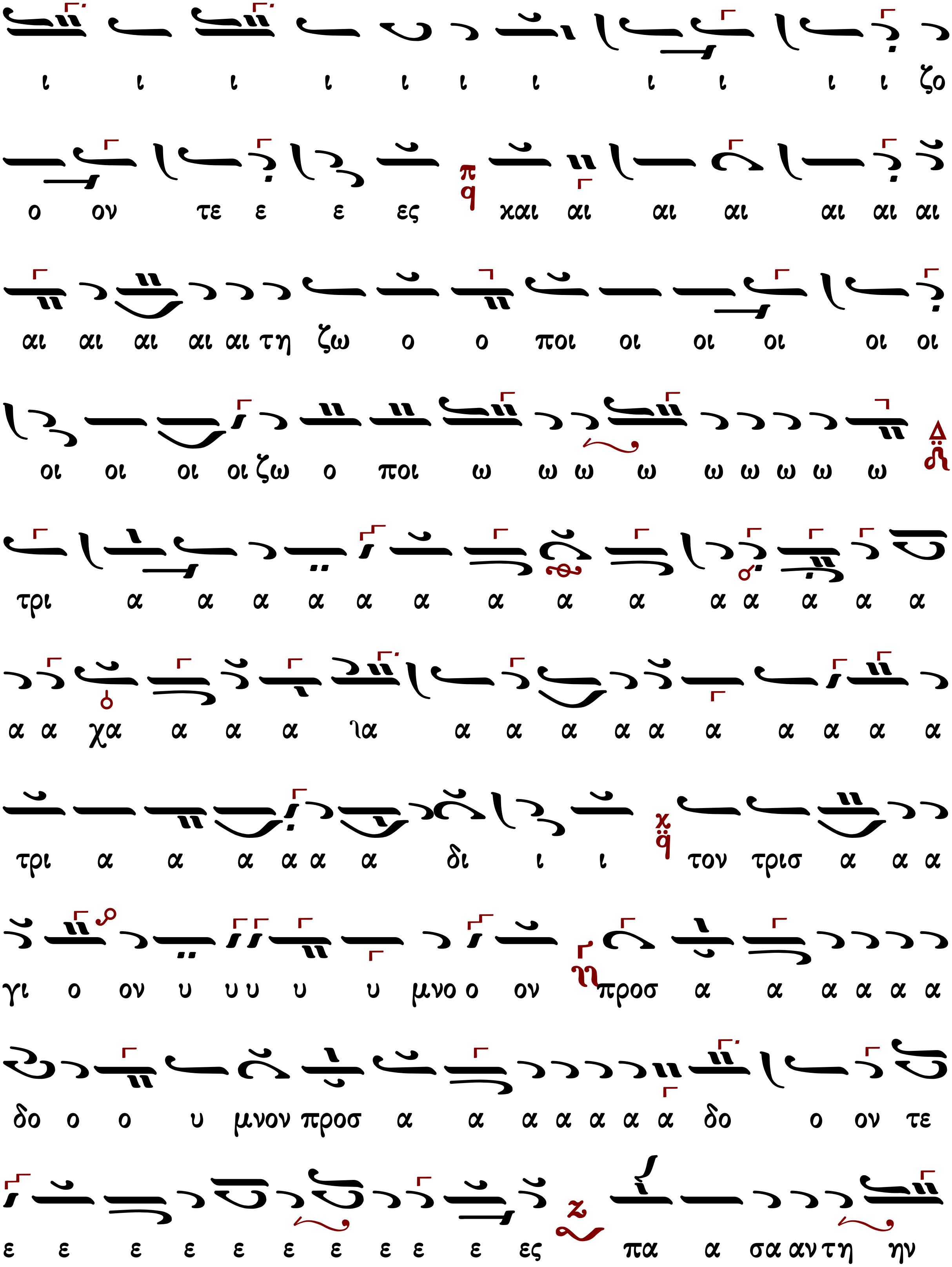
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο
ο ον τε ε ε ες χαι αι αι αι αι αι αι
αι αι αι αι αι τη ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι
οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω ω
τρι α α α α α α α α α α α α α α
α α χα α α α ια α α α α α α α α α α
τρι α α α α α α δι ι ι τον τρισ α α α
γι ο ον υ υ υ υ υ μνο ο ον προσ α α α α α α
δο ο ο υ μνον προσ α α α α α α α δο ο ον τε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες πα α σα αν τη ην

βι ι ι ο τι ι χη η ην λ α πο θω ω ω ω με ε
ε ε ε θα α α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι με ε ε ε ρι
ι ι μνα α α αν
ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε η ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
με ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε
ε ε ε ε ε βα σι λε ε ε α α α α α

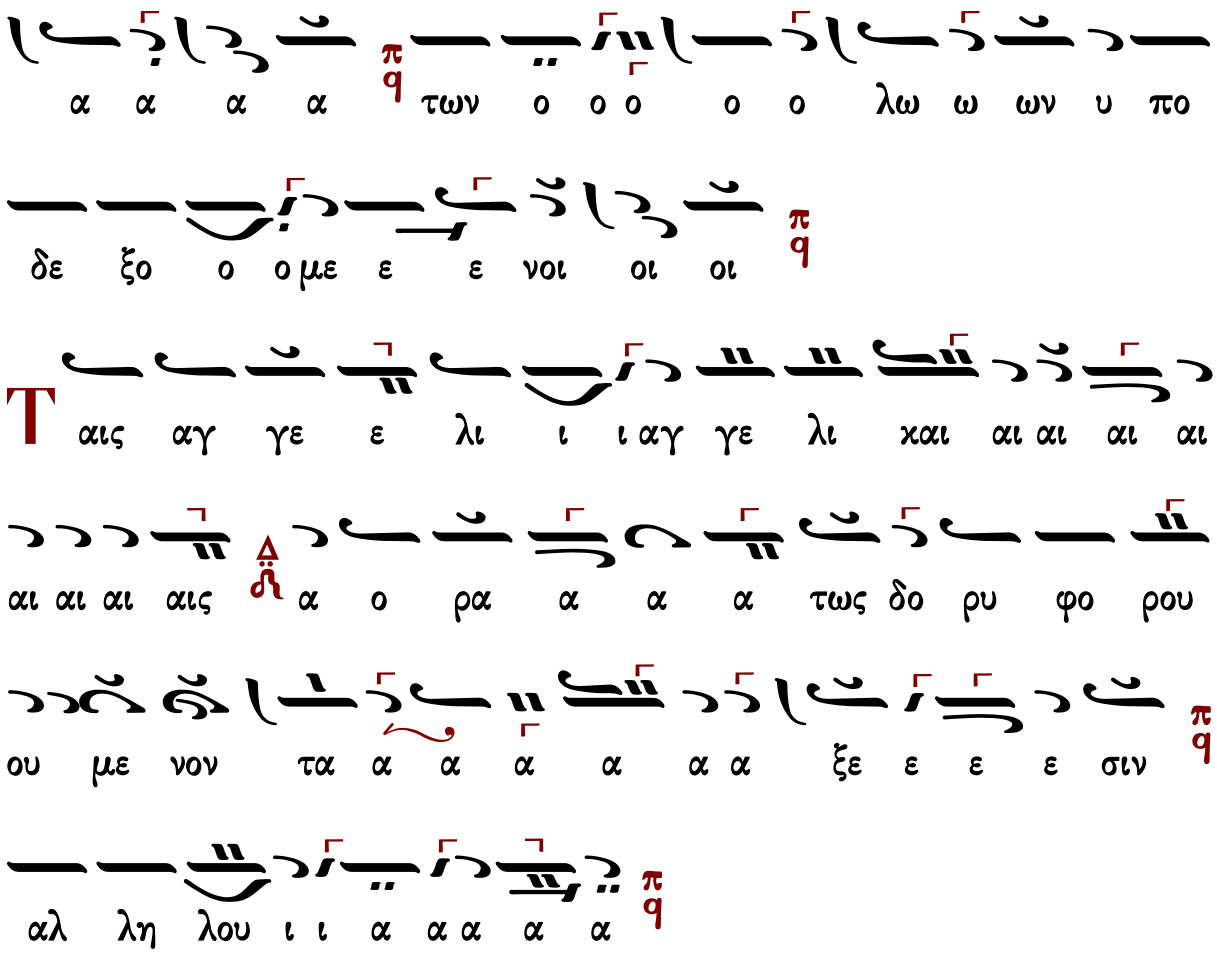

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου (†1866)

Ἦχος λ π ἀ Πα

Αντωνίου Αλυγιζάκη
Μελωδήματα Ασκήσεων Λειτουργικής
1992 σ.102#

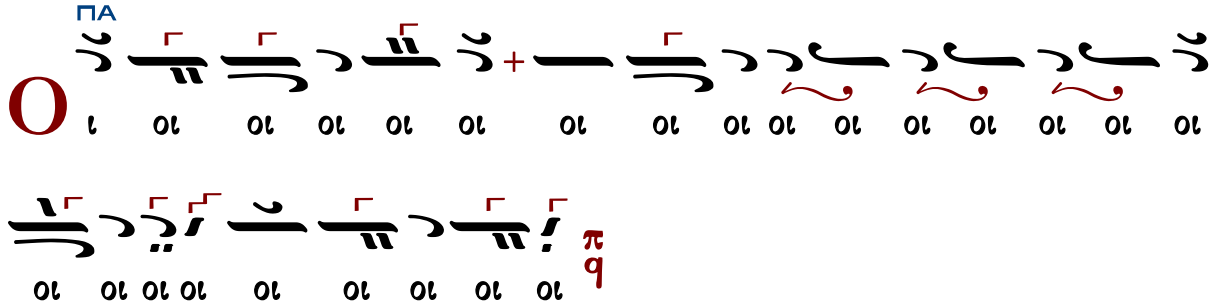

O
ΝΗ
ΠΑ
ι τα α α Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΖΩ
ΠΑ
ε ε ε ε ε ε ε Χε ε ρου ου βι ι ι
ΚΕ
ι ι ι ιι ι ι ι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ υ
ΠΑ
υ υ υ υ υ υ μυ υ υ στι ι χω ω ως ει
χο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ζο ον τε ε ες χαι αι αι αι αι
ΔΙ
αι τη ζω ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι οι
ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α α
ΚΕ
α α α α α α α α α α χα α α α α α

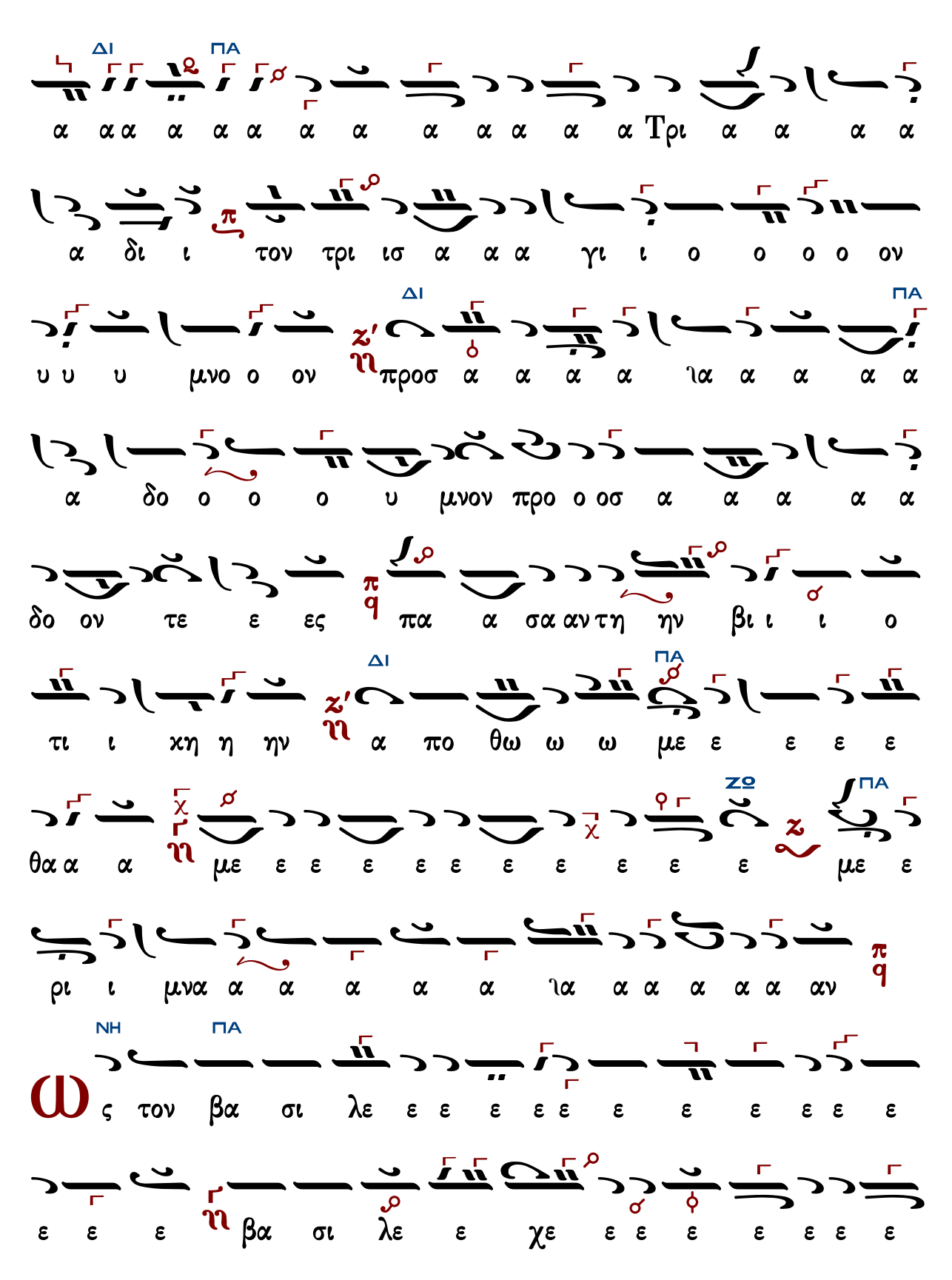
ΔΙ ΠΑ
α α α α α α α α α α α α α Τρι α α α α
α δι ι τον τρι ισ α α α γι ι ο ο ο ο ον
υ υ υ μνο ο ον ζ η προσ α α α α ια α α α α
ΔΙ ΠΑ
α δο ο ο ο υ μνον προ ο οσ α α α α α
δο ον τε ε ες π q πα α σα αν τη ην βι ι ι ο
τι ι χη η ην ζ η α πο θω ω ω με ε ε ε ε
ΔΙ ΠΑ
θα α α χ η με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε με ε
ΖΩ ΠΑ
ρι ι μνα α α α α α ια α α α α α αν π q
ΝΗ ΠΑ
ω ς τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε η βα σι λε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε

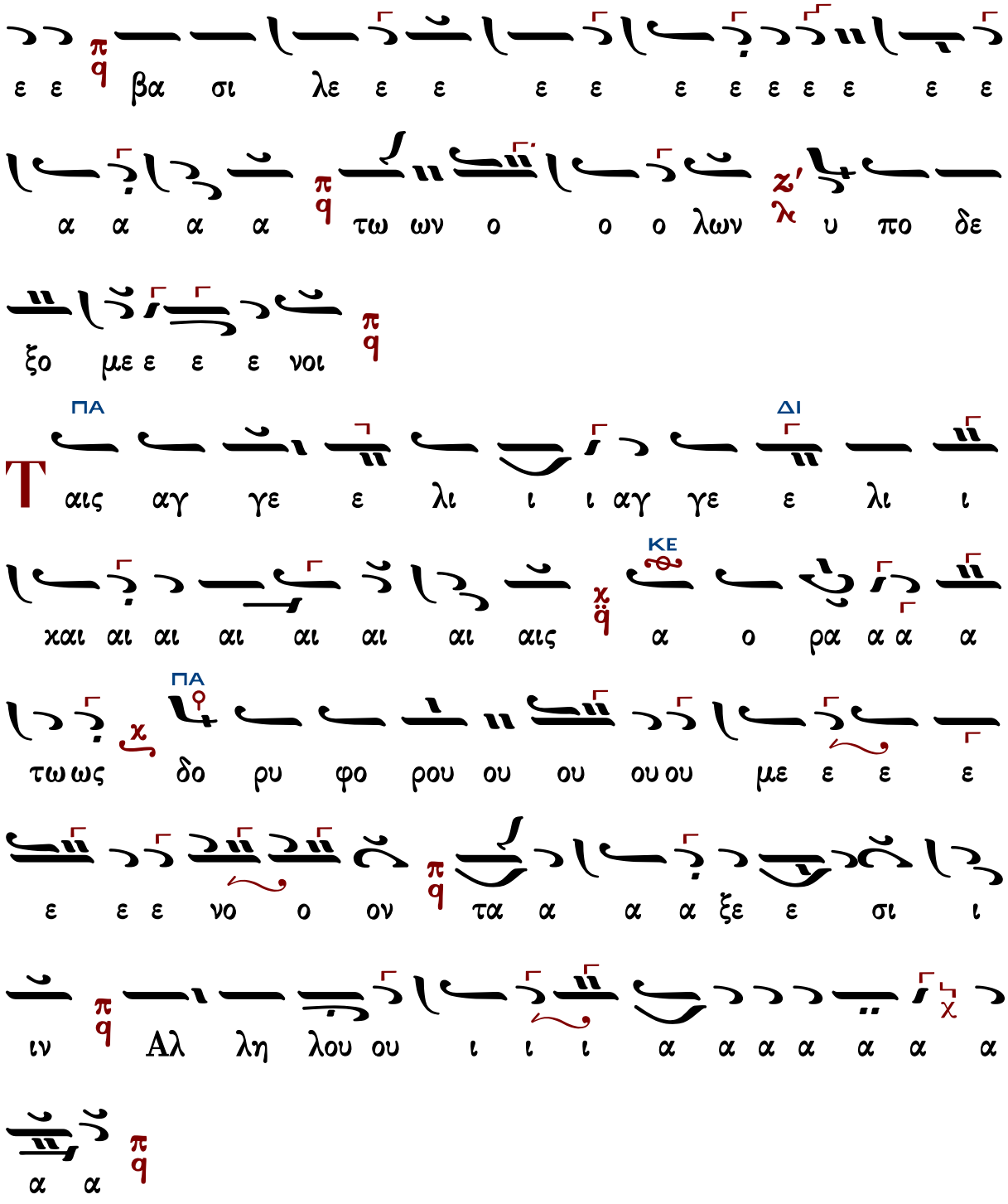

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

Ἦχος λ̇ π̇ q̈ Πα

Αλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικάριον 1900 σ.53#

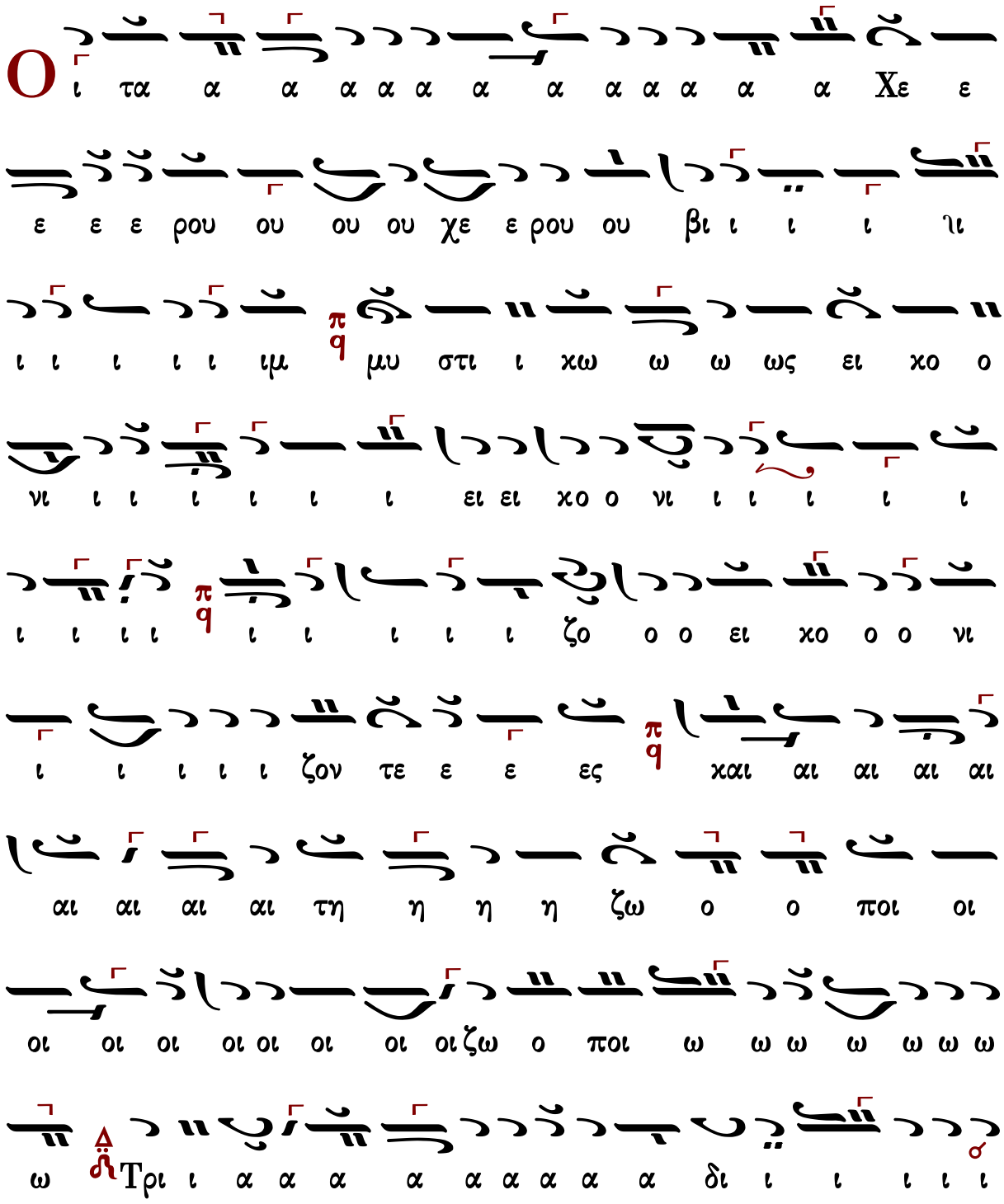

ι ρι ι ι ι με ε ε ε ρι ι ι ι με ε ε ε θα α α

ε ε ε ε με ω ω ω ω ω ω θω πο α ην

η χη ι τι ι ο ι βι ην τη ν σα αν α α α

α α α α δον τε ε ε ες πα α α α α α α

α α α α α α α δο ο υ μνο προ ο οσ α α

α α α α α υ μνο ον προ οσ α α α α α α α

προ ο ο υ μνο ον προσ α α α α λα α α α α α α

υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνον

υ υ υ υ υ υ υ υ ον ο ι ι ι ιι

ι ι ι ι γι α α α α α α τον τρισ ιι

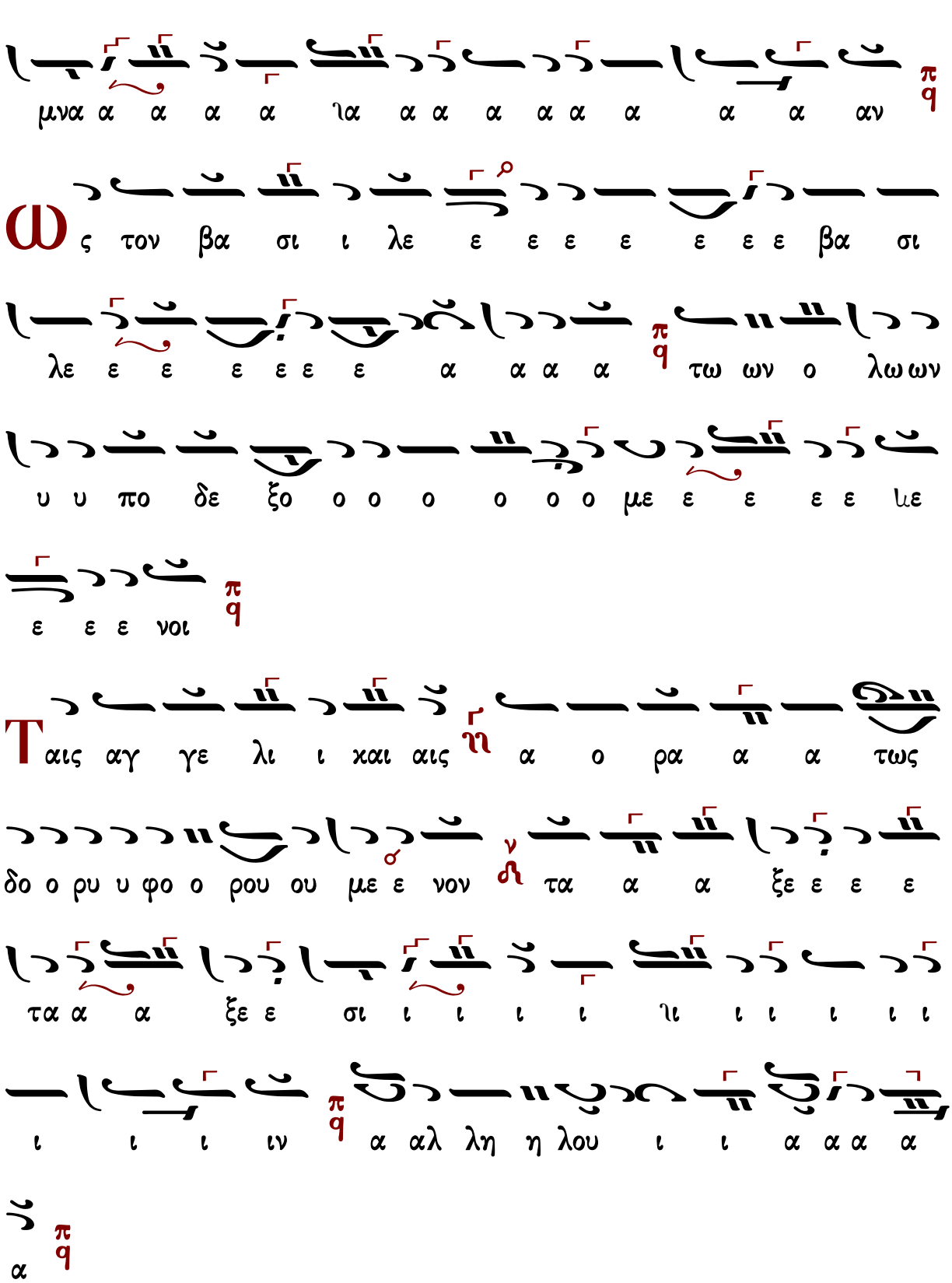
μνα α α α α ια α α α α α α α α αν
ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε βα σι
λε ε ε ε ε ε ε α α α α τω ων ο λω ων
υ υ πο δε ξο ο ο ο ο ο ο με ε ε ε ε με
ε ε ε νοι
αις αγ γε λι ι χαι αις α ο ρα α α τως
δο ο ρυ υ φο ο ρου ου με ε νον τα α α ξε ε ε ε
τα α α ξε ε σι ι ι ι ι ιι ι ι ι ι ι
ι ι ι ιν α αλ λη η λου ι ι α α α α
α

Ἐμμανουήλ Φαρλέκα (†1958)

Ἦχος λ π ϋ Πα

Εμμανουήλ Φαρλέκα
Βυζαντινά Μελωδήματα
2011 σ.26#

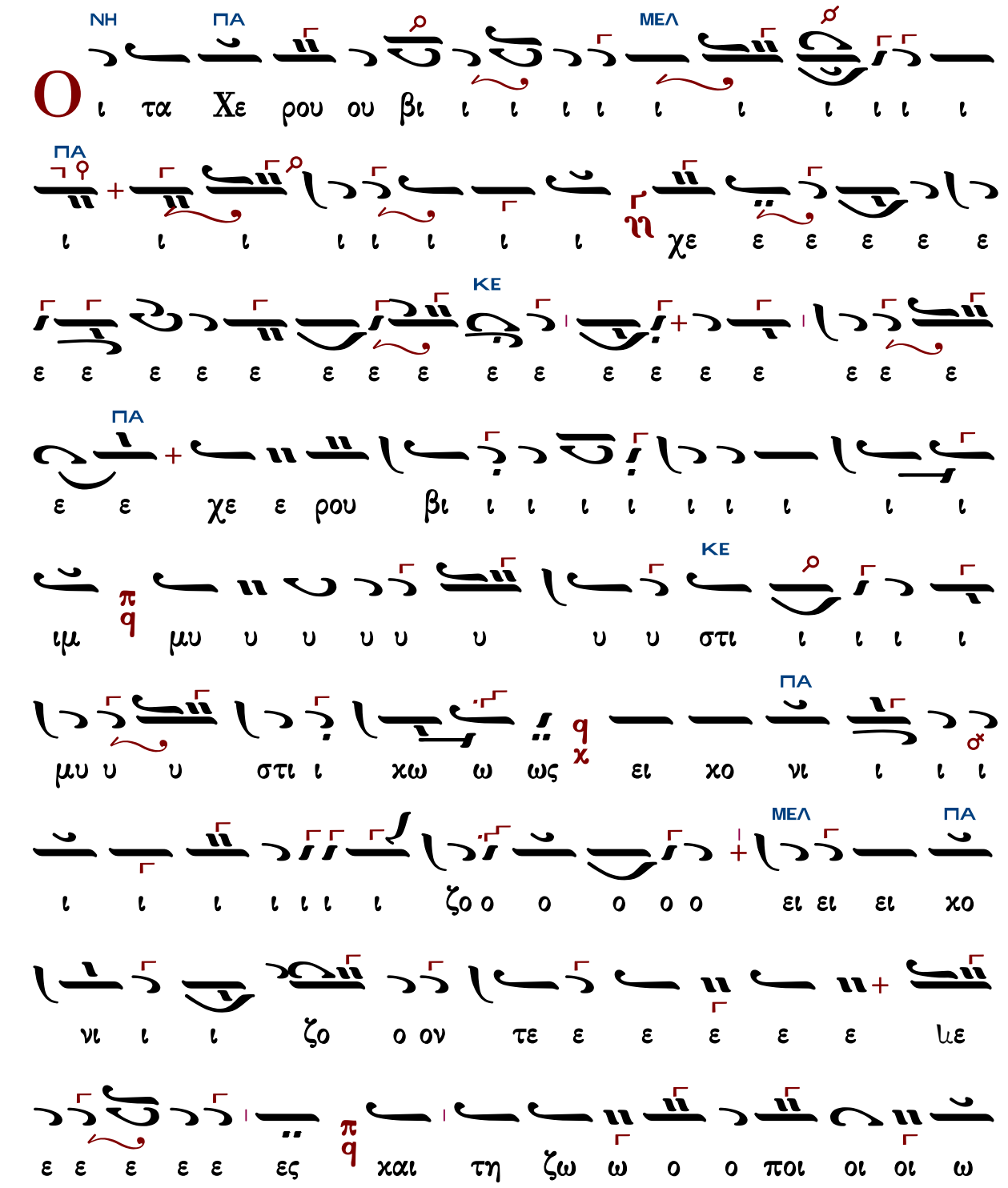

ΚΕ
Τρι
ΚΕ
τρι
ΠΑ
τον τρισ
ΔΙ
προ οσ
ΖΟ
μνο ο ον
ΠΑ
δο ο ο ο υ μνο ον προ ο οσ
δο ον τες πα σα αν τη ην βι ι ο τι
ΚΕ
ι χη η ην α πο θω ω ω ω ω με ε α α
ΖΟ
πο θω ω με ε ε θα με ε ε ε ε ε ε ε
ΔΙ
ΠΑ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι με ε ε ρι

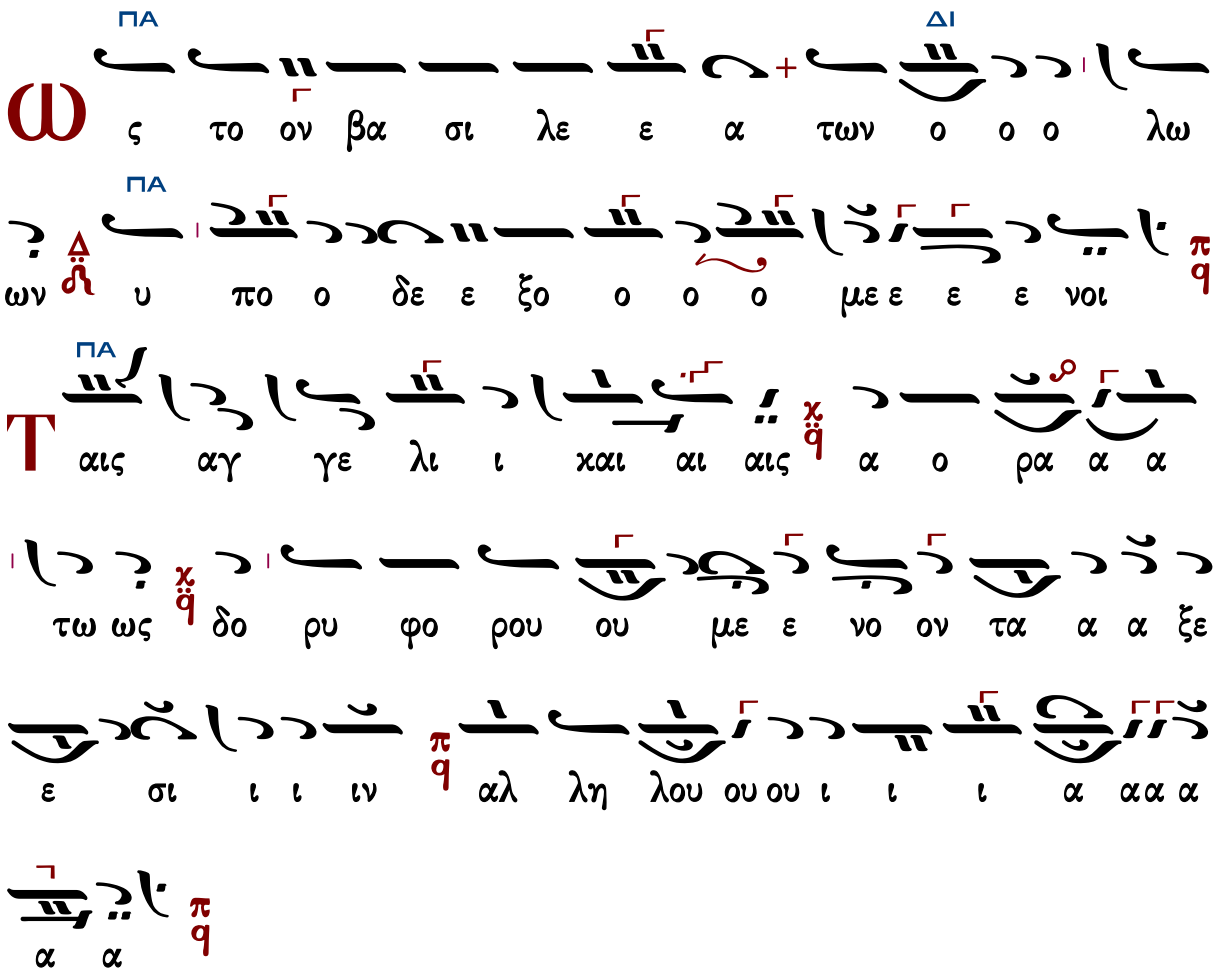

Γαβριὴλ Κουντιάδου (†1965)

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̈ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου Ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
1991 σ.333#

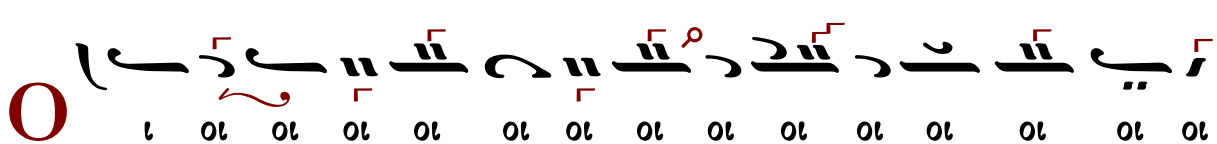

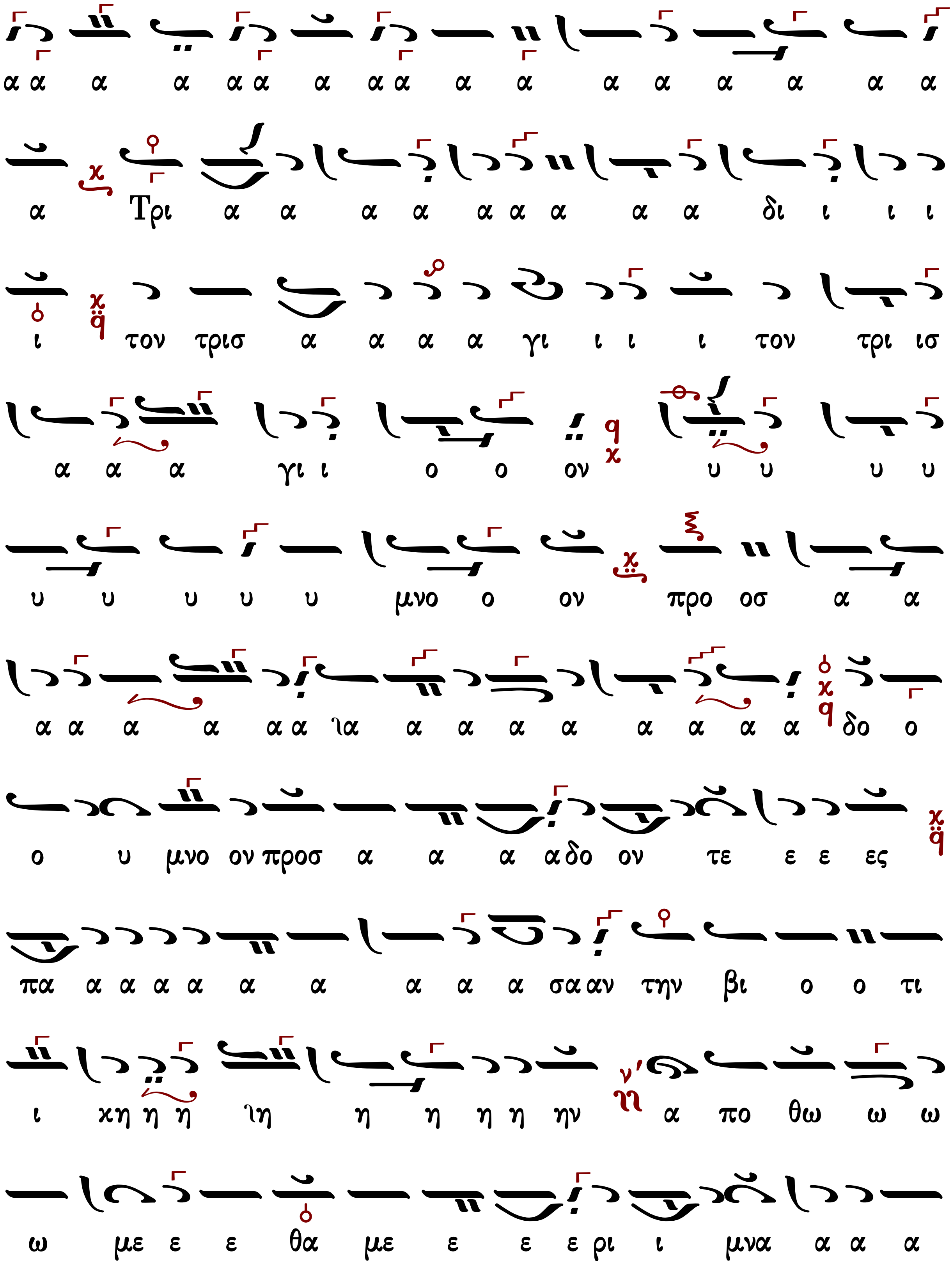
α α α α α α α α α α α α α α α α α
α Τρι α α α α α α α α α α δι ι ι ι
ι τον τρισ α α α α γι ι ι ι τον τρι ισ
α α α γι ι ο ο ον υ υ υ υ
υ υ υ υ υ μνο ο ον προ οσ α α
α α α α α α ια α α α α α α α α δο ο
ο υ μνο ον προσ α α α α δο ον τε ε ε ες
πα α α α α α α α α α σα αν την βι ο ο τι
ι χη η η ιη η η η η ην α πο θω ω ω
ω με ε ε θα με ε ε ε ρι ι μνα α α α

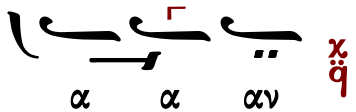

*καὶ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον:

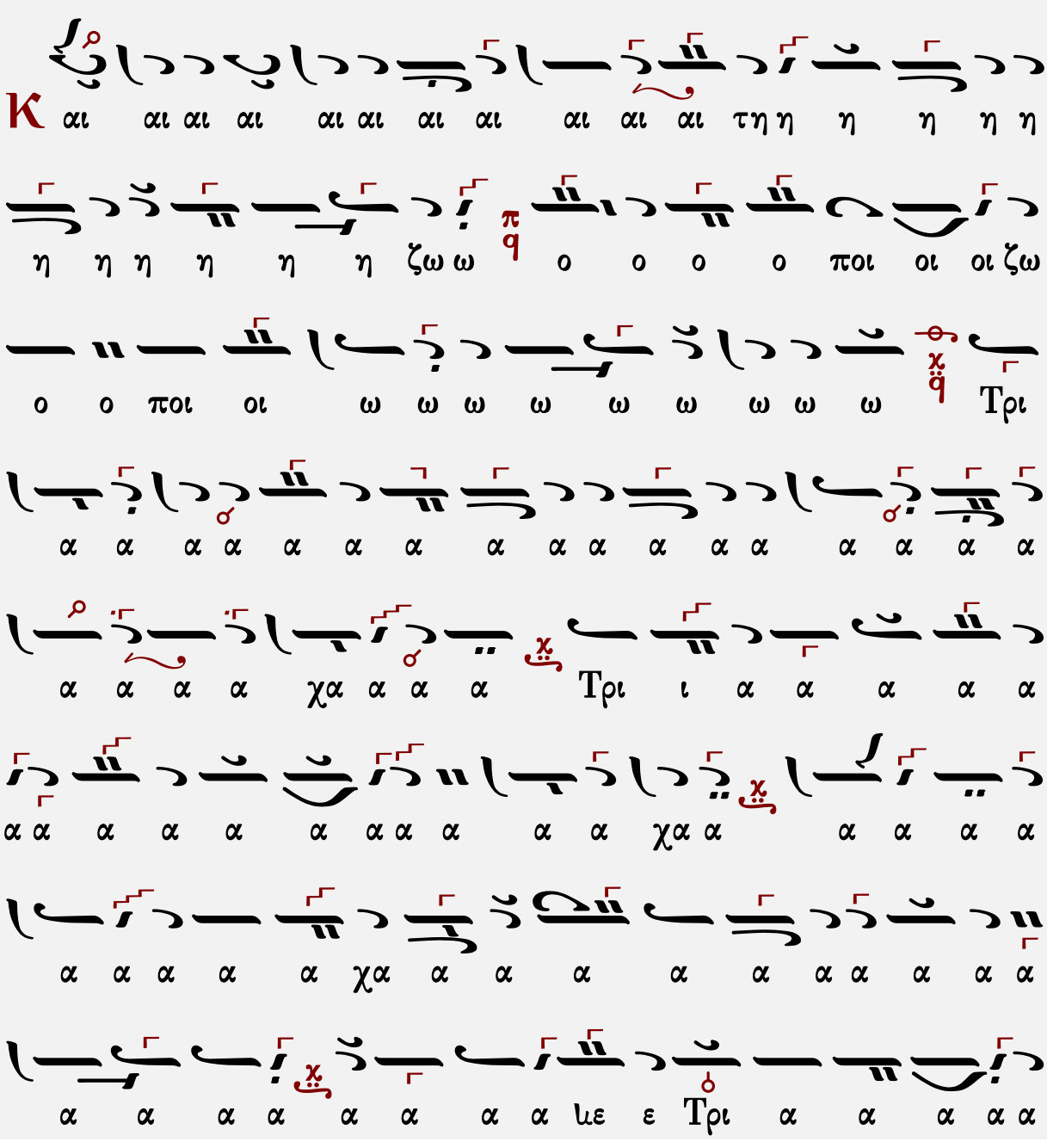

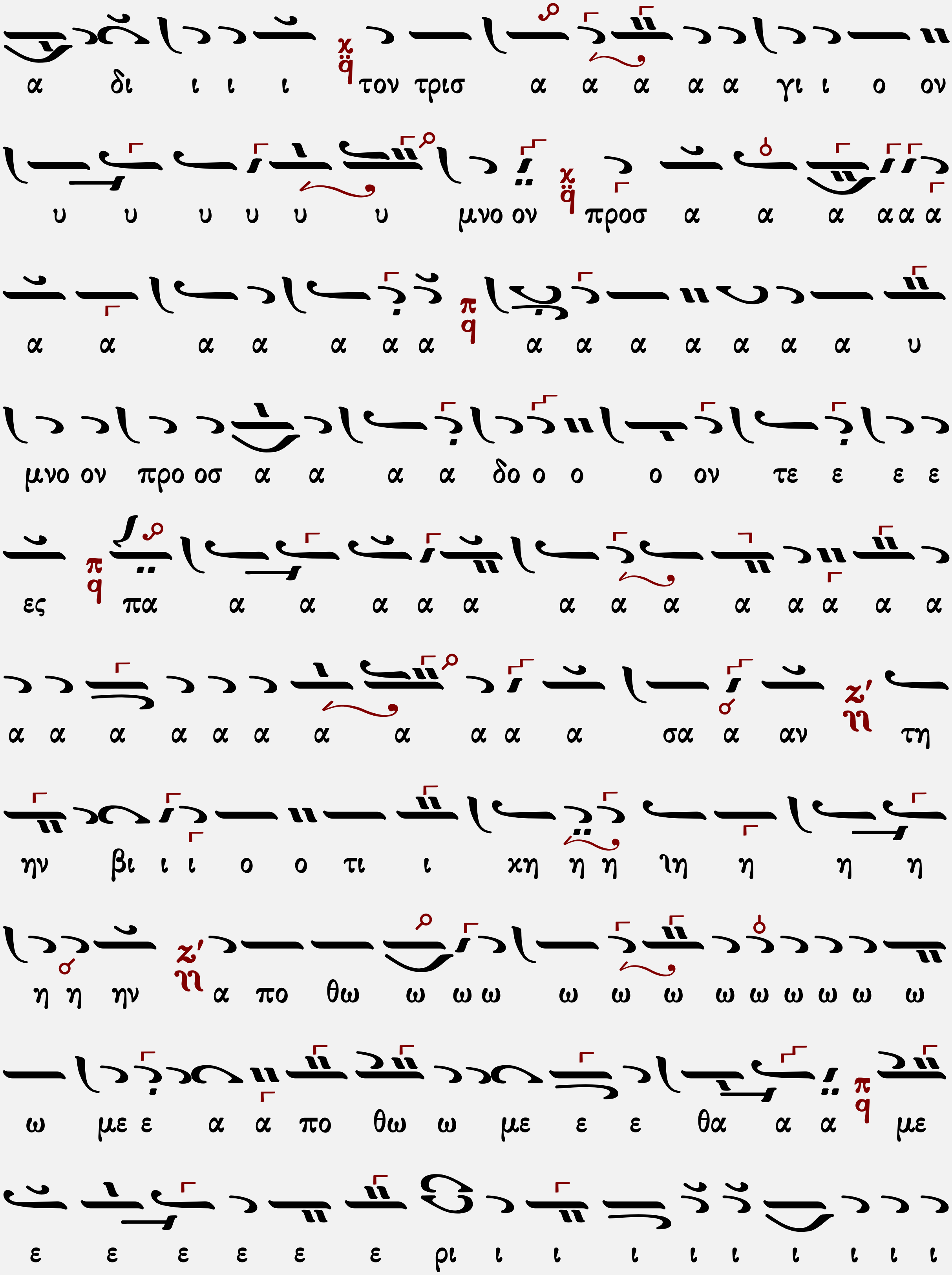
α δι ι ι ι τον τρισ α α α α α γι ι ο ον
υ υ υ υ υ υ μνο ον προσ α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α υ
μνο ον προ οσ α α α α δο ο ο ο ον τε ε ε ε
ες πα α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α σα α αν τη
ην βι ι ι ο ο τι ι χη η η ιη η η η
η η ην α πο θω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω με ε α α πο θω ω με ε ε θα α α με
ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

με ε ρι ι μνα α α α α α ια α α α α α
α α α αν χ

ω ω ω ω ω ω ω ως το ον βα α α σι
λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε
ε ε βα σι λε ε ε ε ε ε ε α
χ
α α α των ο ο ο ο ο λω ω ων υ πο
χ
ο δε ε ξο ο ο ο ο με ε ε ε νοι
π
T αις α αγ γε ε λι ι χαι αις χ α ο ρα α α
τω ω ω ω ως π δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νο ον
τα α α α α ξε ε ε ε σιν π αλ λη λου ου ου

Θρασυβούλου Στανίτσα (1910-1987)

Ἦχος λ π ϊ Πα

Θρασυβούλου Στανίτσα
Συλλογή Μουσικών Χειρογράφων
Θεία Λειτουργία σ.91#

ΚΕ

ω ποι ο ο ο ζω ω τη αι αι αι χαι τες

ΚΕ ΜΕΛ

α α α α α Τρι ω ω ω ω ω ω ω ω

α τρι με α α α α α α α α α α α α

ΔΙ

ο γι ι α α α α α δι τον τρισ ο α α α α

ΠΑ ΔΙ ΖΩ

ο ο ο δο α α α α προσ μνον υ υ υ υ ον

ον ο ο ο δο ο ο ο α α α α προ ο οσ υ μνον ο ο ο

ΖΩ

α α α α α α α α πα α α πα ες ε ε ε τε

ΠΑ ΚΕ

α ην χη ι τι ο ο ι βι ην τη σαν α α

ΔΙ

ε με ε θα α με ε ω ω ω ω ω ω ω ο θω ο πο

ΠΑ

ι ι ρι ε ε ε ε με ι ρι ε ε ε ε ε

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος λ π ϊ Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.252#

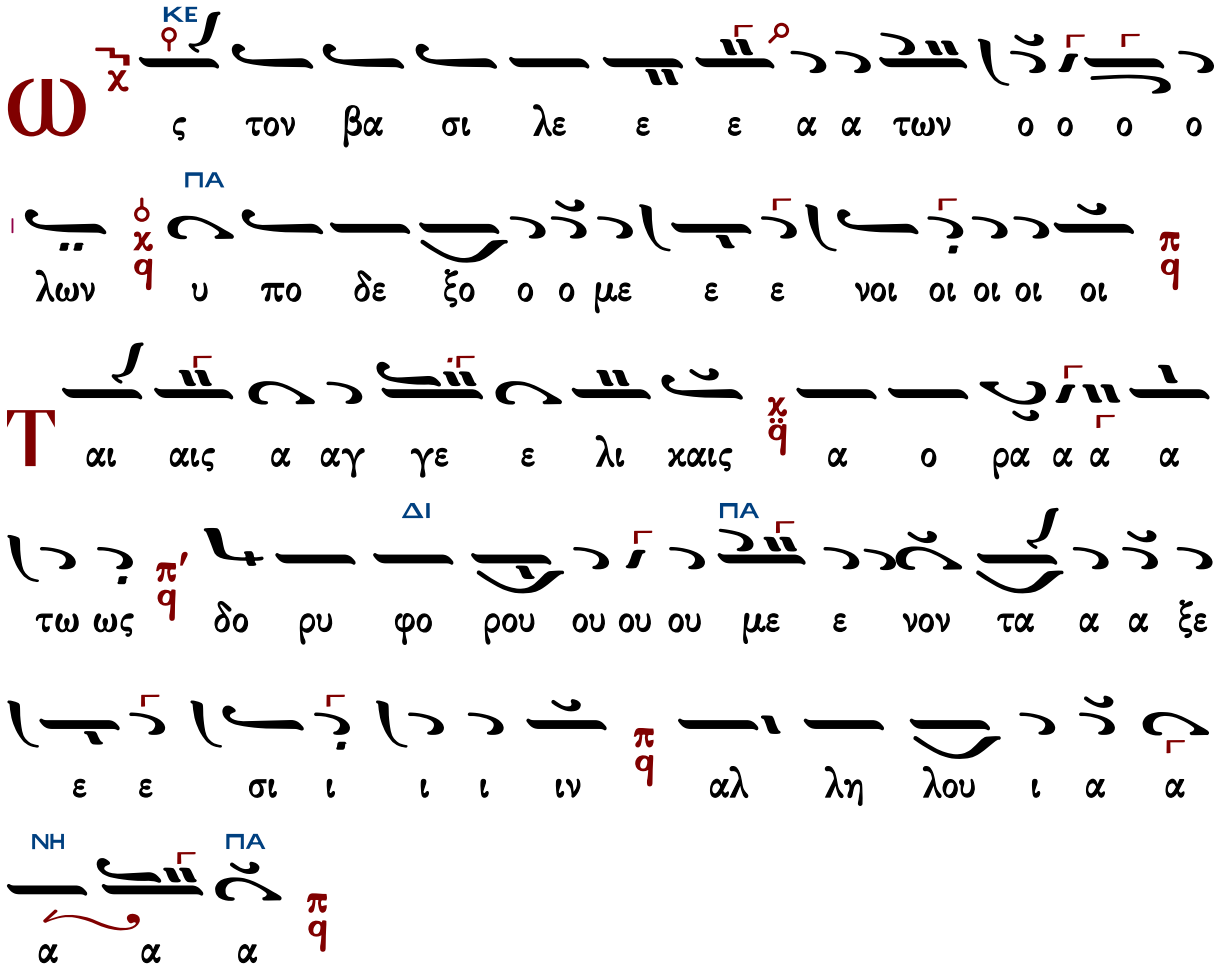

Γεωργίου Καρακάση (1914-1988)

Ἦχος λ π ϊ Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.59*

α
μην
ο
ΝΗ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΣΙΓΑ
ΚΕ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
τα α α α α α α α α α α α Χε ε
ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ιμ μυ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ μυ υ υ στι ι χως ει χο νι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ει χο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ει χο νι ι ι ζο ον τες χαι αι αι αι αι τη

ΔΙ

ζω ο ο ο ο ο ο ποι οι οι οι ζω ο ο ο ποι

ΜΕΛ ΚΕ

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι

ι ι α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

ιε ε ε ε ε ε Τρι ι ι ι α α α α α α α

ΜΕΛ

α α α α α α α α α α α α α α α

ΚΕ

α α α α ιε ε τρι α α α α α α α α α

ΜΕΛ ΔΙ ΠΑ

δι ι ι ι ι ι τον τρι ι ισ α α α α γι ι

ΖΟ

ι ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ΔΙ ΠΑ ΖΟ

μνον προσ α α α α α α α α δο υ μνον προσ α α

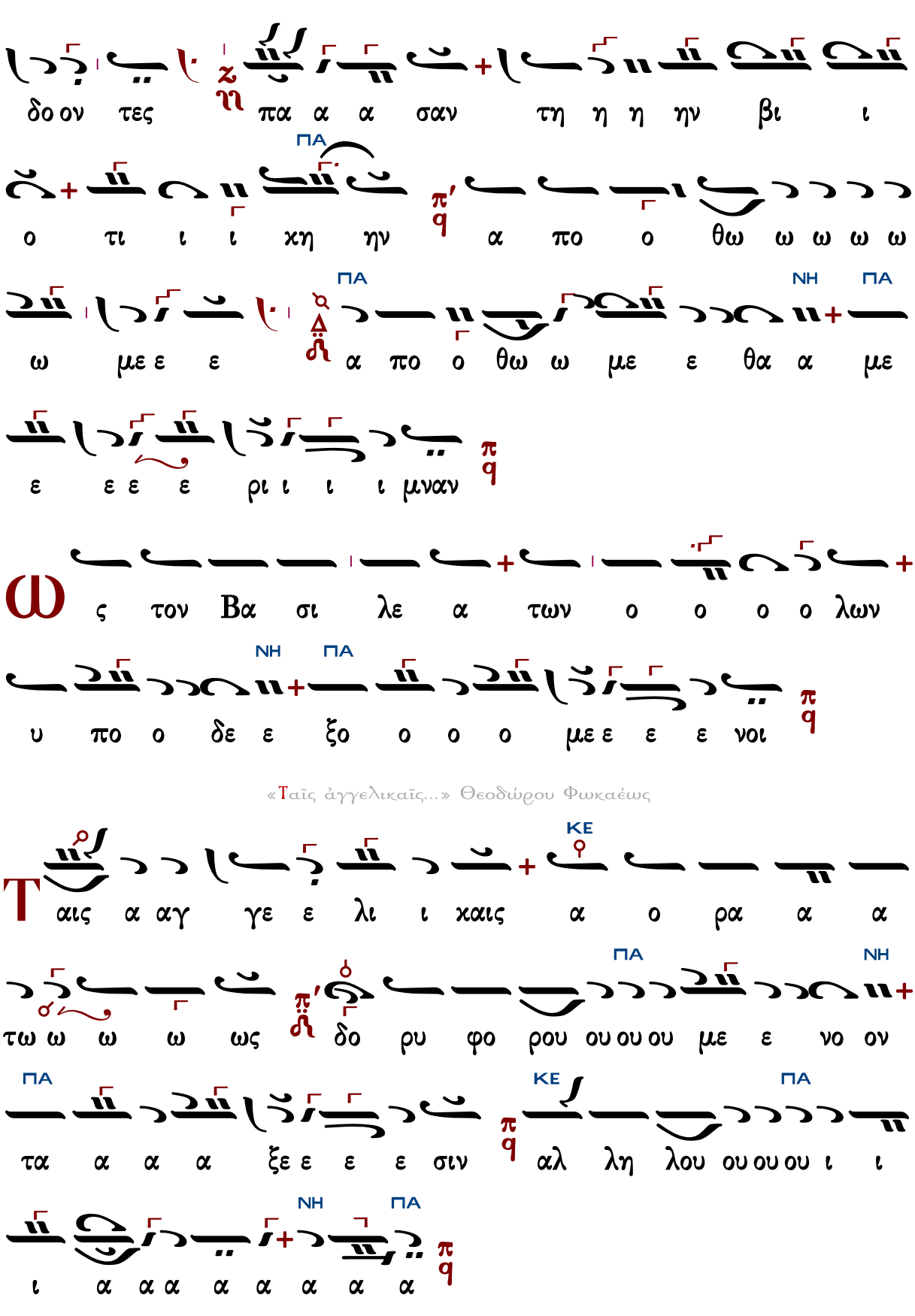
δο ον τες πα α α σαν τη η η ην βι ι
ΠΑ
ο τι ι ι χη ην α πο ο θω ω ω ω ω
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
ω με ε ε α πο ο θω ω με ε θα α με
ε ε ε ε ρι ι ι ι μναν
Ω ς τον Βα σι λε α των ο ο ο ο λων
ΝΗ ΠΑ
υ πο ο δε ε ξο ο ο ο με ε ε ε νοι
«Ταῖς ἀγγελικαῖς...» Θεοδώρου Φωκαέως
ΚΕ
Τ αις α αγ γε ε λι ι χαις α ο ρα α α
ΠΑ ΝΗ
τω ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νο ον
ΠΑ ΚΕ ΠΑ
τα α α α ξε ε ε ε σιν αλ λη λου ου ου ου ι ι
ΝΗ ΠΑ
ι α α α α α α α α

Δοσιθέου Κατουνακιώτου (†1991)

Ἦχος λ π ϱ̈ Πα

Λειτουργικά π. Δοσιθέου
Ι.Μ.Αγ. Κυπριανού & Ιουστίνης
1990 σ.39#

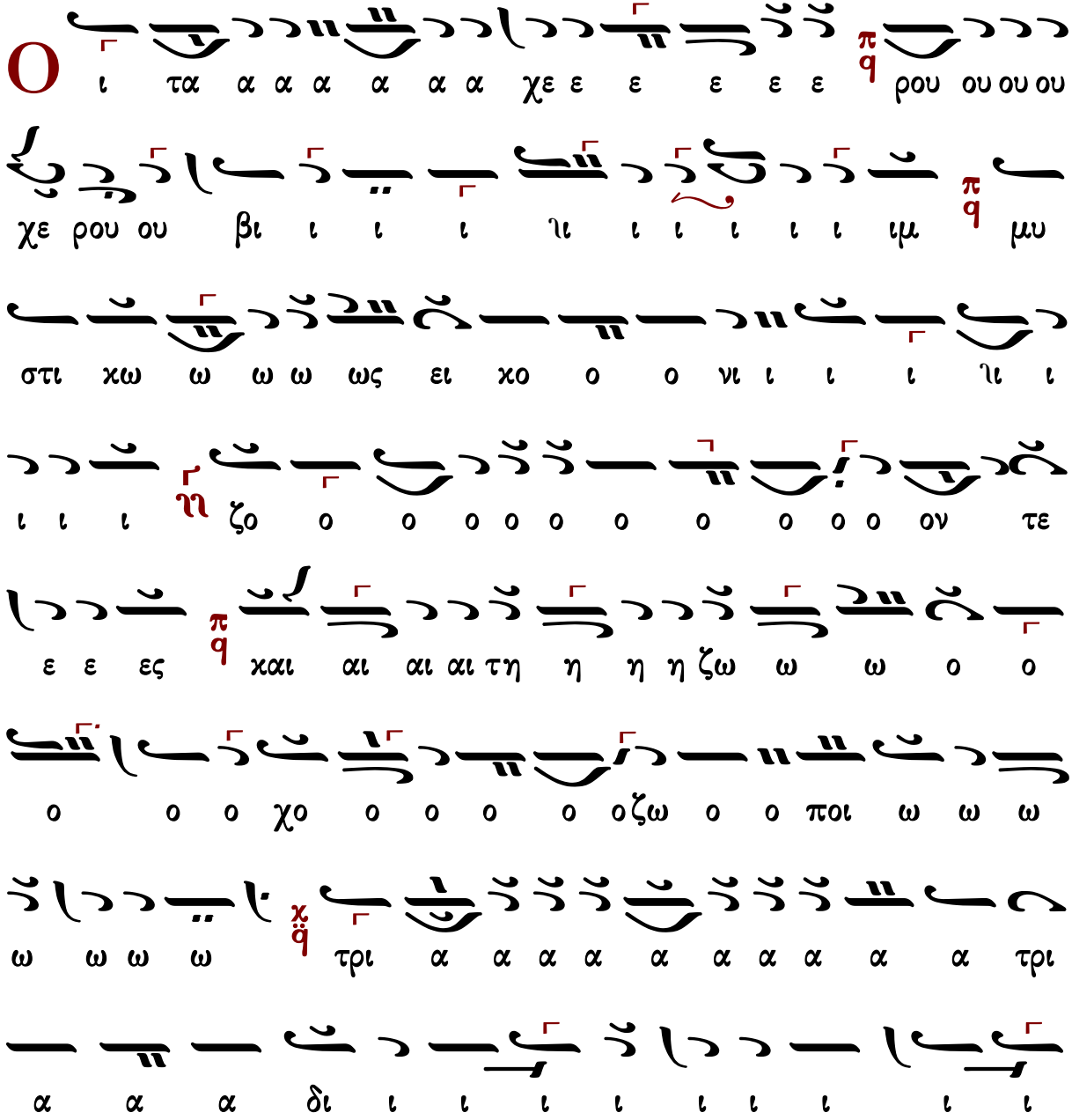

ι τον τρισ α α α γι ο ον υ υ υ υ υ

μνον προ οσ α α α α δο προ οσ α α α δο ον τε ε ε

ες πα α α α σα α αν την βι ο τι ι κη ην

α πο θω ω ω ω με θα α με ε ρι ι μνα α α

α ια α α α α α αν

ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι λε ε ε ε

ε α α α α τω ων ο ο ο λων υ πο

δε ξο ο ο ο με ε ε ε ε νοι

Ταις αγ γε λι ι καις α ο ρα α α α τω ως

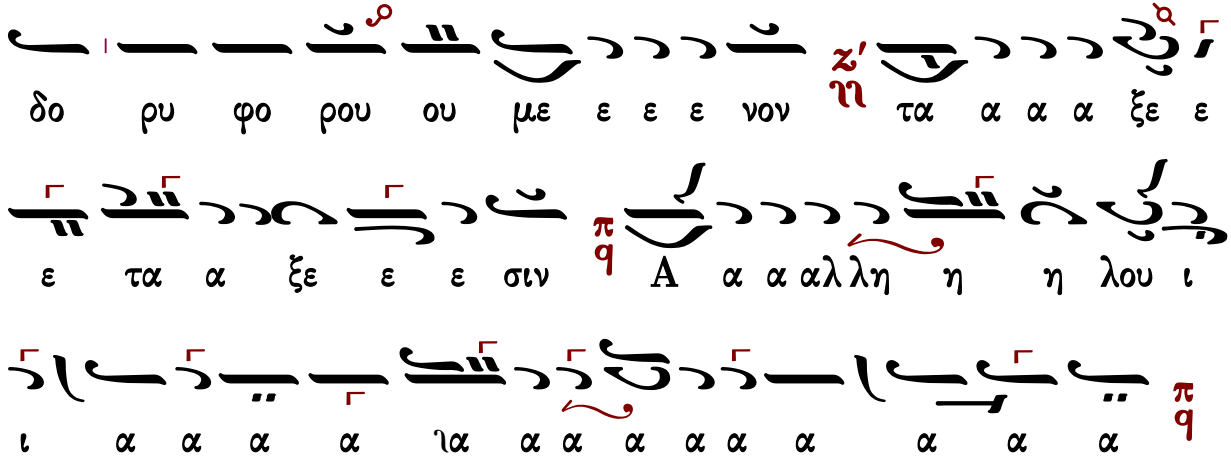

Δημητρίου Σουρλαντζῆ (†2006)

κ-Β’

Ἦχος λ̇ π̇ ϙ̇ Πα

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.126#

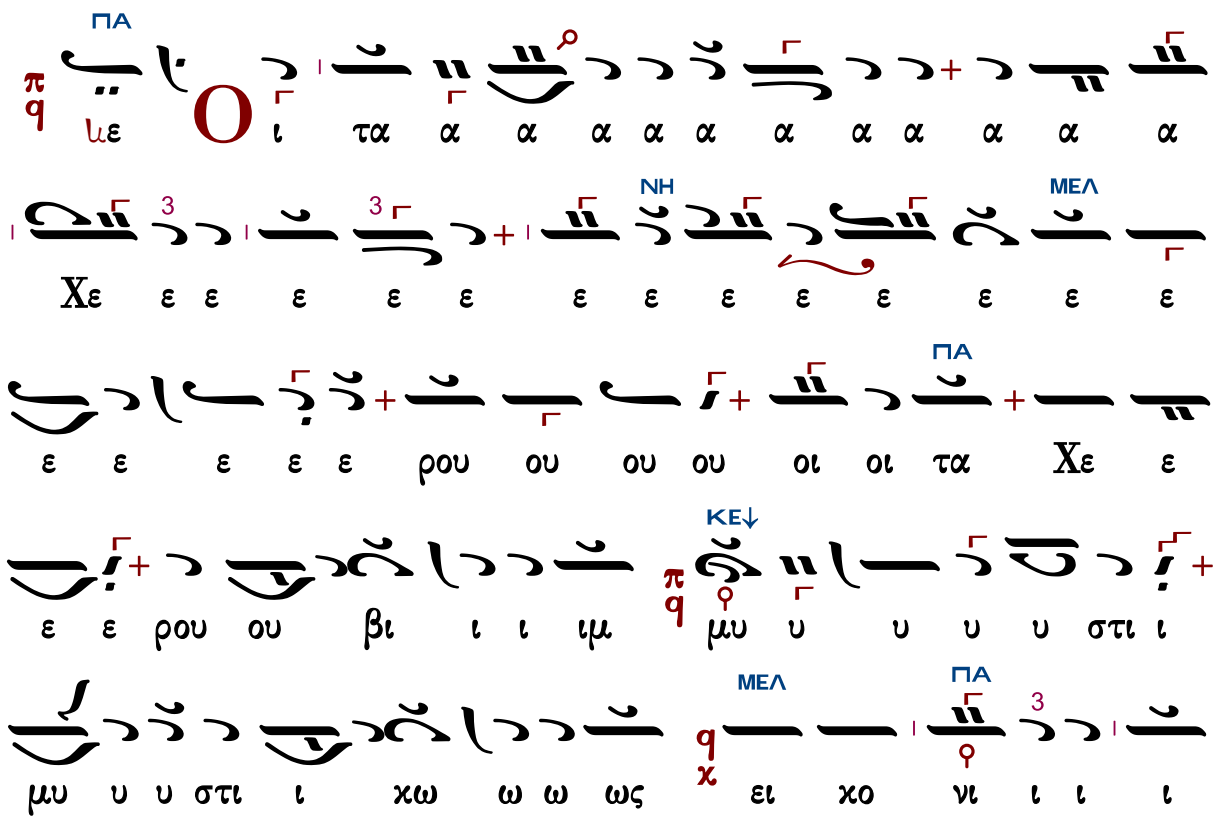

ΚΕ
ΖΩ
ΠΑ
ΠΑ
ΚΕ

ΚΕ

ο τι ι χην α πο θω ω με ε ε θα με ε ε ε

ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι με ε ρι ι

μνα α α α α α υα α α α α α αν

ΔΙ ΚΕ

ω ως το ον βα α σι ι λε βα σι λε ε ε

ΠΑ

ε ε ε α α α α των ο ο ο ο ο λω ων υ

πο ο δε ε ξο ο ο ο ο με ε ε ε νοι

ΠΑ ΚΕ

Τ αις α αγ γε ε λι ι χαις α ο ρα α α α

ΠΑ

α τως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νο ον τα

α α α ξε ε ε ε σιν Αλ λη λου ου ι ι ι

α α α α α α α α

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος λ̇ π̇ ϋ̇ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.343#

ω Τρι α α α α α α α α χα α
α α α α α α α α α α α Τρι α α α α α
α α δι ι ι ι ι τον τρισ α α α α α γι
ι ο ον υ υ υ υ μνο ο ον προσ α α α α α
α δο ο ο ο ο υ μνον προ ο οσ α α α α δο
ο ον τε ε ε ε ες πα σα αν τη ην βι ο
τι ι χη η η ην α πο θω ω ω με ε θα με ρι
ι ι μνα α α α α ια α α α α α α α α
αν
ς τον βα σι λε ε ε α των ο ο ο ο ο

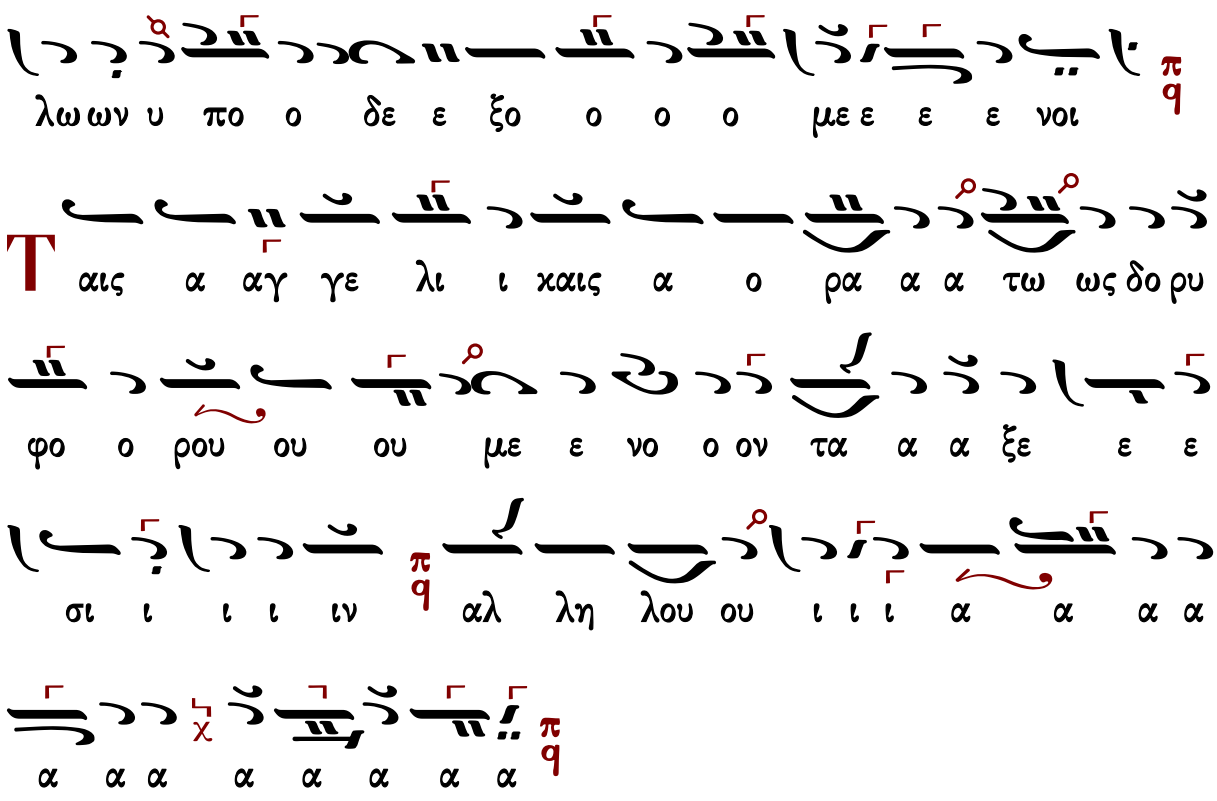

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

Ἦχος λ̇ π̇ q̈ Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.250*

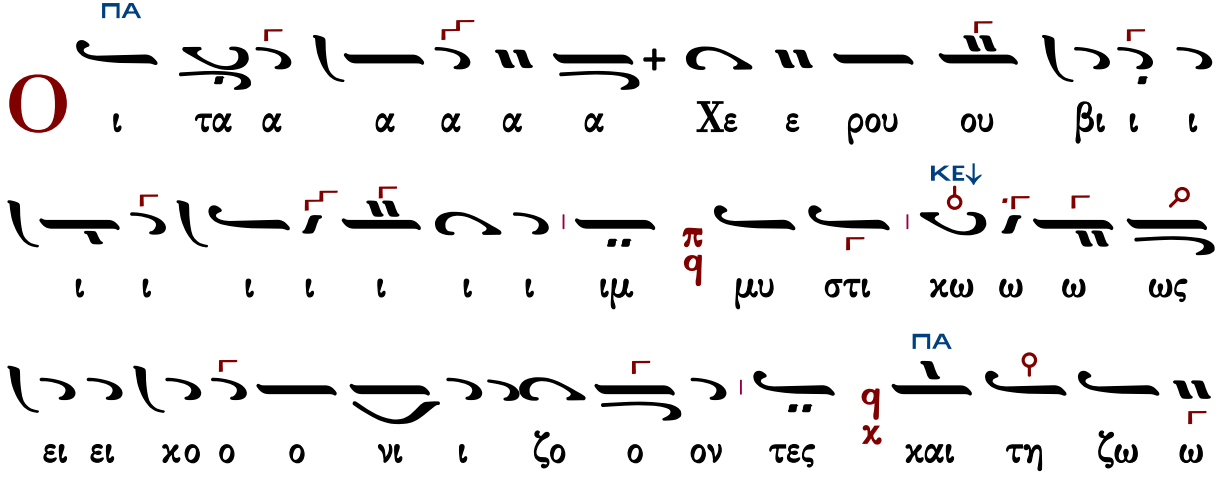

ΚΕ ΔΙ ΚΕ

ο ο ο ποι οι οι οι τη ζω ο ο ο ποι ω ω

ΔΙ ΚΕ

ω ω ω ιω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

ΔΙ

α Τρι α α α α α α α α δι ι ι ι ι τον

ΖΘ

τρισ α α α α α α γι ι ι ον υ υ υ μνο

ΔΙ ΠΑ

ο ο ον προσ α α α α δο ο ο ο υ μνο ον προ

ΚΕ

ο οσ α α α δο ο ον τε ε ε ε ες πα σα αν

τη ην βι ο ο τι ι κη η η η ιη η η η ην α

ΔΙ ΠΑ

πο θω ω ω ω με ε θα με ε ε ρι ι ι μνα α α

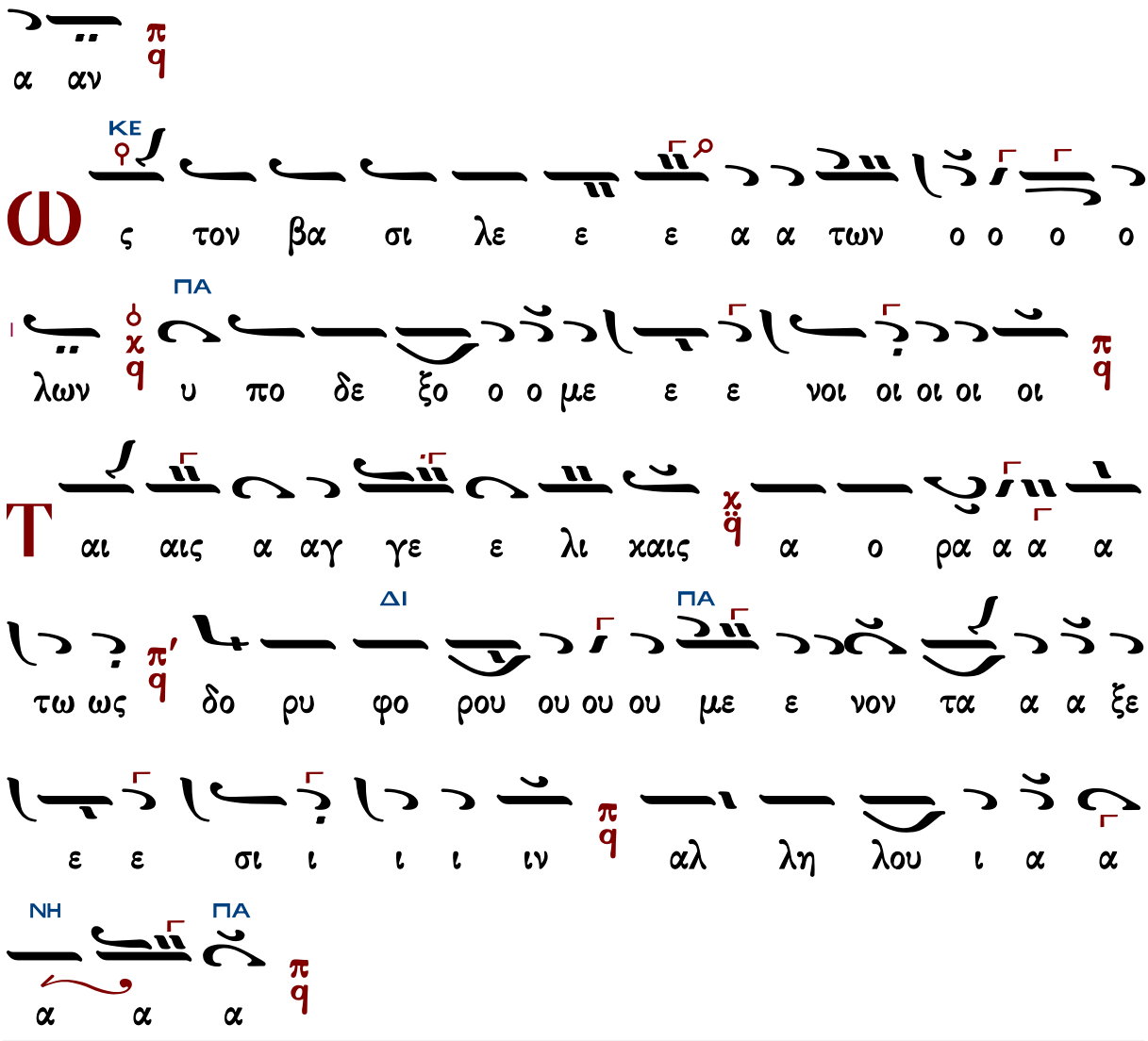

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ ϊ Πα

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά
2019 σ.67*

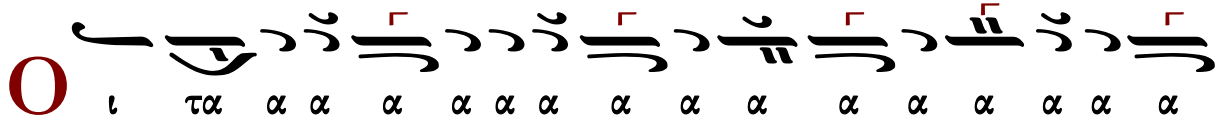

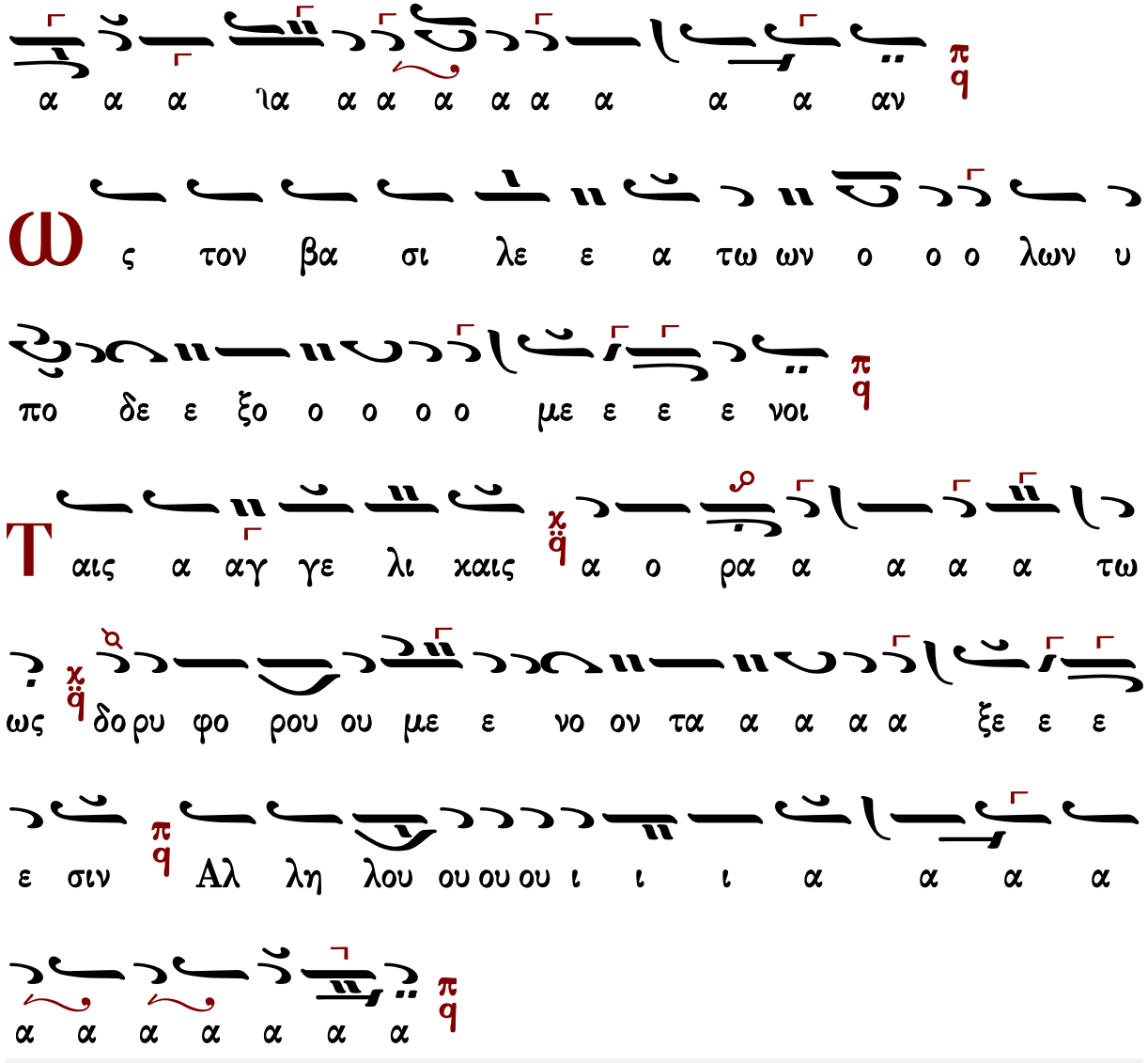

Λειτουργικὰ - Ἄξιόν ἐστιν

Πατριαρχικὰ

Ἦχος λ π ἠ Πα χ

Βασιλείου Μαυράγκανου
Ανθολογία Λειτουργικών
Βέροια 2013 σ. 67#

ΜΕΛ

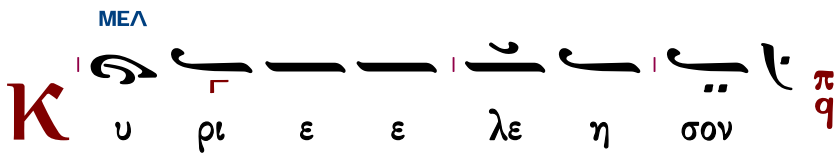

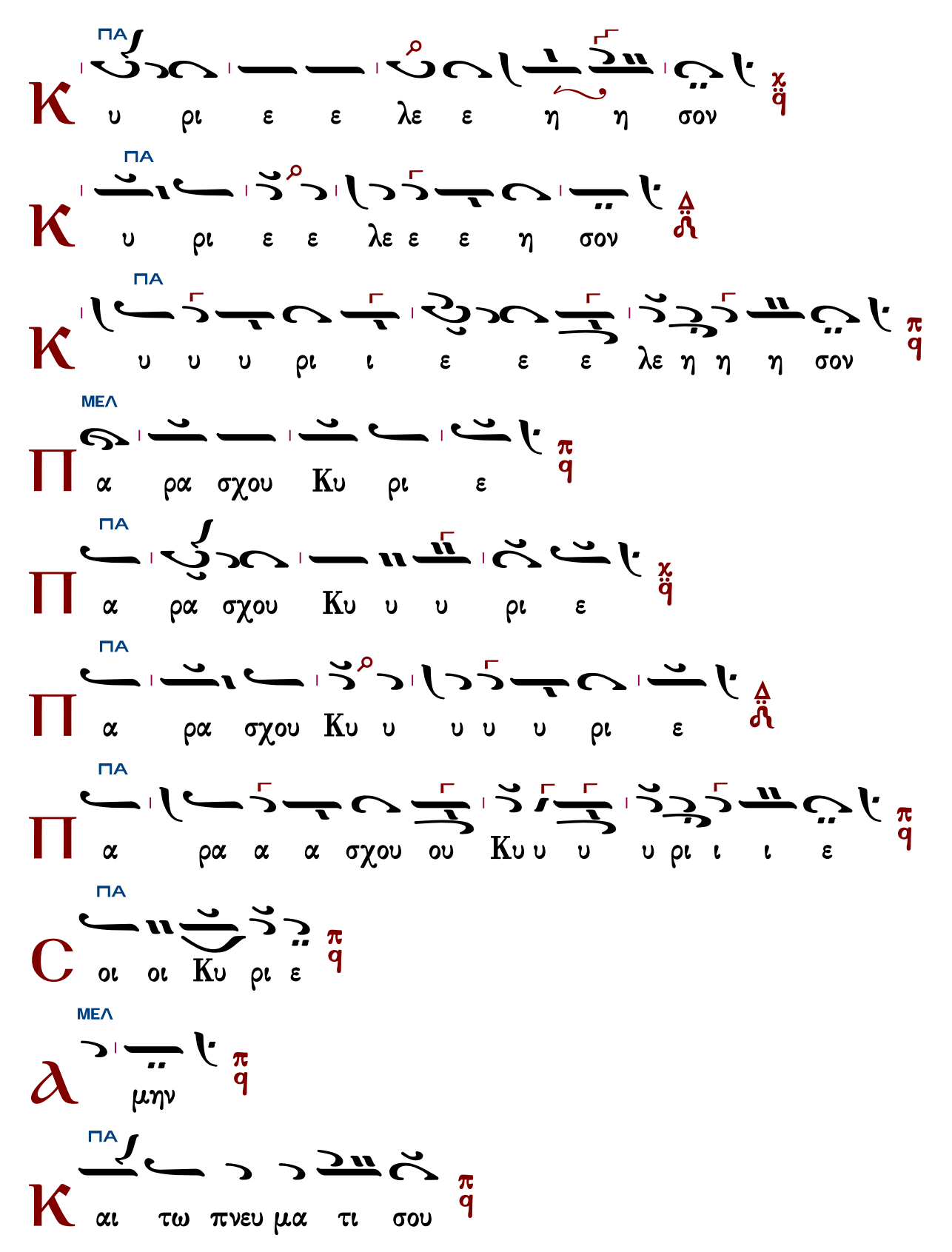
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε η η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
ΠΑ
Κ υ υ υ ρι ι ε ε ε λε η η η σον
ΜΕΛ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ υ υ υ υ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα α α σχου ου Κυ υ υ υ ρι ι ι ε
ΠΑ
C οι οι Κυ ρι ε
ΜΕΛ
α μην
ΠΑ
Κ αι τω πνευ μα τι σου

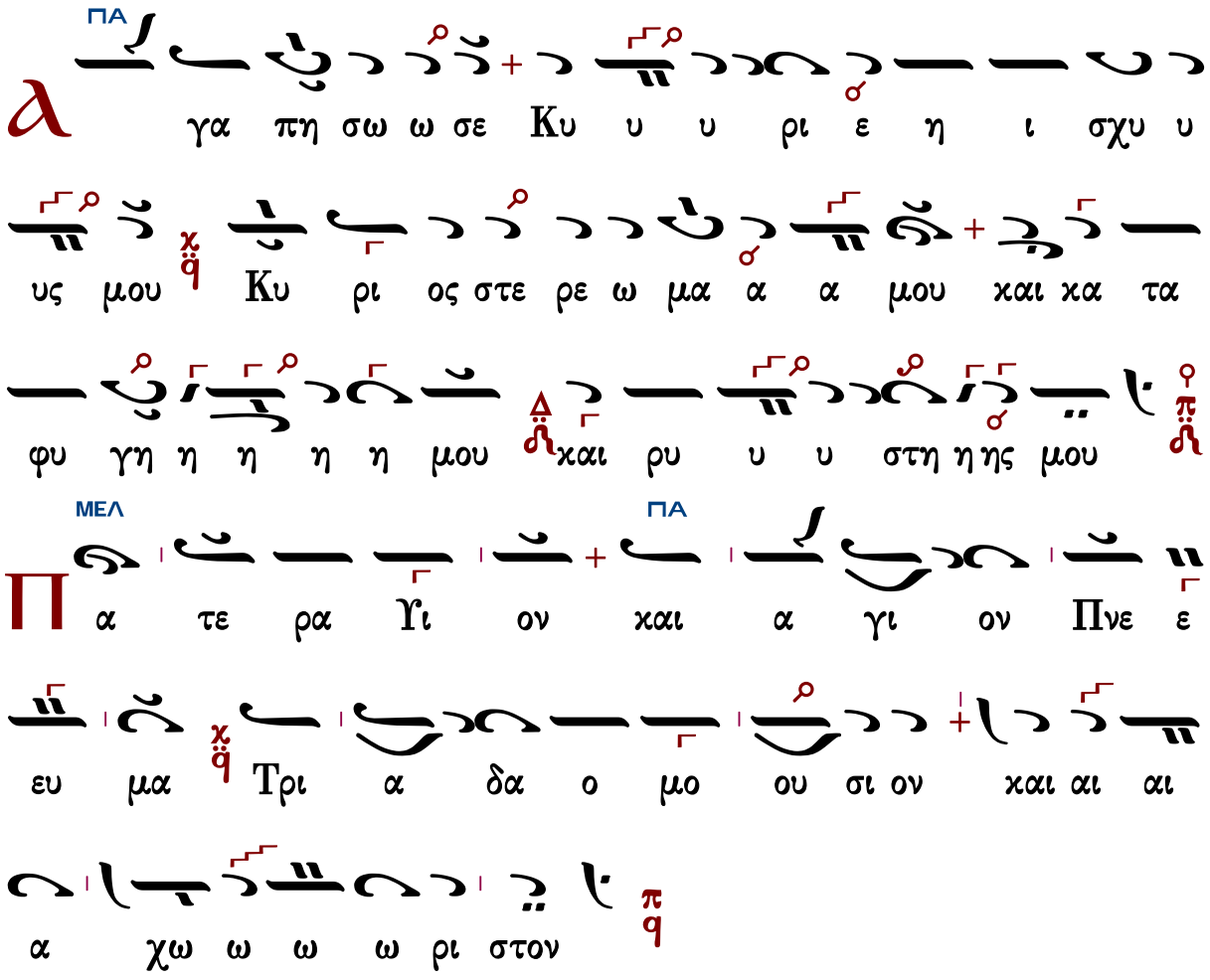

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

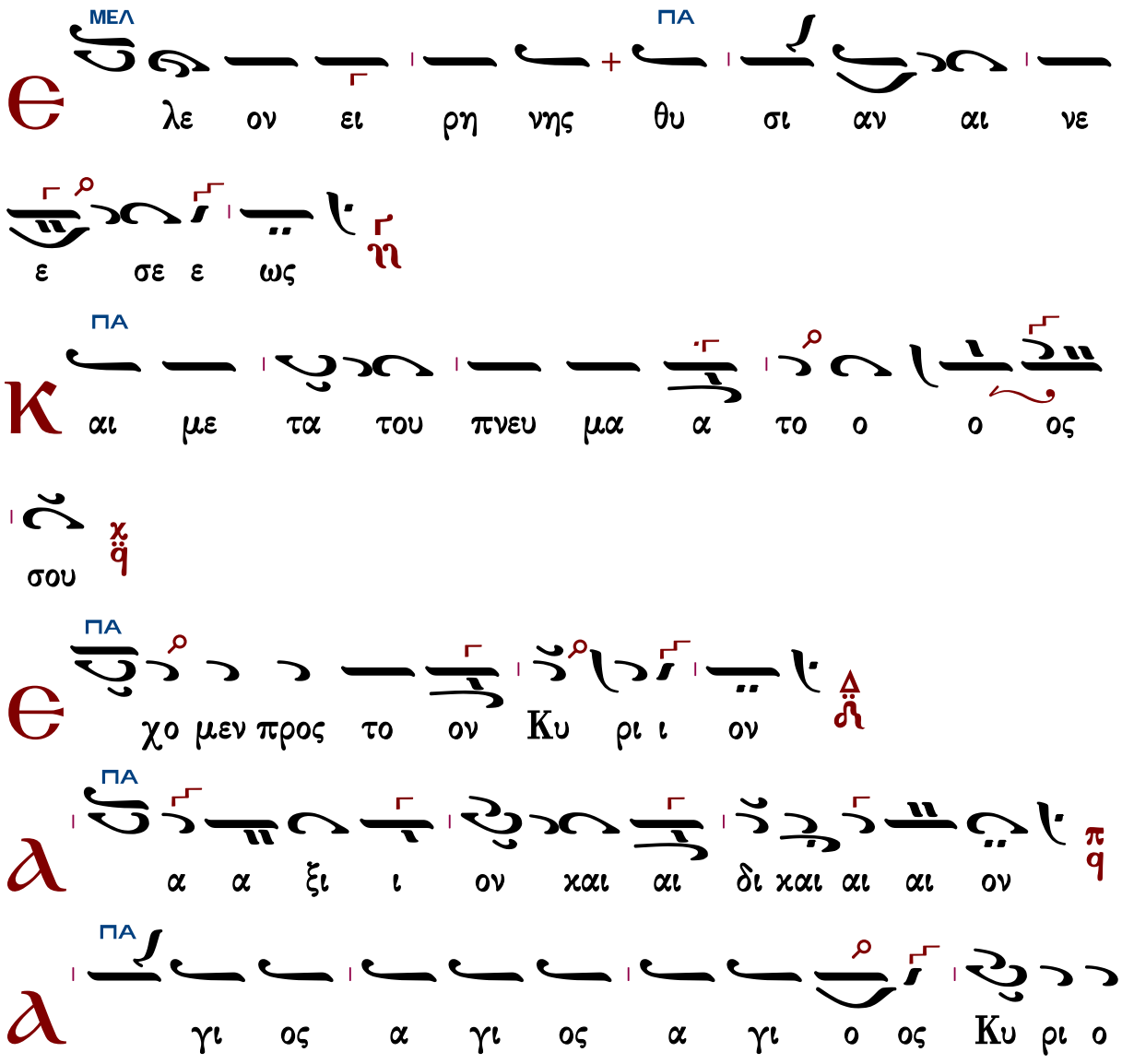

η χαι νος ρα ου ο ρης πλη χq ωθ βα Σα ος

εν να σαν ω χq ου σου ης ξη ο ου δο της γη

η γη λο χq ευ στοις ι ι ι ψι υ υ τοις

α μα νο ο ο εν νος με ο ο χο ερ ο ο νος με

εν να σαν ω χq ου ι ι ι ρι Κυ ι τι

πq στοις ι ι ι ι ψι υ τοις

ου ου ου υ υ υ υ μνου ου ου ου

ε ε ε υ υ υ υ

ου ου ου μεν σε ε ε ευ λο γου ου ου ου

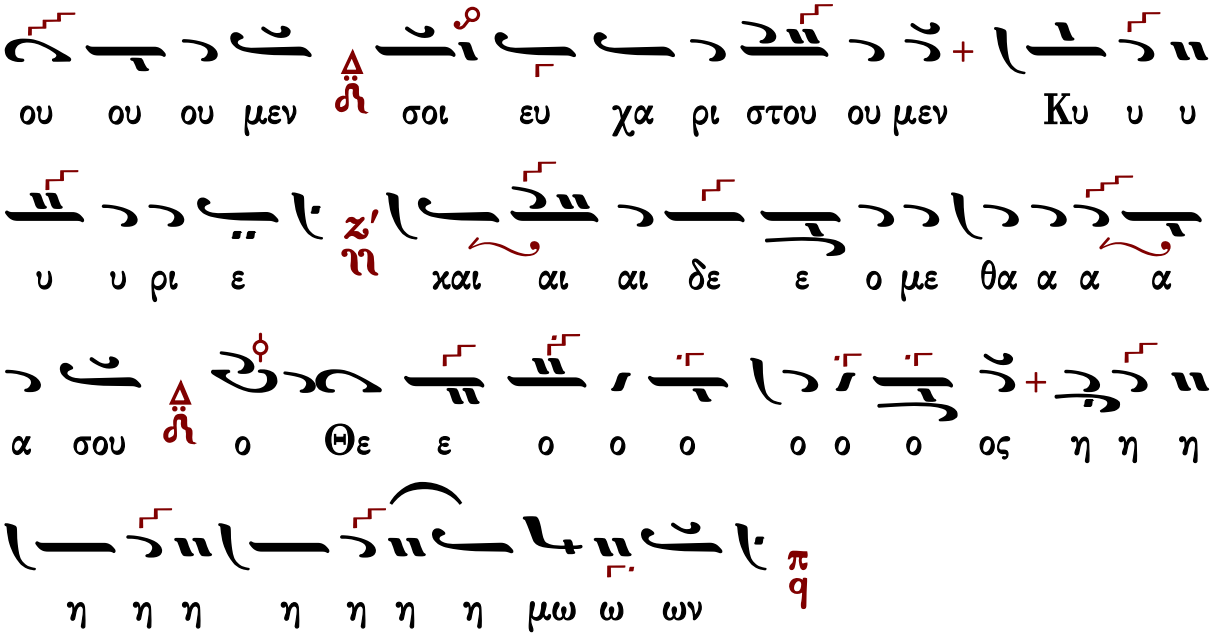

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν...

Πατριαρχικὸ	Γεωργίου Σαρανταεκκλησιώτου
Γρηγορίου Πρωτοψάλτου	Μ.Βασιλείου «Πολίτικον» Πανᾶ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος	Μ.Βασιλείου «Πολίτικον» Σουρλαντζῆ
Νεκταρίου μοναχοῦ	Κυριαζῆ Χρυσοπολίτου

Πατριαρχικὸ

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̇ Πα

Βασιλείου Μαυράγκανου
Ανθολογία Λειτουργικών
Βέροια 2013 σ. 67#

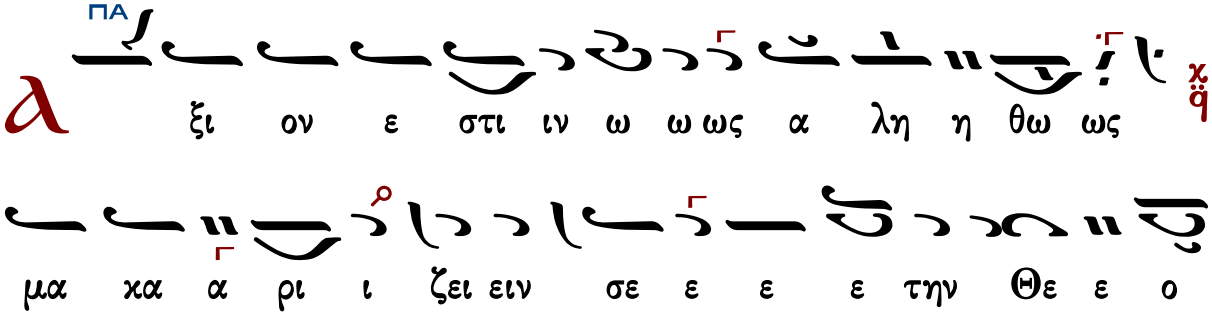

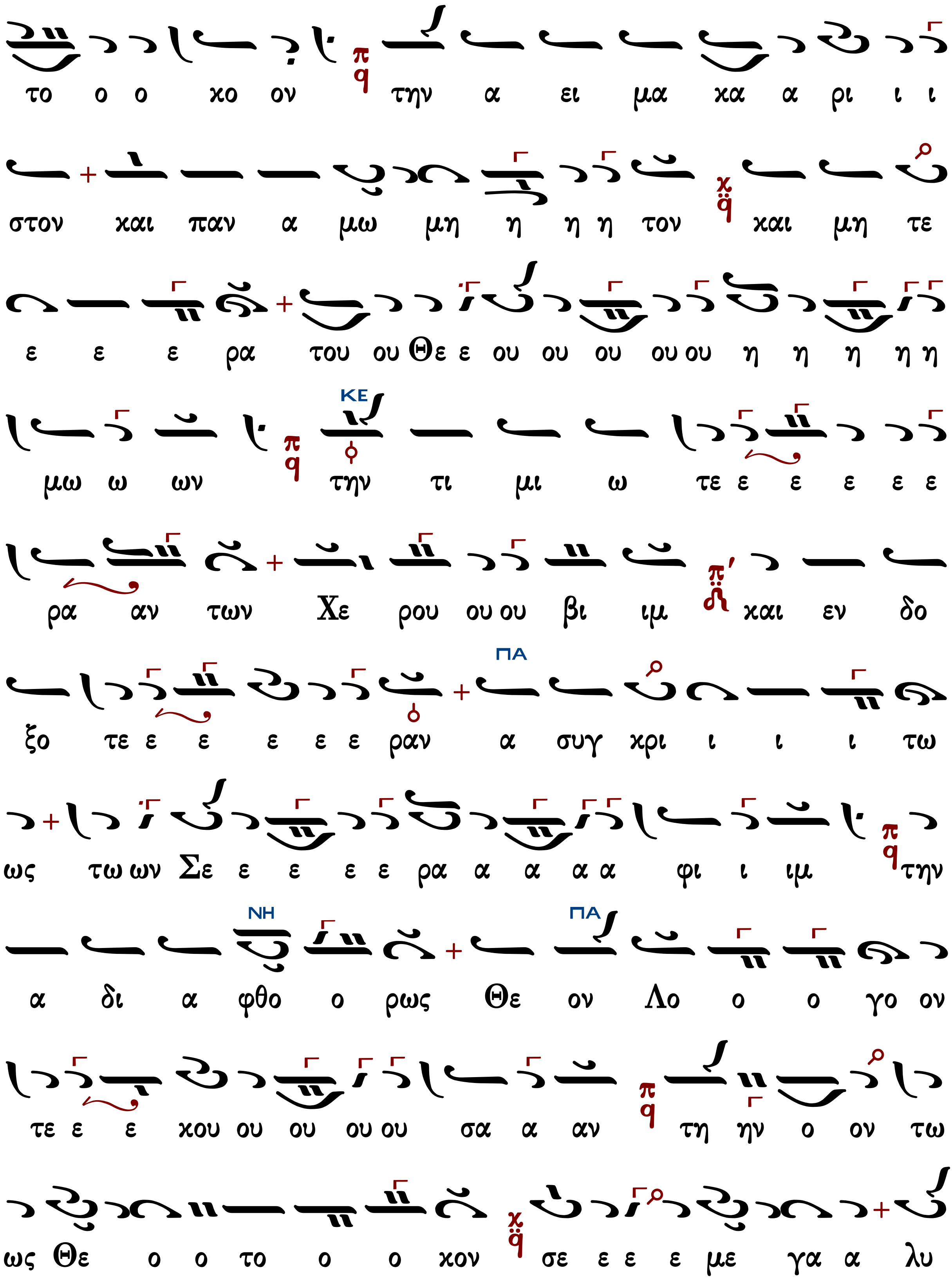

το ο ο χο ον την α ει μα κα α ρι ι ι
στον και παν α μω μη η η η τον και μη τε
ε ε ε ρα του ου Θε ε ου ου ου ου ου η η η η η
ΚΕ
μω ω ων την τι μι ω τε ε ε ε ε ε
ρα αν των Χε ρου ου ου βι ιμ και εν δο
ΠΑ
ξο τε ε ε ε ε ε ραν α συγ κρι ι ι ι τω
ως τω ων Σε ε ε ε ε ρα α α α α φι ι ιμ την
ΝΗ
ΠΑ
α δι α φθο ο ρως Θε ον Λο ο ο γο ον
τε ε ε χου ου ου ου ου σα α αν τη ην ο ον τω
ως Θε ο ο το ο ο χον σε ε ε ε με γα α λυ

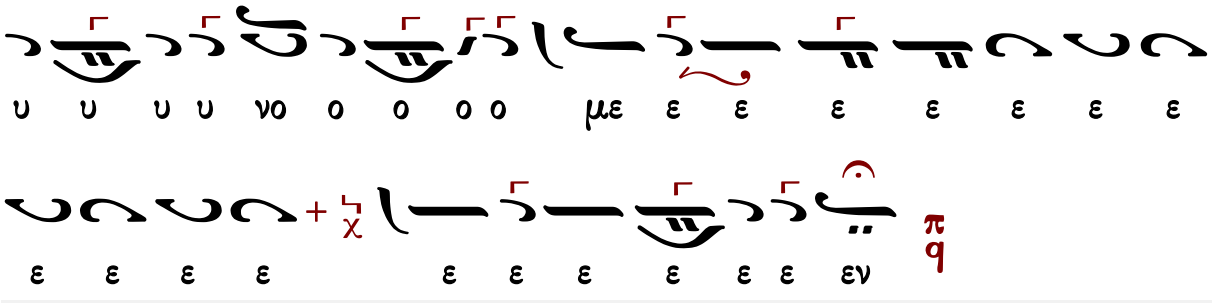

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ ϊ Κε

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία 1851 σ.449#

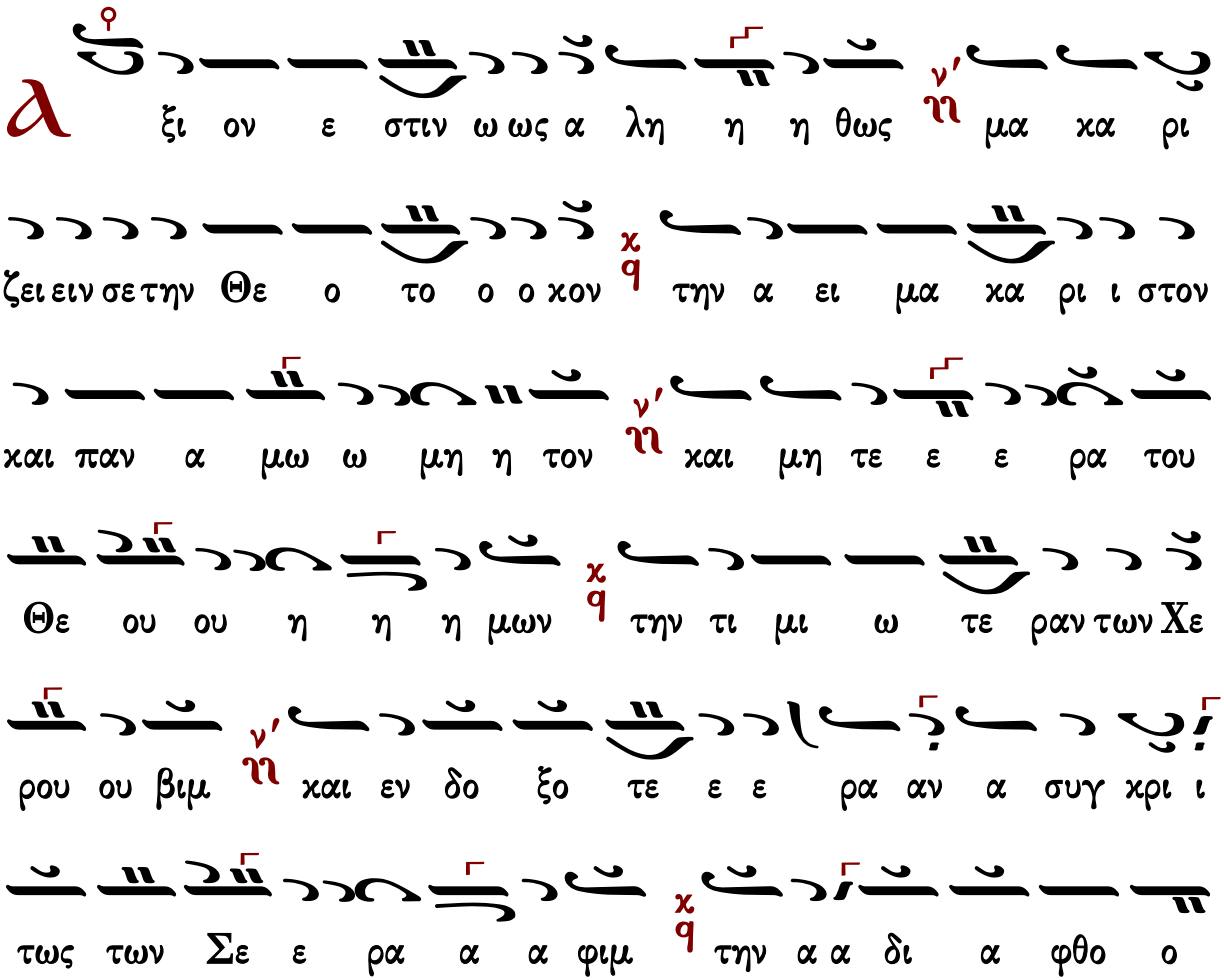

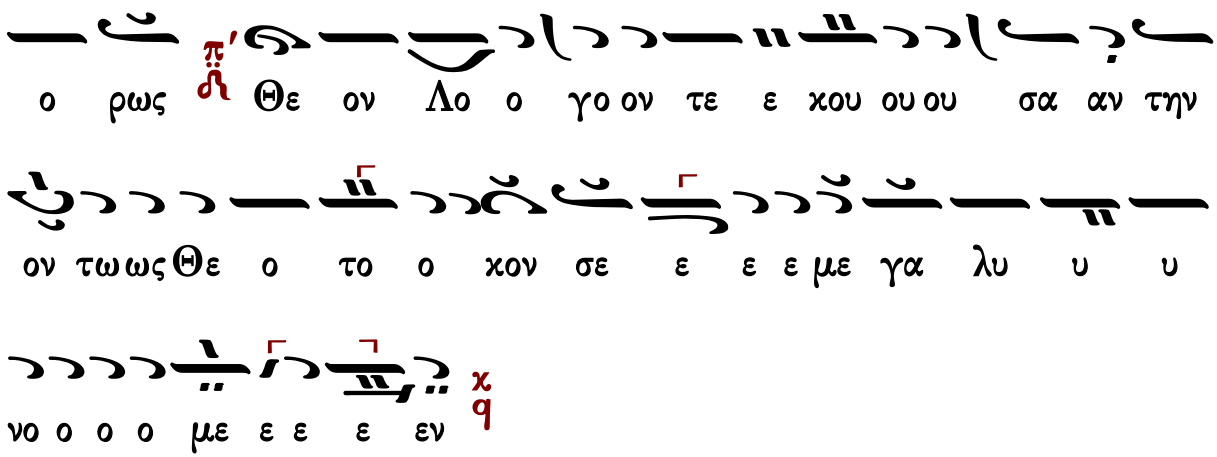

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος

Ἦχος λ ϊ Πα

Ιερατικόν Εγκόλπιον
Παν. Κηλτζανίδου
1870 σ.48#

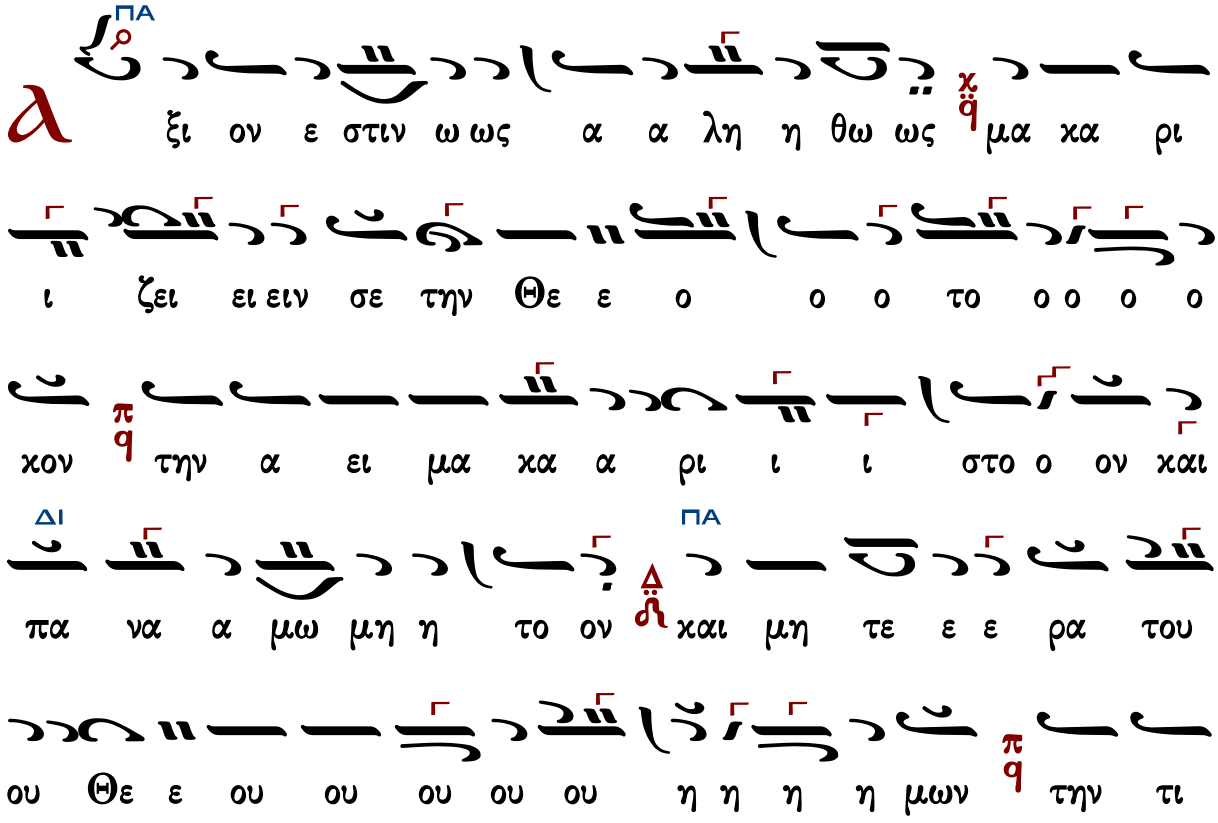

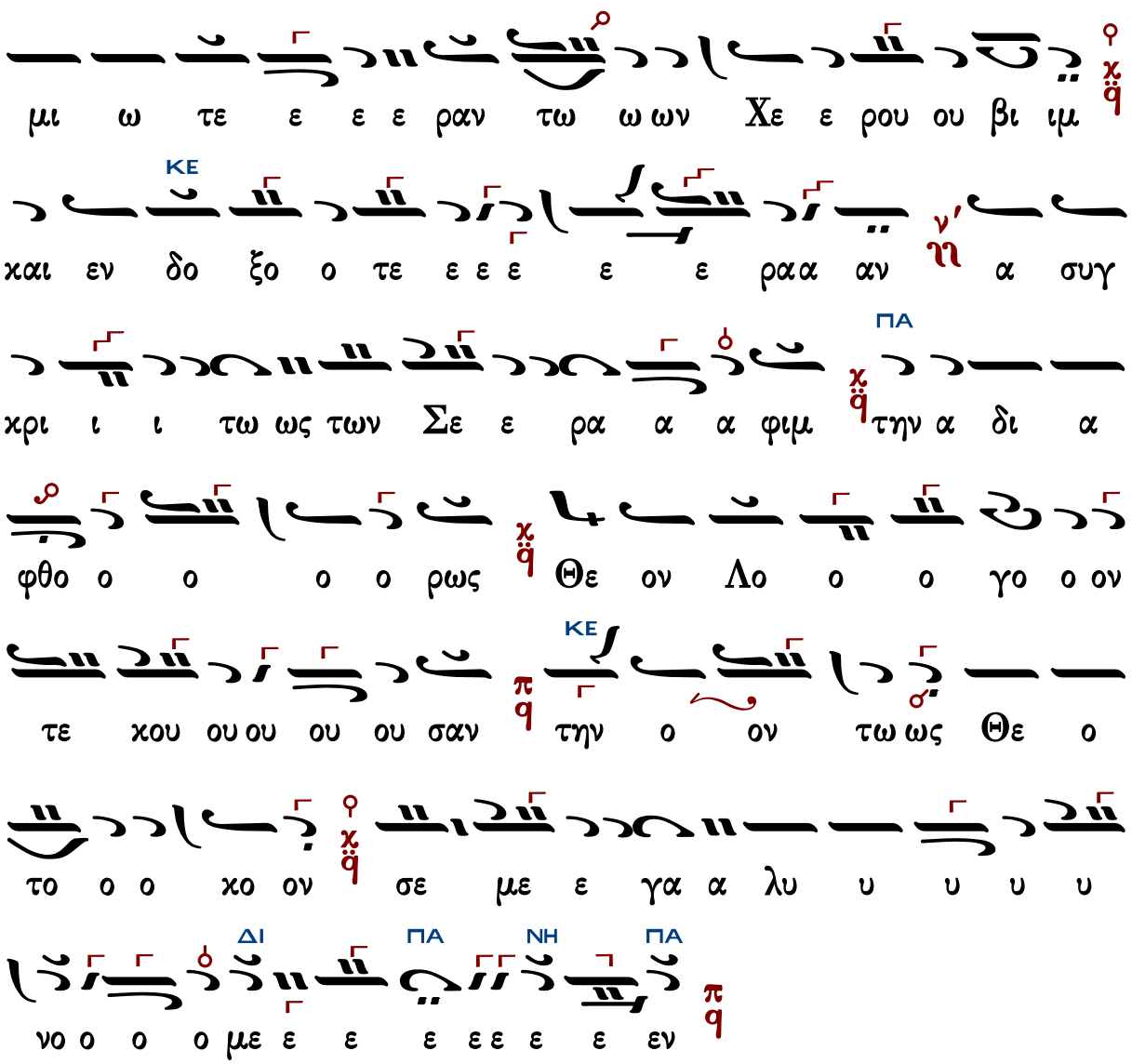

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Μάρκου Βασιλείου τὸ «Πολίτικον» [Κων. Ι. Πανάς]

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̇ Πα

Κων. Ι. Πανά
Η Θεία και Ιερά Λειτουργία
1984 σ.165#

Θε ην τη ε ε σε ειν ζει ι ρι κα μα ως θω

α μα ει α την ο ο ο χο ον ο ο το ο ο ε

η η η μη ω ω μω α α ι ι στον και παν ΚΕ κα ρι α κα

ου ε ε ε ρα του ου ΠΑ Θε ε ου η Μη και ΔΙ η τον

ΚΕ τι την ω ω μω η η η η η ου ου ου ου ου

ων τω ν α α α ρα ε ε ε ε ε τε ε ε ω μι

ε ε τε ξο δο ν και ΔΙ ι ι βι ου ου ρου Χε

ε ε ε ρα ΔΙ α συγ χρι ι ι ι τω ΠΑ ως τω ων

α ΝΗ την φι ι ιμ α α α α α ρα ε ε ε ε ε Σε

ΚΕ ο ο ο λο ον Θε ν ρως φθο ο ι α δι

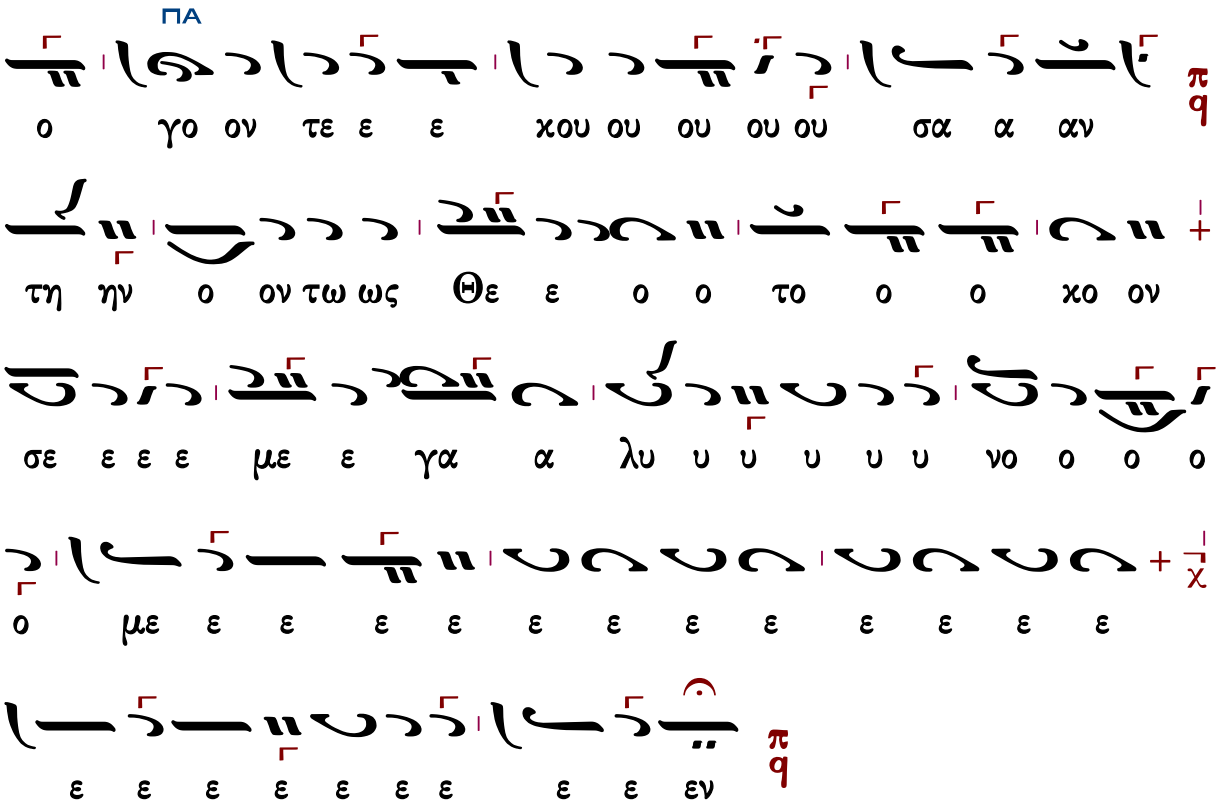

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Μάρκου Βασιλείου το «Πολίτικον» [Δημ. Σουρλαντζῆ]

Ἦχος λ̇ π̇ ϙ̈ Πα

Δ. Σουρλαντζῆ
Θεία Λειτουργία
1992 σ.315#

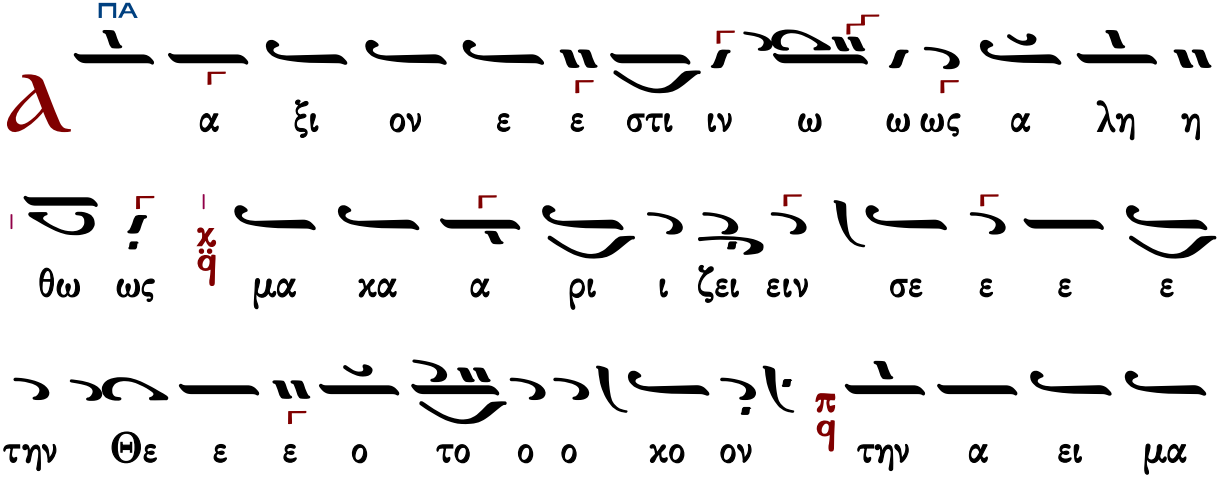

α χα α ρι ι ι στον χαι παν α μω ω ω μη

η η η τον χαι μη τε ε ε ρα του ου Θε ε

ου ου ου ου ου η η η η η η μω ω ων την τι

μι ω τε ε ε ε ρα αν των Χε ρου ου ου βι

ιμ και εν δο ξο τε ε ε ε ε ραν α συγ

χρι ι ι ι τω ως τω ων Σε ε ε ε ε ρα α α α

α α φι ι ιμ την α δι α φθο ο ρως Θε

ον Λο ο ο γο ον τε ε χου ου ου ου ου σα α

αν τη ην ο ον τω ως Θε ε ο ο το ο ο χο

ον σε ε ε ε με ε γα α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο ο

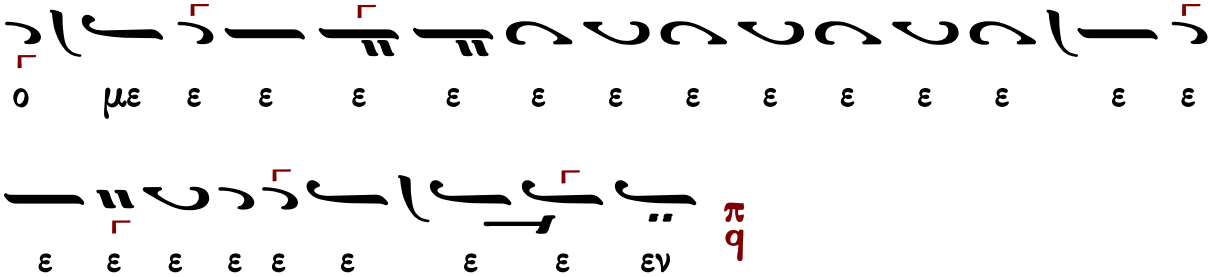

Κυριαξῆ Χρυσοπολίτου

Ἦχος λ π ϊ χ q

Ἀγαθαγγέλου Κυριαζίδου
Αἱ δύο Μέλισσαι
Κωνσταντινούπολη 1906 τ.Β σ.511*

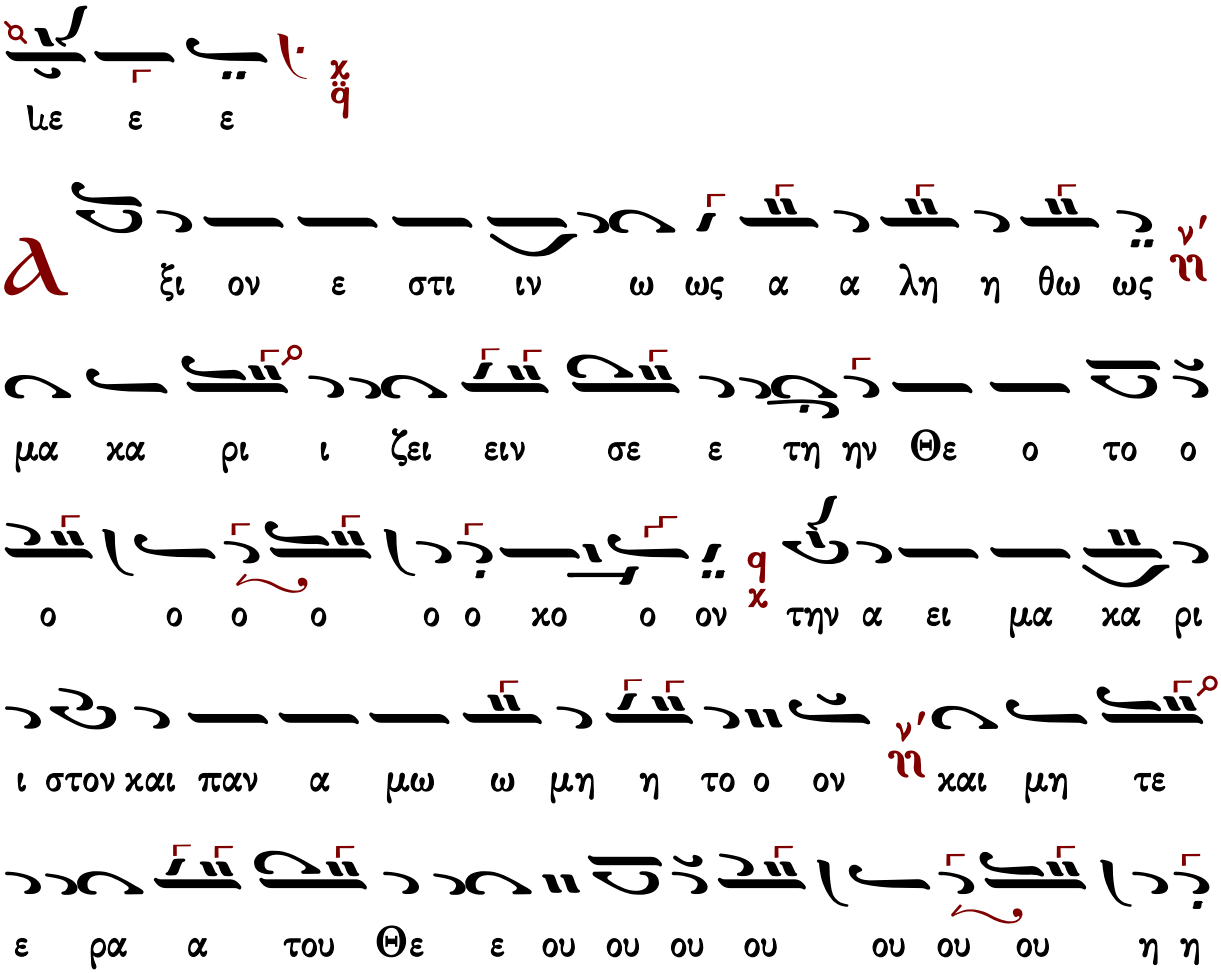

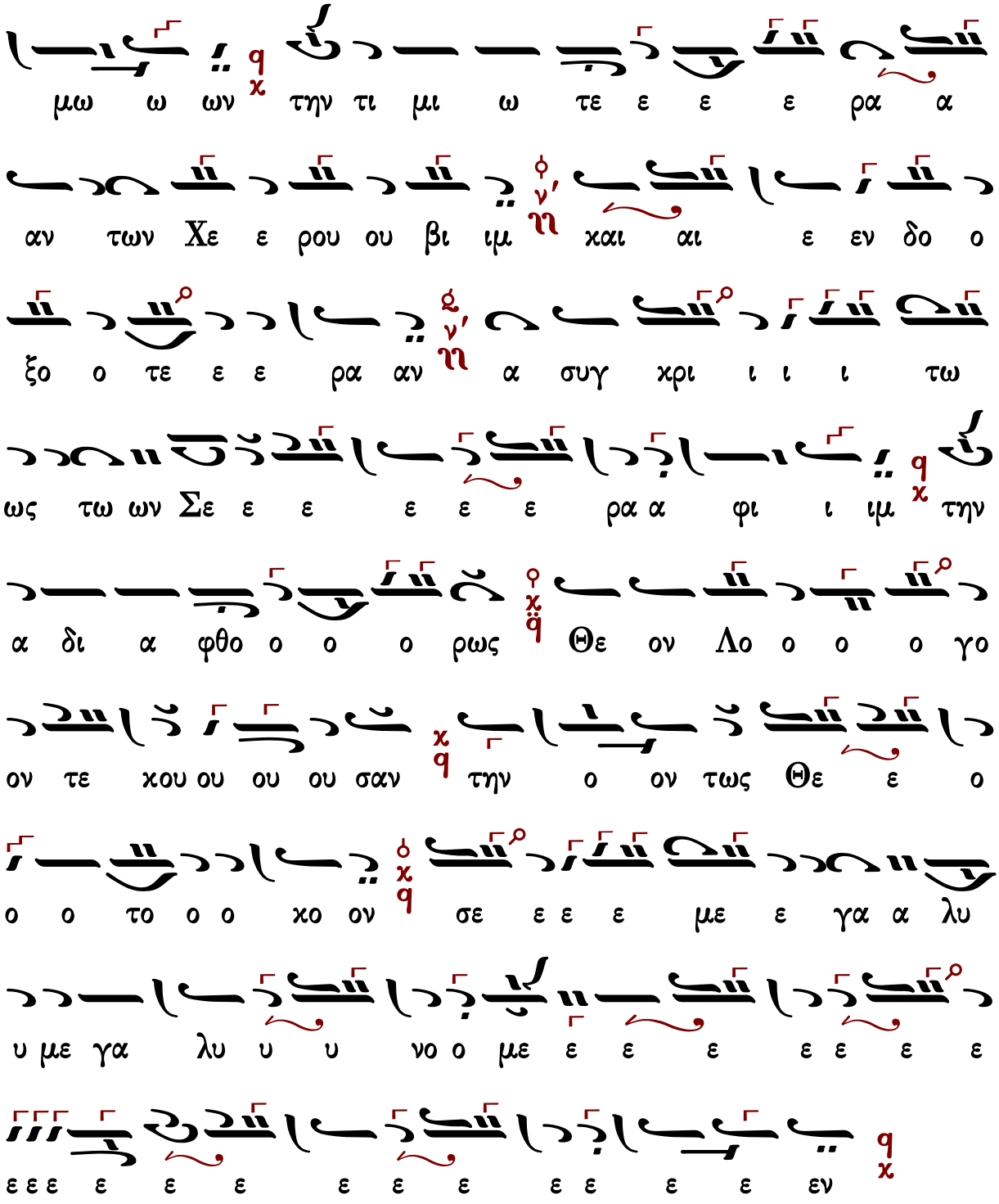

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γερασίμου Κανελλίδου

Ἦχος λ̅ π̅ ϊ̈ Πα̊

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
Γ' Θεία Λειτουργία 2006 σ.310#

ἐναρμόνιος

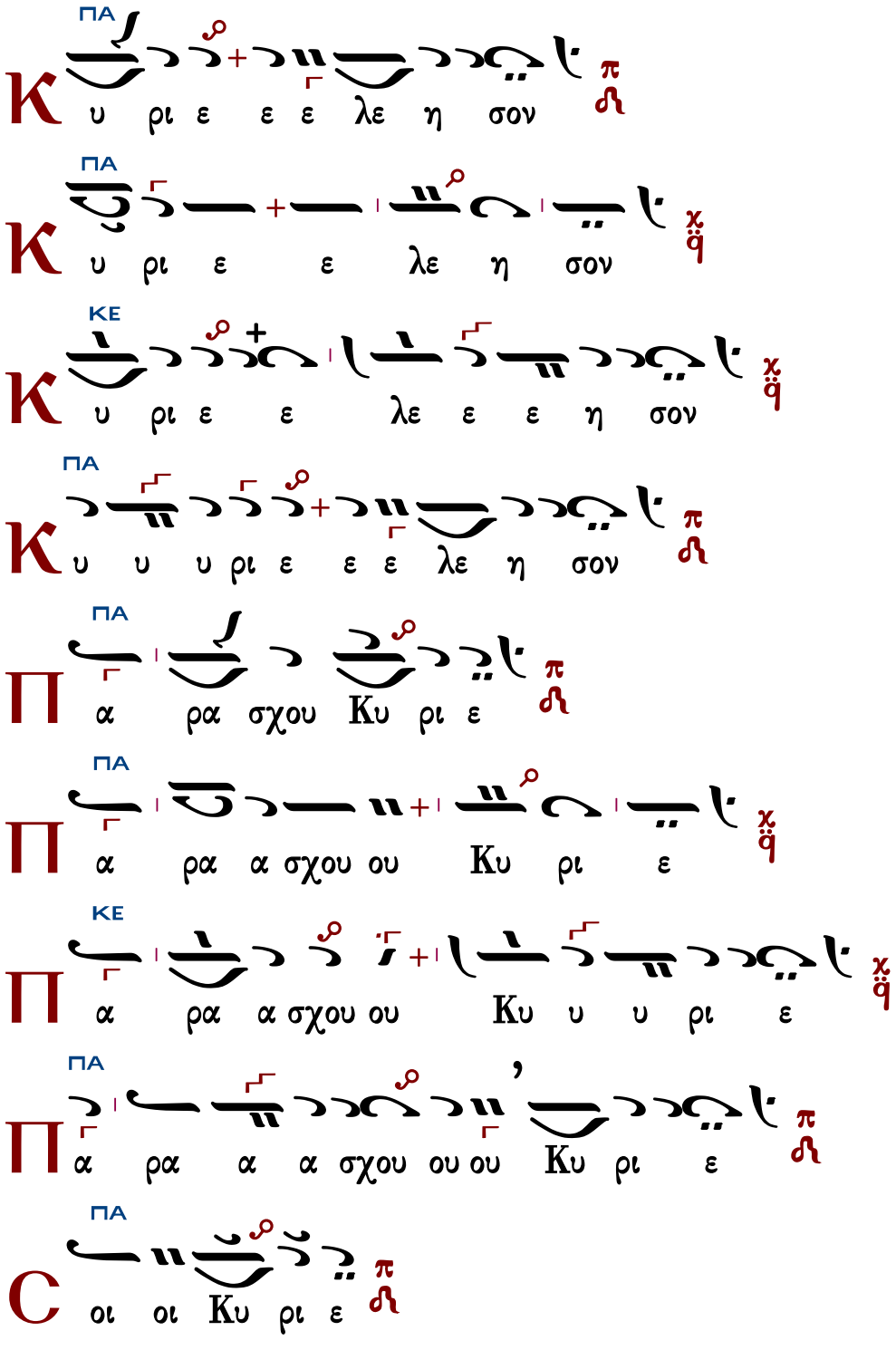

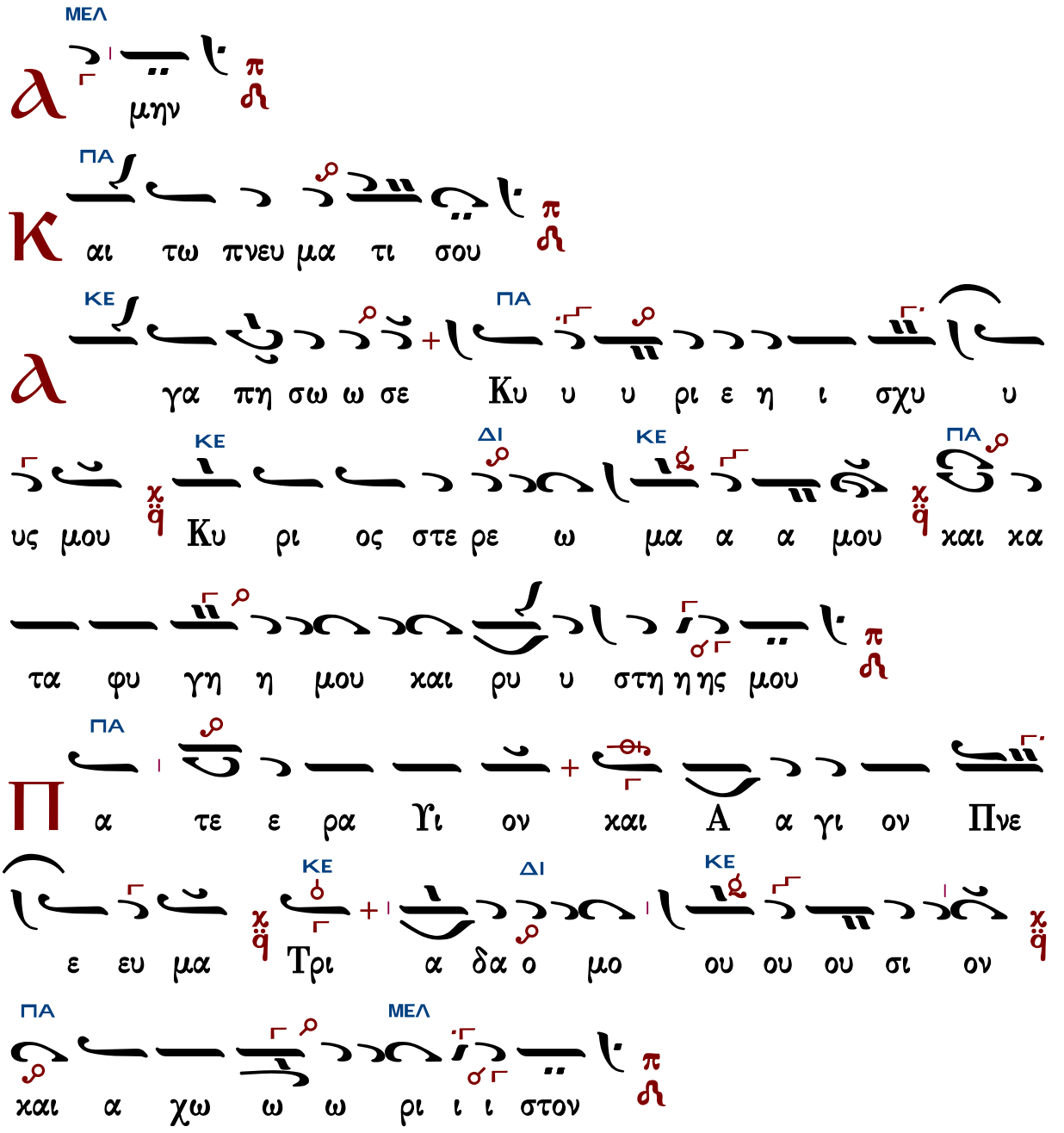

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.
Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.
Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

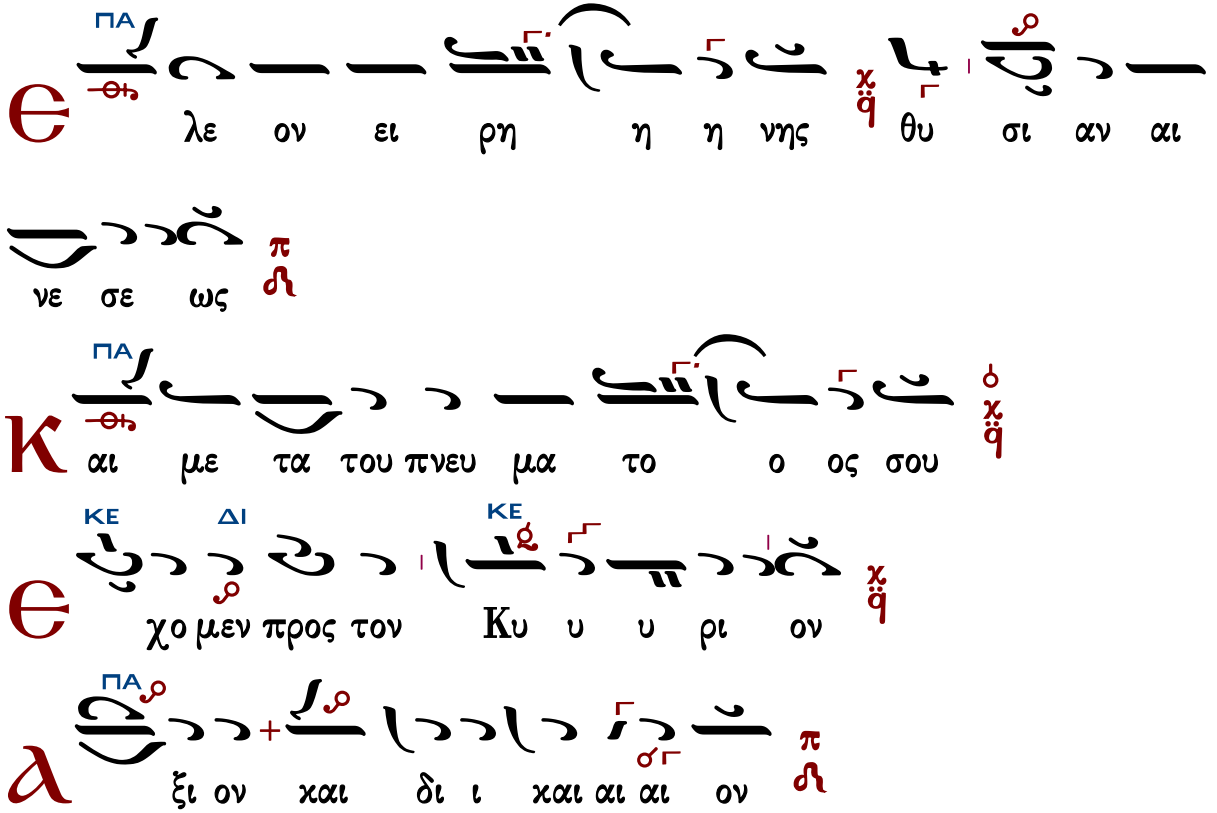

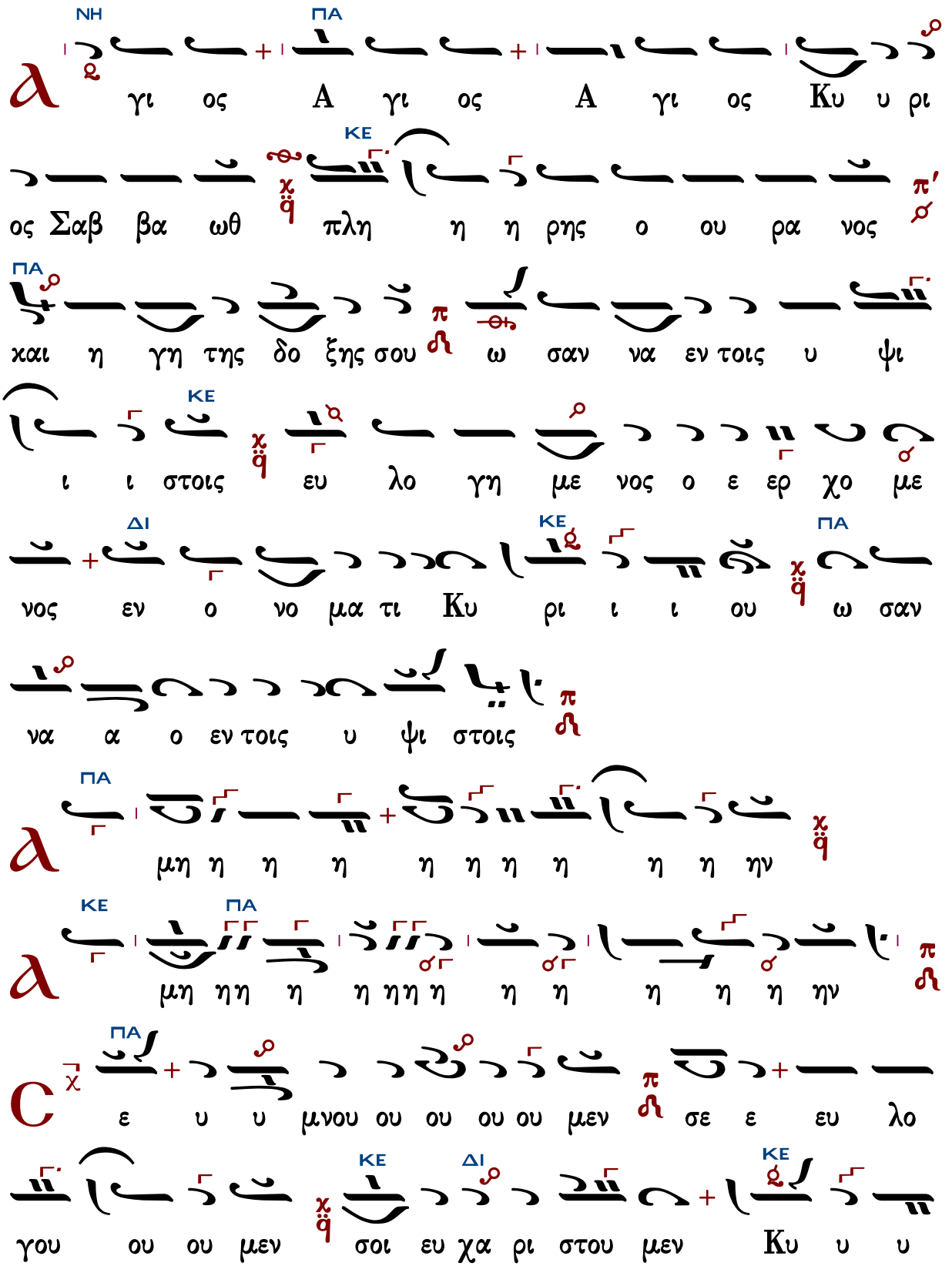
ΝΗ ΠΑ
γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι
ΚΕ
ος Σαβ βα ωθ πλη η η ρης ο ου ρα νος
ΠΑ
και η γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι
ΚΕ
ι ι στοις ευ λο γη με νος ο ε ερ χο με
ΔΙ ΚΕ ΠΑ
νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ω σαν
να α ο εν τοις υ ψι στοις
ΠΑ
μη η η η η η η η η η ην
ΚΕ ΠΑ
μη ηη η η ηη η η η η η η ην
ΠΑ
ε υ υ μνου ου ου ου ου μεν σε ε ευ λο
ΚΕ ΔΙ ΚΕ
γου ου ου μεν σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ υ υ

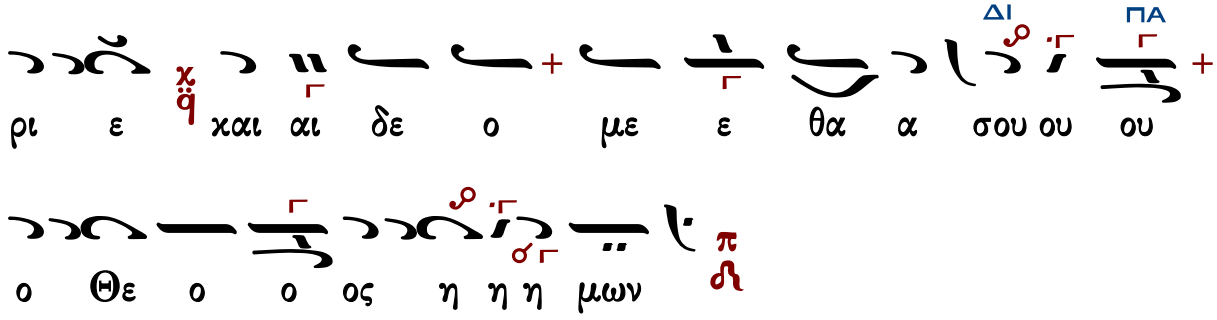

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν... Γεωργίου Καραντζεκκλησιώτου

Ἦχος λ ϋ Πα

Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
Γ' Θεία Λειτουργία
Δημοσθένους Παϊκοπούλου
2006 σ.313#

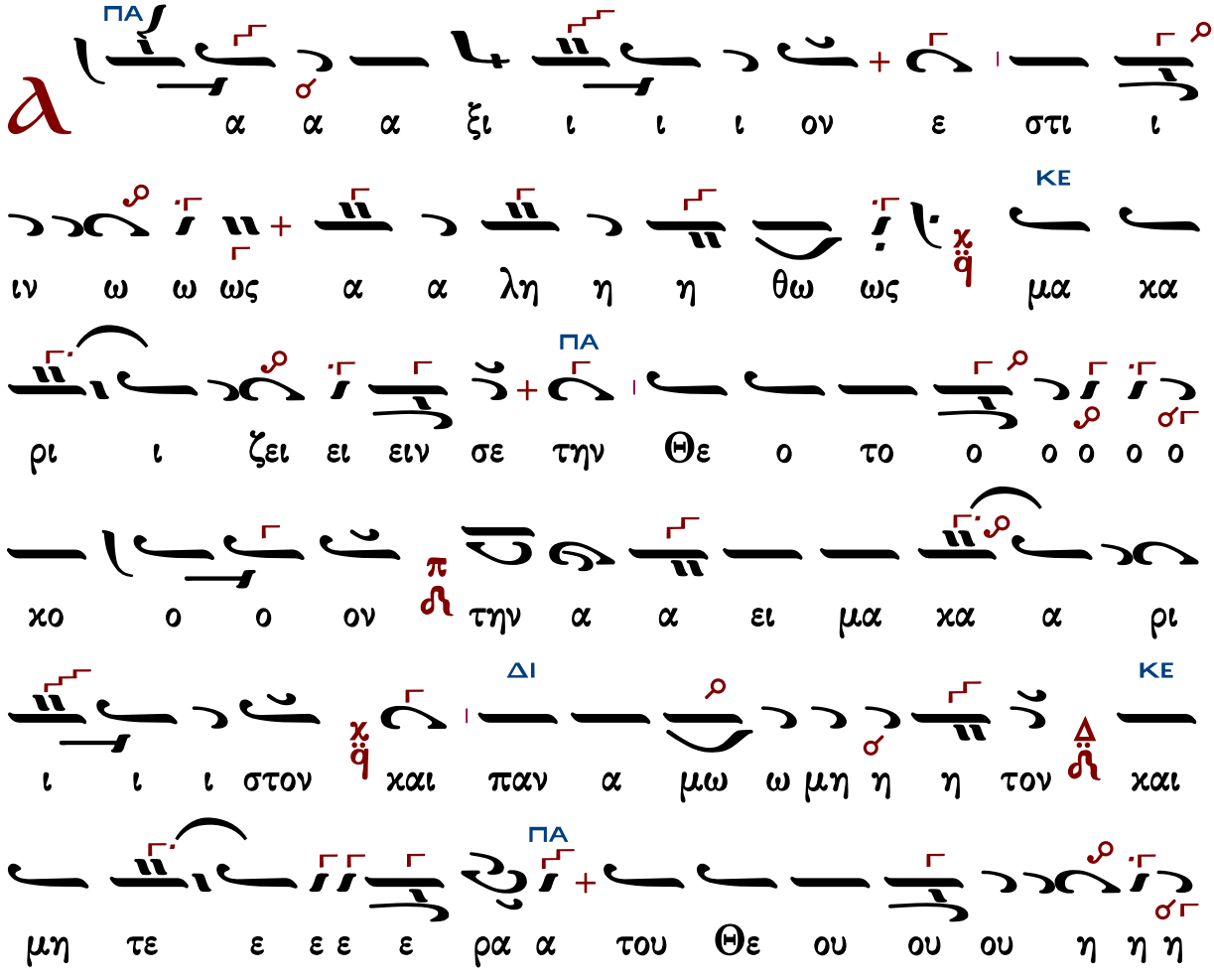

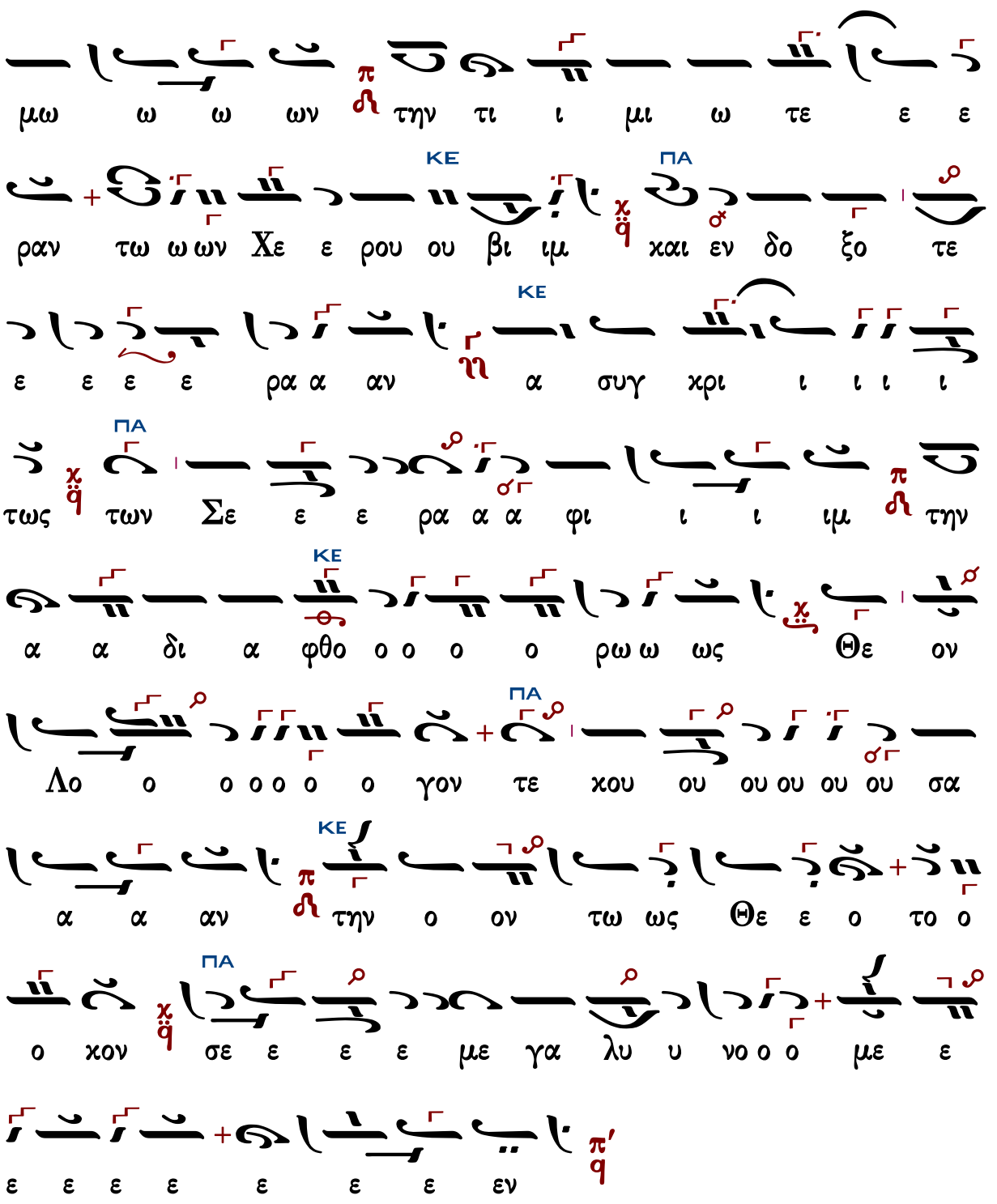

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ̅ π̅ ϊ̈ Πα

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής,
Γ΄Θεία Λειτουργία 2006 σ.319#

Ἀτζέμ Κιουρντί

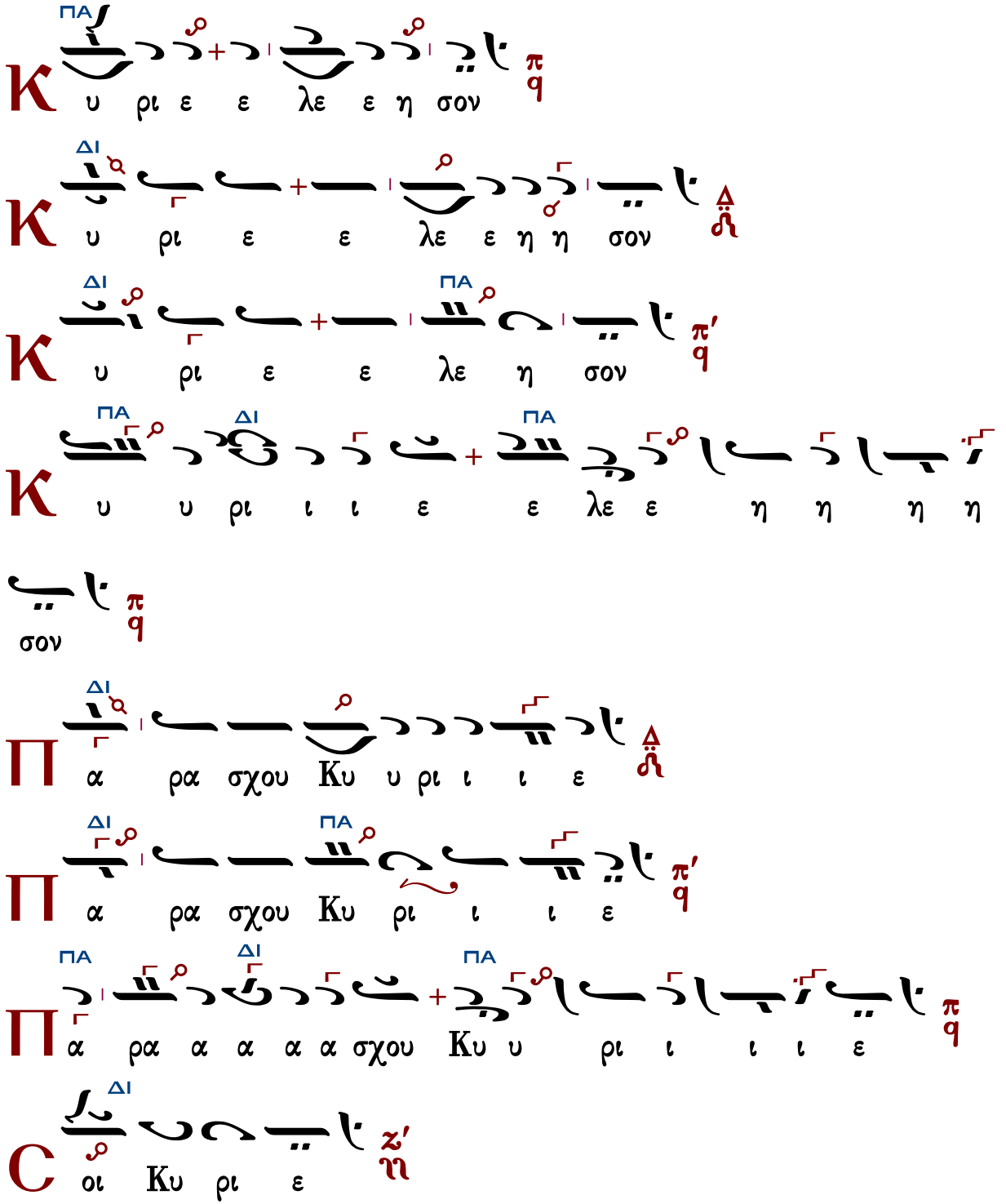

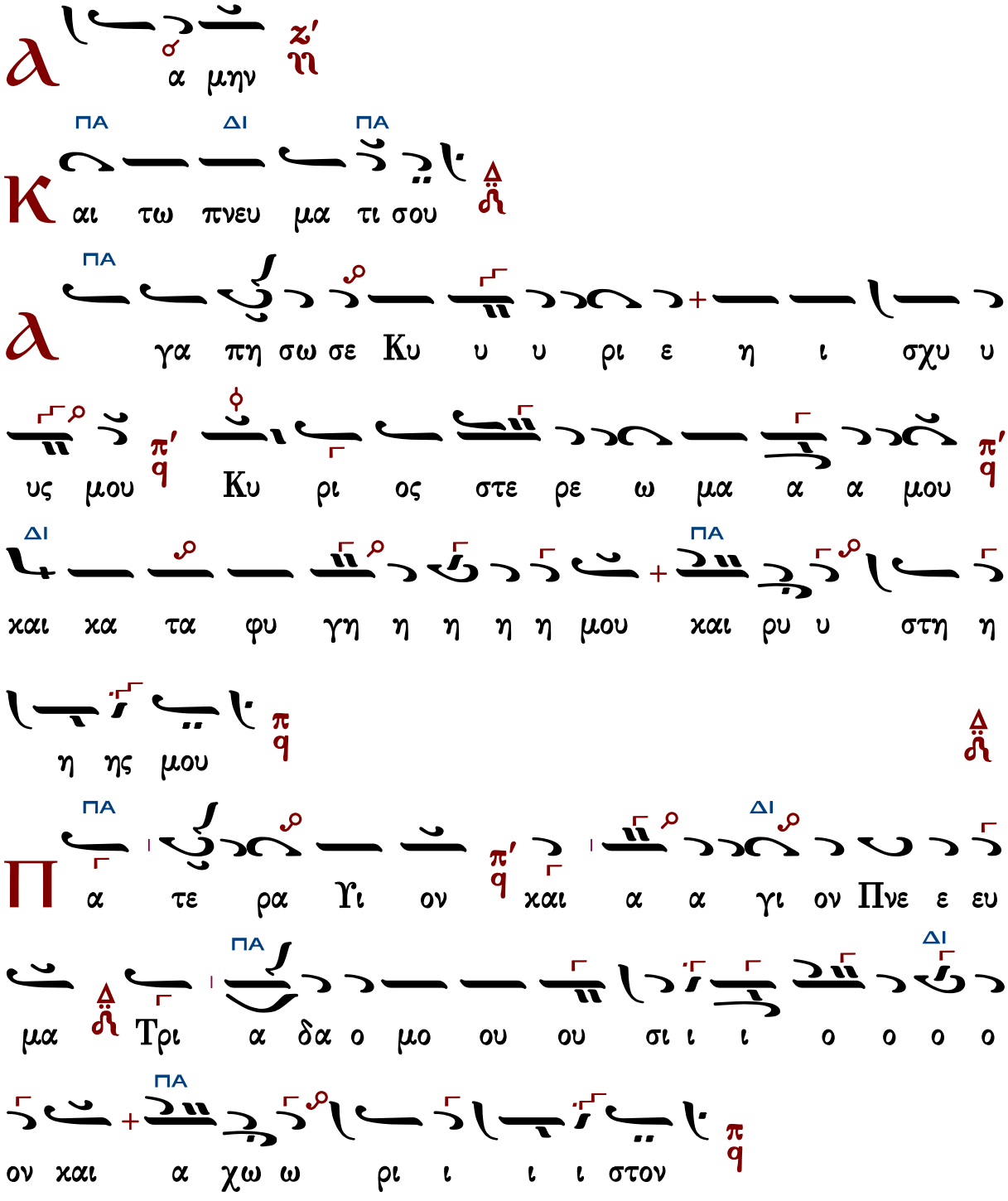

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

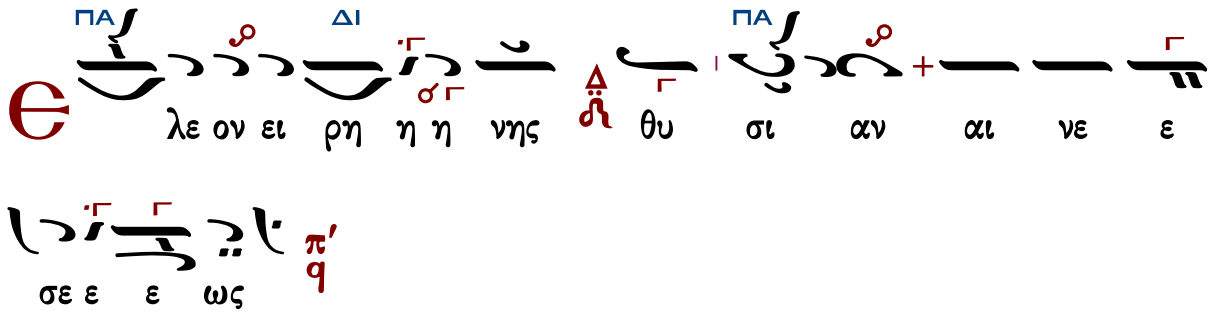

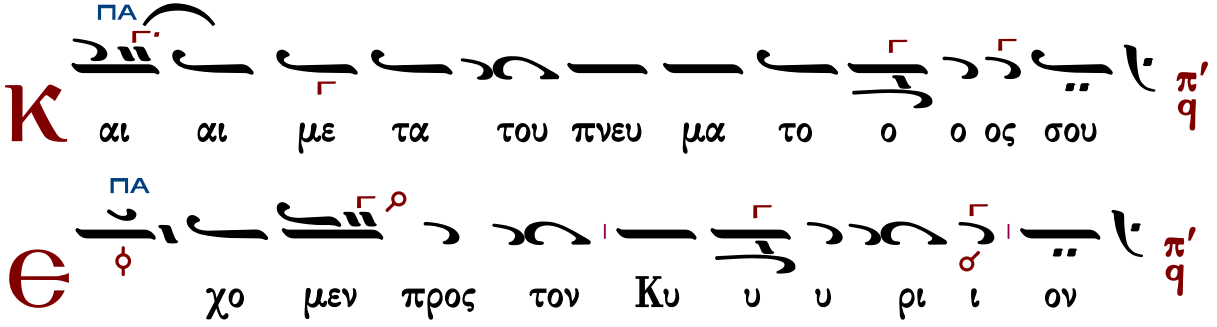

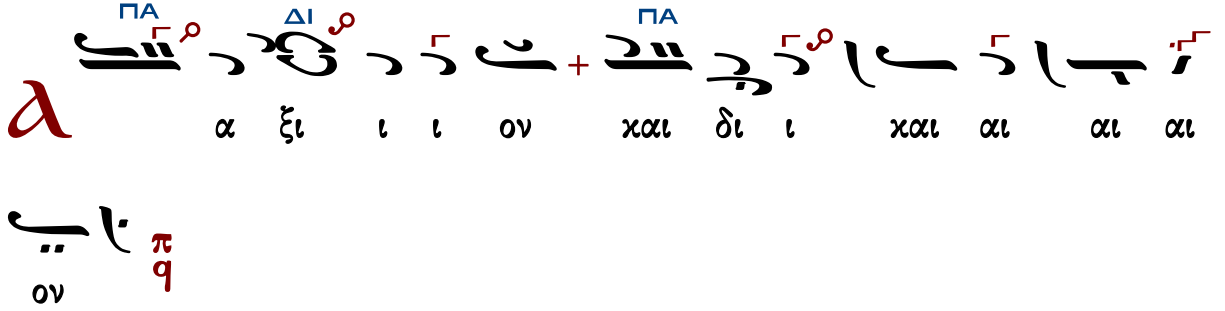
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
α ξι ι ι ον χαι δι ι χαι αι αι αι
ον

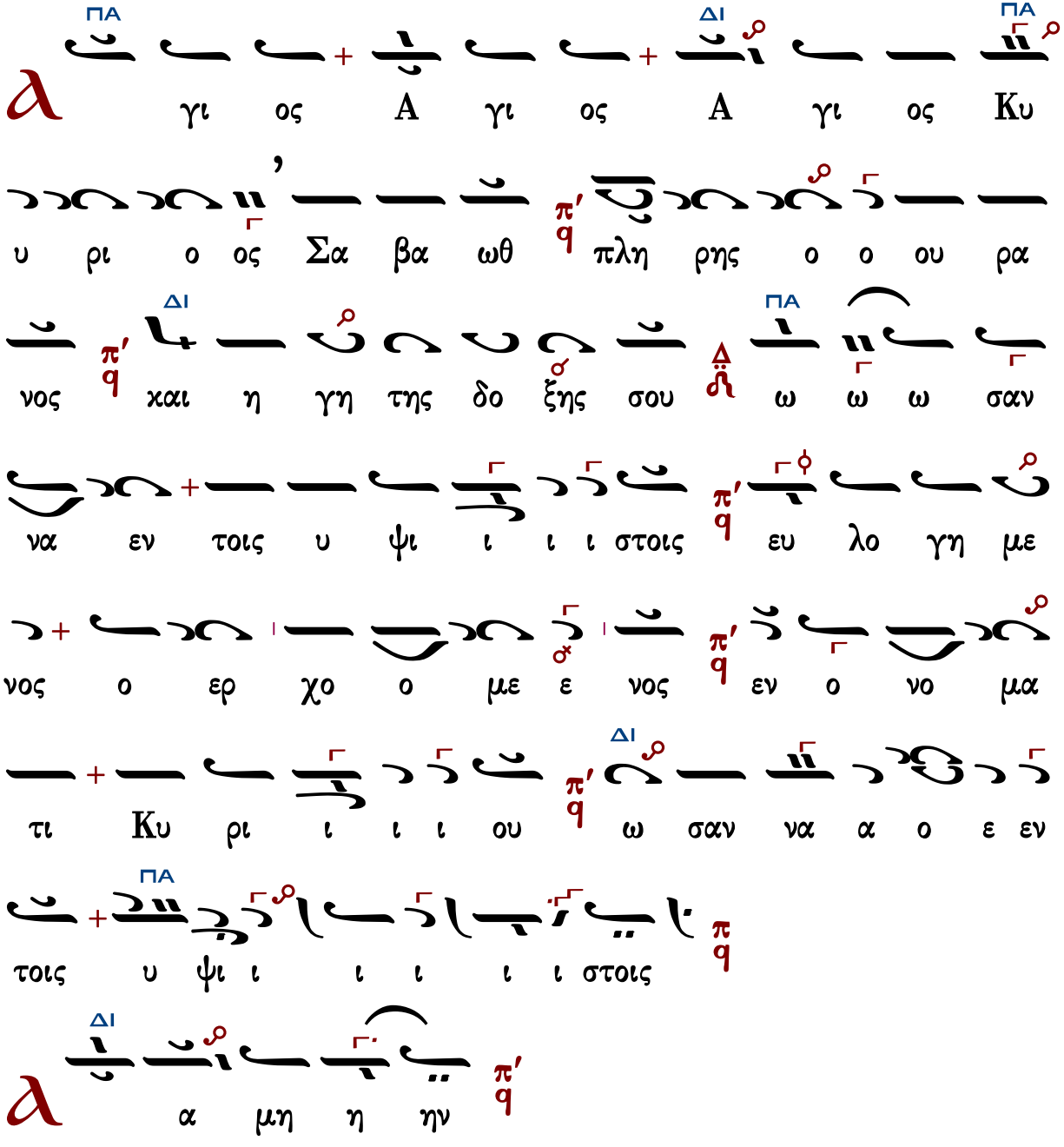
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ
υ ρι ο ος Σα βα ωθ πλη ρης ο ο ου ρα
νος και η γη της δο ξης σου ω ω ω σαν
ΔΙ ΠΑ
να εν τοις υ ψι ι ι ι στοις ευ λο γη με
νος ο ερ χο ο με ε νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ι ι ι ου ω σαν να α ο ε εν
ΠΑ
τοις υ ψι ι ι ι ι ι στοις
ΔΙ
α μη η ην

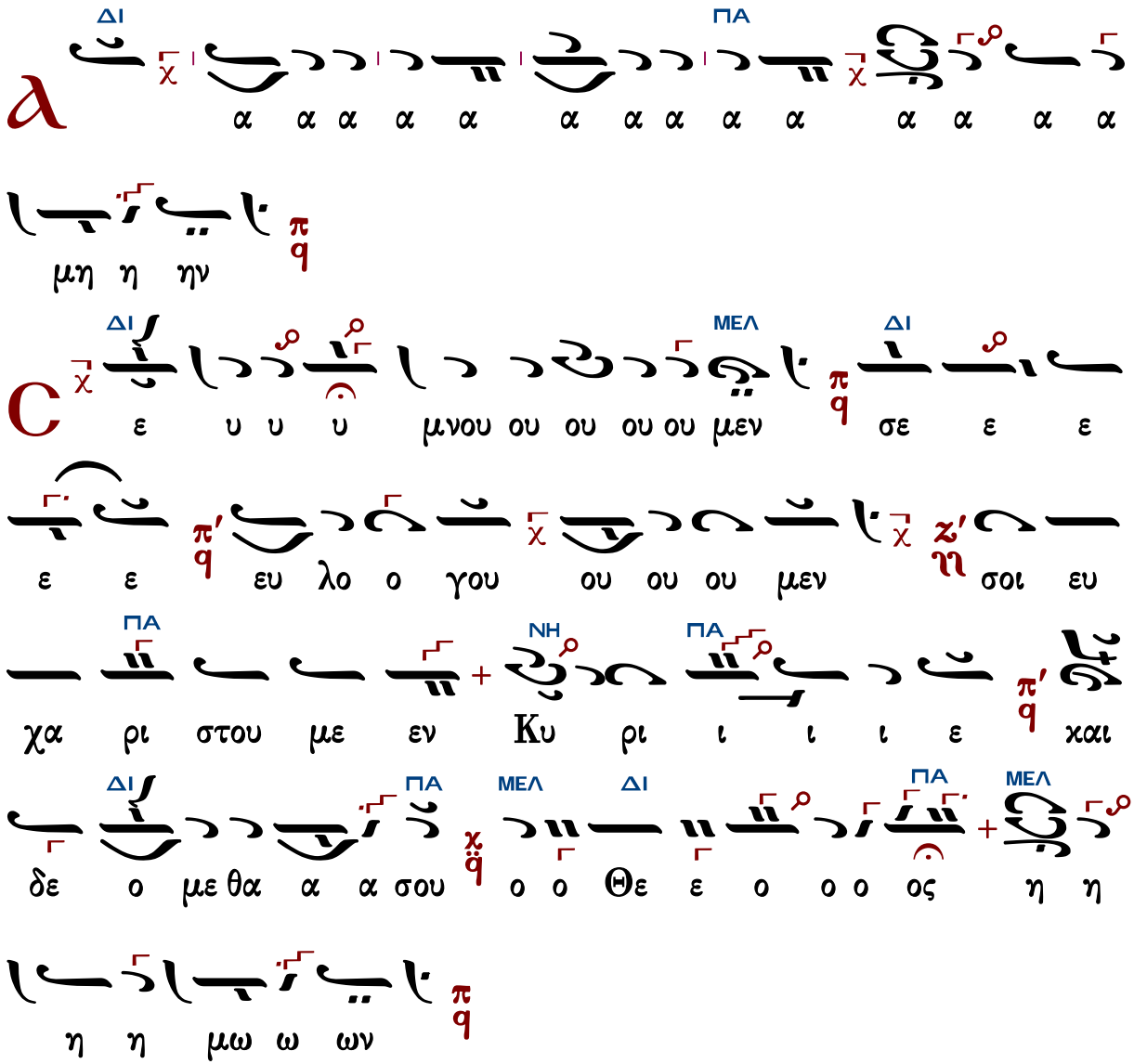

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

7φωνος
(Ατζέμ Κιουρντί)

Ἦχος λ̇ π̇ q̇ Πα

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
Γ'Θεία Λειτουργία 2006 σ.322#

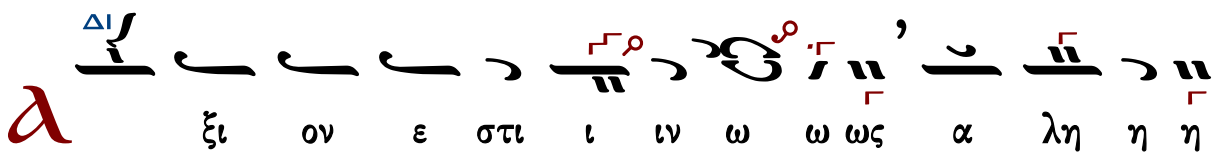

θω ω ως μα χα ρι ι ζει ει ειν σε ε ε
την Θε ε ε ο ο ο το ο ο ο ο ο χον
ΠΑ
την α α ει μα χα α ρι ι ι στο ον και
ΔΙ
παν α α μω μη η η η τον και αι μη τε ε
ΔΙ
ε ε ε ε ε ε ραν του ου ου Θε ε ε
ΠΑ
ΔΙ
ου ου η η η μω ω ων την τι ι μι ω
ΠΑ
τε ε ραν τω ων Χε ρου ου ου βι ι ιμ και
εν δο ξο τε ε ε ε ε ε ραν α
ΠΑ
συγ χρι ι ι ι ι ι τως τω ω ω ω ων
ΔΙ
Σε ε ρα α α φι ι ιμ την α α δι α

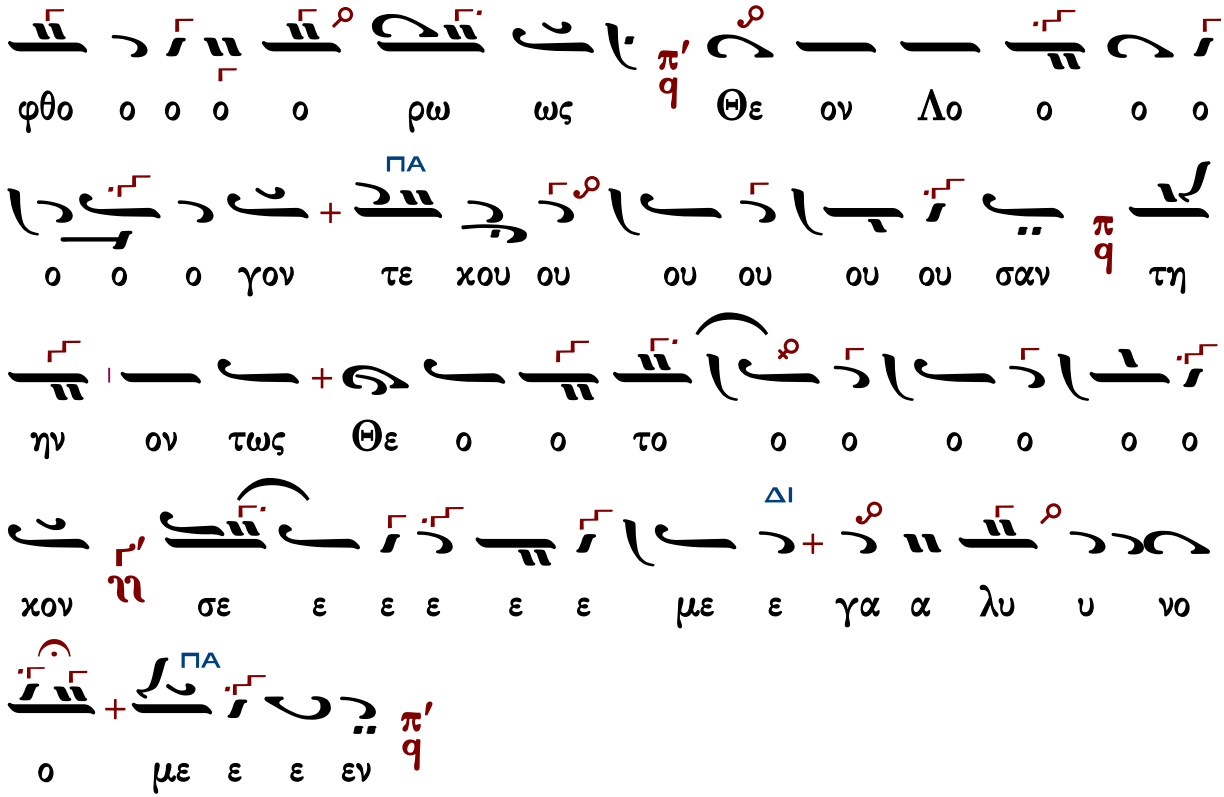

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου

Ἦχος λ π ϊ ♀ Πα

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυράγκανου
Βέροια 2013, σ.98#

Φρύγιος

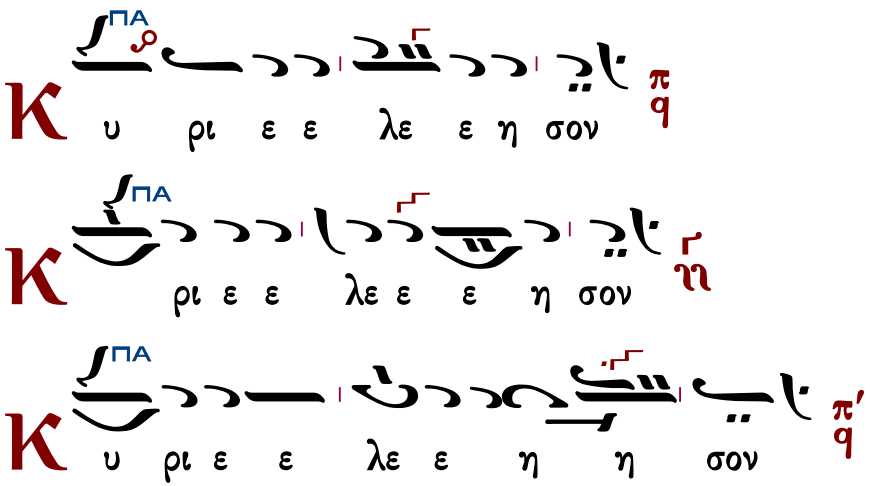

ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
ΠΑ
Π α ρα σχου ου Κυ υ υ υ ρι ε ε ε
ΠΑ
Π α ρα σχου ου Κυ υ ρι ι ε
ΠΑ
Π α ρα α α α σχου Κυ υ υ χυ υ υ υ ρι ι ι
ε
ΔΙ
Π α ρα α α α α σχου
ΠΑ
Κυ υ υ υ υ ρι ι ι
ε
ΠΑ
Π α ρα α α α σχου Κυ υ υ χυ υ ρι ι ι ε

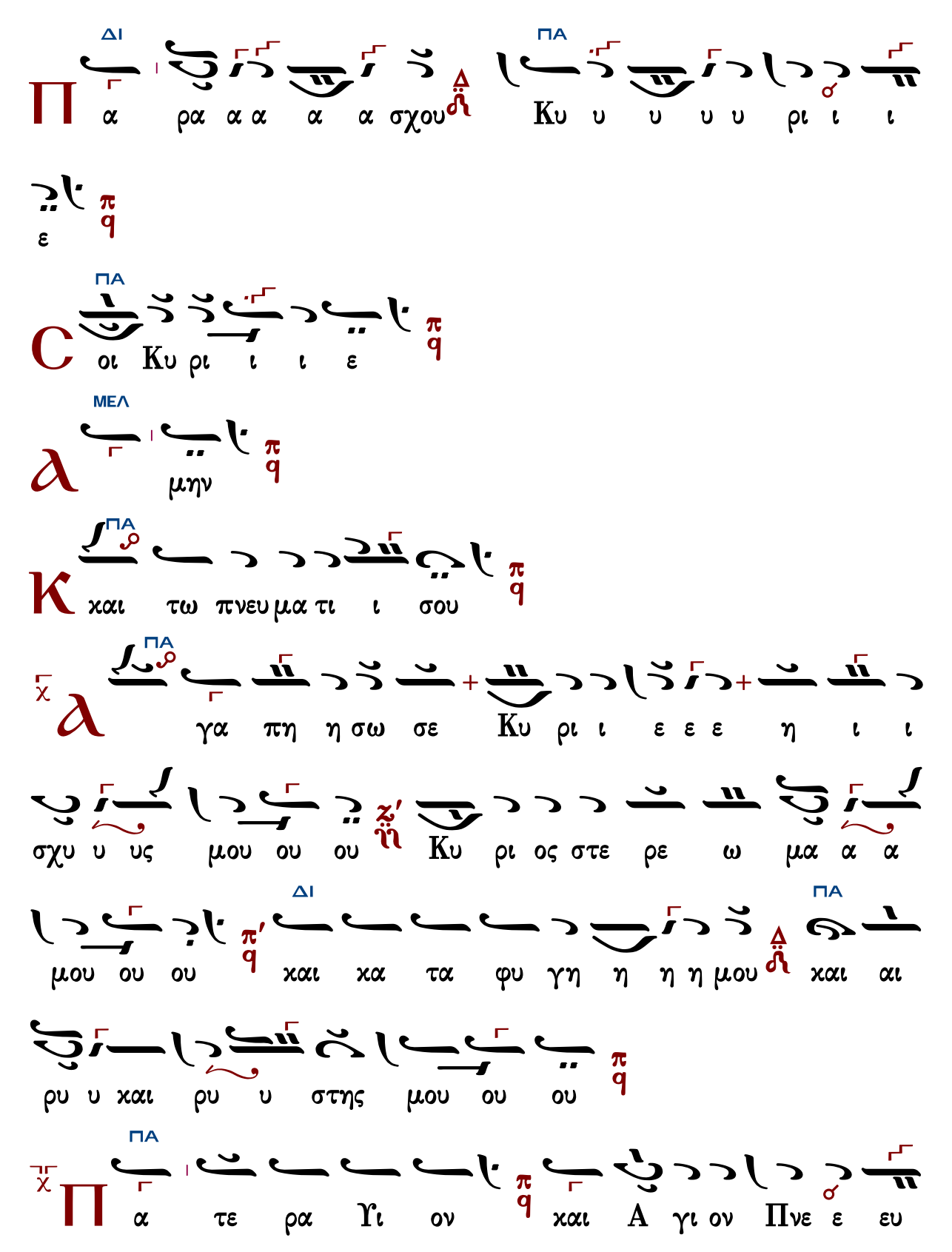
Π
ΔΙ
α ρα α α α α σχου
ΠΑ
Κυ υ υ υ υ ρι ι ι
ε
π q
C
ΠΑ
οι Κυ ρι ι ι ε
π q
ϧ
ΜΕΛ
μην
π q
Κ
ΠΑ
και τω πνευ μα τι ι σου
π q
χ
ϧ
ΠΑ
γα πη η σω σε Κυ ρι ι ε ε ε η ι ι
σχυ υ υς μου ου ου Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α
μου ου ου
ΔΙ
π q
και κα τα φυ γη η η η μου
ΠΑ
και αι
ρυ υ και ρυ υ στης μου ου ου
π q
χ
Π
ΠΑ
α τε ρα Ϋι ον
π q
και Α γι ον Πνε ε ευ

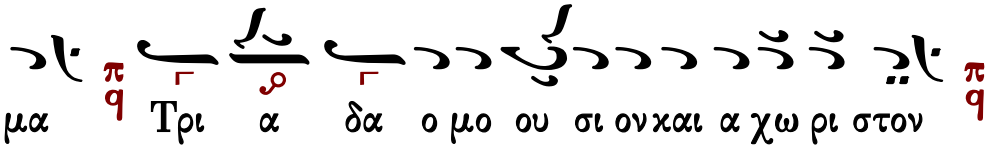

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

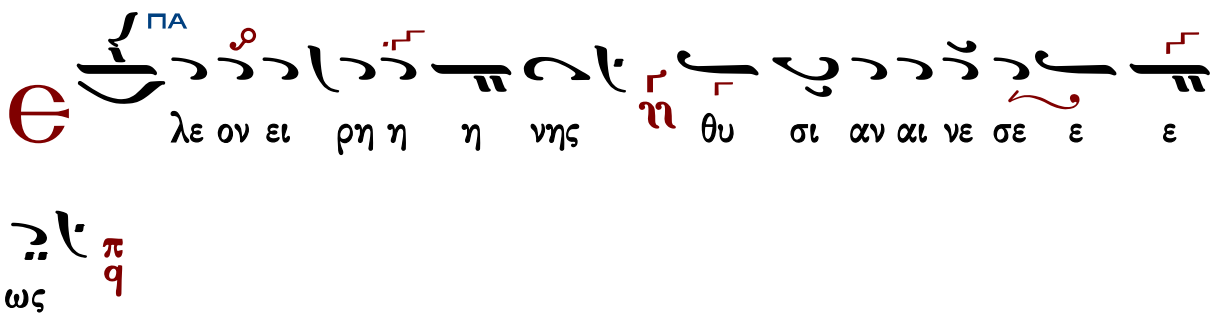

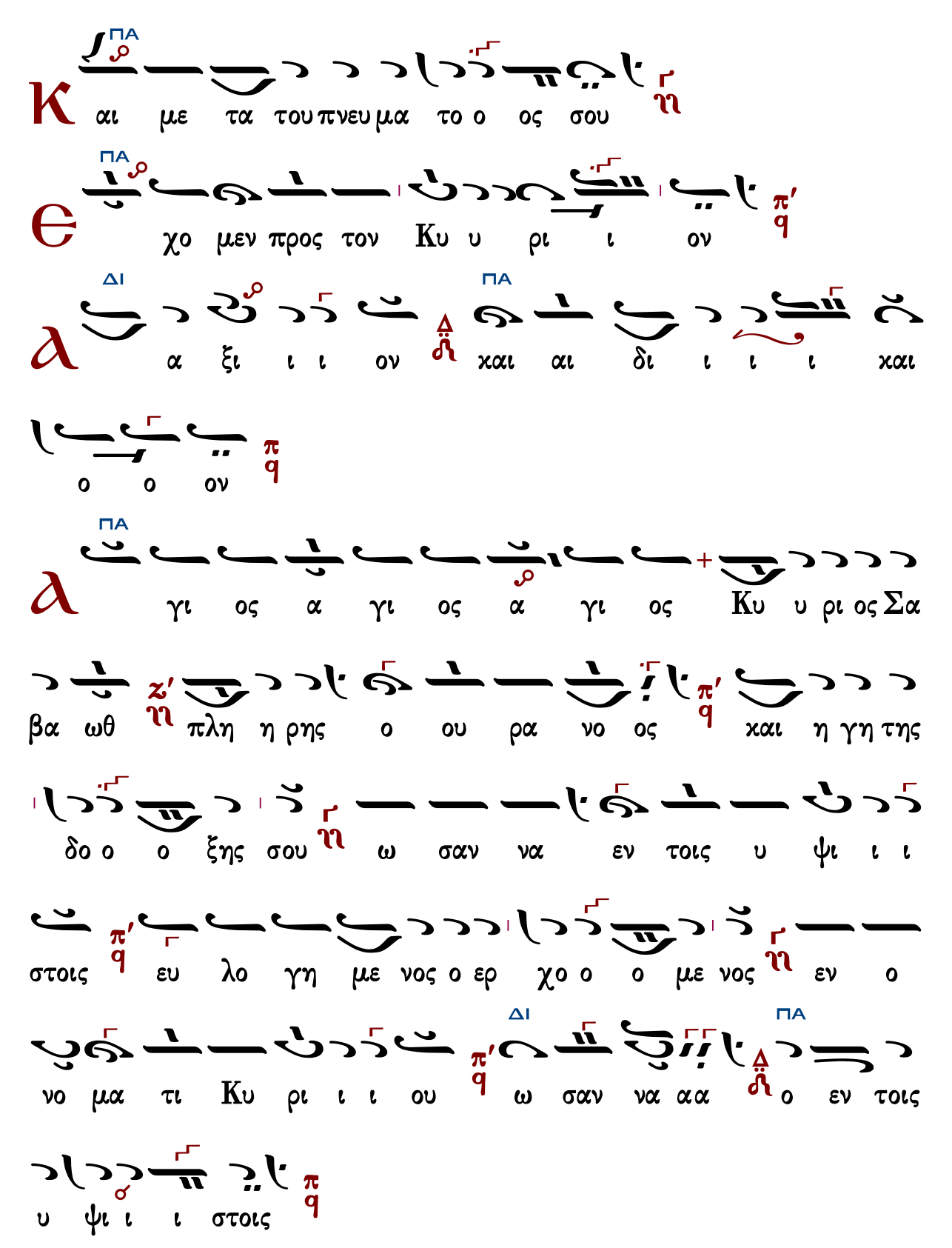
ΠΑ
κ αι με τα του πνευ μα το ο ος σου
ΠΑ
є χο μεν προς τον Κυ υ ρι ι ον
ΔΙ
α α ξι ι ι ον
ΠΑ
α χαι αι δι ι ι ι χαι
ο ο ον
ΠΑ
α γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ ρι ος Σα
βα ωθ πλη η ρης ο ου ρα νο ος χαι η γη της
δο ο ο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι
στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με νος εν ο
ΔΙ
ΠΑ
νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ω σαν να αα ο εν τοις
υ ψι ι ι στοις

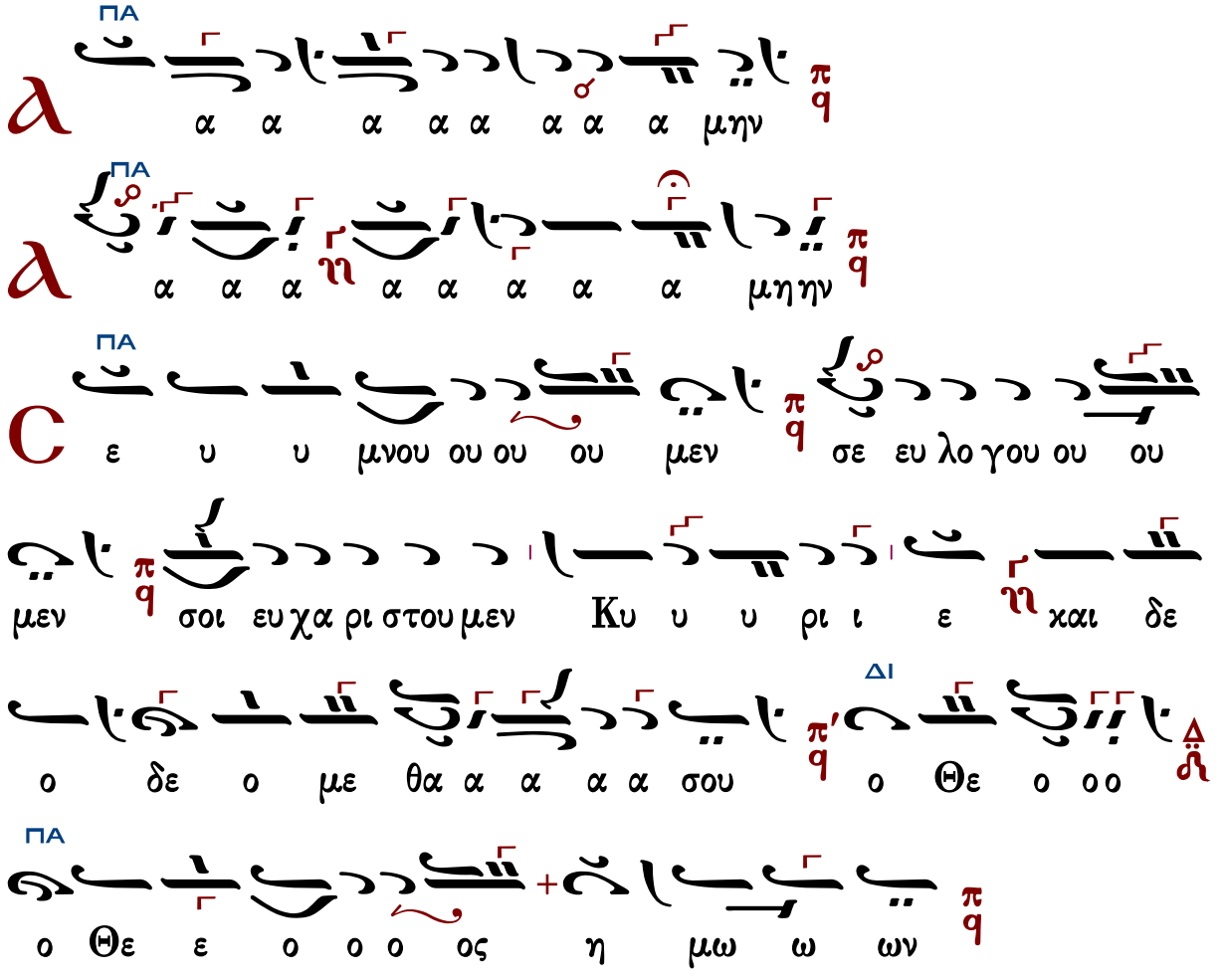

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦχος λ π ϊ Πα

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυράγκανου
Βέροια 2013 σ.102#

Φρύγιος

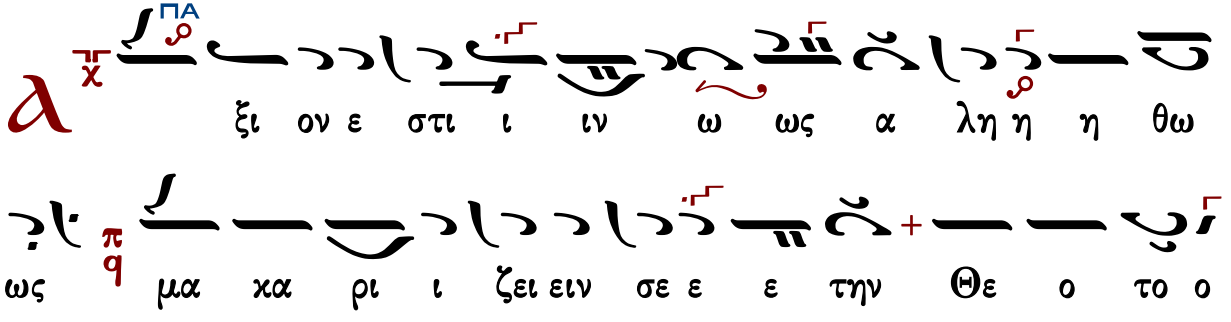

ο χο ον την α ει μα χα α ρι ι ι

ΔΙ ΠΑ

στον και παν α μω ω μη η η τον και μη τε ε ε

ρα του ου Θε ου ου ου ου η η η η μων την τι μι

ω τε ε ε ραν των Χε ρου ου ου βι ιμ και εν δο

ξο τε ε ε ε ε ραν α συγ χρι ι ι ι τω ως των

Σε ε ε ε ρα α α α φιμ την α δι ι ι ι ι

α φθο ο ο ο ο ρω ως Θε ον Λο ο ο ο γο

ο ο ον τε χου ου ου ου σαν την ον τως Θε ε ε

ε ε ο το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ΔΙ ΠΑ

χον σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σε με ε γα

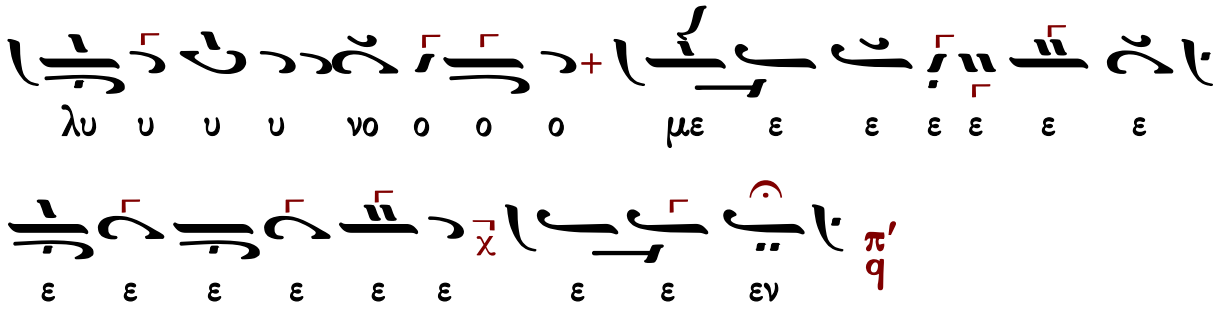

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Γερασίμου Κανελλίδου
(διασκευὴ Κουντιάδου)

Ἦχος λ̇ π̇ ϋ̇ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.44*

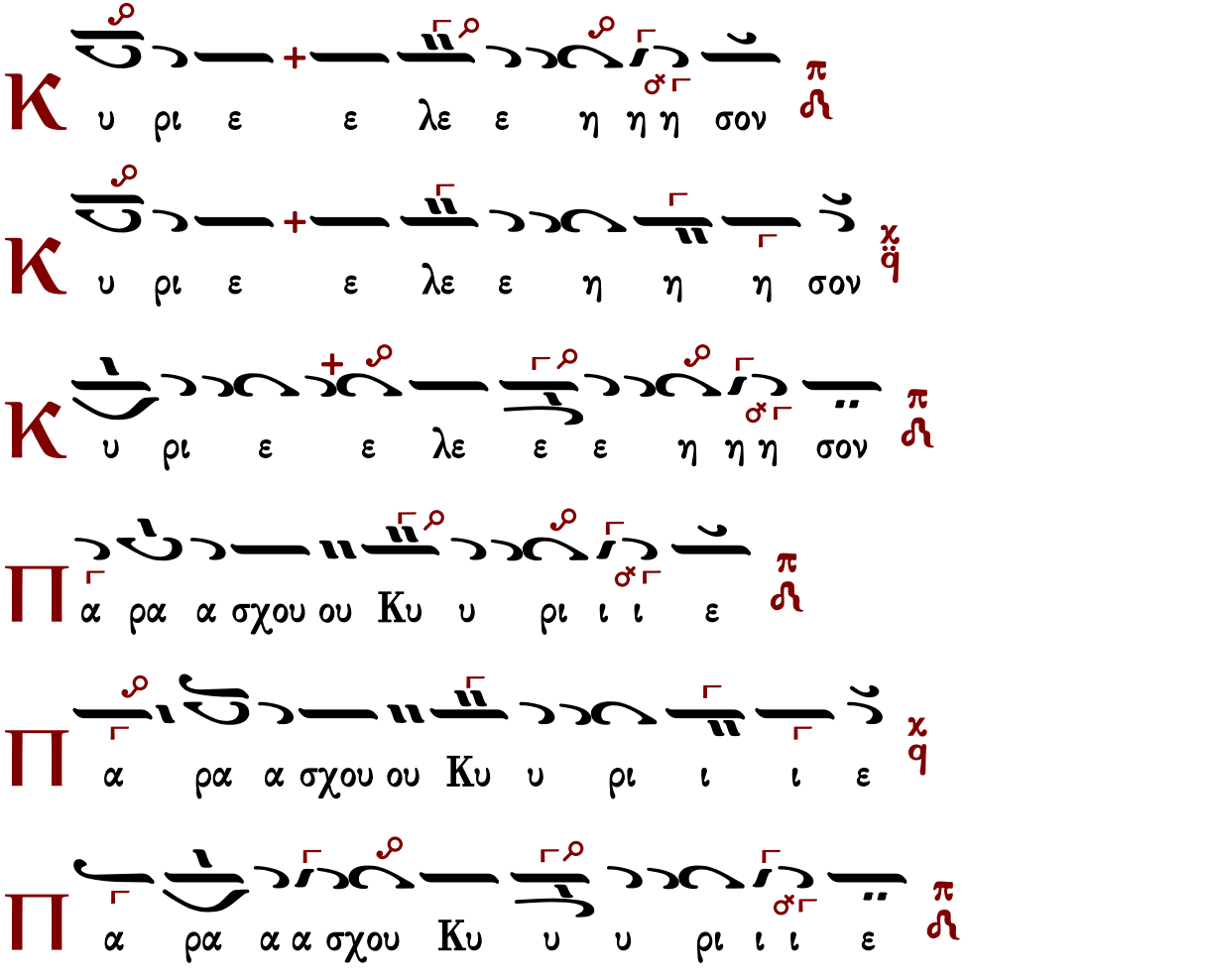

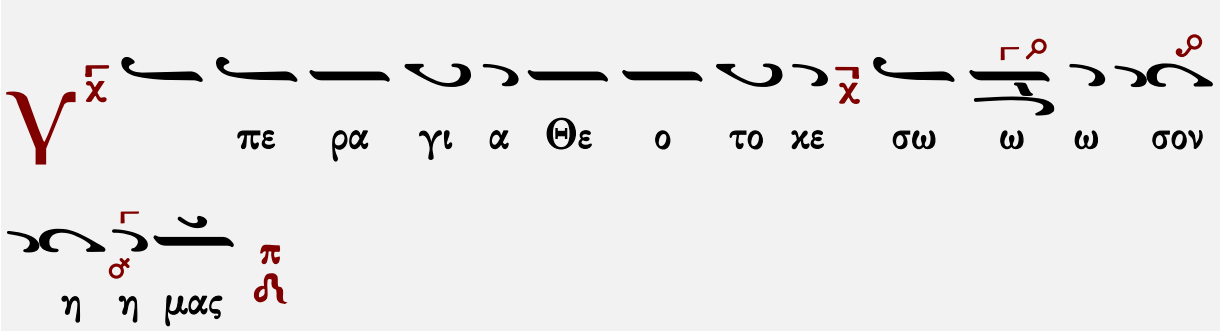

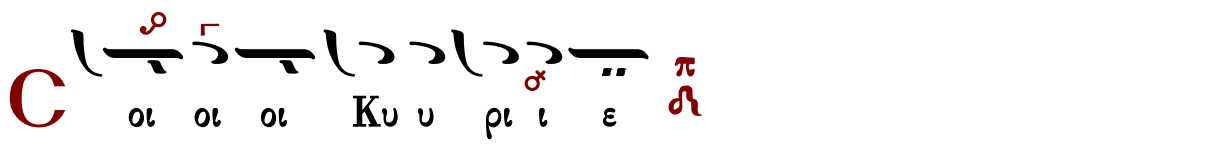

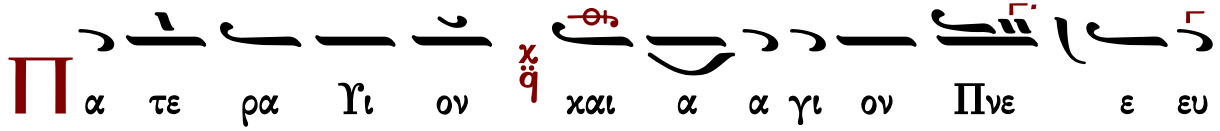

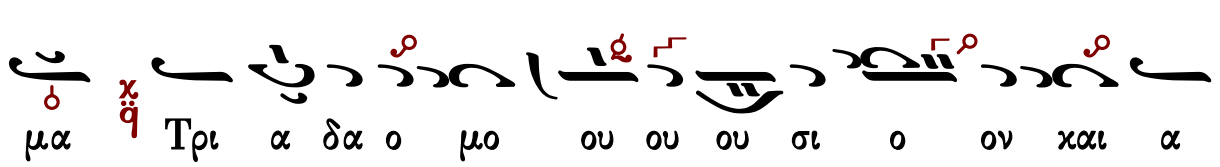

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ

σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

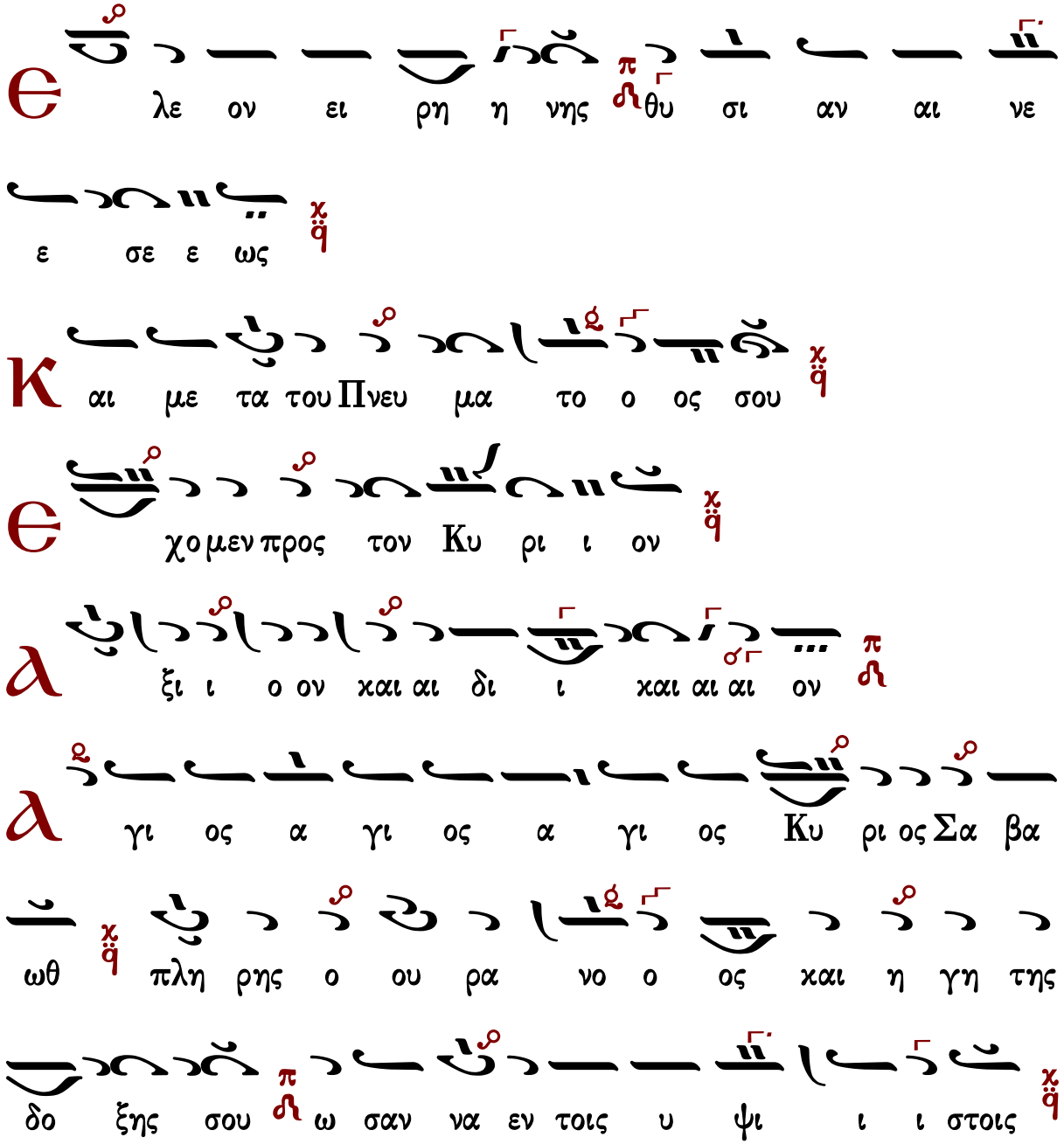

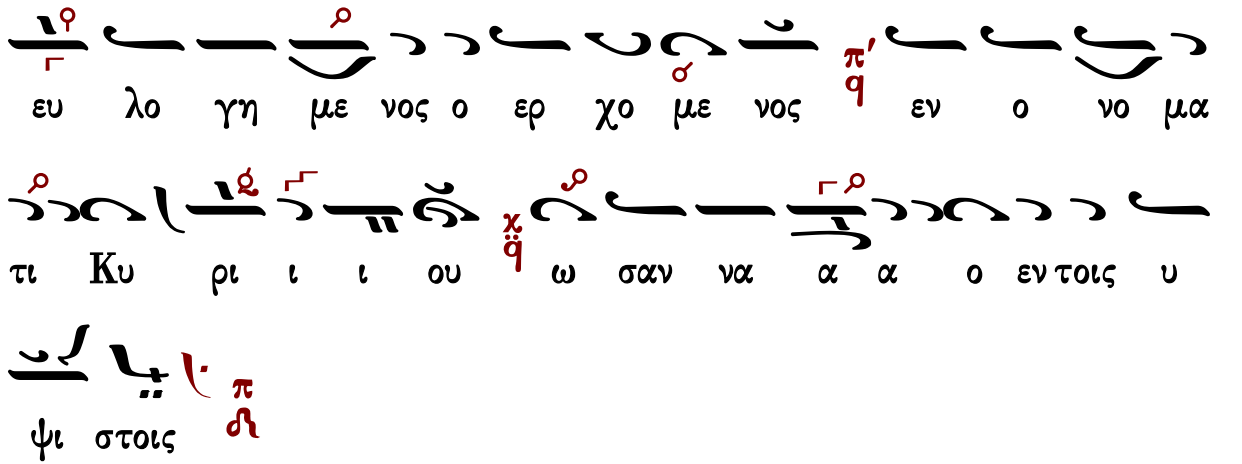

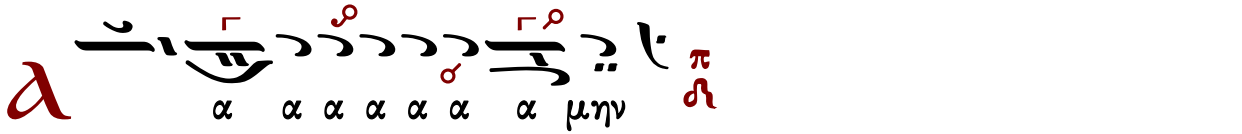

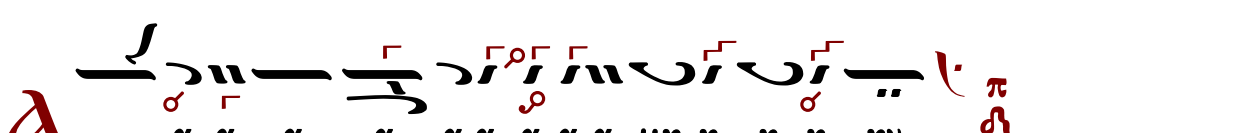

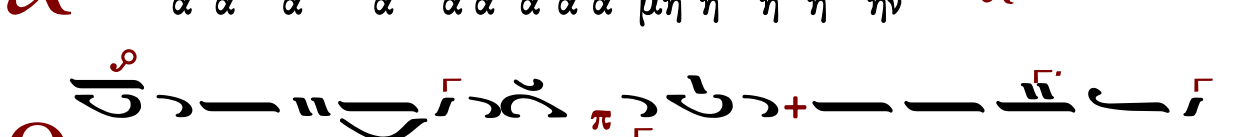

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.559*

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̇ Πα

α

ξι ι ο ον ε ε στι ιν ω ω ως α α λη η

θω ω ως μα χα ρι ι ζει ει ειν σε την Θε ο

το ο ο ο ο ο χο ο ο ο ο ον τη η ην α α

ει μα χα α ρι ι ι στο ον και παν α μω

ω ω μη η η τον και μη τε ε ε ε ε ρα α του

Θε ου ου ου η η η μω ω ω ω ω ων τη

η ην τι ι μι ω τε ε ε ε ρα αν τω ω ων Χε ε

ρου ου βι ι ιμ και εν δο ξο τε ε ε ε ε ε

ρα α αν α συ υγ χρι ι ι ι ι ι τως των Σε

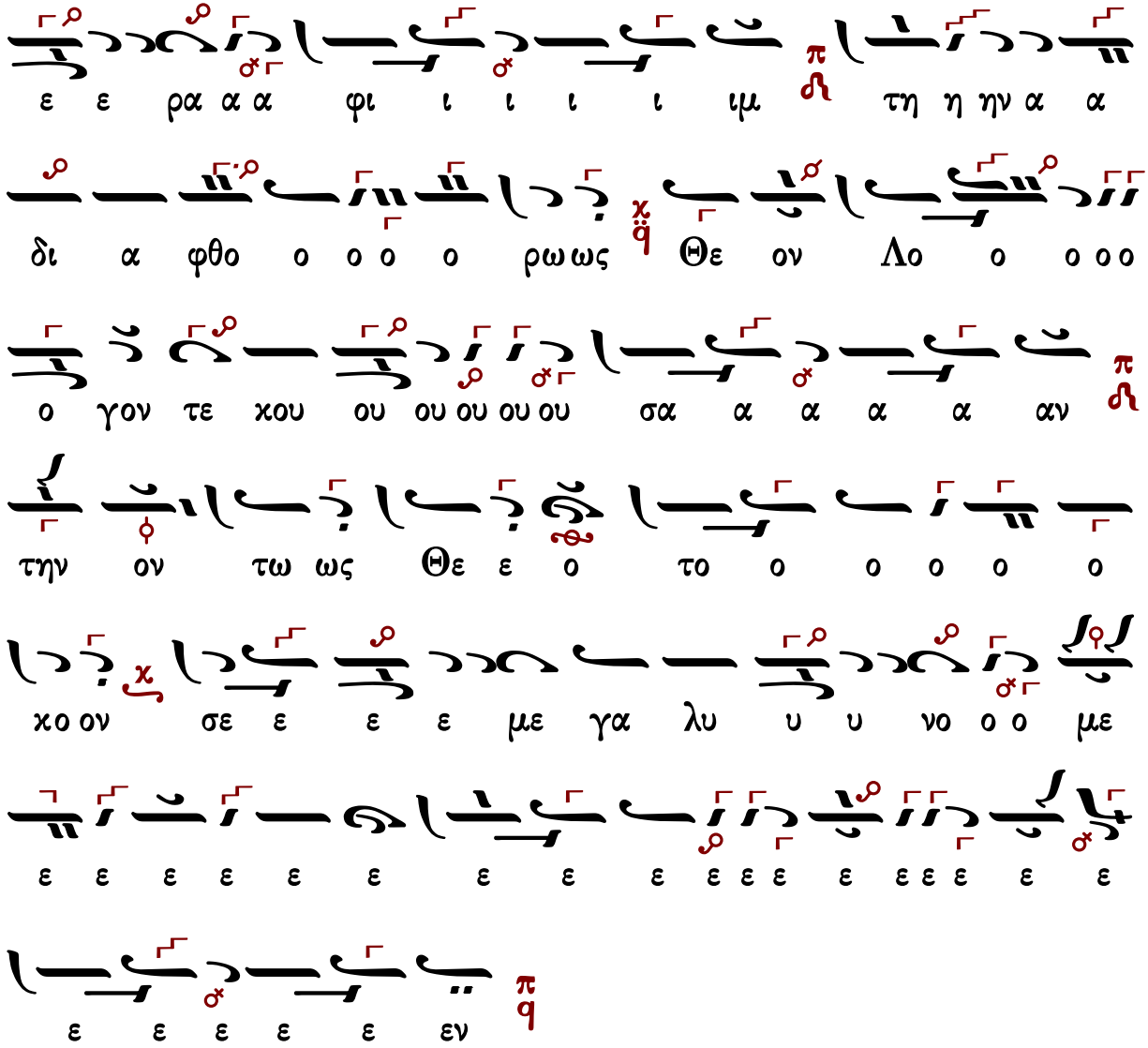

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.345#

Ἦχος λ ϋ Πα χ

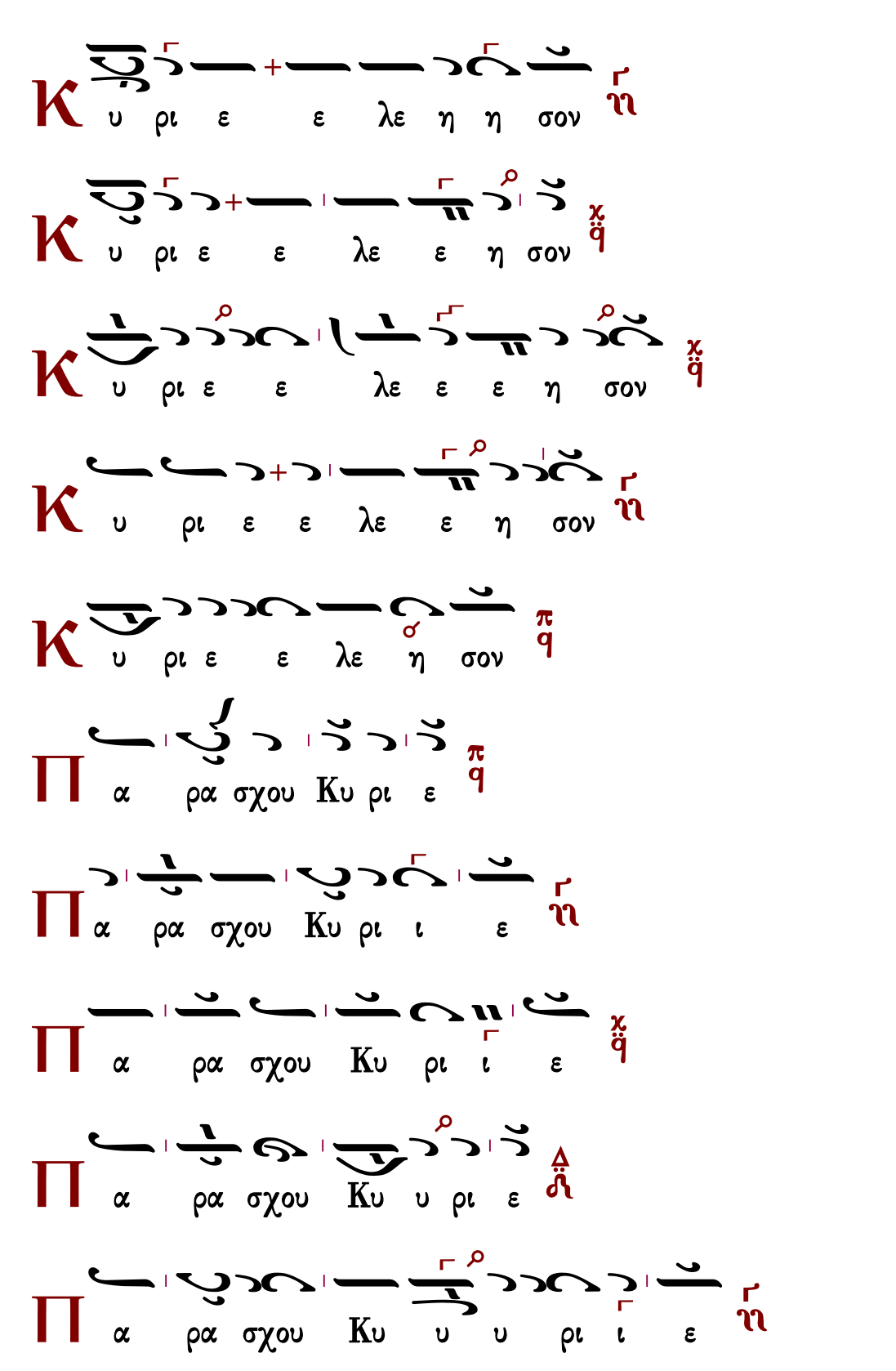
Κ υ ρι ε ε λε η η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε η σον
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ ρι ι ε
Π α ρα σχου Κυ ρι ι ε
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ι ε

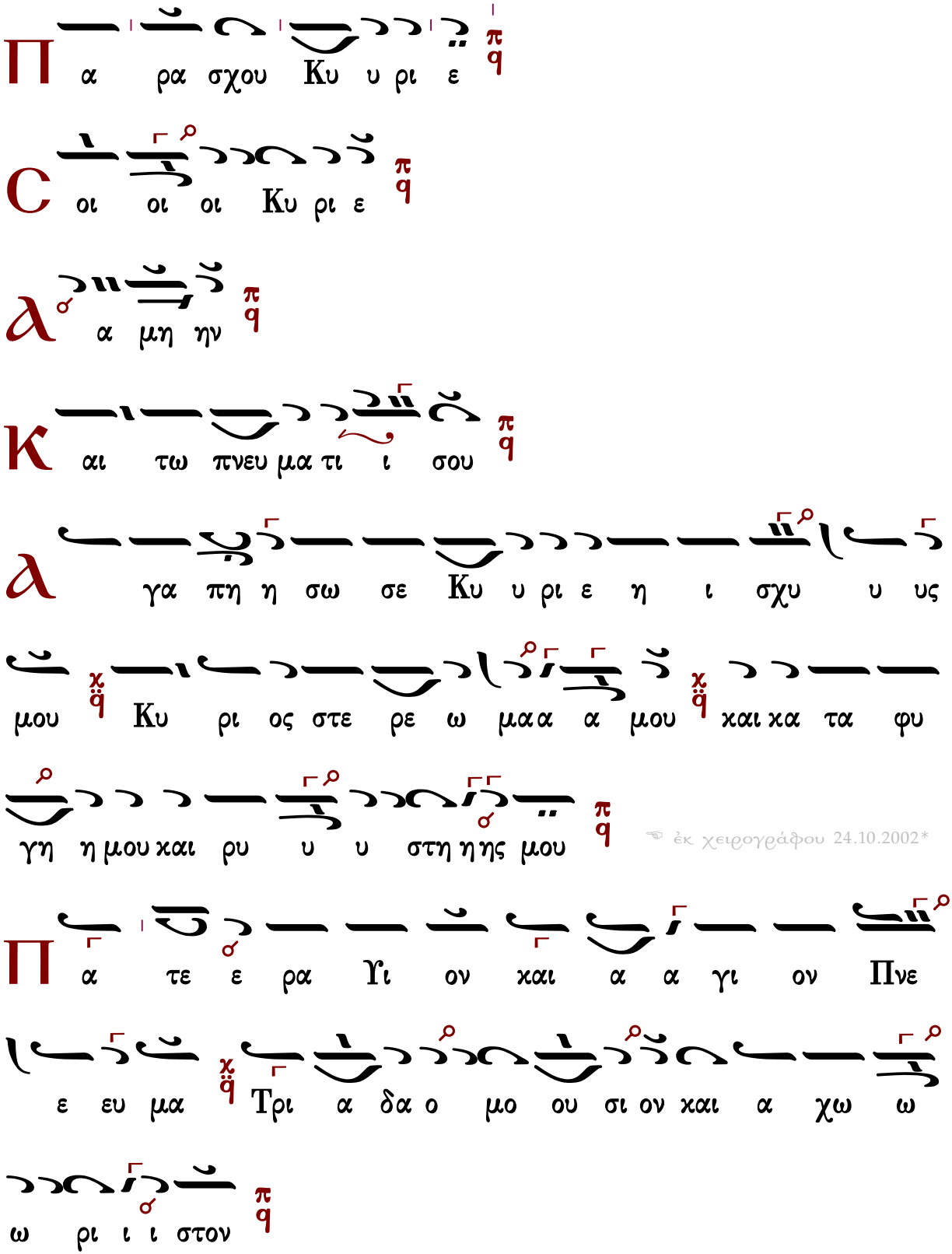

☜ ἐκ χειρογράφου 24.10.2002*

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

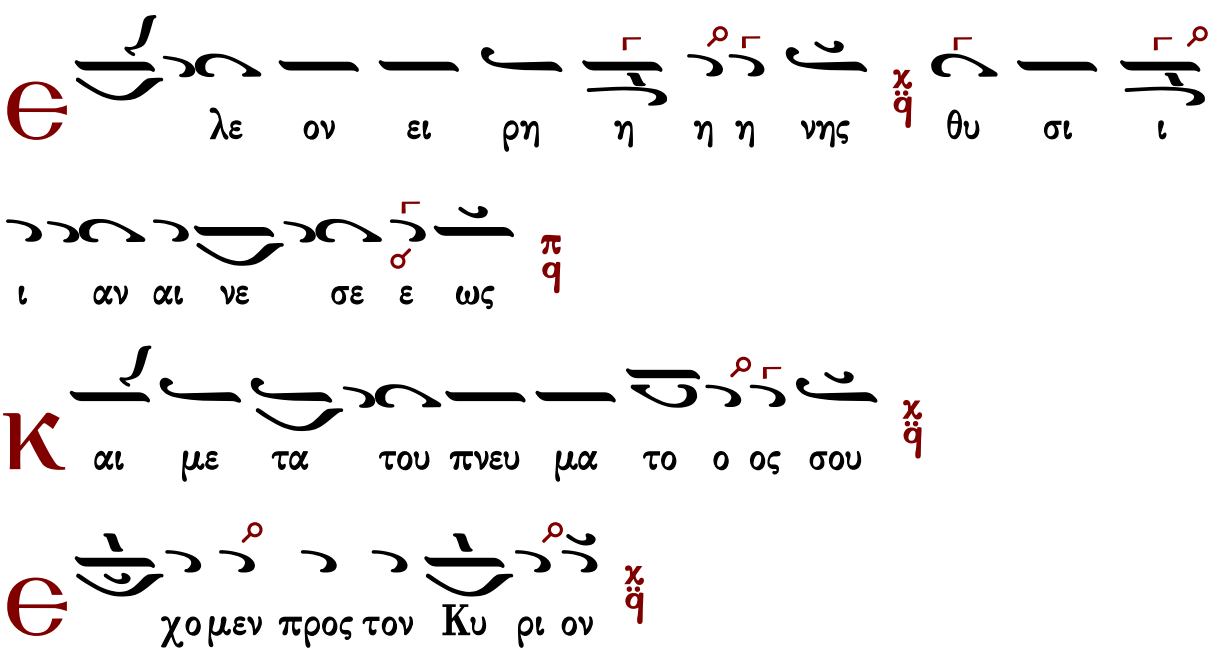

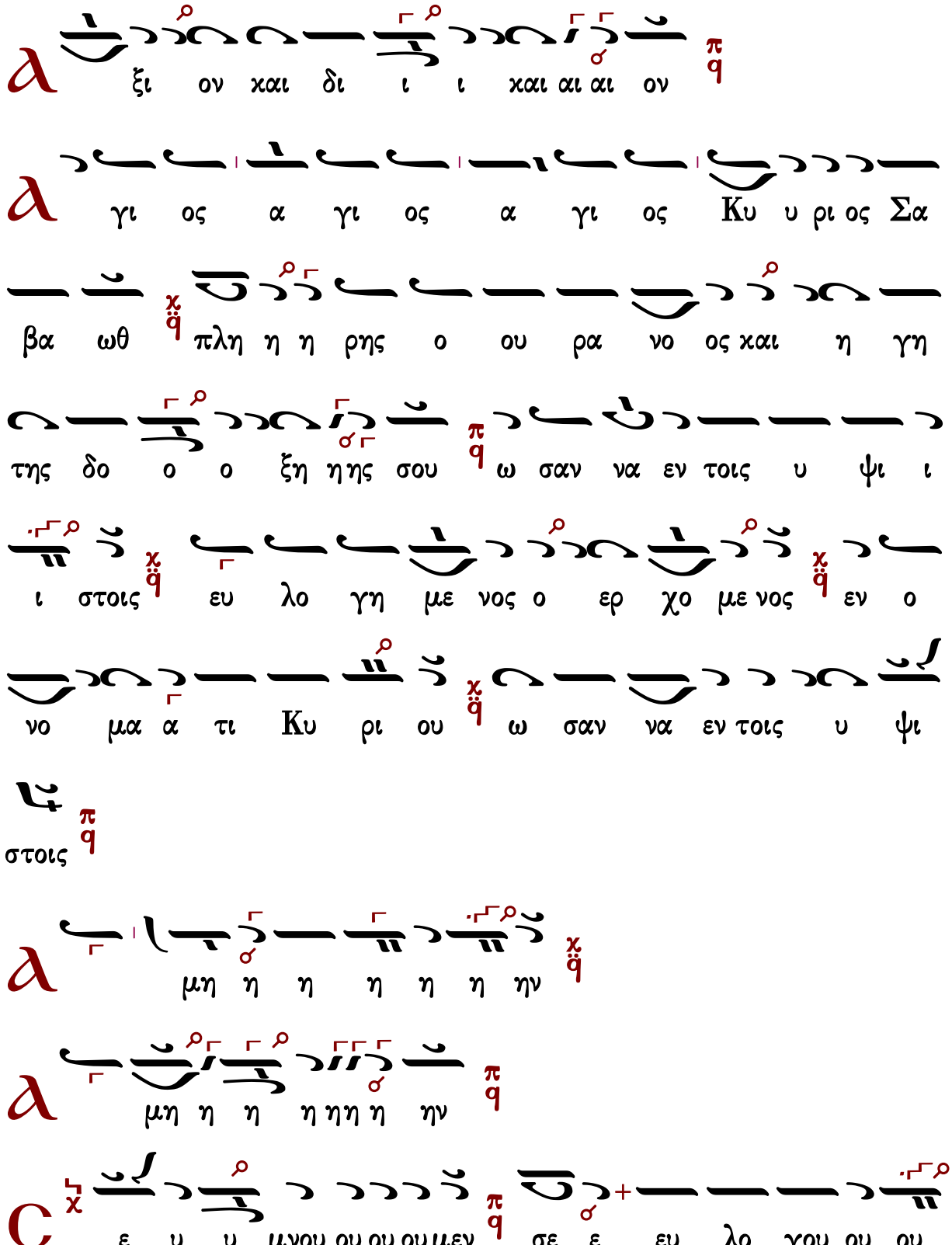
ξι ον χαι δι ι ι χαι αι αι ον
γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ ρι ος Σα
βα ωθ πλη η η ρης ο ου ρα νο ος χαι η γη
της δο ο ο ξη ηης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι
ι στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο
νο μα α τι Κυ ρι ου ω σαν να εν τοις υ ψι
στοις
μη η η η η η ην
μη η η η ηη η ην
ε υ υ μνου ου ου ου μεν σε ε ευ λο γου ου ου

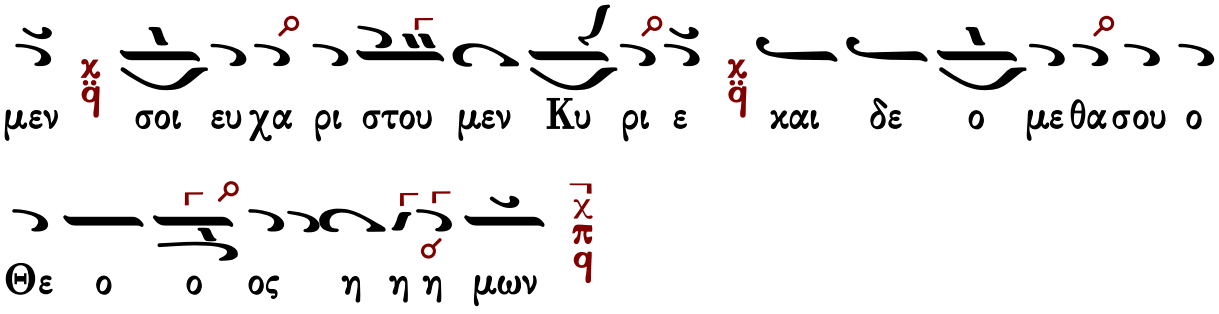

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

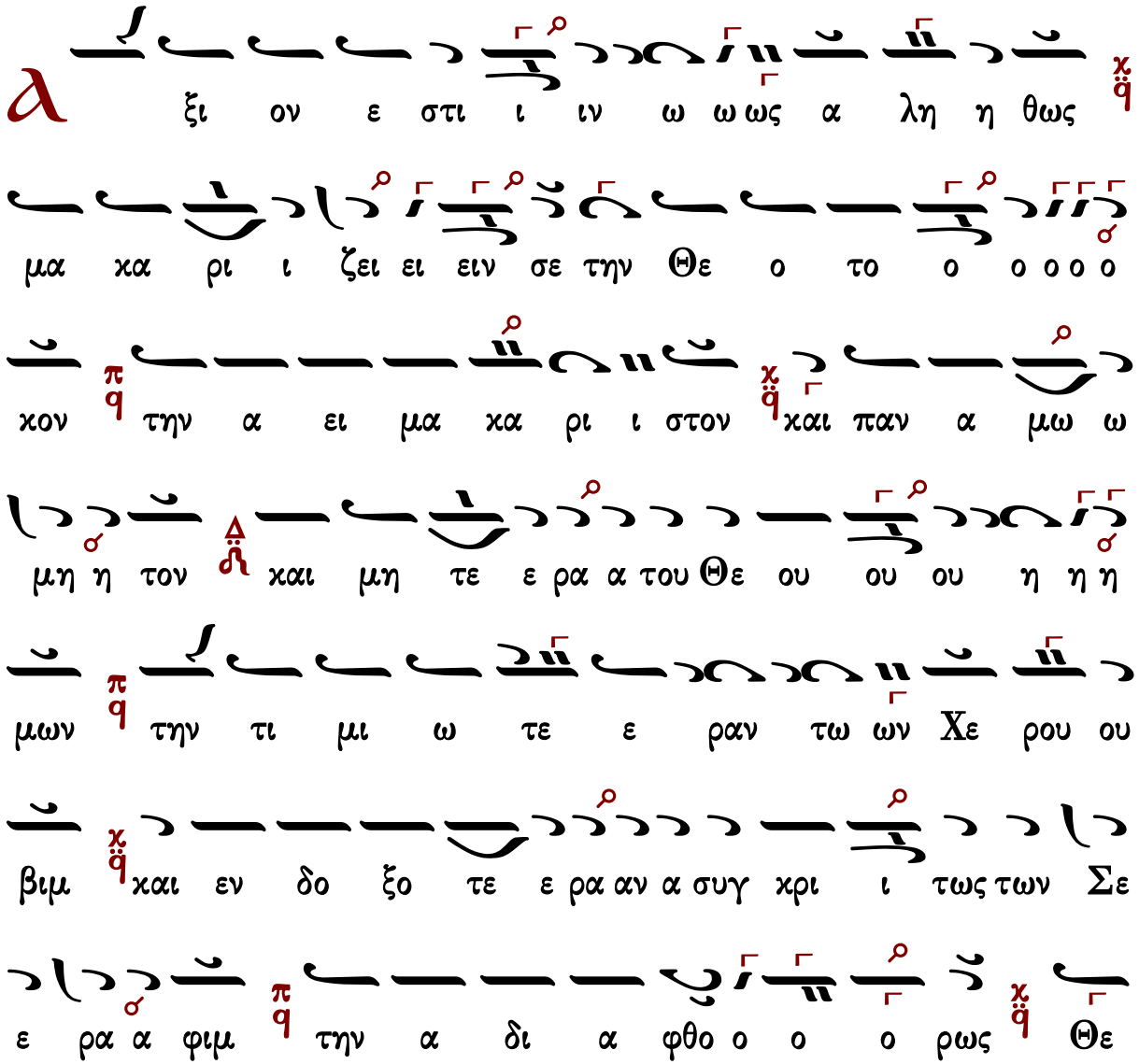

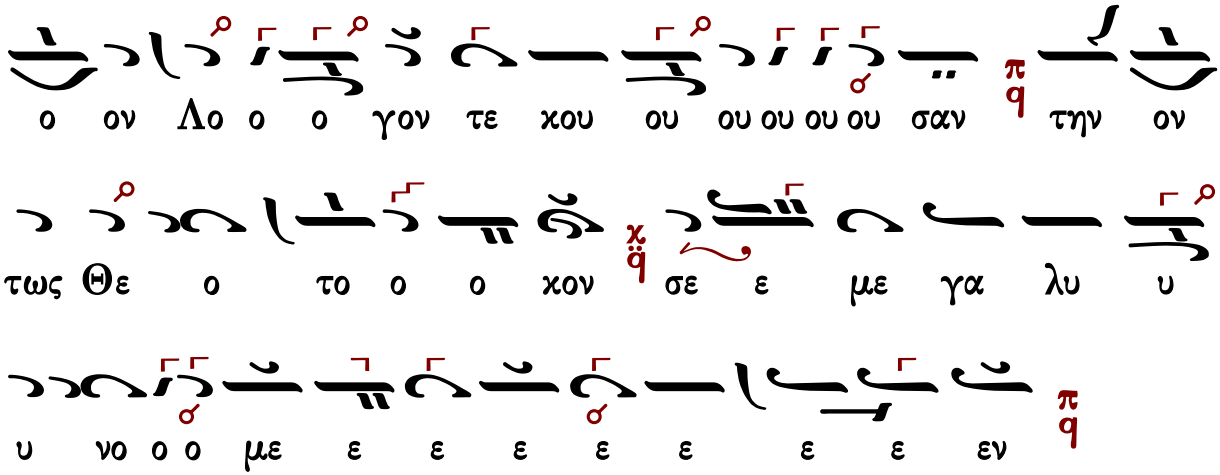

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Καρακάση

Ἦχος λ/π ϟ ♀ Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.144*

ἐναρμόνιος

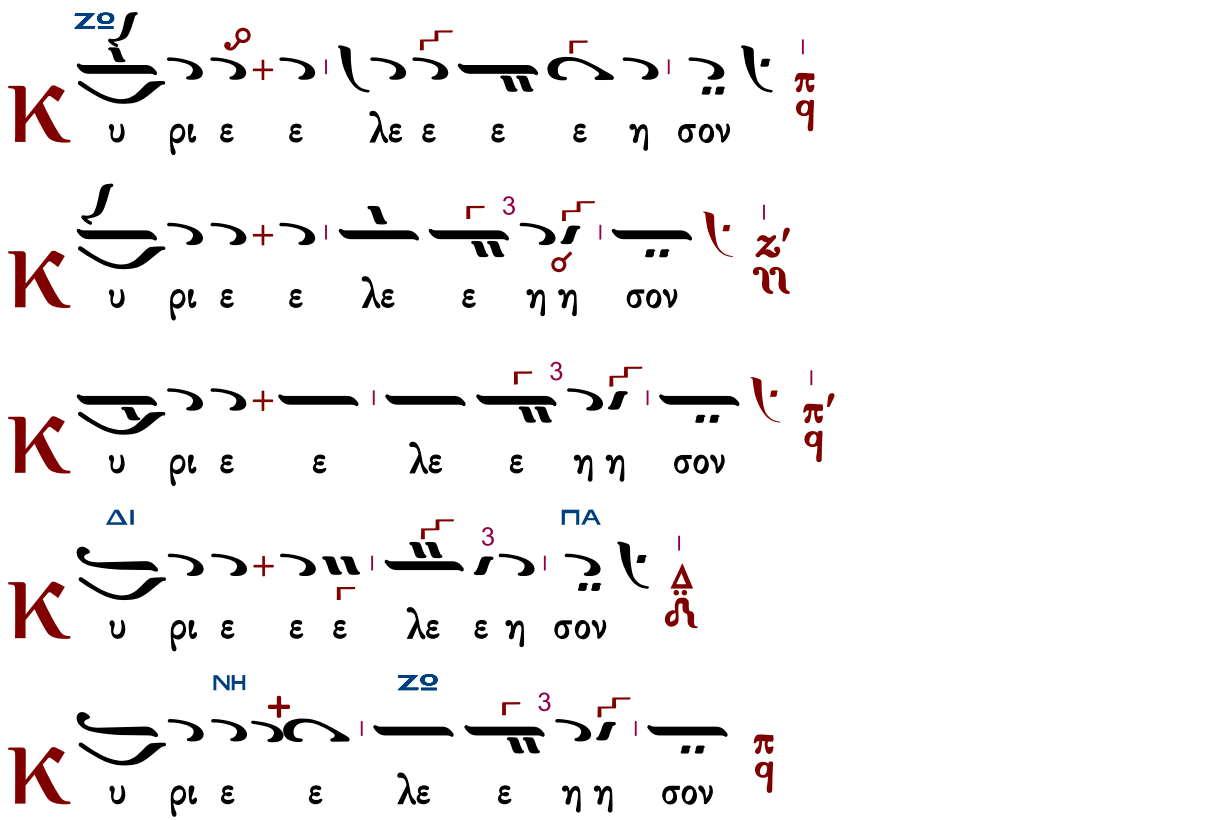

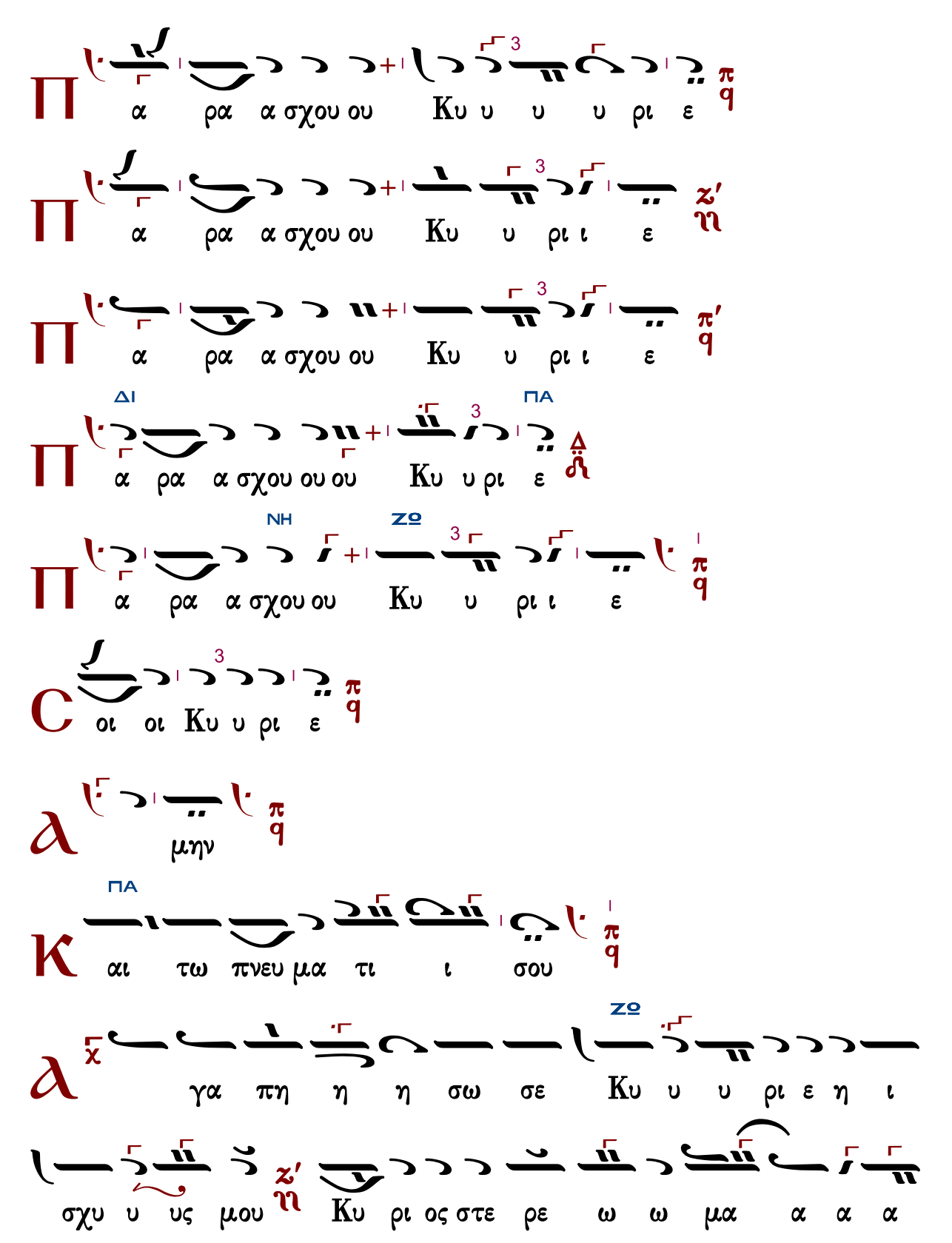
Π
α ρα α σχου ου Κυ υ υ υ ρι ε
Π
α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ι ε
Π
α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ι ε
ΔΙ
ΠΑ
Π
α ρα α σχου ου ου Κυ υ ρι ε
ΝΗ
ΖΟ
Π
α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ι ε
C
οι οι Κυ υ ρι ε
μην
ΠΑ
Κ
αι τω πνευ μα τι ι σου
ΖΟ
γα πη η η σω σε Κυ υ υ ρι ε η ι
σχυ υ υς μου Κυ ρι ος στε ρε ω ω μα α α α

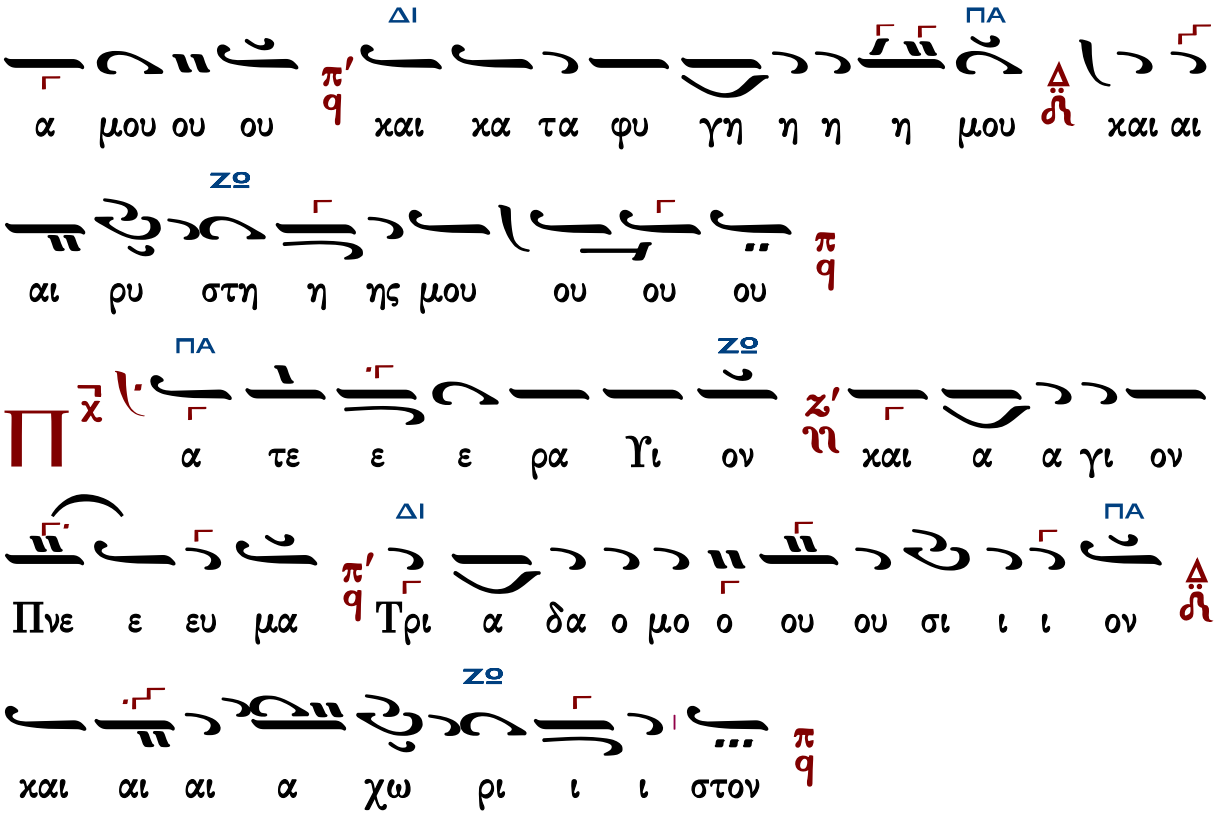

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

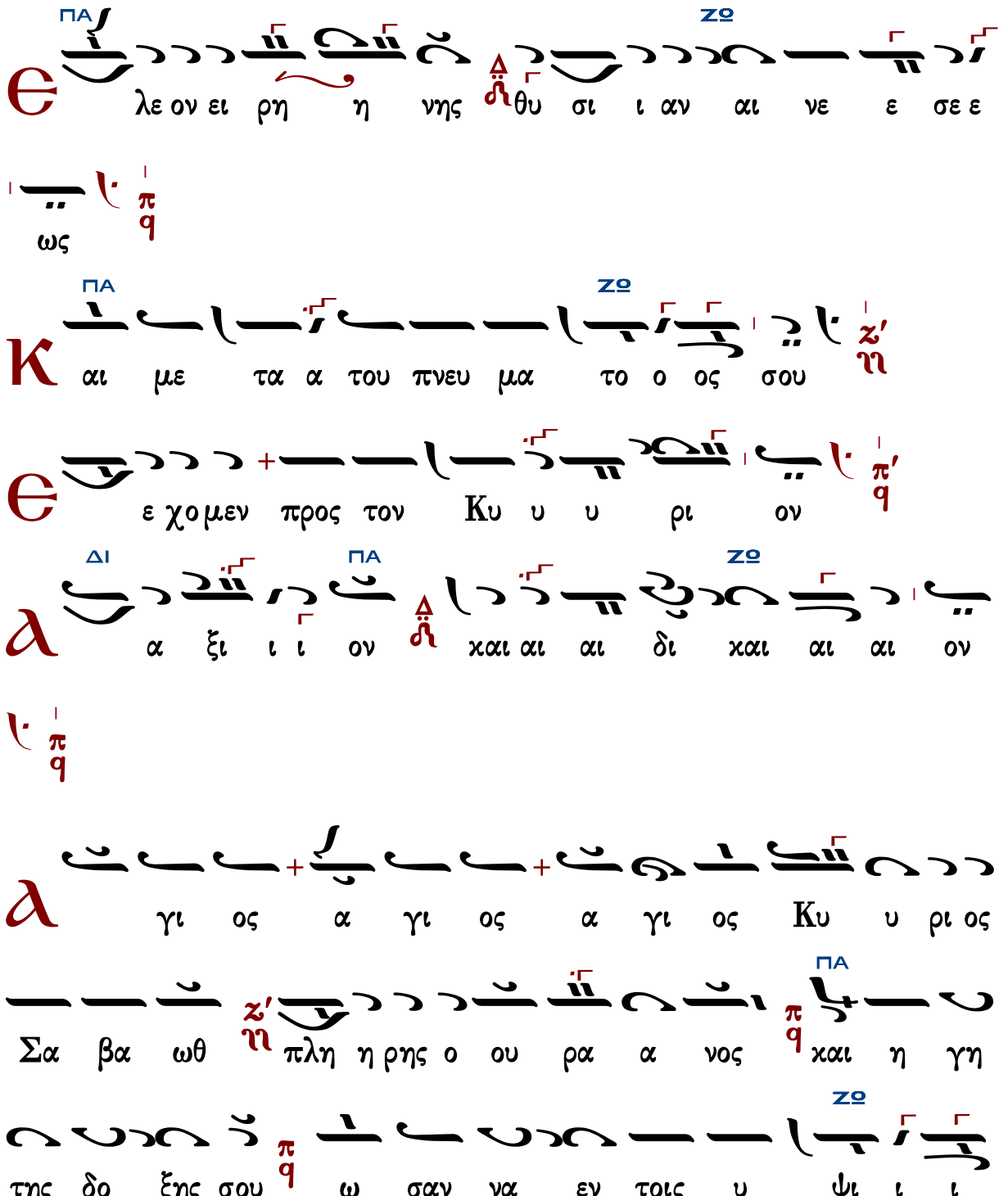

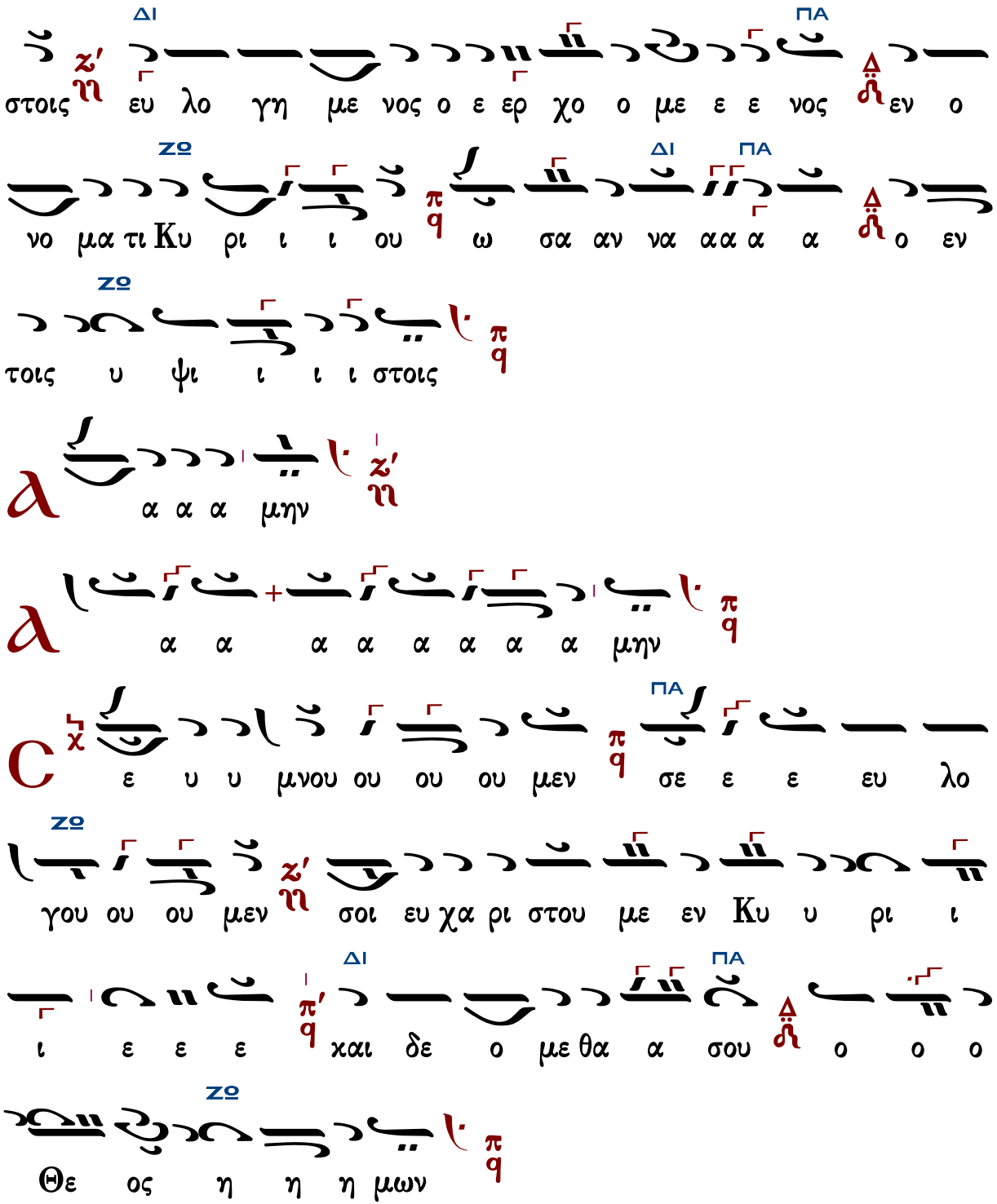

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

α

ξι ον ε στι ι ιν ω ωως α α λη η

η θω ω ω ω ως μα χα ρι ι ι ζει ει ει ει

ΔΙ

ειν σε ε την Θε ο ο το ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ΠΑ

ο χο ο ον την α ει μα χα α α ρι ι

στο ο ον χαι αι παν α μω ω μη η η το

ο ο ο ον χαι μη τε ε ε ε ε ε ρα α

ΔΙ

του Θε ε ου ου ου ου ου ου ου η η η μω ω ων

ΠΑ

την τι μι ω τε ε ε ε ε ρα α αν τω ων

Χε ε ρου ου ου βι ι ι ι ιμ χαι αι ε εν δο

ξο ο τε ε ε ε ρα α α α αν α συγ χρι ι

ΔΙ

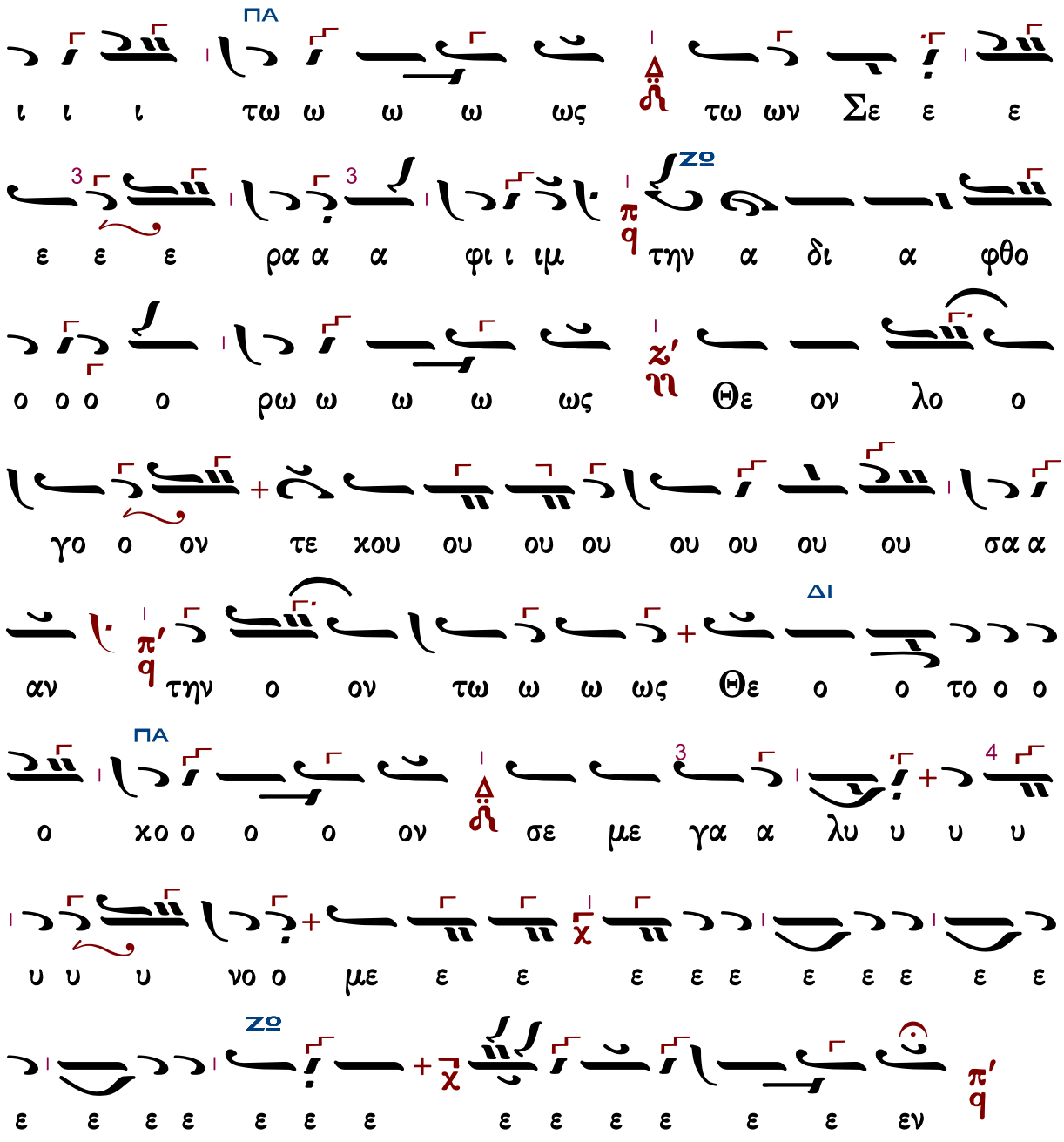

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̇ Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.281*

ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον
ΓΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον
ΚΕ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε η η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον
ΠΑ
Π α ρα σχου ου Κυ υ υ υ ρι ε
ΝΗ ΓΑ
Π α ρα σχου Κυ υ υ υ ρι ε
ΠΑ ΚΕ
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε

Π ΠΑ
α ρα σχου Κυ υ ρι ι ε

Π ΚΕ ΠΑ
α ρα σχου Κυ υ ρι ε

Π ΠΑ
α ρα α σχου Κυ υ υ ρι ε

Π ΠΑ
α ρα σχου ου Κυ υ υ ρι ι ε

C ΠΑ ΚΕ↓ ΠΑ
οι Κυ ρι ε

Α ΠΑ
μην

Κ ΠΑ
αι τω πνευ μα τι ι ι σου

Α ΠΑ ΔΙ ΠΑ
γα πη σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υ υς μου

ΚΕ ΚΕ ΠΑ
Κυ ρι ος στε ρε ω μα α μου ου και κα τα φυ γη

ΠΑ
η η η μου και αι ρυ υ υ υ στη η ης μου

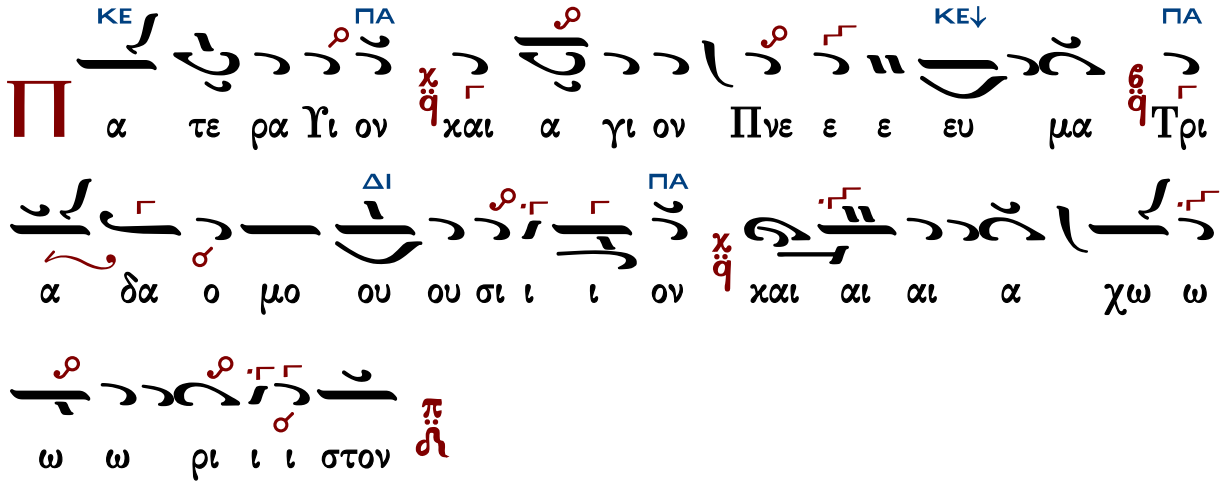

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

ΓΑ ΠΑ

Є λε ον ει ρη η η η η νης θυ σι ι ι αν αι

αι νε σε ως

ΜΕΛ ΓΑ

Και με τα του πνευ μα το ος σου

ΠΑ

Є ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον

ΔΙ ΠΑ ΚΕ↓ ΠΑ

Α α ξι ι ι ο ον χαι δι ι ι χαι αι αι ον

ι·

ΠΑ

Α γι ο ος α γι ος α γι ος Κυ υ ρι ος Σα βα

ΚΕ ΠΑ

ωθ πλη η ρης ο ου ρα νο ος χαι η γη τη η ης δο ξης

ΜΕΛ ΠΑ ΚΕ

σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις ευ λο γη

ΠΑ

με νος ο ερ χο ο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

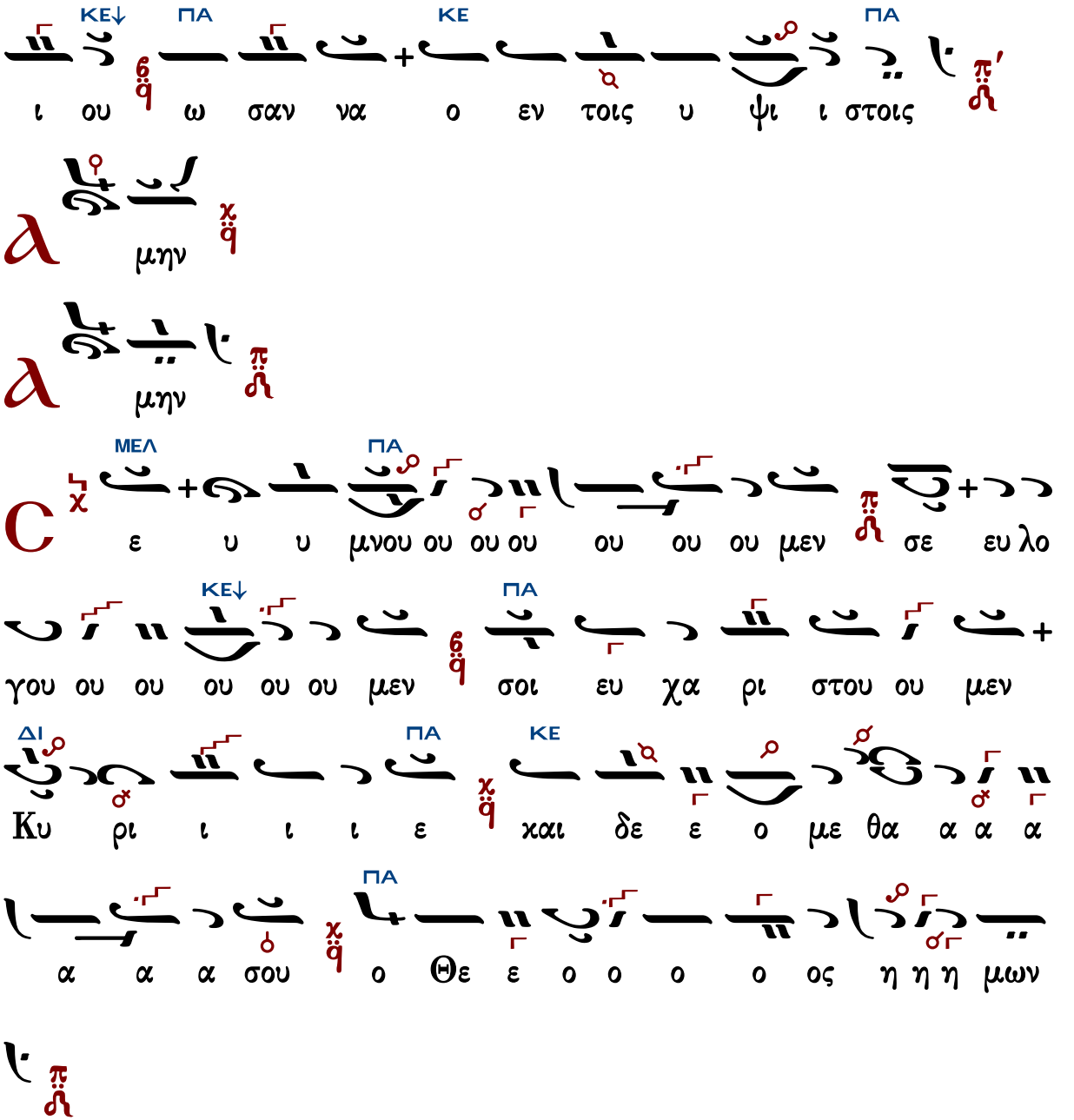

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

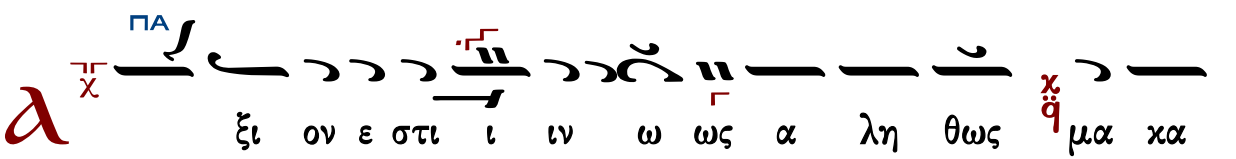

ρι ι ζει ει ειν σε ε ε την Θε ο το ο ο ο ο χο

ο ον την α ει μα κα ρι ι ι στον και παν α α

ΝΗ ΓΑ ΔΙ ΚΕ

μω ω μη η η η τον και μη τε ε ε ε ρα του

ΠΑ

Θε ου ου η η η η μων την τι ι μι ω τε

ε ε ραν των Χε ε ρου ου βιμ και εν δο ξο

ΚΕ

τε ε ε ε ραν α συγ χρι ι ι ι ι τως των

ΠΑ

Σε ε ε ρα α φι ι ιμ την α δι α φθο ο ο

ΚΕ

ο ο ο ρως Θε ον Λο ο ο ο ο ο ο γον τε

ΠΑ

χου ου ου ου ου ου ου σαν την ο ο ον τω ως

ΚΕ

Θε ο το ο ο ο ο ο χον σε με γα λυ υ νο ο

ΠΑ

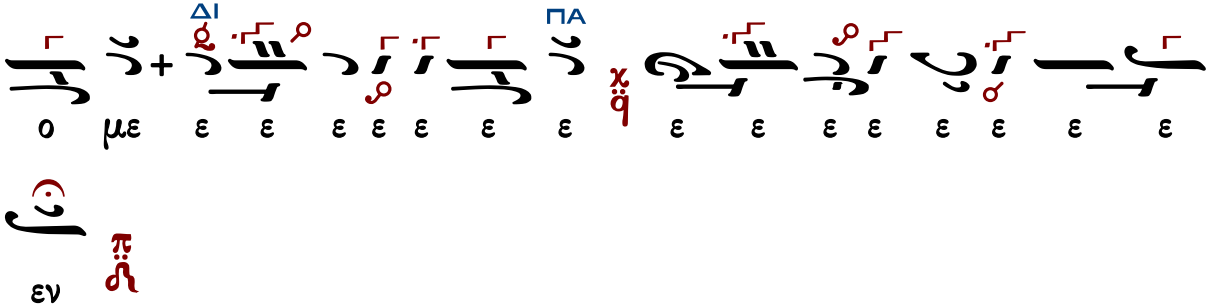

Γερασίμου Πρεβεζιάνου - Σινωπέως

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Πα

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία 1992 σ.327*

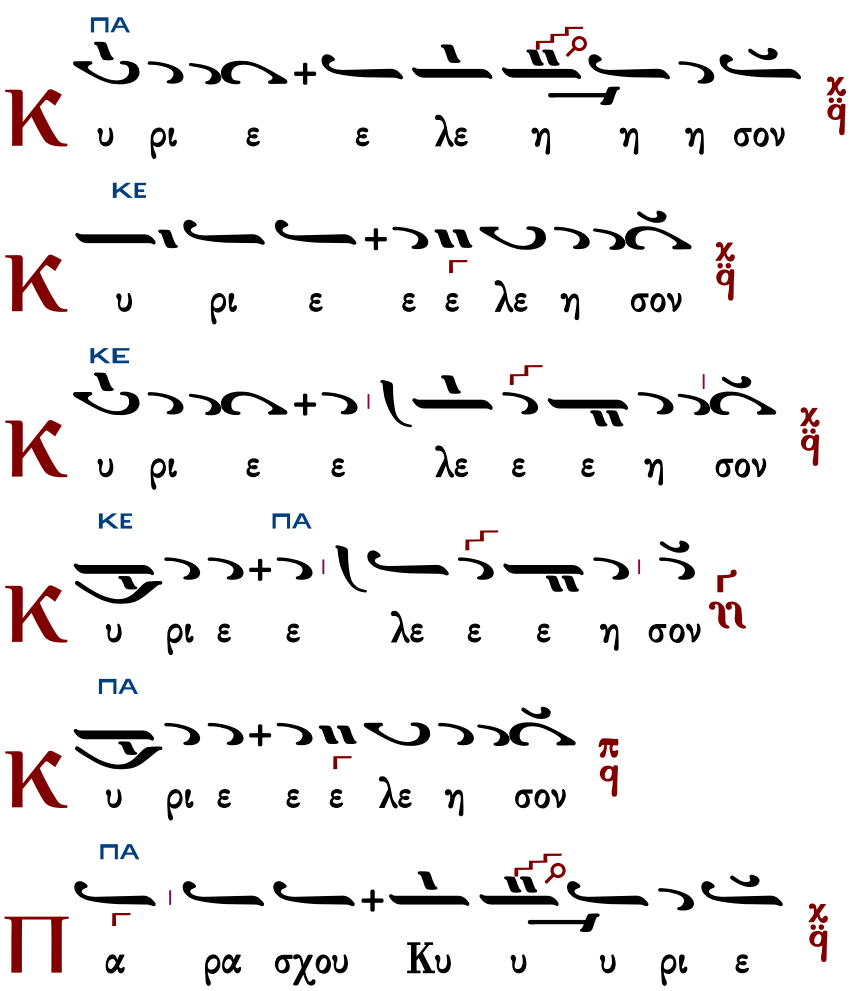

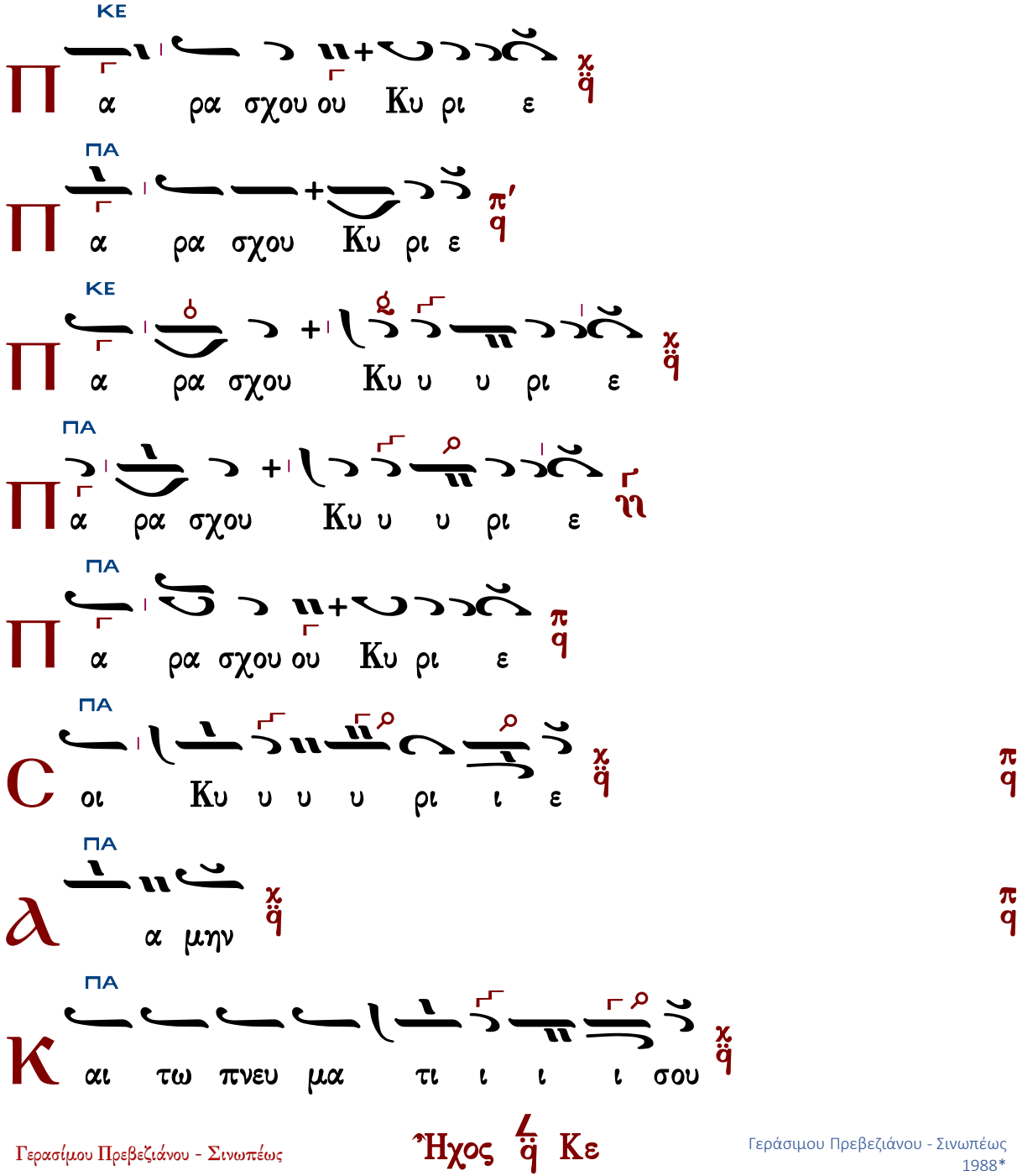

Γερασίμου Πρεβεζιάνου - Σινωπέως

Ἦχος Κε

Γεράσιμου Πρεβεζιάνου - Σινωπέως
1988*

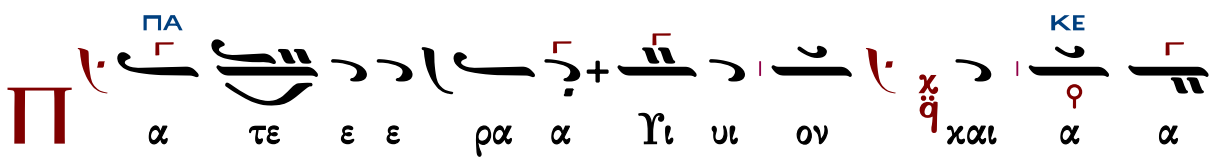

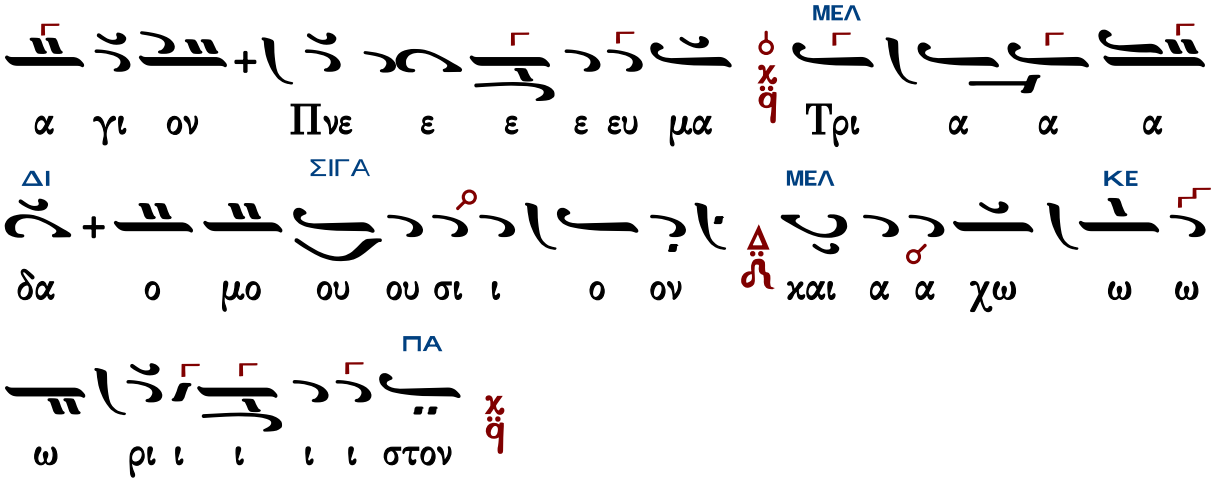

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

ΣΙΓΑ ΠΑ ΜΕΛ

Є ε λε ε ε ον ει ρη η η η νης θυ

ΔΙ

σι ι ι ι αν αι νε ε σε ε ω ως

ΠΑ

Κ αι αι με ε τα α του πνε ευ μα α α το ο ος σου

ΚΕ ΜΕΛ ΚΕ

Є χο ο ο με εν προς τον Κυ ρι ι ον

ΔΙ ΚΕ

α ξι ι ο ον χαι αι δι ι χαι αι αι αι

ον

ΠΑ ΠΑ ΔΙ

α γι ι ι ος A α γι ι ι ο ο ος A

ΣΙΓΑ ΠΑ

α α γι ι ι ι ος Κυ ρι ι ο ο ο ος Σα βα α

ΚΕ

ω ωθ πλη η η η ρη η ης ο ου ρα νο ο

ΠΑ

ος χαι αι η η γη η της δο ο ξη η ης σου ου ου

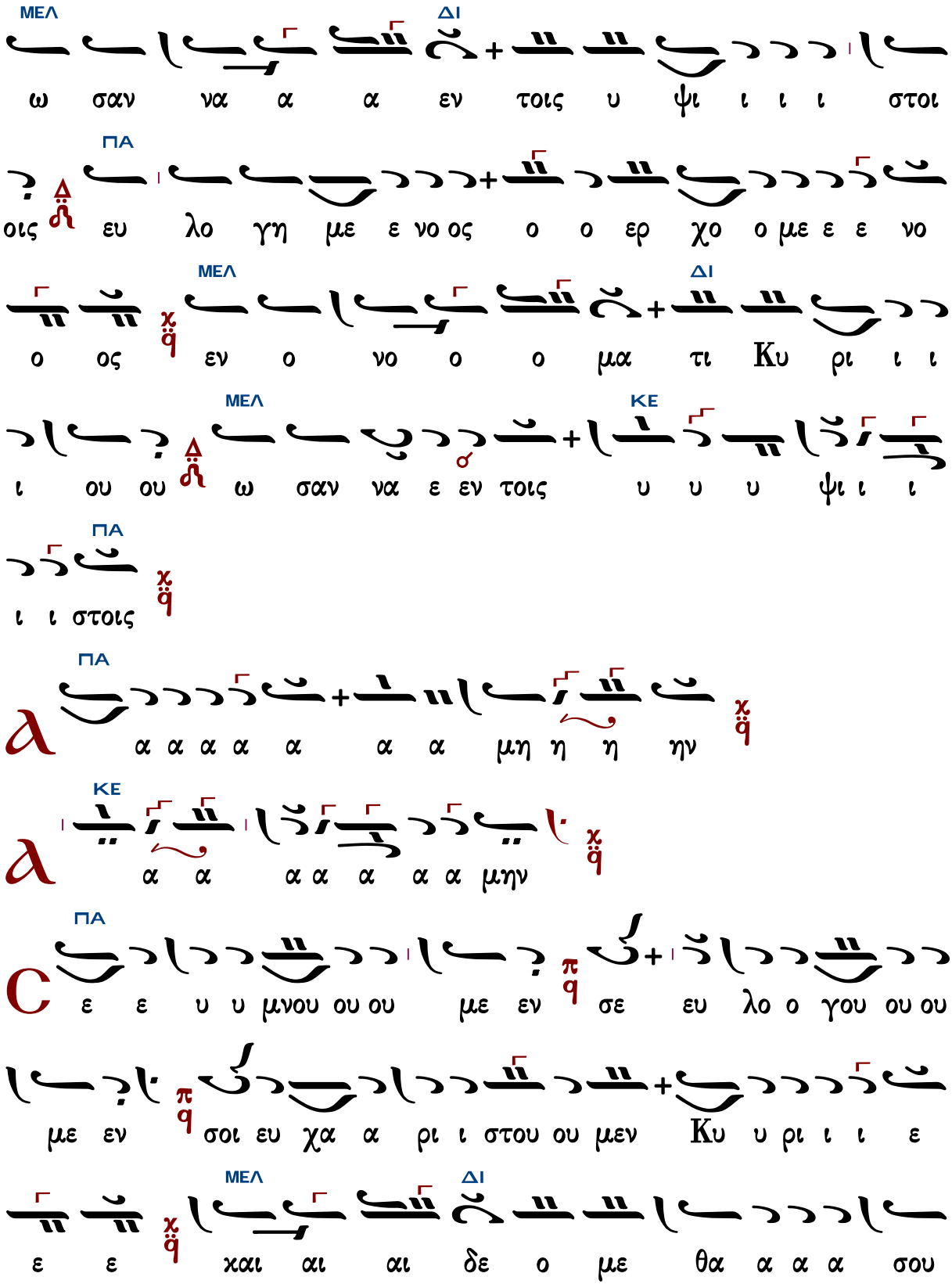
ΜΕΛ ΔΙ
ω σαν να α α εν τοις υ ψι ι ι ι στοι
ΠΑ
οις ευ λο γη με ε νο ος ο ο ερ χο ο με ε ε νο
ο ος εν ο νο ο ο μα τι Κυ ρι ι ι
ΜΕΛ ΔΙ
ι ου ου ω σαν να ε εν τοις υ υ υ ψι ι ι
ΜΕΛ ΚΕ
ΠΑ
ι ι στοις
ΠΑ
α α α α α α α μη η η ην
ΚΕ
α α α α α α α μην
ΠΑ
ε ε υ υ μνου ου ου με εν σε ευ λο ο γου ου ου
με εν σοι ευ χα α ρι ι στου ου μεν Κυ υ ρι ι ι ε
ΜΕΛ ΔΙ
ε ε χαι αι αι δε ο με θα α α α σου

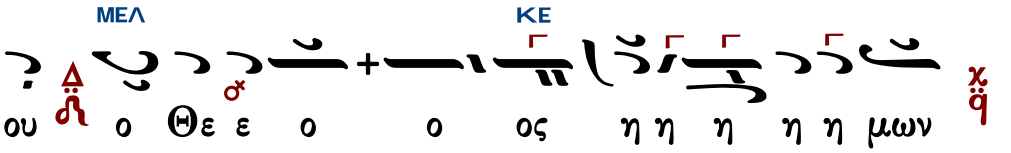

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν... Νεκταρίου μοναχοῦ

Ἦχος λ ϋ Πα Κε

Μουσικός Θησαυρός
Θείας Λειτουργίας Β'
1931, σ.485#

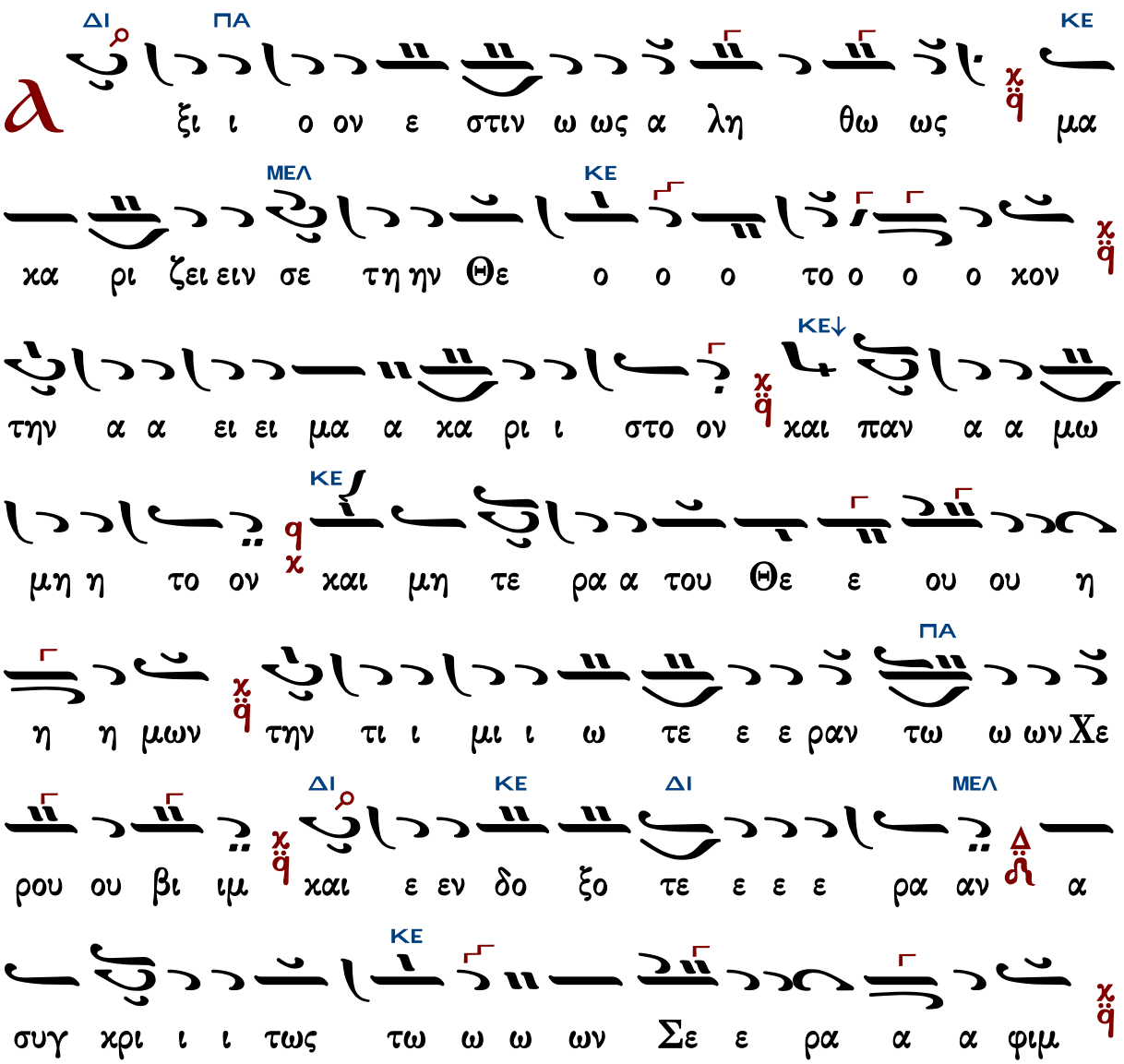

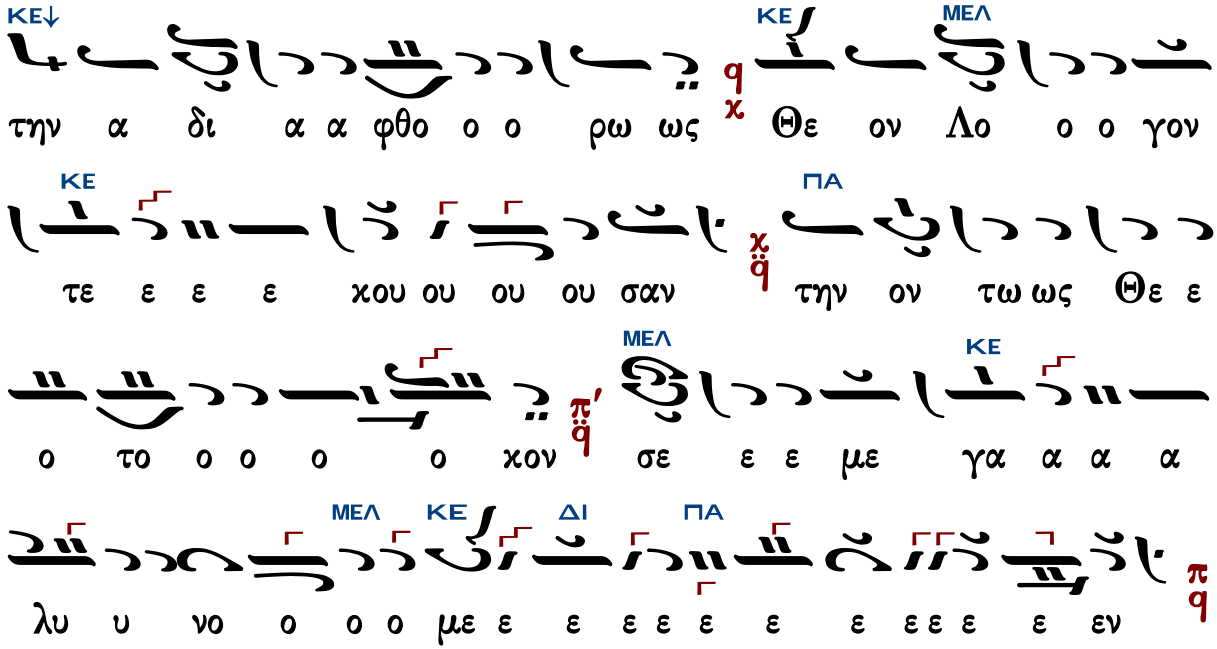

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

τὰ κατὰ παράδοσιν

Ἦχος Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

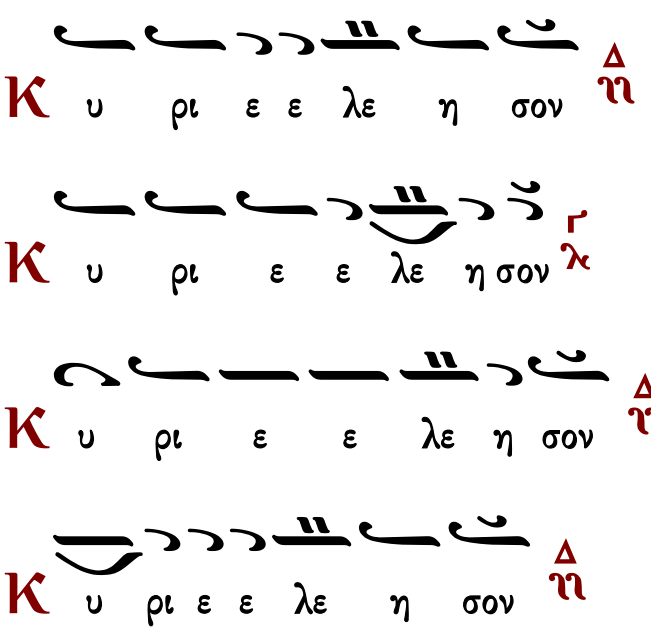

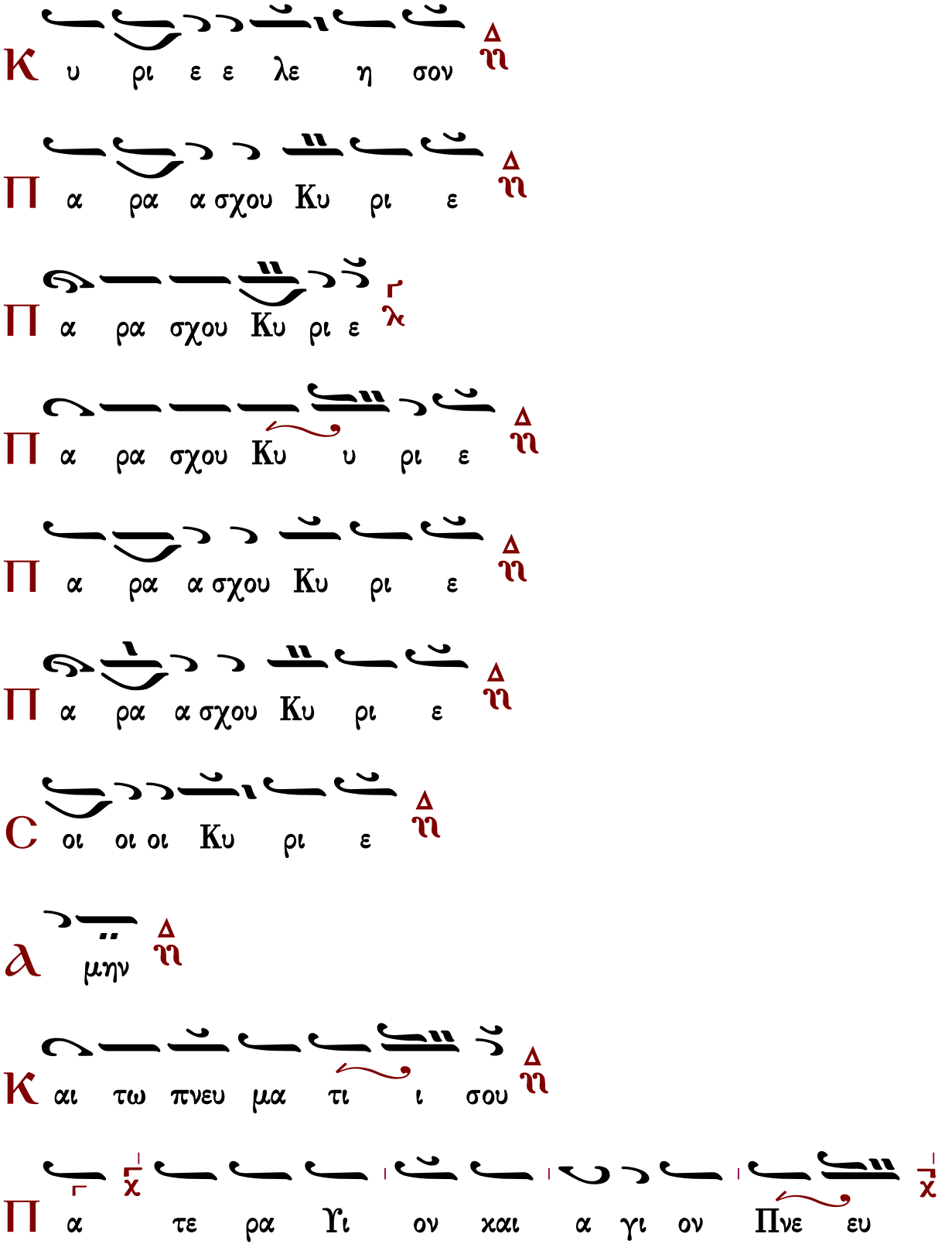
Κ υ ρι ε ε λε η σον
Π α ρα α σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
Π α ρα α σχου Κυ ρι ε
Π α ρα α σχου Κυ ρι ε
C οι οι οι Κυ ρι ε
λ μην
Κ αι τω πνευ μα τι ι σου
Π α τε ρα Υι ον χαι α γι ον Πνε ευ

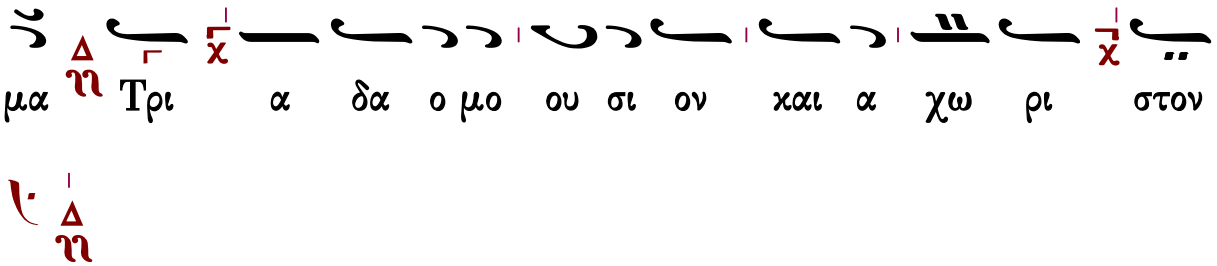

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
έκ χειρογράφου 24.10.2002*

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν

Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἦχος Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

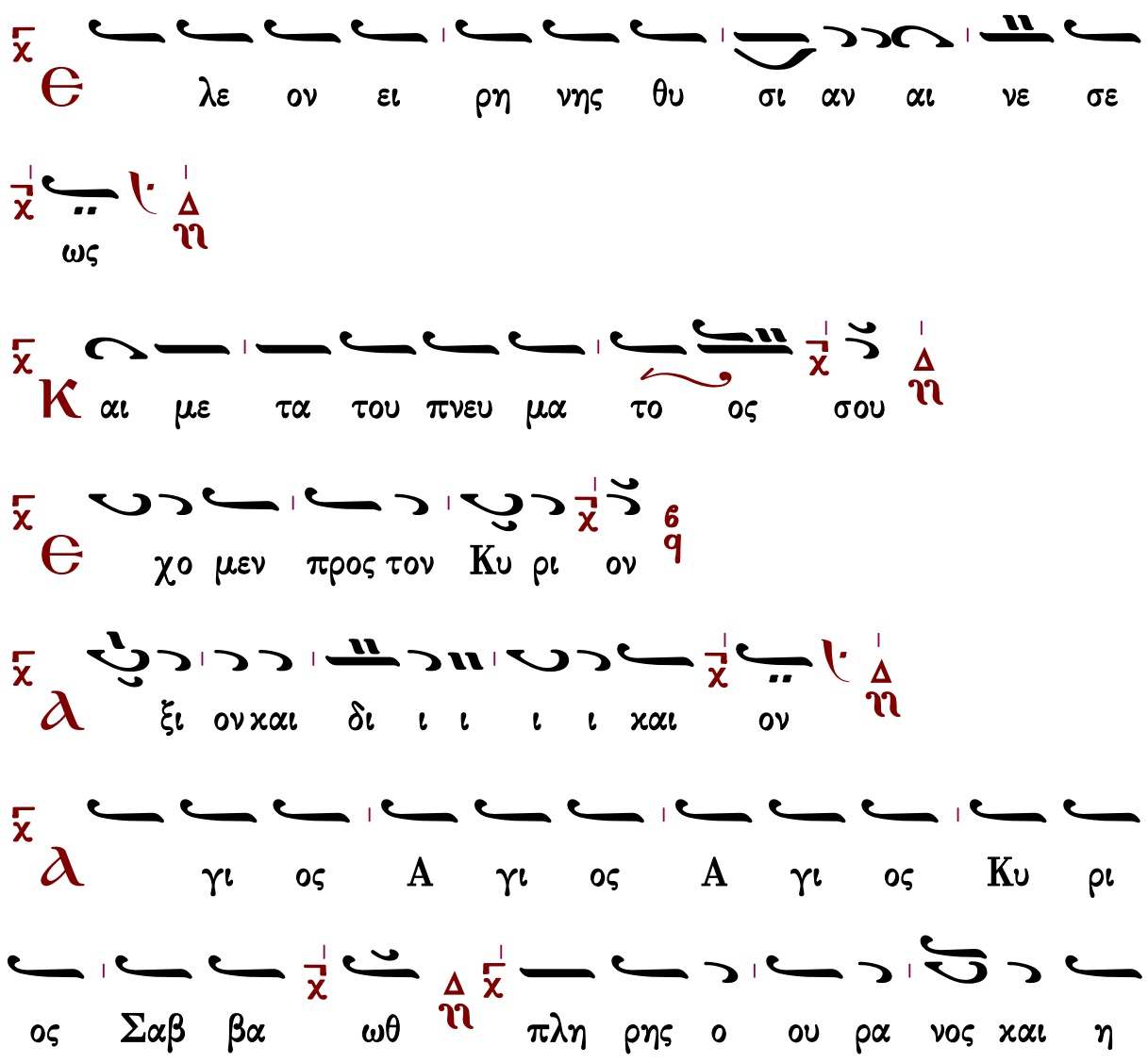

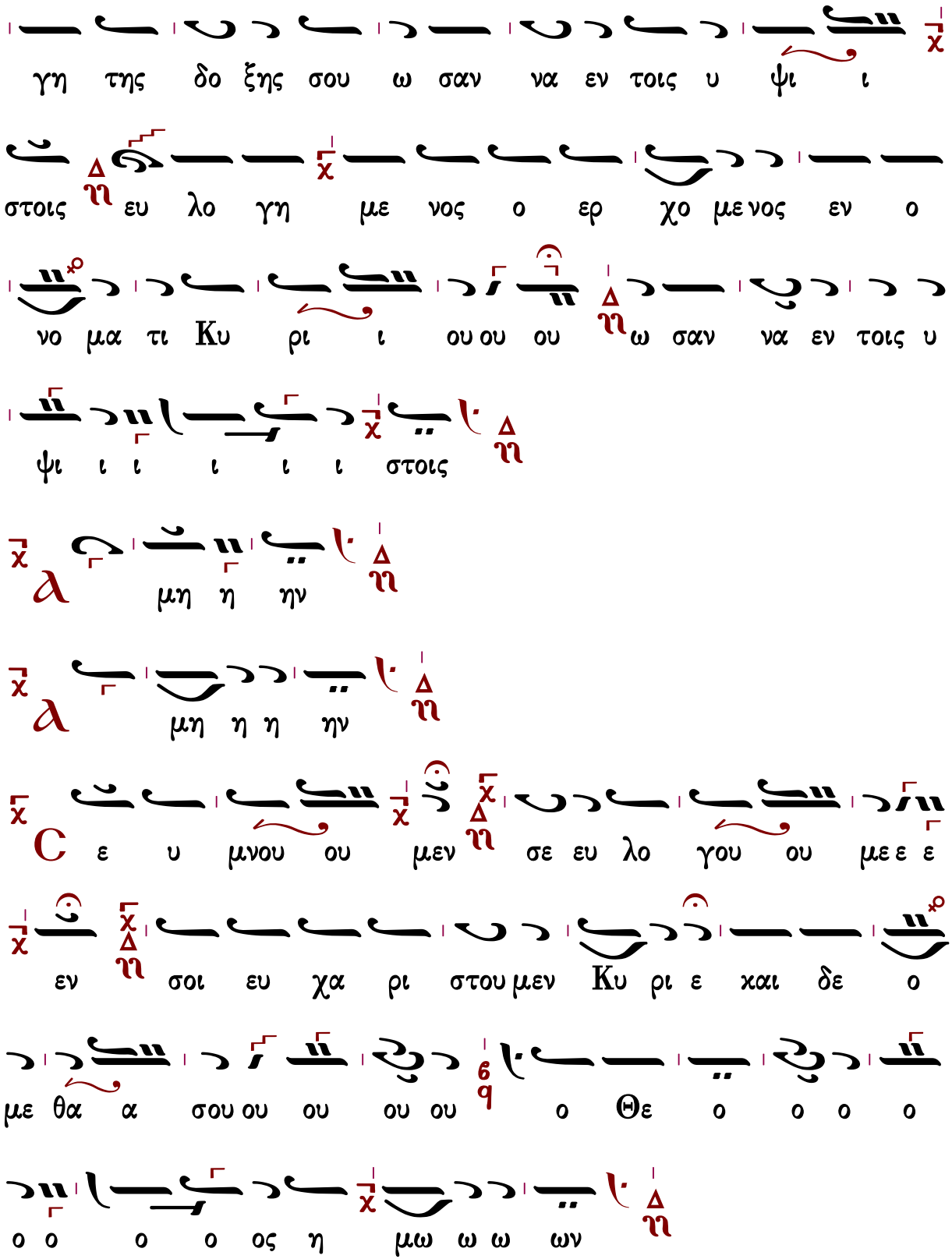

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,

δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.444#

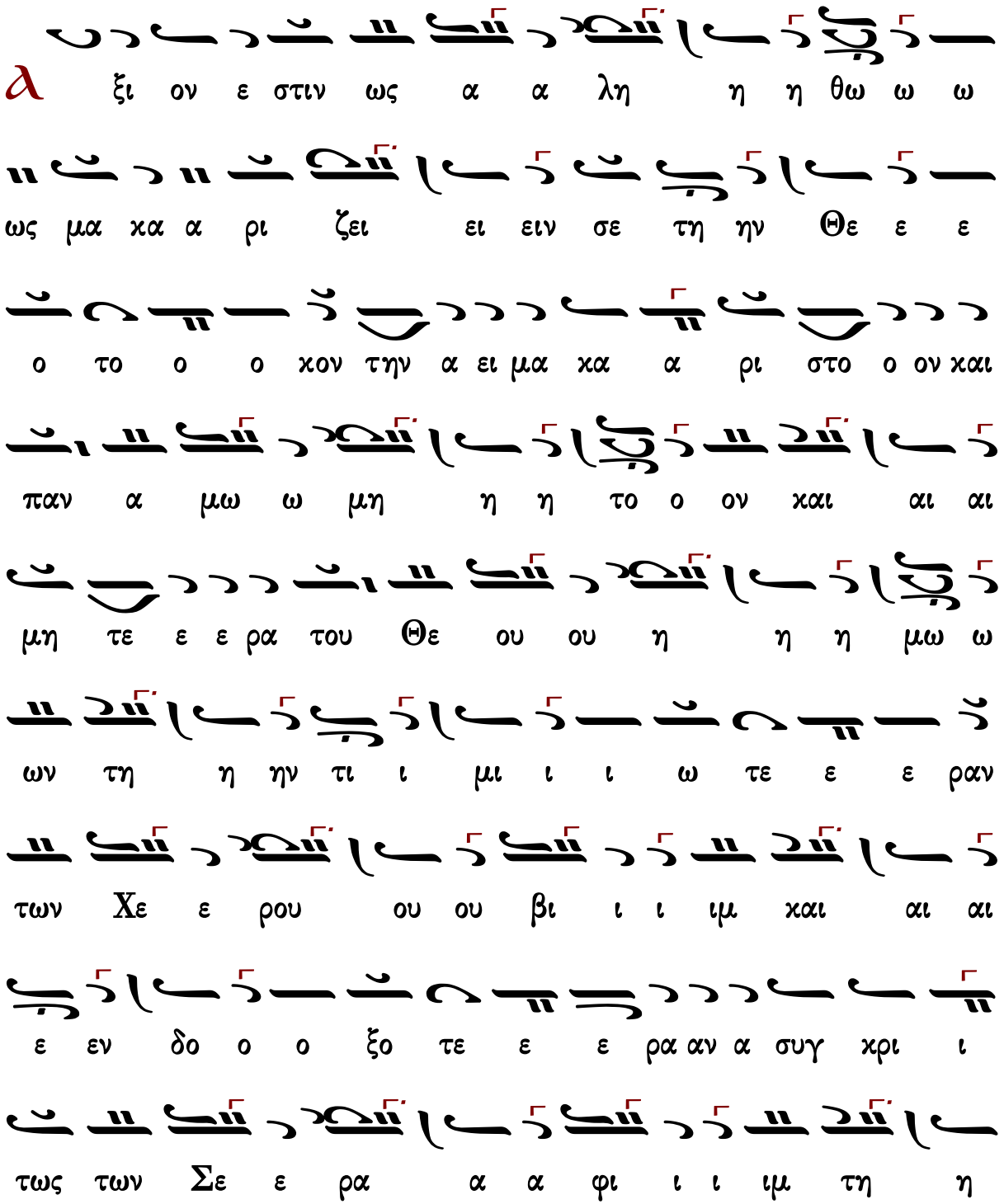

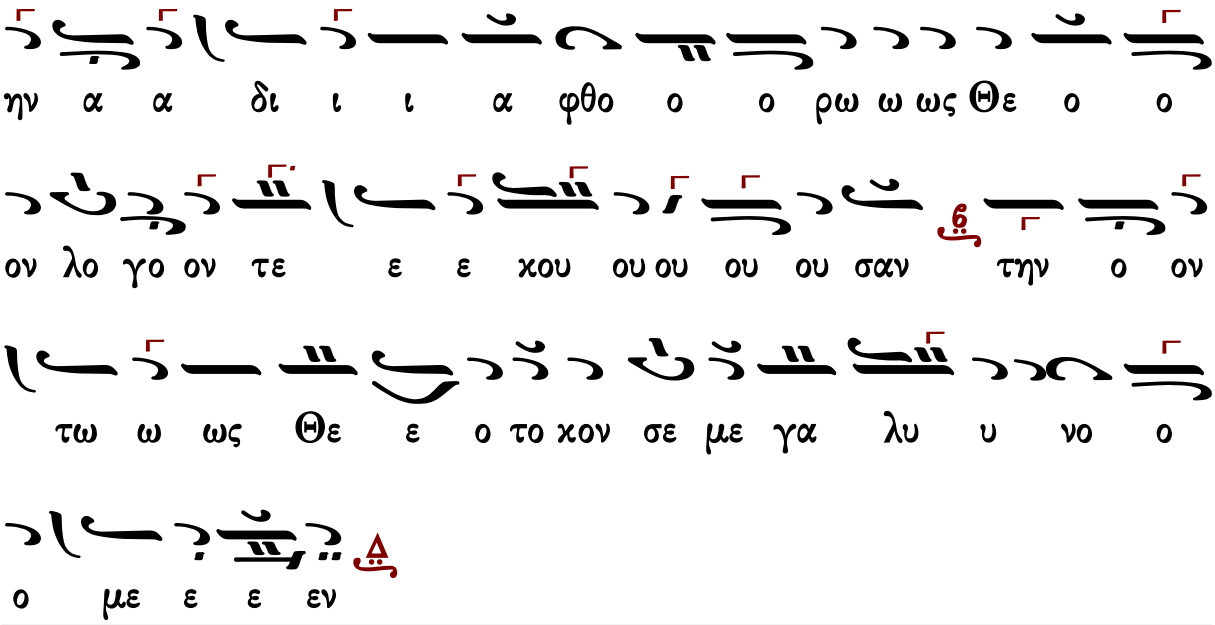

Κοινωνικόν ἦχος πλ.α΄

Νικηφόρου τοῦ Ἠθικοῦ (τέλη ιγ΄ αἰ.)

κατ' ἐξήγησιν Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος

Ἦχος λ π ϊ Πα

Ανθολογία Κοινωνικών
τόμος γ΄ Ηχάδιν σ.60#

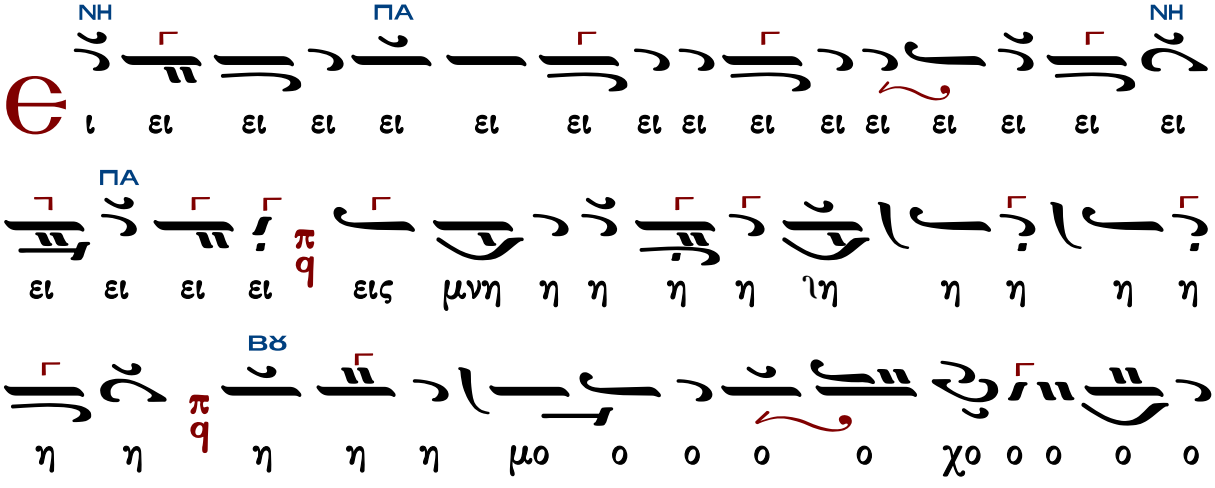

ΔΙ
ΠΑ
ΠΑ
ΠΑ
ΠΑ
ΝΗ
ΒΖ

ΝΗ ΠΑ

χαι ε σται δι ι χαι ο ο ο ιο ο ο ο ο

ΖΩ

ο ο ος π q α α α α α α α αλ λη η η η

ΝΗ ΜΕΛ

η η η η z αλ λη η λου ου ου ου ου ου ου ου ου

ΠΑ

α αλ λη λου ου ι ι α α α α χα α ια

ΝΗ ΠΑ

α α α α α ν ια α α α α α α α α α

ΒΘ ΠΑ

α α α α α η α α α α α α α α α 9 λ

ΔΙ

η η λου ου ου ι ι α α α α α α α α α

ΠΑ ΒΘ

α α α α α α Δ α α αλ λη η η ιη η

ΠΑ

η η η η 9 λ η η η η η η χη η η η η η η π q

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου (†1821)

Ἦχος λ̅ π̅ ϊ̈ Πα

Πανδέκτη
Λειτουργία 1851 σ.781#

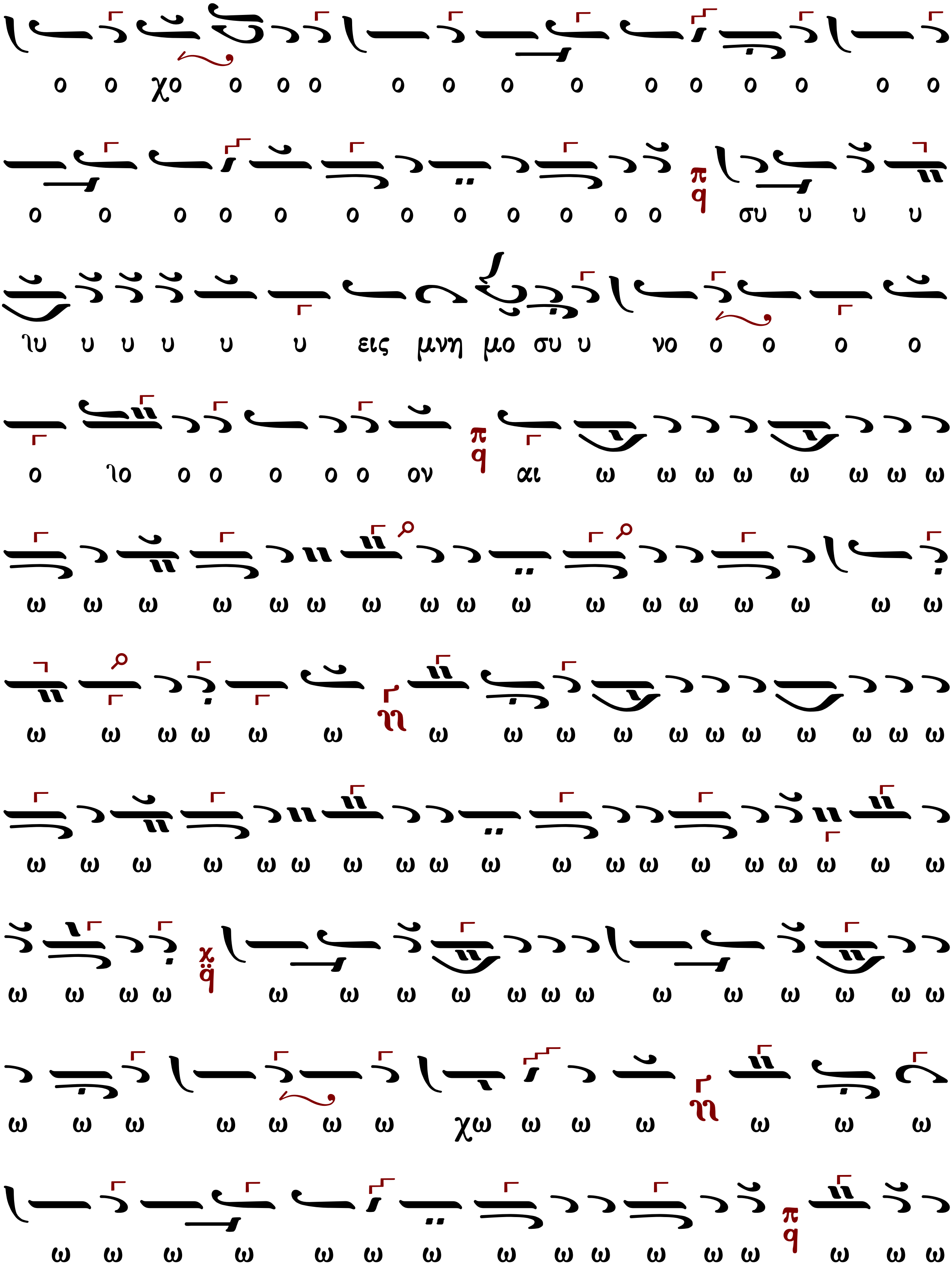
ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο συ υ υ υ
ιυ υ υ υ υ υ εις μνη μο συ υ νο ο ο ο ο
ο ιο ο ο ο ο ο ον αι ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

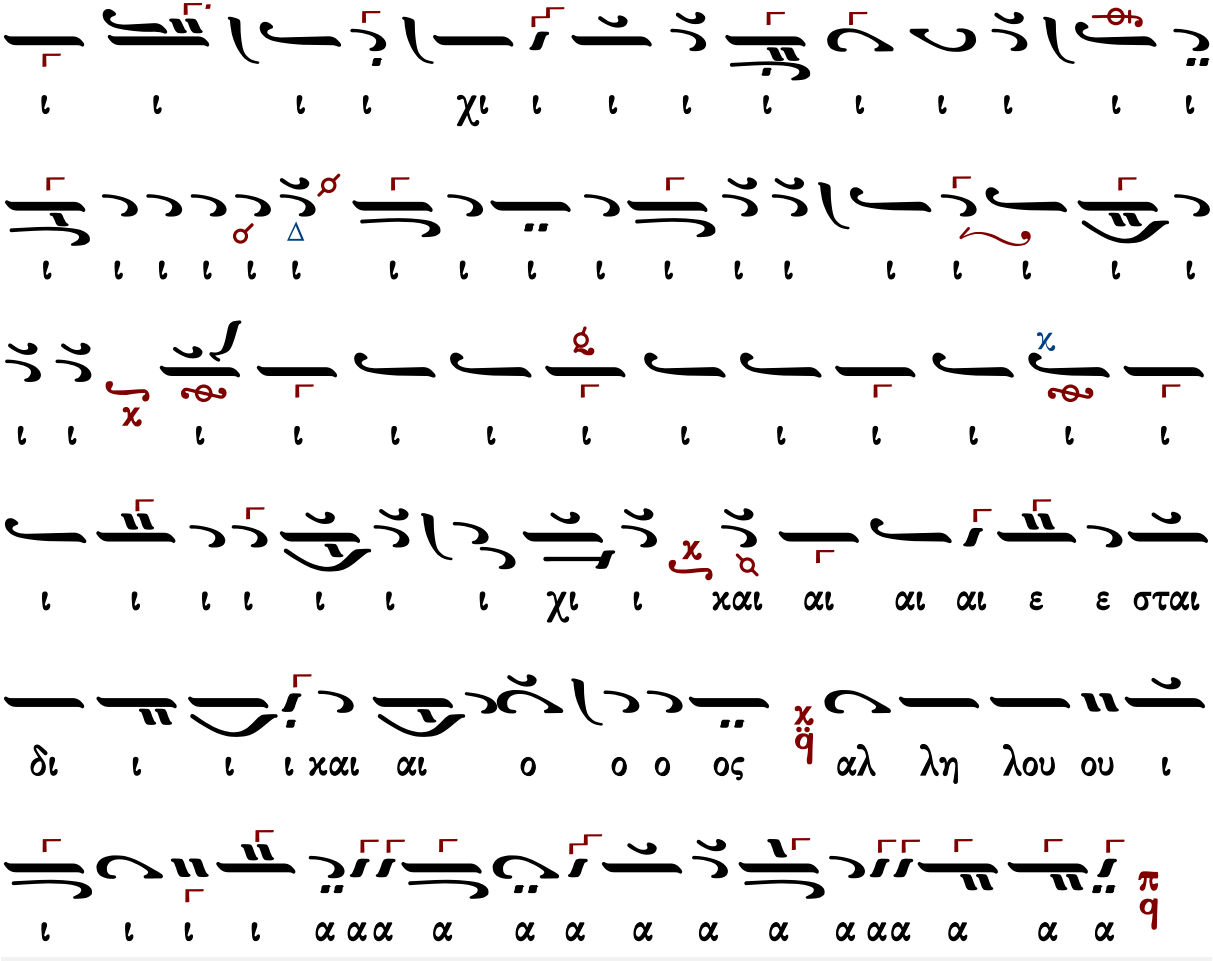
δι ι ι ι και αι ο ο ο ος αλ λη λου ου ι
ι ι ι ι χι ι και αι αι αι ε ε σται
ι ι ι ι

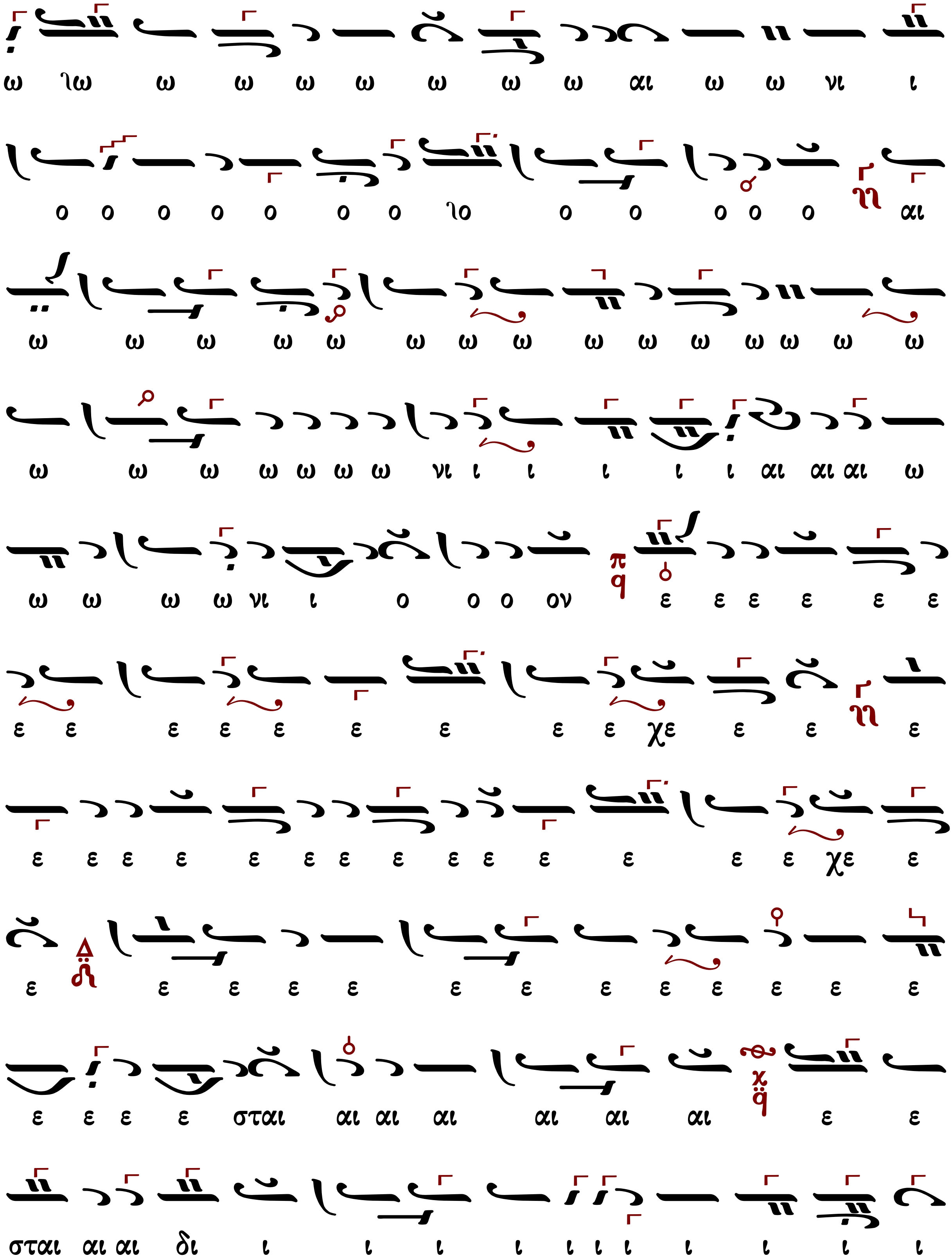
ω ιω ω ω ω ω ω ω ω αι ω ω νι ι
ο ο ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ο αι
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω νι ι ι ι ι ι αι αι αι ω
ω ω ω ω νι ι ο ο ο ον ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε σται αι αι αι αι αι αι ε ε
σται αι αι δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

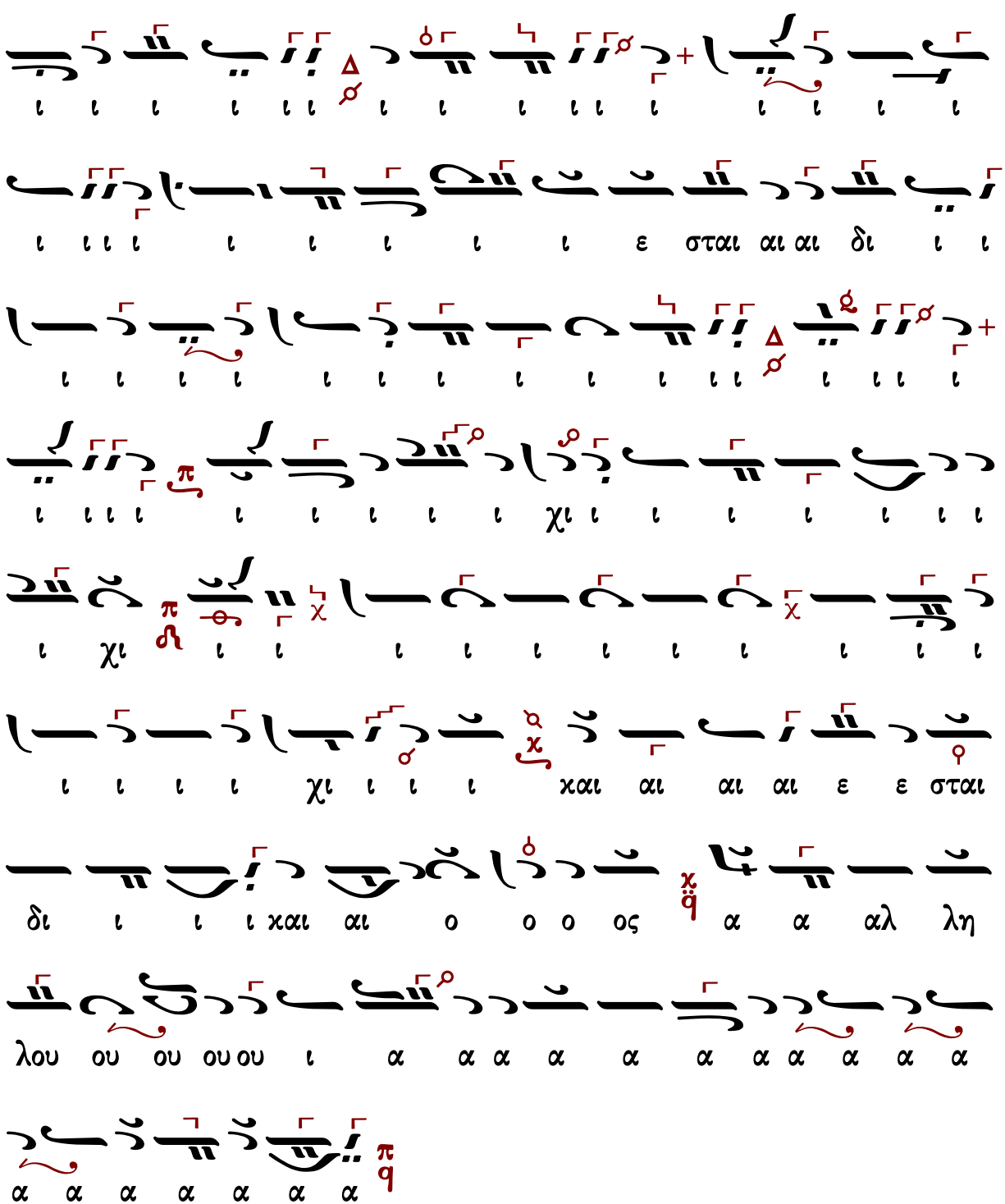
λη αλ α α ος ο ο ο και ι ι ι δι
ι ι ι

10′

Ἦχος λ/π ᾳ Πα

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικάριον 1900 σ.134*

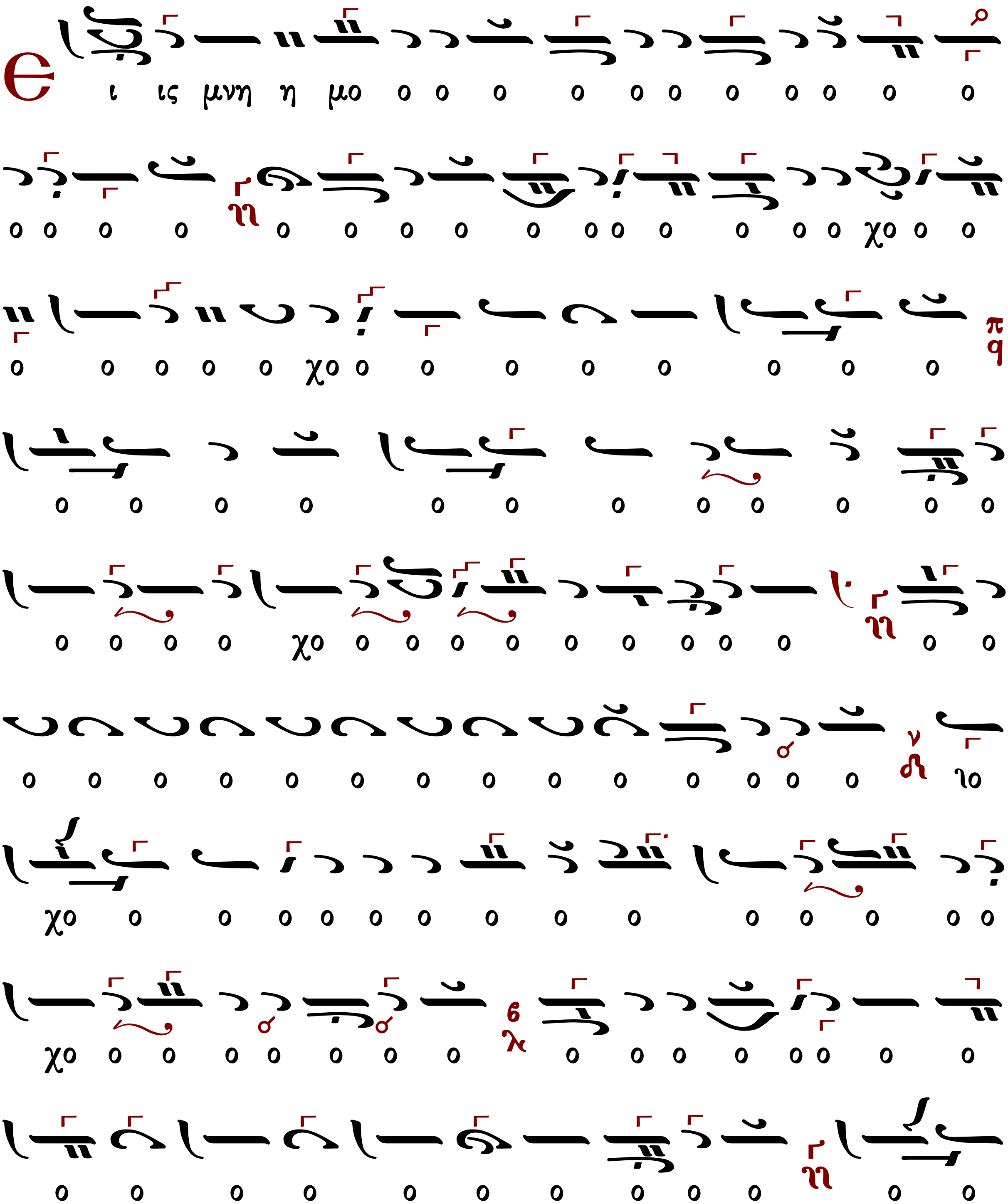

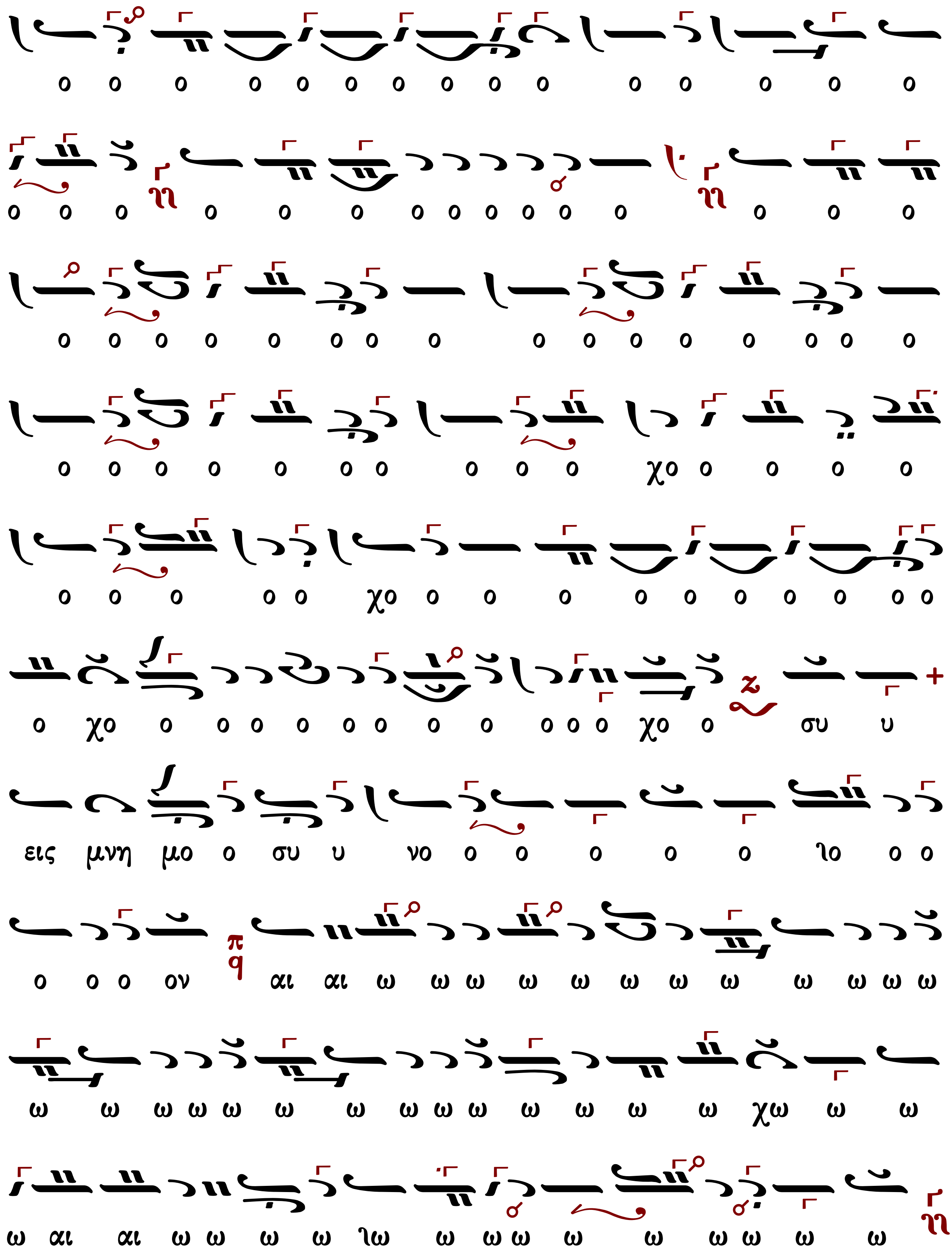
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο συ υ
εις μνη μο ο συ υ νο ο ο ο ο ο ιο ο ο
ο ο ο ον αι αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω
ω αι αι ω ω ω ω ιω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

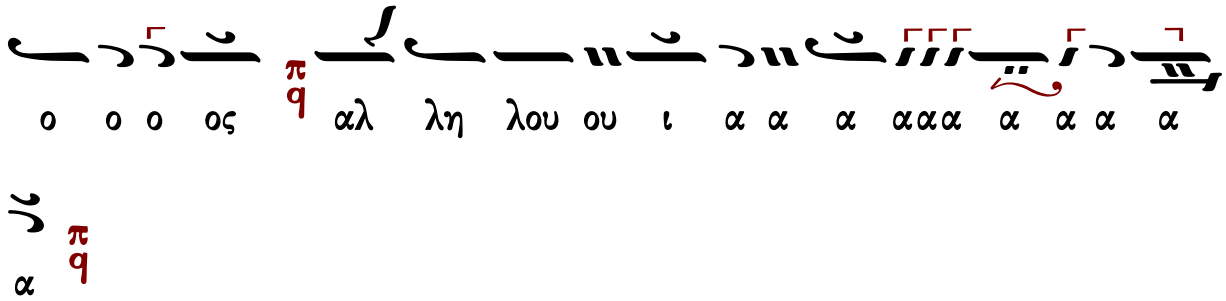

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δημητρίου Κουτσαρδάκη (1880-1952)

Ἦχος λ̇ π̇ q̈ Πα

Δημητρίου Κουτσαρδάκη
Τα Μυρόπνοα Άνθη 1929 σ. 337*

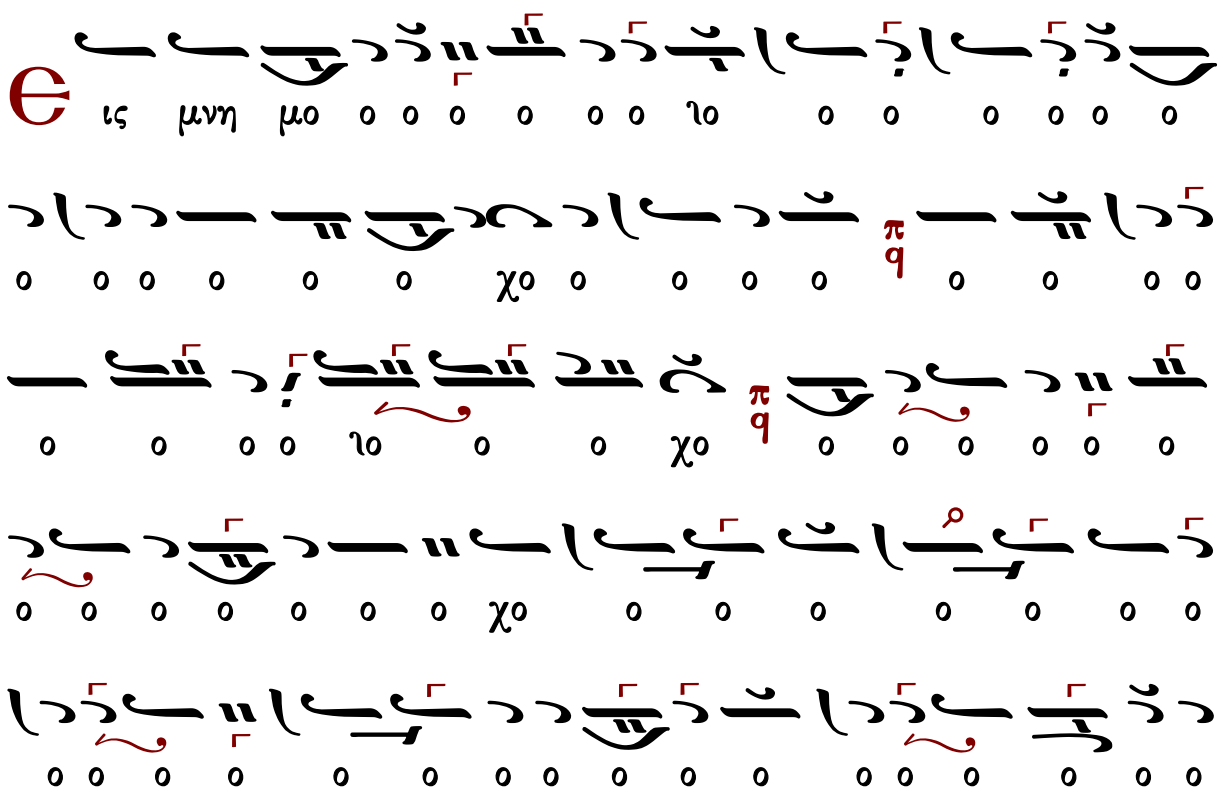
ο ο ο

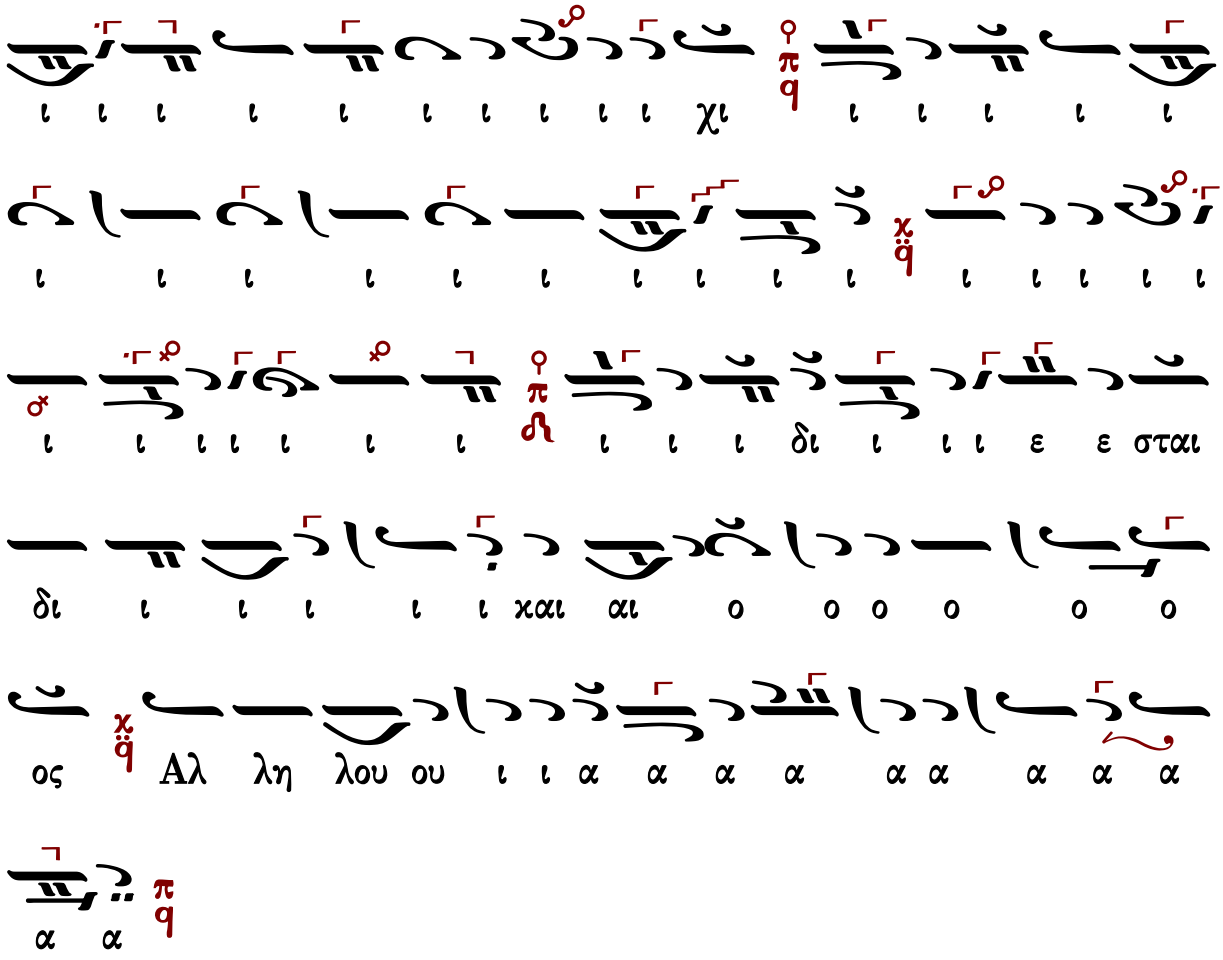

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ̇ ϊ Πα

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά ἐνιαυτοῦ
2019 σ.279*

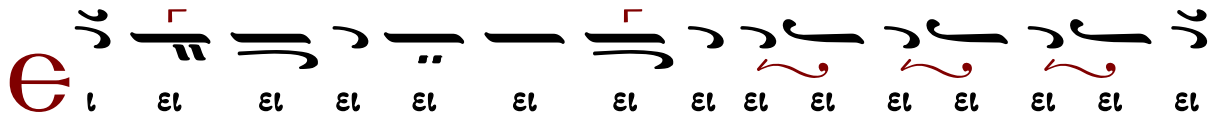

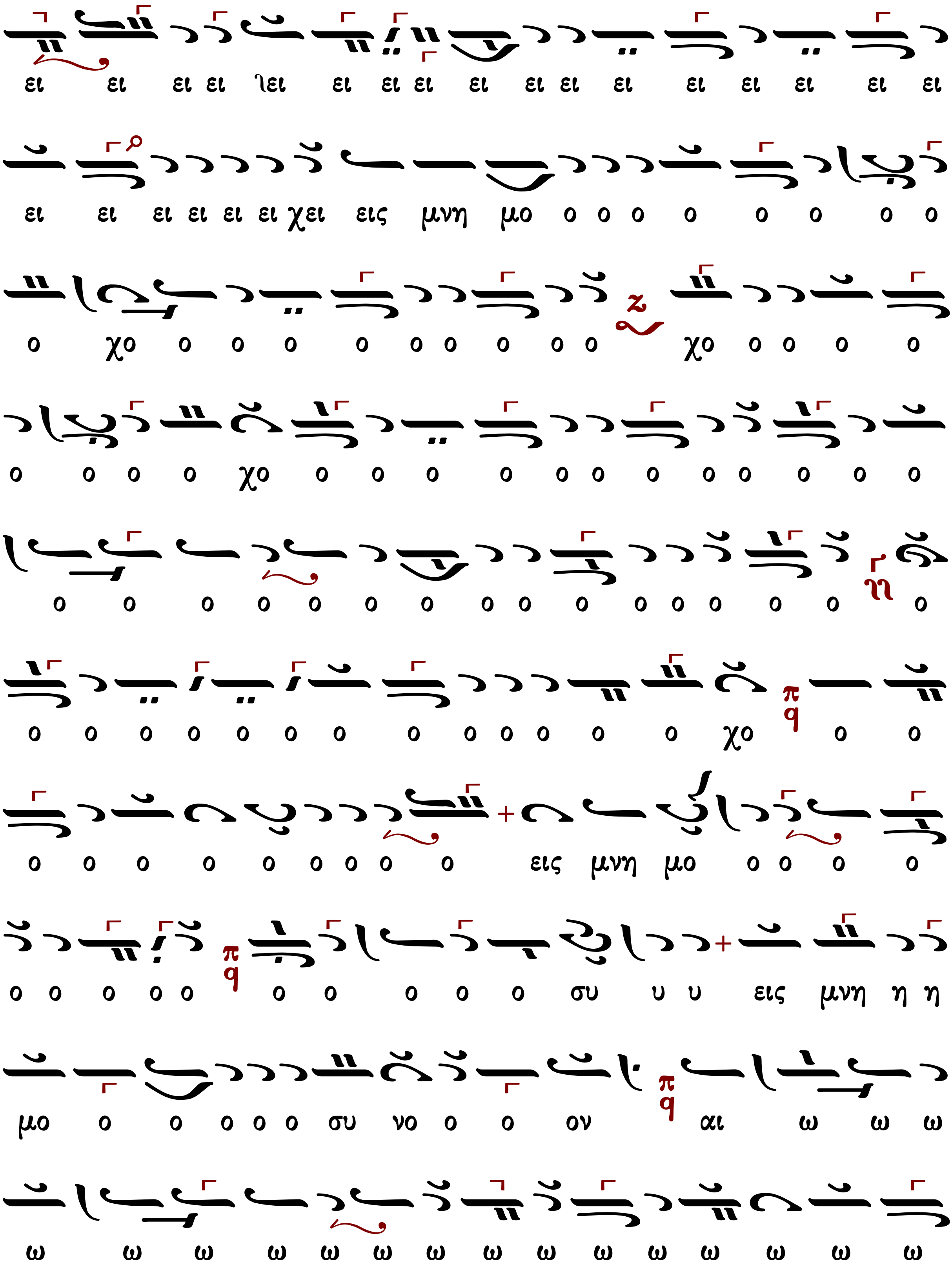
ει ει ει ει ʅει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει χει εις μνη μο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο ο ο
ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο εις μνη μο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο σῦ ῦ ῦ εις μνη η η
μο ο ο ο ο ο συ νο ο ο ον αι ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

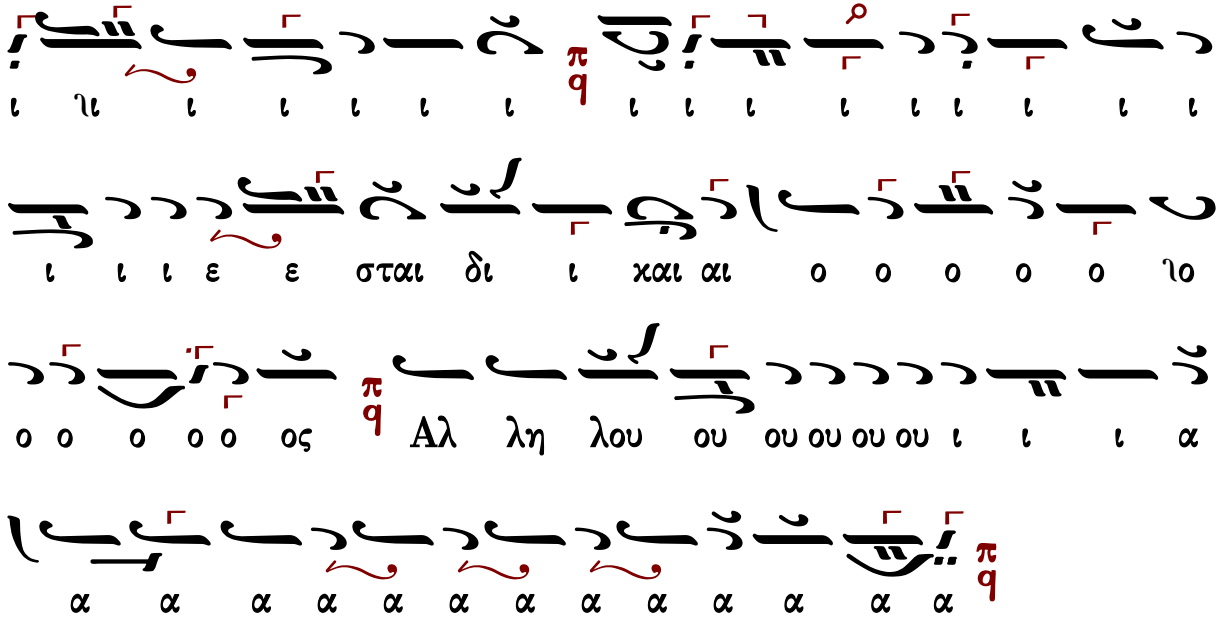

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Μανουήλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.288*

αι ρε ε τον Τρι α δα α α προ ο οσ κυ υ νου ου ουν

τες αυ τη η γαρ η μα α α ας ε ε ε σω ω ω

ω ω σεν

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.489*

Ε ι δο μεν το φως το α λη θι νον ε λα βο μεν

Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι στιν α λη

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προσ κυ νου ου ου ου

ου ουν τες αυ τη γαρ η μας ε σω σε ε εν

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δημητρίου Γουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

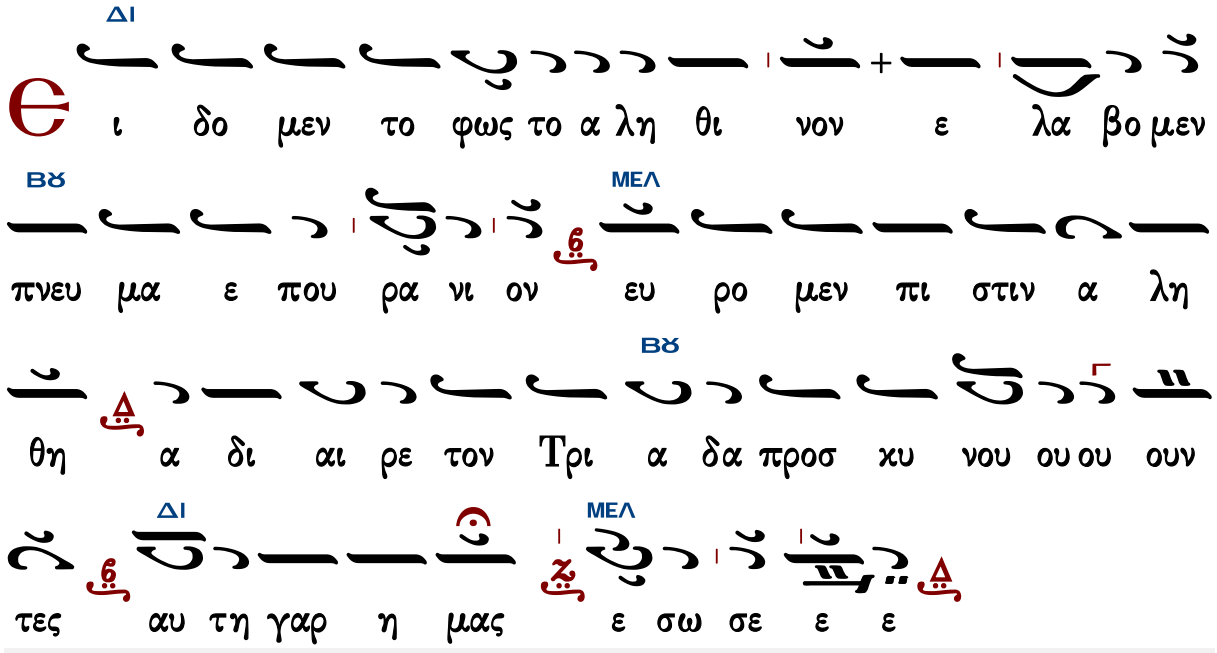

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.522*

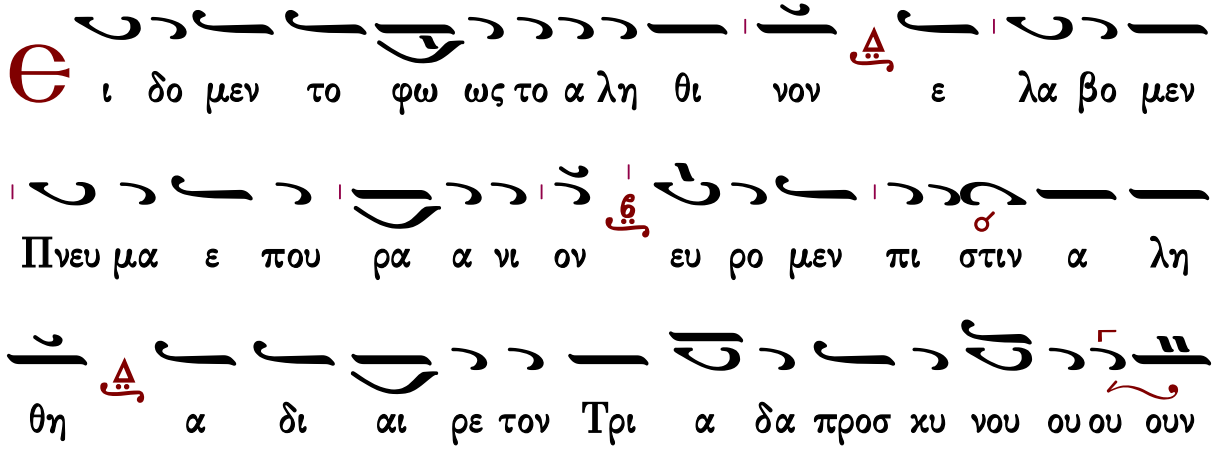

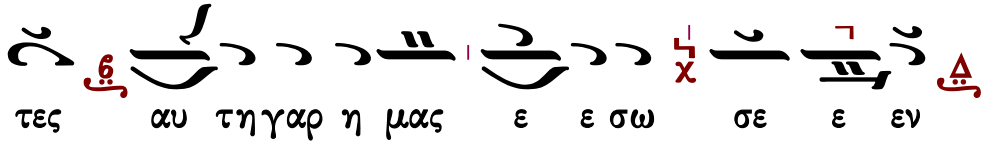

Πληρωθήτω

Ι. Μ. Βατοπαιδίου

Ἦχος Δι

Ι.Μ.Βατοπαιδίου
Λειτουργία 2007*

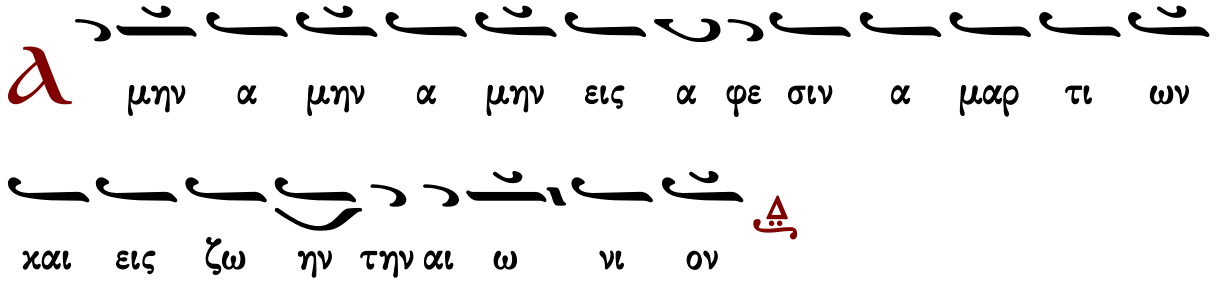

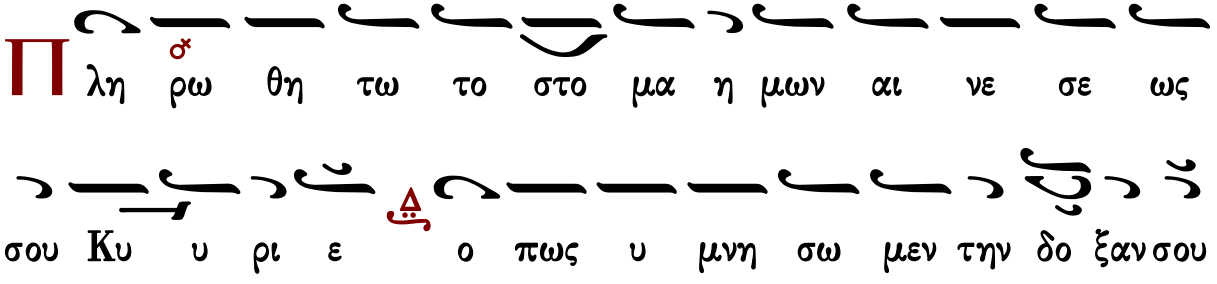

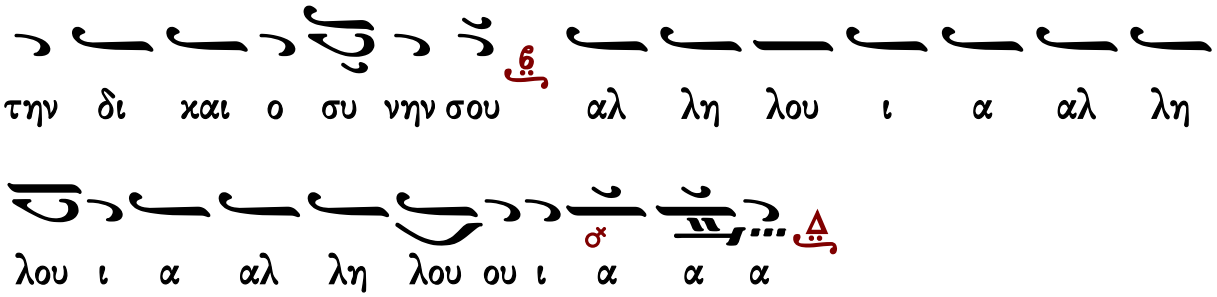

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι

Ἦχος Δι

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.301*

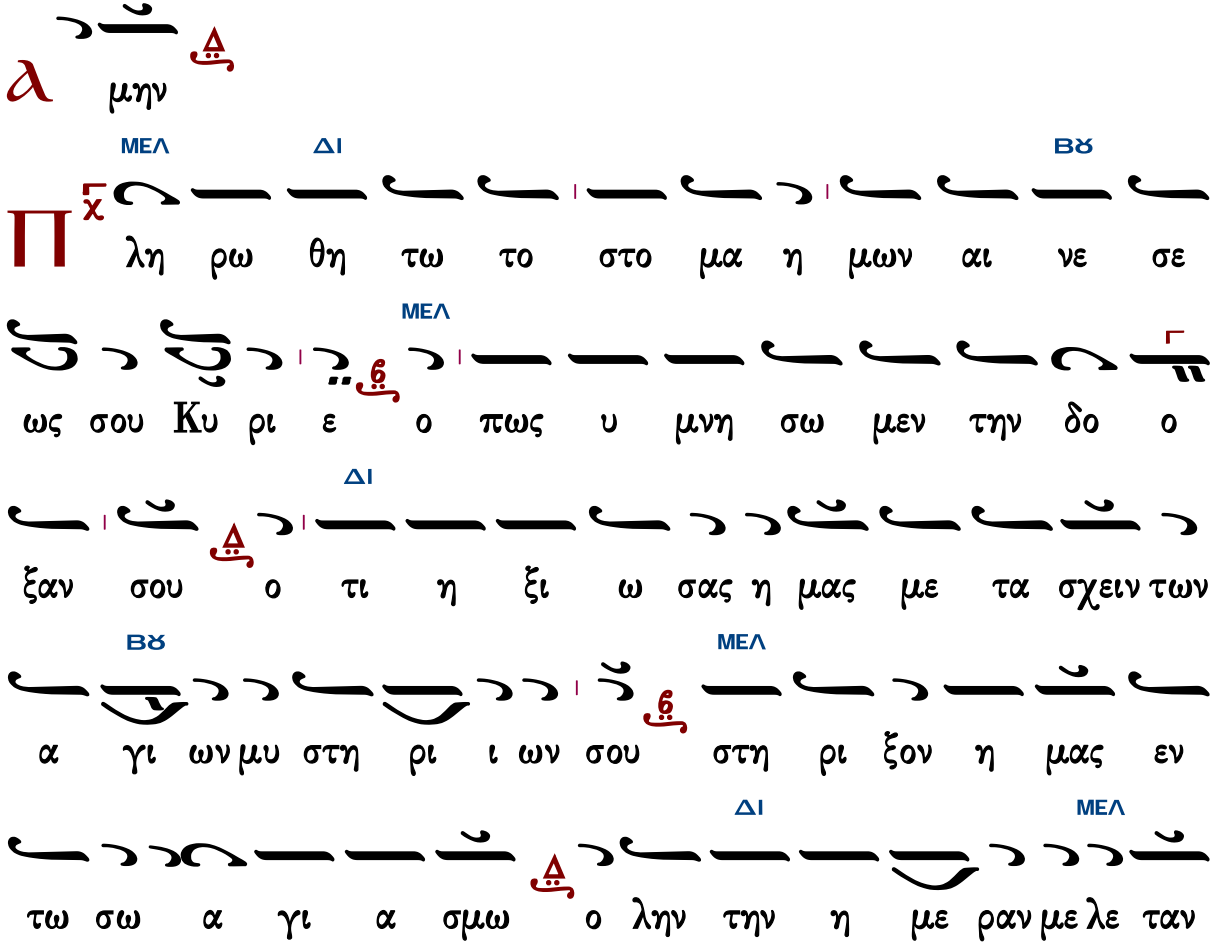

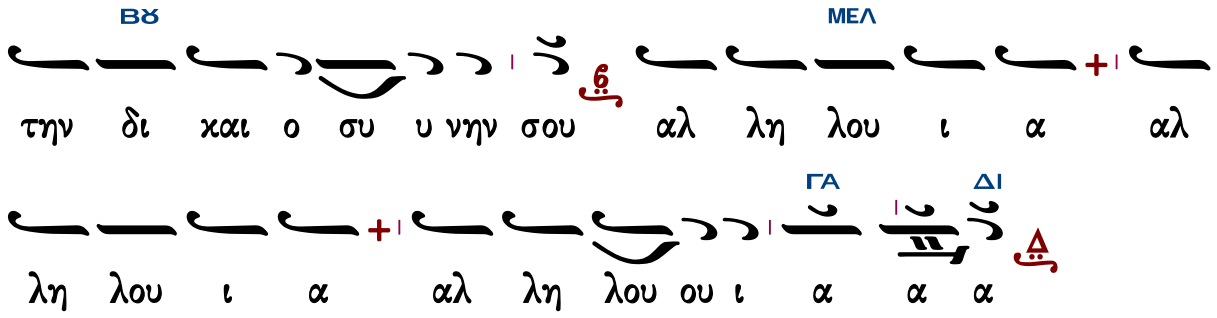

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ὀρθοί. Μεταλαβόντες — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ἦχος λ π ϋ Κε

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.302*

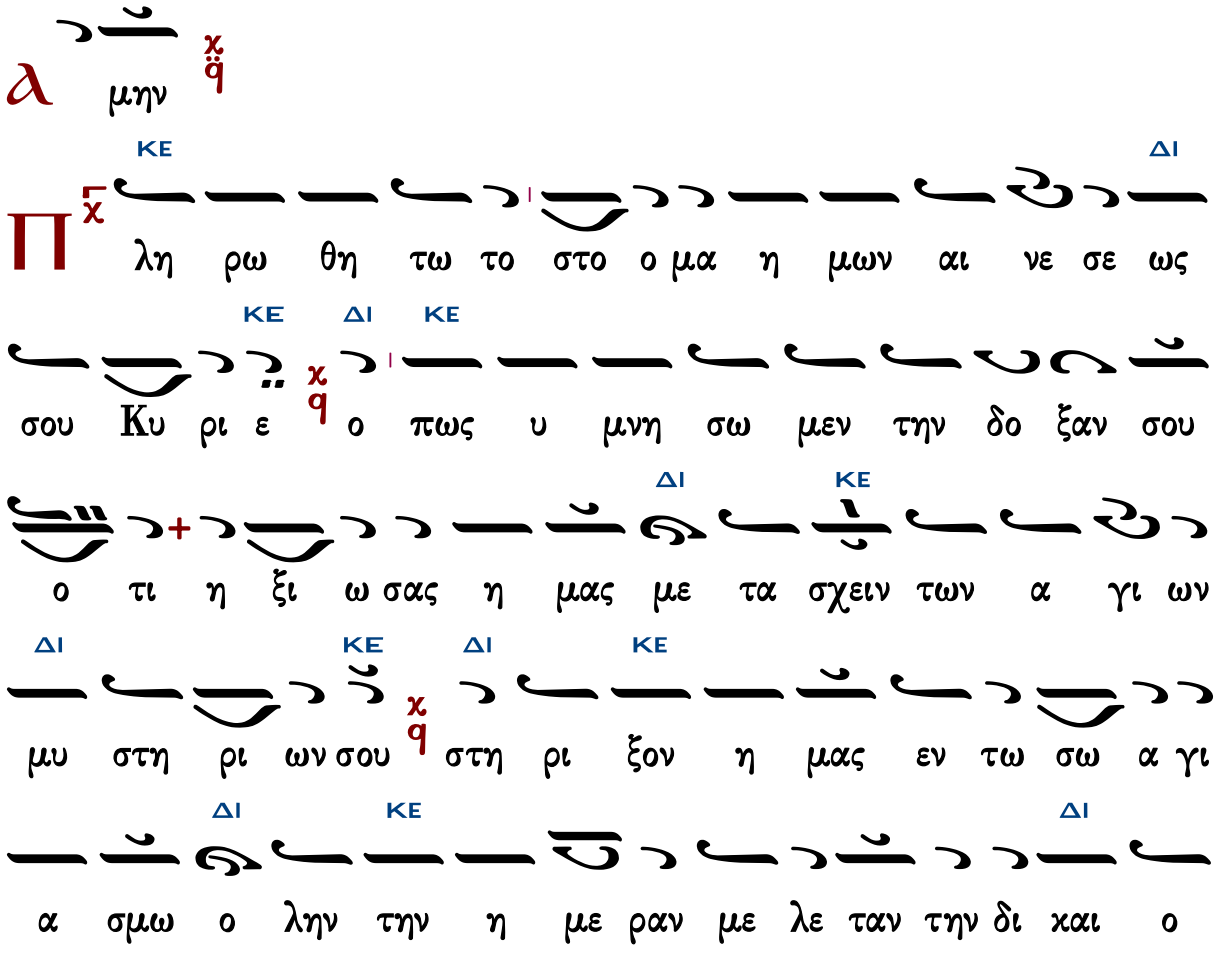

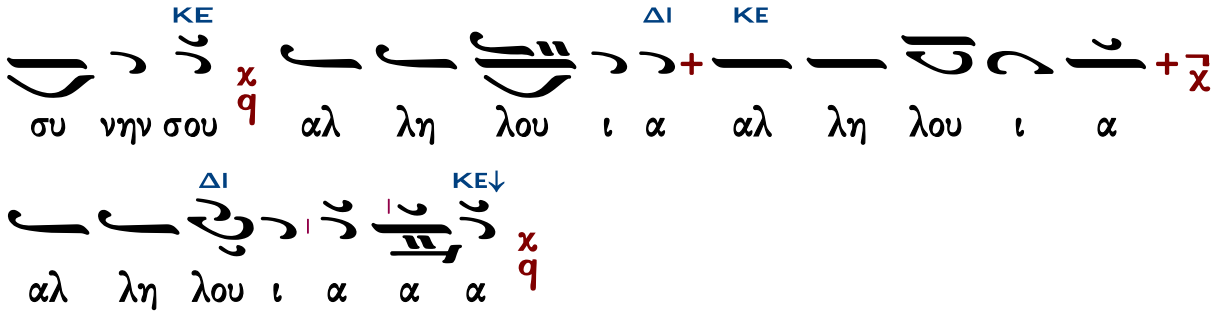

Θεῖε τὸ ὄνομα Κυρίου

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.174*

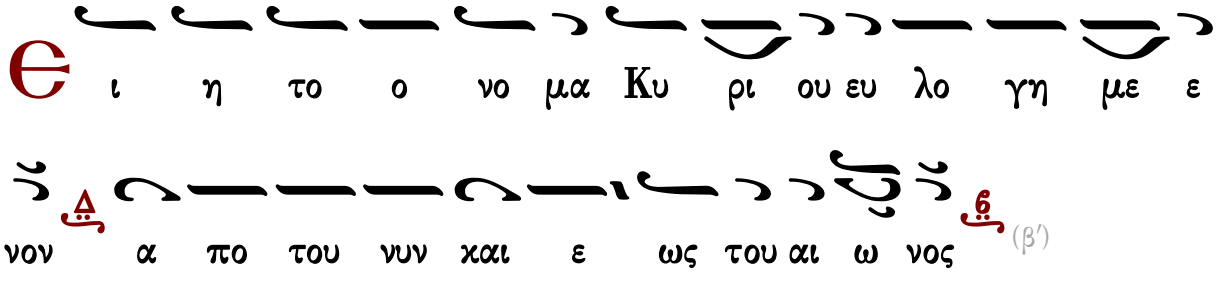

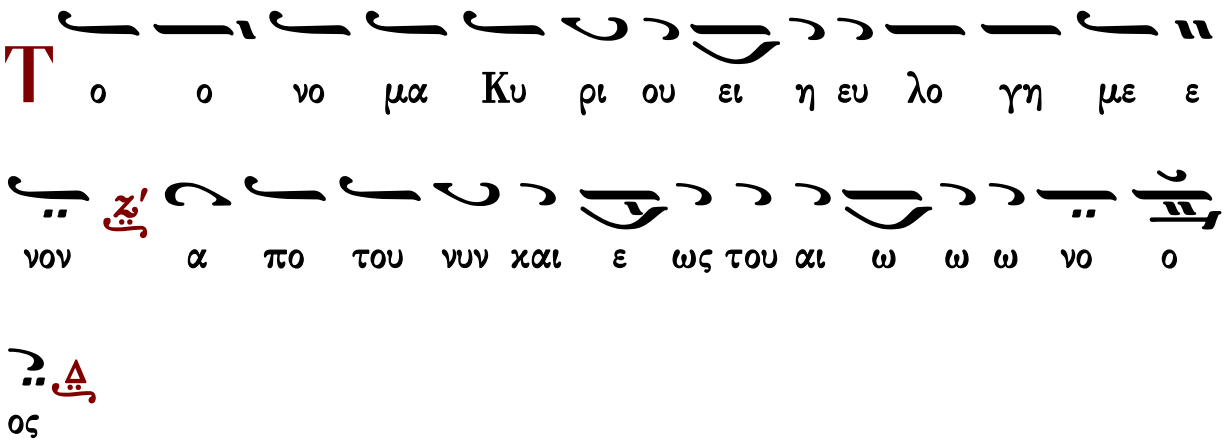

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

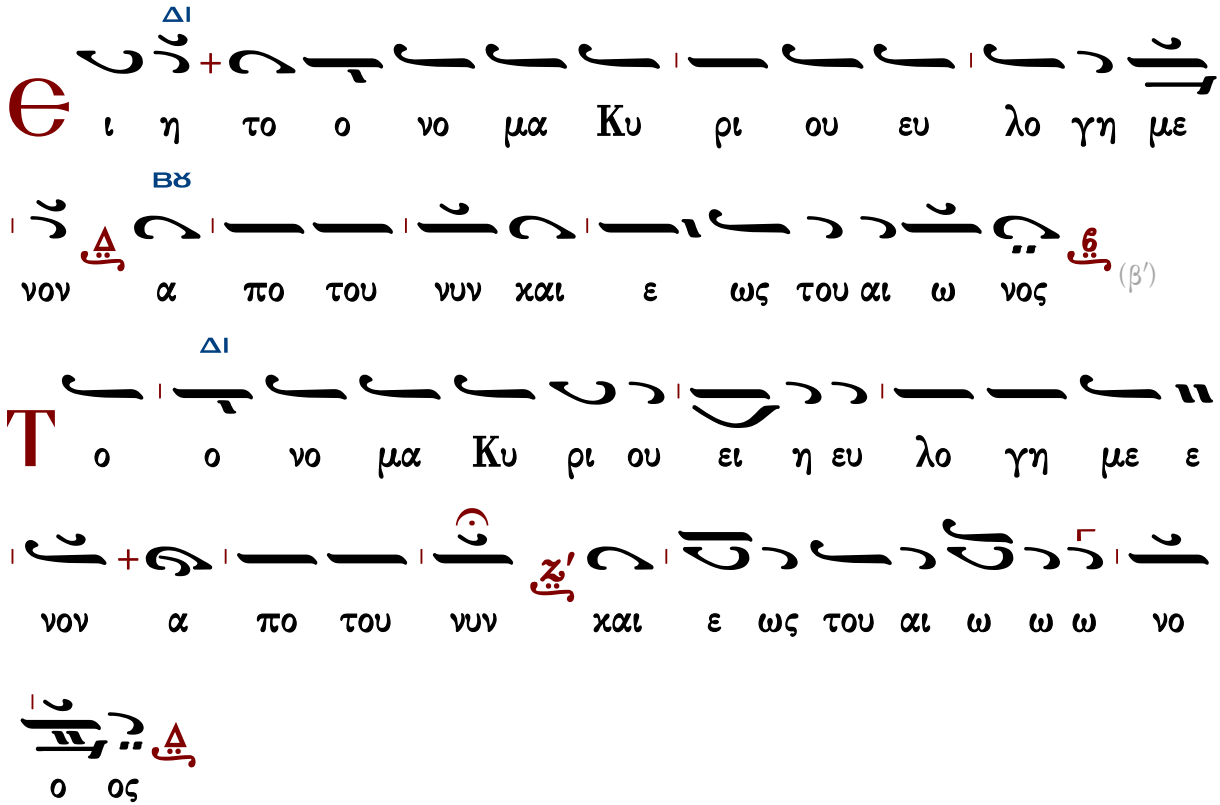

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόλυσις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Τάξις ἀρχιερατικῆς χοροστασίας

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.1#

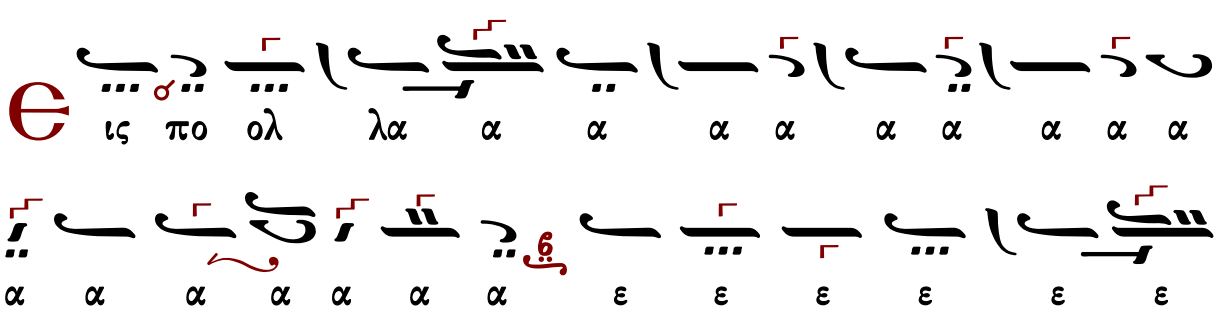

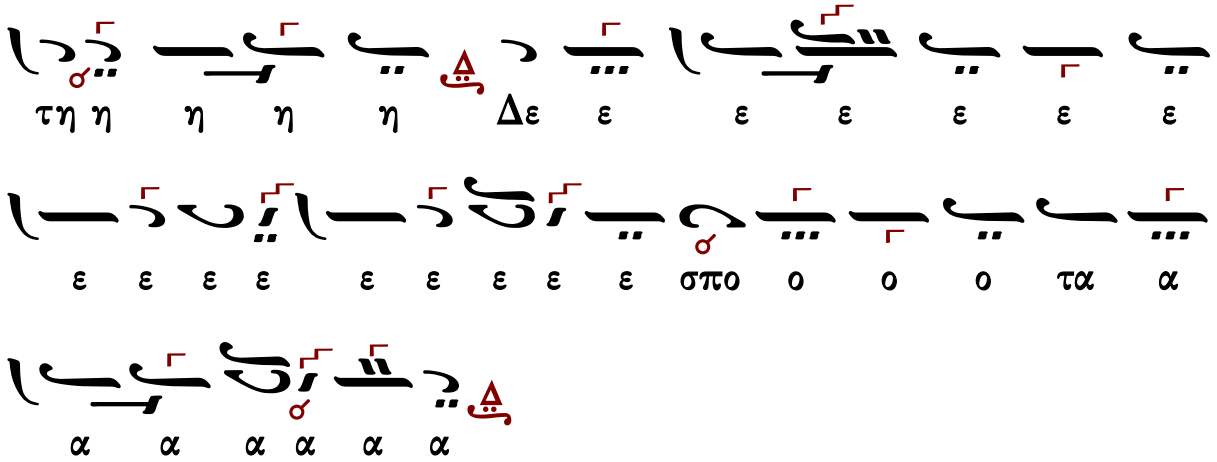

Προοιμιακὸς ψαλμὸς Καταβασίαι

Θὶς τὸν ἀσπασμὸν τῶν ἁγίων εἰκόνων ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Όρθρος 1909 σ.197/471*

Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἦχος Ζω

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
τομ. Ε' Επιλογαί 2001 σ.273*

ΖΩ
ΜΕΛ
ΖΩ
ΠΑ

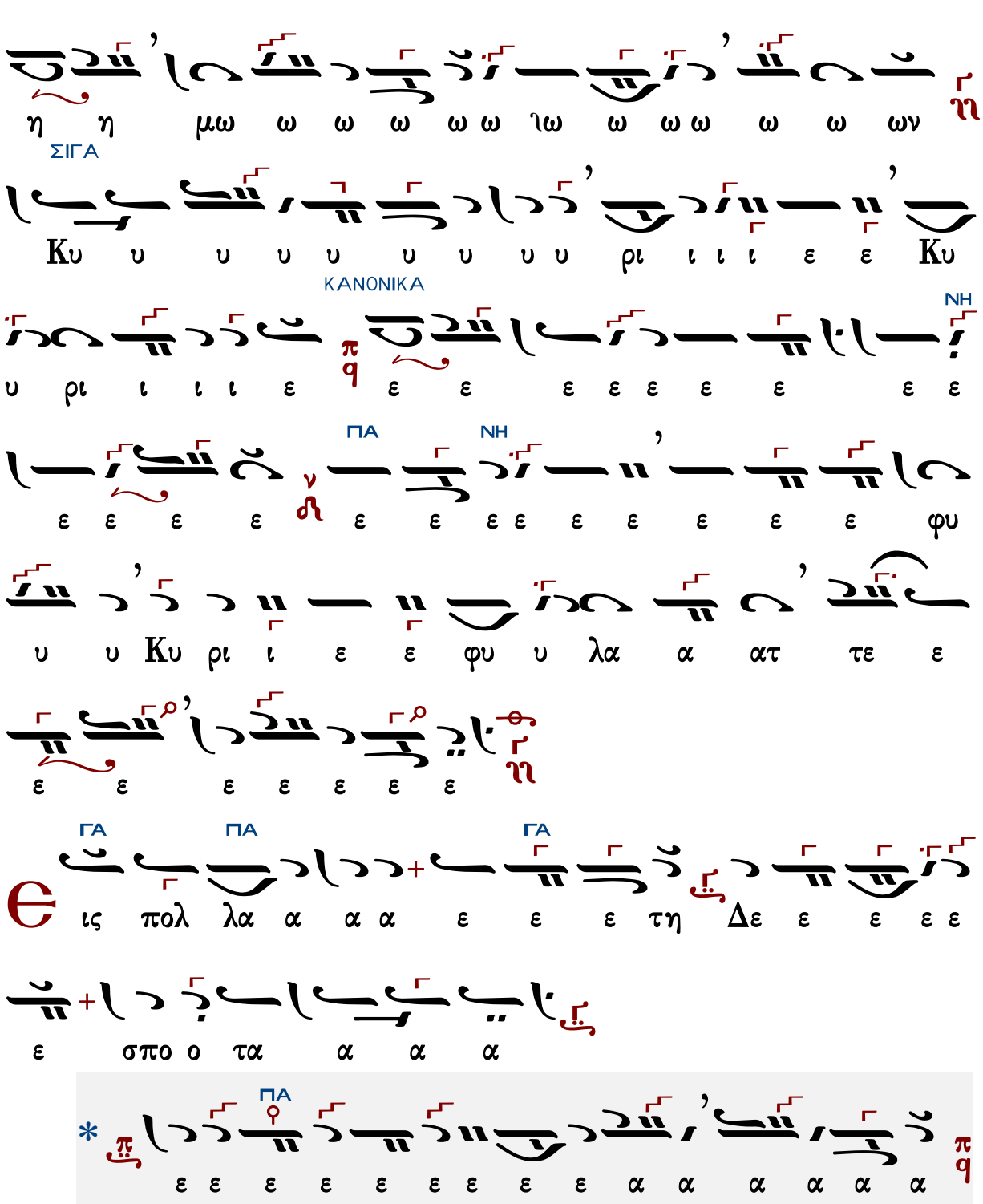

Ἄνωθεν οἱ προφῆται

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκηι
Μουσική συλλογή
Όρθρος 1909 σ.200/473*

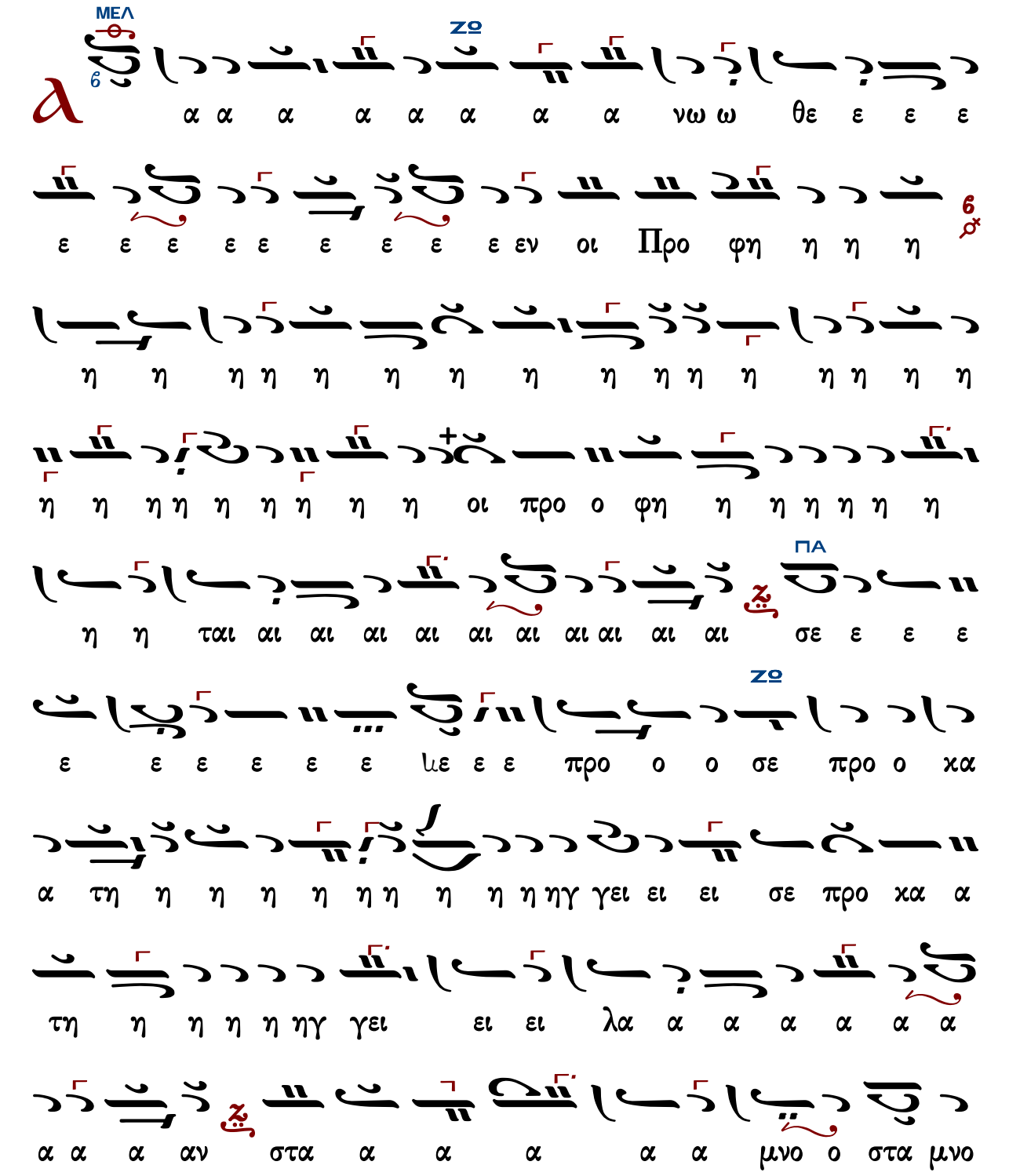

ΠΑ
ο ον ρα α α βδο ον πλα α α α α α α α α ραβδον
πλα α α κα α α α α α α α α κι ι
π
q
ι ι ι ι ι ι βω ω ω ω κι ι βω το ο ο
ΖΘ
ον λυ υ υ υ υ υ χνι ι ι ι ι α α α α
ζ
α α α ια α α α α α α α α α αν
τρα α α α α α α α α α α πε ε ε λυ χνι α αν
τρα α α α α α α α α α πε ζα α α α α α
ζ
α α α α α αν ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ΠΑ
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
π
q
ο ο ο ο ο ο ο ο ρο ο ο ο ο ο ο ο ος

θρο ο ο ο ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ο ο
α δι ο ο δευ το ο ο ο ο ο ο ον χαι
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
υ λην α δι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
μι ι ι α α τη η η ρι ι ι ο ον πυ υ υ υ
ου ουν θυ μι α α τη η η η η ρι ι θυ
ου ου σου υ υ υ υ χρυ ον ο ο το μη ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο μη ο ρος α λα α α το ο
α α α α ο ρο ος α α λα α α το ο ο ιο ο
α α α α α α α α λα α α α α α α α α

ΔΙ ΜΕΛ

ε ε ε ε λε ι σι α βα του νον ο ο ο

ΚΕ

ηγ η η η η τη κα προ ως ω ω ω ω ω ω ω ω

ΠΑ ΓΑ

η η η η η η η η φη προ οι αν α α λα ει γει

ΖΟ ΝΗ

ι αι αι ται η η η η η η φη ο προ οι η η η η η

ΜΕΛ ΖΟ

ρε ρε ε ρε ρε ε ρι ρε τε ε ρι ρε τε ε ρι ρε ρε ι αι αι

ε ε ρι ρε ε ε ρρε τε ρεμ ρε ρι ρε ε ρε ρε ρι

ρι ρε ρι ρι ρι ρε ρι ρι ρε ρι ρι ρε ρε ε ρε ρε

ΔΙ

τε ρεμ ε ρε ε ρι ρι ρε ε ρεμ τε ε ρε ε ρι ρι ρε ρι

ΖΟ ΚΕ ΔΙ ΚΕ

ρι ρι ρι ρε ρε ε ρε ρε ε ρε ρε ε ρε ρε ρι ρε ρε ρι

ΖΟ ΠΑ

ου ου ρου ε ρι ρε ρου ου ου τε ρι ρε ε ρεμ ε ρε ε ρεμ τε ρι ρε ρου ου ου

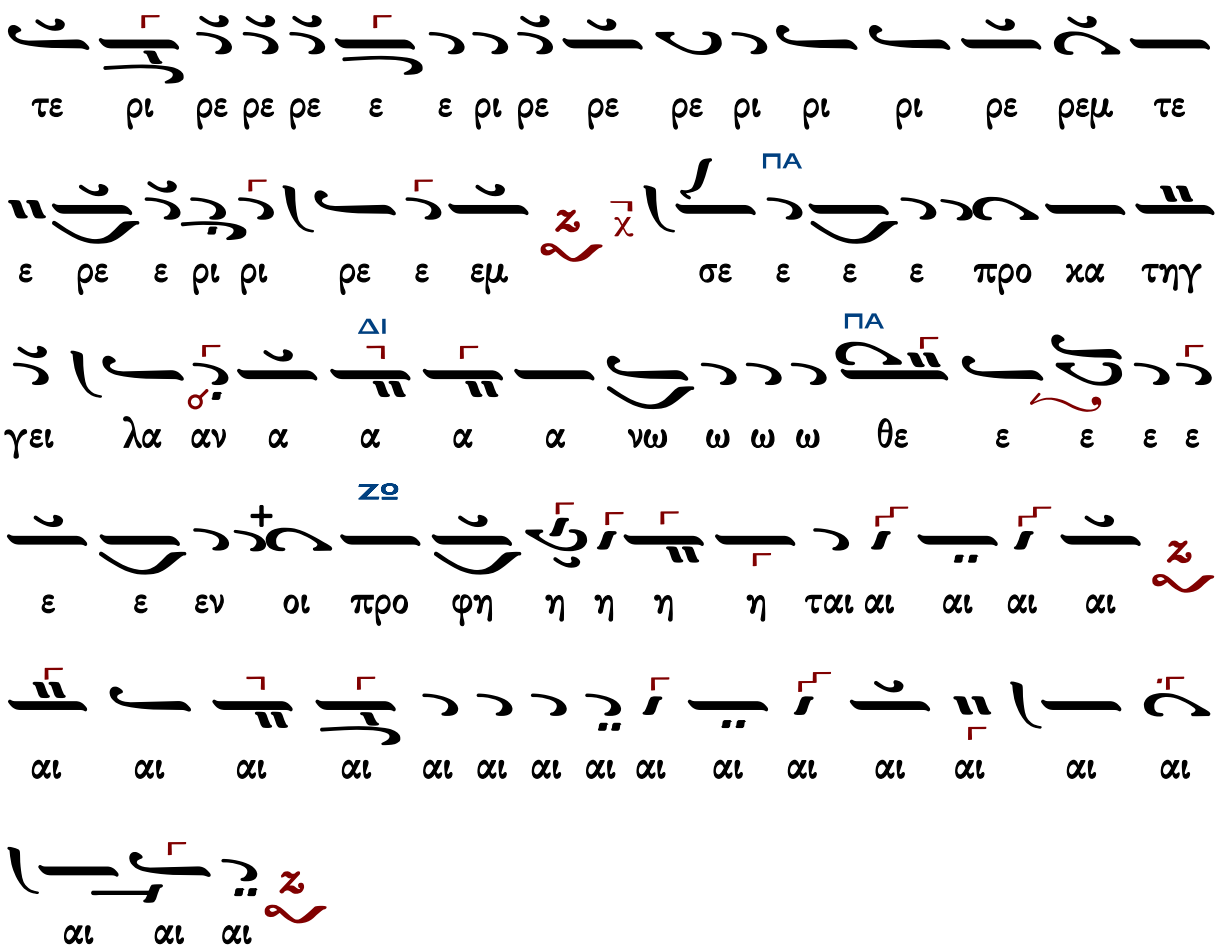

Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς

Ἦχος

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.55/729*

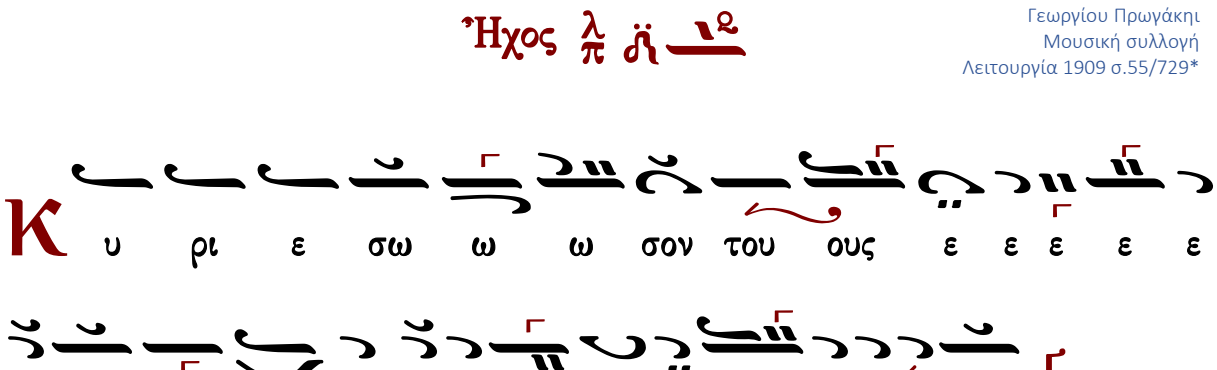

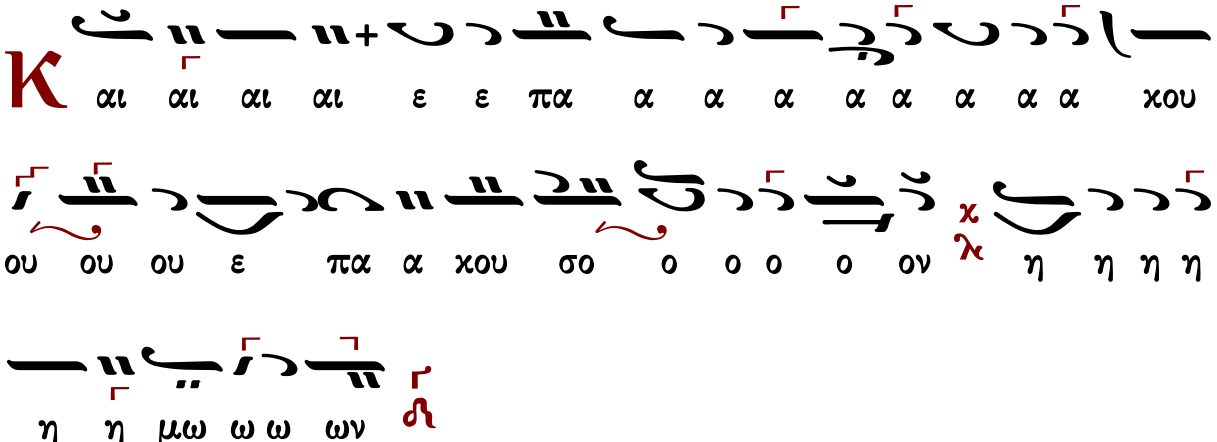
Κ
αι αι αι αι ε ε πα α α α α α α α α χου
ου ου ου ε πα α χου σο ο ο ο ο ον
η η η η
η η μω ω ω ων